

Τά Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Α.Σ.Β.Σ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ
ΕΙΣΕΓΓΡΗΦΗΣ

4864

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Τὸ Πρόγραμμα ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς—Ὁρολόγιον Πρόγραμμα καὶ κατανομή τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν—Εἰδικὰ ἐπιστημονικὰ καὶ πρακτικὰ μαθήματα — Μαθήματα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας καὶ ἐπισκέψεις — Ὑποχρεωτικαὶ ἐργασίαι τῶν σπουδαστῶν — Περίπατοι, ἐκδρομαί, σωματικὴ ἀσκήσις, ψυχαγωγία — Ὁμιλίαι καὶ διαλέξεις — Οἰκονομικαὶ ὑποχρεώσεις σπουδαστῶν — Βοηθήματα διὰ τὴν μελέτην — Χρήσιμος ὑπόμνησις χρονολογιῶν σχετιζομένων μετὰς ἐξετάσεις — Ἀνακοινώσεις τῆς Σχολῆς — Μᾶς ἐρωτοῦν καὶ ἀπαντῶμεν—Ἐνέργειαι ὑπὲρ τῆς Σχολῆς—Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας μετὰ ἀπλᾶ λόγια — Χρυσᾶ Ἔπη — Τὸ εὐθυμογράφημά μας.

ΠΡΟΣ

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

Ἔτος Α' 1953/1954 — Δραχμαὶ 2 000 — Τεύχος 1ον

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ

Εἰς τὸ περιοδικὸν μας «Σπουδαί» ὑπῆρχεν εἰδικὸν τμήμα ἀφιερωμένον εἰς τὴν «Σχολικὴν Ζωὴν» μὲ ἐνδιαφέροντα νέα διὰ τοὺς σπουδαστάς, τοὺς πτυχιούχους καὶ τοὺς φίλους τῆς Σχολῆς.

Τὸ τμήμα τοῦτο καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται μὲ τὴν παροῦσαν εἰδικὴν ἔκδοσιν. Οὕτω τὰ νέα τῆς Σχολῆς δὲ παρέχονται συχνότερον, δεδομένου ὅτι αἱ «Σπουδαί» εἶναι διμηνος ἔκδοσις. Συγχρόνως δὲ παραμένουν αἱ «Σπουδαί» καθαρῶς ἐπιστημονικὸν ὄργανον τῆς Σχολῆς.

Τὰ «ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.» δὲ περιλαμβάνουν τὸ Πρόγραμμα τῶν Ἔργασιων ἐκάστου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, διαφόρους ἐνδιαφερούσας ἀνακοινώσεις τῆς Σχολῆς, θέματα τῶν εἰσαγωγικῶν καὶ τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων, σημαντικὰ γεγονότα τῆς Σχολῆς, περιγραφὴν τῶν ἐπισκέψεων εἰς τόπους ἐργασίας ὡς καὶ τῶν ἔκδρομῶν, κρίσεις ἐπ' αὐτῶν, περίληψιν τῶν διαλέξεων, ἑορτὰς σχολικὰς, περίληψιν καὶ κρίσεις ἐπὶ ἐπιστημονικῶν μελετῶν καὶ ἐργασιῶν, τὴν κίνησιν τῶν Ὄργανώσεων τῶν σπουδαστῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς Χώρας μας καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἀπαντήσεις εἰς ἀπορίας σπουδαστῶν, προτάσεις τῶν ἀναφερομένης εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῶν, χρησίμους ὑποδείξεις καὶ συστάσεις, σχολικὰς ἱστορίας καὶ ἀνέκδοτα, τὰ πεπραγμένα τῆς Σχολῆς, σχολικὰς στατιστικὰς κ.τ.λ.

Πᾶς ἐγγραφόμενος εἰς τὴν Σχολὴν σπουδαστὴς εἶναι αὐτοδικαίως συνδρομητὴς τῶν «ΝΕΩΝ τῆς Α.Σ.Β.Σ.», ὅπως ἄλλως τε καὶ τῶν «ΣΠΟΥΔΩΝ», ἄνευ ἄλλης ἐπιβαρύνσεως, διότι ἡ ἀξία τῶν δύο τούτων ὀργάνων τῆς Σχολῆς περιλαμβάνεται εἰς τὸ ποσὸν τὸ καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν δι' ἔντυπα.

Ἄγαπητοὶ Σπουδασταὶ

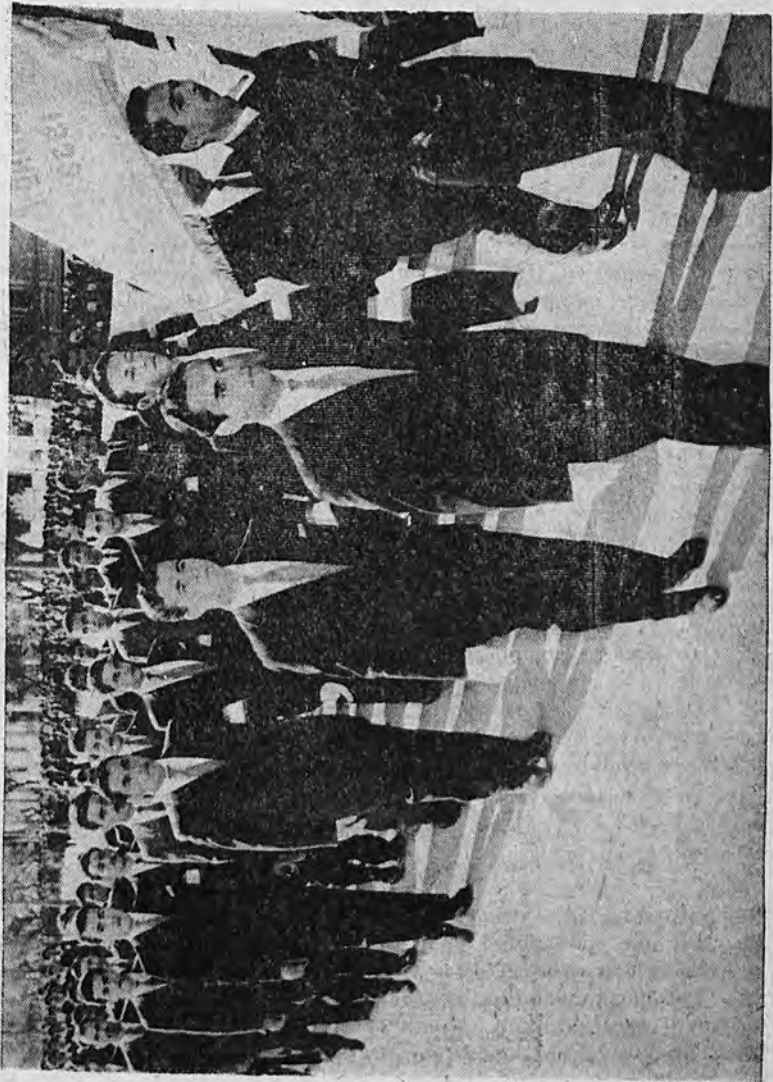
Τὸ περιοδικὸν μας θὰ περιέχη ὄλην τὴν Σχολικὴν μας ζωὴν, δηλαδὴ τὴν ἰδικὴν σας ἀκαδημαϊκὴν ζωὴν. Μέσα εἰς τὰ τεύχη τῶν «ΝΕΩΝ τῆς Α.Σ.Β.Σ.» θὰ περικλείωνται αἱ καλύτεραι ἀναμνήσεις σας. Φυλάττετε τὰ τεύχη αὐτά. Μὲ πόσῃ συγκίνησιν καὶ χαρὰν ἀργότερον θὰ τὰ φυλλομετρεῖτε.

Διαδίδετε ἐπίσης τὰ «ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.». Ἐπίτηδες ἡ Σχολὴ καθώρισεν ἀσήμαντον τιμὴν δι' ἕκαστον τεύχος, ὥστε νὰ εἶναι εὐχερεστάτη ἡ πώλησίς του καὶ ἔξω τῆς Σχολῆς εἰς μὴ σπουδαστάς της. Ἐκαστος σπουδαστῆς πρέπει νὰ πωλῇ τουλάχιστον δυὸ ἀντίτυπα εἰς τοὺς φίλους του. Χρέος ἐκάστου σπουδαστοῦ εἶναι νὰ διαφωτίζη τοὺς πάντας διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἔργον. Ἡ Σχολὴ ἔχει πολλοὺς φίλους καὶ θαυμαστάς. Ἐργον μας εἶναι νὰ ἀποδεικνύωμεν ὅτι δίκαιος ὁ θαυμασμός καὶ ἡ ἐκτίμησις των, ἡ στοργὴ καὶ ἡ ὑποστήριξις των. Ὅπως ὑπάρχουν πολλοὶ—παραπολλοὶ—οἱ ὅποιοι ἀγνοοῦν ἢ παρανοοῦν τὴν προσπάθειάν μας.

Τὰ «ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.» ἀποτελοῦν μέσον πληροφοριῶν καὶ ὄργανον διαφωτισμοῦ. Ἡ Σχολὴ δι' αὐτῶν ἐπιτελεῖ τὸ καθῆκον της, ἀκόμη μίαν φοράν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τούτου. Ἀπόκειται καὶ εἰς τοὺς σπουδαστάς νὰ ἐκτελέσουν καὶ αὐτοὶ τὸ ἰδικόν των, πρὸς τὸ συμφέρον των, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Σχολῆς των, ἢ πρόοδος τῆς ὁποίας ἀντανακλᾷ ἐπὶ τῆς σταδιοδρομίας των.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

Παρέλασις τῆς «Ὁμάδος Σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς» κατὰ τὴν τελετὴν τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1953

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1953 - 1954

Ὅπως καὶ ἔτος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸν μῆνα Αὐγουστον ε. ἔ. ἐνέκρινεν, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Λιευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τῶν Καθηγητῶν τῆς καὶ τῆς Γραμματείας, τὸ κάτωθι «Προγρᾶμμα Ἑργασιῶν» 1953—54. Εἰς μίαν ἐποχὴν ὅπου ὁ προγραμματισμὸς γίνεται βάσις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀποτελεῖ διὰ τὴν Σχολὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐργάζεται, ὄχι μοιραίως καὶ τυχαίως, ἀλλὰ βάσει προγράμματος καθοριζομένου εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Τοῦτο εἶναι πολὺ περισσότερον ἀπαραίτητον δι' ἔν Ἰδρυμα διδάσκον καὶ προπαγανδίζον τὸν προγραμματισμὸν καὶ τὴν οργάνωσιν τῆς ἐργασίας, διὰ τὴν αὐξησὶν τῆς ἀποδόσεως. Οὕτω παρέχομεν πολύτιμον παράδειγμα διὰ τῆς προγραμματισμένης προσπάθειάς μας νὰ μορφώσωμεν τοὺς νέους μας, νὰ ἀναπτύξωμεν τὸ πνεῦμά των καὶ νὰ κερδίσωμεν τὴν ψυχὴν των εἰς ἕν ἔργον, τοῦ ὁποίου μοναδικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ δημιουργία μιᾶς καλυτέρας Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1953

- 1—Ἐναρξίς τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καὶ τῶν ἐγγραφῶν τῶν σπουδαστῶν.
- 2—Ἀνακοίνωσις τοῦ «Προγράμματος τῶν Τμηματικῶν Ἐξετάσεων» τῆς β' περιόδου.
- 3—Ἐναρξίς τῆς προθεσμίας δηλώσεων συμμετοχῆς τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις τῆς Β' περιόδου.
- 10—Λήξις τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν μελετῶν τῶν ὑποψηφίων Πτυχιακῶν ἐξετάσεων.
- 12—Λήξις τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων [συμμετοχῆς εἰς τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις τῆς β' περιόδου.
—Ἀνακοίνωσις Προγράμματος Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων.
- 14—Ἀνακοίνωσις τοῦ προγράμματος τῶν ἐπὶ Πτυχίῳ ἐξετάσεων.
- 17—Ἐναρξίς τῶν Τμηματικῶν ἐξετάσεων τῆς β' περιόδου.
- 22—Α' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1953

- 10—Λήξις τῶν Τμηματικῶν ἐξετάσεων τῆς β' περιόδου.
- 12—Ἐναρξίς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων [συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐπὶ Πτυχίῳ ἐξετάσεις.
- 13—Ἐναρξίς προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων [συμμετοχῆς εἰς τὰς Εἰσιτηρίου ἐξετάσεις.
- 17—Πολιτικὸν μνημόσουν εἰς μνήμην τοῦ τ. Προέδρου τῆς Σχολῆς Π. Κάντζια μετ' ὀμίλησιν τὸν κ. Φρίξον Γεωργακόπουλον.
—Ἐναρξίς τῶν μαθημάτων τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους.
- 22—Λήξις τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων [συμμετοχῆς εἰς τὰς Εἰσιτηρίου ἐξετάσεις.

- 22—'Ανακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Τμηματικῶν ἐξετάσεων.
 23—Λήξις τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐπὶ Πτυχίῳ ἐξετάσεις.
 25—'Εναρξίς τῶν Εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.
 26—'Εναρξίς τῶν ἐπὶ Πτυχίῳ ἐξετάσεων.
 27—Παρέλασις ὁμάδος σπουδαστῶν μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς Ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.
 —Πανηγυρική ὁμιλία ἐπὶ τῇ ἐπετειῷ τῆς 28 Ὀκτωβρίου μετὰ ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν κ. Ἐλευθ. Συνοδιόν.
 —Φιλικὸν γεῦμα τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.
 28—Ἀργία λόγῳ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς.
 31—Πρώτη συνεδρία τῆς ὀλομελείας τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.
 —Λήξις τῶν Εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1953

- 3—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς Κατάστημα ἐπίπλων καὶ ὀργάνων Γραφείου Π. Σολομοῦ καὶ Σια ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ι. Λ. Χρυσοχοῦ.
 —'Ανακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων.
 5—Ὑποδοχὴ τῶν νεοεισαχθέντων σπουδαστῶν. Ὁρκωμοσία αὐτῶν.
 —'Εναρξίς τῶν μαθημάτων τοῦ Α' ἔτους.
 8—Ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ: Μαλακάσα—Ὠρωπὸς—Συκάμινον—Κακοσάλεσι.
 10—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς Κατάστημα Π. Σολομοῦ καὶ Σια (Ὁργάνωσις Γραφείων) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ. Ι. Λ. Χρυσοχοῦ.
 14—Ἐπίσκεψις εἰς Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στρ. Παπαϊωάννου. Ὁμιλία τοῦ Προέδρου κ. Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ κ. Α. Βαρβαγιάννη.
 15—Ἐκδρομὴ: Ἱερά Ἐλαία Πλάτωνος - Μονὴ Δαφνίου - Αἰγάλεω - Σκαραμαγκᾶ - Λίμνη Κουμουνδούρου - Ἐλευσίς. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Γιάννης Θρεψιάδης, ἔφορος Ἀρχαιοτήτων.
 16—Λήξις τῶν ἐπὶ Πτυχίῳ ἐξετάσεων.
 17—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς Κατάστημα Π. Σολομοῦ καὶ Σια (Ὁργάνωσις Γραφείων) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ. Ι. Λ. Χρυσοχοῦ.
 19—Ἐπίσκεψις εἰς Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Στρ. Παπαϊωάννου. Ὁμιλία τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Λώζου.
 20—Ἐπίσκεψις εἰς Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Στρ. Παπαϊωάννου. Ὁμιλία τοῦ Προέδρου κ. Τερμεντζῆ.
 22—Πεζοπορικὴ ἐκδρομὴ: Βαρυμπόμπη - Κιθάρα - Τατόϊ.
 24—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς Κατάστημα Π. Σολομοῦ καὶ Σια (Ὁργάνωσις Γραφείων) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ι. Λ. Χρυσοχοῦ.
 25—Α' Διάλεξις τοῦ κ. Β. Δαμαλά, μετὰ θέμα: Ἡ ἐξέλιξις τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας καὶ ἡ ἐμπορικὴ μας πολιτικὴ.
 —'Ανακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπὶ Πτυχίῳ ἐξετάσεων.

- 26—'Επίσκεψις εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Στρ. Παπαϊωάννου.
- 27—'Επίσκεψις εἰς Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Στρ. Παπαϊωάννου. Ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ κ. Ι. Μπράβου.
- 30—Λήξις προθεσμίας ἐγγραφῆς νεοεισαχθέντων σπουδαστῶν.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1953

- 1—'Επίσκεψις εἰς Ἡλεκτρικὴν Ἐταιρείαν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς πρὸς μελέτην τῆς μηχανολογιστικῆς ὀργανώσεώς της, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ι. Λ. Χρυσόχοῦ.
- 2—Β' Διάλεξις τοῦ κ. Ἀγγ. Ἀγγελοπούλου με θέμα: Αἱ νέαι κατευθύνσεις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.
- 3—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.
- 6—Ἐκκλησιασμός εἰς Ἅγιον Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην.
—'Επίσκεψις εἰς Βυζαντινὸν Μουσεῖον. Ὁμιλητὴς ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Σωτηρίου, Διευθυντὴς τοῦ Μουσείου.
- 8—'Επίσκεψις εἰς Ἐταιρείαν Τιμέντων «Τιτάν» (μηχανολογιστικὴ ὀργανώσις) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ι. Χρυσόχοῦ.
- 9—Γ' Διάλεξις με ὀμιλητὴν τὸν κ. Στ. Κωστόπουλον καὶ με θέμα «Τὰ πιστωτικὰ Ἰδρύματα καὶ ἡ οἰκονομικὴ ζωή».
- 10—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς «Ἀνώνυμον Καπνοβιομηχανικὴν Ἐταιρείαν Παπαστράτος» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ.κ. Ι. Λ. Χρυσόχοῦ καὶ Ἐλευθ. Συνοδινοῦ.
- 13—Α' Συνεδρίασις τῶν συνεργατῶν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον Προεδρείαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐταιρείας Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως.
—Τουριστικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ εἰς Μπογιᾶτι—Λίμνην Μαραθῶνος—Δροσιάν—Ἐκάλην.
- 15—'Επίσκεψις εἰς Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Ι. Κ. Α. (Στατιστικαὶ μηχαναὶ) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Καθηγητῶν κ. κ. Ε. Μαργαρίτη καὶ Ι. Λ. Χρυσόχοῦ.
- 16—Δ' Διάλεξις: Ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 5ετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν ἰσχύει ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς με θέμα: Ἡ ἐκπαίδευσις καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.
—Φιλικὸν γεῦμα τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- 17—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς ἀποθήκας Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σ. Σταυροπούλου.
- 19—Ἀνακοίνωσις προγράμματος συμπληρωματικῶν Τμηματικῶν ἐξετάσεων.
- 20—Ἐναρξις προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς συμπληρωματικὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις.

- 'Επίσκεψις εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Ὁμιλητὴς ὁ Διευθυν-
τῆς κ. Χ. Καροῦζος.
- Β' Τακτικὴ Συνεδρία τῆς ὀλομελείας τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.
- 21—Τουριστικὴ καὶ ὄρειβατικὴ ἐκδρομὴ εἰς Πάρνηθα.
- 22—'Επιτόπιον μάθημα εἰς «Ἀθηναϊκὴν Χαρτοποιάν» ὑπὸ τὴν ἐπο-
πτεῖαν τῶν καθηγητῶν κ.κ. Ἐλ. Συνοδινοῦ καὶ Στ. Σταυροπούλου.
- 23—Διακοπὴ μαθημάτων λόγῳ τῶν ἑορτῶν Χριστουγέννων, Νέου ἔτους
καὶ Φῶτων.
- Καλλιτεχνικὸ ἀπόγευμα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰω. Συνοδινοῦ
- 24—Τριήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς Θήβας—Λεβά-
δειαν—Μονὴν Ὁσίου Λουκά—Ἀράχωβαν—Δελφοὺς—Ἀμφισσαν.
'Επιστροφή διὰ Μπράλου.
- 30—Λήξις τῆς προθεσμίας τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τῶν
διδάκτρων τῶν παλαιῶν σπουδαστῶν τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὰς
Τμηματικὰς ἐξετάσεις.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1954

- 3—Πενθήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ: Χανιά—Ἡρά-
κλειον—Κνωσσός—Φαιστός. Ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Μουσείου
κ. Ν. Πλάτωνος.
- 'Εναρξίς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς συμμετοχὴν εἰς
τὰς συμπληρωματικὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις.
- 5—Λήξις τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς
τὰς συμπληρωματικὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις.
- 7—'Εορτασμός τῆς «Πρωτοχρονιάς». Κόψιμο τῆς πῆττας—'Εορτὴ ὑπὸ
τὴν διεύθυνσιν Ι. Συνοδινοῦ.
- 8—'Εναρξίς συμπληρωματικῶν Τμηματικῶν ἐξετάσεων.
—'Επανάληψις μαθημάτων.
- 9—Β' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- 10—'Ορειβατικὴ ἐκδρομὴ εἰς Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Ὑμητοῦ—Ἀνά-
ληψιν—Ζωοδόχον Πηγὴν—Κακόρεμα (Ὑμητοῦ).
- 13—Ε' Διάλειξις μετ' ὀμιλητὴν τὸν κ. Στρ. Παπαϊωάννου καὶ μετ' ἔμα
«Ταξιδεύοντας στὴ Γαλλία: Σκέψεις». (Θὰ ἐπακολουθήσῃ κινημα-
τογραφικὴ προβολὴ γαλλικῶν τοπειῶν).
- 14—Λήξις συμπληρωματικῶν Τμηματικῶν ἐξετάσεων.
- 15—Λήξις προθεσμίας ὑποβολῆς μελετῶν Πτυχιακῶν ἐξετάσεων.
- 17—Β' Συνεδρίασις τῶν συνεργατῶν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν.
—'Εκπαιδευτικὸς περίπατος εἰς: Πατήσια, Διυλιστήριον Οὔλεν,
Ὁμορφὴ Ἐκκλησιὰ, Γαλάτσι. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Μαλανδράκης Διευ-
θυντῆς τῆς Οὔλεν.
- 19—Ἀνακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συμπληρωματικῶν Τμημα-
τικῶν ἐξετάσεων.
—Ἀνακοίνωσις προγράμματος ἐξετάσεων ἐξαμηνιαίων μαθημάτων.
- 20—'Εναρξίς προθεσμίας δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τμηματικὰς ἐξε-
τάσεις ἐξαμηνιαίων μαθημάτων.
- Σ' Διάλειξις τοῦ κ. Χρ. Εὐελπίδη μετ' ἔμα «Γεωργία καὶ Βιομηχανία».

- 21—'Επιτόπιον μάθημα εις 'Εταιρείαν «ΑΣΠΡΟ» εις Ἀσπρόπυργον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἐλευθ. Συνοδινού.
- 23—'Επιτόπιον μάθημα εις Πανελλήνιον Συνομοσπονδίαν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Κ. Λεοντίδη.
- 24—'Ορειβατικὴ ἐκδρομὴ: Μπάφι—Νταοῦ Πεντέλη—Γέρακας.
- 27—Ζ' Διάλεξις μετ' ὀμιλητὴν τὸν καθηγητὴν κ. Σπ. Καλογερόπουλον—Στράτην καὶ μετ' ἔμα: Νέα διεθνή προβλήματα.
- 'Επιτόπιον μάθημα εις 'Εταιρείαν «Χαρίλαος καὶ Καννελλόπουλος» εις Ἐλευσίνα, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἐλ. Συνοδινού καὶ Δ. Παπαδημητρίου.
- 30—'Εορτὴ τῆς Παιδείας. Ἡ' Διάλεξις μετ' ὀμιλητὴν τὸν καθηγητὴν κ. Γιάννην Γιαννόπουλον μετ' ἔμα: «Καὶ ἐγένετο φῶς...».
- Β' Συνεδρία τῆς ὀλομελείας τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.
- Λῆξις τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς συμμετοχῆς εις τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις τῶν ἐξαμηνιαίων μαθημάτων.
- Λῆξις τοῦ Α' Ἀκαδημαϊκοῦ ἐξαμήνου.
- Λῆξις τῆς προθεσμίας ἐγγραφῆς τῶν παλαιῶν σπουδαστῶν τῶν ἐπιτυχόντων μετὰ τὰς συμπληρωματικὰς ἐξετάσεις.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1954

- 3—'Εναρξίς τῶν Τμηματικῶν ἐξετάσεων ἐξαμηνιαίων μαθημάτων.
- Θ' Διάλεξις μετ' ὀμιλητὴν τὸν κ. Σωτ. Ἀγαπητίδην καὶ μετ' ἔμα «Ἡ ἀνάπτυξις τῶν οἰκονομικῶς καθυστερημένων χωρῶν».
- Α' Ἐπίσκεψις εις Μπενάκειον Μουσεῖον μετ' ὀμιλητὴν τὸν Διευθυντὴν κ. Μανώλην Χατζηδάκην.
- 4—'Επιτόπιον μάθημα εις 'Εταιρείαν «Ἀλέξανδρος Δεσούλλας» (καννάβεως, Ιούτης καὶ σιζάλ) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ἐλ. Συνοδινού.
- 5—Λῆξις ἐξαμηνιαίων Τμηματικῶν ἐξετάσεων.
- «Σπουδαστικὸ γλέντι» ὀργανούμενον ἀπὸ Ἐπιτροπὴν σπουδαστῶν.
- 8—'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων ἐξετάσεων ἐξαμηνιαίων μαθημάτων.
- 10—Ι' Διάλεξις μετ' ὀμιλητὴν τὸν κ. Φ. Μακρῆν μετ' ἔμα: «Ὁ συνδικαλισμὸς συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς».
- Β' ἐπίσκεψις εις τὸ Μπενάκειον Μουσεῖον μετ' ὀμιλητὴν τὸν Διευθυντὴν κ. Μ. Χατζηδάκην.
- 'Εναρξίς τοῦ Β' Διδακτικοῦ ἐξαμήνου.
- 'Επιτόπιον μάθημα εις «Ἐταιρείαν Λιπασμάτων» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἐλευθ. Συνοδινού.
- 11—'Επιτόπιον μάθημα εις 'Εταιρείαν Λιπασμάτων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ.κ. Ἐλ. Συνοδινού καὶ Στ. Σταυροπούλου.
- 12—'Ανακοίνωσις προγράμματος Πτυχιακῶν ἐξετάσεων (β' περιόδου).
- 13—'Εναρξίς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς συμμετοχὴν εις τὰς ἄνω Πτυχιακὰς ἐξετάσεις.
- 14—Γ' Συνεδρίασις Συνεργατῶν Γραφείου Ἐρευνῶν.
- 17—ΙΑ' Διάλεξις μετ' ὀμιλητὴν τὸν κ. Ἡλ. Λαγάκον καὶ μετ' ἔμα «Ἡ ἀπεργία».
- Ἐπίσκεψις εις Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Ὁμιλήτρια ἡ ἔφορος

- *Αρχαιοτήτων Κα Σέμνη Παπασπυρίδου—Καρούζου με θέμα: Τί μάς Ιστοροῦν τ' ἀρχαία ἀγγεῖα διὰ τὸν οἰκονομικὸν βίον.
- 18—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς ἑταιρείαν «Κεραμεικός» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Δ. Παπαδημητρίου.
- 21—Πεζοπορικὴ ἐκδρομὴ: Δροσιά—Σταμάτα—Ἰκάριον—Διόιυσος.
- 23—Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς Πτυχιακὰς ἐξετάσεις (Β' περιόδου).
- 24—ΙΒ' Διάλεξις με ὀμιλητὴν τὸν κ. Γ. Μυλωνᾶν καὶ με θέμα «Ἡ διαμόρφωσις τῶν τιμῶν τῶν ἀγαθῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν».
- 25—Ἐπίσημος χορὸς τῶν σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ξενοδοχείου «Ἀκροπόλ».
- 27—Λῆξις τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς Β' δόσεως τῶν διδάκτρων.
- 28—Ἐναρξις τῶν Πτυχιακῶν ἐξετάσεων (Β' περιόδου).
—Προσευχὴ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Προϋλάια Ἐρέχθειον. Παρθενῶν, Μουσεῖον. Ὀμιλητῆς ὁ κ. Ἰω. Θρεψιάδης, Ἐφορός* -ρχαιοτήτων.

ΜΑΡΤΙΟΣ 1954

- 1—Ἀνακοίνωσις τοῦ προγράμματος τῶν ἐξετάσεων τῶν ἀποτυχόντων εἰς ἓν μάθημα.
- 2—Ἐναρξις προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς ἄνω ἐξετάσεις.
- 3—Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος τῶν σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους: Ὁρολόγιον Κυρήστου—Ἀρχαία Ἀγορὰ· Στοὰ Ἀττάλου (Ἀνασκαφαὶ Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας). Ὀμιλητῆς ὁ κ. Ἰω. Θρεψιάδης, Ἐφορός Ἀρχαιοτήτων.
- 3—ΙΓ' Διάλεξις με ὀμιλητὴν τὸν κ. Α. Κρίκον καὶ με θέμα Ἐπισκόπησις τῶν μεταναστευτικῶν κινήσεων τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὰς Η.Π.Α.
- 5—Γ' Συνεδριάσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- 6—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς ΚΥΔΕΠ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Κ. Λεοντίδη.
- 7—Ἐκδρομὴ εἰς Μαρκόπουλον—Βραυρῶνα (Ἱερὸν Ταυρικῆς Ἀρτέμιδος). Ὀμιλητῆς ὁ κ. Γ. Κασιόπης.
—Τρίτη Συνεδριάσις τῶν συνεργατῶν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν.
—Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος ἀνὰ τοὺς Βυζαντινοὺς Ναοὺς.
- 9—Λῆξις προθεσμίας δηλώσεων διὰ συμμετοχὴν εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν τῶν ἀποτυχόντων εἰς ἓν μάθημα.
- 10—ΙΔ' Διάλεξις με ὀμιλητὴν τὸν κ. Ἄθαν. Ρουσόπουλον καὶ με θέμα «Αἱ δυνατότητες τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας».
—Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος εἰς Κεραμεικὸν καὶ Θησεῖον.
- 11—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς ΑΣΟ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Κ. Λεοντίδη.
- 12—Ἐναρξις τῶν συμπληρωματικῶν Τμηματικῶν ἐξετάσεων ἐνώπιον τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν διὰ τοὺς ἀποτυχόντας εἰς ἓν μάθημα.
- 13—Λῆξις προθεσμίας δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς Πτυχιακὰς ἐξετάσεις.
- 14—Συγκέντρωσις εἰς τὸ Πανεπιστημιακὸν Γυμναστήριον. Προετοιμασία

- παρελάσεως. Ἐπιλογή καὶ προπόνησις Ὁμάδος παρελάσεως.
- 15—Λήξις τῶν ἐξετάσεων ἐνὸς μαθήματος.
- 16—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς Ὁργανισμόν Καπνοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Λεοντιδῆ.
- 17—ἘΔιάλεξις μετ' ὀμιλητὴν τὸν κ. Π. Τζανετάκην καὶ μετ' ἔμα : Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία, τί δεόν γενέσθαι.
- 19—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς ΚΣΟΣ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Κ. Λεοντιδῆ.
- 20—Ἀνακοίνωσις ἀποτελεσμάτων τῶν συμπληρωματικῶν Τμηματικῶν ἐξετάσεων ἐνώπιον ἐπιτροπῶν.
- 21—Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος εἰς Ναὸν Ὀλυμπίου Διός, Πύλῃν Ἀδριανοῦ, Μοῆν Λυσικράτους, Θέατρον Διονύσου, Ἀσκληπιεῖον, Ὠδεῖον Ἡρώδου, Πνύκα. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Ἰω. Θρεψιάδης.
- 22—Λήξις προθεσμίας καταβολῆς διδάκτρων τῶν ἐπιτυχόντων μετὰ τὰς ἐξετάσεις εἰς ἓν μάθημα.
- Λήξις τῶν Πτυχιακῶν ἐξετάσεων (Β' περιόδου)
- Ἐπίσημον γεῦμα τῆς Σχολῆς.
- 24—Λήξις τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν διδάκτρων ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει.
- Παρέλασις τῶν σπουδαστῶν μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἐορτῇ.
- Πανηγυρικὴ ὁμιλία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως
- ἘΔιάλεξις τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στ. Σταυροπούλου μετ' ἔμα : Ἐπαναστατικαὶ μορφαί : Θεόφιλος Καΐρης—100 χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατό του.
- 25—Ἀργία λόγῳ τῆς Ἐθνικῆς ἐορτῆς.
- 26—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς Α. Ε. «ΕΛΑ·Ι·Σ» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ἐλευθ. Συνοδινού.
- 27—Διήμερος Ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς : Λουτράκι—Κόρινθον—Παλαιὰν Κόρινθον—Μυκῆνας—Ναύπλιον—Ἐπίδαυρον.
- Ἀνακοίνωσις ἀποτελεσμάτων Πτυχιακῶν ἐξετάσεων.
- 28—Ἐ Συνεδρίασις Συνεργατῶν Γραφείου Ἐρευνῶν.
- 30—Ἀνακοίνωσις ἀποτελεσμάτων Πτυχιακῶν ἐξετάσεων (Β' περιόδου).
- 31—Λήξις τῆς προθεσμίας διὰ τὴν Γ' δόσιν τῶν διδάκτρων.
- ἘΔιάλεξις μετ' ὀμιλητὴν τὸν κ. Π. Ἀναγνωστόπουλον καὶ μετ' ἔμα : «Τὸ ἐλαιοκομικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος».

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1954

- 1—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς ἑταιρείαν Τεχνικῆς Μετάξης «Ε.Τ.Μ.Α.» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ι. Χρυσόχοῦ καὶ Ε. Συνοδινού.
- 2—Ἐ Συνεδρία ὀλομελείας Καθηγητῶν.
- 4—Ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Καθηγητῶν Ν. Θεοδώρου, Σ. Σταυροπούλου καὶ Φ. Λέτσα: Κάλαμος—Ἄγιοι Ἀπόστολοι—Ἀλιβέρι (Θερμοηλεκτρικὰ ἔργα).

- 7—ΙΗ' Διάλεξις με ὁμιλητὴν τὸν κ. Ἰω. Ζίγδην καὶ με θέμα: Ἄνα-
συγκρότησις καὶ ἐκβιομηχανίσις.
—Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος σπουδαστῶν Α* ἔτους εἰς Ἄμαρούσιον-
Κηφισιάν.
- 8—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς Α.Ε. «Χαλυβδοφύλλων» ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν
τῶν Καθηγητῶν κ.κ. Σ. Σταυροπούλου καὶ Ι. Λ. Χρυσόχοῦ.
- 11—Ε' Συνεδρίασις Συνεργατῶν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν.
—Περίπατος εἰς Πειραιᾶ—Μακρὰ τεῖχη -Μουσεῖον—Πασσαλιμάνι—
Βάσεις Ναυτικοῦ Ὁμίλου Πειραιῶς—Ν. Φάληρον. Ὁμιλητὴς ὁ κ.
Ι. Θρεψιάδης, Ἔφορος ἀρχαιοτήτων.
- 13—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς Α.Ε. «Πειραϊκὴ—Πατραϊκὴ» ὑπὸ τὴν ἐπο-
πτεῖαν τῶν Καθηγητῶν κ. κ. Φ. Λέτσα, Ἐλευθ. Συνοδινοῦ καὶ Στ.
Σταυροπούλου.
- 14—ΙΘ' Διάλεξις με ὁμιλητὴν τὸν κ. Κλ. Μπανταλούκαν καὶ με θέμα
«Μόνιμα χαρακτηριστικὰ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας».
- 15—Ἐπίσκεψις καὶ μάθημα εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐπο-
πτεῖαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ι. Φράγκου.
- 16—Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς μελετῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ.
- 17—Διακοπὴ μαθημάτων λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα.
- 27—Πενθήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς: Βόλον—
Χωριὰ Πηλίου—Αἰδηψὸν—Λίμνην—Χαλκίδα. (Διάπλους Εὐβοϊκοῦ).
- 30—Καλλιτεχνικὴ βραδυὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ι. Συνοδινοῦ.

ΜΑ·Ι·ΟΣ 1954

- 2—Περίπατος εἰς Ἄναρρωτήριον Βούλας—Καβουῖρι—Ναὸν Ἀπόλλω-
νος—Λουτρά Βουλιαγμένης: Κολύμβησις.
- 3—Ἐπανάληψις μαθημάτων.
- 5—Κ' Διάλεξις με ὁμιλητὴν τὸν κ. Θ. Δεσύλλαν καὶ με θέμα: Οἰκο-
νομικὰ διδάγματα διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον.
- 6—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς ἑταιρείαν ἠλεκτρικῶν σκευῶν «ΙΖΟΛΑ» ὑπὸ
τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ κ. Σταυροπούλου.
—Ἀνακοίνωσις προγράμματος Πτυχιακῶν ἐξετάσεων (Γ' περιόδου).
- 7—Δ' Συνεδρίασις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.
—Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος τῶν σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους εἰς Ἄμα-
ρούσιον καὶ Κηφισιάν.
- 7—Ἐναρξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς συμμετοχὴν εἰς
τὰς Πτυχιακὰς ἐξετάσεις τῆς (Γ' περιόδου).
- 9—Περίπατος εἰς Καλαμάκι—Ἅγιον Κοσμάν—Φοιτητικὸν Κολυμβη-
τήριον. Κολύμβησις.
- 12—ΚΑ' Διάλεξις με ὁμιλητὴν τὸν κ. Γ. Βάλληγδαν καὶ με θέμα:
Ἡ ὀργάνωσις εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἔθνικοῦ δυναμικοῦ.
- 13—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς μηχανουργεῖον «Τέχνικα» ὑπὸ τὴν ἐπο-
πτεῖαν κ. Λέτσα.
—Ἐναρξις προθεσμίας δηλώσεων διὰ συμμετοχὴν εἰς Πτυχιακὰς
ἐξετάσεις.

- 15—«Σπουδαστικό γλέντι» εις τὸν κήπον τῆς Σχολῆς.
 16—ΣΤ' Συνεδρίασις Συνεργατῶν Γραφείου Ἐρεινῶν.
 —Ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς Ραφίαν. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Παπαδημητρίου, Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων.
 17—Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆ, εἰς Πτυχιακὰς ἐξετάσεις (Γ' περιόδου).
 18—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς μηχανουργεῖον «Θερμὶς» ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ κ. Φ. Λέτσα.
 19—ΚΒ' Διάλεξις μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Θ. Χρηστίδην καὶ μὲ θέμα : Οἱ διεθνεῖς οἰκονομικοὶ ὀργανισμοὶ καὶ ἡ συμβολὴ τῶν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας.
 20—Ἀνακοίνωσις προγράμματος Τμηματικῶν ἐξετάσεων (Α' νέας περιόδου).
 20—Διήμερος τουριστικὴ καὶ ψυχαγωγικὴ ἐκδρομὴ εἰς : Αἴγιαν—Πόρον—Υδραν—Σπέτσας.
 21—Ἐναρξις προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις (Α' νέας περιόδου).
 22—Ἐναρξις Πτυχιακῶν ἐξετάσεων (Γ' περιόδου).
 27—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς Ὑπηρεσίαν Διαχειρίσεως Βαρέους Ἐξοπλισμοῦ Ἀνασυγκροτήσεως Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν κ. Φ. Λέτσα.
 29—Ἐπίσκεψις καὶ μάθημα εἰς Ὄργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ι. Φράγκου.
 31—Λῆξις τῶν μαθημάτων.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1954

- 2—Λῆξις τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις.
 8—Λῆξις τῶν Πτυχιακῶν ἐξετάσεων.
 9—Ἐναρξις τῶν Τμηματικῶν Ἐξετάσεων (Α' νέας περιόδου).
 16—Ἀνακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Πτυχιακῶν ἐξετάσεων.
 30—Λῆξις τῶν Τμηματικῶν ἐξετάσεων (Α' νέας περιόδου).

ΙΟΥΛΙΟΣ 1954

- 2—Δ' Συνεδρία Ὀλομελείας τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.
 3—Ε' Συνεδρίασις Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
 —Φιλικὸν γεῦμα τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τῶν διδασκόντων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Σχολῆς.
 20—Ἀνακοίνωσις ἀποτελεσμάτων τῶν Τμηματικῶν ἐξετάσεων.
 31—Λῆξις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1953—1954.

Μάθημα σπουδαστών του Γ' έτους
εις τὸ ἐργοστάσιον «Κεραμεικός»

**ΣΥΝΟΨΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1953 - 54**

Αϋξ. Αρ.	Μ α θ ή μ α τ α	Ώραι			Έν όλῳ	
		Α	Β	Γ	ῶρ.	%
	Α' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ					
1	Πολιτική Οικονομία και Οικονομική Ίστορία	5	6	2	13	6,85
2	Οικονομική Πολιτική	—	—	13	13	6,85
3	Ίδιωτική Οικονομική	—	8	—	8	4,21
4	Δημοσία Οικονομία και Δημοσιονο- μική Νομοθεσία και Πολιτική	—	6	5	11	5,80
5	Οικονομική Γεωγραφία	4	—	—	4	2,10
6	Στατιστική	—	4	2	6	3,16
	Β' ΕΜΠΟΡΙΚΑ					
7	Τεχνική του Οικονομικού βίου	4	8	—	12	6,31
8	Λογιστική	10	8	14	32	16,84
9	Μαθηματικά (Οικονομικά και Γενικά)	6	—	—	6	3,16
	Γ' ΝΟΜΙΚΑ					
10	Δημόσιον και Ίδιωτικόν Δίκαιον	10	4	—	14	7,37
11	Έμπορικόν, Βιομηχανικόν και Μεταλ- λευτικόν Δίκαιον	—	5	6	11	5,79
	Δ' ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΠΑΡΑΓΟΝΤΟΣ					
12	Όργανώσεις (των Έπιχειρήσεων και των Έργοστασίων)	4	4	10	18	9,47
13	Κοινωνική Πολιτική και Έργατικόν Δίκαιον	—	—	6	6	3,16
14	Ψυχοτεχνική και Φυσιολογία τής Έργασίας	—	—	4	4	2,10
15	Βιομηχανική Ύγιεινή	—	—	4	4	2,10
	Ε' ΤΕΧΝΙΚΑ					
16	Γενικά Τεχνικά (Φυσική και Χη- μεία)	10	—	—	10	5,27
17	Ειδικά (Έμπορευματολογία, Μηχανο- γνώσια Ήλεκτροτεχνία)	—	16	2	18	9,46
	Τὸ ὅλον	53	69	68	190	100

Τὰ μαθήματα κατανέμονται εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν Α, Β, Γ συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω συνοπτικὸν ὠρολόγιον πρόγραμμα. Εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ἀναγράφονται αἱ ὥραι διδασκαλίας τοῦ ἀθροίσματος μιᾶς ἐβδομάδος χειμερινοῦ καὶ μιᾶς ἐαρινοῦ ἑξαμήνου, ὡς καὶ ἡ ἑκατοστιαία ἀναλογία ἐκάστου μαθήματος ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.

Έκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὁ σπουδαστὴς ὑποχρεωτικῶς παρακολουθεῖ, ἐντὸς τοῦ κανονικοῦ Ὁρολογίου Προγράμματος, μίαν ξένην γλῶσσαν (Γαλλικὰ ἢ Ἀγγλικὰ), λογιζομένην ὡς κύριον μάθημα, καὶ ὑποχρεωτικῶς ἐξετάζεται εἰς αὐτήν. Ἡ ἑτέρα γλῶσσα εἶναι προαιρετική.

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΕΞΑΜΗΝΑ ΚΑΙ ΕΤΗ ΣΠΟΥΔΩΝ
Κατά τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1953—1954

ΜΑΘΗΜΑΤΑ—ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ	Ἔξάμηνα		Τὸ ὅλον
	Α	Β	
Α'. ΕΤΟΣ			
1. Πολιτικὴ Οἰκονομία Διδάσκει: Σωτ. Γ. Ἀγαπητίδης	3	2	5
2. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία Διδάσκει: Ἀριστ. Γ. Καλλιβαῦς	2	2	4
3. Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου Διδάσκει: Στρ. Κ. Παπαϊωάννου	2	2	4
4. Γενικὴ Λογιστικὴ Γενικαὶ Ἀρχαὶ Διδάσκει: Στρ. Κ. Παπαϊωάννου	3	3	6
Ἐφαρμογαὶ Λογιστικῆς Διδάσκει: Δημ. Γ. Καμβουσίδης	2	2	4
5. Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ Διδάσκει: Εὐστ. Δ. Μαργαρίτης	4	2	6
6. Γενικὸν Δίκαιον Δημόσιον Δίκαιον Διδάσκει: Σπ. Κ. Καλογερόπουλος	2	2	4
Ἰδιωτικὸν Δίκαιον Διδάσκει: Δ. Κ. Δημητρακάκης	3	3	6
7. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων Διδάσκει: Ἰωάν. Α. Χρυσόχοῦ	2	2	4
8. Γενικὰ Τεχνικὰ: Φυσικὴ Διδάσκει: Νικ. Παγ. Θεοδώρου	3	3	6
Χημεία Διδάσκει: Ἐλευθ. Ε. Συνοδινός	2	2	4
9. Ξέναι Γλῶσσαι: Γαλλικὰ Διδάσκει: Χρῆστος Ν. Καραβᾶς	3	3	6
Ἀγγλικὰ Διδάσκει: Γεώρ. Ἰακ. Παυλίδης	3	3	6
10. Στενογραφία Διδάσκει: Ἐμμ. Νικ. Μελετής	2	2	4

ΜΑΘΗΜΑΤΑ - ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ	Έξάμηνα		Τὸ ὄλον
	A	B	
Β' ΕΤΟΣ			
1. Πολιτική Οικονομία Διδάσκει: Γεώρ. Χαλκιοπούλος	2	2	4
Οικονομική Ίστορία Διδάσκει: Γεώρ. Χαλκιοπούλος	—	2	2
2. Ίδιωτική Οικονομική Γενική Ίδιωτική Οικονομία Διδάσκει: Δημήτρ. Ταξ. Κόλλιας	2	2	4
Οικονομική τῶν Έκμεταλλεύσεων Διδάσκει: Μάριος Νικ. Τσιμάρας	2	2	4
3. Δημ. Οικονομία, Νομοθεσία καὶ Πολιτική Γενικαὶ Ἄρχαι καὶ Φορολ. Νομοθεσία Διδάσκει: Παν. Βασ. Δερετλιῆς	2	2	4
Φορολογικαὶ Ἀσκήσεις Διδάσκει: Στυρ. Νικ. Καζάκος	—	2	2
4. Στατιστική Μαθηματική Διδάσκει: Εὐστ. Δ. Μαργαρίτης	2	2	4
5. Τεχνική τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου: Τραπεζικὰ Διδάσκει: Δημήτριος Γαλάνης	—	2	2
Ἀσφαλιστικὰ Διδάσκει: Γ. Α. Κουτσογιάννης	2	—	2
Μεταφοραὶ Χερσαῖαι Διδάσκει: Χ. Γ. Κανελλόπουλος	2	—	2
Θαλάσσιαι Μεταφοραὶ Διδάσκει: Χ...	—	2	2
6. Λογιστική Γενικαὶ Ἄρχαι Διδάσκει: Στρ. Κ. Παπαϊωάννου	2	2	4
Ἐφαρμογαὶ Λογιστικῆς Διδάσκει: Δημ. Γ. Καμβυσίδης	2	2	4
7. Ίδιωτικὸν Δίκαιον Διδάσκει: Κων. Γ. Σημαντήρας	2	2	4
8. Εἰδικὸν Δίκαιον Ἐμπορικὸν Δίκαιον Διδάσκει: Νικ. Ἀλ. Δελούκας	2	2	4
Βιομηχανικὸν Δίκαιον Διδάσκει: Νικ. Ἀλ. Δελούκας	—	1	1
9. Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων Διδάσκει: Ἰωάν. Α. Χρυσοχοῦ	2	2	4
10. Εἰδικὰ Τεχνικὰ Μηχανογνώσις Διδάσκει: Σ. Ν. Σταυρόπουλος	3	3	6
Ἡλεκτροτεχνία Διδάσκει: Γ. Γ. Γιαννόπουλος	2	2	4
Ἐμπορευματολογία Διδάσκει: Ἐλευθ. Ἐ. Συνοδινός	3	3	6
11. Ξένα Γλῶσσαι: Γαλλικὰ Διδάσκει: Χρῆστος Ν. Καραβᾶς	2	2	4
Ἀγγλικὰ Διδάσκει: Γεώρ. Ἰαν. Παυλίδης	2	2	4

ΜΑΘΗΜΑΤΑ—ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ

Έξάμηνα

Α

Β

Τό
δλον

Γ' ΕΤΟΣ

1. Πολιτική Οικονομία Διδάσκει: Γεώρ. Χαλκιάδης	1	1	2
2. Οικονομική Πολιτική: Γεωργική Διδάσκει: Κων. Αστ. Λεοντίδης	—	1	1
Βιομηχανική Οικονομία Διδάσκει: Φ. Γ. Γεωργακόπουλος	1	—	1
Βιομηχανική και Ένεργειακή Διδάσκει: Πέτρος Τιμ. Κουβέλης	3	3	6
Μεταλλευτική Διδάσκει: Γεώρ. Ι. Ξυνόπουλος	1	—	1
Έμπορικη Διδάσκει: Άνδρ. Δ. Κυρκιλιτσης	2	2	4
3. Δημοσιονομική Νομοθεσία και Πολιτική Τελωνειακή και Δασμολογική Διδάσκει: Γεώργιος Λαμ. Φράγκος	2	2	4
Φορολογικά Άσκήσεις Διδάσκει: Σπυρ. Νικ. Καζάκος	1	—	1
4. Στατιστική Οικονομική Διδάσκει: Άνδρ. Ι. Σαουνάτσος	2	—	2
5. Λογιστική: Γενική Λογιστική Διδάσκει: Δημ. Ι. Καμβυσίδης	2	—	2
Βιομηχανική Λογιστική Διδάσκει: Μάριος Νικ. Τσιμάρας	3	—	3
Έλεγκτική Διδάσκει: Γεώργιος Α. Χρυσόχοϋ	—	2	2
Έφαρμογαι Βιομηχανικής Λογιστικής Διδάσκουν: Δ. Α. Παπαδημητρίου	—	3	3
Κώδιξ Φορολογικών Στοιχείων Διδάσκει: Γ. Ι. Άλεξανδρόπουλος	—	2	2
6. Είδικόν Δίκαιον: Έμπορικόν Διδάσκει: Παναγ. Α. Πέρδικας	2	2	4
Μεταλλευτικόν Διδάσκει: Γεώρ Ι. Ξυνόπουλος	—	2	2
7. Όργάνωσις: Έπιχειρήσεων Διδάσκει: Γεώργιος Α. Χρυσόχοϋ	2	2	4
Έργουασίων Διδάσκει: Φρῆξος Άλεξ. Λέτσας	3	3	6
8. Κοινωνική Πολιτική και Έργατ. Δίκαιον Διδάσκει: Χρ. Ν. Άγαλλόπουλος	3	3	6
9. Ψυχοτεχνική και Φυσιολογία Έργουασίας Διδάσκει: Σ. Γεδεών-Καρανικόλα	2	2	4
10. Βιομηχανική Όγιεινή Διδάσκει: Γ. Δ. Παπακώστας	2	2	4
11. Έμπορευματολογία Διδάσκει: Έλευθ. Ε. Συνοδινός	2	—	2

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ὑπὸ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν θὰ ὀρισθοῦν βραδύτερον αἱ ὥραι τῶν Φροντιστηριακῶν καὶ Πρακτικῶν Ἀσκήσεων, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ γίνωνται ἢ κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ἢ καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῶν τακτικῶν μαθημάτων. Ἡ συμμετοχὴ τῶν σπουδαστῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἢ εἰς αὐτὰς ἐπίδοσις ἐπηρεάζει σημαντικῶς τὴν βαθμολογίαν. Ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ εἶναι ἢ ἐπίλυσις τῶν ἀσκήσεων, τῶν διδομένων εἰς τοὺς σπουδαστὰς, ὅπως μὲ αὐτὰς ἀπασχοληθῶσι κατ' οἶκον.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς Λογιστικῆς κ. Χρίστου Κουβοπούλου θὰ γίνωνται λογιστικαὶ ἐφαρμογαὶ καὶ θὰ ἐπιλύωνται λογιστικὰ προβλήματα κατὰ τὰς, ὡς κάτωθι, πρωϊνὰς ὥρας.

Α' Ἐξάμηνον

Διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Β' ἔτους, ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 8 ὥ καὶ 30 — 10 ὥ.

Διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους καὶ τοὺς τελειοφοίτους ἐκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 8 ὥ καὶ 30 — 10 ὥ.

Β' Ἐξάμηνον

Διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Α' ἔτους καθ' ἐκάστην πλὴν Σαββάτου 10 ὥ. καὶ 30'—12 ὥ.

Διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους, ὡς καὶ κατὰ τὸ Α' ἔξάμηνον.

ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Ἡ Σχολή, ἐπιθυμοῦσα νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν καλύτεραν καὶ ταχύτεραν ἐκμάθησιν τῶν ξένων γλωσσῶν, συνέστησεν ἀπὸ τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους προαιρετικὰ Φροντιστήρια γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς γλώσσης ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως τῶν σπουδαστῶν καὶ καθώρισε τὰς κάτωθι ὥρας ἐργασίας :

Δευτέρα καὶ Πέμπτη : Γαλλικὰ 8 ὥ καὶ 30 — 10 ὥ.

Τρίτη καὶ Σάββατον : Ἀγγλικὰ 8 ὥ καὶ 30 — 10 ὥ.

Ἰδιαιτέρα μέριμνα καταβάλλεται πρὸς ἄσκησιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν συνομιλίαν καὶ τὴν σύνταξιν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν.

Ἡ Σχολὴ ἀσκεῖ τοὺς σπουδαστὰς εἰς τὴν ὀρθὴν προφορὰν καὶ διὰ τοῦ συστήματος Linguaphone.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς διέθεσε 500.000 δραχμὰς ὡς βραβεῖον δι' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὴν καλύτεραν ἐπίδοσιν εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καθ' ἐκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 8 ὥ. καὶ 30—10 ὥ. θ' ἀσκοῦνται οἱ σπουδασταὶ εἰς τὴν σύνταξιν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐκθέσεων εἰς ἐφαρμογὴν τῶν διδασκομένων εἰς τὴν Τεχνικὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου καὶ τὰ λοιπὰ ἐμπορικὰ καὶ οἰκονομικὰ μαθήματα.

Έβδομαδιαίον πρόγραμμα Α' εξαμήνου πρώτου έτους

ΩΡΑΙ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Α'	Πολιτική Οικονομία Σ. Άγαπητίδης	Γαλλικά Χ. Καραβάς	Γαλλικά Χ. Καραβάς	Στενογραφία Ε. Μελετήης	Γαλλικά Χ. Καραβάς	Άγγλικά Γ. Παυλίδης
Β	Πολιτική Οικονομία Σ. Άγαπητίδης	Χημεία Ε. Συνοδινός	Πολιτική Οικονομία Σ. Άγαπητίδης	Χημεία Ε. Συνοδινός	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Ίδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
Γ'	Τεχνική Έμπορου Σ. Παπαϊωάννου	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Ίδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης	Όργανώσεις Έπιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοϋ	Τεχνική Έμπορου Σ. Παπαϊωάννου	Ίδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
Δ'	Φυσική Θεοδώρου Ν. Θεοδώρου	Φυσική Θεοδώρου Ν. Θεοδώρου	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Λογιστικά Άσκήσεις Δ. Καμβυσίδης
Ε'	Άγγλικά Γ. Παυλίδης	Φυσική Θεοδώρου Ν. Θεοδώρου	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Οικονομική Γεωγραφία Α. Καλλιτσάς	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Δημόσιον Δίκαιον Καλογερόπουλος
Σ'	Στενογραφία Ε. Μελετήης	Όργανώσεις Ι. Χρυσόχοϋ	Άγγλικά Γ. Παυλίδης	Οικονομική Γεωγραφία Α. Καλλιτσάς	Λογιστικά Άσκήσεις Δ. Καμβυσίδης	Δημόσιον Δίκαιον Καλογερόπουλος

Έβδομαδιών πρόγραμμα Α' εξαμήνου δευτέρου έτους

ΩΡΑΙ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Α'	Γαλλικά Χ. Καραβάς	Οικονομική Έκμεταλλεύσεων Μ. Τσιμάρας	Άγγλικά Γ. Παυλίδης	Γαλλικά Χ. Καραβάς	Άγγλικά Γ. Παυλίδης	Ήλεκτροτεχνία Γ. Γιαννόπουλος
Β'	Πολιτική Οικονομία Γ. Χαλκιάτοπουλος	Μεταφορά Κανελλόπουλος	Μεταφορά Κανελλόπουλος	Λογιστικά Άσκήσεις Δ. Καμβουίδης	Έμπορευματολογία Ε. Συνοδινός	Ήλεκτροτεχνία Γ. Γιαννόπουλος
Γ'	Πολιτική Οικονομία Γ. Χαλκιάτοπουλος	Έμπορευματολογία Ε. Συνοδινός	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης	Έμπορευματολογία Ε. Συνοδινός	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης	Ίδιωτική Οικονομία Δ. Κόλλιας
Δ'	Λογιστικά Άσκήσεις Δ. Καμβουίδης	Ίδιωτική Οικονομία Δ. Κόλλιας	Τραπεζικά Δ. Γαλάνης	Όργανωσις Ι. Χρυσοχού	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Όργανωσις Έπιχειρήσεων Ι. Χρυσοχού
Ε'	Έμπορικόν Δίκαιον Ν. Δελούκας	Ίδιωτικόν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Τραπεζικά Δ. Γαλάνης	Μηχανογνώσια Σ. Σταυρόπουλος	Μηχανογνώσια Σ. Σταυρόπουλος	Δημοσία Οικονομία Π. Δερτιλής
ΣΤ'	Έμπορικόν Δίκαιον Ν. Δελούκας	Ίδιωτικόν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Έλεύθερα Μαθήματα	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Μηχανογνώσια Σ. Σταυρόπουλος	Δημοσία Οικονομία Π. Δερτιλής

Έβδομαδιαίων προγράμματα Α' εξαμήνου τρίτου έτους

ΩΡΑΙ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Α'	Βιομηχανική Οικονομία Γεωργακόπουλος	Έμπορευματολογία Ε. Σουνοδινός	Μεταλλευτικών Δίκαιων Γ. Ξυνοπούλος	Έμπορευματολογία Ε. Σουνοδινός	Ψυχοτεχνική Σ. Γεδεών	Στατιστική Α. Σουνοάτσας
Β	Στατιστική Χ. Σουνοάτσας	Βιομηχανική Λογιστική Μ. Σαϊμάρας	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουβέλης	Βιομηχανική Ύγιεινή Γ. Παπακώστας	Τελωνειακά Ι. Φράγκος	Λογιστικά Άσκήσεις Δ. Καμβυσίδης
Γ'	Βιομηχανική Ύγιεινή Γ. Παπακώστας	Τελωνειακά Ι. Φράγκος	Κοινωνική Πολιτική Χ. Αγαλλόπουλος	Έργατικών Δίκαιων Χ. Αγαλλόπουλος	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουβέλης	Ψυχοτεχνική Σ. Γεδεών
Δ'	Βιομηχανική Ύγιεινή Γ. Παπακώστας	Όργανωσις Ι. Χρυσοχοῦ	Έργατικών Δίκαιων Χ. Αγαλλόπουλος	Έμπορικόν Δίκαιον Π. Πέρδικας	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουβέλης	Φορολογικά Άσκήσεις Σ. Καζάκος
Ε'	Όργανωσις Έργοστασίων Φ. Λέτσας	Έμπορική Πολιτική Α. Κυρκιλίτης	Διαλέξεις	Έμπορικόν Δίκαιον Π. Πέρδικας	Λογιστικά Άσκήσεις Δ. Καμβυσίδης	Όργανωσις Ι. Χρυσοχοῦ
Σ'	Όργανωσις Έργοστασίων Φ. Λέτσας	Έμπορική Πολιτική Α. Κυρκιλίτης		Πολιτική Οικονομία Γ. Χαλκικόπουλος	Όργανωσις Έργοστασίων Φ. Λέτσας	Βιομηχανική Λογιστική Μ. Σαϊμάρας

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ

Ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, καθωρίσθησαν αἱ κάτωθι ὄραι συνεντεύξεως μετὰ τῶν σπουδαστῶν, τελειοφοίτων καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς. Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς σπουδαστὰς νὰ ἐπωφεληθῶσι τῶν τοιούτων συνεντεύξεων, διὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν, καὶ νὰ ἀναπτύξουν τὰ ἐπιστημονικὰ τῶν ἐνδιαφέροντα καὶ νὰ ἐπιλύσουν διαφόρους ἀπορίας τῶν.

Χ. Ἀγολλόπουλος	Τετάρτη	4—5	Ε. Μοργαρίτης	Τετάρτη	8—9
Σ. Ἀγαπητίδης	Δευτέρα	5—6	Ε. Μελετής	Δευτέρα	7—8
Γ. Ἀλεξανδρόπουλος	Τρίτη	8—9	Κ. Μπανταλούκας	Τρίτη	5—7
Γ. Γιαννόπουλος	Σάββατον	5—6	Γ. Συρόπουλος	Τετάρτη	5—6
Δ. Δημητρακάκης	Σάββατον	6—7	Σ. Παπαϊωάννου	Δευτέρα	8—9
Ν. Δελούκας	Δευτέρα	6—7	Δ. Παπαδημητρίου	Σάββατον	6—7
Π. Δερτιλῆς	Σάββατον	6—7	Γ. Παπακώστας	Πέμπτη	5—6
Ν. Θεοδώρου	Τρίτη	8—9	Γ. Πανλίδης	Τετάρτη	7—8
Α. Καλλιωβᾶς	Πέμπτη	6—7	Π. Πέριδικας	Πέμπτη	8—9
Σ. Καλογερόπουλος	Σάββατον	6—7	Α. Σουναῆτος	Σάββατον	4—5
Δ. Καμβυσίδης	Πέμπτη	5—6	Κ. Σημαντήρας	Παρασκ.	8—9
Χ. Κοραβᾶς	Τρίτη	4—5	Σ. Σταυροπούλος	Παρασκ.	6—7
Δ. Κόλλιας	Τρίτη	7—8	Ε. Συνοδινός	Πέμπτη	3—4
Γ. Κουτσογιάννης	Παρασκ.	4—5	Μ. Τσιμάρας	Τρίτη	5—6
Α. Κυρκιλίτσης	Τρίτη	6—7	Γ. Φράγκος	Τρίτη	6—7
Π. Κουβέλης	Τετάρτη	5—6	Γ. Χαλκιοπούλος	Πέμπτη	7—8
Κ. Λεοντίδης	Τετάρτη	5—6	Γ. Χρυσσοχού	Τρίτη	5—6
Φ. Λέτσας	Δευτέρα	6—7			

Οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ δέχονται ὡσαύτως εἰς ἰδιαιτέρας ὥρας ὀριζομένης ὑπ' αὐτῶν, τοὺς ὑποψηφίους ἐπὶ πτυχίῳ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς συζητήσεως, ἐπεξεργασίας καὶ κριτικῆς τῶν κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν ὑποχρεωτικῶν μελετῶν καὶ ἐργασιῶν.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας τοῦ κ. **Σπ. Καλογεροπούλου** θ' ἀναπληρώσῃ αὐτὸν εἰς τὴν διδασκαλίαν ὁ Καθηγητὴς κ. **Γεώργιος Παπαχατζῆς**, Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατίας.

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας τοῦ κ. **Μαρ. Τσιμάρα** θ' ἀναπληρώσῃ αὐτὸν εἰς τὴν διδασκαλίαν ὁ κ. **Μάριος Γεωργιάδης**, Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης (Οἰκονομικὴ τῶν Ἐκμεταλλεύσεων — Κόστος καὶ Κοστολόγησις) καὶ ὁ Καθηγητὴς κ. **Δ. Παπαδημητρίου** (Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ).

ΕΙΔΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

I. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Κατά τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1953 - 1954 ἡ Σχολὴ θὰ δώσῃ σειρὰν ἐλευθέρων μαθημάτων διὰ τὴν ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν εἰς εἰδικὰ ἐνδιαφέροντα θέματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ γίνουσι ἐν καιρῷ φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις.

Τὰ ἐν λόγῳ μαθήματα θὰ δώσουν οἱ κάτωθι εἰδικοί ἐπιστήμονες:

1. Γιάννης ΜΗΛΙΑΔΗΣ, Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων.
Ὁ Ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς
2. Διονύσιος ΖΑΚΥΝΘΗΝΟΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
Ὁ Μεσαιωνικὸς Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς.
3. Νικόλαος ΒΛΑΧΟΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
Ὁ Νεώτερος Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς.
4. Γιάννης ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
Φιλοσοφία τῆς Τεχνικῆς
5. Γεώργιος ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ, Σύμβουλος Ἐπικρατείας καὶ Καθηγητὴς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν
Ὁ Ὄργανισμὸς τῶν Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους. Ὁ ὑπαλληλικὸς Κῶδιξ.
6. Νικόλαος ΠΟΛΥΖΟΣ, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ
Θεωρία καὶ πράξεις τῶν Συνεταιρισμῶν.
7. Στρατῆς ΣΩΜΕΡΙΤΗΣ, Δικηγόρος
Νομοθεσία τῶν ἐν Ἑλλάδι Συνεταιρισμῶν.
8. Κώστας ΤΡΑΝΑΚΙΔΗΣ, Λογιστικὸς καὶ Ὄργανωτικὸς Σύμβουλος
Μηχανοργάνωσις καὶ Μηχανολογιστικὴ.
9. Βασίλειος ΚΑΡΥΔΗΣ, Λογιστικὸς καὶ Ὄργανωτικὸς Σύμβουλος
Ὄργανωτικὰ ἐφηρμοσμένα προβλήματα.

II. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ἡ Σχολὴ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν παραλλήλως πρὸς τὴν Ἀκαδημαϊκὴν κατάρτισιν — παρεκάλεσε τοὺς κάτωθι παράγοντας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς νὰ δώσουν σειρὰν ἐλευθέρων μαθημάτων σχετιζομένων πρὸς τὴν πρακτικὴν τοῦ ἐμπορίου διαφόρων εἰσαγομένων εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐξαγομένων, ἔγχωριων προϊόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὰ μαθήματα ταῦτα θέλουσι δοθῆναι κατὰ μῆνα Μάιον καὶ εἰς τὰς ὥρας τοῦ μαθήματος τῆς Τεχνικῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου.

1. Ἀθανάσιος ΑΔΑΜΙΔΗΣ, (Δέρματα)—2. Ἀνδρέας ΒΛΑΧΟΥΤΣΙΚΟΣ, (Βακαλάος)—3. Τάκης ΒΟΥΡΒΟΥΛΗΣ, (Σιτηρὰ)—4. Κωνσταντῖνος ΚΑΛΔΗΣ, (Ζάχαρις)—5. Ἰωάννης ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ, (Ξυλεία)—6. Ἀπόστολος ΚΟΤΤΑΡΙΝΗΣ, (Μπαχαρικά)—7. Ἐμμανουὴλ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ, (Ὄσπρια)—8. Παναγιώτης ΛΩΖΟΣ, (Ὄρουζα)—9. Τάκης ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΣ, (Ποτὰ)—10. Ἀπόστολος ΤΖΑΝΝΙΔΗΣ, (Σιδηρικά)—11. Δώρης ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ, (Ἐλαιόλαδα).

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ - ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΠΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἡ ἀρμοδία Ἐπιτροπὴ καθώρισε τὰς κάτωθι ἐπισκέψεις καὶ ἐπιτόπια μαθήματα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας μὲ τὴν γενικὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν κ. **Κλ. Μπανταλούκα**. Εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα ὑποχρεωτικῶς μετέχουν οἱ σπουδασταὶ τοῦ Γ' ἔτους. Δύνανται νὰ μετάσχουν οἱ τελειόφοιτοι τῆς Σχολῆς καὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς.

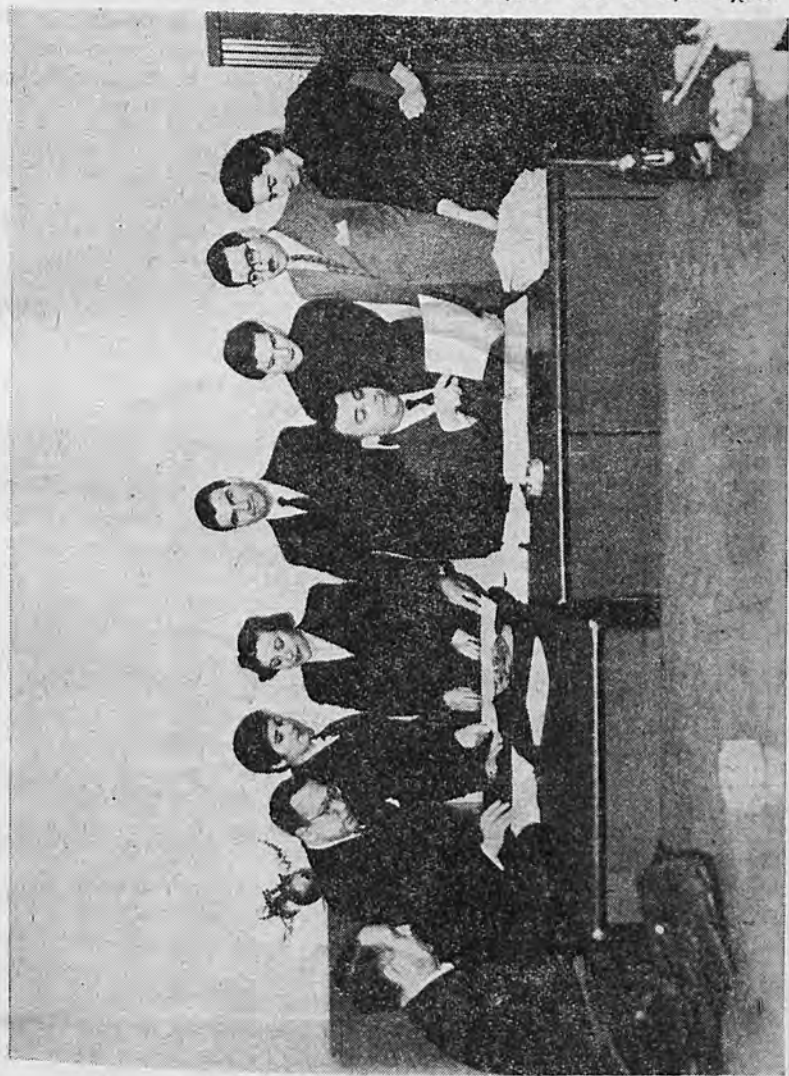
Μὴν Νοέμβριος

- 3-11-53 Εἰς τὸ κατάστημα πωλήσεως ἐπίπλων, σκευῶν καὶ ὀργάνων γραφείου τῆς Ἐταιρείας «Π. Σολομὸς καὶ Σία» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Ι. Λ. Χρυσοχοῦ**.
- 10-11-53 Συνέχεια μαθήματος εἰς τὸν αὐτὸν οἶκον.
- 12-11-53 Εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου**. Ὁμιλία τοῦ προέδρου κ. **Ντ. Κωνσταντίνου** καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ κ. **Α. Βαρβαγιάννη**.
- 17-11-53 Εἰς τὸ κατάστημα Π. Σολομοῦ καὶ Σία (Ὁργάνωσις Γραφείων) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Ι. Λ. Χρυσοχοῦ**.
- 19-11-53 Εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Στρ. Παπαϊωάννου**. Ὁμιλία τοῦ Προέδρου κ. **Σπ. Μπρούσκαρη** καὶ μάθημα τοῦ Καθηγητοῦ κ. **Γ. Σημίτη**.
- 20-11-53 Εἰς τὸ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Στρ. Παπαϊωάννου**. Ὁμιλία τοῦ προέδρου κ. **Γ. Τερμεντζῆ**.
- 24-11-53 Συνέχεια καὶ τέλος μαθημάτων εἰς οἶκον «Π. Σολομὸς καὶ Σία» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγ. κ. **Ι. Λ. Χρυσοχοῦ**.
- 26-11-53 Εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Στρ. Παπαϊωάννου**.
- 27-11-53 Εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Στρ. Παπαϊωάννου**. Ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ κ. **Ι. Μπράβου**.

Μὴν Δεκέμβριος

- 1-12-53 Εἰς τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἐταιρείαν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς πρὸς μελέτην τῆς μηχανολογιστικῆς Ὁργανώσεώς της, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Ι. Λ. Χρυσοχοῦ**.
- 3-12-53 Εἰς τὴν Ἐταιρείαν Τιμέντων «Τιτάν» (μηχανολογιστικὴ Ὁργάνωσις) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Ι. Χρυσοχοῦ**.
- 8-12-53 Εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Στρ. Παπαϊωάννου**.
- 10-12-53 Εἰς τὴν «Ἀνώνυμον Καπνοβιομηχανικὴν Ἐταιρείαν Παπαστράτος» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ. κ. **Ι. Χρυσοχοῦ** καὶ **Ἐλευθ. Συνοδινοῦ**.

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν—Ὁ Προϊστάμενος κ. Ι. Λ. Χρυσόχοῦ, οἱ συνεργάται του κ.κ. Σ. Ἀγαπητίδης καὶ Κλ. Μπανταλούκας, Κα Τασία Μπάφη καὶ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς βοηθοὶ τοῦ κ. Χρυσόχοῦ.

- 15-12-53 Είς τήν Μηχανογραφικήν Ὑπηρεσίαν Ι.Κ.Α. (Στατιστικαῖ μηχαναί) ὑπό τήν ἐποπτείαν τῶν Καθηγητῶν κ. κ. **Ε. Μαρ-γαρίτη** καί **Ι. Λ. Χρυσοχοῦ**.
- 17-12-53 Είς τὰς ἀποθήκας Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Σ. Σταυροπούλου**.
- 23-12-53 Είς τήν «Ἀθηναϊκὴν Χαρτοποιίαν» ὑπό τήν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ. κ. **Ἐλ. Συνοδινοῦ** καί **Σ. Σταυροπούλου**.

Μὴν Ἰανουάριος

- 21- 1-54 Είς τήν Ἑταιρείαν «ΑΣΠΡΟ» εἰς Ἀσπρόπυργον ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Ἐλ. Συνοδινοῦ**.
- 23- 1-54 Είς τήν Πανελληνίον Συνομοσπονδίαν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ καθηγ. κ. **Κ. Λεοντίδη**.
- 28- 1-54 Είς τήν Ἑταιρείαν «Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος» εἰς Ἐλευσίνα, ὑπό τήν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ. κ. **Ἐλ. Συνοδινοῦ** καί **Δ. Παπαδημητρίου**.

Μὴν Φεβρουάριος

- 4- 2-54 Είς Ἑταιρείαν «Ἀλέξανδρος Δεσύλλας» ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Ἐλ. Συνοδινοῦ**.
- 11- 2-54 Είς τήν Ἑταιρείαν Λιπασμάτων» ὑπό τήν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ. κ. **Ἐλ. Συνοδινοῦ** καί **Στ. Σταυροπούλου**.
- 18- 2-54 Είς τήν ἑταιρείαν «Κεραμεικός» ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Δ. Παπαδημητρίου**.

Μὴν Μάρτιος

- 6- 3-54 Είς τήν ΚΥΔΕΠ ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Κ. Λεοντίδη**.
- 11- 3-54 Είς τήν Α.Σ.Ο ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Κ. Λεοντίδη**.
- 16- 3-54 Είς τὸν Ὀργανισμόν Καπνοῦ ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Κ. Λεοντίδη**.
- 19- 3-54 Είς τὸν ΚΣΟΣ ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Κ. Λεοντίδη**.
- 26- 3-54 Είς τήν Α. Ε. «ΕΛΑ·Ι·Σ» ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Ἐλ. Συνοδινοῦ**.

Μὴν Ἀπρίλιος

- 1- 4-54 Είς τήν ἑταιρείαν Τεχνητῆς Μετάξης «Ε.Τ.Μ.Α.» ὑπό τήν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ.κ. **Ε. Συνοδινοῦ** καί **Ι.Λ. Χρυσοχοῦ**.
- 4- 4-54 Είς τὸ Θερμοηλεκτρικὸν Ἔργοστάσιον Ἀλιβερίου ὑπό τήν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ.κ. **Ν. Θεοδώρου**, **Φ. Λέτσα** καί **Σ. Σταυροπούλου**.
- 8- 4-54 Είς τήν Α. Ε. «Χαλυβδοφύλλων» ὑπό τήν ἐποπτείαν τῶν

- καθηγητών κ. κ. **Σ. Σταυροπούλου** και **Ι. Λ. Χρυσόχοου**.
 13- 4-54 Εις τὴν Α. Ε. «Πειραιϊκή-Πατραϊκή» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν
 καθηγητῶν κ. κ. **Φ. Λέτσα**, **Ἐλ. Συνοδινοῦ**.
 15- 4-54 Εις τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγη-
 τοῦ κ. **Ι. Φράγκου**.

Μὴν Μάϊος

- 6- 5-54 Εις τὴν ἐταιρειαν ἠλεκτρικῶν σκευῶν «ΙΖΟΛΑ» ὑπὸ τὴν
 ἐποπτείαν τοῦ καθ. κ. **Σ. Σταυροπούλου**.
 13- 5-54 Εις τὸ μηχανουργεῖον «Τέχνικα» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. **Φ.**
Λέτσα.
 18- 5-54 Εις μηχανουργεῖον «Θερμὶς» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. **Φ.**
Λέτσα.
 27- 5-54 Εις τὴν Ὑπηρεσίαν Διαχειρίσεως Βαρέος ἐξοπλισμοῦ Ἀνα-
 συγκροτήσεως Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν
 τοῦ κ. **Φ. Λέτσα**.
 29-5 55 Εις τὸν Ὄργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν
 τοῦ καθηγητοῦ κ. **Ι. Φράγκου**.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν
 σύνταξιν μελετῶν, μὲ τὸν σκοπὸν ν' ἀναπτυχθῆ τὸ ἐνδιαφέρον των καὶ
 ἐκτὸς τῶν ἀναγκαστικῶν περιωρισμένων πλαισίων τῆς σχολικῆς διδα-
 σκαλίας καὶ νὰ ἐθισθοῦν εἰς τὴν καλὴν καὶ συστηματικὴν ἔκθεσιν τῶν
 ἰδεῶν των :

εἴτε μὲ τὴν περιγραφὴν (οἰκονομικὴν, κοινωνικὴν, πολιτιστικὴν)
 μιᾶς Κοινότητος, εἴτε μὲ τὸ εἰσαγωγικὸν ἢ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον ἐνὸς
 σημαντικοῦ προϊόντος, εἴτε μὲ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ
 καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων μιᾶς ἐπιχειρήσεως, (ἰδίᾳ βιομηχανικῆς), εἴτε
 μὲ τὴν περιγραφὴν ἐνὸς βιομηχανικοῦ κέντρου, εἴτε μὲ τὴν περιγραφὴν
 τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας (τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς) μιᾶς ἐπιχει-
 ρήσεως, εἴτε μὲ τὴν περιγραφὴν ἐνὸς αὐτοδιοικουμένου ὀργανισμοῦ
 σχετιζομένου διὰ τῆς δράσεώς του μὲ τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα θέ-
 ματα.

Αἱ μελέται αὗται παραδίδονται διὰ τοῦ «Γραφείου Βιομηχανικῶν
 καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν» εἰς τὸν οἰκεῖον Καθηγητὴν, βαθμολο-
 γοῦνται καὶ ἐπηρεάζουν τὴν γενικωτέραν ἐκτίμησιν τῆς Σχολῆς περὶ τοῦ
 σπουδαστοῦ.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ὀρίσει βραβεῖον μέχρι δρχ. 500 000 διὰ τὴν καλυ-
 τέραν μελέτην ἐξ ἐκάστης τῶν ἄνω ἐπτὰ κατηγοριῶν θεμάτων.

Ἐπίσης ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου ἔχει δια-
 θέσει δρχ. 500 000 διὰ τὴν καλυτέραν μελέτην σχετικῶς μὲ τὴν περιγρα-
 φὴν μιᾶς Κοινότητος. Ὡσαύτως ὁ Καθηγητὴς κ. Ἄρ. Καλλιβαῆς ἔχει
 διαθέσει δρχ. 300 000 διὰ βραβεῖον ὑπὲρ τῆς καλυτέρας περιγραφῆς ἐνὸς
 βιομηχανικοῦ κέντρου.

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ἡ ἀρμοδία Ἐπιτροπὴ Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ψυχαγωγίας τῶν Σπουδαστῶν, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν κ. Μ. Ρινόπουλον, Πρόεδρον, κατήρτισε τὸ κάτωθι πρόγραμμα, ὅπερ ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Εἰς τὰς ἐκδρομάς μετέχουν σπουδασταὶ ὅλων τῶν ἐτῶν, τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς, εἰς δὲ τοὺς περιπάτους καὶ τὰς ἐπισκέψεις εἰς τὰ Μουσεῖα μόνον σπουδασταὶ τοῦ Α' ἔτους.

Ἡ Σχολὴ προεκήρυξε τὰ κάτωθι σχετικῶς βραβεῖα :

α) μέχρι δραχ. 300.000 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερον ἡμερολόγιον ἐκδρομῶν τῶν ἐτῶν 1951)2, 1952)3 καὶ 1953)54.

β) μέχρι δραχ. 300.000 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερον λεύκωμα φωτογραφιῶν τῶν ἄνω τριῶν ἐτῶν.

γ) μέχρι δραχ. 100.000 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερον ἡμερολόγιον ἐκδρομῶν τοῦ ἔτους 1953)4.

δ) μέχρι δραχ. 100.000 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερον λεύκωμα φωτογραφιῶν τῶν ἐκδρομῶν τοῦ ἔτους 1953)4 καὶ

ε) μέχρι δραχ. 200.000 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ συντάξῃ τὴν καλυτέραν ἔκθεσιν ἀπὸ ἀπόψεως ὕφους καὶ περιεχομένου σχετικῶς μὲ οἰανδήποτε ἐκδρομὴν τοῦ ἔτους 1953)4.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΠΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

Μὴν Νοέμβριος 1953

- 8-11-53 Ἐκπαιδευτικὴ καὶ Τουριστικὴ ἐκδρομὴ : Μαλακάσα - Ὠρωπὸς - Συκάμινον - Κακοσάλεσι.
- 15-11-53 Ἐκδρομὴ : Ἱερά Ἐλαία Πλάτωνος - Μονὴ Δαφνίου - Αἰγάλεω - Σκαραμαγκᾶ - Λίμνη Κουμουνοῦρου, Ἐλευσίς. Ὀμιλητῆς ὁ κ. **Γιάννης Θρεψιάδης**.
- 22-11-53 Πεζοπορικὴ ἐκδρομὴ : Βαρυμπόμπη - Κιθάρα - Τατόϊ.

Μὴν Δεκέμβριος

- 6-12-53 Ἐκκλησιασμός εἰς Ἅγιον Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην. Ἐπίσκεψις εἰς Βυζαντινὸν Μουσεῖον : Ὀμιλητῆς ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Σωτηρίου**, Διευθυντῆς τοῦ Μουσείου.
- 13-12-53 Τουριστικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ εἰς Μπογιάτι - Λίμνη Μαραθῶνος - Δροσιάν - Ἐκάλην.
- 16-12-53 Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος τῶν σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους. Ἀ' ἐπίσκεψις εἰς Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον : Ὀμιλητῆς ὁ Διευθυντῆς κ. **Χ. Καροῦζος**.
- 21-12-53 Τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς Πάρνηθα.
- 24-12-53 Τριήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς Θήβας : (Μουσεῖον) Λεβάδειαν - Μονὴν Ὁσίου Λουκᾶ (διανυκτέ-

ρευσις). Παρακολούθησις Λειτουργίας Χριστουγέννων, 'Α-
ράχωβαν - Δελφούς (Μουσείον Στάδιον - Κασταλία Πηγή),
διανυκτέρευσις εἰς Δελφούς - "Αμφισσαν. 'Επιστροφή διὰ
Μπράλου.

Μὴν Ἰανουάριος 1954

- 3- 1-54 Πενθήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ Χανιά-Ἡ-
ράκλειον (Μουσείον) Κνωσσός-Φαιστός. Ὁμιλία τοῦ Διευ-
θυντοῦ τοῦ Μουσείου κ. Ν. Πλάτωνος.
- 10- 1-54 Ὀρειβατικὴ ἐκδρομὴ εἰς Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Ὑμητοῦ.
'Ανάληψιν - Ζωοδόχον Πηγὴν - Κακόρεμα (Ὑμητοῦ).
- 17- 1-54 Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος εἰς Πατήσια, Διῦλιστήρια Οὔλεν,
Ὁμορφὴ Ἐκκλησιὰ, Γαλάτσι. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Μαλαν-
δράκης, Διευθυντὴς τῆς Οὔλεν.
- 24- 1-54 Ὀρειβατικὴ ἐκδρομὴ: Μπάφι - Νταοῦ Πεντέλη - Γέρακας.

Μὴν Φεβρουάριος

- 3- 2-54 Ἀ' Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Μπενάκειον Μουσείον, με' ὀμιλητὴν τὸν
Διευθυντὴν κ. Μ. Χατζηδάκη.
- 10- 2-54 Β'. Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Μπενάκειον Μουσείον. Ὁμιλητὴς ὁ
Διευθυντὴς κ. Μ. Χατζηδάκης.
- 17- 2-54 Β' ἐπίσκεψις εἰς Ἀρχαιολογικὸν Μουσείον. Ὁμιλητὴς ἡ ἔ-
φορος ἀρχαιοτήτων κ. Σέμνη Παπασπυρίδου - Καρούζου
με' θέμα «τὶ μᾶς ἱστοροῦν τὰ ἀρχαῖα ἀγγεῖα διὰ τὸν οἰκο-
νομικὸν βίον».
- 21- 2-54 Πεζοπορικὴ ἐκδρομὴ: Δροσιὰ - Σταμάτα - Ἰκάριον - Διό-
νυσος.
- 28- 2-54 Προπύλαια Προσευχὴ - ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐρέχθειον .
Παρθενῶν - Μουσείον. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Ἰω. Θρεψιάδης,
Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων.

Μὴν Μάρτιος

- 3- 3-54 Συνέχεια τοῦ ἄνω ἐκπαιδευτικοῦ περιπάτου.
- 7- 3-54 Ἐκδρομὴ εἰς Μαρκόπουλον - Βραυρῶνα (Ἱερὸν Ταυρικῆς
'Αρτέμιδος). Ὁμιλητὴς ὁ κ. Γ. Κατσιπης.
- 10- 3-54 Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος εἰς Κεραμεικὸν καὶ Θησεῖον.
- 14- 3-54 Συγκέντρωσις εἰς τὸ Πανεπιστημιακὸν Γυμναστήριον. Προε-
τοιμασίαι παρελάσεως. Ἐπιλογή καὶ προπόνησις ὁμάδος
παρελάσεως.
- 21- 3-54 Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος εἰς Ναὸν Ὀλυμπίου Διός. Πύ-
λην Ἀδριανοῦ, Μοῆν Λυσικράτους, Θέατρον Διονύσου, Ἀ-
σκληπιεῖον, Ὠδεῖον Ἡρώδου, Πνύκα. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Ἰω.
Θρεψιάδης. Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων.
- 27- 3-54 Διήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς Λουτράκι.

Κόρινθον, Παλαιάν Κόρινθον, (ἐπίσκεψις Μουσείου), Μυκή-
νας, Ναύπλιον, Ἐπίδαυρος.

Μὴν Ἀπρίλιος

- 4- 4-54 Ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ: Κάλαμος, Ἅγιοι Ἀπόστολοι, Ἀλι-
βέρι (θερμοηλεκτρικὰ ἔργα), ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν καθη-
γητῶν κ.κ. Ν. Θεοδώρου, Σ. Σταυροπούλου καὶ Φ. Λέτσα.
- 7- 4-54 Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος, εἰς Ἀμαρούσιον, Κηφισιάν.
- 11- 4-54 Περίπατος εἰς Πειραιᾶ, Μακρὰ τεῖχη, Μουσεῖον - Πασαλι-
μάνι, Βάσεις Ναυτικοῦ Ὀμίλου Πειραιῶς - Ν. Φάληρον.
Ὀμιλητῆς ὁ κ. Ἰωάν. Θρεψιάδης. Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων.
- 14- 4 54 Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος τῶν Σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους.
- 27- 4-54 Πενθήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ. Βόλος -
Χωριὰ Πηλίου - Αἰδηψὸς - Λίμνη - Χαλκίς (Διάπλους Εὐ-
βοϊκοῦ).

Μὴν Μάϊος

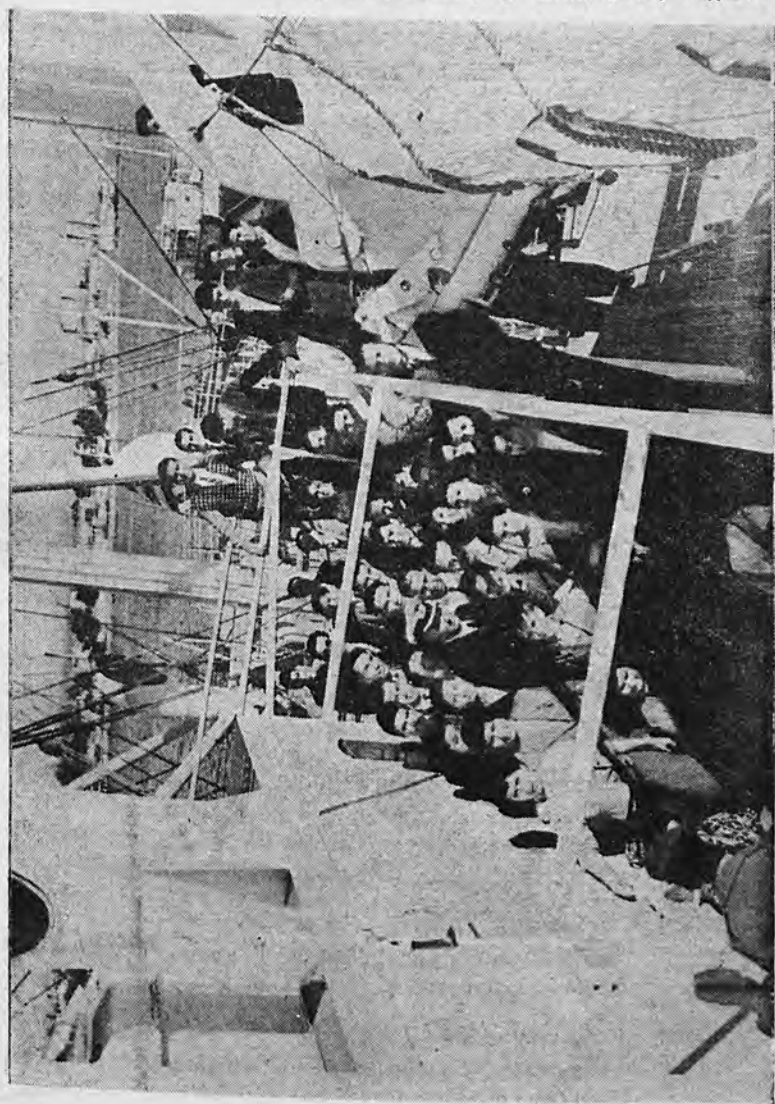
- 2- 5-54 Περίπατος εἰς Ἀναρρωτήριον Βούλας, Καβοῦρι, Λουτρὰ
Βουλιαγμένης. (Ἀγῶνες Κολυμβήσεως καὶ κωπηλασίας).
- 5- 5-54 Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος.
- 9- 5-54 Περίπατος εἰς Καλαμάκι, Ἀεροδρόμιον, Ἅγιος Κοσμάς,
Φοιτητικὸν Κολυμβητήριον. (Κολύμβησις).
- 16- 5 54 Ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ: Ραφίνα—Ἀρχαῖαι
Ἀνασκαφαί. Ἀρχαῖον Ἐργοστάσιον σιδήρου. Ὀμιλητῆς ὁ
κ. Παπαδημητρίου, Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων.
- 20- 5-54 Διήμερος τουριστικὴ καὶ ψυχαγωγικὴ ἐκδρομὴ. Αἴγινα,
Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας.

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΙΣ

Ἐκάστην Τετάρτην 4—6 μ.μ. (διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Α' ἔτους)
καὶ ἐκάστην Τρίτην καὶ Σάββατον 9-11 π.μ. (διὰ τοὺς λοιποὺς σπου-
δαστὰς, τελειοφοίτους καὶ πτυχιούχους τῆς Σχολῆς) ὁ Γυμναστῆς κ.
Γ. Κατσιπῆς θὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γυ-
μναστικοῦ Συλλόγου πρὸς ἄσκησιν τῶν εἰς τὰ ἀθλητικὰ καὶ τὰ παι-
διάς. Ἐπίσης οἱ Σπουδασταὶ δύνανται ν' ἀσκῶνται εἰς τὸ παρὰ τὸν
Ἅγιον Κοσμᾶν κολυμβητήριον τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ Σχολὴ θέλει διενεργήσει καὶ κατὰ τὸ νέον ἔτος ἀθλητικοῦς
ἀγῶνας μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τῆς καὶ θέλει συμμετάσχει εἰς ὠργα-
νωμένους ἀγῶνας μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυ-
μάτων, ἀπονέμουσα μετάλλια καὶ βραβεῖα εἰς τοὺς πρωτεύοντας εἰς
αὐτούς.

Ἐπίσκεψις σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς εἰς
τὸ ἐν Ἐλευσίνι ἐλλιμενισμένον πλοῖον
τοῦ κ. Εὐγενίδου «Ἀθηναί», ἐπὶ τοῦ ὁποῦ
ἐσχάτως ὑψώθη ἡ Ἑλληνικὴ σημαία.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΘΛΗΜΑΤΩΝ

- 19-1-1954 Ἐγὼν βάδιγν 3.000 μ. εἰς Ὀμορφη Ἐκκλησιᾶ—Γαλάτσι.
- 23-2-1954 Ἐγὼν ἀνωμόλου δρόμου 3.000 μ. εἰς Ἰκάριον—Διόνυσον.
- Μάρτιος Ἐγὼνες πρωταθλήματος ἀθλοπαιδιῶν μεταξὺ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.
- Ἀπρίλιος Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες σπουδαστῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.
- Μάϊος Ἐγὼνες κολυμβήσεως εἰς Κολυμβητήριον Πανεπιστημίου καὶ εἰς Ἅγιον Κοσμάν-Καλαμάκι.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

- 23-12-1953 **Καλλιτεχνικὸ ἀπόγευμα.**
Ἀπαγγελίαι, ᾄσματα, μουσικὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Μουσικῆς ἀγωγῆς τῶν σπουδαστῶν κ. Ἰω. Συνοδινού.
- 7- 1-1954 **Ἐορτασμὸς τῆς Πρωτοχρονιάς.**
Κόψιμο τῆς πῆττας, ᾄσματα, μουσικὴ, ἑλληνικοὶ χοροί, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἰω. Συνοδινού.
- 5- 2-1954 **Σπουδαστικὸ γλέντι.**
Χοροί, τραγούδια, ἐκπλήξεις
Ὀργάνωσις καὶ διεύθυνσις ὑπὸ Ἐπιτροπῆς πτυχιούχων καὶ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς (εἴσοδος μόνον εἰς πτυχιούχους, τελειοφοίτους, σπουδαστὰς καὶ συγγενεῖς τῶν).
- 25- 2-1954 **Ἐπίσημος χορὸς τῆς Σχολῆς**
δοθησόμενος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀκροπόλ — Παλάς (ὁδὸς Πατησίων). Ὀργάνωσις καὶ διεύθυνσις ὑπὸ Ἐπιτροπῆς πτυχιούχων καὶ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.
- 24- 3-1954 **Ἐορτασμὸς Ἐθνικῆς Ἐορτῆς.**
Ἀπαγγελίαι, ᾄσματα, ἑλληνικοὶ χοροί. Ὀργάνωσις καὶ διεύθυνσις ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Συνοδινού.
- 30- 4-1954 **Καλλιτεχνικὴ βραδυά.**
Ἀπαγγελίαι, ᾄσματα, διάλογοι, μουσικὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καθηγητοῦ καὶ Συνθέτου κ. Ἰωάννου Συνοδινού.
- 15-5-54 **Σπουδαστικὸ γλέντι.**
Ἀπαγγελίαι, ᾄσματα, μουσικὴ, χοροί εἰς τὸν κῆπον τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰω. Συνοδινού.

I ΟΜΙΛΙΑΙ

Όκτώβριος — Νοέμβριος 1953

1. 17-10-53 Τοῦ κ. Φρίξου ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς — Πολιτικὸν μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς Παναγιώτη Κάντζια τ' Ὑπουργοῦ, Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ.τ.λ.
2. 27-10-53 Τοῦ κ. Ἐλευθερίου ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ, Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς— Πανηγυρικὴ ὁμιλία ἐπὶ τῇ ἐπετειῶ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου καὶ μὲ θέμα : Ἡ ἀντίστασις καὶ ἡ νίκη συνέπεια τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς.
3. 5-11-53 Τοῦ κ. Στράτου Κ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ, Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς — Ἐναρκτήριος ὁμιλία κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους μὲ θέμα : Σκοποὶ καὶ φιλοδοξία τῆς Σχολῆς.

II ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἡ Σχολὴ θὰ ὀργανώσῃ κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1953/1954 σειρὰν διαλέξεων κατὰ Τετάρτην καὶ ὥραν 7.30 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀριθ. 84 (Γωνία Μπενάκη) Παραρτήματός τῆς. Ἡ εἴσοδος εἰς τὰς διαλέξεις αὐτὰς εἰς τὸ κοινὸν εἶναι ἐλευθέρη, ἡ δὲ παρακολούθησις τῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους.

Αἱ κάτωθι διαλέξεις εἶναι αἱ ὑπ' ἀριθ. 101-122 ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1948—1949, ὁπότε ἐτέθη ἐν ἐφαρμογῇ ὁ ἐν ἰσχύει Ὄργανισμὸς τῆς Σχολῆς.

Νοέμβριος 1953

- Α' 25-11-53 Τοῦ κ. Βασιλείου ΔΑΜΑΛΑ, τ. Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ
«Ἡ ἐξέλιξις τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας καὶ ἡ ἐμπορικὴ μάς πολιτικὴ».

Δεκέμβριος 1953

- Β' 2-12-53 Τοῦ κ. Ἀγγέλου ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ, τ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ὑπουργοῦ
«Αἱ νέαι κατευθύνσεις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς».
- Γ' 9-12-54 Τοῦ κ. Περικλῆ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, τ. Ὑπουργοῦ
«Ἡ κρίσις τῆς Εὐρώπης».
- Δ 16-12-53 Τοῦ κ. Λέοντος ΜΑΚΚΑ, Βουλευτοῦ, τ. Ὑπουργοῦ
«Ἡ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐρωπαϊκὴ οἰκονομικὴ Διάσκεψις τῶν Βρυξελλῶν».

Ίανουάριος 1954

- Ε' 13- 1-54 Τοῦ κ. Σταύρου ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, τ. Ὑπουργοῦ καὶ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης
«Τὰ πιστωτικὰ Ἰδρύματα καὶ ἡ οἰκονομικὴ ζωή».
- Ζ' 20- 1-54 Τοῦ κ. Χρυσοῦ ΕΥΕΛΠΙΔΗ Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ τ. Ὑπουργοῦ
«Γεωργία καὶ Βιομηχανία».
- Ζ' 27- 1-54 Τοῦ κ. Στράτου Κ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ, Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς
«Ἡ ἐκπαίδευσις καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας».
- Η' 30- 1-54 Τοῦ κ. Γιάννη ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς
«Καὶ ἐγένετο φῶς...».

Φεβρουάριος 1954

- Θ' 3- 2-54 Τοῦ κ. Σωτηρίου ΑΓΑΠΗΤΙΔΗ, Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς
«Ἡ ἀνάπτυξις τῶν οἰκονομικῶς καθυστερημένων χωρῶν».
- Ι' 5- 2-54 Τοῦ κ. Σπύρου ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ—ΣΤΡΑΤΗ, Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς
«Νέα διεθνή προβλήματα».
- ΙΑ' 10- 2-54 Τοῦ κ. Φώτη ΜΑΚΡΗ, Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἑργατῶν τῆς Ἑλλάδος
«Ὁ Συνδικαλισμὸς συντελεστής τῆς παραγωγῆς».
- ΙΒ' 17- 2-54 Τοῦ κ. Ἡλίας ΛΑΓΑΚΟΥ, Δικηγόρου τ. Ὑπουργοῦ
«Ἡ ἀπεργία»

Φεβρουάριος 1954

- ΙΓ' 24- 2-54 Τοῦ κ. Γεωργίου ΜΥΛΩΝΑ Δικηγόρου τ. Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ
«Ἡ διαμόρφωσις τῶν τιμῶν τῶν ἀγαθῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν».

Μάρτιος 1954

- ΙΔ' 3- 3-54 Τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου ΚΡΙΚΟΥ, Ἱατροῦ
«Ἐπισκόπησις τῶν μεταναστευτικῶν κινήσεων τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὰς Ἡ.Π.Α.».
- ΙΕ' 10- 3-54 Τοῦ κ. Ἀθανασίου ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ, Καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ Προέδρου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου
«Αἱ δυνατότητες τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας».

- ΙΓ' 15- 3-54 Τοῦ κ. Παναγιώτη ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗ, Βουλευτοῦ
«Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία, τί δέον γενέσθαι».
- ΙΖ' 17- 3-54 Τοῦ κ. Πολυβίου ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
«Τὸ τεχνολογικὸν στοιχεῖον εἰς τὴν νεωτέραν οἰκονομίαν».
- ΙΗ' 24- 3-54 Τοῦ κ. Σταύρου ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, Καθηγητοῦ τῆς Σχο-
λῆς, πανηγυρικὴ ὁμιλία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἑλληνικῆς ἐπα-
ναστάσεως
«Ἐπαναστατικαὶ μορφαί: Θεόφιλος Καΐρης. Ἑκατὸ χρόνια
ἀπὸ τὸν θάνατό του».
- ΙΘ' 31- 3-54 Τοῦ κ. Πάνου ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, Πρυτάνεως τῆς
Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς
«Τὸ ἐλαιοκομικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος».

Ἀπρίλιος 1954

- Κ' 7- 4-54 Τοῦ κ. Ἰωάννου ΖΙΓΔΗ, Βουλευτοῦ, τ. Ὑπουργοῦ
«Ἀνασυγκρότησις καὶ ἐκβιομηχάνισις».
- ΚΑ' 14- 4-54 Τοῦ κ. Κλαυδίου ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ, Διευθυντοῦ τοῦ Γρα-
φείου Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς
«Μόνιμα χαρακτηριστικὰ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας».

Μάϊος 1954

- ΚΒ' 5- 5-54 Τοῦ κ. Θεοδώρου ΔΕΣΥΛΛΑ, Βιομηχάνου, τ. Ὑπουργοῦ
«Οἰκονομικὰ διδάγματα διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον».
- ΚΓ' 12- 5-54 Τοῦ κ. Γεωργίου ΒΑΛΛΗΝΔΑ
«Ἡ ὀργάνωσις εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ δυναμικοῦ».
- ΚΔ' 19- 5-54 Τοῦ κ. Θεοδώρου ΧΡΗΣΤΙΔΗ, Μέλους τῆς παρὰ τῷ ΟΕΣΕ
Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας
«Οἱ διεθνεῖς οἰκονομικοὶ ὀργανισμοὶ καὶ ἡ συμβολὴ των
εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι κατὰ τὸ Ἀκαδη-
μαϊκὸν Ἔτος 1953 — 54 τὰ κάτωθι :

α) Δικαίωμα ἐγγραφῆς	Δρχ.	150 000
β) Ἀξίαν ἐντύπων	»	150 000
γ) Α' δόσιν διδασκτρων	»	300 000
δ) Β' » »	»	300 000
ε) Γ' » »	»	300 000
Ϛ) Τέλη ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως	»	10 000
ζ) Ἐξέταστρα Ἱατροῦ	»	25 000

Ἀπαλλαγαι

Ἀπαλλάσσονται ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐξ ὁλοκλήρου τῶν διδασκτῶν οἱ τυχόντες βαθμοῦ ἄριστα κατὰ τὰς Εἰσαγωγικὰς καὶ Τμηματικὰς ἐξετάσεις.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ ἡμίσεος τῶν διδασκτῶν :

α) οἱ τυχόντες βαθμοῦ τουλάχιστον ὀκτώ κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.

β) οἱ ἔχοντες τουλάχιστον βαθμὸν δέκα ὀκτώ ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (διὰ τὸ Α' ἔτος).

γ) οἱ τυχόντες βαθμοῦ τουλάχιστον 6 1/2 καὶ μέχρις 20% τῶν ἐγγεγραμμένων. Προτιμῶνται :

1) τὰ τέκνα τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

2) τὰ τέκνα τῶν ὑπὸ τῶν κατακτητῶν ἐκτελεσθέντων κατὰ τὴν κατοχὴν, ὑπὸ τῶν στασιαστῶν κατὰ τὰ Δεκεμβριανὰ καὶ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον.

3) οἱ ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ συνταξιῶχοι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν.

Ληξις τῆς προθεσμίας τῆς καταβολῆς τῶν διδασκτῶν κ.τ.λ.

1. Δικαιωμάτων ἐγγραφῆς, ἀξίας παρεχομένων ἐντύπων καὶ Α' δόσεως διδασκτῶν νέων σπουδαστῶν	μέχρι	30-11-53
2. Ὅμοιος παλαιῶν σπουδαστῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις Α' καὶ Β' περιόδου	>	30-12-53
3. Ὅμοιος παλαιῶν σπουδαστῶν ἐπιτυχόντων μετὰ τὰς συμπληρωματικὰς ἐξετάσεις	>	31-1-54
	>	28-2-54
4. Δευτέρας δόσεως διδασκτῶν		
5. Α' καὶ Β' δόσεως παλαιῶν σπουδαστῶν ἐπιτυχόντων μετὰ τὰς ἐξετάσεις εἰς ἓν μάθημα	>	22-3-54
	>	31-3-54
6. Τρίτης δόσεως διδασκτῶν		
7. Ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν διδασκτῶν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει	>	24-3-54
8. Α', Β' καὶ Γ' δόσεως ἀποτυχόντων παλαιῶν σπουδαστῶν	>	31-3-54

Ἕτεροι Ὑποχρεώσεις

Ἐξέταστρα δι' ἕκαστον Ἐξεταστήν :			
κατὰ τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις	Σεπτεμβρίου	1953	Δρχ. 12 000
»	»	Ἰανουαρίου	» 25 000
»	»	Ἰουνίου	» 15 000

Ἐξέταστρα δι' ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς			
τῶν ἐπὶ Πτυχίῳ ἐξετάσεων	Ὀκτωβρίου		Δρχ. 25 000
»	»	Μαρτίου	» 25 000
»	»	Ἰουνίου	» 25 000

Ἐκ τῶν ἐξετάστρων τοῦ Ἰανουαρίου τὸ ἡμῖς περιέρχεται εἰς τὴν Σχολήν, ἀνάλογον δὲ ποσὸν ἐκ τῶν λοιπῶν ἐξετάστρων.

* Εκπαιδευτικά Τέλη

Πιστοποιητικὸν φοιτήσεως	Δρχ.	30 000
*Ενδεικτικὰ προαγωγῆς	»	30 000
Πτυχία	»	150 000
*Αντίγραφα αὐτῶν	»	30 000
Πιστοποιητικὰ βαθμολογίας	»	50 000
Πιστοποιητικὰ ἀκροάσεως μαθημάτων	»	30 000
Στρατολογικὰ πιστοποιητικὰ	»	30 000
Πιστοποιητικὰ ζητούμενα παρὰ μὴ σπουδαστῶν	»	30 000
Χαρτόσημον ἐν γένει τίτλων (κινητὸν)	»	10 000
Πᾶσα ἀπόδειξις δέον νὰ φέρῃ ἐπίσης χαρτόσημον	»	1 000

*Ὁμάς πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

[Ἡ ἀγορὰ τῶν κατωτέρω βοηθημάτων ἐκ μέρους τῶν σπουδαστῶν εἶναι ἀπολύτως προαιρετική. Ἄπαντα εὐρίσκονται εἰς πολλαπλᾶ ἀντί-τυπα εἰς τὸ Ἐναγνώστηριον τῆς Σχολῆς, τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην, τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς καὶ τὰς Βιβλιοθήκας τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς].

ΕΤΟΣ Α'

		ΔΡΧ.
Ἀγαπητίδη Σ.	Πολιτικὴ Οἰκονομία	100 000
Δημητρακάκη Δ.	Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ἀστικοῦ Δικαίου	40 000
»	Οἰκογένειαικὸν Δίκαιον	45 000
—	Ἀστικός Κώδιξ	35 000
Θεοδώρου Ν.	Φυσικὴ τόμ. Α'	45 000
»	» » Β'	70 000
Καλλιαβᾶ Α.	Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	75 000
Καμβυσίδου Δ.	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις (ὑπὸ ἐκτύπ.)	
Καλογεροπούλου Σπ.	Δημόσιον Δίκαιον	65 000
Καραβᾶ Χ.	Γαλλικά	7 000
Μαργαρίτη Ε.	Οἰκονομικά Μαθηματικά (ὑπὸ ἐκτύπ.)	
Μελετῆ Ε.	Στενογραφία	20 000
Παπαϊωάννου Στρ.	Λογιστικὴ	105 000
	Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου	75 000
Παυλίδη Γ.	Ἀγγλικά	25 000
Συνοδινού Ἐλ.	Χημεία (ὑπὸ ἐκτύπωσιν)	
Σημαντήρα Κ.	Γενικὸν μέρος Ἐνοχικοῦ Δικαίου	20 000
Χρυσοχοῦ Ἰωάν.	Ὁργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων τ. Α' (Εἰσαγωγή εἰς τὴν ὀργά- νωσιν) (ὑπὸ ἐκτύπωσιν)	
»	Ὁργάνωσις με ἀπλᾶ λόγια	8 000
»	Ἀπὸ τὸ σχολεῖον εἰς τὴν ζωὴν	3 000

ΕΤΟΣ Β'

		ΔΡΧ.
'Αγαλλοπούλου Χρ.	Κοινωνική πολιτική (υπό έκτύπωσιν)	
Κορώνη Σ.	'Εργατική πολιτική (Ε. Κορώνη)	10 000
Γεωργιάδου Μ.	Οικονομική έκμεταλλεύσεων	
Γαλάνη Δ.	Τραπεζικά	25 000
Δερτιλή Π.	Δημοσιονομία	220 000
Δελούκα Ν.	'Εμπορικόν Δίκαιον	90 000
»	'Εμπορικός Κώδιξ	45 000
Κουτσογιάννη Ι.	'Ασφαλιστικά	45 000
»	'Ερωτηματολόγιον 'Ασφαλιστικών
Κανελλοπούλου Χ.	Συγκοινωνιακή πολιτική	40 000
Καραβά Χ.	Γαλλικά	
Κόλια Δ.	'Ιδιωτική Οικονομική	40 000
Καμβυσίδη Δ.	Λογιστικά 'Ασκήσεις (υπό έκτύπωσ.)	
Μαργαρίτη Ε.	Στατιστική	120 000
Παπαϊωάννου Στρ.	Λογιστική	100 000
Παυλίδη Γ.	'Αγγλικά	30 000
Σημαντήρα Κ.	'Ενοχικόν (Είδικόν Μέρος)	20 000
»	'Εμπράγματον Δίκαιον	20 000
»	'Αστικός Κώδιξ	35 000
Συνοδινού 'Ελ.	'Εμπορευματολογία	50 000
Σταυροπούλου Σ.	Μηχανογνωσία (υπό έκτύπωσιν)	
Τσιμάρα Μ.	Οικονομική τών 'Εκμεταλλεύσεων	55 000
Χαλκιοπούλου Γ.	Πολιτική Οικονομία	85 000
»	'Ιστορία Οικονομικῶν Θεωριῶν	20 000
»	Μηχανισμός τῶν τιμῶν	20 000
Χέντερσον	Προσφορά καί ζήτησις	15 000
Κάσσελ	Θεμελιώδεις ἀρχαί τῆς Πολιτικῆς Οικονομίας	
Χρυσοχοῦ Ι.	'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων τ. Β' (Εἰσαγωγή εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἐργοστασίων)	35 000
»	Βασικά θέματα ὀργανώσεως	20 000
»	Συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκον. ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ Landauer (υπό έκτύπωσιν)	
»	Περιγραφή, ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς Βιομηχανικῆς 'Επιχειρήσεως	6 000
»	Περιγραφή μιᾶς δρώσης ἐπιχειρήσεως	2 000
Danty - Lafrance)	Μύησις εἰς τὴν βιομηχανικὴν ὀργάνωσιν	15 000

ΕΤΟΣ Γ'

		ΔΡΧ.
Αγαλλοπούλου Χρ.	Έργατικόν Δίκαιον (υπό έκτύπωσ.)	25 000
Άλεξανδροπούλου Γ.	Βιομηχανική Λογιστική	45 000
Γιαννοπούλου Γ.	Ήλεκτροτεχνία	40 000
Γεωργακοπούλου Φ.	Βιομηχανική Πολιτική	35 000
Καμβυσίδου Δ.	Λογιστική Έταιρειών	75 000
Κουβέλη Π.	Ένεργειακή Πολιτική	25 000
»	Τόπος έγκαταστάσεων	50 000
»	Βιομηχανική Πολιτική	
Καζάκου Σπ.	Φορολογικαί άσκήσεις	
Κυρκιλίτση Α.	Έμπορικη πολιτική (υπό έκτύπωσ.)	30 000
Κριαρά Αικ.	Ψυχοτεχνική	60 000
Λέτσα Φ.	Όργανώσεις Έργοστασίων	
Ξυνοπούλου Γ.	Μεταλλευτικόν Δίκαιον (υπό έκτύπωσιν)	45 000
Παπαϊωάννου Στρ.	Προβλήματα Λογιστικού Δικαίου	
Παπακώστα Γ.	Βιομηχανική Ύγιεινή (υπό έκτύπωσιν)	175 000
Πέρδικα Π.	Έμπορικόν Δίκαιον	45 000
—	Έμπορικὸς Κώδιξ	
Παπαδημητρίου Δ.	Έφαρμογαί Βιομηχαν. Λογιστικῆς	
Συνοδινοῦ Έλ.	Έμπορευματολογία (υπό έκτύπωσ.)	
Σαουνάτσου Α.	Στατιστική Έπιχειρήσεων (υπό έκτύπωσιν)	
Στεφανοπούλου Σ.	Κοινωνικαί καί Φιλοσοφικαί μελέται	125 000
Τσιμάρα Μ.	Βιομηχανική Λογιστική	
Φράγκου Ι.	Τελωνειακά	25 000
Χρυσοχοῦ Ι.	Έλεγκτική	
»	Οί έλεγχοι υπό τῶν όρκωτῶν λογιστῶν	20 000
»	Όργανώσεις Γραφείων	20 000
»	Τό γραφεῖον έγκέφαλος τῆς έπιχειρήσεως	
»	Οικονομική ζωῆ τῶν έπιχειρήσεων	20 000
»	Ό ανθρώπινος παράγων	20 000
»	Ό έμπορικη όργανώσεις	40 000
»	Ό πρόοδος εις τῆν έπιστημονικῆν όργανωσιν	2 000
»	Βοηθήματα Όργανώσεως	5 000
»	Συστηματική έρευνα τῆς έπιχειρήσεως	5 000
Χαλκιοπούλου Γ.	Πολιτική Οικονομία	85 000
»	Ό χρυσῆ λίρα	15 000

Μερικοί ἐκ τῶν μετεκπαιδευομένων
ἐν τῇ Σχολῇ διὰ Διαταγῆς τοῦ Γε-
νικοῦ Ἐπιτελεῖου ἀξιωματικῶν

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΩΝ ΣΧΕΤΙΖΟΜΕΝΩΝ ΜΕ ΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

I Εισαγωγικά Έξετάσεις

1. Ανακοίνωσις προγράμματος	12- 9-53
2. Έναρξις προθεσμίας υποβολής αιτήσεων προς συμμετοχήν Λήξις αυτής	13-10-53 22-10-53
3. Έναρξις διενεργείας έξετάσεων Λήξις αυτών	25-10-53 30-10-53
4. Ανακοίνωσις αποτελεσμάτων	3-11-53

II Τμηματικά (β' περιόδου)

1. Ανακοίνωσις προγράμματος	2- 9-53
2. Έναρξις προθεσμίας υποβολής αιτήσεων προς συμμετοχήν Λήξις αυτής	3- 9-53 12- 9-53
3. Έναρξις διενεργείας έξετάσεων Λήξις αυτών	17- 9-53 10-10-53
4. Ανακοίνωσις αποτελεσμάτων	22-10-53

Τμηματικά (συμπληρωματικά)

1. Ανακοίνωσις προγράμματος	19-12-53
2. Έναρξις προθεσμίας υποβολής αιτήσεων προς συμμετοχήν Λήξις αυτής	20-12-53 5- 1-54
3. Έναρξις διενεργείας έξετάσεων Λήξις αυτών	8- 1-54 14- 1-54
4. Ανακοίνωσις αποτελεσμάτων	19- 1-54

Τμηματικά (έξαμηνιαίων μαθημάτων)

1. Ανακοίνωσις προγράμματος	19-1-54
2. Έναρξις προθεσμίας υποβολής αιτήσεων προς συμμετοχήν Λήξις αυτής	20-1-54 30-1-54
3. Έναρξις διενεργείας έξετάσεων Λήξις αυτών	3-2-54 5-2-54
4. Ανακοίνωσις αποτελεσμάτων	8-2-54

Τμηματικά (ένος μαθήματος)

1. Ανακοίνωσις προγράμματος	1-3-54
2. Έναρξις προθεσμίας υποβολής αιτήσεων προς συμμετοχήν Λήξις αυτής	2-3-54 9-3-54
3. Έναρξις διενεργείας έξετάσεων Λήξις αυτών	12-3-54 15-3-54
4. Ανακοίνωσις αποτελεσμάτων	20-3-54

Τμηματικά (Α' νέας περιόδου)

1. Ανακοίνωσις προγράμματος	20-5-54
2. Έναρξις προθεσμίας υποβολής αιτήσεων πρὸς συμμετοχὴν Λήξις αὐτῆς	21-5-54 2-6-54
3. Έναρξις διενεργείας ἐξετάσεων Λήξις αὐτῶν	9-6-54 30-6-54
4. Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων	20-7-54

III Πτυχιακά (Α' περιόδου)

1. Λήξις προθεσμίας υποβολής σχεδίου μελετῶν ἐκ μέρους τῶν ὀποψηφίων ἐπὶ Πτυχίῳ	10-9-53
2. Ανακοίνωσις προγράμματος	14-9-53
3. Έναρξις προθεσμίας υποβολής αιτήσεων συμμετοχῆς Λήξις αὐτῆς	12-10-53 23-10-53
4. Έναρξις διενεργείας ἐξετάσεων Λήξις αὐτῶν	26-10-53 16-11-53
5. Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων	25-11-53

Πτυχιακά (Β' περιόδου)

1. Λήξις προθεσμίας υποβολής σχεδίου μελετῶν ἐκ μέρους τῶν ὀποψηφίων ἐπὶ Πτυχίῳ	15-1-54
2. Ανακοίνωσις προγράμματος	12-2-54
3. Έναρξις προθεσμίας υποβολής αιτήσεων πρὸς συμμετοχὴν Λήξις αὐτῆς	13-2-54 23-2-54
4. Έναρξις διενεργείας ἐξετάσεων Λήξις αὐτῶν	28-2-54 22-3-54
5. Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων	30-3-54

Πτυχιακά (Γ' περιόδου)

1. Λήξις προθεσμίας υποβολής σχεδίου μελετῶν ἐκ μέρους τῶν ὀποψηφίων ἐπὶ Πτυχίῳ	16-4-54
2. Ανακοίνωσις προγράμματος	6-5-54
3. Έναρξις προθεσμίας υποβολής αιτήσεων πρὸς συμμετοχὴν Λήξις αὐτῆς	7-5-54 17-5-54
4. Έναρξις διενεργείας ἐξετάσεων Λήξις αὐτῶν	22-5-54 8-6-54
5. Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων	16-6-54

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

I

Πληροφορούμεθα ότι ένεφανίσθησαν σπουδασταί κατά τας Τμηματικές εξέτασεις, ώς και ύποψήφιοι επί Πτυχίω, παρακαλούντες, όπως εξέτασθωσι κατ' **ιδίαν** διότι δέν ήδυνήθησαν νά προσέλθωσι μετά των άλλων πρός εξέτασιν.

Υπενθυμιζομέν ότι συμφώνως πρός την ρητήν και όρθήν διάταξιν του Όργανισμου της Σχολής.

Απαγορεύεται άπολύτως και δι' οιονδήποτε λόγον :

α) **Ή κατ' ιδίαν εξέτασις σπουδαστου και**

β) **Ή έξω της Σχολής εξέτασις αυτού.**

Ή έν λόγω διάταξις του Όργανισμου έχει τεθη προς πλήρη έξασφάλισιν των τε εξέταζομένων και των κ. κ. Έξεταστών και προς άποφυγήν οίωνδήποτε σχολίων. Δυστυχώς πάσα διευκόλυνσις, παρεχομένη άναντιρρήτως έξ ένδιαφέροντος πρός τους σπουδαστάς, δημιουργεί παρεξηγήσεις και έπικρίσεις.

Ός διεπιστώσαμεν, οι σπουδασταί προβάλλουν είτε άγνοιαν, άπολύτως άσυγχώρητον, δεδομένου ότι λαμβάνουν πρό πολλών ήμερών γνώσιν της ήμέρας, της ώρας και του τρόπου της εξέτάσεως, είτε διαφόρους άλλας δικαιολογίας, αι όποιαί άλλωστε κατά τό πλείστον είναι και άστήρικτοι.

Ή Σχολή επιδιώκει πάντοτε—και εύτυχώς μέχρι τουδε πάντοτε τό επέτυχεν—όχι μόνον αι εξέτάσεις της νά είναι άδιάβλητοι, αλλά και νά διδη τό παράδειγμα της, έν τώ μέσω των ποικίλων δυσχερειών τας όποιας αντιμειωπίζει, τάξεως και όργανώσεως.

Σπουδασταί, ζητούντες την παρέκκλισιν από των διατάξεων του Όργανισμου, κατ' ουσίαν άποδεικνύουν ότι δέν σέβονται τον έαυτόν των και την Σχολήν, δυσφημοούν δε αυτήν εις τά όμματα των τε ξένων και των νομοταγών σπουδαστών.

Εύτυχώς μέχρι τουδε ως διεπιστώσαμεν ούδεμία παρέκκλισις από της άρχής ταύτης έσημειώθη.

Οι σπουδασταί πρέπει νά κατανοήσουν ότι :

Ή κατ' ιδίαν εξέτασις είτε έντός της Σχολής—πολύ δε περισσότερο έντός αυτής—δέν είναι δικαίωμα ούτε του Διευθυντου ούτε των κ.κ. Καθηγητών και φυσικά ούτε των εξέταζομένων.

II

Όσαύτως καθίσταται γνωστόν εις τους σπουδαστάς ότι συμφώνως προς την ρητήν και όρθήν διάταξιν του Όργανισμου της Σχολής : Βαθμός άπαξ κατάχωρισθείς εις τά Μητρώα της Σχολής ούτε διαγράφεται ούτε μεταβάλλεται δι' οιονδήποτε λόγον ούτε έκ μέρους του Διευθυντου, ούτε έκ μέρους των κ. κ. Καθηγητών ούτε έκ μέρους της Γραμματείας.

III

Όσοι σπουδασταί του Α' έτους δέν έδήλωσαν 4-τό πολύ μαθήματα

καὶ ὅσοι σπουδασταὶ τοῦ Β' ἢ Γ' ἔτους 5 τὸ πολὺ μαθήματα, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς ταῦτα κατὰ Ἰανουάριον 1954.

Ἐπίσης ὅσοι σπουδασταὶ τοῦ Α' ἔτους ἀπέτυχαν εἰς 4 τὸ πολὺ μαθήματα καὶ τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους εἰς 5 τὸ πολὺ μαθήματα ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσι νέαν ἐξέτασιν κατὰ Ἰανουάριον 1954.

Πάντως τὸ σύνολον τῶν μαθημάτων, εἰς ἃ εἶτε ἀπέτυχον οἱ σπουδασταὶ εἶτε καὶ ἀπλῶς δὲν ἐδηλώθησαν κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Σεπτεμβρίου—Ὀκτωβρίου 1953 κατὰ τὰ ἀνωτέρω, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῇ διὰ μὲν τὸ Α' ἔτος τὰ τέσσαρα, διὰ δὲ τὸ Β' καὶ Γ' τὰ πέντε.

Ἡ συμπληρωματικὴ αὐτὴ ἐξέτασις θὰ γίνῃ ἀπὸ 8ης Ἰανουαρίου 1954 μέχρι καὶ τῆς 16ης συμπεριλαμβανομένης, συμφώνως πρὸς πρόγραμμα δημοσιευθησόμενον τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου 1953. Αἱ αἰτήσεις συμμετοχῆς δέον νὰ ὑποβληθῶσι μέχρι καὶ τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1954.

Τὰ ἐξέταστρα τοῦ Ἰανουαρίου εἶναι 25 000 δι' ἕκαστον ἐξεταστήν, ἐξ ὧν 15 000 ὑπὲρ τῆς Σχολῆς.

Ὅσοι ἀποτύχουν τελικῶς εἰς ἓν μάθημα δύνανται νὰ ζητήσουν νὰ ἐπανεξετασθοῦν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς, καταβάλλοντες ὡς ἐξέταστρα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς δρχ. 50 000.

IV

Ἀνακοινοῦται ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 § 2 τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 2585 τῆς 15.9.53 (Φ.Ε.Κ. ὑπ' ἀριθ. 252) οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς μας δύνανται νὰ διορισθῶσιν Λογισταὶ εἰς τοὺς Ὄργανισμοὺς τοὺς ὑπαγομένους ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας. Ἡ Σχολὴ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας της εἰς τὸν Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς κ. Κ. Λεοντίδην διὰ τὰς σχετικὰς ἐνεργείας του.

Ἐκδρομὴ σπουδαστῶν εἰς Ρόδον

Μας ἐρωτοῦν καὶ ἀδυνατοῦμεν

Ι. Ο ΟΡΟΣ «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ», ὁ ὁποῖος ὑπάρχει εἰς τὸν τίτλον τῆς Σχολῆς μήπως δημιουργεῖ τὴν παρεξήγησιν ὅτι ἡ Σχολὴ εἶναι τεχνικὴ;

Ὁ ὅρος «Βιομηχανία» εἶναι οἰκονομικὸς καὶ ὄχι στενῶς τεχνικὸς. Σημαίνει γενικῶς «ἐξευρίσκω μέσα διὰ τὸν βιοπορισμὸν», δηλαδὴ βιομηχανία εἶναι τὸ σύνολον τῶν παραγωγικῶν ἔργων, τῶν τρόπων δηλαδὴ τοὺς ὁποίους ἐπενόησεν ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸν βιοπορισμὸν του. Αὕτη εἶναι ἡ πραγματικὴ ἔννοια τοῦ ὅρου «βιομηχανία» καὶ οὕτω πως χρησιμοποιεῖται καὶ εἰς τὴν ἀγγλικήν, γαλλικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν ὁ ὅρος Industrie. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν π. χ., ὁ θεμελιωτὴς τῆς νεωτέρας κλασικῆς Σχολῆς Alfred Marshall ὁμιλεῖ περὶ Industrial Organisation (Principles of Economics σ. 240 — 322). Παλαιότερον, παρ' ἡμῖν ὁ Σοῦτσος καὶ βραδύτερον ὁ Βουρνάζος ὑπ' αὐτὴν τὴν εὐρείαν ἔννοιαν ἐχρησιμοποίησαν τὸν ἐν λόγῳ ὅρον. Ἐπίσης καὶ παρ' ἡμῖν ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὸν τουρισμὸν ὁ ὅρος «Βιομηχανία τῶν ξένων».

Ἡ ἐπικράτησις τῶν μηχανῶν συνετέλεσεν ὥστε ὁ ὅρος νὰ προσλάβῃ στενωτέραν ἔννοιαν καὶ νὰ θεωρηθῇ ὅτι καθορίζει τὸ παραγωγικὸν ἔργον τῆς «μεταποιήσεως τῶν πρώτων ὑλῶν εἰς νέα προϊόντα καὶ ὑπηρεσίας» διὰ τῶν μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πνευματικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν στενωτέραν αὐτὴν ἔννοιαν ὁ ὅρος δὲν εἶναι τεχνικὸς, ἀλλ' οἰκονομικὸς. Ὑπ' αὐτὴν ἀποκλειστικῶς τὴν ἔννοιαν χρησιμοποιεῖται καὶ σήμερον εἰς τὴν οἰκονομικὴν βιβλιογραφίαν (π.χ. Robinson : the Structure of Competitive Industry). Χαρακτηριστικὸν δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ περιεχομένου τοῦ ὅρου «βιομηχανία», ὑπὸ τὴν στενήν του ἔννοιαν, εἶναι τὸ ὅτι ὡς διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ νεωτέρου βιομηχανικοῦ ἐργοστασίου δὲν λαμβάνεται μόνον ἡ χρησιμοποίησις μηχανῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ *δργάνωσις* τοῦ ἐργοστασίου, ὡς ἀποτέλεσμα συλλογικῆς ἀνθρωπίνης προσπάθειας καὶ ἐλέγχου,

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ ὅρος «βιομηχανία», ποῦ ἔχει δύο πλευράς, μίαν τεχνικὴν καὶ μίαν οἰκονομικὴν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ κάθε οἰκονομικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὴν ὁποῖαν ἡ τεχνικὴ, ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν τοῦ ὅρου, ὑποδεικνύει τὰ μέσα, ποῦ διαθέτει κατ' ἀρχὴν ὁ ἄνθρωπος πρὸς ἐπίτευξιν ταύτης. Ἡ τεχνικὴ εἶναι, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἡ γενικὴ τέχνη τῆς χρησιμοποίησεως τῶν μέσων. Ἡ οἰκονομία διαγράφει τοὺς σκοποὺς καὶ συγκρίνει τὰ μέσα πρὸς τοὺς σκοπούς, κατὰ τὴν ὠφελιμότητα καὶ τὰς δαπάνας τούτων. Ἐτσι ἐνῶ ἡ τεχνικὴ ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς δυνατότητος, ἡ οἰκονομία ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ὠφελιμότητος. Ἡ τοιαύτη τοποθέτησις τῶν σχέσεων μεταξὺ Τεχνικῆς καὶ Οἰκονομίας ἀποκλείει κάθε ἀντίθεσιν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐνοιῶν, ἀφοῦ ἀποκαλύπτει πόσον ἀπαραίτητος εἶναι ἡ μία διὰ τὴν ἄλλην, εἶναι δὲ πλέον γενικῶς παραδεκτὴ εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστήμην (von Mises, Human Action, E. Wagemann, Wirtschaftspolitische Strategie, B. Nogaro, Principes

de Théorie Economique, V. Gottl - Ottlilienfeld: Wirtschaft und Technik, W. Waffenschmidt: Technik und Wirtshaft).

Ἡ οἰκονομία τῆς χώρας ἔχει ἀνάγκη στελεχῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν τῆς. Τὰ στελέχη αὐτὰ εἶναι ἢ οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῆς ἢ τεχνικῆς φύσεως (ἐργοδηγοί, μηχανικοί, μηχανολόγοι, ἤλεκτρολόγοι, χημικοὶ κτλ.). Ἐκάστη κατηγορία στελεχῶν εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς χώρας. Δι' ἐκάστην κατηγορίαν ἐπομένως εἶναι ἀπαραίτητος ἡ εἰδικὴ μόρφωσις. Δι' αὐτὸ ὑπάρχουν εἰδικαὶ Σχολαὶ μηχανολόγων, ἤλεκτρολόγων, χημικῶν, ὅπως ἐπίσης ὑπάρχουν καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχουν εἰδικαὶ σχολαὶ διὰ τὰ οἰκονομικὰ καὶ διοικητικὰ στελέχη τῆς παραγωγικῆς ζωῆς.

Ἡ Σχολὴ ὀρθῶς ἐπομένως χρησιμοποιεῖ τὸν ὄρον «Βιομηχανικαὶ Σπουδαί» καὶ ἐν τῇ εὐρείᾳ καὶ ἐν τῇ στενῇ του σημασίᾳ, διότι ἀποβλέπει νὰ καταρτίσῃ διοικητικὰ (οἰκονομικὰ καὶ διαχειριστικὰ) στελέχη γενικῶς διὰ τὰς οἰκονομικὰς μονάδας καὶ εἰδικώτερον διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ἀποσκοπούσας τὴν μεταποίησιν τῶν πρώτων ὑλών.

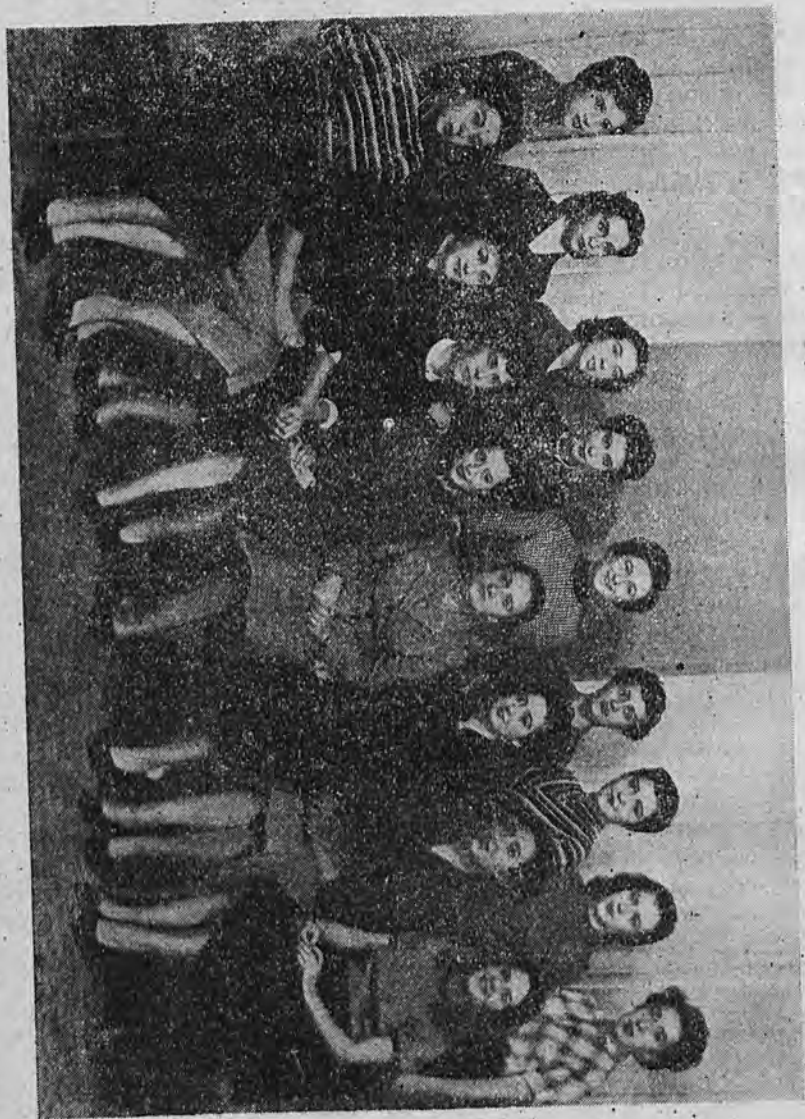
Σημειώτεον ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τὸν ὄρον «Ecoles Pratiques Industrielles» δὲν ἐννοοῦν Τεχνικὰς σχολὰς, ἀλλ' ἐμπορικὰς μὲ μεγαλυτέραν προσοχὴν εἰς τὰ τεχνολογικὰ μαθήματα καὶ ἰδίᾳ τὴν Ἐμπορευματολογίαν.

Ὁ ὄρος «Βιομηχανία» χρησιμοποιεῖται καὶ εἰς τὴν Νομικὴν Ἐπιστήμην. Οὕτω τὸ Ἐργατικὸν Δίκαιον ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ καλεῖται «Βιομηχανικὸν Δίκαιον». Ἀντιθέτως δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ ὁ ὄρος «Βιομηχανία» ὡς καθαρῶς τεχνικοῦ μαθήματος.

Ὅμας σπουδαστῶν πρὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως

Όμας σπουδαστριών τῆς Σχολῆς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ & ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ — ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ —

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Πρὸς
Τὸ Ἴδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν
'Αμαλίας 52

Ἐ ν τ α ὕ θ α

Ὡς γνωστὸν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἐποπτεῖαν καὶ ἀρμοδιότητα τελεῖ ὁ ἔτερος κλάδος τῆς Ἐθνικῆς μας Παιδείας ὁ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἣτις διέπεται, ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὴν κατωτέραν καὶ μέσην τοιαύτην ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν νόμων 5197/1931, Ἀν. Ν. 28/1936 καὶ Ν. Δ)τος 1097/1942 καὶ ἐν οἷς νόμοις σαφῆς εἶναι ἡ διάκρισις τῆς Ἐκπαιδεύσεως ταύτης εἰς ἀνωτέραν μέσην καὶ κατωτέραν. Παρ' ἡμῖν δηλονότι, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐπεκράτησεν ἡ ἀποψις τῆς διακρίσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τρεῖς βαθμίδας τὴν κατωτέραν μέσην καὶ ἀνωτέραν τοιαύτην (ἢ ἀνωτάτην ὡς αὐτὴ εἴθισται νῦν νὰ ἀποκαλεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας παρὰ τῷ ὁποίῳ ἄλλοτε ὑπῆρχε ἡ αὐτὴ διάκρισις τῶν βαθμίδων ἐκπαιδεύσεως εἰς κατωτέραν, μέσην καὶ ἀνωτέραν δι' ὃ παλαιότερον ὑπῆρχε καὶ Δ)σις Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως). Τοῦτο συνάγεται καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ βασικοῦ περὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως Νόμου 5197/31. Οὕτω τὸ ἄρθρον 2 παράγρ. 1 αὐτοῦ ἀναφέρει ὅτι ἡ ἀνωτέρα Ἐμπορικὴ Ἐκπαιδεύσις παρέχεται διὰ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τὸ δὲ ἄρθρον 3 παράγρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὅτι ἡ Ἀνωτέρα Βιομηχανικὴ ἢ Τεχνικὴ Ἐκπαιδεύσις κλπ. παρέχεται διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὁ Νόμος ἠθέλησεν ὅπως ἡ ἀνωτέρα Ἐμπορικὴ καὶ Τεχνικὴ Ἐκπαιδεύσις ἀσκηθῇ διὰ δύο ἀνωτάτων ἐκπαιδευτηρίων.

Ἐπειδὴ ἡ δυνάμει τοῦ Α.Ν. 800/48 ὡς οὗτος ἐκυρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1245/49 Ν. Δ)τος ὀργανωθεῖσα Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν οὐ μόνον ἐκ τῆς κειμένης περὶ αὐτῆς Νομοθεσίας ἀλλὰ καὶ ἐξ οὐσιαστικῶν λόγων εὐρίσκεται εἰς βαθμίδα ἀνωτέραν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦτο διότι 1) αὐτὴ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα δέχεται κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων ἀποφοίτους Σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. 2) Ἡ ἐν αὐτῇ ἀκαδημαϊκὴ διδασκαλία διαρκεῖ τρία ἔτη. 3) Οἱ σπουδασταὶ ταύτης ὑφίστανται τμηματικὰς ἐξετάσεις οἱ δὲ τελειόφοιτοι ὑποχρεοῦνται εἰς εἰδικὴν ἐπί πτυχίῳ ἐξέτασιν. 4) Οἱ καθηγηταὶ ταύτης ἐπιλέγονται καθ' ὃν τρόπον καὶ τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτηρίων καὶ τέλος οἱ πτυχιούχοι ταύτης συμφώνως τῇ παραγράφῳ 4 ἄρθρ. τοῦ Α.Ν. 800/48 διοριζόμενοι εἰς δημοσίας κλπ. ὑπηρεσίας δύνανται νὰ προάγωνται ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πτυχιούχοι τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτηρίων.

Ἐχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1073 ἐ. Ἐ. ἀναφορὰν αὐτῆς

δι' ἧς παραπονεῖται ὅτι οἱ πτυχιούχοι τῆς ἀποκλείονται ἐκ τοῦ προκηρυχθέντος διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἀποστολὴν ὑποτρόφων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ σπουδὰς σχετιζομένας μὲ θέματα ἅτινα διδάσκονται εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἐνεργήσῃτε τὰ δέοντα ἵνα καὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς ρηθείσης Σχολῆς μετέχουσι ἐφ' ἑξῆς τῶν προκηρυσσομένων ὑφ' ἡμῶν διαγωνισμῶν.

Ε. Υ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Π ρ ὀ ς

τὸ Σ|τὸν Ὑπουργεῖον ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
(Ὑπηρεσίαν Ἑπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως)

Ἐ ν τ α ὕ θ α

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ὄσων προφορικῶς εἶχον τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς ἐκθέσω, θεωρῶ χρέος καὶ σκόπιμον νὰ Σᾶς ἀναφέρω τὰ κάτωθι καὶ κατόπιν ἰδίᾳ τῆς πρὸς Ὑμᾶς ἀναφορᾶς τοῦ Πολυτεχνείου :

1) Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της ἔχει τὸν τίτλον «Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» καὶ οὐδέποτε παρουσιάσθη περίπτωσις παρεξηγήσεως τοῦ σκοποῦ της. Οἱ πάντες γνωρίζουν ὅτι πρόκειται περὶ ἰδρύματος μὴ τεχνικοῦ, ἐπιδιώκοντος τὴν οἰκονομικοδιοικητικὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν, ὥστε νὰ καταστῶσι διοικητικὰ στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τοῦ Κράτους. Ὁ τίτλος δὲν εἶναι πρωτότυπος. Εἰς τὴν Ἑλβετίαν ὑπάρχει παρόμοιον Ἰδρυμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Centre des Etudes Industrielles» (Γενεύη) καὶ οὐδέποτε τὸ Πολυτεχνεῖον Ζυρίχης ἢ οἰονδήποτε ἄλλο διεμαρτυρήθη διὰ τὸν τίτλον αὐτόν.

Ὁ ὀρθὸς τίτλος τῆς Σχολῆς εἶναι :

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
(ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ καὶ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ)

διότι τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτῆς εἶναι ἡ προσπάθεια τοῦ ἑναρμονισμοῦ τῆς οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῆς μορφώσεως, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἰδιάζουσα αὐτῆς προσοχὴ εἰς τὰ μαθήματα τὰ οἰκονομικά καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος.

Ὁ ἀνωτέρω τίτλος οὐδεμίαν ἀπολύτως ἀφίνει ἀμφιβολίαν περὶ τῶν σκοπῶν καὶ κατευθύνσεων τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ἐνῶ ἀντιθέτως δίδει πλήρη τὴν εἰκόνα αὐτῆς. Παρὰ τοῦτο ἀποδεχόμεθα τὸν προταθέντα παρ' Ὑμῶν τίτλον «Ἀνωτάτη Σχολὴ Βιομηχανικῆς Οἰκονομίας».

2) Ἡ Σχολὴ ζητεῖ τὸν τίτλον «Ἀνωτάτη» πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πράγματι προκουψασῶν εἰς βᾶρος τῶν πτυχιούχων τῆς ἠθελημένων ἢ μὴ παρεξηγήσεων ἀπὸ διαφόρους Δημοσίας Ὑπηρεσίας καὶ δεδομένου

ὅτι Ἀνώταται Σχολαὶ καλοῦνται αἱ λοιπαὶ ὑπὸ παρομοίας συνθήκας λειτουργοῦσαι, ὡς ἡ Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολή, ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ ἀκόμη καὶ ἄλλαι ἀνήκουσαι ἐμφανῶς εἰς τὴν μέσσην βαθμίδα τῆς Ἐκπαιδεύσεως. (Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκιακῆς Οἰκονομίας).

Ὁμολογοῦμεν, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι μᾶς ἐκπλήσσει ἡ ἀποφίς ὅτι ὁ τίτλος «Ἀνωτάτη» ἐμπρέπει μόνον εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ Πολυτεχνεῖα. Οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου ὑπεστηρίχθη τοιοῦτόν τι. Βεβαίως ἐπὶ αἰῶνα καὶ πλέον πολλὰ Πανεπιστήμια ἠγωνίσθησαν, διὰ νὰ μὴν ὑπάρχη ἰσοτιμία τῶν Πολυτεχνείων καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτάτων σχολῶν ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως πρὸς αὐτά. Εἶναι γνωστοὶ οἱ ἀγῶνες κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχ. αἰῶνος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (Φυσικομαθηματικὴ Σχολή) ἐναντίον τοῦ Πολυτεχνείου (καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἰδρύσεως Σχολῆς Χημικῶν—Μηχανικῶν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον), ἀλλὰ πάντως τὸ θέμα τῆς ἰσοτιμίας πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον—εἴμεθα σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀπόψεις του ὅτι οὐδεμία Σχολή, οὐδὲ τὸ Πολυτεχνεῖον δύνανται νὰ εἶναι ἰσότημος πρὸς αὐτὸ—εἶναι διάφορον τοῦ θέματος τοῦ τίτλου «Ἀνωτάτη».

Οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου ὑπάρχει Πανεπιστήμιον, ἢ Πολυτεχνεῖον τὸ ὅποιον νὰ λέγεται «Ἀνώτατον». Παντοῦ τὸ Πανεπιστήμιον λέγεται ἀπλῶς «Πανεπιστήμιον». Αἱ Ἀνώταται τεχνικαὶ Σχολαὶ τῆς Γαλλίας λέγονται: Ecole Polytechnique, Ecole Centrale, Ecole des Mines κλπ. ἢ Ecoles Superieures, ὅπως ἡ Ἠλεκτρολογικὴ Σχολὴ τῆς Grenoble.

Εἰς τὴν Γερμανίαν τὰ Πολυτεχνεῖα, πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τὰς μέσας τεχνικὰς Σχολὰς, λέγονται Technische Hochschule (καὶ ὄχι βεβαίως Hohere ἢ Höchste) καὶ μόνον τὸ Πολυτεχνεῖον τοῦ Βερολίνου λέγεται Τεχνικὸν Πανεπιστήμιον, διότι ἐκτὸς τῶν τεχνικῶν μαθημάτων διδάσκονται καὶ Φιλοσοφικὰ καὶ θεωρητικὰ μαθήματα. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ γνωστότερον τεχνικὸν ἴδρυμα λέγεται μετριοφρῶνως «Τεχνολογικὸν Ἰνστιτούτον Μασσαχουσέτης».

Τὸν τίτλον «Ἀνώτερα» (Hoch, Superieures, Hautes Etudes) ἔλαβον αἱ ἔξω τοῦ Πανεπιστημίου Σχολαὶ τῆς ἀνωτέρας βαθμίδος τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἰδίᾳ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τὰ μέσα Σχολεῖα τῆς Ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως. Ἐν Ἑλλάδι ὁ τίτλος «Ἀνώτερα» μετετρέπη εἰς «ἀνωτάτην», καλῶς ἢ κακῶς ἀδιάφορον, τὸν τίτλον δὲ τοῦτον ζητεῖ ἡ ἡμετέρα Σχολή, διότι ἄλλως παρεξηγεῖται ὡς ὑποδεεστέρα τῆς Παντείου κ.λπ. ἢ ἀκόμη καὶ τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν (1), ὅπου ὑπηρετοῦσι ὀρθῶς καὶ δημοδιδάσκαλοι ἢ τοποθετοῦνται Καθηγηταὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ Σχολὴ παρακαλεῖ ὅπως καὶ διὰ τοῦ τίτλου τῆς καταταχθῆ εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς ἐκπαιδεύσεως, δεδομένου ὅτι οὕτω χαρακτηρίζεται ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀνώτερα βαθμὶς τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην τρεῖς ἐπίσης εἶναι αἱ βαθμίδες τῆς ἐκπαιδεύσεως: ἡ κατωτέρα, ἡ μέση καὶ ἡ ἀνώτερα. Οὐδὲν ἐπιχείρημα, Κύριε Ὑπουργέ,

είναι δυνατόν να εϋσταθήση κατά τῆς ζητουμένης κατατάξεως, οὐδὲ ἄλλως τε διευτυπώθη κατ' αὐτῆς ποτὲ σοβαρὸν ἐπιχείρημα.

3) Ἐσωκλείστως ὑποβάλλομεν ἐν ἀντιγράφῳ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1516-τῆς 14.12.1949 ἔγγραφόν μας πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐμφαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ συκοφαντίαν ἀχαρακτήριστον κατὰ τῆς Σχολῆς, ὅτι ἐπεζήτησε ποτὲ νὰ ἀποκτήσῃ «Πρυτανεῖαν, Σύγκλητον, διάσῃμα». Ἡ Σχολή, ζητεῖ νὰ σέβωνται τὴν ἐργασίαν τῆς καὶ τὴν προσπάθειάν τῆς καὶ ἐπομένως αἰσθάνεται ὑποχρέωσιν καὶ εὐχαριστήσιν νὰ σέβεται καὶ αὐτὴ τοὺς ἄλλους. Ἡ Σχολὴ γνωρίζει καλῶς ὅτι ἡ «Πρυτανεῖα» εἶναι ἀξίωμα Πανεπιστημιακὸν καὶ ὅτι ἐπομένως εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ μόνον ἀρμόζει.

Εἶναι πολὺ λυπηρὸν ὅτι καὶ σήμερον ὅπως καὶ προηγουμένως, ἡ συκοφαντία αὐτὴ εἰς βάρος τῆς Σχολῆς, χρησιμοποιεῖται ὡς ἐπιχείρημα ἐναντίον τῆς, διότι ἐπιτραπητῶ ἡμῖν νὰ τονίσωμεν ὅτι, ἐνῶ πᾶσαι αἱ Σχολαὶ ἐζήτησαν τὸν τίτλον τοῦ «Πρυτάνεως», μόνον ἡ Σχολὴ μας (τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, οἱ Καθηγηταὶ καὶ ὁ Διευθυντὴς μας ὁμοφώνως) ἠρνήθη διαρρηθῆν μίαν τοιαύτην ἐπιδίωξιν, ἀποδεικνύουσα τὸν σεβασμὸν τῆς πρὸς τὰ ἀξιώματα τῆς Πατρίδος μας. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κατεσυκοφαντήθη μάλιστα, διότι σεβόμενος τὸν ἑαυτὸν τοῦ, κατασφαλίζων τὴν Σχολὴν καὶ ἀμυνόμενος τοῦ σεβαστοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τῆς ἔδρας διεκήρυξεν ἐπισήμως ὅτι εἶναι πολέμιος τῆς ἰδέας νὰ ὀνομάσῃ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς «Πρύτανις».

Ἡ Σχολὴ διὰ τοῦ εἰς χεῖράς Σας νομοσχεδίου μετονομάζει τὸν «Διευθυντὴν» εἰς «Κοσμήτορα», ὄχι δι' ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διότι ὁ τίτλος τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὰς ἄλλας ἐν Ἑλλάδι Σχολὰς δὲν σημαίνει τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἰδρύματος αἰρετὸν Καθηγητὴν, ἀλλὰ τὸν προϊστάμενον τῶν Γραφείων, ἐνῶ ὀρθῶς ἐπεκράτησε καὶ ἐν Ἑλλάδι ὁ ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς Σχολῆς Καθηγητὴς κατόπιν ἐκλογῆς παρὰ τῶν Συναδέλφων του νὰ λέγεται «Κοσμήτωρ».

4) Εἰς τὸ ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν, Κύριε Ὑπουργέ, τεθὲν Σχέδιον Νόμου προβλέπεται ἡ ἴδρυσις «Τμημάτων ἐιδικεύσεως» καὶ ὄχι «Σχολῶν». Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ δὲν ἀποβλέπει νὰ γινῆ «πολυσχολικὸν Ἴδρυμα». Δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ φιλοδοξία τῆς. Ἐὰν ἦτο, θὰ τὸ διεκήρυσσεν εὐθέως καὶ τιμίως. Ἡ Σχολὴ ζητεῖ νὰ ἰδρῦσῃ «Τμήματα ἐιδικεύσεως», ὅπως τὸ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», διὰ τοῦ ὁποίου κατὰ κοινὴν πλέον ὁμολογίαν προσέφερον ἀναντίρρητον ὕπηρεσίαν εἰς τὸ Κράτος κατὰ πρῶτον καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν κατὰ δεύτερον. Ἡ Σχολὴ πιστεύει ὅτι θὰ προσφέρῃ μείζονα ἀκόμη ὕπηρεσίαν μὲ τὰ τμήματα Φοροτεχνικῆς καὶ Λογιστικῆς Μορφώσεως, Ὀργανώσεως, Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, τὰ ὁποῖα πράγματι φιλοδοξεῖ νὰ ἰδρῦσῃ. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἔχει ἀνάγκην νομικῆς ἐγκρίσεως καὶ Κρατικῆς ἀναγνωρίσεως, ὥστε τὸ ἔργον τῆς νὰ εἶναι ἀδιὰβλητον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Πιστεύσατέ μας, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι οἱ διαδίδοντες ὅτι ζητοῦμεν νὰ ἰδρῦσωμεν «πολυσχολικὸν Ἴδρυμα» ἢ δὲν γνωρίζουν τὴν διαφορὰν μεταξὺ «Τμήματος καὶ Σχολῆς» ἢ φθονοῦντες τὴν ἐπέκτασιν τῆς δράσεως τῆς Σχολῆς μας

συκοφαντοῦν τὴν προσπάθειάν της. Τὸ τελευταῖον δυστυχῶς εἶναι τὸ πιθανώτερον.

Τὸ λυπηρὸν εἶναι, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐπικριτῶν τῆς Σχολῆς ἀπετόλμησε νὰ πράξῃ τοῦτο δημοσίᾳ, διὰ νὰ τύχῃ τῆς δεούσης διαφωτιστικῆς ἀπαντήσεως καὶ νὰ διαπιστωθῇ ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἀλήθεια καὶ τί προπαντὸς συμφέρει εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Ὁ Διευθυντῆς

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Πρὸς
τὸν Σύλλογον τῶν Πτυχιούχων καὶ
Σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς

Φίλε κ. Πρόεδρε,

Με πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀπαντῶ εἰς τὸ ὑπόμνημά σας. Scripta manent, verba volant λέγει ὀρθῶς ἡ παλαιὰ λατινικὴ παροιμία. Σὰς γράφω, δεδομένου ὅτι λόγῳ τῆς ἀσθενείας μου δὲν δύναμαι νὰ σὰς δεχθῶ.

1) Τίτλος τῆς Σχολῆς

Ὁ ὀρθὸς τίτλος τῆς Σχολῆς εἶναι
ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

ἢ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
(ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ)

Ὁ ὄρος «Βιομηχανία» σημαίνει τὸ παραγωγικὸν ἔργον καὶ εἶναι ὄρος οἰκονομικὸς καὶ δευτερευόντως τεχνικὸς.

Παρὰ τοῦτο τὸ τε Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν *παμψηφεί* ἀπεδέχθησαν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὅπως ἡ Σχολὴ μετονομασθῇ εἰς ΑΝΩΤΑΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν οἰασδήποτε δυσχερείας εἰς τὸ νομοσχέδιον. Ὁ ἄνω ὄρος πάντως στενεύει τοὺς ὀρίζοντας τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία εἶναι οἰκονομικὴ καὶ διοικητικὴ συγχρόνως.

2) Μεταφορὰ εἰς Πειραιᾶ

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμαι ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς διετύπωσε τὴν εὐχὴν νὰ μεταφερθῇ ἡ ἔδρα τῆς Σχολῆς εἰς Πειραιᾶ.

Ὡς εἶναι καὶ εἰς σὰς γνωστὸν τὸ τε Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν ἀπὸ πενταετίας ἔχει υλοθετήσῃ πρότασιν μου περὶ μεταφορᾶς τῆς Σχολῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ ὑπὸ δύο ὄρους φυσικά α) νὰ ὀνομασθῇ ἀνωτάτη καὶ β) νὰ ἐξευρεθῇ κατάλληλον κτίριον. Δυστυχῶς τὴν ἀξίαν τῆς προτάσεώς μου ταύτης δὲν ἀντελήφθη οὔτε τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, οὔτε ὁ Δῆμος Πειραιῶς. Κατόπιν τούτου ἐθβεωρήσαμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα «βασιλικώτεροι τοῦ βασιλέως», ἀφοῦ μάλιστα θὰ ὑφιστάμεθα καὶ θυσίας. Σημειωτέον ὅτι δὲν περιωρίσθη εἰς τὰς ἐνεργείας μου αὐτάς, ἀλλὰ διὰ τῶν Καθηγητῶν

κ.κ. Καλογεροπούλου και Παπαχατζή υπέδειξα και εις την Πάντειον την σκοπιμότητα της μεταφορας της εις τον Πειραια, ουτως ωστε με παράλληλον Ίδρυσιν Σχολης, ως η Ecole Normale των Παρισίων, να καταστη ή δευτέρα πόλις της Ελλάδος αξιόλογον πνευματικόν κέντρον.

Ως είναι γνωστόν πιστεύω ότι δεν δύνανται τα πάντα να συγκεντρωθώσιν εις τας Αθήνας και πάντως δια τας Επαγγελματικὰς Σχολὰς επανειλημμένως έχω αναπτύξει ότι πρέπει να Ιδρύνωνται και να λειτουργούν εις κατάλληλα παραγωγικά κέντρα. Δι' αυτό πιστεύω ότι ή πρότευσσα ΐδρα της Σχολης είναι ο Πειραιεύς.

Επομένως ή όρθή πρότασις του κ. Υπουργου είναι δεκτή, προς τιμήν πάντως των κ.κ. Καθηγητών, οι όποιοι θα υποβληθουν εις κόπους και δαπάνας. Αλλ' οι Καθηγηται της Σχολης δεν είναι επαγγελματιαί ασκοῦντες βιοποριστικόν επάγγελμα, αλλ' επιστήμονες έχοντες συνειδησιν ότι ένασκουν κοινωνικης εξαιρετικης σημασίας λειτουργημα. Τοῦτο εύτυχως έχει αντιληφθῆ ή παμψηφία σχεδόν των σπουδαστών.

3) Μαθήματα

Με πληροφορείτε ότι ο κ. Υπουργός έχει αντιρρήσεις επί τινων μαθημάτων. Ο κ. Υπουργός και άριστος επιστήμων είναι και έκλεκτός πολίτης και νόμιμος εκπρόσωπος του Ελληνικού Λαου είναι. Συνεπώς έχει πᾶν δικαίωμα να διατυπώση τὰς απόψεις του επί του Ώρολογίου και Αναλυτικού Προγράμματος της Σχολης, φυσικά εντός των όριων της αυτοτελείας ενός άνωτέρου πνευματικού Ίδρύματος.

Μέχρι τουδε ή Σχολή ειχε κατηγορηθῆ ότι παρέχει περιωρισμένην μόρφωσιν και δι' αυτό απέκλήθη «φροντιστήριον». Ήδη πληροφοροῦμαι ότι κατηγορείται αντιθέτως ότι «έχει πολλά μαθήματα». Ή Σχολή δεν Ισχυρίζεται ότι κατέχει μόνη αυτή την αλήθειαν, διό και δέχεται και εύχεται πᾶσαν συζήτησιν, Ιδίᾳ δὲ μετά της ένδεικνυομένης προσοχής θ' άκούση τὰς γνώμας του κ. Υπουργου της Βιομηχανίας, ο όποιος απέδειξε μετά πόσης προσοχής και ένδιαφέροντος παρακολουθεῖ την προσπάθειαν και τὸ έργον της Σχολης.

Ο κ. Υπουργός δικαιούται, και ήμεις μετά όλως Ιδιαζούσης εύχαιριστήσεως θα προσέλθωμεν, να καλέση τον Σύλλογον των Καθηγητών δια να αναπτύξη τὰς απόψεις του επί του Προγράμματος. Θα είναι ή συγκέντρωσις αυτή μια από τὰς καλύτερας της Σχολης, διότι επί τέλους εις άρμόδιος Υπουργός θα προεδρεύση μιας επιστημονικης συζητήσεως.

Η Σχολή μελετᾶ συνεχώς τὸ εκπαιδευτικόν πρόβλημα της Χώρας και Ιδίᾳ τὰ θέματα τὰ άφορῶντα αυτήν. Δεν πράττει και τὸ ελάχιστον, εάν δεν πιστεύη ότι έξυπηρετεῖ τον εκπαιδευτικόν της σκοπόν. Δεν άσχολεῖται με πρόσωπα και ένδιαφέρεται μόνον δια πράγματα. Δια τὰ πρόσωπα άνταζητεῖ τούς δυνατὸν καλύτερους, ανεξαρτήτως προσωπικῶν φιλιῶν. Δεν υπάρχει οὔτε μια αντίθετος περίπτωσις. Οὔτε μια, ένῶ υπάρχουν πολλαί περιπτώσεις, καθ' ἄς ο Διευθυντής υπεστήριξε προσωπικούς του έχθρούς.

Τὸ πρόγραμμα της Σχολης έχει καταρτισθῆ βάσει των επιδιωκομέ-

νων σκοπών, βάσει τών ἀναγκών τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, βάσει τών διδαγμάτων τών ξένων Σχολῶν. Ἡ ζωὴ συνεχῶς ἐξελίσσεται καὶ τὸ πρόγραμμα ἐπομένως ἐξελίσσεται. Αἱ κρατικαὶ ἀνώταται Σχολαὶ δυστυχῶς δὲν δύνανται νὰ ἐξελιχθοῦν, διότι περιορίζονται ἀπὸ νόμους καὶ ἀπὸ τὰς πιστώσεις τοῦ Γεν. Λογιστηρίου. Εἰς τὸ γεγονός αὐτὸ πρέπει ν' ἀποδοθῆ ἡ κακότης καὶ ἡ συκοφάντησις τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία ἀποδεικνύεται ζωντανὸς καὶ ἐξελισσόμενος ἐκπαιδευτικὸς ὀργανισμὸς.

Ἐντὸς τών ἡμερῶν κυκλοφορεῖ ὁ νέος «Ὁδηγὸς Σπουδῶν». Εἶναι τὸ δυνατόν καλύτερον διὰ τὸν τόπον μας. Αὐριον ὅταν αἱ ἀνάγκαι μεταβληθοῦν, δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ τὸν τροποποιήσωμεν, διότι τὰ Προγράμματα γίνονται χάριν τών Σχολῶν καὶ ὄχι αἱ Σχολαὶ χάριν τών Προγραμμάτων.

Γνωρίζω ὅτι ἐλάχιστοι σπουδασταὶ εὐρίσκουν πολλὰ τὰ μαθήματα. Ἡ ὀκνηρία δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ βάσιν ἐκπαιδευτικῶν σκέψεων καὶ προγραμμάτων.

Φοβοῦμαι ὅτι ὑπάρχουν πολλαὶ παρεξηγήσεις, νομίζω μᾶλλον ἠθελημένα, λόγω τῆς ὀκνηρίας. Ἡ Σχολὴ ζητεῖ σπουδαστὰς ἀποφασισμένους νὰ ἐργασθοῦν καὶ ἡ Πολιτεία πρέπει νὰ χορηγήσῃ προσόντα μόνον εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπέδειξαν ὅτι μὲ κόπον—μὲ πολὺν κόπον—ἀπέκτησαν τὸ πτυχίον. Ἡ Σχολὴ δὲν φιλοδοξεῖ νὰ χορηγήῃ διπλώματα εἰς ἀνέργους, ἀντιθέτως φιλοδοξεῖ ὅτι παρασκευάζει ἀρτιωμένους ἀνθρώπους. Τὸ ἀντίθετον εἶναι «φτηνὴ δημοκοπία» ὑπὲρ τών ὀκνηρῶν καὶ βλάβη εἰς βᾶρος τών ἐργατικῶν.

Ὁ Σύλλογος ἐλπίζω καταδικάζει τὰ ὑπὲρ τῆς ὀκνηρίας καὶ τῆς καλοπεράσεως συνθήματα. Σύνθημά μας πρέπει νὰ εἶναι «**Δουλειά, ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα Δουλειά**» διὰ νὰ γίνωμεν ἀντάξιοι πτυχιούχοι μιᾶς ἀνωτάτης Σχολῆς.

Ἀναζητῶ ποῦ εἶναι τὰ «πολλὰ μαθήματα» καὶ δὲν τὰ εὐρίσκω, ἐκτὸς ἐάν ἡ ἀρίθμησις θεωρεῖ ὡς μαθήματα τὰ «τμήματα» τῶν μαθημάτων, ἢ διδασκαλία τῶν ὁποίων ἔχει ἀνατεθῆ εἰς εἰδικούς. Τὸ Ἐμπόριον, τὰ Ἀσφαλιστικά, τὰ Τραπεζικά, αἱ Μεταφοραὶ εἶναι ἓν ἐνιαῖον μάθημα καὶ ἡ σχετικὴ ἔδρα καλεῖται «Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου». Δὲν εἶναι 4 μαθήματα, ἀλλ' ἓν διηρημένον—εἰς τέσσαρα τμήματα, ὥστε ἡ διδασκαλία ἐκάστου ν' ἀνατεθῆ εἰς εἰδικόν.

Ἡ Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ εἶναι μία ἔδρα, ἓν μάθημα, ἀλλ' ἔχει ὑποδιαιρεθῆ εἰς 4 τμήματα καὶ ἡ διδασκαλία ἐκάστου ἔχει ἀνατεθῆ εἰς εἰδικὸν Καθηγητὴν.

Ἡ Μηχανογνωσία καὶ ἡ Ἡλεκτροτεχνία εἶναι ἓν μάθημα, ἀλλ' ὀρθῶς ἔχει διαιρεθῆ εἰς δύο τμήματα.

Ἡ Γενικὴ Λογιστικὴ, ἢ Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ, αἱ Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις, ἡ Ἐλεγκτικὴ εἶναι ἓν μάθημα, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω καὶ οὐδὲ ἐπαρκῶ νὰ διδάσκω ὅλας αὐτὰς τὰς ἀπαραιτήτους ὥρας. Τὸ ἀντίθετον θὰ ἦτο ἀντιεπισημονικὸν καὶ ἀντιπαιδαγωγικόν, θὰ μετέβαλε δὲ τὴν Σχολὴν εἰς ἰδιότυπον ἐπιχειρησὶν μου.

4) Ὑπάρχουν πολλοὶ Καθηγηταί :

Νέα ἀστήρικτος κατηγορία κατὰ τῆς Σχολῆς καὶ σὰς πληροφορώ :

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Καθηγητῶν δὲν ἐπιβαρύνει τὴν Σχολήν, διότι ἡ ἀμοιβὴ εἶναι καθ' ὥραν διδασκαλίας καὶ οὐχὶ κατὰ Καθηγητὴν. Εἴτε 10 εἴτε 40 εἶναι οἱ Καθηγηταί, ἡ δαπάνη εἶναι ἡ αὐτή. Κατὰ τὸ πρόγραμμα αἱ ὥραι διδασκαλίας πρέπει νὰ εἶναι 34—36 ἑβδομαδιαίως δι' ἕκαστον ἔτος σπουδῶν καὶ αὗται κατανέμονται εἰς πλείονας Καθηγητάς.

2. Νόμος παγκόσμιος εἶναι ἡ εἰδίκευσις τῆς ἐργασίας. Τὸν θεμελιώδη αὐτὸν νόμον ἐφαρμόζουν σήμερον ὅλα τὰ ἀνώτατα ἰδρύματα τῆς Ἑπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ τὸν ἐφαρμόζει καὶ ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ἔχουσα εὐχέρειαν ἐκ τοῦ Νόμου.

Ἡ Σχολὴ μας ὑπερηφανεύεται ὅτι δὲν εἶναι κλειστὸν Ἴδρυμα, περιχαρακωμένον διὰ νὰ περιφρουρήσῃ ὀλίγους τρέμοντας τὴν εἰσοδὸν νέων Καθηγητῶν. Ἀντιθέτως θεωρεῖ τιμὴν τῆς νὰ ἔχῃ ἀνοικτὰς τὰς θύρας εἰς πάντας οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ προσφέρουν πραγματικὰς ὑπηρεσίας. Δὲν φοβοῦνται οἱ παλαιοὶ Καθηγηταί τὸν συναγωνισμὸν τῶν νέων. Ἀντιθέτως χαίρουν ἐὰν οἱ νέοι ἀποδειχθοῦν καλύτεροι. Θέλομεν ἡ Σχολὴ μας νὰ γίνῃ φυτώριον νέων ἐπιστημόνων. Αὐτὸ ἐπιδιώκομεν. Αὕτη εἶναι ἡ φιλοδοξία μας. Καὶ εἶναι ἀναντιρρήτως τοῦτο πρὸς τιμὴν μας.

Αὐτὸ δὲν συγχωροῦν πολλοὶ καὶ προσπαθοῦν νὰ παραπλανήσουν τοὺς νέους, διὰ νὰ καλύψουν ὀπισθεν αὐτῶν τὴν ἀντίδρασιν τῶν κατὰ τῶν νέων ἐπιστημόνων.

Ὅταν ἐξελέγην Καθηγητὴς τῆς Τεχνικῆς τοῦ Ἐμπορίου, μοὶ ἀνέτεθῆ ἡ διδασκαλία τοῦ Ἐμπορίου, τῶν Τραπεζικῶν, τῶν Ἀσφαλιστικῶν καὶ τῶν μεταφορῶν. Τὴν ὕλην αὐτὴν τὴν ἐδίδαξα, καὶ νομίζω λίαν ἐπιτυχῶς, ἐπὶ 25ετίαν εἰς τὰς Μέσας Ἐμπορικὰς Σχολὰς Βόλου καὶ Ἀθηνῶν. Ἡδυνάμην νὰ κρατήσω ὀλόκληρον τὸ μάθημα καὶ νὰ ἀμείβωμαι ἀναλόγως. Ἀντιθέτως ἐζήτησα ἀπὸ τὸ Δ. Συμβούλιον μετὰ τὴν νέαν ὀργάνωσιν τῆς Σχολῆς καὶ ἐξέλεξεν ἀντ' ἐμοῦ τρεῖς εἰδικούς Καθηγητάς με ἀναντίρρητον κύρος, μ' ἕνα τῶν ὁποίων εὐρισκόμεν εἰς κεφαλικὴν ρῆξιν καὶ τὸν ἄλλον ἠγνόουν καὶ κατ' ὄψιν.

Διατί ; Διότι ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τούτου εἰς τὴν Μέσῃ Ἐμπορικῇ Σχολῇ δύναται νὰ εἶναι ἐνιαία, ἀλλ' εἰς μίαν ἀνωτάτην Σχολὴν ἡ εἰδίκευσις καθίσταται ἐπιτακτικὴ.

Ὡς σὰς εἶπον ἀνωτέρω, ἡ Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ εἶναι ἓν μάθημα, ἀλλ' ἡ διδασκαλία τῶν ἐπὶ μέρους κλάδων ἔχει ἀνατεθῆ εἰς εἰδικούς—κατὰ τὴν γνώμην μου τοὺς καλυτέρους—, διότι ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχει ὁ ἐπιστήμων, ὁ ὁποῖος δύναται ἐπιτυχῶς νὰ διδάξῃ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Οἰκονομικῆς πολιτικῆς με γνώσιν καὶ με πείραν τῶν ζητημάτων. Τὸ ἀντίθετον ἀποτελεῖ φληνάφημα ἀνάξιον ἀπαντήσεως.

Ἡ Ὄργάνωσις εἶναι ἓν μάθημα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ περιλάβῃ τὴν Ὄργάνωσιν τῶν Ἐπιχειρήσεων, τὴν Ὄργάνωσιν τῶν Ἐργοστάσιων, τὴν Ὄργάνωσιν τῆς Πωλῆσεως καὶ Διαφημίσεως, τὴν Ψυχοτεχνικὴν. Ποῖος Ἕλλην δύναται, ἀνευ γελοιοποιήσεώς του, ν' ἀξιώσῃ ὅτι

δύναται νά διορισθῆ ἐνιαῖος Καθηγητής ὄλων αὐτῶν τῶν κλάδων ; Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν προϋποθέτει διοικητικὴν κατάρτισιν, ὁ ἕτερος τεχνικὴν, ὁ τρίτος ψυχολογικὴν. Ποῖος λοιπὸν σᾶς ἐμπαίζει, ὥστε νά ἐπαναλαμβάνετε ἀνοησίας ἢ κακοθηθείας τῶν δρόμων ; Ὁ κ. Ι. Χρυσοχοῦ, ὁ μόνος ἐν Ἑλλάδι εἰδικὸς διὰ τὴν Ὁργάνωσιν, ζητεῖ νά παρασκευασθῶσιν εἰδικοί διὰ τὴν Ὁργάνωσιν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ διὰ τὴν Τεχνικὴν τῆς Πωλήσεως καὶ Διαφημίσεως καὶ φιλοδοξεῖ ὡς τίμιος ἄνθρωπος καὶ εὐκρινῆς ἐπιστῆμων νά εὑρεθοῦν νέοι ἐπιστῆμονες, οἱ ὁποῖοι νά τὸν βοηθήσουσιν εἰς τὸ ἔργον του. Διατί ; Διότι εἶναι τίμιος ἄνθρωπος μὴ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῶν ὥρων διδασκαλίας, διότι εἶναι ἀληθῆς ἐπιστῆμων ἐδιαφερόμενος μόνον διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Σχολῆς, διότι δὲν φοβεῖται τὴν ἀμιλλαν τῶν νέων, ἀλλ' ἀντιθέτως τὴν ἐπιζητεῖ καὶ τὴν εὐχεται.

Τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον τίθεται εἶναι ἐν καὶ μόνον. Τὰ ἕξ μαθήματα—5 ὥρων πραγματικῆς ἡμερησίας διδασκαλίας—εἰς μίαν ἀνωτάτην ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν εἶναι πολλά :

Ἐάν ναί, πρέπει νά θεωρήσωμεν :

α) ὅτι οἱ Ἕλληνες σπουδασταὶ δὲν εἶναι φυσιολογικῶς (σωματικῶς καὶ πνευματικῶς) εἰς θέσιν νά παρακολουθήσουν συστηματικὰς ἀνωτέρας σπουδὰς. Τοῦτο εἶναι ἀπίθανον, δεδομένου ὅτι εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, τὴν Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολὴν κ.τ.λ. οἱ σπουδασταὶ ἐργάζονται ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς.

β) ὅτι ἡ Σχολὴ ἀπέτυχε ὑπερτιμήσασα τὸ ἀνθρώπινον ὕλικόν της καὶ τότε δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἀξίωσις νά θεωρηθοῦν οἱ πτυχιούχοι της ὡς ἰσότιμοι τῶν πτυχιούχων τῶν ἄλλων ἀνωτάτων Σχολῶν.

Ἐχω ὑπ' ὄψιν μου τὴν ὀργάνωσιν ὄλων τῶν νέων Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Παντοῦ ἀκολουθεῖται ἡ ἀρχὴ τῶν εἰδικῶν Καθηγητῶν. Ὑπάρχουν Σχολαί, ὅπου Καθηγηταὶ διδουν 10 μαθήματα ἢ διδάσκουν μόνον δύο μῆνας (π.χ. τὸ Πολυτεχνεῖον Μ.Ι.Τ. τῆς Ἀμερικῆς κ.τ.λ.).

Ἡ Σχολὴ ἐπαναλαμβάνω εἶναι ζωντανὸς Ὁργανισμὸς καὶ ὄχι ἀποστεωμένον Ἴδρυμα λειτουργοῦν βάσει Νόμων τοῦ 1920. Εἶναι εὐπλαστὸς Ὁργανισμὸς. Μέχρι σήμερον ὅ,τι ἔχει λεχθῆ ἐναντίον της εἶναι πρὸς ΤΙΜΗΝ της. Ἀποτελεῖ τὴν πραγματικὴν της εἰσφορὰν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος.

Ὑπάρχουν σφάλματα ; Ἀναντιρρήτως ναί. Οὐδεὶς εἶναι ἀλάθτος. Δεχόμεθα πᾶσαν καλόπιστον κριτικὴν, διότι πιστεύομεν ὅτι εἶναι γόνιμος. Ἀλλὰ πάντως δὲν δύναται νά εὐσταθήσῃ ὡς κατηγορία (!) ὅτι ἔχομεν περισσότερα μαθήματα ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτην Ἐμπορικὴν Σχολὴν. Ἀναντιρρήτως πρὸς τιμὴν μας ἔχομεν τὴν Στατιστικὴν, τὴν Ὁργάνωσιν, τὴν Κοινωνικὴν Πολιτικὴν, τὸ Ἐργατικόν Δίκαιον, τὴν Ψυχοτεχνικὴν, τὴν Ὑγιεινὴν τῶν Ἐργοστασίων. Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι οἱ καλῶς σκεπτόμενοι ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Ἐμπορικῇ Σχολῇ, θὰ ἐπεθύμουν, μαζὺ μὲ τὴν κενὴν ἀπὸ ἐπαιτίας ἔδραν τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγρα-

φίας, νὰ εἶχον συμπληρωμένες, λειτουργούσας καὶ ἀποδιδούσας τὰς ἔδρας τῶν ἄνω μαθημάτων.

Πάντως τὸ Ὁρολόγιον Πρόγραμμα εἶναι ἔργον τῶν κ.κ. Καθηγητῶν, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Ἐάν ὁ κ. Ὑπουργός, μὲ τὸ ἀναντίρρητον ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, θέλει νὰ τροποποιηθῇ τὸ ὑπάρχον καθεστῶς, εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν του εἶναι νὰ καλέσῃ τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιον διὰ νὰ συζητήσῃ τὸ θέμα καὶ ὡς ἀρμόδιος νὰ λάβῃ τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις.

Ἐγώ, ὡς ἐπιστήμων, ἔχω τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τονίσω πρὸς τοὺς νέους ὅτι ἡ Σχολὴ πρέπει νὰ παραμείνῃ κατ' οὐσίαν ἀνώτατον Ἰδρυμά, διὰ νὰ ἀξιοῖ νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τύπους ὄχι νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀπλοῦν Ἐμπορικὸν Φροντιστήριον χορηγήσεως ψευδοδιπλωμάτων εἰς ἀνέργους νέους ἐξαπατώντας ἑαυτοὺς, τοὺς γονεῖς τῶν καὶ τὴν Κοινωνίαν.

Γνωρίζω ὅτι θὰ κακισθῶ ἀπὸ Συναδέλφους, διότι ἀσχολοῦμαι ἄλλην μίαν φοράν με τὸ «κοτσομπολιό» εἰς βάρος τῆς Σχολῆς, ἀλλ' ἔχω τὴν ἀρχὴν ὅτι οἱ νέοι πρέπει νὰ διαφωτίζωνται καὶ νὰ καθοδηγοῦνται, διὰ νὰ μὴ καταδημαγωγῶνται.

Αἰσθάνομαι ἐσωτέραν ἀνάγκην νὰ ὀρθοτομῶ πρὸς τοὺς νέους καὶ ἰδίᾳ τοὺς σπουδαστάς μου τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας, παρότι γίνομαι πολὺ εἰς πολλοὺς δυσάρεστος.

Ἐγγίζω—τὸ γνωρίζω—πρὸς τὸ τέρμα τοῦ βίου. Δι' αὐτὸ αἰσθάνομαι καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ἄλλην μίαν φοράν νὰ εἶπω εἰς τοὺς σπουδαστάς, δικαίως ἐκνευριζομένους ἀπὸ τὴν μὴ ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τῶν : Νὰ εἶπω : Ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ φθονοῦντες τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς. Μὴ ἀκούετε τοὺς παραπλανητικούς τῶν λόγους, ἀλλ' ἐνισχύσατε τὴν Σχολήν, τῆς ὁποίας τὸ κύρος καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὁσημέραι δικαίως αὐξάνει, ἐπὶ μεγίστη λύπη ὄλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι δῆθεν ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ συμφέροντα τῶν σπουδαστῶν.

Δουλειὰ καὶ πάλιν δουλειὰ. Αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι τὸ σύνθημα ὄλων μας καὶ ὄλων σας. Τὰ καλὰ πάντοτε κόποις κτῶνται.

Οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν Σχολήν ὅσον ἐγώ, ὁ ὁποῖος συνέδεσα τὸ ὄνομά μου μὲ αὐτὴν καὶ ἀποτελεῖ τὸ τελευταῖον ἔργον τῆς ζωῆς μου. Νομίζω ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐν Ἑλλάδι εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ καλύτερον τὰ ζητήματά της, ὅπως πιστεύω ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐν Ἑλλάδι ἔχει συλλάβει καὶ ἔχει κατανοήσει ἐν τῇ ὁλότητι του τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόβλημα καὶ ἰδίᾳ τὸ δρᾶμα τῆς Νεότητος.

Μὲ φιλίαν

Ὁ Διευθυντής

Πρὸς
Τὸν Σύλλογον τῶν Πτυχιούχων καὶ
Σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς

Ὁ Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ε. Μαργαρίτης μὲ πληροφορεῖ ὅτι διευτυπώθησαν εἰς αὐτόν ὡς μέλος τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς, παράπονα, διότι αἱ Τμηματικά Ἐξετάσεις, συμφώνως πρὸς τὸν Ὀργανισμόν, διενεργοῦνται κατὰ τὸ β' δεκαπενθήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ κατὰ τὸ α' τοῦ Ὀκτωβρίου.

Τοῦτο κατὰ τοὺς παραπονουμένους ὑποβιβάζει τὴν Σχολήν, καθόσον δῆθεν αἱ λοιπαὶ Ἀνώτατοι Σχολαὶ διενεργοῦσι τὰς Τμηματικάς τῶν Ἐξετάσεις κατ' Ὀκτώβριον.

Τὰ νέα ταῦτα κατὰ τῆς Σχολῆς παράπονα τῶν σπουδαστῶν ἀποδεικνύουν :

α) ὅτι κατέχονται μονίμως ὑπὸ πλέγματος κατωτερότητος καὶ δυστυχῶς γίνονται πολλάκις θύματα πάσης ἀνοησίας διατυπουμένης ἔξωθεν πρὸς ἐρεθισμόν των.

β) ὅτι εἶναι ἀπληροφόρητοι, διότι τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολὴ ἐνεργοῦν ὀρθῶς τὰς Τμηματικάς τῶν Ἐξετάσεις καὶ κατὰ Σεπτέμβριον.

γ) ὅτι δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ὁ χαρακτηρισμὸς μιᾶς Σχολῆς καὶ ἡ τοποθέτησίς της εἰς τὴν Ἀκαδημαϊκὴν Ἱεραρχίαν.

δ) ὅτι—καὶ κυρίως—ἡ Σχολὴ εἶναι πρόθυμος νὰ μιμηταὶ πᾶν τὸ καλόν, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν, ἀλλ' ἀρνεῖται διαρρήδη νὰ ἐφαρμόζη τὰ κακὰ τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Ἡ ὀρθὴ ἐκπαιδευτικὴ ἀρχὴ εἶναι νὰ περατοῦνται αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις ἐγκαίρως, ὥστε τὰ μαθήματα ν' ἀρχίζουσι τὴν 15ην Ὀκτωβρίου. Τὰ εἰς ἄλλας Σχολὰς γινόμενα, ὥστε νὰ δικαιολογηταὶ (!) ἢ ἐναρξῆς τῶν μαθημάτων κατὰ Νοέμβριον ἢ ἀκόμη καὶ Δεκέμβριον (!) εἶναι ἀπολύτως ἀπαράδεκτα διὰ τὴν Σχολήν μας, ὑποτιμοῦν δὲ τοὺς εὐαρίθμους σπουδαστάς μας οἱ ὁποῖοι, ἐν ὀνόματι τῆς ἰσότητος (!), ζητοῦν τὴν ἐπικράτησιν ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς ὀκνηρίας.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἡ Σχολὴ μας, παρότι ἐνεργεῖ τελευταία τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις, ἀρχίζει πρῶτη τὰ μαθήματα τοῦ Α' ἔτους.

Ἐπιμένω καὶ πάλιν ὅτι τὸ σύνθημα τῆς Σχολῆς πρέπει νὰ εἶναι ἔν καὶ μόνον «Δουλεῖα καὶ πάλιν δουλεῖα». Τότε ἄλλωστε καὶ μόνον θὰ παύσουν οἱ σπουδασταὶ νὰ εἶναι θύματα «τῆς ἐπεξεργασίας» τῶν ἄλλων. Οἱ γονεῖς—ἰδίως τῶν ἐπαρχιῶν—ἔχουν δικαίως τὴν ἀξίωσιν τὰ τέκνα των νὰ σπουδάζουσι καὶ νὰ μοχθοῦν καὶ ὄχι νὰ περιφέρωνται ἀσκόπως εἰς τὴν πρωτεύουσάν. Δι' αὐτὸ οἱ γονεῖς ὑφίστανται—ἰδίως τῶν ἐπαρχιῶν—τόσα γ. θυσίας. Αὐτοὺς πάντοτε σκέπτομαι

Οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, δίδοντες τὸ καλόν παράδειγμα, ἐξετάζουσι κατὰ Σεπτέμβριον, ἐνῶ δὲν μισθοδοτοῦνται κατὰ τὸν μῆνα αὐτόν, ἐνῶ ἀντιθέτως ὑπάρχουν ἀλλαχοῦ Καθηγηταὶ μισθοδοτούμενοι κατὰ τὸν Σεπτέμβριον, ἀλλὰ μὴ ἐργαζόμενοι. Δὲν νομίζομεν ὅτι ἀποτελοῦν παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Μὲ φιλίαν

Ὁ Διευθυντὴς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ & ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ

«Ἐὰν οἱ μητέρες συνήθιζαν νὰ χρησιμοποιοῦν εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας των τὸ ὀρολόγιον καὶ τὸν ζυγόν, ἀντὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ «περίπου» καὶ «μὲ τὸ μάτι», τὰ παιδιά θὰ ἐξοικειοῦντο ἀπὸ νεαρῆς ἡλικίας νὰ ἐκτιμῶσι τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον».

Le Chatelier

Ξανατονισμένοι Σκοποί.

Ἡ ἐπιτυχία δὲν ἔρχεται μόνη της. Χρειάζεται προετοιμασίαν. Καὶ ἡ ἐπιτυχία εἰς τὴν ζωὴν, δὲν ὀφείλεται τόσον εἰς τὰς γνώσεις καὶ μόνας —βεβαίως καὶ αὐταὶ εἶναι ἀπαραίτητοι. Σπουδαιότερον ὅμως εἶναι ἡ καλὴ χρησιμοποίησις τῶν γνώσεών μας καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα καλῶν συνηθειῶν.

Ἀναγνωρίζεται ὅτι καὶ ἡ τύχη ἐνίοτε συμβάλλει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅμως τύχη εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσις μιᾶς παρουσιασθείσης εὐκαιρίας. Πόσες φορὲς ἡ τύχη δὲν ἐκτύπησε τὴν θύραν μας καὶ ἡμεῖς δὲν τὴν ἀντελήφθημεν;

Πεῖρα ἡμίσεος σχεδὸν αἰῶνος δράσεως καὶ ἐντατικῆς σκέψεως (ἡ ὀριμότης τοῦ ἀνθρώπου δὲν μετρεῖται τόσον μὲ τὸν φυσιολογικόν, ὅσον μὲ τὸν ψυχολογικόν χρόνον) μὲ ἔπεισαν ὅτι ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἀποτέλεσμα καλῶν συνηθειῶν καὶ μεθοδικῆς ἐργασίας.

Καὶ αἱ καλαὶ καὶ αἱ κακαὶ συνήθειαι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἀποκτῶνται. Ἐὰν αἱ πρῶται μᾶς φαίνονται δυσκολώτεραι, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι διὰ νὰ ἀντικαταστήσωμεν μίαν κακὴν συνήθειαν διὰ μιᾶς καλῆς, πρέπει νὰ καταβάλωμεν κόπον ὅπως ἀποβάλωμεν τὰς προηγουμένως κτηθείσας κακὰς ἔξεις.

Τίποτε δὲν γίνεται τυχαίως. Τὸ παρὸν ἔχει τὰς ρίζας του εἰς τὸ παρελθόν. Καὶ τὰ δύο δὲ μαζὺ ἀπεργάζονται τὸ μέλλον.

Ι. Α. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Α'.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

«Διὰ νὰ εἶσαι τὸ δυνατόν ἐλεύθερος σὲ κάθε στιγμή, πρέπει νὰ ἔχῃς πολλὴ τάξι. Ἡ ἀταξία μᾶς κάνει σκλάβους καὶ μὴ λεησμονοῦμε ὅτι ἡ ἀταξία τῆς σήμερον ἐπιρροεάζει δυσμενῶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς αὔριον».

ΑΜΙΕΛ

1) Ἔχετε γιὰ ἀξίωμα τὸ ρητὸν «Μιά θέσις γιὰ κάθε πρᾶγμα καὶ κάθε πρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν του». Τὰ βιβλία σας, τὰ μολύβια σας, τὰ εἶδη ρουχισμοῦ, βάνετε τα πάντοτε στὴν ἴδια θέσι ὥστε νὰ τὰ εὐρίσκετε μὲ κλειστὰ τὰ μάτια.

2) Μὲ τὴν τάξιν ἐπιτυγχάνεται καλύτερη χρησιμοποίησις καὶ οἰκο-

νομία χρόνου, χώρου, ύλικων δυνάμεων. Αποφεύγεται δὲ συνάμα καὶ ὁ διαρκὴς ἔκνευρισμός, ὡς καὶ ἡ ἀνωμαλία νὰ μὴν εὐρίσκωμεν κάτι τὴν ὥρα ποῦ τὸ χρειαζόμεθα. Χάρις εἰς τὴν τάξιν, συνηθίζουμε νὰ ἐργαζώμαστε αὐτομάτως.

3) Γιὰ τὴν ἔννοια τῆς τάξεως ἐπικρατεῖ μιὰ δυσάρεστος σύγχυσις. Ἄρκετοὶ τὴν θεωροῦν συνώνυμον μὲ τὴν προσήλωσι στοὺς τύπους, μὲ τὴν σχολαστικότητα. Ἡ τάξις ὅμως προσέχει τοὺς τύπους, χωρὶς νὰ παραμελῇ τὴν οὐσία. Τάξις δὲν σημαίνει τὸ πνίξιμο κάθε πρωτοβουλίας. Τάξις ἴσον μέθοδος, σύστημα.

Ἡ προσήλωσις εἰς τὴν τάξιν δὲν εἶναι ὑποδούλωσις, ἡ δὲ ἀταξία ἐλευθερία. Τουναντίον τάξις εἶναι ἡ συστηματικὴ ἐνέργεια, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀκοπώτερη καὶ καλύτερη χρῆσις τῶν μέσων ποῦ διαθέτουμε. Τάξις εἶναι ἡ ἁρμονία, ἐνῶ ἡ ἀταξία εἶναι παραφωνία.

4) Ὅταν εἶμεθα τακτικοὶ δὲν ἀφήνουμε δουλειὰς μισοτελειωμένες. Τελειώνουμε πρῶτα ἓνα πρᾶγμα καὶ ἔπειτα ἀρχίζουμε τὸ ἄλλο.

Γιατί ὅσες ἐργασίες (μικρὲς ἢ μεγάλες) ἀφήνουμε νὰ σύρωνται πίσω μας, μᾶς ἐκδικιοῦνται φράσσοντας τὸν δρόμο τῆς προόδου μας.

5) Ὅταν ἔχουμε τάξι, δὲν τὰ χάνουμε, ὅσες δουλειὰς καὶ ἂν παρουσιασθοῦν. Ξεχωρίζουμε τὰ σπουδαῖα ἀπὸ τὰ δευτερεύοντα καὶ μέσα σ' αὐτὰ ἀρχίζουμε ἀπὸ τὰ εὐκολώτερα πρὸς τὰ δυσκολώτερα. Διατηροῦμε τὴν ψυχραιμία μας καὶ ἐργαζόμεθα ἄκοπα καὶ ἀποδοτικά. Ἄν χρειασθῇ νὰ διακόψουμε προσωρινά, ξέρομε ποῦ σταματήσαμε καὶ ἀπὸ ποῦ θὰ ξαναρχίσουμε.

6) Εἶναι παραδεδεγμένο πῶς ὁποῖος ἔχει τάξι εἰς τὰ πράγματα, ἔχει τάξι καὶ εἰς τὸ μυαλό του, τὶς ἰδέες του. Δὲν μᾶς εἶναι ἀρκετὸ νὰ ἔχουμε ἀπλῶς γνώσεις. Πρέπει αἱ γνώσεις μας νὰ εἶναι τακτοποιημένες κατὰ ὁμοειδεῖς συγγενίας, ὥστε νὰ ἐξάγωνται ταχέα καὶ ἀκριβῆ συμπεράσματα.

7) Βεβαίως ἡ τάξις δὲν εἶναι τὸ ἅπαντον τῆς ἐπιτυχίας. Εἶναι ὅμως μεγάλο προσόν. Γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε μᾶς χρειάζεται ὄχι ἀπλῶς ἐργασία, ἀλλὰ ἐργασία μεθοδική, συστηματικὴ.

Καὶ ἔχουμε πολλὰ παραδείγματα ἐπιτυχίας μετρίων ἀνθρώπων ποῦ ἐργάσθησαν ὅμως μὲ τάξι, μὲ σύστημα, ἐνῶ ἀπέτυχαν ἄλλοι μὲ ἀνώτερη ἀντίληψιν καὶ περισσότερες γνώσεις, ποῦ λόγῳ τῆς ἀταξίας των ἐπλήθυναν τοὺς ἀποτυχημένους τῆς ζωῆς.

Ὁ μῦθος τοῦ λαγοῦ καὶ τῆς χελώνας πολλὰ δηλοῖ.

«Ἡ τάξις ἔχει τρία κεφαλαῖα πλεονεκτήματα :

- α) ἐξοικονομεῖ χρόνον
- β) ἀνακουφίζει τὴν μνήμην
- γ) προφυλάσσει τὰ πράγματα».

ΧΡΥΣΑ ΒΕΠΗ

- 1) « Μεταξύ Ὀμονοίας καὶ Συντάγματος ἐχάθηκε μία χρυσὴ ὥρα μὲ 60 διαμαντόκρια. Ἀμοιβὴ δὲν δίδεται εἰς τὸν προσπαθοῦντα νὰ τὴν εὕρῃ, διότι ἅμα χαθῆ οὐδέποτε ἐπανευρίσκεται. »
- 2) Εἶπε μίαν ἡμέραν ὁ Κομφούκιος εἰς τοὺς μαθητὰς του.
— Δὲν νομίζετε ὅτι γνωρίζω πολλὰ, διότι πολὺ ἐμελέτησα;
— Ἔτσι εἶναι, τῷ ἀπήντησαν, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία!
— Καὶ ὁμως σφάλεσθε, ἀνταπήντησεν ὁ διδάσκαλος. Διεισδύω εἰς ὅλα, χάρις εἰς τὴν βοήθειαν μιᾶς μόνης ἀρχῆς: τῆς Μεθόδου.

Louu Jou

- 3) Δὲν κερδίζει κανεὶς μόνον μὲ τὸ νὰ ἔχῃ δίκαιον! Πρέπει καὶ νὰ γνωρίζῃ πῶς νὰ τὸ ζητήσῃ.
- 4) Ἐλευθερία χωρὶς τάξιν ἰσοῦται μὲ ἀσωτείαν, ἡ ὁποία καταλήγει εἰς ἀναρχίαν. Τάξις χωρὶς ἐλευθερίαν εἶναι μία ὑποδούλωσις, ἡ ὁποία ἐκτρέφει τὴν τυραννίαν.

Fenelon

- 5) Ἐάν τις ἐπὶ μακρὸν παρακολουθήσῃ προσεκτικῶς τὴν ἀνθρωπίνην ἐργασίαν, μοιραίως θὰ ἀντιληφθῆ
- α) Ὅτι οἱ ἐργάται διαφέρουν μεταξὺ τῶν
β) Ὅτι πολὺ συχνὰ δὲν στεροῦνται ἀντιλήψεως
γ) Ὅτι συχνότερα δὲν τοὺς λείπει ἡ καλὴ θέλησις
δ) Ὅτι οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐξομοιωθοῦν μὲ μηχανάς.

Michelin

- 6) Ἡ γλῶσσα τῶν διαγραμμάτων, ὅπως καὶ ἡ μουσικὴ, εἶναι διεθνής.
- 7) Μερικοὶ ἀπὸ σᾶς ἤλθατε ἐδῶ μόνον διὰ νὰ ἀποσπάσετε ἐν πτυχίον, ἄλλοι διὰ νὰ μάθετε. Εὐχόμαι νὰ ἡδυνάμην ὅπως, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ πρώτου μηνὸς ἔδίδα τὸ χαρτί αὐτό, εἰς ὅσους νομίζουν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀρκετόν. Ἔτσι τουλάχιστον οἱ ὑπόλοιποι πού θέλομεν νὰ μάθωμεν, θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἐπιδοθῶμεν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν ἀπορροφοῦσαν ἀπασχόλησιν τῆς μορφώσεως.

John Erskins

Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου

Columbia

Παιδαγωγός—Καλλιτέχνης—Φιλόσοφος

- 8) Συνέλαβα ἕνα καλὸν μαθητὴν μου νὰ ἀντιγράψῃ. Ἦμουν βέβαιος ὅτι ἐγνώριζε τὸ θέμα. Διατὶ τότε τὸ ἔκαμνε;
Προτοῦ τὸν μηδενίσω, τοῦ ἐζήτησα νὰ μοῦ πῆ εἴαν ἔχῃ κανὲν ἐλαφρυντικόν.
— Ψυχολογικοὶ λόγοι, μὲ ὤθησαν κύριε καθηγητά!
— Δηλαδή;
— Ἠθέλησα νὰ δοκιμάσω τὴν ἡδονὴν τοῦ ἀπαγορευμένου!

I. A. Χρυσοχοῦ

ΘΑ ΜΑΘΗΣ ΝΑ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ

(κατὰ τὸν ρυθμὸν τοῦ ποιήματος EAN τοῦ Rudyard Kipling)

- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ ἐξωτερικεύσῃσαι.
- * Ἐὰν εἶσαι ἔτοιμος νὰ βοηθήσῃς.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ παρατηρῇς. Ἐὰν γνωρίζης νὰ διδάσκῃς.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ διακρίνῃς τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τὸ ψεῦδος.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ εἶσαι δίκαιος καὶ εὐθύς.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ λαμβάνῃς, ὦν ἔτοιμος νὰ δόσῃς.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ εἶσαι ἀγνός, ἔὰν γνωρίζης νὰ συγχωρῇς.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ εἶσαι εἰλικρινής, χωρὶς ὁμῶς νὰ πληγῶνῃς.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ εἶσαι καλός, συνάμα ὁμῶς καὶ αὐστηρός.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ εἶσαι ἰσχυρός καὶ συνάμα νὰ ὑποχωρῇς.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ εἶσαι σκληρός, χωρὶς βαναυσότητα.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ τιμωρῇς, γνωρίζων ὁμῶς καὶ νὰ ἀγαπᾷς.
- * Ἐὰν δύνασαι νὰ ἐνθυμῆσαι ὅτι πρέπει νὰ ἐνθαρρύνῃς τοὺς ἄλλους.
- * Ἐὰν ἔχῃς τὴν δύναμιν νὰ τελειοποιεῖσαι.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ ἐπιβάλλῃσαι εἰς τὸν ἑαυτὸν σου.
- * Ἐὰν ὄντας καλὸς συνεργάτης, μπορῇς νὰ βυθομετρήσῃς τοὺς πέριξ σου καὶ νὰ μεταβιβάσῃς μέρος τῆς ἐξουσίας σου.
- * Ἐὰν γνωρίζης πάντοτε νὰ ἐνώνῃς καὶ νὰ ἐμπιστεύῃσαι.
- * Ἐὰν ἀναγνωρίζῃς τὰ σφάλματά σου καὶ δύνασαι νὰ βελτιώνῃσαι.
- * Ἐὰν γνωρίζης νὰ δίδῃσαι, ἔὰν γνωρίζῃς νὰ ἐλπίζῃς.
- * Ἐὰν γνωρίζῃς τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως εὐθύνη.
- * Ἐὰν ἔχῃς ζέσιν, ἔὰν δύνασαι νὰ παρασύρῃς.
- * Ἐὰν ἔχῃς πίστιν, ἔὰν δύνασαι νὰ ἐνθουσιάζῃς.
- * Ἐὰν ὄντας σώφρων γνωρίζῃς νὰ τολμᾷς, νὰ ριψοκινδυνεύῃς, καὶ δείχνοντας τὸν δρόμον νὰ προχωρῃς πρῶτος.
- * Ἐὰν ἔχῃς μεγάλη καρδιά, διὰ νὰ ἐκτιμᾷς τὸν καθένα.
- * Ἐὰν γνωρίζῃς τὴν τέχνην νὰ ἀξιοποιῇς τὰ πάντα.
- * Ἐὰν γνωρίζῃς ὅτι ἡ τιμὴ εἶναι καμωμένη ἀπὸ ταπεινοφροσύνη.
- * Ἐὰν γνωρίζῃς νὰ εἶσαι ἀνθρώπινος, ἔὰν γνωρίζῃς νὰ ἀκοῦς.
- * Ἐὰν γνωρίζῃς νὰ συλλογίζῃσαι, ἔὰν ξεύρῃς νὰ σκέπτεσαι.
- * Ἐὰν γνωρίζῃς νὰ προβλέπῃς καὶ νὰ ἀξιολογῇς, ἔὰν γνωρίζῃς, ἔπειτα ἀφοῦ ζυγίσῃς ὅλα, νὰ ἀποφασίσῃς, γνωρίζοντας νὰ ἀναχωρῇς ἐγκαίρως, ἵνα φθάσῃς ἐγκαίρως.
- * Ἐὰν θέλῃς νὰ φθάσῃς εἰς τὸν σκοπὸν σου καὶ γνωρίζεις νὰ συντονίζῃς.
- * Ἐὰν γνωρίζῃς νὰ προσηλυτίζῃς, ἔὰν γνωρίζῃς νὰ πείθῃς.
- * Ἐὰν γνωρίζῃς νὰ ἐξακριβῶνῃς, ἔὰν γνωρίζῃς νὰ ἐλέγχῃς.
- * Ἐὰν γνωρίζῃς νὰ μειδιᾷς, ἔὰν γνωρίζῃς νὰ ἐπιμένῃς.

EAN ΓΝΩΡΙΖΗΣ ΝΑ ΥΠΑΚΟΥΗΣ :

ΘΑ ΜΑΘΗΣ ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ

Ἀπόδοσις ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Chefs,
ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἑρευνῶν τῆς Σχολῆς

ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑ

Φαίνεται ότι τὸ εἶχα παρακάνει μὲ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς ὑποδείξεις μου εἰς τὴν τάξιν, ὥστε τὸ πρῶγμα ἐξέσπασε. Εἶχα ἀφήσει μίαν ἀσφαλιστικὴν δικλειδα. Κάθε σπουδαστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μὲ πλησιάσῃ καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς εὐπρεπείας νὰ μοῦ πῆ μίαν σκέψιν του, νὰ κάμῃ μίαν ὑπόδειξιν, νὰ διατυπώσῃ ἐν παράπονον, ἀκόμη καὶ νὰ μὲ κρῖνῃ.

Ἐφίλος ποῦ ἦλθε νὰ μὲ εὖρη ἦταν τύπος κατὰ τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν ἀπὸ ἐκείνους «ποῦ μασᾶνε σίδερα». Κατὰ τὰ ἄλλα τὴν βοήν ἀγαθός, μόνον ποῦ τοῦ ἄρεζαν οἱ ἑλληνικοῦρες.

— Δὲν λέγω, ἤρχισε μὲ κάποιαν συγκατάβασιν, καλὸ τὸ μάθημά σας, καθηγητά μου. Μονάχα ποῦ εἶναι λιγάκι ζόρικο,

— Τί ἐννοεῖτε παρακαλῶ «ζόρικο» ;

— Νά ! Μέθοδος ἀπὸ δῶ, σύστημα ἀπ' ἐκεῖ, μὲ τὴν τάξιν ἀρχίζουμε, μὲ τὴν πειθαρχίαν τελειώνουμε. Στρατὸς εἴμαστε ἢ ἐλεύθεροι ἀκαδημαῖκοι πολῖτες ;

— Ὅχι δὲ καὶ στρατός. Ἡ αὐτοπειθαρχία ὁμως χρειάζεται καὶ ἐλπίζω νὰ συμφωνήσουμε. — Ἀναμένω ὅλος ὄτα.

— Καπνίζετε ; — Λιγάκι.

— Μὴ συστέλλεσθε. Θεριακλῆς ; — Θεριακλῆς ! Μὲ κυρίεψεν εἰς τὸ στρατὸ καὶ δὲν μπορῶ νὰ τὸ κόψω. Αὐτὸ τὸ πάθος καὶ ἐκεῖνο τὸ ἄλλο...

— Μὴν ἐξερχώμεθα παρακαλῶ τοῦ θέματος. Ἄλλην ἀδυναμίαν ἔχετε ; — Ὡς κάθε ἄνθρωπος, καθηγητά μου. Ὁ ἀναμάρτητος τὸν λίθον βαλέτω.

— Βαλέτω ! Καμμίαν μικρὰν ἀδυναμίαν, πταῖσμα ὡς λέμε εἰς τὸ ποιητικὸν δίκαιον ;

— Χμ ! Μ' ἀρέσει πολὺ ὁ κινηματογράφος, τὸν ἐκμεταλλεύομαι ἐντατικῶς. — Θέλετε νὰ πῆτε ὅτι βλέπετε δύο φορὲς συνέχεια τὴν ταινίαν ; — Ἀπὸ δύο καὶ ἄνω — Καὶ τί γίνεται μὲ τὸ κάπνισμα τίς 3 αὐτὲς ὥρες, παρακαλῶ ; — Δὲν καπνίζω, ἀπλούστατα.

— Καὶ πῶς τὰ καταφέρνεις νὰ αὐτοκυριαρχεῖσαι ; Ὑπάρχει βέβαια ἡ ἀπαγόρευσις, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ ὑπάρχουν ἀπαγορεύσεις, ἀλλὰ τίς ἀνηφᾶτε !

— Μυστήριον, κ. καθηγητά, ὁ ἄνθρωπος.

— Ἐσεῖς ἔχετε κρίσιν. Γιά σκεφθῆτε. Κάμετε μίαν αὐτοσκόπησιν νὰ εὕρουμε τὴν αἰτίαν.

— Εἶναι ἀπαραίτητον ; πειραματόζωνον ἔγινα ; — Ἐλάτε, ἐλάτε.

— Ἐ λοιπὸν τὸ βρῆκα ! Γιατί μ' ἀρέσει ! Μὲ τραβάει τόσο πολὺ, ὥστε ἀπορροφούμαι καὶ ξεχνᾶω τὸ κάπνισμα. Μεταρσιώνομαι.

— Πολὺ σωστά ! Ὡστε βλέπετε ἐὰν καὶ τὸ μάθημα σοῦ ἄρεξε (ποῖός φταίει ; ἐοῦ ἢ ὁ καθηγητὴς εἶναι ἄλλη ἱστορία) θὰ αὐτοπειθαρχοῦσε, θὰ καθόσουν ἀρνάκι, θὰ μάθηνες εὐκολώτερα καὶ εὐχάριστα.

— Σύνθημα δηλαδή, ὅπως τῆς συχωρεμένης δικτατορίας «εργασία καὶ χαρά» Γένοιτο

Τὰ Νεὰ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν.— Αἱ ἐξετάσεις μας: Εἰσαγωγικαί. Τμηματικαί. Πτυχιακαί. Τὰ δοθέντα θέματα εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.— Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων.— Λόγος τοῦ κ. Γεωργακοπούλου εἰς μνήμην Π. Κάντζια. Ἡ ὑποδοχὴ τῶν νέων σπουδαστῶν.— Ὁ ἐορτασμός τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.— Ὁ λόγος τοῦ κ. Συνοδινοῦ.— Ἀνακοινώσεις καὶ ἐνέργειαι ὑπὲρ τῆς Σχολῆς.— Κίνησις τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.— Ἡ Ὄργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας.— Χρυσᾶ ἔπη.

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΤΟΣ Α' 1953/1954

ΔΡΑΧΜΑΙ 2000

ΤΕΥΧΟΣ 2ον

ΕΠΙ ΤΗ, ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αί έργασαι καί τά μαθήματα τῆς Σχολῆς τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1953—54 ἤρχισαν καί ἐκτελοῦνται συμφώνως πρός τὸ δημοσιευθέν εἰς τὸ προηγούμενον τευχὸς μας πρόγραμμα.

Τὸ παρελθόν ἔτος ἀναντιρρήτως ὑπῆρξε πλούσιον εἰς ἐκπαιδευτικὴν δρᾶσιν καί ὡς ἦτο ἐπόμενον τὸ κύρος τῆς Σχολῆς ἐπηυξήθη καί ἡ ἀξία τοῦ πτυχίου τῆς καί οὐσιαστικῶς καί τυπικῶς ἔτι περισσότερον ἀνεγνωρίσθη.

Τὸ νέον μας Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἀρχίζει εὐτυχῶς μετὴν βεβαιότητά ἀκόμη εὐρυτέρας δράσεως τῆς Σχολῆς καί νέων ἐπιτευγμάτων ἐκ ταύτης.

Ἡ Σχολὴ ἔχει κατακτήσει πλέον περιφανῆ θέσιν μεταξὺ τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τὴν θέσιν αὐτὴν ὀφείλει νὰ τὴν διατηρήσῃ καί νὰ τὴν ἀναδείξῃ ἔτι περισσότερον.

Ὅρθῶς ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐτόνισε εἰς τὸν ἐναρκτήριον ἐφετεινόν του λόγον ὅτι ἡ Σχολὴ δὲν ἀποτελεῖ ἕν ἀπλοῦν ἐκπαιδευτήριον, μίαν ἄλλην ἀκόμη χρήσιμον Ἀνωτάτην Σχολήν, ἀλλ' ἔχει ἐπίγνωσιν ὅτι εἶναι Ἐθνικὸν Ἰδρυμα, τεταγμένον διὰ τῆς συμβολῆς του ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ Ἔθνος.

Νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ Ἔθνος ὄχι ἀπλῶς μορφῶνον τοὺς νέους μετὰ ποικιλίαν ἀπαραιτήτων γνώσεων, ἀλλὰ προπαντὸς μετὴν προσπάθειαν νὰ τοὺς ἀνυψώσῃ μέχρι τῆς φιλοδοξίας νὰ ἔχουν συνειδησιν ὅτι θὰ κληθῶν νὰ γίνουσι οἱ διοικητικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ἡγέται τοῦ τόπου.

Ὡς ὀρθῶς ἐτόνισεν ὁ κ. Διευθυντὴς, διὰ τὴν πραγμάτωσιν αὐτῆς τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς, διὰ τὴν ἀνάτασιν τῆς νεότητος μέχρι τῶν ὑψηλῶν ἐπιπέδων τῆς εὐγενούς αὐτῆς φιλοδοξίας, πρό παντὸς πρέπει νὰ ἀντιληφθῶν οἱ νέοι ὅτι

χρειάζεται εργασία πολλή, ὅτι ἀπαιτεῖται κόπος πολὺς καὶ δικαίως ἀξιοῦνται δυσίαι πολλαί.

Τοῦτο ζητεῖ πράγματι μὲ πείσμα ἡ Σχολή. Ζητεῖ νὰ ἀποφύγουν οἱ νέοι τὴν δημοκοπίαν τῆς ἀκόπου ἀποκτήσεως ἐνὸς πτυχίου, τὴν δημοκοπίαν, ἢ ὅποια καταστρέφει, ἐξευτελίζει καὶ ἐξαθλιώνει.

Ὁ κ. Διευθυντὴς ἐτόνισεν ἀκόμη ὅτι μεταξὺ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν σπουδαστῶν, μεταξὺ τῶν διδασκόντων καὶ τῶν διδασκομένων δὲν δύνανται νὰ ὑπάρχουν σχέσεις ἄλλαι, πλὴν τῶν σχέσεων φιλίας καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως, πλὴν τῶν σχέσεων ἀμοιβαίου ἀνωτέρου ἐπιπέδου συμφέροντος καὶ ὅτι συνεπῶς μεταξὺ σπουδαστῶν καὶ Σχολῆς ἔχει συναφθῆ ἐλευθέρως, μεταξὺ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ἐν συμβόλαιον ἀμοιβαίων ἀρρήκτων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, συμβόλαιον ἀληθοῦς ἀγάπης, ἢ ὅποια πρέπει νὰ πρυτανεῖ ἐντὸς τῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων.

Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς νέους σπουδαστὰς ὁ κ. Διευθυντὴς ἐτόνισεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὅπως μέσα εἰς αὐτὸν τὸν ἐλεύθερον πνευματικὸν χώρον τῆς Σχολῆς διαμορφώσουν οἱ νέοι πραγματικὸν ἑλληνικὸν ἀκαδημαϊκὸν ἦθος καὶ φιλοδοξήσουν νὰ γίνουν πραγματικοὶ συνεργάται τῆς Σχολῆς, φίλοι ὄχι μόνον μὲ τοὺς συναδέλφους των, ἀλλὰ πρὸ παντός μὲ τοὺς καθηγητὰς των, οἱ ὅποιοι εἶναι χρηστοὶ καθοδηγηταὶ των καὶ ἀληθινοὶ πνευματικοὶ γονεῖς των, μὲ στοργὴν καὶ ἀγάπην δι' αὐτοὺς.

Δυστυχῶς τὸ νέον ἔτος ἀρχίζει μὲ δύο θλιβερά γεγονότα, μὲ τὸν θάνατον τοῦ Προέδρου τῆς Σχολῆς Παναγιώτη Κάντζια καὶ τοῦ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς καὶ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἰωάννου Τερζάκη. Ἡ Σχολὴ δὲ στερηθῆ μὲ πραγματικὴν ὀδύνην κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν των, ἀφήνουν ὅμως εἰς τοὺς νέους τὸ ὑπόδειγμα μιᾶς ζωῆς γονίμου καὶ δημιουργικῆς· ἰδίως ἀφήνουν ὡς παράδειγμα διὰ τοὺς νέους τὸ χρηστὸν των ἦθος εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν. Ἡ Σχολὴ πράγματι δὲ θεωρήσῃ ὅτι ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολὴν τῆς, ἐὰν ἡδύνατο νὰ δημιουργήσῃ νέους συνεχιστὰς τῆς δράσεως ἐνὸς Κάντζια καὶ ἐνὸς Τερζάκη.

Μὲ τὰς εὐλογίας τῆς ἐκκλησίας ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι καὶ τὰ μαθήματα τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Τόσον πρὸς τοὺς παλαιοὺς ὅσον καὶ πρὸς τοὺς νέους σπουδαστὰς, μὲ χαρὰν καὶ συγκίνησιν εὐχόμεθα τὸ «καλῶς ἦλθατε».

Οί νέοι σπουδαστοί τοῦ ἔτους 1953—54
δίδουν τὸν Ἀκαδημαϊκὸν ὄρκον.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ

Κατά τὸ δημοσιευθὲν πρόγραμμα, αἱ Εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις ἤρ-
χισαν τὴν 25ην Ὀκτωβρίου καὶ ἐπερατώθησαν τὴν 2αν Νοεμ-
βρίου ἐ. ἐ.

Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς κάτωθι :

Πρόεδρος : ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊω-
άννου.

Γραμματεὺς : ὁ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς κ. Εὐ. Παρασκευα-
τῆς.

Ἐξετασταὶ τῆς Ἐκθέσεως Ἰδεῶν : οἱ κ.κ. Σ. Ἀγαπητῆς, Α.
Κυρκιλίτσης, Ν. Δελούκας, Χ. Ἀγαλλόπουλος καὶ Χ. Καραβᾶς.

Ἐξετασταὶ τῆς Γεωγραφίας : οἱ κ.κ. Α. Καλλιαβᾶς, Δ. Κόλιας,
Π. Κουβέλης, Π. Πέρδικας καὶ Ι. Φράγκος.

Ἐξετασταὶ τῶν Μαθηματικῶν : οἱ κ.κ. Ε. Μαργαρίτης, Ν. Θεο-
δώρου, Φ. Λέτσας, Σ. Σταυρόπουλος καὶ Ε. Συνοδινός.

Τὰ δοθέντα θέματα εἶναι τὰ κάτωθι :

ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΙΔΕΩΝ

- α) Τὸ δένδρο ποῦ ἔχει βαθιὰς ρίζες δὲν φοβᾶται τοὺς ἀνέμους.
- β) Φτωχὸς καὶ ὀκνὸς ζευγάρι.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

- α) 1. Τὰ κυριώτερα ἐξαγωγικὰ προϊόντα τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ
χῶραι ἀποστολῆς αὐτῶν.
— Τὰ μεγαλύτερα τουριστικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ
εἰδικὰ γνωρίσματα αὐτῶν.
— Αἱ κυριώτεροι χῶραι παραγωγῆς πετρελαίου εἰς τὸν κό-
σμον.
2. Οἱ κυριώτεροι λιμένες τῆς Ἑλλάδος, ἡ σημασία καὶ ἡ ἐν-
δοχώρα αὐτῶν.
— Οἱ σιδηρόδρομοι τῆς Ἑλλάδος, διαδρομὴ καὶ κυριώτεροι
σταθμοί.
— Αἱ χῶραι τῆς Μεσογείου καὶ αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν.
- β) 1. Νὰ περιγραφῆ τὸ σιδηροδρομικὸν ταξίδιον ἀπὸ Πατρῶν
εἰς Ἀλεξανδρούπολιν με ἀνάπτυξιν τῶν χαρακτηριστι-
κῶν ἐκάστης τῶν περιοχῶν δι' ὧν γίνεται.
— Φυσικὴ Γεωγραφία τῆς Δωδεκανήσου (θέσις, ἔκτασις καὶ
φυσικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους ἐκάστης τῶν νήσων).

— Οἱ πέντε σημαντικώτεροι ποταμοὶ τῆς Εὐρώπης, μὲ περιγραφὴν τῶν περιοχῶν τὰς ὁποίας διαρρέουν.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΡΩΜΗΤΙΚΗΣ

1) Δύο ἄνθρωποι ἤρχισαν ἐπιχείρησιν καὶ κατέβαλον ὁ μὲν α' 27 000 000 δρχ., ὁ δὲ β' 19 200 000 δρχ. Μετὰ 6 μῆνας προσέλαβον καὶ τρίτον συνεταιῖρον, ὁ ὁποῖος κατέβαλε 15 000 000 δρχ. Ἡ ἐπιχείρησις διήρκεσε 18 μῆνας καὶ ἔφερε κέρδος 50 580 000 δρχ. Νὰ εὕρεθῇ τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον.

2) Τοκίζει τις τὰ $\frac{3}{5}$ τοῦ κεφαλαίου τὸ ὁποῖον εἶχε πρὸς 12 % καὶ τὸ ὑπόλοιπον πρὸς 15 %. Μετὰ τρία ἔτη εἰσπράττει ὡς κεφάλαιον καὶ τόκους 69 800 000 δρχ. Νὰ εὕρεθῇ τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον.

3) Δεξαμενὴ ἔχει δύο κρουνοὺς. Ὁ πρῶτος γεμίζει αὐτὴν εἰς 12 ὥρας καὶ ὁ δεῦτερος εἰς 15 ὥρας. Ἀφοῦ ὁ πρῶτος μείνη ἀνοικτὸς ἐπὶ 4 ὥρας κλείεται καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνοίγεται ὁ δεῦτερος ἐπὶ 6 ὥρας. Μετὰ ταῦτα ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὴν δεξαμενὴν 330 ὁκ. ὕδατος καὶ ἀνοίγονται ταυτοχρόνως οἱ δύο κρουνοί, οἱ ὁποῖοι χρειάζονται οὕτω 3 ὥρας διὰ νὰ γεμίσουν τὴν δεξαμενὴν. Πόσας ὁκάδας χωρεῖ ἡ δεξαμενὴ;

4) Παντοπώλης ἠγόρασε βούτυρον πρὸς 52 000 δρχ. τὴν ὁκᾶν καὶ λίπος πρὸς 29 000 δρχ. τὴν ὁκᾶν καὶ ἔκαμε μίγμα 55 ὁκάδων, τὰς ὁποίας ἐπώλησεν ἀντὶ 3 000 000 δρχ., πραγματοποιήσας οὕτω κέρδος 25 % ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ μίγματος. Νὰ εὕρεθῇ πόσας ὁκάδας ἀνέμειξεν ἐξ ἐκάστου εἶδους καὶ ποῖον θὰ ἦτο τὸ κέρδος τοῦ ἂν ἡ ἀναλογία τῆς ἀναμείξεως διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ μίγματος τῶν 55 ὁκάδων ἦτο 4:1.

5) Ἐχει τις κεφάλαιον τοῦ ὁποίου τὰ $\frac{3}{8}$ τοκίζει πρὸς 6 %. Τὸ ὑπόλοιπον χωρίζει εἰς δύο μέρη, τὰ ὁποῖα τοκίζόμενα πρὸς 5 % τὸ α' καὶ 7 % τὸ β' φέρουν τὸν αὐτὸν ἐτήσιον τόκον. Νὰ εὕρεθῇ τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον, γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὰ τρία μέρη φέρουν ἐτήσιον τόκον 1 344 250 δραχμάς.

6) Δεξαμενὴ ἔχει τρεῖς κρουνοὺς. Ὁ πρῶτος γεμίζει αὐτὴν εἰς 12 ὥρας, ὁ δεῦτερος εἰς 15 ὥρας καὶ ὁ τρίτος εἰς ἄγνωστον χρόνον. Ἀφοῦ ἀνοίξωμεν τὸν πρῶτον ἐπὶ $1\frac{1}{2}$ ὥραν, ἀνοίγωμεν ἐν συνεχείᾳ τὸν δεῦτερον καὶ ρέουν ὁμοῦ ἐπὶ 2 ὥρας, μετὰ ταῦτα ἀνοίγωμεν τὸν τρίτον καὶ ρέουν ὁμοῦ ἐπὶ $1\frac{3}{4}$ ὥρας. Κλείσαντες τῶρα τοὺς δύο πρῶτους ἀφήνωμεν ἀνοικτὸν τὸν τρίτον, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, ἐχρειάσθη 4 ὥρ. 45' ἵνα γεμίση τὴν δεξαμενὴν. Νὰ εὕρεθῇ εἰς πόσον χρόνον ὁ τρίτος θὰ ἐγέμιζε τὴν δεξαμενὴν ἐξ ἀρχῆς μόνος.

Α Λ Γ Ε Β Ρ Α Σ

1) Ἀριθμὸς τις εἶναι γινόμενον τριῶν διαδοχικῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν. Ἐὰν προστεθοῦν τὰ πηλίκα αὐτοῦ δι' ἐκάστου τῶν παρα-

γόντων τούτων, προκύπτει άθροισμα 47. Νά εύρεθῆ ὁ ἀριθμὸς οὔτος.

2) Νά εύρεθοῦν τρεῖς ἀριθμοί, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὰς ἀκολουθούς ιδιότητες. Ὁ λόγος τοῦ γινομένου τῶν δύο πρώτων πρὸς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν εἶναι $1/5$. Ὁ λόγος τοῦ γινομένου τοῦ πρώτου καὶ τρίτου πρὸς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν εἶναι $1/6$. Καὶ ὁ λόγος τοῦ γινομένου τῶν δύο ἄλλων πρὸς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν εἶναι $1/7$.

3) Τρεῖς ἀκέραιοι ἀριθμοὶ εἶναι διαδοχικοὶ ὅροι γεωμετρικῆς προόδου. Ἐὰν ὁ β' αὐξηθῆ κατὰ 8, ἡ πρόοδος γίνεται ἀριθμητικὴ Ἄν δὲ ὁ τελευταῖος ὅρος τῆς οὕτω προκυπτούσης ἀριθμητικῆς προόδου αὐξηθῆ κατὰ 64 ἡ πρόοδος γίνεται πάλιν γεωμετρικὴ. Νά εύρεθοῦν οἱ ἀριθμοὶ οὔτοι.

4) Νά εύρεθοῦν τρεῖς ἀριθμοὶ ἔχοντες τὰς ἀκολουθούς ιδιότητες : Τὰ $2/3$ τοῦ πρώτου νά ἰσοῦνται πρὸς τὸ $1/5$ τοῦ δευτέρου ἢ πρὸς τὰ $2/7$ τοῦ τρίτου. Ἐὰν δὲ προστεθῆ τὸ τριπλάσιον τοῦ πρώτου μὲ τὸ πενταπλάσιον τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου προκύπτει ἄθροισμα 198.

5) Νά εύρεθῆ ὁ 20ὸς ὅρος καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν 20 ὄρων ἀριθμητικῆς προόδου, τῆς ὁποίας ὁ 7ος ὅρος εἶναι 33 καὶ ὁ 10ος 48.

6) Νά εύρεθῆ τριψήφιος ἀριθμὸς τοιοῦτος ὥστε τὸ ἄθροισμα τῶν ψηφίων αὐτοῦ νά εἶναι 17. Τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων νά εἶναι τετραπλάσιον τοῦ ψηφίου τῶν δεκάδων. Ἐὰν δὲ τὰ ψηφία αὐτοῦ γραφοῦν κατ' ἀντίστροφον τάξιν, νά προκύπτῃ ἀριθμὸς μικρότερος κατὰ 99.

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

Τὴν 4ην Νοεμβρίου ἀνεκοινώθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, καθ' ἃς ἐπέτυχον οἱ κάτωθι κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν :

Οἱ κ.κ. Ἀμαρίλιο Σολομών, Ἀθηναίου Ἄννα, Ἀναστασόγλου Ἀντώνιος, Ἀμπελάς Μιχαήλ, Ἀλεξανδρῆς Ἰωάν., Ἀθανασιάδης Νικόλ., Ἀγγελίνας Χαράλ., Ἀγγελάκης Πλαστήρας, Ἀγγελίδης Γεώργιος, Ἀραπαντελῆς Ἀθανάσ., Ἀνεζύρης Δημήτρ., Ἀστερίου Κ., Ἀσημακόπουλος Βασ., Ἀναστασιάδης Στυλ., Ἀναργύρου Γεώργ., Ἀθανασόπουλος Χρ., Ἀποστολίδης Γεώργ., Ἀργυρόπουλος Παν., Ἀναλιτῆ Εὐτυχία, Βουργιώτης Κωνστ. Βλαχαντῶνης Θεόδ. Βακίρης Ἐμμ., Βαντόλας Ἄριστ., Βουγιέσης Πολ., Βάγιας Νικόλ., Βουγιουκλῆς Γεώργ., Βάρφης Γεώργ., Ἀποστολοπούλου Ἀρετῆ, Ἀναγνωστόπουλος Ἀντώνιος, Βαρβουτσῆς Γεώργιος, Βουτινᾶς Κωνσταντῖνος, Βάκρινος Ἀντώνιος, Βούζας Θεοφάνης, Βυθούλκας Ἰωάννης, Βρακᾶς Κωνσταντῖνος, Βαλατσὸς Βασίλειος, Βενέτης Δημήτριος, Βέργαδος Ἰωάννης, Βοργιάς Σωτήριος, Βαρβουτσῆς Γεώργιος, Γρηγορίου Δημήτρ., Γεληλιάτης Σπύρος, Γαλανόπουλος Παναγιώτ., Γεωργούλας Ἀντών., Γεωργακόπουλος Γεώργ., Γεωργίου Γεώργ.,

Γεωργόπουλος Ἀντών., Γαζής Ἡλίας, Γιαλέρνιος Παναγ., Γιαλε-
 λής Χαρ., Γραμματικός Κωνστ., Γαλάνης Σπυρ., Γεωργόπουλος Π.,
 Γεροστάθης Ἀριστομ., Γιωτόπουλος Ἰωάννης, Γουρδουράκου Στρα-
 τηγοῦλα, Γκαλονάκης Ἰωάννης, Γρηγορόπουλος Πέτρος, Γκαβαδί-
 νας Ἐμμ., Γάμπαλης Νικόλαος, Γρηγορόπουλος Δημήτρ., Γαληνός
 Παναγ., Γεωργόπουλος Κωνστ., Γεροστάθου Δήμητρα, Δημούλας
 Κωνστ., Δημητρίου Δημήτρ., Δραβίλας Παναγ., Δρούζας Δημήτρ.,
 Δημόπουλος Κωνστ., Δασκόπουλος Δημοσθ., Δημάκη Θεοδώρα, Δη-
 μόπουλος Σπύρος, Δημακαράκος Δημήτρ., Διαλυᾶ Μαρία, Δατσέ-
 ρης Ζαχαρίας, Δενδρινός Κωνστ., Δημόπουλος Ἰωάννης, Δεβελέκος
 Νικόλ., Δημόπουλος Δημήτρ., Δέμος Ἰωάννης, Δικαιᾶκος Βασίλ.,
 Δασκαλάκης Βλάσιος, Δέδες Παῦλος, Δρίνης Ἰωάν., Ἐλευθερίου
 Βασίλειος, Ἐλευθερίου Νικόλαος, Εὐταξᾶς Φώτιος, Ζερβός Δημή-
 τριος, Ζέρβας Βασίλ., Ζαρκάδης Ἀθανάσ., Ζυγούρης Ἀλέξ., Ζου-
 ρουφίδης Ἀναστ., Ζουλούμης Βασίλ., Ζαμάνης Παναγ., Ζουλτσίνος
 Κωνστ., Ζερβός Κωνστ., Ζόρλας Παναγ., Ζαφειρόπουλος Χρήστος,
 Ἡμελος Νικόλαος, Ἡλιάδου Εὐαγγελία, Ἡλιόπουλος Εὐθύμιος,
 Θεοδώρου Μαρία, Θεοδοσᾶκος Νικόλαος, Θεοδωρίδης Χρήστος,
 Θεοχάρης Δημ., Θεμελῆς Εὐάγγ., Θωμᾶς Παναγ. Θεοδώρου Χρήστος,
 Ἰστοκάσι Βασίλ., Ἰεραπετρίτης Γεώργιος, Ἰωάννου Βασίλ., Καμπό-
 σος Γεώργιος, Καβαρατζῆς Ἰωάνν., Κάκος Κωνστ., Καρμίρης Ἀντ.,
 Καυκάς Σόλων, Καρβέλας Θεόδωρος, Κουλάκος Ἡλίας, Κομιώτης
 Διον., Κωνσταντινίδης Κλεάνθης, Κάβουρας Εὐάγγ., Καββαδίας
 Σπυρίδων, Κατσαρός Σεραφεῖμ, Κατσαρός Ἀπόστ., Καββαδίας Γρ.,
 Καρανικολός Νικόλ., Κεχρής Γεώργ., Καλή Εὐγενία, Κότσης Γε-
 ώργιος, Κυριαζῆς Νικόλαος, Καρανδρέας Γεωργ., Καλογιαννίδης
 Ἀδ., Κατάνια Παυλίνα, Κατρανᾶρος Δημ., Κοντζιάς Ἰωάννης, Καβ-
 βαδία Βαρβάρα, Καραμπόλης Ἀλ., Κοτρώτσος Γεώργ., Κυρίτσος Κ.,
 Κρέπαππας Παναγ., Κουζινοπούλου Ἐλένη, Κοντογιάννης Γεώργ.,
 Κρίντας Σπυρ., Κοσμόπουλος Ἀθανάσ., Καψωμενάκης Γεώργ., Κα-
 τσίβελος Σωτήρ., Κασιμάτης Βρ., Κουρούβανης Νικόλ., Κισκούρας
 Κωνστ., Καλλιαντᾶς Κωνστ., Κονδυλένιος Παν., Καρατζᾶς Γεώργ.,
 Καλπουζάνης Χαράλ., Κουρτέση Τερψιχόρη, Κουρτέση Φανή, Κου-
 τουριώτης Γεώργ., Κουρκούντας Διονύσ., Καζέρος Παν., Κωνσταν-
 τός Παν., Καπετανάκη Ἀφροδίτη, Καρδάτος Παλ., Κομματᾶς Χρ.,
 Κίγκας Νικόλ., Κοντολέων Νικόλ., Κοκολιός Κων., Κελαϊδῆς Ἐμ.,
 Καζαντζίδης Θεόδ., Κανιός Ἐπαμ., Κατίκας Ἐπ., Κοτσάνης Ἰωάν.,
 Κανέλλος Γεώργ., Κωλέττης Ἀθαν., Καρατσόλης Θεοφάνης, Καρα-
 κύκλα Βαρβάρα, Καλλιγέρης Λεων., Κάντας Κων., Κατσουλάκης Νι-
 κόλ., Καλαϊντζάκης Βασ., Κασιμάτης Ἰωάν., Κωνσταντινίδης Στυλ.,
 Λέριος Δημήτριος, Λινάρδος Γεώργιος, Λαιμός Γεώργιος, Λογο-
 θέτης Σπυρ., Λουκίσσα Εὐαγγελία, Λιναρδάκη Πότα, Λαμπρόπου-
 λος Ἀλέξ., Λάζαρης Χρ., Λεδάκης Δημήτριος, Λάττας Σπυρ., Λέ-
 πουρας Εὐάγγ., Λουκάς Χρ., Λαδᾶς Ἀλέξ., Λυμπερόπουλος Ἡλίας,
 Λαδιέλλης Γρηγ., Λυμπερῆς Ἰωάννης, Λολγιάννης Δημ., Λάμπρου

Γεώργ., Λύγκας Βασ., Λέκκας Δημήτριος, Μπουλούμπαση Δήμητρα, Μάνος Κωνσταντίνος, Μαντᾶς Δημήτριος, Μπουρνάκας Παναγιώτης, Μπουγιᾶς Ἄθαν., Μπουρνίκος Ἄθανάσ., Μανάρας Ἐπαμ., Μερικάκης Κωνστ., Μαρκάκης Γεώργ., Μπαρσακούλιας Κωνστ., Μπαρμπάρσος Νικόλ., Μπαροῦς Νικόλ., Μπελέτης Μιχ., Μασούρας Εὐάγγ., Μπερδέκας Δημήτρ., Μπέτσιος Κωνστ., Μαντοῦκος Στυλ., Μίχος Κωνστ., Μαρκεσίνης Εὐστάθ., Μησιώνης Στυλ., Μπάροης Ἰωάν., Μίσης Κυρ., Μαυροῦδης Ἰωάν., Μπῆτρος Παναγ., Μαυρογόντος Νικόλ., Μπουραντζῆ Ἄνα, Μαυρογιώργης Γεράσ., Μπουβῆς Γεώργ., Μοσχονᾶς Κωνστ., Μπαλαντάρας Νικόλ., Μπάκας Κωνστ., Μαυροκορδάτος Παῦλος, Μίχος Εὐθ., Μιχελάκης Δημήτρ., Μιχελάκης Ἰωάν., Μπραουδάκης Στυλ., Μοντακίδης Νικηφ., Μαστορικός Παναγ., Μαρινάκης Καλ., Μητσός Λεων., Μινόπετρος Ἰωάν., Μουτζουρέλλης Κωνστ., Μαρίνης Νικόλ., Μέγκος Ἡλ., Νάζος Νικόλαος, Νταοῦ Λαμπρινή, Νικολοδάκης Νικόλαος, Νεστοριδου Μαγδαληνή, Νικολαΐδης Παῦλος, Ντάφης Ἀναστ., Νικητάκης Νικόλ., Πουλῆς Ἄγγελος, Ποδηματᾶς Ἄγγελος, Παπαφωτίου Παναγ., Πόλος Γεώργ., Παναγιωτίδης Γεώργ., Παπακωνσταντίνου Ἀλέξ., Πιτούλης Ἀντών., Παππᾶς Ἄθανάσ., Παπίδας Ἀλέξ., Παπαναστασίου Ὑψηλ., Παππᾶς Ἄνδρ., Πετεινάρα Καίτη, Παπανικολάου Ἄθαν., Παπαδάς Εὐάγγ., Πολιτόπουλος Χρήστος, Παναγιωτοπούλου Ματούλα, Παπαδολιόπουλος Ἀντών., Παναγιωτέλλης Γεώργ., Παπανδρόπουλος Γεώργ., Πανταζόπουλος Πανταζῆς, Πετρίδης Πέτ., Πανταζόπουλος Γεώργ., Παπαδάλης Ἐμμαν., Πηγαδιώτης Παναγ., Πάλλας Χαράλ., Παπανικολός Ἰωάν., Παγκουλάκης Ἰωάν., Πετράκης Δημητρ., Προκάκης Φοῖβος, Παπαμιχαλάκης Ἐμμ., Πανέρης Ἰω., Παπαδόπουλος Γ., Πετράκος Ἀναργ., Παπαδημητρίου Θεμ., Πελεκανάκης Δ., Παπανικολάου Σπ., Παπαβασιλείου Αἰμιλία, Παπασταύρου Ἰφιγ., Πουλῆς Κ., Παπαδάκης Ἰωάν., Παπανδρέου Χρήστ., Παπαδάτος Δημοσθ., Πηλείδης Γεώργ., Πλίτσης Θε-όδ., Παπαμήτρου Γεωρ., Παυλίδης Γρηγ., Πατιός Ἄθαν., Πέτσας Γεώρ., Πέππας Μιλιτιάδ., Παμπούκης Γεώργ., Πηλάλης Δημήτ., Παυλόπουλος Ἄθαν., Ποῦλος Δημητρ., Ρουμπεδάκης Ἀλέξ., Ρηγιγιώτης Ἰωάν., Ρέντας Ἰωάν., Ροϊνιώτης Νικόλ., Ρετινᾶς Σαράντ., Στεργιόπουλος Νικόλ., Σιναπλίδης Ἄθαν., Σωφρονᾶς Κωνστ., Σωτηρίου Δημήτρ., Σεκλειζιώτης Θωμάς, Σαράντης Ἄθαν., Σιδηρόπουλος Ἡλίας Σάρος Ἀλκιβ., Σαρδέλης Χρ., Σκαλτᾶς Νέστωρ, Σαλιβέρος Βασίλ., Στρατᾶκος Κυρ., Σταμουλακάτου Δήμητρα, Σουλελές Γεώργ., Σκρέκης Βασίλ., Σκιαδάς Νικόλ., Σαμαρτζῆς Παν., Σχινᾶ Μαρία, Στόφας Βασ., Σκουλοῦδης Ἄνδρ., Σαρικάκης Παναγ., Σταματέλος Μιλτ., Σκανδάλης Παράσχος, Σακελλαρόπουλος Ἐλευθ., Σαρόγλου Βασίλ., Σουλῆς Δ., Ταμβάκης Βασίλ., Τζάλλας Κων., Τσοκαρέλλης Παναγ., Τσιτσέλης Κωνστ., Τσουβελακάκης Ἀντών., Τόγιας Γεώργ., Τάντηρας Ἰωάν., Τσεμπερλίδης Γεώργ., Τσισιός Ἀριστ., Τσιρίμπας Ἡλ., Τσαρνᾶς Ἰωάν., Τσανέτος Γεώργ., Τσίρος Γεώργ., Τσουράκης Ἀχ., Τζανακάκης Ἐμμαν., Τσιτσώνης Γεώργ., Τζαβελαῆκος Ἄνδρ., Τετῶρος Ἄθανάσ., Τζώρτζης Νικόλ., Τσάκωνας Ἀπόστ., Τσέλλου Γαρυφαλλιά, Τιμοθεάτος Θεοδόσ., Τάνου Δήμητρα, Τζανάκης Γεώργ., Τσάτσιος Σωτήρ, Ταρτάρης Γε-

ώργ., Τσανάκας Εύαγγ., Τσαλαματά Εύφροσύνη, Τσαγκούρης 'Ηλίας, Φωτάκης Παναγ., Φιτωῶρος 'Ηλ., Φουντάς Δημήτρ., Φωτιάς Δημοσθ., Φριτζάλας Κοσμ., Φεγγάρα Δέσποινα, Φίλος Ευστάθ., Φλωῶρος Δημήτρ., Φιλιππίης Νικηφ., Φιλιππόπουλος Εύαγγ., Φλωκατούλας Γεώργ., Χαϊδεμε- ενῶκος Γεώργ., Χατζηϊωάννου Μιχ., Χαλάς 'Ιωάν., Χαραλαμπίδης Γεώργ., Χαραμῆς Γεώργ., Χατζητόλιας 'Ιωάν. Χατζηαγάπογλου Εύαγγ., Χατζηγρί- βας 'Ανδρ., Χλωρός 'Ανδρ., Χατζῆς Εὐθύμ., Χίνος Παντ., Χαραλάμπου Σπύρ., Χριστοδουλόπουλος Κωνστ., 'Ωρολογόπουλος Θεολόγ.,

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Τὰ ἀποτελέσματα τῶν μὴ ὑποβαλόντων τίτλον σπουδῶν θὰ ἐκδοθοῦν ἅμα τῇ ὑποβολῇ τούτου.

'Εκ τῶν ἀνωτέρω ἤλθον πῶτοι κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐφαρ- μοζόμενον τρόπον βαθμολογίας καὶ κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν οἱ κ.κ. :

1) Κοντογιάννης Γεώργιος	μέ βαθμούς	67	καὶ	$\frac{8}{9}$
2) Ζαρκάδης 'Αθανάσιος	»	»	»	$\frac{9}{11}$
3) Παπανδρεόπουλος Γεώργ.	»	»	»	$\frac{3}{11}$

οἵτινες καὶ ἀπαλλάσσονται τοῦ 1/2 τῶν διδάκτρων.

ΑΙ ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

'Απὸ τῆς 17ης Σεπτεμβρίου μέχρις 11 'Οκτωβρίου ἐ.ἐ. διενηργή- θησαν αἱ Τμηματικαὶ 'Εξετάσεις τῆς Σχολῆς. Κατ' αὐτάς, ἐν συνδυα- σμῷ πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων τῆς Α' περιόδου 'Ιου- νίου 1953,

'Επέτυχον οἱ τοῦ Α' ἔτους

1) 'Αλεξανδρόπουλος Παναγ.	11) Θᾶνος 'Αθανάσιος
2) 'Ανδρέου Γεώργιος	12) Θεοφιλόπουλος Τρύφων
3) Βορδῶνη Μαίρη	13) 'Ιγγλέσης Ευστάδιος
4) Γαρμαντῆς Γεώργιος	14) Καραλῆς Δημήτριος
5) Γκίκας Νικόλαος	15) Καρδαμάκης 'Εμμαν.
6) Γραικιώτης Παναγιώτης	16) Καψάλης Παναγιώτης
7) Δήμος Γεώργιος	17) Κορωνάτος Μιχαήλ
8) Δουκάκης Βασίλειος	18) Κρητικός Στέφανος
9) Ζαχαράκου Καλλιόπη	19) Λεβέντης Γεώργιος
10) Ζησιμόπουλος Κωνστ.	20) Μαρκουῖζος Νικόλαος

21) Μεταξωτός Χρήστος	30) Τζανίδης Ἀθανάσιος
22) Μπαφνάκος Ἀνέστης	31) Τσακανίκας Σπυρίδων
23) Μπουκουβάλας Γεώργιος	32) Τσιρώνης Βασίλειος
24) Παναγιώτου Βασίλειος	33) Ψευδοῦ Ἐλιάνα
25) Παπαδημητρίου Εἰρήνη	34) Ψυχογιός Νικόλαος
26) Παπατσώρας Θεόδωρος	35) Ἡλιοπούλος Παναγιώτης
27) Σκαλτσᾶς Κωνσταντῖνος	36) Χατζηγούλας Νικόλαος
28) Σταμίρης Γεώργιος	37) Σακελλαρίδης Ἐμμανουήλ
29) Ταβλᾶς Πέτρος	

Ἐπέτυχον οἱ τοῦ Β' ἔτους

1) Ἀναγνωστόπουλος Γεώργ.	19) Μερλέμης Δημήτριος
2) Ἀραμπατζῆς Ἰωάννης	20) Μπούας Μαρτῖνος
3) Βασιλείου Βασίλειος	21) Μπουρντᾶς Ἀθανάσιος
4) Βλαχόπουλος Σπυρίδων	22) Μυλονογιάννης Ἀλέξανδρ
5) Βολιώτης Εὐάγγελος	23) Παπαδόπουλος Βασίλειος
6) Γαλάτης Ἡλίας	24) Πατεράκης Ἀλέξανδρος
7) Γκιώνης Κωνσταντῖνος	25) Σβορώνος Γεράσιμος
8) Δελφός Κωνσταντῖνος	26) Σέρβος Ἰωάννης
9) Ἡλιοπούλου Σταυροῦλα	27) Σιδεράτος Ἰωάννης
10) Κανίντας Παῦλος	28) Συταρᾶ Καλυψῶ
11) Κουνδουράκης Εὐτύχιος	29) Σκόρδος Βασίλειος
12) Κουρᾶκος Εὐάγγελος	30) Σμυρνιός Εὐάγγελος
13) Κοντουμᾶνος Δημήτριος	31) Στεργίου Βασίλειος
14) Λαγᾶς Κωνσταντῖνος	32) Τσαγκρίδης Μιχαήλ
15) Λιόσης Κωνσταντῖνος	33) Φραγκούλης Νικόλαος
16) Μαδιουδάκης Ἀντώνιος	34) Φωστήρης Νικόλαος
17) Μαρκοζάνης Σπυρίδων	35) Παπαδημητρόπουλος Δημ.
18) Μαῦρος Γεώργιος	

Ἐπέτυχον οἱ τοῦ Γ' ἔτους

1) Ἀγαθός Γεώργιος	12) Κόλλια Πούλια
2) Ἀγαπάκης Ἰωάννης	13) Κουκάκης Γρηγόριος
3) Ἀλεξανδρόπουλος Δημήτρ.	14) Κουλουντζος Πέτρος
4) Ἀρκᾶς Πέτρος	15) Μαντζαρίδου Σοφία
5) Βλαχόπουλος Κωνσταντ.	16) Μαρσέλος Παναγιώτης
6) Βοζίκης Γεώργιος	17) Μοϊάνος Δημήτριος
7) Γαλάνης Νικήτας	18) Μπαλάσκας Στέφανος
8) Ζουμπούλης Χρήστος	19) Μπαστᾶς Χαράλαμπος
9) Κανάτας Αὐγέρης	20) Μποκῶρος Κωνσταντῖνος
10) Καρλῆς Ἡρακλῆς	21) Νίκας Παναγιώτης
11) Κατσαρός Εὐάγγελος	22) Νικολάου Σπυρίδων

23) Παπαγεωργίου Βασίλειος	31) Χριστόπουλος Παναγιώτης
24) Πισεράκη Χρυσή	32) Κονιστής Κωνσταντίνος
25) Πολίτης Χρήστος	33) Κοντοθανάσης Νικόλαος
26) Σταθοπούλου Άσημίνα	34) Ταλαίπωρος Έμμανουήλ
27) Τραγάς Νικόλαος	35) Χατζηπαναγιώτου Εύαγγελ.
28) Χαραλαμπίδης Γεώργ.	36) Χατζηπαναγιώτου Ζαχαρ.
29) Χατζηβασιλείου Μιχαήλ	37) Κοκκινοπούλου Άννα
30) Χατζηγεωργίου Σταμάτιος	

Έκ τῶν ἀνωτέρω ἀπηλλάγησαν :

1) **Μαίρη Βορδώνη** (τοῦ Α' ἔτους) τῶν διδάκτρων ἐξ ὀλοκλήρου, ὡς ἐπιτυχοῦσα τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν λίαν καλῶς (8.27) μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν καὶ τῶν τριῶν ἔτων.

Οἱ πρωτεύσαντες εἰς τὸ Α' ἔτος σπουδῶν τοῦ 1/2 τῶν διδάκτρων :

2) Παπαδημητρίου Εἰρήνη	Καλῶς 7.18
3) Ἀνδρέου Γεώργιος	» 6.91

ὡς καὶ οἱ πρωτεύσαντες εἰς τὸ Β' ἔτος σπουδῶν

4) Φωστέρης Νικόλαος	λίαν καλῶς 7.79
5) Βλαχόπουλος Σπυρίδων	» > 7.14
6) Μαῦρος Γεώργιος	» > 7.07

Ἐπίσης ἐπρώτευσαν κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Γ' ἔτους οἱ κάτωθι σπουδασταί :

1) Παπαγεωργίου Βασίλειος	λίαν καλῶς 8.08
2) Ἀγαθὸς Γεώργιος	» » 7.77
3) Βλαχόπουλος Κωνστ.	» » 7.62

οἵτινες ἀπαλλάσσονται τῶν ἐξετάσεων ἐπὶ πτυχίῳ κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Μαρτίου 1954.

Κατὰ τὰ ἐκδοθέντα ἀποτελέσματα παρεπέμφθησαν ὅπως ὑποστοῦν συμπληρωματικὴν ἐξέτασιν.

Ἔτη σπουδῶν

	Α'	Β'	Γ'	τὸ ὅλον
Εἰς 1 μάθημα	25	17	9	51
2 μαθήματα	37	20	11	68
3	34	15	12	61
4 »	73	21	13	107
5 »	—	34	20	54
τὸ ὅλον	169	107	65	341

Πάντες οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν 867 σπουδαστῶν ἀπερρίφθησαν.

ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ δημοσιευθὲν πρόγραμμα αἱ Πτυχιακαὶ Ἐξετάσεις τῆς Α' περιόδου τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1953—54 διενεργήθησαν ἀπὸ 26.10.53 μέχρι 22.11.53.

Προσῆλθον εἰς αὐτὰς 115 τελειόφοιτοι καὶ ἐπέτυχον οἱ κάτωθι τυχόντες τοῦ ἔναντι ἀναγραφομένου βαθμοῦ κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας

1) Ἀργυριάδης Χαρίλαος τοῦ Χρήστου	Λίαν Καλῶς	7.83
2) Μαραβέλιας Γεώργιος τοῦ Θεοδώρου	» »	7.83
3) Κοσίντα Εὐθυμία τοῦ Ἡλία	» »	7.52
4) Ἀργυράκης Κωνσταντῖνος τοῦ Βασιλείου	Καλῶς	6.99
5) Λεοντίδης Γεώργιος τοῦ Ἐπαμεινώνδα	»	6.75
6) Γεωργοπούλου Ἑλένη τοῦ Κωνσταντίνου	»	6.50
7) Μανίσσας Κωνσταντῖνος τοῦ Βασιλείου	»	6.34
8) Μπαζιτγος Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου	»	6.32
9) Δημητρακέλλης Εὐστράτιος τοῦ Νικολάου	»	6.20
10) Καραμπέσος Ἀνάργυρος τοῦ Λυμπερίου	»	6.17
11) Βαβυλουσάκης Παντελής τοῦ Ἰσιδώρου	»	6.02
12) Τουτουδάκης Δημήτριος τοῦ Νικολάου	»	5.97
13) Δούβρης Εὐάγγελος τοῦ Ἰωάννου	»	5.95
14) Κατσικάρη Παναγιώτα τοῦ Παύλου	»	5.95
15) Ἀγγελοπούλου Χαρίκλεια τοῦ Γεωργίου	»	5.86
16) Στουπᾶς Ἰωάννης τοῦ Κωνσταντίνου	»	5.83
17) Μῆχος Μιχαήλ τοῦ Γεωργίου	»	5.82
18) Τσακίρης Εὐάγγελος τοῦ Ἰωάννου	»	5.78
19) Ραπίτου Μαρία τοῦ Γεωργίου	»	5.77
20) Γιακουμίδης Περικλῆς τοῦ Ἀναστασίου	»	5.73
21) Σακαντάνης Σταμάτιος τοῦ Ἰωάννου	»	5.66
22) Πολίτης Ἡλίας τοῦ Διονυσίου	»	5.65
23) Κάμαρης Σταμάτιος τοῦ Κωνσταντίνου	»	5.47
24) Καρδαμίτσης Εὐάγγελος τοῦ Κωνσταντίνου	»	5.28

Οἱ ἀνωτέρω βαθμοὶ ἀποτελοῦν τοὺς μέσους ὄρους τῶν γενικῶν βαθμολογιῶν τῶν τριῶν ἐτῶν, ὡς καὶ τῆς γενικῆς βαθμολογίας τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων.

ΤΑ ΔΟΘΕΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΤΥΧΙΑΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

I. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Έξεταστής ὁ κ. Γ. Χαλκιάπουλος

1. Περί τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου (Σύνθεσις, εἶδη, σχημασμός)
2. Ποῖαι αἱ διαφοραὶ μεταξύ τῆς ἀνεργίας εἰς τὰς πλουσίας βιομηχανικὰς χώρας καὶ τῆς ἀνεργίας εἰς τὰς ἀνεξελκτικούς γεωργικὰς χώρας
3. Κριτικὴ τῆς περὶ πληθυσμοῦ θεωρίας τοῦ Μάλθους.
4. Ποία ἡ καθαρὰ παραγωγή, ἡ ἀκαθάριστος ἐπένδυσις καὶ ἡ καθαρὰ ἐπένδυσις ἑνὸς ἔτους ἐάν ἡ ἀκαθάριστος παραγωγή εἶναι 1000, ἡ κατανάλωσις 920 καὶ ἡ μείωσις τοῦ ἀρχικῶς διαθέσιμου κεφαλαίου 90.

I. ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Έξεταστής κ. Ίω. Χρυσοχοῦ

1. Περί προτυποποιήσεως.
2. Οἰκονομικὰ προγράμματα καὶ προγραμματισμένος ἔλεγχος.

III. ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Έξεταστής κ. Φ. Λέτσας

1. Ποίαν ἐπίδρασιν δύναται νὰ ἔχη ἡ φύσις τῶν πρώτων ὑλῶν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς θέσεως βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως;
2. Ποία ἡ διαφορά μεταξύ ἀπλῆς καὶ διπλῆς κατὰ μήκος σειρᾶς διατάξεως τῶν μέσων ἐπεξεργασίας;
3. Διατί εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ἀερισμός βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ποία τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν διαφόρων μεθόδων ἀερισμοῦ;
4. Πόσα εἶδη ἐντολῶν ἔχομεν καὶ ποία ἡ σημασία ἐκάστης εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων;
5. Ποία τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ οἱ σκοποὶ τῆς κυρίας καὶ βοηθητικῆς ἀποθήκης καὶ διατί καὶ πότε εἶναι ἀναγκαῖα ἡ τελευταία;
6. Πῶς γίνεται ἡ παρακολούθησις τοῦ βαθμοῦ ἀπασχολήσεως τῶν διαφόρων παραγωγικῶν τμημάτων βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ εἰς τί χρησιμεύει αὕτη ἀπὸ ὀργανικῆς ἀπόψεως;

IV. ΓΕΝΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Ἐξεταστής Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

1. Τι ὀρίζει ὁ Κ. Φ. Σ. περὶ τῆς ἀποτιμῆσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν.

2. Τι ὀρίζει ὁ Κ. Φ. Σ. περὶ τῆς ἀποθήκης καὶ τοῦ Βιβλίου Ἀποθήκης.

3. Ποῖος εἶναι ὁ τύπος ὁ ἐκφράζων τὴν πλήρη λογιστικὴν ἰσότητα τῆς ἀρχικῆς περιουσίας καὶ τὰς μεταβολὰς αὐτῆς.

4. Τί εἶναι ὁ «Λογισμὸς Ἐκμεταλλεύσεως».

5. Ποία ἡ τύχη τῶν μετοχῶν κατὰ δόσεις ἐὰν μέτοχός τις δὲν καταβάλλῃ τὴν Βαν δόσιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τίνες ἐγγραφαὶ γίνονται εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην;

5. Πότε καὶ πῶς ἐνεργεῖται ἡ μείωσις τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐταιρείας καὶ τίνες ἐγγραφαὶ γίνονται;

ΑΣΚΗΣΙΣ

Τὴν 1ην Νοεμβρίου 1952 ἱδρύεται ἀνώνυμος ἐταιρεία ὑπὸ τὸν τίτλον «Κινηματογραφικὰ ἔργασια ΚΟΣΜΟΣ», πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἤδη λειτουργοῦντος θερινοῦ Κινηματογράφου «ΚΟΣΜΟΣ» διὰ τῆς μετατροπῆς αὐτοῦ εἰς ἐστεγασμένον χειμερινὸν τοιοῦτον. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἐταιρείας ὀρίζεται 600 000 000 δραχ. διηρημένον εἰς 6 000 μετοχὰς τῶν 100 000 δραχ. ἑκάστη. Ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ προβλέπεται ἡ ἔκδοσις 400 ἰδρυτικῶν τίτλων, οἵτινες θὰ ἐκχωρηθοῦν εἰς τοὺς ἰδρυτὰς τῆς ἐταιρείας Φ. Ἀδαμίδην καὶ Ν. Σιγάλαν.

Οἱ ἰδρυταὶ τῆς Ἐταιρείας Φ. Ἀδαμίδης καὶ Ν. Σιγάλας συνεδέοντο μέχρι τοῦδε διὰ τῶν ἐξῆς συμφωνιῶν: Ὁ δεῦτερος τούτων Ν. Σιγάλας, κύριος τοῦ ἐκ 1800 πήχεων γηπέδου εἶχεν ἐκχωρήσει τοῦτο κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1947 εἰς τὸν πρῶτον, Φ. Ἀδαμίδην, πρὸς ἐκμετάλλευσιν διὰ 10 ἔτη, διὰ τὴν λειτουργίαν ἐν αὐτῷ θερινοῦ Κινηματογράφου ὑπὸ τὸν τίτλον «ΚΟΣΜΟΣ» ἀνευ ἐνοικίου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῶν 10 ἐτῶν ἐκχωρήσῃ τὰ κτίσματα, ἀποτελούμενα ἐξ ἐνὸς μονορόφου κτίσματος ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους τοῦ γηπέδου, ἐκτάσεως 100 τ. πήχεων, χρησιμοποιοησομένου κατὰ τε τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα ὡς ζαχαροπλαστείου, σκηνῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐξαρτημάτων τοῦ Κινηματογράφου, μηχανῆς κλπ. εἰς τὸν Ν. Σιγάλαν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως.

Τὰ ὑπάρχοντα κατὰ τὴν ὥς ἄνω χρονολογίαν τῆς ἱδρύσεως τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας περιουσιακὰ στοιχεῖα ἐν τῇ λειτουργούσῃ ἐπιχειρήσει τοῦ Φ. Ἀδαμίδη ἐξετιμῆθησαν ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς ὡς κατωτέρω:

Κτίσματα	120 000 000	δραχμάς
Μηχανήματα	75 000 000	>
Έπιπλα και σκεύη	40 000 000	>

άτινα όμως εβαρύνοντο υπό χρέους του Φ. Άδαμίδου προς τον ένταυθα Κ. Νικολαΐδην διά 150 χρυσᾶς λίρας, καταβλητέας τήν 31ην Αύγουστου 1953. Ή τιμή τῆς λίρας ἀνήρχετο εἰς 300 000 δραχ.

Ἐξ ἄλλου, τὸ οἰκόπεδον ἐξετιμήθη ἀντί 150 000 000 δραχμῶν. Συνεφωνήθη δὲ ἐπίσης ὑπὸ τῶν Φ. Άδαμίδου καὶ Κ. Νικολαΐδου ὅπως ἔναντι τοῦ μὴ λήξαντος εἰσέτι δικαιώματος τοῦ πρώτου τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ γηπέδου δι' ὀλόκληρον τὴν 10ετίαν, ἐπιβαρυνθῆ ὁ Κ. Νικολαΐδης μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ χρέους τοῦ Φ. Άδαμίδη, ἐξ ἄλλου ὁ τελευταῖος λάβη τὰ 2/3 τῶν ἰδρυτικῶν τίτλων καὶ διὰ τὴν ἐκχώρησιν τοῦ τίτλου τοῦ Κινηματογράφου εἰς τὴν ἑταιρείαν, ἐνῶ ὁ Ν. Σιγάλας τὸ ὑπόλοιπον 1/3 τούτων.

Ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν Ν. Σιγάλας θὰ λάβη ἀριθμὸν μετοχῶν ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν εἰσφερομένων ὑπ' αὐτοῦ περιουσιακῶν στοιχείων. ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως τούτων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸν ἴδιον πρὸς τοῦτον ἀριθμὸν μετοχῶν θὰ λάβη καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἰδρυτῶν Φ. Άδαμίδης καταβάλλων τὴν διαφορὰν εἰς μετρητά.

Τὸ ὑπόλοιπον τῶν μετοχῶν θὰ διατεθῆ διὰ δημοσίας ἐγγραφῆς πρὸς 130 000 δραχ. κατὰ μετοχὴν, τῆς ἀξίας αὐτῶν καταβαλλομένης εἰς δύο ἴσας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη θὰ καταβληθῆ τὴν 2αν Ἰανουαρίου 1953, ἡ δὲ δευτέρα τὴν 1ην Ἀπριλίου ἐπομένου ἔτους.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄνω διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ, ἡ ἀνώνομος ἑταιρεία διέθεσε τὰς ὑπολοίπους μετοχὰς πρὸς 130 000 δραχ. ἑκάστην. Κατὰ τὴν ἐγγραφὴν οἱ μέτοχοι προκαταβάλλουν 30 000 δρχ. κατὰ μετοχὴν, ὅπερ ποσὸν θὰ συμψηφισθῆ κατὰ τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως κατὰ τὴν 2αν Ἰανουαρίου ἔτους 1953.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Καταστατικοῦ, τὴν ἔκδοσιν μετοχῶν καὶ ἰδρυτικῶν τίτλων, τὴν χαρτοσήμανσιν τούτων κλπ. κατεβλήθησαν δαπάναι 20 ἑκατομμύρια δραχ. Ἐν συνεχείᾳ ἐνηργήθησαν αἱ ἐξῆς πράξεις:

Καταβάλλονται εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα διὰ τὴν σύνταξιν τῆς μελέτης τοῦ κτιρίου 20 000 000. δραχ.

Καταβάλλεται προκαταβολὴ εἰς Α. Ε. « ΑΠΕΡΓΗΣ » διὰ τὴν κατασκευὴν 500 καθισμάτων, 50 000 000 δραχ.

Μεταξὺ 2ας καὶ 10ης Ἰανουαρίου καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐγγραφέντων τὸ συμπληρωματικὸν ποσὸν τῆς α' δόσεως.

Τὴν 20ην Φεβρουαρίου ἀνοίγει πίστωσιν διὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐταιρείας παραγωγῆς Κινηματογραφικῶν ταινιῶν « ΠΑΡΑΜΑΟΥΝΤ » 2 000 δολλαρ. ἔναντι ἐνοικίου 10 κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ἄτινας θὰ ἀποστείλῃ αὕτη μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ὧς ἄνω ποσοῦ καὶ κατάβαλλει πρὸς τὴν Τράπεζαν

περιθώριον 15%, τοῦ δολλαρίου ὑπολογισθέντος πρὸς 30 000 δραχ. ἕκαστον.

Μεταξὺ 1ης καὶ 10ης Ἀπριλίου καταβάλλεται ἡ β' δόσις τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν καὶ παραδίδονται οἱ ὀριστικοὶ τίτλοι αὐτῶν.

Ἀπριλίου 20. Εἰδοποιεῖται παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὅτι αὕτη ἐξετέλεσε τὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς « ΠΑΡΑΜΑΟΥΝΓΙ » ἀνοιγεῖσαν πίστωσιν 2 000 δολλαρίων, ἔναντι τῆς φορτωτικῆς, τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς. Ἡ Ἑταιρεία καταβάλλει τὴν ἀξίαν τῶν 1 500 δολλαρίων, τοῦ ὑπολοίπου τούτων μεταφερθέντων εἰς ἀνοικτὸν λογ/σμόν εἰς δραχμάς, τοῦ δολλαρίου ὑπολογισθέντος πρὸς 30 500 δραχ.

Τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ Ζαχαροπλαστείου ἐνεργοῦν συμμετοχικῶς μετὰ τοῦ Κ. Σπύρου κατὰ τὴν ἀναλογίαν συμμετοχῆς εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη, ἅτινα προσδιορίζονται κατὰ μῆνα καὶ λαμβάνουν ὁ μὲν Κ. Σπύρου τὰ 2/3 ἢ δὲ ἀνώνυμος ἑταιρεία τὸ 1/3.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμφωνίας ταύτης, ἡ ἀνώνυμος ἑταιρεία ἔλαβε τὰ ἑξῆς ποσά:

Τὴν 5ην Φεβρουαρίου διὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον	7 800 000	δραχ.
Τὴν 7ην Μαρτίου	> > >	Φεβρουάριον 6 900 000 >
Τὴν 4ην Ἀπριλίου	> > >	Μάρτιον 7 400 000 >
Τὴν 8ην Μαΐου	> > >	Ἀπρίλιον 8 200 000 >

Κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ Φεβρουαρίου μέχρι Μαΐου κατέβαλλον εἰς τὸν ἐργολάβον κατασκευῆς τοῦ κτιρίου Δ. Φωτίου, ἐπὶ τῇ βάσει προσμετρήσεως 110 000 000 δραχ.

Ζητεῖται νὰ γίνουν αἱ ἡμερολογιακαὶ ἐγγραφαὶ τῶν ἀνωτέρω πράξεων εἰς τὰ βιβλία τῆς Ἀνωτύμου Ἑταιρίας.

V. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Ἐξεταστὴς Μάριος Τσιμάρας

Θ Ε Μ Α Α'

Εἰς βιομηχανικὴν τινὰ ἐπιχείρησιν συνεκεντρώθησαν βάσει τοῦ φύλλου μερισμοῦ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τὰ ἀκόλουθα ποσά:

Γενικά Ἐξοδα Διοικήσεως	Δραχ.	63 000 000
> > Ἐφοδιασμοῦ	>	16 000 000
> > Πωλήσεων	>	32 000 000
> Βιομηχανικά ἔξοδα	>	175 000 000
Β'. Ἡναλώθησαν :		
Πρῶται ὕλαι	>	100 000 000
Βοηθητ.	>	35 000 000
Καύσιμα	>	40 000 000
Γ'. Παρήχθησαν :		
3 000 Α τοῦ αὐτοῦ ὁμοειδοῦς		
2 600 Β προϊόντος		

Δ'. Ζητοῦνται : Αἱ ἡμερολογιακαὶ ἐγγραφαὶ καθορισμοῦ τοῦ μηνιαίου κόστους λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τὰ κάτωθι :

1. "Οτι προϋπήρχον ἐν κατεργασία πρώται ὕλαι ἀξίας δρχ. 50 ἑκατομμ. καὶ ὅτι δὲν καταλείπονται τοιαῦτα διὰ τὴν ἐπομένην περίοδον.

2. "Οτι μένουσι ὑπολείμματα ἐμπορεύσιμα δρχ. 10 ἑκατομμ.

3. "Οτι τὰ Γενικά Ἐξόδα Διοικήσεως λογίζονται βαρύνοντα ἰσόπῳως τὰς λοιπὰς θέσεις κόστους.

4. "Οτι οἱ καθορισθέντες βάσει ἐτησίων δεδομένων συντελεσταὶ ἐπιβαρύνσεως εἶναι :

Γενικά Ἐξόδα ἐφοδιασμοῦ : 10% ἐπὶ τῆς ἀξίας πρώτων ὑλῶν

Γενικά βιομηχαν. Ἐξόδα : 80% ἐπὶ τῆς ἀξίας πρώτων ὑλῶν

Γενικά Ἐξόδα πωλήσεως : 15% ἐπὶ κόστους παραγωγῆς

5. "Οτι τὸ συνολικὸν τεχνικὸν κόστος μερίζεται μεταξὺ τῶν προϊόντων βάσει τῶν συντελεστῶν :

$$A = 1$$

$$B = 0,8$$

Ε'. Ζητοῦνται ἐν συνεχείᾳ αἱ ἐγγραφαὶ τῶν κάτωθι πράξεων τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ σχετικοῦ μηνιαίου ἀποτελέσματος :

1. Ἐπωλήθησαν 2 000 Α με μικτὸν κέρδος 30% ἐπὶ τοῦ τεχνικοῦ κόστους (ἐπὶ πιστώσει).

2. Κατεβλήθησαν εἰδικὰ ἔξοδα πωλήσεως 5% ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως.

3. Ἐχορηγήθησαν ἐκπτώσεις 3% ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως.

Θ Ε Μ Α Β'.

Εἰς βιομηχανικὴν τινὰ ἐπιχείρησιν ἐξήχθησαν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν παραγωγὴν 2 000 ὀκ. πρώτης ὕλης (εἶδους α'). Ἡ κίνησις τοῦ εἶδους τούτου ἐμφανίζεται εἰς τὸν κάτωθι λογαριασμὸν :

Εἶδος Α (Ἄν. Καθολ. πρώτων ὑλῶν)

800 ὀκ. πρὸς	5 000 = 4 000 000	Ἄναλωθέντα 2 000 ὀκ. πρὸς.....
1000 » »	5 600 = 5 600 000	
1200 » »	6 000 = 7 200 000	
1000 » »	5 900 = 5 900 000	

Διὰ τὴν αὐτὴν παραγωγικὴν διαδικασίαν ἀπλητήθησαν :

2. Βοηθητικὰ ὑλικά Δρχ. 3 000 000

3. Καύσιμα > 1 800 000

4. Ἡμερομίσθια (Ι.Κ.Α.) > 6 000 000

Ὁ συντελεστὴς ἐπιβαρύνσεως τῶν Γενικῶν Βιομηχανικῶν Ἐξόδων λογίζεται ἀνερχόμενος εἰς 23% τῆς ἀξίας τῶν πρώτων ὑλῶν.

Ζητοῦνται : Αἱ ἡμερολογιακαὶ ἐγγραφαὶ προσδιορισμοῦ τοῦ τεχνικοῦ κόστους τῶν παραχθέντων προϊόντων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν κάτωθι :

- 1) "Οτι ἡ ἀξία τῶν ἀναλωθεισῶν ὑλῶν θέλει λογισθῆ κατὰ δύο παραλλαγὰς
- εἰς τὴν μέσσην σταθμικὴν τιμὴν κτήσεως (ὡς γίνεται κατὰ κανόνα εἰς τὴν πρᾶξιν).
 - κατὰ τὴν μέθοδον τῆς σειρᾶς ἐξαντλήσεως.
- 2) "Οτι παρήχθησαν 1 700 ὀκ. προϊόντος.
- 3) "Οτι προέκυψαν ὑπολείμματα ἐμπορεύσιμα ἀξίας 750 000 δρχ.

Θ Ε Μ Α Γ'.

Βιομηχανία τις παράγει ἐκ λεπτοῦ σύρματος τρεῖς ποικιλίας τοῦ αὐτοῦ προϊόντος (π.χ. συνδετήρες Νο 5, 6, 7). Ἡ ἀπόδοσις τῶν μηχανῶν εἶναι ἡ ἑξῆς:

Νο 5 εἰς 60 λεπτὰ τῆς ὥρας 100 κυτία, Νο 6 εἰς 45 λεπτὰ τῆς ὥρας 100 κυτία, Νο 7 εἰς 30 λεπτὰ τῆς ὥρας 100 κυτία.

Ἐρωτᾶται: Πῶς θέλει γίνεαι ἡ κοστολόγησις ἐκάστης ποικιλίας συνδετήρων (δηλ. ὁ καταλογισμὸς τῶν Γενικῶν ἐξόδων παραγωγῆς).

V. ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐξεταστῆς κ. Ν. Δελοῦκας

Θ Ε Μ Α 1ον.

α) Περί τῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ὡς ἐμπορικῶν πράξεων.

β) Περί τῆς ἐννοίας τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰ ἀρθρα 2 καὶ 3 τοῦ νόμου περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων.

Θ Ε Μ Α 2ον.

α) Ποῖαι ἐνέργειαι χρειάζονται διὰ τὴν κατάθεσιν ἐνὸς σήματος.

β) Περί τῆς γενικῆς ρήτρας προστασίας κατὰ τοῦ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ (ἀρθρον 1 τοῦ νόμου 145).

VI. ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐξεταστῆς κ. Χ. Ἀγαλλόπουλος

ΘΕΜΑ 1ον. Τρόπος διαλύσεως ἐργατικοῦ σωματείου.

ΘΕΜΑ 2ον. Περιορισμὸς τοῦ δικαιώματος καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας.

VII. ΜΗΧΑΝΟΓΝΩΣΙΑ

Ἐξεταστῆς κ. Σ. Σταυρόπουλος

Θ Ε Μ Α Α'.

α) Περί παθητικῶν ἀντιστάσεων καὶ βαθμῶν ἀποδόσεως.

β) Κριτικὴ τῶν συστημάτων μεταδόσεως κινήσεως.

γ) Ἄσκησις: Ὁρθία φωτεινὴ ἐπιγραφὴ ταράτσας, πραγματικῆς ἐπιφανείας 2,5 τετρ. μέτρων, στηρίζεται ἐπὶ δύο ὀρθοστατῶν. Ἡ ἀπόστασις τοῦ κέντρου πίεσεων τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς ταράτσας εἶναι 3 μέτρα. Ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὀριζοντία πίεσις ἀνέμου 100 χγρ/Μ^2 , ποίας σιδηρογωνίας ἐκ τῶν κάτωθι δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιοῦμεν διὰ νὰ κατασκευάσωμεν τοὺς ὀρθοστάτας ἄνευ ἀντηρίδων, ὥστε ἢ ἐκ τοῦ ἀνέμου ἐπιπόνησις αὐτῶν νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 820 χγρ/ἔκ^2 διατομῆς των: 1) $110 \times 110 \times 10$, $W = 30,1 \text{ ἔκ.}^3$ 2) $120 \times 120 \times 13$, $W = 46 \text{ cm}^3$. 3) $130 \times 130 \times 12$, $W = 50,4 \text{ cm}^3$.

ΘΕΜΑ Β'.

- α) Περί μορφῶν ἐνεργείας καὶ περὶ ἰσχύος.
 β) Ποίας μορφῆς ἀντοχῆς ἔχομεν καὶ πῶς χαρακτηρίζεται ἑκάστη;
 γ) Ἀπὸ κινητήρας 1800 στρ/1' πρόκειται νὰ κινήσωμεν ἄξονα μηχανήματος 150 στρ/1. Ἡ τροχαλία τοῦ κινητήρος εἶναι 160 χστ. διαμέτρου ἢ δὲ τοῦ μηχανήματος 600 χστ. Ποία εἶναι αἱ καταλληλότεραι διάμετροι τροχαλιῶν ἐνδιάμεσου ἄξονος διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν κίνησιν ταύτην καὶ πόσας στροφὰς θὰ λάβῃ ὁ ἐνδιάμεσος ἄξων; Κριτικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν διαμέτρων.

VIII. ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΑ

Ἐξεταστῆς Ἰω. Γιαννόπουλος

ΖΗΤΗΜΑ Α'.

Ἠλεκτρικὸν ἔργον - Ἠλεκτρικὴ ἰσχύς.

ΖΗΤΗΜΑ Β'.

Μετατροπὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἔργου εἰς θερμαντικόν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Α'. Κινητὸ ἰσχύος 10 000 watt λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην ἐπὶ ὀκτώωρον. Ἄν τὸ χιλιοβαττήριον στοιχίζει 1000 δρ., πόσον κοστίζει ἢ ἐπὶ 30 ἡμέρας λειτουργία του;

Β'. Βραστήρ. με $R=440 \Omega$ λειτουργεῖ ἐπὶ 30 λεπτά τῆς ὥρας ὑπὸ τάσιν 220 βόλτ. Ἄν τὸ χιλιοβαττήριον τιμᾶται 2000 δρχ., πόσον κοστίζει ἢ τριακοντάλεπτος λειτουργία τοῦ βραστήρος;

X. ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Ἐξεταστῆς Ἐλ. Ζυνοζινός

ΘΕΜΑ Α'. Τεχνηταὶ μέταξαι. Εἶδη αὐτῶν. Περιγραφὴ βισκόζης - πρῶται ὄλαι, παρασκευὴ. Ὁρισμὸς ἀριθμοῦ Ντενιέ. Περὶ τσελβόλε - ὀρισμὸς καὶ παρασκευὴ. Ποία ἢ διαφορὰ μετὰ τῶν διαφόρων εἰδῶν ρε-

γιόν καί τοῦ τσελβόλ. Χρήσεις ρεγιόν καί τσελβόλε. Ἐμπόριον, Στατιστική.

ΘΕΜΑ Β'. Περὶ ἐλαιουργίας. Ὅρισμός τῶν λιπῶν καί ἐλαίων, ποία ἢ μεταξύ τῶν διαφορὰ καί ποῦ ὀφείλεται αὕτη. Παρασκευὴ τοῦ ἐλαιολάδου, ἐξευγενισμός αὐτοῦ. Ὅρισμός βαθμοῦ δξύτητος καί ἐλαιϊκῆς δξύτητος. Προσδιορισμός δξύτητος ἐλαιολάδου. Ὅροι οὓς πρέπει τὸ ἐλαιόλαδον νὰ πληροῖ. Ποῖαι αἱ ἐλαιοπαραγωγικαὶ χώραι.

Εὐρεῖν 3500 Kg οἶνοπνεύματος βαθμοῦ 95° μὲ πόσα Kg ἀνυδρα ἀντιστοιχοῦν.

Ἡ ἀθλητικὴ ὁμάς τῆς Σχολῆς εἰς
Θεσσαλονίκην.

*Ο άποθανών Πρόεδρος της
Σχολής Παναγιώτης Κάντζιας

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Τὴν 17ην Ὀκτωβρίου κατὰ τὸ Πρόγραμμα ἤρχισαν τὰ μαθήματα τοῦ Β καὶ Γ' ἔτους. Πρὸ ταύτης ἐγένετο ἡ κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν παράκλησις τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἰδρυτῶν, ἐνεργειῶν, δωρητῶν, διοικούντων, διδασκόντων καὶ διδασκομένων ἐν τῇ Σχολῇ.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο τὸ πολιτικὸν μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Προέδρου τῆς Σχολῆς Παναγιώτου Κάντζια, τοῦ ὁποίου ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν δρᾶσιν ὁ καθηγητὴς κ. Φρ. Γεωργακόπουλος. Τὸν λαμπρὸν τοῦτον εἰς μνήμην ἐνὸς τόσοῦ ἐκλεκτοῦ ἀνδρὸς λόγον δημοσιεύομεν κατωτέρω.

Ο ΚΑΝΤΖΙΑΣ ΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

Κύριε Διευθυντά, κύριοι Συνάδελφοι,
ἀγαπητοὶ Σπουδασταί,

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας μὲ μίαν γενικὴν σχιαγράφησιν τῆς προσωπικότητος καὶ ἰδίᾳ τοῦ τρόπου δράσεως καὶ σκέψεως τοῦ ἀποβιώσαντος Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς μας. Τὰ ὀλίγα λόγια ποῦ θὰ εἰπωθοῦν, δὲν ἀποτελοῦν μόνον ἓναν ἐλάχιστον φόρον τιμῆς εἰς μνήμην του, ἀλλὰ καὶ μίαν ἐνδιαφέρου-

σαν Ἱστορίαν ἐνὸς προσώπου ἐξόχως ἀναδειχθέντος εἰς τὴν Οἰκονομικὴν σφαῖραν καὶ ἐν γένει εἰς τὴν Κοινωνίαν μας. Ἡ ἱστορία αὕτη εἶναι χρήσιμος καὶ δι' ὅσους κατέχουν ὑπευθύνους θέσεις καὶ ἰδίᾳ δι' ὅσους ἐπιδιώκουν νὰ καταλάβουν ἀργότερον τοιαύτας. Ἄλλωστε, ἄς μὴ λησμονῶμεν, ὅτι τὰ ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ ἔργα τῶν ἱστορικῶν διδάγματα, ἀποτελοῦν ἐν ἑξ' ἐκείνων τῶν στοιχείων, ἅτινα τροφοδοτοῦν καὶ συνιστοῦν τὸ πνεῦμα τοῦ γηραιοῦ μας Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Αἱ ἡγετικά ἱκανότητες τοῦ Κάντζια ἤρχισαν νὰ ἐκδηλοῦνται λίαν ἑνωρίς. Ἦδη εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν, δὲν ἔχει μόνον τὴν πλήρη οἰκονομικὴν ἡγεσίαν τῆς ἐπιχειρήσεώς του, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐμπόρων τοῦ κλάδου του, διατηρήσας ταύτην καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου (ὡς ἐκπρόσωπος τῆς κατηγορίας σιδηρεμπόρων) μέχρι τοῦ θανάτου του. Κατόπιν ἐκλέγεται Πρόεδρος τοῦ Χρημα-

τητηρίου Ἐμπορευμάτων καὶ παραλλήλως Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς ἐθνοσυνέλευσεως (1953) καταλαμβάνει τὸ πρῶτον τὸ ἀξίωμα τοῦ Βουλευτοῦ.

Τὸ ἴδιον ἔτος (καὶ κατόπιν συνεχῶς μέχρι τοῦ θανάτου του), ἐκλέγεται ἐπανεπιλεγμένως διὰ παμψηφίας Πρόεδρος τοῦ ΕΒΕΠ, ἐκπαθεὶς μόνον ὑπὸ τῆς πρώτης κατοικίης Κυβερνήσεως (ὁμοῦ μετὰ τοῦ τότε Προέδρου τοῦ ΕΒΕΑ) μετὰ τὴν δικαιολογίαν ὅτι: «δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προσανατολισθῶν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς μεταπολεμικῆς καταστάσεως καὶ δὲν συνεμορφώθησαν πρὸς ὀρισμένας κατευθύνσεις τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς ἃς ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις». Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Κάντζιας διέψευσεν τοὺς ὡς ἄνω ἰσχυρισμοὺς εἰς μίαν πρὸς τὸ Ἐπιμελητήριον ἀπευθυνθεῖσαν ἐπιστολὴν του.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐπανεκλέγεται δις Βουλευτής. Καὶ δις διετέλεσεν Ὑπουργός: Πρῶτον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ καὶ δευτέρον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτιλίας.

Παραλλήλως ὅμως διετέλεσεν οὐσιαστικὸς ἢ καὶ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πλείστων ὄσων Σωματείων, Ὄργανισμῶν, Κοινωνημάτων Ἰδρυμάτων, Σχολῶν καὶ Ἀνωτίμων Ἐταιριῶν.

Πῶς δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ σταδιοδρομία αὐτῆ τοῦ ἐκλιπόντος Προέδρου μας;

Εἰς ἡλικίαν γυμνασιόπαιδος, χειραφετηθεὶς (λόγω τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του) ὑπεχρεώθη νὰ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἐπιχείρησιν σιδηρῶν τοῦ πατρός του καὶ νὰ ἀποδυσθῇ οὕτω ἔνωρις εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν τῆς οικονομικῆς.

Ἡ εἰς μίαν τοιαύτην ἡλικίαν ἐκδηλουμένη συνήθως φιλομάθεια, παρουσιάζθη εἰς αὐτὸν εἰς μεγαλύτεραν ἔντασιν, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, ἡ ἐπιχείρησις του συνεδέετο μετὰ τὴν Διεθνή ἀγοράν, πρᾶγμα ὅπερ εἶχε δημιουργήσει εἰς αὐτὸν τὴν συνείδησιν, ὅτι ἔνας σύγχρονος ἔμπορος δὲν δύναται νὰ στερηθῆται ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως.

Πρὸς ἀπόκτησιν ταύτης, ἤρχισε σπουδάζων ἐν Λωζάννῃ, καὶ κυρίως ἐν Βρυξέλλαις.

Αἱ Βρυξέλλαι ἦσαν καὶ ἡ κυριωτέρα πηγὴ ἐξ ἐκείνων ἀπὸ τὰς ὁποίας οὗτος ἐπρομηθεύετο τὰ εἶδη τῆς ἐμπορίας του καὶ τοιοῦτοτρόπως συνεδύαζεν τὰς σπουδὰς του μετὰ τὴν ταυτόχρονον ἀντιπροσώπευσιν τῆς ἐπιχειρήσεώς του.

Ἐπόμενον λοιπὸν ἦτο ὁ ζωντανὸς αὐτὸς συνδυασμὸς νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ποιότητος καὶ ἐπὶ τῆς κατευθύνσεως τῆς μορφώσεώς του.

Βέβαιος ὢν διὰ τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τοῦ μέλλοντός του, δὲν ἐνδιαφέρετο τόσον νὰ ἀποκτήσῃ ἐπισήμους ἀκαδημαϊκὰς περγαμινὰς. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὸν νὰ παρακόλουθῇ εἰς τὰς Σχολὰς ὅτι ἐπίστευεν ὅτι θὰ τοῦ ἦτο ἀμέσως χρήσι-

μον διὰ τὴν προαγωγήν του εἰς τὴν ἐμπορικὴν σταδιοδρομίαν. Ὑπὸ τὰς μόλις ἀναπτυχθείσας προϋποθέσεις, διεπόμενος ἐπὶ πλέον ἀπὸ μίαν ἔμφυτον τάσιν πρὸς τὸ ἐμπόριον, καὶ ζῶν εἰς μίαν ἐποχὴν συνεχῶς πολυκυμάντου διεθνοῦς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ἤρχισεν ὁ Κάντζιας νὰ σφυρηλατῇ τὰς ἐννοίας ἰδικῆς του Οἰκονομικῆς Κοσμαντίληψεως.

Ἡ Κοσμαντίληψίς του αὕτη, δὲν ἦτο βεβαίως μία ἰδιόρρυθμος θεωρία! Τουναντίον, ἦτο ξένη πρὸς πᾶσαν νεφελοβασίαν καὶ στερεὰ ἀγκυστρομένη εἰς τὴν σκληρὰν πραγματικότητα.

Πῶς δύνата νὰ συνοψισθῇ, εἰς μίαν ἀρχήν, ἡ ἐνατένισις τῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητος ἐκ μέρους τοῦ ἐκλιπόντος;

Ὁ Κάντζιας ἐκθειάζει τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν καὶ διὰ τὴν πειθαρχημένην τοιαύτην.

Ἀπεστρέφετο ὅθεν τὸ πλήρες παρεμβατικὸν σύστημα, ὡς ξένον πρὸς τὴν Ἱστορίαν καὶ Ψυχολογίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀφοῦ ἀποβλέπει νὰ ὑποκαταστήσῃ ὡς ἔλεγεν τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν τὴν μεγάλην αὐτὴν δύναμιν τῆς φυλῆς μας, χάριν τῆς ὁποίας αὕτη ἔζησε καὶ ἐμεγαλοῦρησε.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ νομισθῇ ὅτι οὗτος ἐξεθείαζε «τὸ ἀτομον διὰ τὸ ἀτομον». Τουναντίον, ἐπίστευεν εἰς τὴν κοινωνίαν ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀτόμου. Ἡ ἐμμονή του εἰς τὴν ἐπάνοδον εἰς συστήματα οἰκονομικῆς πολιτικῆς πλέον φιλελεύθερα, ἦτο ἀπόρροια τῆς πεποιθήσεώς του, ὅτι τοῦτο ὑπηγορευέτο ἀπὸ τὸ καλῶς ἐννοούμενον Γενικὸν Συμφέρον, πρὸ τοῦ ὁποίου ὄφειλον νὰ ὑποχωρήσουν τὰ στενὰ ἐπαγγελματικὰ ἀτομικὰ συμφέροντα.

Ἴδου διατί ἐχαρκτηρίσαμεν τὰς ἀρχάς του ὡς τὰς τῆς πειθαρχημένης ἀτομικῆς πρωτοβουλίας, τούτέστιν ἐκείνης τῆς πρωτοβουλίας τῆς ὁποίας ἀναχαιτίζονται αἱ ἀκρότητες. Ὁ Κάντζιας ἐθεώρει ὡς ἠθικῶς ἐπιβλαβές τὸ νὰ κερδίξῃ τις ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς, ὡς συμβαίνει εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ μονοπωλίου, εἴτε τοῦτο ἐδημιουργήθῃ ἀκουσίως, δηλαδή αὐθορμήτως ἐκ τῶν παρεμβατικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Κράτους, εἴτε τοῦτο πηγάζει συνειδητῶς, ἐξ ἐλευθέρως συνεννοήσεως τῶν ἀτόμων.

Κατόπιν τούτων, ἐπόμενον ἦτο ὅθεν, οἱ συναναστρεφόμενοι αὐτὸν Βιομήχανοι, ἔμποροι κλπ., νὰ ἔβλεπον εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅστις διερμήνευεν τὴν συνισταμένην τῶν σκέψεών των καὶ ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο, ἀπὸ περιοπῆς, πλησιέστερον πρὸς τὰ πράγματα ἅτινα τοὺς συγκινοῦν.

Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐκλιπόντος καὶ εἰς τὴν ἀνάδειξιν αὐτοῦ εἰς ὄλον ἐν μεγαλύτερον ἀξιώματι, συνετέλεσε βεβαίως καὶ σειρά πνευματικῶν ψυχικῶν καὶ ἠθικῶν πλεονεκτημάτων, ἅτινα συνεχτροῦντο εἰς τὸ πρόσωπόν του.

Ἡ ἐφεσίς του νὰ μελετᾷ θετικὰ τὰ τρέχοντα οἰκονομικὰ προβλήματα, ἡ ἱκανότης του νὰ χαράσῃ κατευθύνσεις πρακτικῶν λύσεων τῶν προβλημάτων καὶ νὰ προβλέπῃ μὲ θαυμαστὴν δξύνουαν

τὰς συνεπείας των, τὸ χάρισμα νὰ συλλαμβάνη καὶ ἀντιμετωπίσῃ μὲ σθένος τὰς ἀπροόπτως ἐμφανιζομένας καταστάσεις, τὸ δημιουργικόν του ἄλγαντον, ἢ εὐθύτης τοῦ χαρακτῆρος του, ἢ ζηλευτὴ ζωτικότητα καὶ ἐνεργητικότης του συνετέλεσαν σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν συμπάθειαν ὄλων ἐκείνων, οἵτινες ἤρχοντο εἰς ἐπαφήν μὲ αὐτόν. Ἡ προσπάθειά του νὰ ἀποδεικνύῃ τὰς ἀπόψεις του διὰ πειστικῶν ἐπιχειρημάτων, ἢ ἀπλότης, ἢ διάνυγαια καὶ ὁ εἶρμος εἰς τὴν διατύπωσιν καὶ τῶν πλέον δυσχερῶν νοημάτων, ὁ Χριστιανισμὸς του καὶ τὸ σεμνὸν αὐτοῦ ἦθος, ὅλα αὐτὰ ἐπέτεινον τὸ μεγαλεῖον τῆς ἰσχυρᾶς προσωπικότητός του.

Καὶ ἐρωτᾶται νῦν, πῶς ὁ Κάντζιας διεμόρφωνε τὰς ἐπὶ τῶν πραγμάτων σκέψεις του καὶ πῶς ἐπροχωροῦσεν εἰς τὴν δημοσίαν ἀνακοίνωσιν αὐτῶν;

Θὰ ἦτο πλάνη νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ὁ Κάντζιας ἐπροχωροῦσεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σκέψεών του ἀπ' εὐθείας. Τοῦναντίον, ὑπέβαλε ταύτας προηγουμένως εἰς ἓνα πολύμορφον ἔλεγχον. Τὸ σύστημα του πρὸς τοῦτο ἦτο λίαν ἐνδιαφέρον.

Ὅταν συνελάμβανε μίαν ἰδέαν, ἢ ὅταν ἤθελε νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς προβλήματα, συνεννοεῖτο προηγουμένως μὲ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους τοῦ Ἐπιμελητηρίου, πρωτίστως ὁμως ἐζητοῦσε νὰ πληροφορηθῇ παντοῦ καὶ πάντοτε τὸ « Στατιστικὸν ὑπόβαθρον ». Μὲ καταπλήττουσαν διαίσθησιν εἶχε κατανοήσει τὴν ἀποδεικτικὴν σημασίαν τῶν ἀριθμητικῶν δεδομένων. Κατὰ τὰς ἐπαφάς του μὲ τοὺς Συμβούλους (καὶ ἰδίᾳ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ΕΒΕΠ) συνεχῶς ἐπανελάμβανεν ὅτι: ὅταν συνοδεύομεν τὰ ἐπιχειρήματά μας μὲ ἀριθμοὺς ὁ ἀντίπαλος δυσχερῶς δύναται νὰ μᾶς ἀντιμετωπίσῃ.

Μετὰ ταῦτα συνεζητοῦσε τὰ θέματα εἰς ἓνα ἰδιωτικὸν κύκλον, ὃν οὗτος εἶχε συγκροτήσῃ ἀπὸ πρόσωπα ἅτινα ἐνόμιζεν ὅτι θὰ τοῦ προσέφερον ὑπηρεσίαν καὶ τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος ἐσταχυολογοῦσεν: ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους Συμβούλους, ἀπὸ ἐμπόρους καὶ βιομηθάνους, ἀπὸ ὑπαλλήλους τοῦ ΕΒΕΠ καὶ ἀπὸ εἰδικούς ἐπιστήμονας. Ὁ κύκλος οὗτος συνήρχετο συνήθως ἔξω τῶν γραφείων καὶ δὴ κατὰ τὰς βραδυνὰς ὥρας.

Ὁ Κάντζιας διηύθυνε τὴν συζήτησιν, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπεχείρει νὰ ἐπιβάλῃ τὴν γνώμην του.

Δὲν ἦτο αὐτὸς ὁ σκοπὸς του, οὔτε προσήρχετο διὰ νὰ διδαχθῇ τὸ πρῶτον τὸ θέμα. Ἀπλῶς ἐπιθυμοῦσε νὰ διαπιστώσῃ κατὰ πόσον ἡ γνώμη, ἣν οὗτος εἶχε σχηματίσει ἐπὶ ἐνὸς θέματος, ἀντέχει εἰς τὴν κριτικὴν καὶ κατὰ πόσον εἶναι ὀλοκληρωμένη. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἤκουε μετὰ προσοχῆς τὰς ἀπόψεις τῶν παρόντων καὶ μὲ ἀκόμη μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον τὰς ἀντιρροήσεις αὐτῶν.

Καὶ ἀκριβῶς, ἐπειδὴ οὗτος κατὰ κανόνα εἶχεν ἤδη σχηματίσει γνώμην τινά, ἀπαντοῦσεν εἰς τὰς ἀντιρροήσεις μὲ ἓνα χεῖμαρρον ἐπιχειρημάτων ἐπιβαλόντων ἐνίοτε τὸ δέος.

Καὶ ὅταν καὶ ἐπὶ τούτων ἠγείροντο νέαι ἀντιρρήσεις, τότε ἡ προσοχὴ καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς αὐτὰς ἦτο ἀκόμη μεγαλύτερος.

Ὁ Κάντζιας εἶχε διαισθανθεῖ ὅτι ἀπὸ τὴν διαμάχην καὶ τὴν ἀντιδικίαν διαμορφοῦται ἡ ὀρθὴ γνώμη, ὅτι «ὁ πόλεμος πατὴρ παντὸς ἐστὶ» ὄχι μόνον εἰς τὰ πράγματα ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἰδέας.

Εἶναι προφανές, ὅτι ἡ συναίσθησις τῶν δυσχερειῶν τῶν προβλημάτων αἴτινα ἀνακύπτουν εἰς τὸν τραχὺν ἀγῶνα τῆς ζωῆς (τὸν ὁποῖον τόσον ἐνωρὶς οὗτος ἐγνώρισεν), ὡς καὶ ἡ συναίσθησις τῶν εὐθυνῶν ἅς οὗτος ἐλωμίζετο διὰ τῶν ἀξιωματῶν του, ὥθησαν αὐτὸν εἰς τὸν ὧν ἄνω τρόπον ἐλέγχου τῶν ἀπόψεών του.

Μόνον ὅταν αἱ γνώμαι του ὑφίσταντο τὴν βάσανον τῆς κριτικῆς καὶ διεπιστῶνεν ὅτι αὐταὶ ἀνθίσταντο εἰς αὐτήν, τότε μόνον ὑπέβαλε ταύτας πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὰ ἀρμόδια Συμβούλια ἢ τὰς παρουσίαζεν εἰς τὴν Δημοσιότητα.

Τοιοιτοτρόπως ἐξηγεῖται : διατὶ οὗτος (ὡς καὶ τὸ ΕΒΕΠ τὸ ὁποῖον διοικοῦσεν) οὐδέποτε ἐξώκειλον εἰς τὰς ὑποδείξεις των, διατὶ ἡ γνώμη τοῦ ἐκκλιπόντος, ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα, ἐβάρυνε πάντοτε, ὡς καὶ διατὶ (ὁσάκις κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἐχρειάζετο πρὸς δικαιολογίαν τούτων τὸ προσωπικὸν ἐπιχείρημα), ἐγένετο ἐπὶ κλησις εἰς τὴν γνώμην τοῦ Κάντζια.

Ἐπεὶ οὖν Κυβερνητικοὶ παράγοντες συνεβουλεύοντο αὐτὸν συχνά, ἀλλὰ καὶ οἱ θεωρητικοὶ ἀεκαλύπτοντο πρὸ τοῦ ὄγκου τῆς πείρας του καὶ ἤκουον αὐτὸν «ἀεὶ διδασκόμενοι». Τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλήτῃ. Ὁ Κάντζιας δὲν προσπαθοῦσε νὰ προσαρμόσῃ τὴν πραγματικότητα πρὸς τὰς θεωρητικὰς καὶ οὐχὶ πάντοτε ἀδιαμφισβητήτους ἐννοίας τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ νὰ μορφώσῃ ἐννοίας συμφώνως πρὸς τὴν πραγματικότητα. Κάτοχος τῶν πραγμάτων, οὐχὶ ἐκ τῶν βιβλίων ἀλλ' ἐκ τῆς ζωῆς, ἐσκέπτετο ὡς ἐὰν νὰ ἔδρα καὶ οὕτω ἔπειθε καὶ ἀντέκρουεν ἀποτελεσματικῶς.

Συνεπῆς δὲ πρὸς τὸ ἀγωνιστικὸν του πνεῦμα καὶ τὴν ἰδεολογίαν του, οὐδέποτε ἄφηνε τὰς καταστάσεις νὰ κυριαρχήσουν ἐπ' αὐτοῦ. Πάντοτε ἐπεζητοῦσε νὰ τὰς κατευθύνῃ καὶ εἰ δυνατόν νὰ τὰς διαμορφώσῃ. Ἡ προσπάθειά του αὕτη εἰς τὸν τομέα τῆς οἰκονομίας θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς γιγαντιαία, δοθέντος ὅτι ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν, ἦτοι κατὰ μίαν ἐποχὴν καθ' ἣν ἀνέκυλτον καταστάσεις, ἢ ἀντιμετώπισις τῶν ὁποίων ἦτο δυσχερῆς, ὄχι μόνον εἰς τὰ ἄτομα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ κράτη.

Πῶς ἐπεξῆτει ὁ Κάντζιας νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἀπόψεις του :

Τὸ Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ὑπῆρξε δι' αὐτὸν τὸ κυριώτερον ὀρηκτήριον καὶ ἐπικέντρον τῆς δράσεώς του. Ἐπίστευε βαθῶς εἰς τὴν γενικωτέραν ἀποστολὴν τῶν Ἐπιμελητηρίων, ὡς τῶν καλύτερων ὁργάνων ἐκ τῶν προοριζομένων νὰ ὑποβοηθήσουν τὴν προαγωγὴν τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τῆς χώρας.

Ὁ Κάντζιας ἐγνώριζεν ὅμως νὰ χρησιμοποιῆ καὶ ἄλλα μέσα: τὴν διαφώτισιν, εἴτε λαμβάνων δημοσίᾳ τὸν λόγον, εἴτε ἀρθρογραφῶν, εἴτε καὶ συνεγείρων ὀλόκληρον τὸν ἐμπορικὸν κόσμον τῆς χώρας, συγκροτῶν ἐκτάκτως πανελλήνια συνέδρια.

Ἡ ἀρθρογραφία του δὲν ἐγένετο ἀπὸ συγγραφικὸν σνομπισμόν, ἢ πρὸς ἐπίδειξιν γνώσεων, ἀλλὰ ἀπέτελει ἐν μέσον τοῦ ἀγῶνος του.

Τὰ προβλήματα, μὲ τὰ ὁποῖα οὗτος κυρίως ἀπασχολήθη καὶ ἐπεχείρησε νὰ δώσῃ τὴν σφραγίδα του, ἦσαν ὅλα τὰ ζωτικὰ προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Χρονογραφικῶς μόνον θὰ ἀναφέρωμεν πτυχὰς τινὰς τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν.

Κατὰ τὴν δημοσιογραφικὴν του δρασίμην ἐμφανίζεται κυρίως ὡς ἀμείλικτος κριτῆς καὶ σὰν ἄριστος κινήγος τοῦ ἤτο, ἐξέλεγε καὶ ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς σφαιράς τὸ πλεόν σοβαρὸν θέρημά του. Δὲν κατηνάλισκε τὴν τυρτιδιὰ του, μαχόμενος κατ' εὐτελῶν ἀντικειμένων. Ἦδη κατὰ τὸ 1936 δημοσιογραφεῖ κατὰ μιᾶς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ὡς πρὸς τὸ Γερμανικὸν Κληρίγκ, διὰ νὰ καταλήξῃ, ὅτι τὸ Κληρίγκ ἀπέτυχε διότι δὲν ὑπάρχει μία καλῶς μελετημένη ἐξωτερικὴ ἐμπορικὴ πολιτικὴ. Κακίζει ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἄρθρῳ τὴν τεχνικὴν τοῦ τότε ἰσχύσαντος συστήματος «περιορισμῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν» καὶ υπογραμμίζει ἰδιαιτέρως: 1) τὴν ἔλλειψιν μιᾶς ἐνιαίας ἀρχῆς, 2) τὴν πολυποίκιλον γραφειοκρατίαν, 3) τὴν ἐκδοσὶν ἀσαφῶν καὶ ἀλληλοσυγκρουμένων ἀποφάσεων διαταγῶν, ἐνίοτε διαφόρους ἐρμηνείας ἐπιδεχομένων καὶ 4) τὴν ὑπαρξὶν πλειόνων ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν διὰ τὸ ἴδιον ἀντικείμενον. Ἐν συνεχείᾳ προτείνει τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ τότε Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Καὶ ἰδίᾳ συνιστᾷ ὅπως: τρεῖς ἀνώτατοι ὑπάλληλοι μελετοῦν τὰ θέματα τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς, εἰσηγοῦνται ταῦτα εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ συμμετέχουν καὶ ἐκπρόσωποι ζωντανῶν ὀργανισμῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἐπιμελητηρίων.

Σκοπὸς τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ εἶναι ὁ καθορισμὸς μιᾶς ἐνιαίας βασικῆς ἀρχῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκολουθητέαν ὑπὸ τοῦ κράτους ἐμπορικὴν πολιτικὴν, ὡς ἐπίσης: ἡ ἐξέτασις, κατάρτισις, ἀναθεώρησις καὶ διαπραγματεύσεις τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων, ἡ κωδικοποίησις τῶν ἀποφάσεων ἐμπορικῆς πολιτικῆς, ἡ τήρησις ἐνὸς ἀρχείου τούτων καὶ ἡ ἐνιαία πρωτοκόλλησις αὐτῶν διὰ τὴν εὐχερῆ παρακολούθησίν των.

Ἐγγυτέρα ἐξέτασις τῶν ἀπλουστάτων τούτων ὑποδείξεων δὲν ἀποδεικνύει μόνον τὴν βαθεῖαν σκοπιμότητα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν πρακτικὸν νοῦν ἐνὸς ἐμπείρου ἀνθρώπου.

Ἐν ἄλλο ἐπίσης μεγίστου ἐνδιαφέροντος δημοσίευσμά του, εἶναι ἡ κριτικὴ τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἰδίᾳ τοῦ Βιομηχανικοῦ τοιούτου, ὡς τοῦτο εἶχεν ὑπολογισθεῖ κατὰ τὸ 1949, ὑπὸ μιᾶς τότε πρὸς τοῦτο συσταθείσης προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ δημοσί-

ευμά του τούτου εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ ἀνακύψῃ μία δημοσιογραφική διαμάχη μεταξύ Ἐπιτροπῆς καὶ Κάντζια, πρὸς ἣν παραπέμπομεν τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ διδαχθῶσιν: τὰ πρακτικὰ προβλήματα καὶ τὸν τρόπον σκέψεως εἰς ἓνα ἐκ τῶν λίαν ἀμφισβητουμένων θεμάτων τῆς ἐφηρμοσμένης οικονομικῆς καὶ Οἰκονομομετρίας.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς δράσεώς του εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον (1936 — 38), ἀπασχολεῖ αὐτὸν σοβαρῶς τὸ πρόβλημα τῆς ἀνάγκης μειώσεως τῶν εἰσαγωγῶν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ διατιθεμένου συναλλάγματος. Οὕτω διεγράφετο τότε τὸ πρόβλημα τῶν εἰσαγωγῶν καὶ γενικῶς.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, τὸ πρόβλημα τῶν εἰσαγωγῶν τὸν ἀπασχολεῖ ὑπὸ διαφορετικὴν μορφήν: τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ζητεῖ οὗτος τὴν ἐλευθερίαν τῶν εἰσαγωγῶν, πλὴν τῶν εἰδῶν πολυτελείας καὶ μονοπωλίου. Ἡ τότε ζητηθεῖσα ἐλευθερία μόλις πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐδέησε νὰ πραγματοποιηθῇ.

Ὁ Κάντζιας ἐπίστευεν εἰς τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν χρησιμότητα τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου. Συνεπῆς δὲ πρὸς τὴν γενικὴν του ἰδεολογίαν, ἀποκρούει τὸν ἐπαγγελματικὸν περιορισμὸν καὶ δημοσιογραφεῖ κατὰ τοῦ κλειστοῦ ἐπαγγέλματος. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν, ἀγωνίζεται ὅπως χρησιμοποιηθῇ τὸ ὄργανωμένον ἐμπόριον εἰς τὰς γνωστὰς διανομὰς τροφίμων. Τὸ πόσον τὸ «Κράτος μπακάλης» ἔβλαψεν εἰς τὸ σημεῖον τούτου, ὅλοι μας τὸ γνωρίζομεν.

Μεταπολεμικῶς, ἀσχολεῖται ἰδιαιτέρως μὲ τὸ πρόβλημα τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, βασικῆς πηγῆς ἀποκτήσεως ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος. Εἰς ὑπὸ τοῦ ΕΒΕΠ ἀποσταλὲν πρὸς τὴν Κυβερνήσιν σχετικὸν ὑπόμνημα, τὰ αἷτια τῆς δυσπραγίας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, συνοψίζονται ὡς ἔπεται: α) ὑψηλοὶ ἐσωτερικαὶ τιμαὶ τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, β) ἔλλειψις τῶν καταλλήλων ἐμπορικῶν διεθνῶν συμβάσεων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τοῦ μεταπολεμικοῦ ἐμπορικοῦ καθεστῶτος δημιουργηθεισῶν καταστάσεων, γ) παρέμβασις εἰς τὴν ἐμπορικὴν δραστηριότητα εἴτε ἄμεσος τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν — πέραν τῶν φυσικῶν ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητός των — εἴτε διαφόρων κρατικῶν ἢ παρακρατικῶν συνεταιρισμῶν κλπ. τυγχανόντων προνομίουχου μεταχειρίσεως, δ) ἔλλειψις τῆς ἀπαιτουμένης εὐρύτητος ἐν τῇ πιστωτικῇ πολιτικῇ καὶ ε) ἐπιβάρυνσις τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου μὲ ὑπερβολικὰ ἐξόδα: προμηθείας, πρώτων ὑλῶν, δαπανῶν συσκευασίας κλπ.

Εἰς τὸ θέμα τῆς φορολογίας ἰδιαιτέρως δεόν νὰ ὑπομνησθῇ ἡ συμβολὴ του εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν κατάργησιν τῶν διαπυλίων τελῶν. Θέμα, ὅπερ ἀπασχόλησε τὸ Ἐπιμελητήριον πολλὰ ἔτη προηγουμένως. Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τούτου, εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ ἐξαλειφθῇ ἐν ἀπὸ τὰ μεσαιωνικὰ ὑπολείμματα εἰς τὴν χώραν μας.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τοῦ ἰσοζυγίου πληρω-

μῶν διεκίρριξε τὴν ἀνάγκην: ἀναπτύξεως τῶν ἐξαγωγῶν, ἐπαναπατρισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, διατηρήσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς ἑλευθέρας ζώνης, ὡς καὶ τῆς ἐντατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας.

Ὡς Ὑπουργὸς τοῦ Ἐφοδιασμοῦ ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν ἰδιορρυθμῶν σχετικῶν ὑποθέσεων δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τρόπον ὑποδεγματικόν.

Ὡς Ὑπουργὸς δὲ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐπέτυχε νὰ διαλύσῃ τὴν καχυποψίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατείχοντο οἱ βασικοὶ συντελεσταὶ τῆς ὑπερποντίου ναυτιλίας μας (Ἐφοπλισταὶ καὶ ναυτεργάται). Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ποσπαρασκύασε τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ὑπογραφὴν (μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του) τῆς ἱστορικῆς συλλογικῆς συμβάσεως Ἐφοπλιστῶν καὶ ναυτεργατῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ λιμὴν καὶ ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς ἀπασχόλησαν αὐτὸν ἰδιαίτερος. Ὅχι ὅμως ἀπὸ τοικιδὸν πατριωτισμόν, ἀλλὰ διότι ἐπίστευεν ὅτι ἀπὸ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ λιμένος, ἡ χώρα μας θὰ εἶχε νὰ ὠφεληθῇ πολλά, δοθέντος ὅτι διὰ τοῦ λιμένος Πειραιῶς εἰσάγεται τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν εἰς τὴν χώραν εἰσαγομένων ἀγαθῶν καὶ τυγχάνει σχετικῶς ὁ κυριώτερος ἐξαγωγικὸς λιμὴν ταύτης, ἐπὶ πλεόν δὲ ὁ Πειραιεὺς εἶναι ὁ λιμὴν ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει τὴν μεγαλύτεραν ἐπιβατικὴν κίνησιν ὄλων τῶν λιμένων τῆς Μεσογείου.

Εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἐκλιπόντος ὀφείλεται ἐπίσης ἡ συγκλήσις ἐπανειλημμένων συσκέψεων διὰ τὴν ταχύτεραν ἀνοικοδόμησιν καὶ διαρρυθμίσιν τῶν ἀποθηκευτικῶν χώρων τοῦ λιμένος Πειραιῶς, δι' ὧν κατέστη δυνατὴ (εἰς δυσχερεῖς διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν στιγμὰς) ἡ ταχεῖα ἐκφόρτωσις τῶν τροφίμων καὶ εἰδῶν ἀνοικοδομήσεως.

Ὁ Κάντζιας δὲν ἔβλεπε μόνον τὰ προβλήματα τοῦ στενοῦ ἐμπορικοῦ κύκλου, ἀλλὰ ἔβλεπεν ἐνώπιόν του ὀλόκληρον τὴν οικονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας, χαρακτηριστικὸν δὲ τούτου εἶναι καὶ τὸ ἄρθρον του περὶ τοῦ Κτηνοτροφικοῦ προβλήματος, δημοσιευθὲν πρὸ εἰκοσσετίας σχεδόν.

Εἰς τοῦτο ὁ Κάντζιας διακηρύττει ἀπόψεις περὶ τῆς σημαντικῆς θέσεως ἣν δύναται νὰ καταλάβῃ ἡ κτηνοτροφία ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς οικονομίας τῆς χώρας μας. Ἀπόψεις, πρὸς ἃς μόλις τὰ τελευταῖα ἔτη ἀρχίζομεν νὰ προαγώμεθα συνειδητῶς.

Χαρακτηριστικὸν εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον εἶναι ὁ τρόπος καθ' ὃν οὗτος περιγράφει τὰς σχέσεις καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ἀλληλεπίδρασιν μεταξύ: κτηνοτροφίας, ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας, τρόπος, ὅστις προδίδει βαθὺν γνώστην τῆς οικονομικῆς διαρθρώσεως τῆς χώρας μας.

Ἄλλ' ὁ Κάντζιας δὲν περιορίσθη μόνον εἰς τὸν οικονομικὸν τομέα, ὅπου τοῦ ἐδίδετο καιρὸς καὶ τὸ εὖρισκεν ὡς κοινωνικῶς ἀναγκαῖον, ἐδέχετο νὰ ἀναμιχθῇ καὶ νὰ συμβάλῃ. Ἐπράξε δὲ τοῦτο εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐκφάνσεις τῆς ὑψηλῆς δραστηριότητος. Ἡ

ἐνεργητικότητος τοῦ ἤτο πληθωρική. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Σχολὴν μας, ὁ Πρόεδρος δὲν ἐπέδειξε πλατωνικὸν ἐνδιαφέρον, ἀλλ' ὅπου οὗτος εἶχε τὴν δύναμιν ἔδιδεν εἰς αὐτὸ σάρκα καὶ ὄσπᾳ. Ὁ Κάντζιας ἠγάπησεν ἰδιαιτέρως τὴν Σχολὴν μας, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν βαθυτάτην πεποίθησιν ὅτι αὕτη ἔρχεται νὰ θεραπεύσῃ μίαν σπουδαίαν ἀνάγκην εἰς τὴν χώραν μας καὶ διότι προπαντὸς ἀποτελεῖ τὸν πυρῆνα ἀναπτύξεως βιομηχανικῆς συνειδήσεως, ἀλήθειαν πρὸς ἣν ἐχρειασθῆ ἀρκετὸς ἀγὼν διὰ νὰ καταστῇ συνειδήσις καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους. Ὁ κ. Διευθυντὴς μας γνωρίζει νὰ τὸ πιστοποιήσῃ.

Ὡς φυσικὴν ἔδραν τῆς Σχολῆς μας ἔβλεπε τὸν Πειραιᾶ. Εἶχε δὲ ἐκφράσει καὶ τὴν σκέψιν νὰ ἐγκαταστήσῃ ταύτην εἰς τὸ νεότευκτον μέγαρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου (ὅπερ σήμερον κοσμεῖ τὸν Πειραιᾶ, τὸν λιμένα καὶ τὴν χώραν μας ἀκόμη), τὴν ἀνέγερσιν δὲ τοῦ ὁποίου οὗτος ἐπεδίωξε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἐγκαίνια δὲν ἐπέπρωτο νὰ τελέσῃ ὁ ἴδιος.

Ἀξιότιμοι Κύριοι, δίχως νὰ διεκδικῶ εἰδικότητα τινὰ εἰς προσωπογραφίας, πιστεύω ὅτι σᾶς ἔδωσα, εἰς ἀδράς γραμμάς, μίαν εἰκόνα τῆς νοστοροπίας καὶ τῆς δράσεως τοῦ ἐκλιπόντος Προέδρου τῆς Σχολῆς μας.

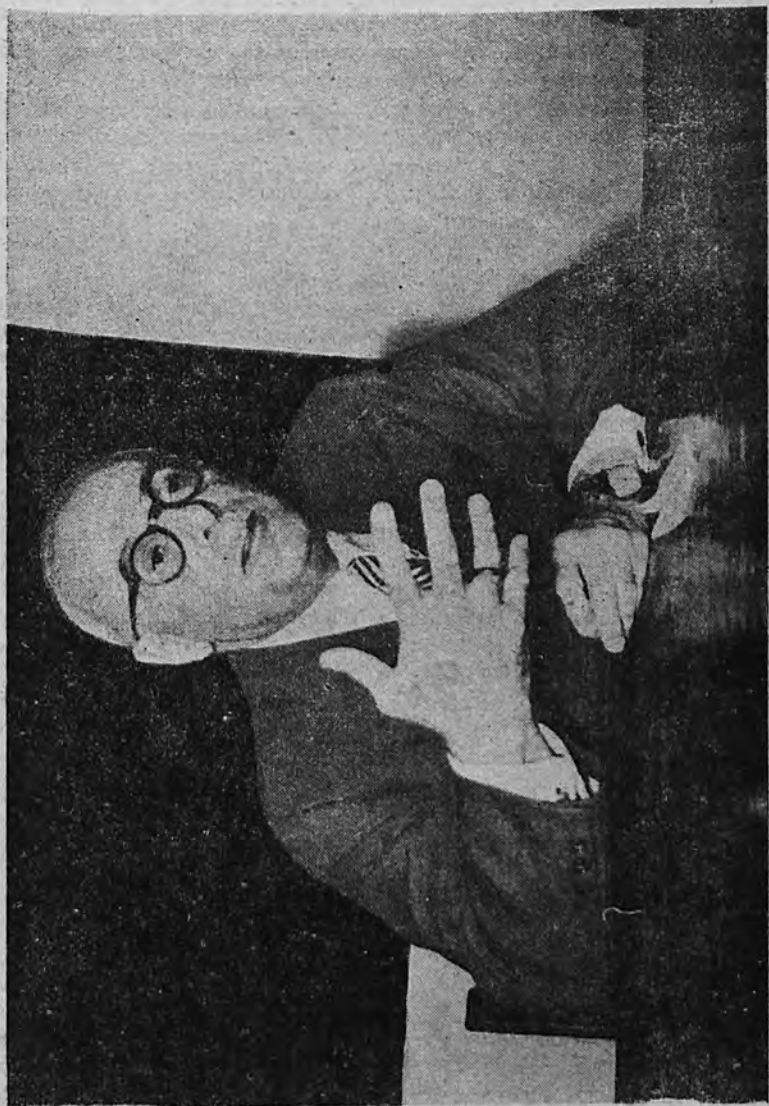
Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐκ τῶν ὡς ἄνω προκύπτει τοῦτο τὸ ἀσφαλές: ὅτι ὁ Κάντζιας ἐπεχείρησε νὰ χαράξῃ κατευθύνσεις εἰς τὴν οἰκονομίαν μας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ οἰκονομικὸν περιβάλλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀρμοδιότητα.

Ὁ τρόπος σκέψεως καὶ δράσεως αὐτοῦ, δὲν ἦτο μόνον ἀληθῶς ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ καὶ ὑποδειγματικὸς.

Ἐὰν σήμερον οὗτος δὲν δύναται πλέον νὰ εὑρίσκηται μεταξὺ ἡμῶν, δυνάμεθα πάντως νὰ ἰσχυρισθῶμεν, ὅτι τὸ πνεῦμά του θὰ ἐξακολουθῆ νὰ ἐνεργῇ καὶ φωτίξῃ τὴν σκέψιν οὐκ ὀλίγων ἐξ ἐκείνων οἵτινες εἶχον τὸ εἰτύχημα νὰ τὸν κατανοήσουν.

Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ Σχολή μας θὰ εὔρη ἓνα Πρόεδρον ἀντάξιον τοῦ ἐκλιπόντος, ὅπως τοῦτο ἐπετεύχθη ἤδη εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
ὁμιλῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὸ «Πρόγραμμα ἔργασιῶν» ἐγένετο τὴν 3ην Νοεμβρίου ἡ ὑποδοχὴ τῶν νέων σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους, ἡ δεκτικότητα τῶν καὶ ἡ ἐναρξίς τῶν μαθημάτων.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου εἰς ἐμπνευσμένον λόγον του κατετόλισε τοὺς σπουδαστὰς ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς, τῶν ἰδανικῶν καὶ τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς. Ὁ κ. Παπαϊωάννου ἐπεξήγησε ὅτι ἡ Σχολὴ εἶναι ἴδρυμα συγχροισμένης πλήρους οἰκονομικο-διοικητικῆς μορφώσεως τῶν νέων, ὥστε αὐτοὶ νὰ φιλοδοξήσουν νὰ γίνουν οἱ φωτισμένοι καὶ ἐμπνευσμένοι ἄγγελοι τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ὁ κ. Διευθυντὴς ἀνέλυσε τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων καὶ ἔδωσε σαφῆ τὴν εἰκόνα τῆς συντελουμένης οὐσιασματικῆς καὶ ὀλίγον σκληρᾶς ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίας. Καθώρισε τὴν προσωπικότητα αὐτῆς καὶ τὴν διέστειλε σαφῶς ἀπὸ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς.

Ἡ Σχολή, εἶπεν ὁ κ. Π., εἶναι ἐπαγγελματικὴ, διότι πιστεύει ὅτι πρέπει νὰ καταστήσῃ πραγματικὰ ἐπιστημονικῶς κατηρητισμένους ἐπαγγελματίας.

Ἡ Σχολή, εἶπεν ὁ κ. Διευθυντὴς μας, εἶναι ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ συνεχῶς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν καὶ προσαρμόζει πρὸς τὰς νέας συνθήκας καὶ τὰς νέας ἀπαιτήσεις τὸ εκπαιδευτικὸν τῆς προγράμματα. Δὲν χάνεται εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς εἰς τὴν ἐξέτασιν πληρουμένων θεωριῶν, ἀλλὰ σταθερῶς προχωρεῖ εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ χρησίμου.

Ἡ Σχολή, ἐτόνισεν ὁ κ. Διευθυντὴς, εἶναι ἐν πραγματικῶν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον. Εἶναι σεβαστὴ ἡ ἀλήθεια καὶ πᾶσα ἀποψὶς τείνουσα εἰς τὴν ἀνεύρεσίν τῆς.

Ἡ Σχολή ἀνήκει εἰς τοὺς νέους, διότι αὐτοὺς πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ. Δι' αὐτὸ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν νέων εἶναι μεγαλύτεραι εἰς ἕκτασιν καὶ εἰς βᾶθος.

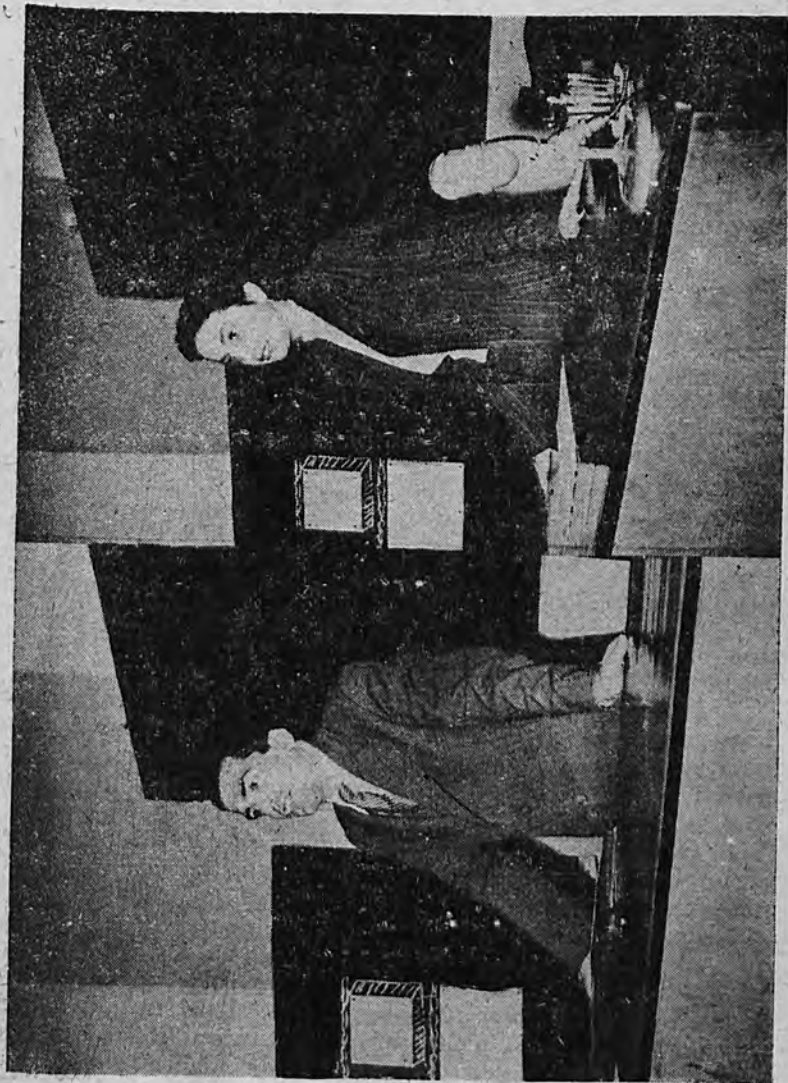
Πράγματι ἡ Σχολὴ ζητεῖ πολλὴν προσπάθειαν ἀπὸ τοὺς νέους. Δὲν τὸ ἀποκρύπτει. Ἀντιθέτως τὸ τονίζει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, διότι πιστεύει ἡ Σχολὴ ὅτι αἱ συνθήκαι τῆς ζωῆς εἶναι δύσκολοι καὶ μόνον μὲ μίαν θετικὴν καὶ εὐρεϊαν μόρφωσιν οἱ νέοι εἶναι δυνατὸν νὰ τὰς ἀντιμετωπίσουν.

Ὁ κ. Διευθυντὴς ἐκάλεσε τέλος τοὺς νέους σπουδαστὰς νὰ κατανοήσουν τὸ πνεῦμα τῆς Σχολῆς καὶ ν' ἀρθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς τῆς καὶ τῶν ἰδανικῶν τῆς. Ἐζήτησεν ἀπὸ αὐτοὺς νὰ προσέλθουν μὲ ἀγάπην εἰς τὴν Σχολήν, διότι τὴν ἀγάπην θὰ συναντήσουν.

Εἰς προσεχῆς τεῦχος θὰ δημοσιεύσωμεν ὀλόκληρον τὸν λόγον τοῦ κ. Διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπετυπώθη διὰ τοῦ μαγνητοφώνου.

Μετὰ ταῦτα προσεφώνησεν ἐκ μέρους τῶν παλαιῶν πρωτοειῶν ἡ Δις Μαίρη Βορδῶνη, ἡ ὁποία ἐπέτυχε τὴν καλύτεραν βαθμολογίαν κατὰ τὸ παρελθόν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν
κ. Π. Σταμούλης (ἀριστερά)
καί ἡ Δίς Μ. Βορδώνη (δεξιὰ)

Ἐπηκολούθησεν ἐν μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως ἡ ὀρκωμοσία τῶν νέων σπουδαστῶν καὶ μετὰ ταῦτα ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν κ. Π. Σταμούλης.

Τὴν προσφώνησιν τῆς Δδος Βορδῶν καὶ τοῦ κ. Προέδρου δημοσιεύομεν ἐν συνεχείᾳ.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΑΟΣ ΜΑΙΡΗΣ ΒΟΡΔΩΝΗ

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Ἐκ μέρους τῶν περυσινῶν πρωτοετῶν σπουδαστῶν σᾶς καλοσφρίζω στὴ μεγάλη φοιτητικὴ οἰκογένειά μας. Εἰσέρχεσθε εἰς τὴν πνευματικὴν οἰκογένειαν ποὺ λέγεται Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ὅπως καὶ ἡμεῖς, μὲ φιλοδοξίες καὶ ἐλπίδες.

Ἐκάματε ἓνα μεγάλο βῆμα γιὰ νὰ μπῆτε σ' αὐτὴ καὶ γι' αὐτὸ εἶναι δύσκολο νὰ καταλάβετε τί σᾶς προσφέρει καὶ τί πρέπει νὰ πάρετε.

Συνήθως φεύγοντας ἀπὸ τὴν Μέση Ἐκπαίδευση παίρνομε μαζί μας ἔξεις, λίγο κακές, χαλαρὰ πειθαρχία καὶ περισσότερον παιδικὸ μυαλὸ. Αὐτὸ εἶναι ποὺ μᾶς κάνει νὰ βλέπομε τὰ βιβλία ὡς κάτι ποὺ ἀναγκαστικὰ πρέπει νὰ διαβάσωμε καὶ ὄχι ὡς πηγὴ πολυτίμων γνώσεων καὶ τοὺς καθηγητὰς μας ὡς ἀνθρώπους συνεχῶς προσπαθοῦντας νὰ διαμορφώσουν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴ μας.

Δὲν χρειάζεται νὰ περάσῃ οὔτε ἓνας χρόνος γιὰ νὰ καταλάβωμε μὲ πόση ἀγάπη καὶ φροντίδα μᾶς περιβάλλουν ὅλοι οἱ καθηγηταὶ μας καθὼς καὶ οἱ συνάδελφοί μας ποὺ λίγο πρὶν ἐκάθηντο στὰ ἴδια θρανία μὲ μᾶς. Γρήγορα θὰ νοιώσετε τὴν συμπάθειαν ὅλων μας.

Γίνετε φίλοι μὲ τὰ βιβλία σας, μάθετε νὰ συζητᾶτε μὲ τοὺς συνάδελφους σας καὶ περισσότερον μὲ τοὺς καθηγητὰς σας, στοὺς ὁποίους θὰ βοήθητε στοργῇ καὶ κατανόησι.

Εἶναι φυσικὰ δύσκολο νὰ ἀφομοιώσῃ κανεὶς κάθε τι καινούργιο καὶ σεῖς θὰ συναντήσετε ἀρκετὰ νέα καὶ ἀγνωστα πράγματα. Προσπαθεῖτε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ νὰ δημιουργήσετε τὴν βάσιν στὴν ὁποίαν θὰ στηρίξετε ὅλας τὰς γνώσεις σας. Ἡ μελέτη καὶ ἡ τακτικὴ παρακολούθησις θὰ σᾶς δημιουργήσουν τὸ σταθερότερον βᾶθος.

Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι μελετᾶτε γιὰ σᾶς τοὺς ἴδιους καὶ ὄχι γιὰ τοὺς καθηγητὰς.

Τελειώνοντας θὰ ἦταν παράλειψις εἰάν δὲν ἐξέφραζα τὰς εὐχαριστίας τῶν σπουδαστῶν ποὺ ἐκπροσωπῶ πρὸς τοὺς κ. κ. Καθηγητὰς γιὰ ὅλους τοὺς κόπους καὶ τὶς φροντίδες ποὺ καταβάλλουν

γιά νά δημιουργήσουν ὄχι μόνον πνευματικῶς ἀνεπτυγμένους ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀνθρώπους μὲ εὐθὺ χαρακτῆρα καὶ χρησίμους εἰς τὴν κοινωνία. Καὶ νά σᾶς εὐχηθῶ ὅπως, ἐνώνοντας τὶς προσπάθειάς σας μὲ τῶν καθηγητῶν σας, ἐπιτύχετε εἰς τὴν καινούργια σας προσπάθεια.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Σπουδαστῶν
Κ. ΠΑΥΛΟΥ ΣΤΑΜΟΥΛΗ

Συνάδελφοι,

Ὡς Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου σᾶς ἀπευθύνω ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ τὸ καλῶς ὀρίσατε εἰς τὴν Σχολὴν μας. Σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σας, καὶ τὴν ἀπόκτησιν, κατόπιν τοῦ νενομισμένου ὄρκου, τοῦ τίτλου τοῦ Σπουδαστοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νά εἴσθε ὑπερήφανοι.

Ἡ εἴσοδος σας εἰς τὸ ἴδρυμα αὐτὸ πρέπει νά σημειωθῆ ὡς ὁ σημαντικώτερος σταθμὸς εἰς τὴν ζωὴν σας. Ὁ σταθμὸς αὐτὸς σᾶς δηλώνει τὸ τέρμα σοβαρῶν προσπαθειῶν καὶ ἀγῶνων τοὺς ὁποίους κατέβαλε ἕκαστος ἀπὸ ὑμᾶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν νέων μόχθων καὶ ἀνοίγει τὸν δρόμον τῆς εἰσόδου σας εἰς νέον στάδιον

Εἶναι ἀνάγκη νά χρησιμοποιήσωμεν κατὰ τὸν σκοπιμώτερον τρόπον τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεώς μας, διὰ νά δυνηθῶμεν νά καταστῶμεν ἰκανά, μορφωμένα καὶ ἠθικὰ στελέχη καὶ νά συμβάλουμε καταλλήλως εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς οικονομίας τῆς χώρας.

Ἡ χώρα μας ἀναμένει ἀπὸ ἡμᾶς νά ἐργασθῶμεν μὲ ζῆλον διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ μας ἐπιπέδου. Πρέπει, συνάδελφοι, νά θέσωμεν ὡς προμετωπίδα τῆς ζωῆς μας τὴν ἀρχὴν ὅτι «κάθε ἄνθρωπος γεννώμενος συνάπτει μὲ τὴν κοινωνίαν ἐν συμβόλαιον πλήρες ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας πρέπει νά ἐκτελέσῃ καὶ πλήρες δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νά διεκδικήσῃ».

Σκοπὸς μας λοιπὸν πρέπει νά εἶναι ἡ δουλειά, ὥστε νά γίνουμε ἐπίλεκτα μέλη τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, χρήσιμα εἰς τὸν ἑαυτὸν μας, εἰς τὴν οἰκογένειάν μας καὶ εἰς τὴν Κοινωνίαν ἐν γένει.

Τελειώνοντας συνάδελφοι, σᾶς εὐχομαι καλὴν πρόοδον.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ 28^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Διδακτηρίου τῆς ὁδοῦ Κύνου ἐγένετο καὶ ἐφέτος ὁ ἐορτασμός τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Καθηγητὴς κ. ΕΛΕΥΘ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ, κατωτέρω δὲ δημοσιεύομεν σύντομον περίληψιν.

«Τόσον ἡ προϊστορία ὅσον καὶ ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος καταδεικνύει ὅτι ἔκπαλαι ἔχει ἀρχίσει δεινὸς ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ τῶν δυνάμεων τοῦ φωτός.

Καὶ ἡ πάλη αὕτη ἄσβεστος διητηρήθη καὶ διατηρεῖται διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ἄχρις ἡμῶν ἐξακολουθεῖ νὰ διέπη τὰς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑφίσταται ἐφ' οὗ ὀλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης ἐξαρθῆ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς τῆς καὶ εἰς ἀνώτερον πνευματικὸν ἐπίπεδον ἀντάξιον τοῦ ὀνόματος αὐτῆς.

Ἡ πάλη αὕτη, ὡς ἡ ἱστορία διδάσκει, ἔχει ἐμφανισθεῖ εἰς ἅπαντας τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἀπὸ παλαιοτάτης ἀρχαιότητος ὁ συνδετικὸς ὅμως κρῖκος τῶν διαφόρων φάσεων τοῦ ἀγῶνος τούτου πρὸς ἐπικράτησιν τῆς Θείας Ἰδέας, ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας εἰς μίαν χώραν καὶ εἰς ἓνα λαόν.

Καὶ ἡ χώρα αὕτη εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ γῆ καὶ ὁ λαὸς αὐτός ὁ Ἑλληνικὸς Λαός.

Διότι ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι διὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ συνετελέσθησαν θαύματα ἐμφαίνοντα ἀνώτερον πνευματικὸν καὶ ψυχικὸν περιεχόμενον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, θαύματα ἀποτελοῦντα τηλαυγεῖς φάρους ἐκπάγλου φωτός, μιμήσεως καὶ παραδειγματισμοῦ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὀλόκληρον.

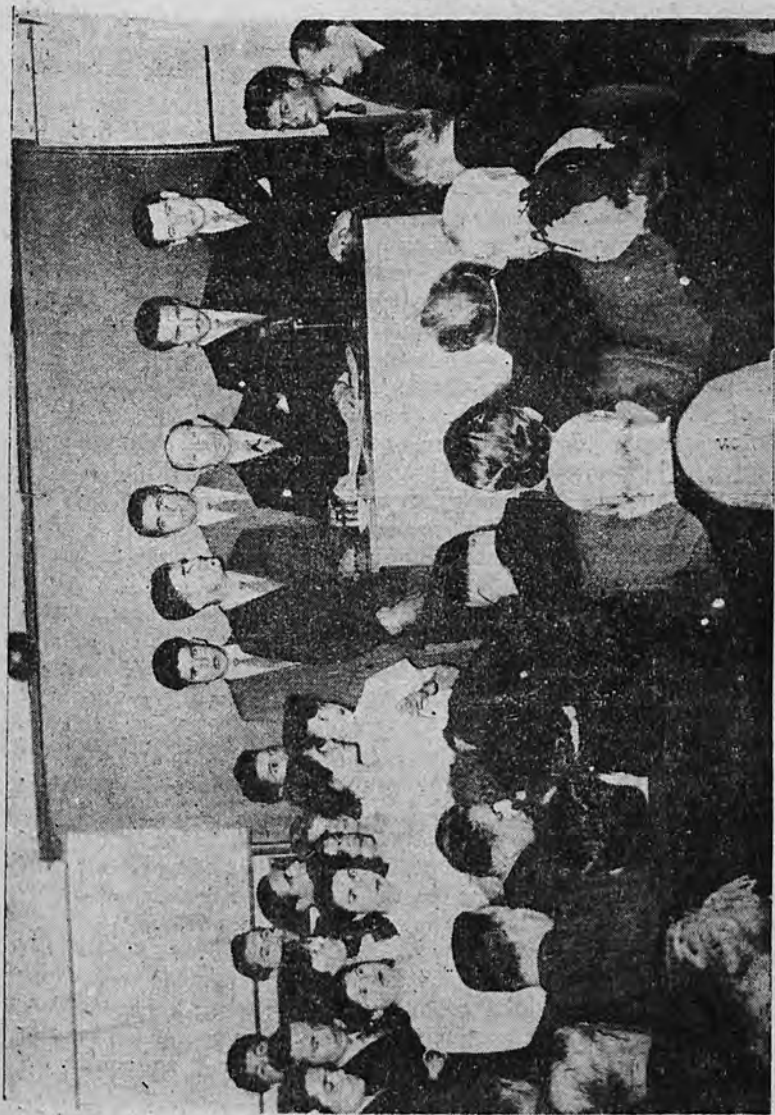
Ἐν τοιοῦτον θαῦμα ἀποτελεῖ καὶ ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940, τῆς ὁποίας τὴν ἐπέτειον μὲ εὐλάβειαν καὶ κατάνυξιν πανηγυριζομεν σήμερον.

Σήμερον τὸ Ἔθνος ὀλόκληρον τιμᾷ καὶ ἐορτάζει τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἱστορικῶν ἀξιών αὐτῆς.

Χαρακτηριστικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐνότης τοῦ Ἔθνους ἡμῶν κατὰ τὴν δεινὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ χαρακτηριστικὴ ἡ πίστις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ Στρατοῦ ἐπὶ τὴν Νίκην.

Ὅπως ἡ Ἀθηνᾶ - Σοφία, κατὰ τὴν θαυμασίαν Ἑλληνικὴν Μυθολογίαν, συνεπολέμει μετὰ τῶν Ἑλλήνων μαχητῶν, ὅπως καὶ ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγὸς συνεπολέμει μετὰ τῶν Βυζαντινῶν ἀποδίδουσα τὰ νικητήρια εἰς τὸν πιστὸν λαόν Της, οὕτω ἡ αὐτὴ Φιλόστοργος Θεομήτωρ συνεπολέμει μετὰ τῶν πιστῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν εἰς τὰ βουνὰ τῆς Πίνδου καὶ αὐτὴν πάντοτε ὠραματίζοντο οἱ γιγαντομάχοι στρατιῶται μας καὶ ἐνίκησαν.

Ὁ κ. Ἑλ. Συνοδινός ἐκφωνῶν τὸν
πανηγυρικὸν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου

Και τὸ θαῦμα συνετελέσθη· ὁ Δαυῖδ ἐνίκησε τὸν Γολιάθ· αἱ δυνάμεις τοῦ φωτός κατέβαλον ἅπαξ ἔτι τὰς δυνάμεις τοῦ σκότους.

Τὸ φῶς ἐνίκησε τὸ σκότος. Τὸ φῶς, δι' οὗ καὶ ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς Χριστιανικῆς ἡμῶν θρησκείας, ὑμνεῖται συμβολικῶς ἡ βαδυτέρα ἔννοια τῆς Θεότητος, διὰ τῆς ὑπερόχου φράσεως ἐν αὐτῇ: «Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν».

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ αὐτῇ γῆ, ἔθαλεν ἡ φιλοσοφία ἣτις ἐν τῇ γενέσει αὐτῆς ὑπῆρξε φυσικὴ φιλοσοφία, ἀσχοληθεῖσα μὲ τὸ πρόβλημα τῆς γενέσεως τοῦ κόσμου καὶ τὸ τῆς οὐσίας τῶν ὄντων, ἀναζητήσασα τὴν Μίαν καὶ Ἑνιαίαν ἀρχέγονον οὐσίαν τοῦ Σύμπαντος.

Καὶ εἰς τὴν γῆν αὐτὴν διευτυπώθη ἡ φιλοσοφικὴ ἔννοια «τὸ ἑνιαῖον τῆς Θεότητος» καὶ «ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς» ὑπὸ τοῦ θείου Πλάτωνος· καὶ ἐδῶ ὁ Λεύκιππος καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Δημόκριτος διευτύπωσαν τὴν θαυμαστὴν ἀτομικὴν θεωρίαν τὴν ἀποτελοῦσαν καὶ σήμερον τὴν κρηπίδα τῆς Χημικῆς ἐπιστήμης.

Καὶ αἱ θεαῖαι ἔννοιαι τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Σοφίας ἠνώθησαν ἀργότερον μὲ τὴν θείαν ἀγάπην τοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ καὶ τὸ ὑπερθεῖον κήρυγμα Αὐτοῦ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» ἀντήχησε καὶ ἐδόνησε τὰς ψυχὰς τῶν Χριστιανῶν καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἰδιαίτερως.

Καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις του ταύτας ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας του, πάντοτε κατέδειξε τὴν ἐξ ἐλευθερίας καὶ συνειδητῆς βουλήσεως αὐτοθυσίαν αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ ἀνάστασιν του.

Δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν τιτανομαχίαν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν βράχων τῆς Πίνδου οἱ Ἕλληνες Χριστιανοὶ στρατιῶται ἀντέταξαν τὰ μεγάλα ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ χαρίσματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἱεράς τῶν πατέρων τῶν γῆς καὶ ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν βωμῶν καὶ ἐστιῶν.

Οἱ ἀπόγονοι τῶν Σαλαμινομάχων ἐπανελάβον καὶ πάλιν τὸ πρωτὸ αὐτὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 τὸν παιᾶνα: «Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων..... νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγών».

Μὲ τοιαῦτα ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ ὄπλα, ὅτε ἡ Ἑλλάς τὰς ὑπερμεσονυκτίους ὥρας ἐκαλεῖτο νὰ παραδώσῃ ἑαυτὴν δεσμίαν εἰς τὴν δουλείαν, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος διὰ τοῦ στόματος τῶν Κυβερνητῶν του ἀντέταξεν εἰς τοὺς εἰσβολεῖς τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο «ΟΧΙ».

Καὶ εἶδον πράγματι οὗτοι τὴν Μητέρα Ἑλλάδα, τὸν φορέα τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, δεσμίαν καὶ καθημαγμένην ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ τυράννου, ἀλλὰ πάλιν σύρουσαν τὸ ξίφος αὐτῆς καὶ προβάλλουσαν τὴν ἀσπίδα τῆς ὅπως προασπίσῃ ἑαυτὴν, ὅπως προασπίσῃ τὰ αἰῶνια ἰδανικὰ καὶ τὰς αἰωνίους ἀνθρωπίνους ἀξίας, ὅπως προασπίσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς.

Καὶ τὸ «ΟΧΙ» αὐτὸ ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀντήχησε εἰς τὰ τόσα «ΟΧΙ» τῆς τρισχιλιετοῦς ἱστορίας του, διότι πράγματι ἀποτελεῖ τὴν αὐτὴν φωνὴν τοῦ «ΟΧΙ» τοῦ «Μολὼν λαβέ τοῦ Λεωνίδου», τοῦ «τὴν πόλιν οὐ δίδω σοι» τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τόσων ἄλλων «ΟΧΙ».

Οὕτω λοιπόν, χάρις εἰς τὰς ἀρετὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ μετὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐπεκράτησαν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν αἱ δυνάμεις τοῦ φωτός ἔναντι τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ κατέβαλεν ἡ μικρὰ Ἑλλάς - Ψυχὴ - Πνεῦμα τὴν ὑλικὴν βίαν, εἰς δόξαν τῶν αἰωνίων ἀληθειῶν καὶ τῶν ἀθανάτων ἀξιῶν τοῦ πνεύματος.

Καὶ διὰ τὰ ἰδανικὰ αὐτά, κείνται τὰ τέκνα τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἡπείρου, τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης, τὸ Ἑλ Ἑλαμῆν, τὸ Ρίμινι, εἰς τὰς θαλάσσας ἀπάσας, ἵνα ἔχουν ὡς μοναδικὴν αὐτῶν ἱκανοποίησιν τὸν κότινον, τὸν ὅποῖον ὁ Περικλῆς ἀναφέρει εἰς τὸν ἐπιτάφιον αὐτοῦ, ἦτοι τὸν ἀγῆρων ἔπαινον καὶ τὸν ἐπισημότερον τάφον, εἰς ὃν ἀείμνηστος πάντοτε καταλείπεται ἡ δόξα καὶ διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων.

Καὶ σήμερον εἰς ὄλην αὐτὴν τὴν γραμμὴν τῶν συνόρων μας, ριπαὶ πολυβόλων θὰ χαιρετήσουν τοὺς ἀθανάτους νεκροὺς τῆς ἐποποιίας αὐτῆς 1940—41, ὅλους τοὺς νεκροὺς ποὺ κοιμοῦνται εἰς τὰ αἱματοβαμμένα ἐκεῖνα χῶματα καὶ θὰ τοὺς φέρουν τὸ μεγάλο μήνυμα: «Ἀδέλφια ἡ Ἑλλάς ζεῖ καὶ βασιλεύει».

Καὶ ἡ πτωχὴ καὶ πληγωμένη ἀλλὰ μεγάλη Πατρίς μας ΕΛΛΑΣ συνεχίζει τὸν δρόμον τῆς, ραντίζοντάς τον μετὸ αἷμα τῆς, φορτωμένη τὸν σταυρὸν τῆς, ἀλλὰ πάντοτε Διδάσκαλος καὶ φωτεινὸς ὁδηγὸς τοῦ κόσμου, διὰ τὰ ὑπέροχα, διὰ τὰ ἱερά, διὰ τὰ ὠραῖα.

Κλείσατε, φίλοι Σπουδασταί, τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ψυχὴν σας καὶ πράττετε καὶ σεῖς πάντοτε πρὸς Αὐτήν, ὡς οἱ πρόγονοί μας, τὸ καθήκον σας, τὸ καθῆκον παντός Ἑλληνοσ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Πρὸς

τὸ Σ. Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας

Κατόπιν τοῦ Ὑμετέρου ὑπ' ἀριθ. 12027/7.11.53 ἐγγράφου πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον Παιδείας, κοινοποιηθέντος καὶ ἡμῖν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωμεν Ὑμῖν ὅτι ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ὑπάγεται ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας καὶ ὄχι ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ὅπως ἄλλωστε ἡ Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολή, ἣτις ὑπάγεται ὑπὸ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ ὅπως ἄλλοτε ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων ὑπήγετο, κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ὀρθῶς, τὸ Πολυτεχνεῖον.

Συνεπῶς ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ Ὑμετέρου ἐρωτήματος εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας καὶ ὄχι τὸ Σ. Ὑπουργεῖον Παιδείας, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν βλέπει συμπαθῶς τὰς ἔξω τῆς ἀρμοδιότητός του Σχολάς.

Πρὸς διαφώτισιν Ὑμῶν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἔξῃς, μὲ τὴν πλήρη βεβαιότητα τῆς δικαίας Ὑμῶν καὶ οὐσιαστικῆς ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος κρίσεως.

1) Εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν εἰσάγονται οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, ὅπως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Σχολὰς τῆς λεγομένης Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

2) Ἡ φοίτησις ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι τριετής, ὅπως καὶ εἰς τὴν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. καὶ εἰς τὴν Πάντειον Α.Σ.Π.Ε. Ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν ὑποχρεοῦνται οἱ σπουδασταὶ εἰς ἑξάμηνον πρακτικὴν ἀσκήσιν παρ' ἐπιχειρήσει, Δημοσίᾳ Ὑπηρεσίᾳ ἢ Δημοσίῳ Ὄργανισμῷ.

3) Οἱ σπουδασταὶ, ἐφόσον ἐπιτύχουν εἰς τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσι εἰδικὴν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξέτασιν κατὰ τὸ 4ον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος καὶ εἰς 11 ἐκ τῶν διδασκομένων μαθημάτων ἐν τῇ Σχολῇ.

4) Ὁ ὑποψήφιος ἐπὶ πτυχίῳ γίνεται δεκτός, ἐφόσον παρουσιάσῃ α) μίαν μελέτην ἐπὶ θέματος ἐκ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκομένης ὕλης καὶ β) μίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἀκόμα πρακτικὴν ἔρευναν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς.

5) Ἡ διδασκαλία ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι ἀκαδημαϊκὴ καὶ συγχρόνως ἐφηρμοσμένη, δι' ἐπιτοπίων μαθημάτων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας (π.χ. Ἐργοστάσια, Ὄργανισμούς, Δημοσίᾳ Ὑπηρεσίᾳ) πρὸς ἀρτίαν

ἐπαγγελματικὴν τῶν νέων κατάρτιον, διὰ τὰ καταστῶσι χρήσιμα μέλη τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας.

6) Ἡ διδασκαλία γίνεται παρὰ Καθηγητῶν ἐκλεγομένων κατὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν διαδικασίαν, δηλονότι κατόπιν ἐκλογῆς, ὅπως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Σχολὰς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

7) Σημειωτέον ὅτι μόνον εἰς τὴν Σχολὴν μας διδάσκονται αἱ Μεταφοραὶ ὡς ἴδιον μάθημα, καὶ ἴδια αἱ Σιδηροδρομικαί, ὑπὸ τοῦ ἐκλελεγμένου Καθηγητοῦ κ. Χρ. Κανελλοπούλου, Διευθυντοῦ τῶν Σ.Ε.Κ.

8) Ἐπίσης εἰς τὴν Σχολὴν μας παρέχεται παραλλήλως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν, νομικὴν καὶ ἀνθρωπίνου παρίγοντος μόρφωσιν, ἀρτία τεχνικὴ ἐνημέρωσις, ἀπαραίτητος διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰς Ἑμετέρας Ὑπηρεσίας καὶ τοὺς ὑπ' Ὑμᾶς Ὄργανισμοὺς (Φυσικὴ, Χημεία, Μηχανογονοσία, Ἠλεκτροτεχνία, Ἐμπορευματολογία, Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων).

9) Ἐξόχως ἐνδιαφέρει, φρονοῦμεν, Ὑμᾶς καὶ ἰδιαίτερος τὴν Διεύθυνσιν Ἐργασίας, ὅτι μόνον εἰς τὴν Σχολὴν μας διδάσκονται τὰ μαθήματα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ μαθήματα τῆς Ψυχοτεχνικῆς καὶ τῆς Ὑγιεινῆς τῶν τόπων Ἐργασίας.

Δέον τὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι δυνάμει διαφόρων Νόμων καὶ Ἀποφάσεων ἔχει ἀναγνωρισθῆ τὸ πτυχίον τῆς ἡμετέρας Σχολῆς καὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς διορίζονται εἰς ἀνωτέρας θέσεις ὅπως καὶ οἱ πτυχιούχοι τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ μετέχουσι εἰς διαφόρους διαγωνισμοὺς. Οὕτω :

α) Κατὰ τὸν βασικὸν περὶ τῆς Σχολῆς Νόμον, ὡς καὶ δυνάμει εἰδικῶν νόμων (π.χ. 1605/1950, 1632/1953), οἱ πτυχιούχοι τῆς ἡμετέρας Σχολῆς διορίζονται καὶ προάγονται, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πτυχιούχοι τῶν Σχολῶν τῆς λεγομένης Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, εἰς ἀνωτέρας καὶ ἀνωτάτας διοικητικὰς θέσεις (ἀπὸ τοῦ γραμματέως ἀνω τῶν Ὑπουργείων Βιομηχανίας, Ἐμπορίου, Οἰκονομικῶν, Συντονισμοῦ, Ἐργασίας, Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, κ.λ.π.

β) Εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν δυνάμει τοῦ Νόμου 1874/1951 τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ ἔχει ἀναθέσει τὴν εἰδικὴν ἐπιμόρφωσιν τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος Ὑλικοῦ Πολέμου.

γ) Εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 14707/52 ἀποφάσεώς του ἀνέθεσε τὴν εἰδικὴν ἐπιμόρφωσιν τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων του (γραμματέων καὶ εἰσηγητῶν).

δ) Εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν (Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως) ἔχει ἀνατεθῆ ἡ Στατιστικὴ κατάρτισις τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων Ἐμπορίου, Οἰκονομικῶν, Τραπεζῆς Ἐλλάδος, Σ. Ε. Κ.

ε) Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς ἀναγνωρισθῆ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ.

38162/2661 τοῦ 1952 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ διὰ τὰς ὑποτροφίας τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας.

στ) Ὡσαύτως τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς ἀναγνωρίζεται προκειμένου περὶ ὀνομασίας οἰκονομικῶν ἀξιοματικῶν τοῦ Στρατοῦ, Θαλάσσης καὶ Ἀέρος.

ζ) Τέλος τὸ πτυχίον ἀναγνωρίζεται παρὰ διαφόρων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὄργανισμῶν, π.χ. τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας, τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων κλπ.

Σημειωτέον, κύριε Ὑπουργέ, ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς κατατάξεως τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ὑπάρχει ὁμόφωνος γνώμη τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἐκδοθεῖσα ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐρωτήματος τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ, ἐὰν οἱ σπουδασταὶ μας δικαιῶνται νὰ τυγχάνουν τοῦ εἰσρογετήματος τῆς ἀναβολῆς κατατάξεως λόγω σπουδῶν, τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς ἔχει ἀποφανθῆ τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 24521/5.6.53 ἐγγράφου του, τοῦ ὁποίου συνυποβάλλομέν ἀντίγραφον.

Εὐελπιστοῦμεν, κύριε Ὑπουργέ, ὅτι θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ δώσῃτε τὴν δικαίαν λύσιν, ἥτις, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ εἰπώμεν, εἶναι καὶ ἀπολύτως ἔξυπηρετικὴ τῶν συμφερόντων τῆς Ὑπηρεσίας.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Διευθυντῆς

ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΝΝΟΥ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὁ Καθηγητὴς κ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ

Κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον μετέβη εἰς Ἰταλίαν, ὅπου παρηκολούθησε τὰς ἐργασίας τοῦ συνελεύοντος ἐν Ρώμῃ (6—12 Σεπτ.) 28ου Συνεδρίου τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτοῦτου Στατιστικῆς, ὁργανωθέντος ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Διεθνῆ Ἐνωσιν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτην τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς ὁποίας ὁ κ. Ἀγαπητίδης ἀποτελεῖ μέλος.

Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Συνεδρίου ἠσχολήθη μὲ τὴν μελέτην τοῦ θέματος τῆς Παραγωγικότητος, παρὰ τῷ Ἰταλικῷ Ἰνστιτοῦτῳ Παραγωγικότητος καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς Γενεύην, παρὰ τῷ Διεθνῇ Γραφεῖῳ Ἐργασίας.

Εἰς τὴν Γενεύην, ἐξ ἄλλου, συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. De Haan, Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Διεθνoῦς Ἐπιστημονικῆς Ὄργανώσεως, τῆς ὁποίας μέλος ἀποτελεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιστημονικὴ Ἐταιρεία Ὄργανώσεως τῆς Ἐργασίας (ταύτης Γεν. Γραμματεὺς εἶναι ἀπὸ τινων μηνῶν ὁ κ. Ἀγαπητίδης).

Τέλος—κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου—μετέβη εἰς Στρασβούργον, ὅπου ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐκεῖ συνελευθούσαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὄργανώσεως διὰ τὴν μελέτην τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων. Εἰς αὐτὴν τοῦ ἀνετέθη ἡ προεδρία μίας τῶν Συνεδριῶν, ὡς καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς Ἐμπειρογνομόνων διὰ τὴν ἔρευναν τοῦ θέματος τῆς ἐντάξεως τῶν προσφύγων εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν χωρῶν, πρόβλημα εἰς τὴν μελέτην τοῦ ὁποίου θὰ συμβάλλῃ ὀλόκληρος ἡ Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ κ. Ἀν. Μπακάμπαση.

Ὁ Καθηγητὴς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ

Ὁ κ. Π. Πέρδικας ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀμβούργου καὶ ἔδωσε δύο διαλέξεις εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Νομικῆς Σχολῆς μεταξὺ 22—26 Ὀκτωβρίου περὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαίου συγκριτικῶς πρὸς τὸ Γερμανικὸν δίκαιον. Αἱ διαλέξεις ἐπανελήφθησαν χάριν τοῦ Verein für Versicherungswissenschaft.

Αἱ διαλέξεις ἐσχολιάσθησαν εὐμενῶς καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν περιλήψει εἰς Νο-

μικὰ περιοδικὰ τοῦ Ἀμβούργου.

44
Ο Καθηγητής κ. **ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΡΚΙΛΙΤΣΗΣ**

Τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ Σεπτεμβρίου συ-
νήλθε εἰς Καστελγκαντόλφο τῆς Ἰταλίας τὸ
τρίτον συνέδριον τῆς Διεθνoῦς Ἑταιρείας Ἐ-
ρευνῶν ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πλούτου καὶ Εἰσο-
δήματος.

Ἀντιπροσωπεύθησαν εἰς αὐτὸ ὄλαι αἱ χω-
ραι καὶ ἡ Ἑλλάς. Εἰς τὰς συζητήσεις καὶ ἀ-
νακοινώσεις, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν, μετέ-
σχον ἐπιστήμονες ἀσχολούμενοι μὲ τὰ προ-
βλήματα τοῦ Ἐθνικοῦ Πλούτου καὶ Εἰσοδή-
ματος ὅπως οἱ Stone, Kuznetz, Clark,

Goldsmith, Gini, Frish, Copeland, Perroux κ.ά. Τῆς ἑλληνικῆς ἀντι-
προσωπείας μετέσχεν ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Α. Κυρκιλίτσης.

Τὰ κυριώτερα προβλήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνεφέροντο τόσον αἱ ἀνακοι-
νώσεις ὅσον καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι συζητήσεις, ἀφοροῦν εἰς θέματα ἐν-
νοιολογικά, μεθοδολογικά καὶ προβλήματα μετρήσεως πρακτικῶς τοῦ ἐθνι-
κοῦ πλούτου, ὡς καὶ τῶν διαφορῶν μεγεθῶν ὑπὸ τὰ ὁποῖα παρουσιάζεται
τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα. Εἰς γενικὰς γραμμὰς τὰ θέματα τοῦ συνεδρίου πε-
ριελάμβανον τὰ ἑξῆς: 1) Τὸ πρόβλημα τῆς διερευνήσεως τῆς συντελουμέ-
νης οικονομικῆς ἀναπτύξεως ἐπὶ τῇ βάσει δεδομένων τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδή-
ματος. 2) Μεταβολαὶ ἐν τῷ χρόνῳ καὶ διεθνῆς συγκρισιμότης τοῦ ἐθνικοῦ
εἰσοδήματος. 3) Προβλήματα καταρτίσεως ἐθνικῶν λογαριασμῶν εἰς τὰς ὑ-
ποανεπτυγμένας χώρας. 4) Κατάρτισις τύπου προβλέψεων βάσει τοῦ συστή-
ματος τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν. 5) Εἰδικὰ προβλήματα μετρήσεως τοῦ ἐ-
θνικοῦ κεφαλαίου, τῶν ἐπενδύσεων, τῆς ἀποταμιεύσεως, τῶν ἀποσβέσεων
κλπ. ἔξαισθέντα ἀπὸ ἐθνικοοικονομικῆς πλευρᾶς, καὶ 6) Μέθοδοι ἐφαρμο-
σθεῖσαι καὶ προβλήματα ἀντιμετωπισθέντα διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐθνι-
κοῦ ἰσοζυγίου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὡς καὶ ἐπὶ μέ-
ρους μορφῶν τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν τῶν διαφορῶν μετεχουσῶν τοῦ συ-
νεδρίου χωρῶν.

Ο Καθηγητής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ**

Εἰς τὸ Μιλάνον συνεκροτήθη Εὐρωπαϊκὸν
Συνέδριον ἐπὶ τῆς ἰατρικῆς τῆς ἐργασίας, τὴν
28ην Σεπτεμβρίου—3 Ὀκτωβρίου 1953. Εἰς
τὸ Συνέδριον τοῦτο, ὀργανωθὲν ὑπὸ τῆς Παγ-
κοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας καὶ τοῦ Διε-
θνoῦς Γραφείου Ἐργασίας, τῇ συμπράξει καὶ
τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ἀντιπροσωπεύθη-
σαν 13 Κράτη, δι' ὀγδοήκοντα περίπου ἀπε-
σταλμένων, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλοὶ καθη-
γηταὶ Πανεπιστημίων. Τὸ ἡμέτερον Ὑπουργεῖον
Κοινωνικῆς Προνοίας ἐξεπροσώπησεν ὁ

καθηγητὴς κ. Γεώργιος Παπακώστας, ὅστις καὶ ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τοῦ

Συνεδρίου. Κατά τὸ ἐν λόγῳ Συνέδριον, συνεζητήθησαν τὰ ἑξῆς θέματα: Ὁ ἀνθρώπινος παράγων καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐργατῶν. Ἀποκατάστασις τῶν σωματικῶς μειωμένων ἐργατῶν. Τὰ ἱστιτοῦτα ἱατρικῆς τῆς ἐργασίας καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ἱατρῶν τῶν ἐπιχειρήσεων. Αἱ ἡμεραγῖαι ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ ἡ αἰτιολογία των. Ἱατρικαὶ ὑπηρεσίαι τῶν μεγάλων ἐργοστασίων. Ἱατρικαὶ ὑπηρεσίαι τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ ψυχικὴ ὑγιεινὴ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Ὁ ἠλικιωμένος ἐργάτης καὶ τὰ ἱατροκοινωνικά του προβλήματα. Ἡ νομοθεσίαι τῆς ἱατρικῆς τῆς ἐργασίας.

Εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ πλείστου τῶν θεμάτων τούτων ὁ κ. Παπακώστας ἔλαβε λίαν ἐνεργὸν μέρος. Εἰς ἐν δὲ ἐξ αὐτῶν, ἀφορῶν τὴν διδασκαλίαν τῆς βιομηχανικῆς ὑγιεινῆς, ἡ ἐπέμβασις αὐτοῦ ἀπετέλεσεν ἐκτεταμένην εἰσήγησιν, ἥτις ἐκίνησεν ἰδιαιτέρως τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συνέδρων. Ἀξιοσημείωτα εἶναι καὶ τὰ λεχθέντα ὑπ' αὐτοῦ σχετικῶς μὲ τὴν Α.Σ.Β.Σ., ὅταν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας Μ. Robert, ὁμιλῶν περὶ τῶν αἰτίων τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ τονίσας τὴν ἀνάγκην ἀγωγῆς τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν διοικητικῶν στελεχῶν τῶν ἐργοστασίων ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόληψιν τῶν ἀτυχημάτων, ἠρώτησεν ἂν εἰς χώραν τινὰ τῆς Εὐρώπης εἰς τὰ προγράμματα τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν καὶ τῶν σχολῶν ἐκπαιδεύσεως διοικητικῶν στελεχῶν ἡ διδασκαλία τῆς βιομηχανικῆς ὑγιεινῆς ἀντιπροσωπεύεται ἐπαρκῶς. Ὁ κ. Παπακώστας εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπαίδευσιν διοικητικῶν στελεχῶν τῆς βιομηχανίας, ἡ χώρα μου ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, εἰς τὴν ὅποιαν δίδεται ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ὑγιεινῆς τῶν ἐργοστασίων καὶ τῆς προληπτικῆς ἱατρικῆς τῆς ἐργασίας. Ἡ διδασκαλία αὕτη ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὰ μέλλοντα διοικητικὰ στελέχη τῶν ἐπιχειρήσεων ἱκανά, ἀφ' ἑνὸς νὰ κατανοοῦν τὰς ὑποδείξεις τῶν ἱατρῶν τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἐργασίας καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ μεταδίδουν τὰς γνώσεις των ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τῆς ἐργασίας τόσοσιν εἰς τοὺς ἐργάτας, πρὸς προφύλαξιν τῆς ὑγείας των ἀπὸ τῶν κινδύνων τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐργοδότας, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀλλὰ καὶ μὲ βέβαιον ἐπακολούθημα τὴν ποσοτικὴν καὶ ποιοτικὴν βελτίωσιν τῆς παραγωγῆς». Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐπανήλθε λεπτομερέστερον εἰς τὴν εἰσήγησίν του σχετικῶς μὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς βιομηχανικῆς ὑγιεινῆς ἀναλύσας, μεταξύ ἄλλων, καὶ τὸ πρόγραμμα διδασκαλίας τῆς βιομηχανικῆς ὑγιεινῆς εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ.

II

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

«Πιστεύσατέ με : Ἡ οἰκονομία στό χρόνο θά σᾶς ἀποδώσῃ μεγάλο κέρδη, πού θά ὑπερβοῦν ὅ,τι θά μπορούσατε νά ὄνειρευθῆτε. Ἐνῶ ἀντίθετα ἡ σπατάλη τοῦ χρόνου θά σᾶς μειώσῃ πνευματικῶς καί ἡθικῶς περισσότερο ἀπό ὅ,τι μπορεῖτε νά φαντασθῆτε».

Γ Α Λ Λ Σ Τ Ω Ν

1. Οἱ πρακτικοὶ Ἀγγλοσάξωνες ἀποδίδουν παραστατικῶς τήν ἀξίαν τοῦ χρόνου διὰ τοῦ ρητοῦ «ὁ χρόνος εἶναι χρήμα».

2. Ὁ χρόνος ὅμως ἀξίζει ἀκόμη περισσότερο καί ἀπό τὸ χρήμα. Εἶναι τὸ μόνον ἀγαθόν, πού ἅμα μιά φορά χαθῆ, ποτέ πλέον δέν ἀνακτᾶται. Πλούτη, ὑγεία μποροῦν νά ἐπανακτηθοῦν. Ὁ χαμένος ὅμως χρόνος δέν ξαναεπιρκαται.

3. Ὁ χρόνος οὔτε ἀνακτᾶται, οὔτε πολλαπλασιάζεται. Ἡ ἀπόδοσις τῆς γῆς, τῶν μηχανῶν μπορεῖ νά αὐξηθῆ. Διὰ τὸν χρόνον ὅμως τὸ μόνον πού μᾶς ἀπομένει εἶναι ἡ κατάλληλος χρησιμοποίησις του.

4. Πρέπει νά ἐξευρεθῆ χρόνος διὰ μελέτην, συστηματικὴν ἀσκήσιν, διασκεδάσεις, κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις. Διότι ὅλα χρειάζονται στόν ἰσορροπημένο ἄνθρωπο. Καί σέ κάθε περίπτωσι πρέπει νά μὴ γίνωνται πολλὰ πράγματα συγχρόνως, ἀλλὰ μόνον ἕνα· αὐτὸ ὅμως νά γίνεται καλά.

5. «Χρόνου φείδου» ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι. Δυστυχῶς ἐπειδὴ φαινομενικῶς ὁ χρόνος δέν μᾶς στοιχίζει τίποτε, τὸν σπαταλοῦμεν ἀλόγιστα καί ὅταν τὸ ἀντιλαμβανόμεθα εἶναι πλέον ἀργά.

Λησμονοῦμεν ὅτι ἴσως δέν θά μᾶς παρουσιασθῆ ὄχι ἀπλῶς χρόνος, ἀλλὰ ὁ κατάλληλος χρόνος μὲ τὸ σκοπὸ πού ἐπιδιώκουμε. Κάθε ὥρα τῆς ἡμέρας, κάθε ἡλικία δέν εἶναι πρόσφοροι δι' ὅλα τὰ πράγματα.

6. Ὁ χρόνος πολλές φορές δέν μᾶς περιμένει. Δι' αὐτὸ νά εἰσθε φιλάργυροι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ χρόνου σας. Καί ἅς ἔχετε ὡς σύνθημα : «Μία ὥρα διὰ κάθε πρᾶγμα καί κάθε πρᾶγμα εἰς τὴν ὥραν του».

7. Ἡ καλὴ χρησιμοποίησις τοῦ χρόνου ὅμως δέν εἶναι εὐκόλη δουλειά. Μερικὲς φορές πρέπει νά ξέρη κανεὶς πῶς νά χάνη χρόνο γιὰ νά κερδίσῃ ἀργότερα περισσότερο.

8. «Σπεῦδε βραδέως» ἔλεγαν οἱ πρόγονοί μας. Αὐτὸ σημαίνει πῶς πολλὰ πράγματα θέλουν χρόνο γιὰ νά ὀριμᾶσουν. Ἡ βιασύνη, ἡ νευρικότης, ἡ ὑπερέντασις, εἶναι ἐπικίνδυνες ἰδιότητες, ὅπως καί ἡ ὀκνηρία καί ἡ ἀναβλητικότης.

9) "Ένας χρόνος φορτωμένος με υπερβολική δράσι, καταλήγει πολλές φορές σε πρόωρη φθορά του οργανισμού μας.

Δέν μᾶς ἐνδιαφέρει μόνο νά χρησιμοποιήσουμε τὸ χρόνο μας, ἀλλὰ καὶ πῶς νά τὸν χρησιμοποιήσουμε κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο.

«Υπάρχουν δύο εἶδη χρόνου· ὁ φυσιολογικός, πού ὑπολογίζεται σὲ λεπτά καὶ δευτερόλεπτα τῆς ὥρας. Καὶ ὁ ψυχολογικός χρόνος, πού διαφέρει κατ' ἄτομον, ἀνάλογα μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς του».

Ι. Α. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Σπουδάστριαι τῆς Σχολῆς

ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

“ΣΤΟΝ ΠΑΛΗΟ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ..

Κάθε φορά πού άκούω ή βλέπω κάτι σχετικό μέ τις «έργατικές σχέσεις» ή «τήν κατανόησιν τών έργαζομένων», ένθυμοῦμαι τό άφεντικό μου όταν ήμουν μαθητεύομενος. Έδούλευα σ' ένα μικρό έργαστήριο και τό άφεντικό ήταν πραγματικό άφεντικό. Ήταν σκληρότερο και άπό τό διάβολο, ταυτόχρονα όμως και εύθυσ και δίκαιος άνθρωπος.

Όταν οί σύγχρονες όμιλίες για τις «σχέσεις» κατασταλάζουν στις βασικές άρχές της συνεργασίας έργοδότη και έργαζομένων, δέν λένε τίποτε ουσιαστικώτερο άπό ό,τι τό άφεντικό μου περιελάμβανε εις τόν πίνακα τών «Δέκα έντολών», πού ειχε τοιχοκολλήσει εις τό έργαστήριο.

Νά ποιές είναι αυτές, κάθε δέ μία άξιζει νά αναπτυχθή σέ ιδιαίτερο άρθρο.

1. Μην λές ψέμματα. Αυτό σπαταλά και τόν χρόνο σου και τόν χρόνο μου. Είμαι βέβαιος πώς θα σε πιάσω στό τέλος και αυτό θα είναι τό κακό τέλος.

3. Κύτταζε τή δουλειά σου και όχι τό ρολόγι. Γιατί έτσι σε μία μακρυνά ήμέρα μου κάνεις δουλειά μικρής ήμέρας και αυτό με κάνει νά στραβομουτσουιάζω.

3. Δόσε μου περισσότερο άπό ό,τι αναμένω και θα σε πληρώσω περισσότερο άπό ό,τι περιμένεις. Είμαι διατεθειμένος νά αύξησω τό μισθό σου, εάν μου αύξάνεις τά κέρδη μου.

4. Χρωστάς τόσα στόν έαυτό σου, ώστε δέν έχεις περιθώριο νά χρωστάς σε άλλους. Μακρυνά λοιπόν άπό χρέη ή έξω άπό τήν δουλειά μου.

5. Η άτιμία δέν είναι ποτέ άτύχημα. Οί καλοί άνδρες όπως και οί καλές γυναίκες μπορούν νά αναγνωρίσουν τόν πειρασμό, όταν τόν συναντήσουν.

6. Έχε τό νοῦ σου στή δουλειά και μέ τόν καιρό θα άποκτήσης δική σου δουλειά, πού νά νοιάζεσαι γι' αυτή.

7. Μην κάνης κάτι, πού θα πληγώση τόν αυτοσεβασμό σου. Ό υπάλληλος πού θέλει νά κλέψη για μένα, θα θελήση νά κλέψη και έμένα.

8. Δέν είναι δουλειά μου τό τί κάνεις τήν νύχτα. Έάν όμως ή άσωτεία σου έπηρεάζει τή δουλειά σου τό άλλο πρωί και έργασθης τό μισό άπό ό,τι έλπίζω, θα μείνης εις τήν έπιχείρησίν μου τό μισό άπό ό,τι έλπίζεις.

9. Μή μου λές, ό,τι μου άρέσει νά άκούω. Δέν χρειάζομαι ύπηρέτη τής ματαιοδοξίας μου, αλλά έργάτη για τό χρήμα μου.

10. Έάν σε κλωστήσω, μη με κλωστήσης. Έάν άξιζη νά διορθωθης άξιζει νά σε κρατήσω. Δέν χάνω τόν καιρό μου νά καθαρίζω σάπια μήλα, δίνω όμως εις άλλους τήν εύκαιρία νά έπωφεληθοῦν.

(Άπό τό Leadership)

ΓΑ Νεα της Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.—Ἡ ἐπίσκεψις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς. Ὁ λόγος τοῦ Προέδρου κ. Σπ. Μπρούσκαρη. Ἡ ὁμιλία τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου κ. Γ. Σημίτη.—Ὁ κ. Χάμερφελντ εἰς τὴν Σχολήν. Ὁ λόγος τοῦ κ. Διευθυντοῦ.—Τὸ Χρονικὸν τῆς Σχολῆς.—Τὸ ἐπιστημονικὸν πνεῦμα.—Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα.—Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας μὲ ἀπλᾶ λόγια.—Συνεργασία σπουδαστῶν: Ἡ ἐπικράτησις τῆς Γραφομηχανῆς.—Κίνησις καὶ ἀνέκδοτα Καθηγητῶν.—Χρυσᾶ ἔπη—Τὸ εὐθυμογράφημά μας

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Α' 1953/1954 — Δραχμαὶ 1 000 — Τεῦχος 3ον

ἜΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΥΔΟΚΙΑ,,

Ἀγαπητέ μου Φίλε,

Ἡ Σχολή μας σοῦ ἀπευθύνει, καθὼς καὶ στοὺς γονεῖς σου, τὶς πρὸ ἐγκάρδιες εὐχές γιὰ τὸ νέο χρόνο.

Βρίσκεσαι τώρα καὶ πάλιν ἀνάμεσά τους, στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα σου. Ἐλειψες ἀπὸ κοντά τους καὶ αὐτὴ ἡ ἀπουσία θὰ σέ ἔκαμε — τὸ πιστεύουμε — νὰ τοὺς ἀγαπήσης ἀκόμη περισσότερο, νὰ τοὺς ἐκτιμήσης ἀκόμη βαθύτερα καὶ νὰ κατανοήσης πρὸ πολὺ τὶς θυσίες τους γιὰ σέ.

Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχη στὸν κόσμον πρὸ στέρεο, πρὸ σίγουρο, πρὸ βαθὺ μέσα μας ἀπὸ τὰ αἰσθήματα γιὰ τοὺς γονεῖς μας. Φίλοι, φίλες, γνωστοί, διασκεδάσεις, ὅλα εἶναι τόσο ρευστά, τόσο περαστικά, τόσο σχετικά, κάποιες φορές τόσο ἀηδιαστικά. ἀκόμη τόσο κακοποιά.

Τὸ χαμόγελο τῆς Μάνας ἀνοίγει τὰ οὐράνια καὶ ἡ στοργικὴ καὶ ἡ θερμὴ ἀγκαλιὰ τῆς εἶνε ἀληθινὸς ἐπίγειος παράδεισος. Τίποτε στὴ ζωὴ δὲν ἀξίζει ὅσο τὸ χαμόγελό τῆς, ἡ στοργὴ τῆς, τὸ χὰδι τῆς. Εὐτυχισμένοι ὅσοι νοιώθουν αὐτὸ ὡς τὰ βάρη τῆς ψυχῆς τους. Καὶ ἡ ἀγάπη κι ὁ μόχθος τοῦ πατέρα εὐλογία Θεοῦ.

Τώρα πού εἶσαι κοντά τους ἀνοίξε τὴν καρδιά σου σ' αὐτούς, γιὰ νὰ δεχθῆς στὶς μεγάλες αὐτὲς μέρες τὴν εὐλογία τους. Γιατὶ πραγματικὰ «εὐλογίαι γονέων στηρίζουσι τέκνα».

Ἀκόμα τώρα πού βρίσκεσαι στὸ χωριὸ σου κοίταξέ το μὲ πόνο, μὲ στοργή, μὲ ἀγάπη, μ' ἐνδιαφέρον. Βέβαια ἡ Ἀθήνα εἶνε ἡ με-

γάλη πόλη, ή πρωτεύουσα, ή πνευματική έστία, τὸ βιομηχανικὸ καὶ ἔμπορικὸ κέντρο. Ἄλλὰ ἡ Ἀθήνα δὲν εἶνε ὅλη ἡ Ἑλλάδα. Καὶ τὰ χωριά μας εἶνε ἐπίσης Ἑλλάδα, Ἑλλάδα παραγωγική, Ἑλλάδα ποὺ ἀξίζει ὅλη τὴ στοργή μας καὶ τὴν ἀγάπη μας, ὄλο τὸ ἐνδιαφέρον μας.

Μὴ παρασυρθῆς ἀπὸ τὸν «πρωτευουσιανισμό» —σοῦ τὸ λέει ἓνας γέννημα θρέμμα τῆς Ἀθῆνας— καὶ μὴ περιφρονήσης τὸ χωριὸ σου γιατί εἶνε μικρὸ, γιατί εἶνε ἐγκαταλελειμμένο. Ἀντίθετα, τώρα πρέπει νὰ νοιώσης καλύτερα πόσο εἶναι ἐγκαταλελειμμένο καὶ πόσο πρέπει νὰ ἐργασθῆς, σάν μορφωμένος νέος, νὰ τὸ βελτιώσης, νὰ τὸ ἐξυψώσης. Γιατί ἀξίζει τὴ στοργή μας καὶ ὄχι τὴν περιφρόνηση, ἀξίζει τὸ ἐνδιαφέρον μας καὶ ὄχι τὴν ἀδιαφορία μας. Ἔχεις ὑποχρεώσεις στὸν τόπο ποὺ γεννήθηκες σὺ καὶ οἱ πρόγονοί σου. Ὅταν νοιώσης πόσους δεσμούς ἔχεις μὲ τὸ χωριὸ σου, δὰ καταλάβης ἀκόμη περισσότερο τὴν ὁμορφιά του, μὰ καὶ τίς ὑποχρεώσεις σου σ' αὐτό.

Τώρα ποὺ εἶσαι μαζὺ μὲ τοὺς δικούς σου τίς μεγάλες αὐτές μέρες κάνε μὴν εὐχή νὰ δουλέψουμε, νὰ ἀνασυγκροτηθοῦμε, νὰ παρασκευάσουμε ἓνα μέλλον καλύτερο γιὰ σὰς τοὺς νέους. Δὲ δὰ γίνῃ βέβαια ὁ τόπος πλούσιος, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ μείνῃ φτωχός, κακομοιριασμένος, ζώντας ἀπὸ ξένες εἰσφορές, ὅσον καὶ ἐάν αὐτές εἶνε μὴ μὴ μικρὴ, πολὺ μικρὴ, ἀνταπόδοση γιὰ τίς θυσίες μας στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἐλευθερία τοῦ κόσμου. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εἰρήνη, ἡ ἐμόνοια καὶ ἡ συνεργασία ὅς βασιλέψουν στὴν καρδιά ὄλων μας. Δὲν μπορεῖ τὸ μαχαίρι καὶ τὸ αἷμα νὰ εἶνε σύμβολα τῶν Ἑλλήνων. Δὲν μπορεῖ νὰ οἰκοδομήσουμε πάνω σ' αὐτά. Τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ οἰκοδομηθῇ πάνω στὸ μῖσος.

Ὁ καθένας μας στὸ μικρὸ ἢ μεγάλο κύκλο τῆς δράσεώς του μπορεῖ πολλὰ νὰ κάνῃ γιὰ νὰ ζήσουμε εὐτυχισμένοι σ' ἓνα τόπο τόσο ὁμορφο, τόσο εὐλόγημένο ἀπὸ τὴ φύση. Σκέψου πόσο εἴμαστε ὄλοι φυσικὰ ἐνωμένοι, συνταυτισμένοι, σὺ, ἐμεῖς, τὸ χωριὸ, ἡ πρωτεύουσα, οἱ γονεῖς σου, οἱ δασκάλοι σου, ὄλοι ὅσοι γεννηθήκαμε καὶ ζοῦμε στὸν ἐξαίσιον αὐτὸ τόπο, τὸν λουσμένο μέσα στὸ φῶς καὶ στὴν ἁρμονία τῶν γραμμῶν. Πῶς μπορεῖ νὰ φωλιάζῃ μέσα μας τὸ μῖσος καὶ ἡ ἐχθρότητα καὶ ὄχι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐμόνοια;

Ἡ Σχολὴ στέλνει σὲ ὄλους σας τίς πιὸ ἐγκάρδιες εὐχές, πιστεύ-

οντας, πώς μαζί με τις εύχες της —για να προκόψετε— κατεργάζεται το ήθος σας, για να σας κάνει όχι μονάχα μορφωμένα διοικητικά στελέχη τής οικονομικής ζωής, αλλά και πρό παντός καλούς "Ελληνες, χρήσιμους γενικά ανθρώπους.

Η εύχή της εΐνε να κατανοήσετε τὸ μεγάλο σκοπὸ τῆς καὶ ὁ νέος χρόνος να εΐνε δημιουργικὸς καὶ γόνιμος στὴν κοινὴ προσπάθεια ὄλων μας για τὸ καλὸ τοῦ τόπου μας. Θὰ τὸ ἐπιτύχουμε αὐτὸ ἂν πᾶνω ἀπὸ τὸν «ἐαυτούλη μας» βάλουμε τὸ γενικὸ καλὸ, ἂν ἀφίσουμε τὰ πάθη καὶ τὰ μίση, τὶς διαφορὲς καὶ τὶς μικρότητες για να ὑπηρετήσουμε τὸ γενικὸν συμφέρον, τὴν Πατρίδα μας.

Καὶ στηρίζει ἡ Σχολὴ μεγάλες ἐλπίδες σὲ σᾶς τοὺς νέους, πὺ μεγαλώσατε μέσα στὴ δόξα τοῦ ἀγῶνα για τὴν Ἐλευθερία. Πρέπει σεῖς πὺ δὰ εἶσθε ἡ πρώτη νέα γενεὰ τοῦ δευτέρου τμήματος τοῦ αἰῶνά μας να δώσετε συνέχεια στὶς μεγάλες στιγμὲς τοῦ Ἔθνους μας.

Τὸ 1953 φεύγει για να δώση τόπο στὴν ἀρχὴ μιᾶς νέας ἐποχῆς. Γενῆτε ἐργάτες προόδου καὶ εὐημερίας, πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀνατάσεως καὶ ὄχι ὄργανα καταπτώσεως, ὀπισθοδρομῆσεως καὶ ὑποδουλώσεως.

Στὸ ἀμείλικτο ἐρώτημα πὺ ὀρθώνεται, μόλις ἀνοίγει ἡ αὐλαία τοῦ 1954, ἀμείλικτο σὲ ὄλους μας, ἐὰν ὁ κόσμος ὑποκύπτοντας στὴ βία δὰ ζῆση στὸ σκοτάδι τῆς τυφλῆς πίστεως, δῶστε σεῖς οἱ μορφωμένοι νέοι τὴν ἐλπιδοφόρα ἀπάντηση ὅτι χωρὶς Ἐλευθερία δὲν ὑπάρχει Δικαιοσύνη, ἀλλὰ καὶ χωρὶς Δικαιοσύνη εἶναι ἀνύπαρκτη ἡ Ἐλευθερία. Ἡ Ἐλλάδα καὶ ὄλη ἡ Ἀνθρωπότητα ἀπὸ σᾶς τοὺς νέους ἀναμένει τὸ καλὸ αὐτὸ μήνυμα. Γενῆτε οἰκοδόμοι, δημιουργοὶ καὶ ὄχι καταλυτὲς καὶ ἀρνητὲς. Γενῆτε ὠραῖοι "Ελληνες, χρήσιμοι Ἀνδρῶποι.

Μὲ πολλὴν ἀγάπην
ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

Στρατῶ Κ. Παλαιωάννου

-I-

Ἐνός ὄριου ἰ ὄραμα, ἔνχεις ἐνὶ ψυχῇ σου.
Ἐὸ δρεψες μὴ τὴν αἰὼν σου, τὸ ροῦ καὶ τὴν καρδιά.
Ἐὰ Μαιωνίς ἐδάχες, μαρῶσαι μασί σου
μὴ ὁ σῶπος ριφοτόχοι καὶ στυριωθε βαδιά!

-II-

Ἰβὶ ὅταν μια μερὰ φράσῃμι ἐπὶ ἀγῆριμα τοῦ χρόνου
- ἢ Ἰβία ἐν' ἀθάνατη καὶ πάντου κληῖρα -
θα ὄνῃς μὴ νισερηγάρια καὶ δίχως νόμου ὄρον.
Να ὄσια εἶναι τοῦ δέντρον μου ἢ μαρῶσῶρα φῆρα!

Ἀθήναι 13 Δεκεμβρίου 1953

Ἐὸ Γραφεῖον Ἐπισημῶν
Κ. Β. Καραγιάννης

Ταῖς Μοῦσῃς

Ἐφῆς

Βασίλειος

Ν. Ροῖσα

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Οι Σπουδασταί τοῦ Γ' ἔτους συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς καὶ τοὺς καθηγητάς κ. κ. Ι. Χρυσόχοῦ καὶ Σ. Σταυρόπουλον ἐπεσκέφθησαν τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐγκατασταθῆ πλέον εἰς τὸ νέον λαμπρὸν κτίριόν του παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου. Τοὺς σπουδαστάς ὑπεδέχθησαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Σπ. Μπρούσκαρης, οἱ Ἀντιπρόεδροι κ. κ. Π. Λῶζος, Κ. Κωτσιόπουλος, ὁ Ταμίας κ. Ε. Γεωργίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς κ. Χ. Καραμανῶφ καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Γ. Σημίτης.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς παρουσιάζων τοὺς σπουδαστάς εἶπεν ὅτι ἡ Σχολὴ ἐθεώρησε χρέος καὶ εὐχαρίστησίν της κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος νὰ κάμῃ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν της εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς, πρῶτον διότι τὸ Ἐπιμελητήριον εἶναι ἡ ἔκφρασις καὶ κατὰ νόμον καὶ κατ' οὐσίαν τῆς οικονομικῆς ζωῆς τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς πρωτεύουσος τῆς Ἑλλάδος καὶ δεύτερον διότι ἡ Σχολὴ συνδέεται μὲ ἀρρήκτους ἱεροὺς δεσμοὺς μὲ τὸ Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς διότι δεύτερος Πρόεδρός της, δημιουργικὸς συμπαραστάτης της εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν της προσπάθειαν ἐστάθη ὁ αἰμίμητος Κάντζιας, ὁ πολυαγαπητὸς φίλος, ὁ ἐξαίρετος ἄνθρωπος, ὁ τίμιος πολίτης.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου ἐτόνισε, ὅτι οἱ νέοι αὐτοὶ ἔρχονται καὶ εἰς τὴν Σχολὴν καὶ εἰς τὸ Ἐπιμελητήριόν σας μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μορφωθοῦν καὶ ἐλπίζω ἢ μᾶλλον εἶμαι βέβαιος νὰ σᾶς διαδεχθοῦν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ ἔργον σας.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἀκόμη μίαν ἀπαίτησιν ἀπὸ τὸ Ἐπιμελητήριόν σας, προσέθεσέν ὁ κ. Παπαϊωάννου. Μίαν ἄλλην ἡμέραν κάποιος ἀπὸ σᾶς νὰ ὀμιλήσῃ πρὸς τοὺς νέους, καὶ νὰ ἱστορήσῃ πῶς ὁ Πειραιεὺς ἀπὸ ἕνα ἄθροισμα ὀλίγων καλυβῶν ἔγινε ἡ μεγάλη ἐργαζομένη πόλις τῆς Ἑλλάδος. Ἐτσι οἱ νέοι θὰ μάθουν πόσον μόχθον κατέβαλον καὶ πόσας θυσίας ὑπέστησαν αἱ παρελθούσαι καὶ ἡ παρούσα γενεὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ δημιουργήσουν τὸν Πειραιᾶ.

Μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Σπ. Μπρούσκαρης ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ κατωτέρω :

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. Σ. ΜΠΡΟΥΣΚΑΡΗ

Με ιδιαίτεράν χαράν ἐπικοινωνοῦμεν με τούς ἐρευνητάς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης καί τούς λαμπροὺς μαθητάς των, τούς μελλοντικούς ἐργάτας τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς.

Ἡ σημερινὴ ἐπίσκεψίς σας ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς εὐτυχὲς γεγονός διότι μᾶς παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ μεταφέρωμεν τὸν χαιρετισμὸν καί τὰς εὐχὰς τοῦ ἐμπορικοῦ καί βιομηχανικοῦ κόσμου τῆς πόλεώς μας.

Ἀνανεώνει ἀκόμη καί ἐπισφραγίζει τούς ιδιαίτεροὺς καί γνωστοὺς δεσμούς, πού συνδέουν τὸ Ἐπιμελητήριον με τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Τοὺς δεσμοὺς πού ἐδημιούργησεν ὁ δημόσιος βίος δύο ἐξαιρέτων ἀνδρῶν καί τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον των ὑπὲρ τῶν οἰκονομικῶν μας πραγμάτων.

Τοὺς δεσμοὺς ὑπὲρ τῶν ὁποίων εἰργάσθη ὁ αἰμίμηστος προκάτοχός μας, Πρόεδρος σας Τάκης Κάντζιας καί τούς ὁποίους ἐκαλλιέργησεν ὁ ἀκάματος Διευθυντής σας κ. Στρ. Παπαϊωάννου.

Τοὺς ἰδίους δεσμοὺς πού ὠδήγησαν τὴν Σχολὴν σας μεταξὺ τῶν ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν μας Ἰδρυμάτων καί τὴν κατέστησαν ἀντικείμενον τοῦ ιδιαίτερου μας ἐνδιαφέροντος καί συμπαιθείας.

Ἐκδηλώσεις τῶν αἰσθημάτων μας τούτων εἶναι καί ἡ πρόσφατος ὑπόδειξις διὰ τὸ Συμβούλιόν σας δύο τῶν ἐκλεκτοτέρων συνεργατῶν μας ἐκ τοῦ βιομηχανικοῦ κλάδου. Τοῦ Ἀντιπροέδρου μας κ. Κωτσιοπούλου καί τοῦ Προέδρου τοῦ Βιομηχανικοῦ μας Τμήματος κ. Εὐστρατίου.

Ἐντὸς ὀλίγου ὁ Νομικός μας Σύμβουλος κ. Σημίτης, διὰ νὰ καταστήσῃ πλέον ἀπτήν τὴν μεταξὺ μας ἐπαφήν, θὰ σᾶς ἀναπτύξῃ τὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἐπιμελητηρίων.

Πρὶν ὅμως παραχωρήσω τὴν θέσιν μου εἰς τοῦτον, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπικοινωνήσω προσωπικῶς μαζί σας καί νὰ σᾶς εἶπω μερικὰ λόγια.

Λόγια πού ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν πείραν τῆς ἐργασίας καί τῆς ζωῆς καί μετατρέπονται γιὰ σᾶς σήμερον εἰς πατρικὴν στοργὴν καί εἰς ἐνδιαφέρον διὰ τὴν προκοπὴν σας.

Ἐλάτε νὰ ἀνατρέξωμεν μαζί, σεῖς με τὰς ἱστορικές σας γνώσεις καί ἐγὼ με τὴν πρώτην μου νεότητα εἰς τὸ 1909, εἰς τὰς παραμονὰς τῶν Βαλκανικῶν πολέμων.

Τότε, παρατηρεῖται μία ιδιαίτερος σοβάρὰ αὔξησις τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς καί διαφαίνονται αἱ πρῶται ἐκδηλώσεις τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανικῆς προσπαθείας.

Τὸ νεόκτιστον λαμπρὸν Μέγα-
ρον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχα-
νικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς

Αί νέαι οικονομικαί συνθήκαι διαμορφώνουν και διαπλάσσουν τὴν ἐμπορικὴν τάξιν.

Τὰ Κράτος σὺν τῷ χρόνῳ και διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ζητημάτων τῆς νέας ταύτης ἐξελίξεως, ἐπιζητεῖ τὴν συνεργασίαν τῆς. Ἄλλὰ και τὴν ὑπεύθυνον γνώμην τῆς.

Ἐκ παραλλήλου ἡ ἐμπορικὴ τάξις ἐπιδιώκει τὴν διὰ συλλογικῆς ἐκπροσωπήσεως ἐμφάνισιν τῶν ἀπόψεών τῆς.

Ἄναπτύσσεται οὕτω ἡ ἰδέα ὀργανώσεως ἑνὸς συλλογικοῦ ὀργάνου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν θεμάτων τούτων.

Και ἐμφανίζεται τὸ πρῶτον Ἐπιμελητήριον τῆς Χώρας, τὸ τοῦ Πειραιῶς, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὴν μὲν ἔχει τὴν μορφήν ἰδιωτικοῦ συλλόγου διὰ τὰ περιβληθῆ ἁργότερον, ἐν ἔτει 1919 νόμιμον τύπον και τὰ ἀποτελέση Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου

Τότε και κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ Νόμου, τὰ Ἐμπορικὰ και Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια καθίστανται ὑποχρεωτικά Ἐνώσεις ἐμπόρων και βιομηχάνων.

Εἶναι φυσικόν, ἀλλὰ και λογικόν, ὡς Ἐνώσεις ἀτόμων ὀρισμένης μάλιστα κοινωνικῆς τάξεως, νὰ σᾶς δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι περιορίζονται, κατὰ τὸ ἔργον των, εἰς μίαν στενὴν ἐξυπηρέτησιν εἰδικῶν ταξικῶν συμφερόντων.

Ἐπὶ τοῦ σημείου ἀκριβῶς τούτου, θέλω νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχήν σας.

Διότι τὰ Ἐπιμελητήρια εἰς τὰς πράξεις και ἐνεργείας των, οὐδέποτε ἔχουν ὡς κίνητρον τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα.

Ἡ ὑπαρξις και ὁ σκοπός των, ἦτο πάντοτε συνυφασμένος και συνδεδεμένος μὲ τὸ γενικώτερον συμφέρον, μὲ αὐτὸ πού ὀνομάζεται «ἐθνικὸν ἀγαθόν».

Ἐπεμελήθημεν πάντοτε τῆς δράσεως και ἐπιδόσεώς των, ἀπὸ περιοπῆς.

Κατέστησαν πράγματι βουλευτήρια, ὅπου οἱ ἐπίλεκτοι τοῦ ἐμπορικοῦ και βιομηχανικοῦ κόσμου βουλευόνται ἐπὶ τοῦ γενικωτέρου κοινωνικοῦ ἀγαθοῦ.

Διὰ τῆς ἀντικειμενικῆς συζητήσεως και ἐξονυχιστικῆς μελέτης καταλήγουν εἰς συμπεράσματα σαφῆ και θετικά. Τὰ συμπεράσματα ταῦτα περιβαλλόμενα μὲ τὴν Ἐπιμελητηριακὴν σφραγίδα, διαμορφοῦνται εἰς ὑπεύθυνον γνώμην, ἡ ὁποία λαμβάνει τὴν εὐρύτεραν δυνατὴν δημοσιότητα.

Διότι τὰ Ἐπιμελητήρια ἐπιζητοῦν τὸν ἔλεγχον και θεωροῦν τὴν

Οι σπουδασταί του Γ' έτους κατά
τήν επίσκεψίν των εις τὸ Ἐπιμελη-
τήριον, ἔχοντες εἰς τὸ μέσον τὸν
πρόεδρόν του κ. Σ. Μπρούσκαρη

δημοσιότητα ταύτην, ὡς ἐπιβεβλημένον καθήκον. Διακαῆς ἐπιθυμία των εἶναι καὶ ἡ δρᾶσις των νὰ γίνεται γνωστὴ ἀλλὰ καὶ αἱ γνώμαι των νὰ ὑφίστανται τὸν ἔλεγχον τῆς κοινῆς γνώμης.

Χαρακτηριστικὰ τῶν πράξεών των εἶναι ἡ εὐθυκρισία καὶ ἡ ἀμεροληψία, ἡ φρόνησις καὶ ἡ συναντίληψις.

Ἐπιδιώξεις των ἡ ἰδανικὴ πολιτεία, ἡ οἰκονομικὴ καὶ γενικώτερον ἡ κοινωνικὴ πρόοδος, ἡ βελτίωσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς.

Ἀποτελοῦν συμπαραστάτας τῆς Πολιτείας εἰς τὸ ἔργον της καὶ ἐνεργοῦν εἴτε κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς εἴτε καὶ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας.

Εἰς τὴν συμπαραστάσιν αὐτὴν ἢ τὴν γνωμοδοτικὴν λειτουργίαν δὲν γνωρίζουν φραγμούς, ἀγνοοῦν τὴν σκοπιμότητα.

Ἐκεῖ ὅπου διαβλέπουν ὅτι ἀπειλεῖται τὸ δημόσιον συμφέρον ἢ ἀγνοεῖται ὁ ἔθνικὸς παλμός, δὲν γνωρίζουν συμβιβασμούς.

Δι' αὐτὸ καὶ ἡ γνώμη των, κατὰ τὸ πλεῖστον κατέστη σεβαστή.

Ἀρῶμαι τὴν στιγμὴν ταύτην στοιχεῖά τινα ἀπὸ τὴν δρᾶσιν καὶ μόνον τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ κόσμου τῆς περιφερείας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁποῖου εὐρισκόμεθα διὰ νὰ σᾶς δώσω ἀμυδρὰν εἰκόνα τῶν πλαισίων καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς.

Οἱ σπουδαιότεροι συντελεσταὶ καὶ πρωταγωνισταὶ εἰς τὴν ζωὴν τῆς πόλεως ταύτης προέρχονται ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Τὰ οἰκοδομήματα καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐκδήλωσις ἐργασίας πού διακρίνεται γύρω σας εἶναι ἀποτέλεσμα ἐμποροβιομηχανικῆς πρωτοβουλίας καὶ δρᾶσεως.

Παρέλαβον ἀκτὴν τελεματώδη, ὡς τουλάχιστον ἡ ἱστορία ἀναφέρει, διὰ νὰ τὴν μεταμορφώσουν εἰς τὴν πόλιν πού βλέπετε σήμερον.

Αἱ λιμενικαὶ ἐγκαταστάσεις, τὰ βιομηχανικὰ συγκροτήματα καὶ ἐν γένει πᾶν ἔργον τὸ ὁποῖον φέρει ζωὴν εἶναι ἰδικόν των.

Ταῦτα ἐν ὀλίγοις διὰ τὴν δρᾶσιν τῶν ἀτόμων.

Ὡς συλλογικὸν ὄργανον, θὰ πρέπει ἡμέρας πολλὰς νὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὰς πηγὰς τῶν ἀρχείων μας διὰ νὰ συλλάβητε καὶ ἐνημερωθῆτε ἐπὶ τῆς δρᾶσεώς του.

Δὲν ὑπάρχει πλουτοπαραγωγικὸς κλάδος τῆς Χώρας, δὲν ὑπάρχει ζήτημα κοινωνικόν ἢ οἰκονομικόν πού νὰ μὴ φέρῃ ἢ νὰ μὴ ἔχῃ περιβληθῇ τὴν σφραγίδα τῆς Ἐπιμελητηριακῆς γνώμης.

Αἱ ἀνάγκαι καὶ αἱ ἐλλείψεις, ὅπουδήποτε καὶ ἂν διαπιστοῦνται τίθενται, συζητοῦνται καὶ ἀντιμετωπίζεται ἡ λύσις ἢ ἡ θεραπεία των.

Ὁ ὀργανισμὸς μας ὡς ἔμβλημά του ἔχει τὴν ἄγρυπνον παρα-

κολούθησιν καὶ ὡς κίνητρον τοῦ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξέλιξιν.

Θέλετε νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς ἀκόμη παλαιότερας ἐποχὰς ἢ καὶ τὴν πρόσφατον ἱστορίαν διὰ νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν γενικωτέραν συμβολὴν τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ κόσμου ;

Ἐρευνήσατε τὴν ἱστορίαν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ τῶν πρωτοεργατῶν αὐτῆς. Ἀναμνησθῆτε ἀκόμη τοῦ Ρήγα Φερραίου, τῶν Φαναριωτῶν καὶ τόσων ἄλλων Ἐθνικῶν Ἀγωνιστῶν.

Ἡ ἂν προτιμᾶτε ἐξετάσατε τὸ παρὸν καὶ τὴν συμπαράστασιν τοῦ κόσμου αὐτοῦ εἰς ἔργα κοινωνικὰ καὶ ἔθνικα.

Παιδιά μου.

Ἄν προσφέρω τις λέξεις αὐτές, δὲν παρακινούμαι ἀπὸ πνεῦμα ὑπερβολῆς ἢ κομπασμοῦ. Αἱ ἰδιότητες αὐταὶ εὐρίσκονται μακρὰν τῆς ἐμπορικῆς νοοτροπίας. Οὔτε ἀπὸ πρόθεσιν νὰ ἀγιοίσω ἢ παραγκονίσω τὰς λοιπὰς παραγωγικὰς τάξεις.

Τις προσφέρω ὅμως, διὰ νὰ σᾶς δείξω τί δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ πίστις πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐργασίαν.

Ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀποτελέσητε καὶ σεῖς μέλη τῆς Κοινωνίας μας.

Εἶσθε οἱ φυσικοὶ διάδοχοι τῶν σήμερον ἐργαζομένων.

Μὴ ὀρρωδίσητε. Μὴ διστάσητε Προχωρήσατε. Ἐργασθῆτε. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία σᾶς ἀνήκουν.

Τὸ συγκρότημα τοῦτο, ὡς καὶ τὰ περίξ ἐργοστάσια, καταστήματα καὶ ἐν γένει ἐγκαταστάσεις εἶναι προϊόντα κοπιώδους ἐργασίας ὑπὸ τὰς δυσμενεστέρας τῶν συνθηκῶν

Ἡ σημερινὴ ἐμφάνισίς των εἶναι ἔργον πίστεως, εἶναι ἔργον ἐπιμονῆς.

Ὀπλισθῆτε καὶ σεῖς μὲ τὰς ἀρετὰς αὐτὰς καὶ προχωρήσατε εἰς τὴν ζωὴν.

Παραδείγματα πρὸς μίμησιν ἔχετε πολλά.

Ἀκολουθήσατε τὰ βήματα τοῦ προκατόχου κοινοῦ μας Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ σας καὶ τὰ διδάγματα τῶν Καθηγητῶν σας. Ὑπερβῆτε ἀκόμη αὐτά.

Ἡ ἀγορὰ δὲν ἀνέχεται οἰκονομικοὺς ἄρχοντας ἐκ κληρονομίας.

Ἡ ἱστορία τὸ ἀποδεικνύει.

Ἡ ἀγορὰ ἀνήκει εἰς τοὺς πλέον ἐργατικούς, εἰς τοὺς πλέον δραστηρίους, εἰς τοὺς πλέον τιμίους.

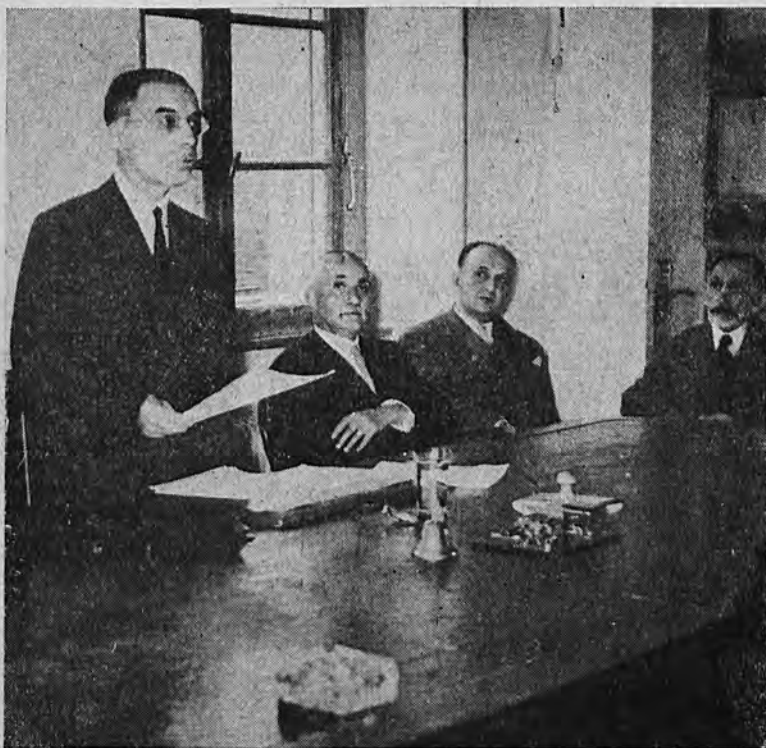
Ἐπωφεληθῆτε διὰ νὰ μᾶς διαδεχθῆτε. Διὰ νὰ ἀπολαύσητε τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ἐξεπληρώσατε τὸ πρὸς τὴν ζωὴν σας καθῆκον. Τὸ καθῆκον τῆς ἐργασίας.

Αὐτὸ πὸν ἐδημιούργησε καὶ ἐχράτησε τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα καὶ πὸν συνθέτει τὸ μέλλον αὐτῆς·.

Τὸ ἴδιον πὸν θὰ σᾶς δώσει τὰ ἐφόδια διὰ μίαν καλύτεραν αὔριον, προσωπικὴν ἰδικὴν σας καὶ τῆς Πατρίδος ὀλοκλήρου.

Σύνθημά Σας πρέπει νὰ εἶναι αὐτὸ πὸν εἶναι σύνθημα τῆς Σχολῆς Σας «Δουλειά, πολλὴ δουλειά», διὰ νὰ γίνετε χρήσιμοι ἄνθρωποι, διὰ νὰ γίνετε αὔριον εὐτυχεῖς.

Μετὰ ταῦτα ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς καὶ τ. Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς κ. Γ. Σημίτης ὁμίλησε πρὸς τοὺς σπουδαστὰς περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ὁ Νομ. Σύμβουλος κ. Γ. Σημίτης ὁμιλῶν. Παραπλεύρως οἱ κ. κ. Σ. Μπούσκαρης, Π. Λῶζος καὶ Χ. Καραμανῶφ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. Γ. ΣΗΜΙΤΗ

Ὁ ὁμιλητὴς ἐν ἀρχῇ ἐξιτόρησε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων εἰς τὰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, μεθ' ὃ ἡσχολήθη περὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ θεσμοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδιαιτέρως περὶ τοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 1836 δημιουργηθέντων ἐπιμελητηρίων. Ἀνέπτυξε, ὅτι ὑπάρχουσι δύο συστήματα λειτουργίας τῶν Ἐπιμελητηρίων, τὸ διοικητικὸν καὶ τὸ συλλογικόν. Τὸ πρῶτον ἀκολουθεῖται παρὰ τῶν Ἀγγλοσαξωνικῶν χωρῶν, τὸ δεύτερον παρὰ τῶν πλείστων κρατῶν τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης. Πρὸς τὰ δύο ταῦτα συστήματα ἀνταποκρίνονται διάφοροι νομικοὶ τύποι. Εἰς τὸ πρῶτον ὁ νομικὸς τύπος εἶναι τὸ σωματεῖον, εἰς τὸ δεύτερον τὸ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου. Ὑπὸ τοῦ νόμου 184, κατὰ τὸν ὁμιλητὴν, ἠκολουθήθη μικτὸν σύστημα, ἐν ᾧ τὰ ἐπιμελητήρια ἰδρύνονται διὰ Β. Δ. καὶ εἶναι νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἡ διοίκησις αὐτῶν ἐκλέγεται κατὰ τρόπον δημοκρατικόν. Ἀνέπτυξε μετὰ ταῦτα τὰς διατιξέεις τοῦ νόμου 184, ἐν σχέσει πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ ἐπέκρινε τὴν δημιουργίαν πληθώρας ἐπιμελητηρίων. Ἠρεύνησε τὰ τοῦ σκοποῦ τῶν Ἐπιμελητηρίων, διακρίνας τὰ ἔργα, εἰς ἔργα καθαρῶς διοικητικά, εἰς ἔργα μὴ δημιουργοῦντα ὑποχρεώσεις διὰ τοὺς τρίτους καὶ εἰς ἔργα γνωμοδοτικά καὶ ἐθεώρησε τὸ τελευταῖον καθήκον τῶν Ἐπιμελητηρίων ὡς τὸ σπουδαιότερον, ἐκφράσας τὴν εὐχὴν τῆς θεσπίσεως δεσμευτικῆς ὑποχρεώσεως περὶ τῆς λήψεως τῆς γνώμης αὐτῶν ἐπὶ ζητημάτων ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας*.

Εἰς τὸ τέλος ἐκ μέρους τοῦ Ἐπιμελητηρίου προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ οὗτοι ἐπωφελοῦμενοι τῆς λαμπρᾶς ἡμέρας ἀπεθαύμασαν τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τὴν θαυμασίαν ταρατσαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

*) Ὁλόκληρος ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Γ. Σημίτη θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Σχολῆς «ΣΠΟΥΔΑΙ».

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ κ. ΧΑΜΕΡΦΕΛΝΤ

Τὴν Σχολὴν μας ἐπεσκέφθη ὁ Δανὸς δημοσιογράφος κ. Χάμερ-φελντ, ὁ ὁποῖος ἀπεστάλη εἰδικῶς διὰ τὴν μελετῆσιν τὴν κατάστασιν τῶν σεισμοπαθῶν καὶ τὴν ἐνεργήσιν μετὰ ταῦτα προπαγάνδαν ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεώς των μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς φίλης Δανίας. Ὁ κ. Χάμερφελντ ἐθεωρήθη ὡς ἐπίσημος φιλοξενούμενος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπανειλημμένως τοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία τὴν ὁμιλήσιν καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας καὶ πρὸς τοὺς Δανούς ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.

Ὁ κ. Χάμερφελντ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐδῶ παραμονῆς του ἠθέλησε τὴν ἐπικοινωνήσιν μετὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν νεολαίαν καὶ πρὸς τοῦτο ἐπεσκέφθη μετὰ τῆς δημοσιογράφου καὶ διερμηνέως του δ. Λέλας Τάσσου τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν καὶ τὴν Σχολὴν μας. Ὁ κ. Χάμερφελντ ἐπεκινώνησε μετὰ σπουδαστὰς καὶ σπουδαστρίδας καὶ τῶν τριῶν ἐτῶν, ὡς καὶ μετὰ πτυχιούχους τῆς Σχολῆς, καὶ τὰς πρώτας του ἐνθουσιώδεις ἐντυπώσεις ἀνεκοίνωσε διὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ. Εἰς εἰδικὸν ἐρώτημα διὰ τὴν Σχολὴν μας ἀπήντησεν ὅτι ἀπετέλεσεν ἰδιαιτέραν χαρὰν δι' αὐτὸν ἢ ἐπίσκεψίς του εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ὅτι τοῦ ἐπροξένησεν ἰδιαιτέρας ἐντύπωσιν τὸ ἄρτιον πρόγραμμα τῆς Σχολῆς καὶ ἡ ἐκτελουμένη εἰς αὐτὴν ἐργασία.

Ὁ κ. Χάμερφελντ μετέσχεν εἰς φιλικὸν γεῦμα τῶν Καθηγητῶν καὶ εὔρε τὴν εὐκαιρίαν τὴν τονίσιν εἰς προσφώνησίν του τὴν βαθεῖαν συγκίνησίν του, διότι εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν θαυμασμόν του ὅχι μόνον διὰ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς νεωτέρους Ἑλληνας. Ὁ κ. Χάμερφελντ παρεχάλεσε τὸν κ. Διευθυντὴν τὴν μεταφέρει ἓνα μῆνυμά του πρὸς τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς: Νὰ εἶναι ὑπερήφανοι ὅχι μόνον διὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ παρὸν τῆς χώρας των. Νὰ εἶναι αἰσιόδοξοι διὰ τὸ μέλλον των.

Εἰς τὰ ἐνθουσιώδη αὐτὰ λόγια τοῦ κ. Χάμερφελντ ἀπήντησε μετὰ τὰ παρακάτω ὁ Διευθυντὴς μας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

Ἡ Σχολὴ μας εἶναι πολὺ εὐτυχής, διότι ὑποδέχεται ἓνα διακεκριμένον δημοσιογράφον καὶ ἓνα τιμημένον ἥρωα τῆς Δανίας, μετὰ τῆς ὁποίας παλαιοὶ δεσμοὶ συνδέουσι τὴν Χώραν μας.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Σχολῆς μας, ἡ ὁποία φιλοδοξεῖ τὴν μορφώσιν ἀνώτερα διοικητικὰ στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ ἰδιαιτέρας τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας, Σὰς εὐχαριστῶ δι' ὅσα ὑπὲρ τῆς πολυαγαπητῆς μας Πατρίδος εἶπατε.

Πράγματι, συνήθως οι ξένοι γνωρίζουν καλῶς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ δυστυχῶς ἀγνοοῦν παντάπασι τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν καθηγίασαν ἀγῶνες καὶ θυσίαι, αἵμα Μαρτύρων καὶ Ἡρώων.

Γνωρίζουν οἱ φίλοι μας ξένοι τὸν Μαραθῶνα καὶ τὴν Σαλαμίνα, ἀλλὰ λησμονοῦν ὅτι ὁ ἴδιος Λαὸς ἐπανελάβε τὴν ἱστορίαν του καὶ τὸ ἔπος του μὲ τὸν ἀγῶνα του κατὰ τῶν βαρβάρων, κατὰ τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ ναζισμοῦ, κατὰ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ κάθε μορφῆς.

Θαυμάζουν οἱ ξένοι μας τὰ ἀρχαία ἔργα Τέχνης, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ κορύφωμα τῆς ἀνωιάτης τοῦ ἀνθρώπου ἐκδηλώσεως, ἀλλ' ἀγνοοῦν τὴν θαυμαστὴν καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τοὺς νέους χρόνους, λαμπροῦ συνεχιστοῦ τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνικῆς παραδόσεως.

Ἀπαγγέλλουν οἱ ξένοι μας στίχους τῶν ἀρχαίων ποιητῶν καὶ δὲν γνωρίζουν κἀν τὴν ὑπαρξιν ἐνός Σολωμοῦ, ἐνός Παλαμᾶ, ἐνός Σικελιανοῦ. Γνωρίζουν τοὺς Πέρσας τοῦ Αἰσχύλου, ἀλλ' ἀγνοοῦν ὅτι τὸν νέον ἐπικὸν ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του ὑμνησε ὁ μέγας Σολωμὸς μας.

Ὁ μικρὸς αὐτὸς εἰς ἀριθμὸν Λαός, ἀλλὰ καὶ τὸσον μέγας, διετήρησε τὸν ἐθνισμὸν του, τὴν γλῶσσάν του, τὰ πανανθρώπινα ἰδανικά του, τὰς ἀρετὰς καὶ δυστυχῶς καὶ τὰ ἐλαττώματά του, παρὰ τὸσους αἰῶνας δουλείας κάτω ἀπὸ βαρβάρους καὶ παρὰ τὰ πλήγματα τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν. Ὅλη του ἡ ἱστορία ἀπὸ τῆς ρωμαϊκῆς κατακτήσεως εἶναι ἱστορία ἀντιστάσεως, θυσιῶν, καταστροφῶν, αἵματος.

Δι' αὐτὸ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἶναι ὑπερήφανος ὄχι μόνον διὰ τὸ παρελθόν του, ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀρχαίαν του δόξαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ παρόν του καὶ διὰ τὴν σύγχρονον συμβολὴν του εἰς τὸν πολιτισμὸν. Δὲν θὰ Σᾶς ὀμιλήσω ὅμως σήμερα διὰ τοὺς ἀγῶνάς μας, τοὺς ἡρώας μας, τοὺς μάρτυράς μας, διότι μοῖρα τῶν Ἑλλήνων εἶναι, ὅπως λέγει ὁ Ποιητής, νὰ φυλάγουν τίς Θερμοπύλες.

Θέλω ὅμως μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐδῶ παρουσίας Σας πρὸς ἐκτέλεισιν μιᾶς τὸσον συγκινητικῆς ἀνθρωπιστικῆς ἀποστολῆς ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων νὰ μεταδώσω εἰς τὸν ἀγαπητὸν Δανικὸν Λαὸν τρία χαρακτηριστικὰ παραδείγματα τῆς «ἀνθρωπιᾶς» τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀνθρωπιᾶς ποῦ εἶναι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Μετὰ τὴν φασιστικὴν ἐπίθεσιν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκάλεσε τοὺς Καθηγητὰς νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν στρατιωτικὴν λογοκρισίαν. Ἡμεν καὶ ἐγὼ μεταξὺ αὐτῶν ἐπὶ τινα χρόνον. Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐπιστολῶν ἦτο καὶ μιᾶς ἀγραμμάτου χωρικῆς ἀπὸ ἓν μικρὸν χωρίον τῆς Ρούμελης, ἡ ὁποία ἔγραφε εἰς τὸν ἀναχωρήσαντα διὰ τὸ Μέτωπον υἱὸν τῆς «Πονὺ πολὺ καὶ φοβοῦμαι, ἀλλὰ παρηγοροῦμαι διότι γνωρίζω ὅτι ἀγωνίζεσαι διὰ τὴν Ἑλευθερίαν ὄχι μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου».

Ἡ ἀρχαία Σπαρτιάτισα ἦταν βέβαια δεῖγμα ἡρώϊσμοῦ, ἀλλ' ἡ νεώτερη Ἑλληνίδα εἶναι γιομάτη ἀνθρωπιᾶ καὶ ἐγὼ, ἐκτιμῶ καὶ θαυμάζω περισσότερο τὴν δεύτερη.

Πέρι άντεπροσώπευα τήν Κυβέρνηση στήν "Εκθεση Αυτόκινητου του Τουρίνου. Ο Διευθυντής που με συνάδευε μου έδειξε γιομάτος θαυμασμό μιá μηχανή «άλφα—ρομέο». Είναι ένα θαύμα του τεχνικού μας πολιτισμού, είπεν ο Διευθυντής της "Εκθέσεως «Ναί, του άπήντησα, άλλ' ο ήθικός πολιτισμός, που βρίσκεται στόν καιρό μας ;»

Τό άπόγευμα, μου άπήντησε, που θά ξαναλήθε θά σάς άποδείξω πώς ύπάρχει. Τό άπόγευμα στο γραφείο του μου έδειξε με μιá βαθυτάτη συγκίνηση μιá φωτογραφία. Σ' ένα καμιόνι Ιταλοί άντιφασίστες οδηγούμενοι μετά τήν ήττα της "Ιταλίας στήν έξορία. "Ελληνες γύρω, γέροι, νέοι, παιδιά τους έδιναν τσιγάρα, κονσέρβες, νερό και οι γερμανοί χτυπούσαν έλληνες και Ιταλούς με τά όπλα τους, άφριζαν από τό θυμό τους. "Ενας αξιωματικός γερμανός κοίταζε έκπληκτος τή σκηνή, μη μπορώντας φυσικά νά καταλάβη τήν "Αλήθεια, τήν "Ανθρωπιá τών "Ελλήνων.

Νά, μου είπεν, ο ήθικός πολιτισμός. Βρίσκεται μέσα στήν άφθαστη άνωτερότητα της έλληνικής ψυχής, της ψυχής του Λαού, που άυθόρμητα φανερώθηκε Λαός άνωτέρων ανθρώπων. Γιατί ν' άμφιβάλλουμε για τίς ήθικές αξίες, για τόν ήθικό πολιτισμό, άφου είδαμε στόν πόλεμο και στήν κατοχή τήν έλληνικήν ψυχή ; Ποιός άραγε θά τραγουδήση μιá μέρα όχι μόνο τους ήρωΐσμούς και της θυσίες, όχι τους μάρτυρες και τους άγίους, άλλά προπαντός ποιός θά τραγουδήση αύτήν τήν άνώτερη έκδήλωση πονεμένων ανθρώπων, που νικούν τόν πόνο τους, ύπερπηδούν τήν έκδίκησή τους, τήν δικαίη κατά τών εισβολέων και στέκονται δίπλα τους με κατανόηση και στοργή, δίπλα τους σαν άπλοι "Ανθρωποι, που βλέπουν νά κακομεταχειρίζεται ή Βία όχι έχθρούς, άλλ' άλλους ανθρώπους ;

Μιá μέρα έπηγαίναμε μ' ένα φίλο έλληνα και τήν όλλανδέζα γυναίκα του στο Σούνιο. Τό τοπίο μας θυμίζει ό,τι έγραφεν ο Περικλής Γιαννόπουλος για τήν άττική γή. Σταματήσαμε από μιá βλάβη του αυτοκινήτου δίπλα σ' ένα άμπέλι. "Ενα πρόσχαρο κοριτσάκι δώδεκα χρονών έτρεξε κοντά μας. Μας χαιρέτησε και έπειτα έφερε στήν Κυρία λουλούδια του άγρου και σε λίγο στάφύλια από τό κτήμα. "Εβγαλε ή ξένη Κυρία από τήν τσάντα της μερικά χρήματα και τά έδωσε στη μικρή. Κατάπληκτο και λυπημένο τό κοριτσάκι εύγενικά άνήθηκε τά χρήματα. "Επειδή ή Κυρία έπέμεινε, τό κοριτσάκι άρχισε νά κλαίη. Τότε ή Κυρία ένωσε πώς τό μικρό αυτό κοριτσάκι εξέφραζε τήν "Ανθρωπιá τών "Ελλήνων —άποτέλεσμα χιλιάδων χρόνων που πέρασαν από τή Γή μας— τή φιλοξενία τους. Τότε ένωσε γιατί ο Ζεύς λεγόταν «ξένιος».

"Ηρθατε, άγαπητέ φίλε, από μιá μακρυνή μικρή άγαπητή Χώρα. "Όταν θά γυρίσετε με τό καλό σ' αύτήν νά πήτε στους συμπατριώτες σας πώς βρήκατε σ' αύτόν τόν μικρόν και τόσο ώραιον τόπο, τόν τόσο φωτεινό, όχι μόνον τά μνημεία νά Ιστοροούν τήν άρχαία δόξα, άλλά τήν ζωσα, τήν άθάνατη έλληνική ψυχή με χαρακτηριστικά της τήν παλληκαριά της, τό φιλότιμό της, τήν άνθρωπιá της.

I

Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

«Ο σημερινός τεχνικο-οικονομικός μας πολιτισμός, αντι-μετωπίζει διπλοῦν δίλημμα. Ἡ νά δαμάση τήν δύναμιν τῶν μηχανῶν, τὰς ὁποίας αὐτός ἐδημιούργησε πρὸς ἐξυπηρέτησίν του ἢ νά καταβροχθισθῇ ὑπ' αὐτῶν. Μέσος ὅρος δὲν ὑπάρχει. Οὔτε δύναται πλέον νά στραφῇ πρὸς τὰ ὀπίσω.

Καί μόνον μέσῳ τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου, βάσει τῆς ὁποίας ἐδημιουργήθησαν αἱ μηχαναί, δύναται νά καταστῇ κύριος ἐνὸς περιβάλλοντος, δημιουργηθέντος ὑπὸ τῶν μηχανῶν».

Τὸ τελικὸν κριτήριον τῆς ἐπιτυχίας πάσης ἐπιχειρήσεως, συνίσταται εἰς τὴν ἰκανότητά της, ὅπως ἀντιμετωπίξῃ καὶ προσαρμοῖξεται πρὸς τὰς συνεχῶς μεταβαλλομένας τεχνικο-οικονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας καὶ συγχρόνως ὅπως ἀκαταπαύστως βελτιώῃ τὴν ἀπόδοσίν της.

Ἐδῶ ἡ στασιμότης ἰσοδυναμεῖ πρὸς βέβαιον προοδευτικὸν θάνατον, διότι θά ὑποσκελισθῇ ἀπὸ τὸν πλέον προοδευτικὸν ἀνταγωνιστὴν της.

Ἡ ἔρευνα καὶ ὁ πειραματισμὸς (μὲ τὰς συναφεῖς διαδικασίας τῆς ἀναλύσεως, μετρήσεως, συγκρίσεως καὶ συνθέσεως) συνιστοῦν τὴν μόνην ὑγιᾶ βάσιν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ποικίλων τῆς ἐπειγόντων προβλημάτων (τεχνικῶν, ἐμπορικῶν, οἰκονομικῶν, ἀνθρώπινου παράγοντος), τὸν καθορισμὸν τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐφαρμοστῆας πολιτικῆς, τὴν προτίμησιν τῆς ἀρίστης μεθόδου καὶ τὸν συντονισμὸν ὅλων τῶν προσπαθειῶν πρὸς τὸν κοινὸν σκοπὸν.

Ἐπὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἡ ἔρευνα παρουσιάζεται, ὡς τὸ πρῶτον οὐσιαστικὸν βῆμα πρὸς ἀνάπτυξιν μιᾶς πλέον ἐπιστημονικῆς μορφῆς διακυβερνήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ ἐπιστημονικὴ μέθοδος δὲν δύναται νά προλάβῃ βεβαίως ὅλα τὰ λάθη τῆς διευθύνσεως, ὅπως καὶ ἐν σύστημα προλήψεως τῆς πυρκαϊᾶς δὲν δύναται νά προλάβῃ πᾶσαν πυρκαϊάν.

Καὶ αὕτη ὅμως, ὡς καὶ ἐκεῖνο, δύναται νά ἐπισημάνῃ τὸν κίνδυνον ἀρκετὰ ἐγκαίρως, νά ἐντοπίσῃ τὰς πιθανὰς ἐστίας καὶ νά περιορίσῃ, ἂν μὴ προλάβῃ τὸ κακόν.

ΤΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μερικοί μὲ θεωροῦν μεγαλοφυᾶ. Καὶ ἐν τούτοις ὅλη μου ἡ μεγαλοφυΐα συνίσταται εἰς τὸ ἔξῃς: Ὅταν μὲ ἀπασχολῇ ἐν θέμα, τὸ μελετῶ κατὰ βάθος. Μέρα καὶ νύχτα τὸ ἔχω μπροστά μου. Τὸ ἐρευνῶ ἀπὸ ὅλας του τὰς πλευρὰς καὶ σχέσεις. Τὸ πνεῦμα μου διαποτίζεται ἀπὸ αὐτό. Τότε αἱ προσπάθειαι, τὰς ὁποίας κάμνω διὰ τὴν λύσιν του, θεωροῦνται ὡς καρπὸς μεγαλοφυΐας. Ἐνῶ εἶναι ἀπλῶς ὁ καρπὸς μόχθου καὶ σκέψεως.

ALEX HAMILTON

Ὁ σύγχρονος κόσμος ἐξελίσσεται παραδόξως γαργά. Εἴκοσι ἔτη σημερινῆς ζωῆς ἀξίζουν περισσότερον ἀπὸ ἓνα αἰῶνα ἄλλοτε.

Ἦλθεν ἴσως ἡ στιγμή ὅπως προσπαθήσωμεν νὰ διακρίνωμεν καὶ συναγάγωμεν τι παραγωγικὸν ὑπάρχει εἰς τὴν ἀπέραντον αὐτὴν ὀργανωτικὴν προσπάθειαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δονεῖται ὅλος ὁ κόσμος. Νὰ ἀναζητήσωμεν ἰδίως μαθήματα, κατευθύνσεις, κανόνας, συμβουλὰς.

Τὸ ἐπιστημονικὸν τοῦτο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον καθοδηγεῖ τὰ ἅταμα κατὰ τοὺς τελευταίους αὐτοὺς χρόνους καὶ προσανατολίζει τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς ἓνα καλύτερον μέλλον εἰς τί συνίσταται:

Ἐὰν κάθε ἐπιστήμη διαθέτῃ τὴν τεχνικὴν της, ἐὰν κάθε σοφὸς ἔχῃ τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τὰς προτιμήσεις του, ἐν τούτοις τὰ θεμελιώδη χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος καὶ οἱ κανόνες τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης παραμένουν τὰ ἴδια δι' ὅλους τοὺς σοφοὺς ἢ ὅπως θὰ ἐλέγαμεν πλέον μετριοφρόνως ἀλλὰ καὶ πλέον ἐπακριβῶς, ὅλους τοὺς «ἐρευνητάς».

Ἐπάνω ἀπὸ ὅλας τὰς ιδιότητας, μεθόδους, τὴν λογικὴν ἀκρίβειαν, τεχνικὴν ἱκανότητα θὰ ἐθέταμεν οἰκιοθελῶς τὴν περιέργειαν καὶ τὴν φαντασίαν. «Ὅποιος δὲν μπορεῖ νὰ δοκιμάσῃ πλέον οὔτε ἐκπληξιν οὔτε θαυμασμόν, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἓνας νεκρὸς. Τὰ μάτια του ἔσβυσαν», ἀποφθέγγεται ὁ πολὺς Einstein.

Ἐὰν ἡ ἐπιστήμη ἀριθμῇ σήμερον πολλοὺς καὶ ἐξαιρέτους ἐργάτας, στρατολογεῖ τοὺς ἀρχηγούς καὶ τοὺς μεγάλους μύστας της μεταξὺ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἡ περιέργεια ὠθεῖ πρὸς ἀγνώστους ἀτραπούς, πρὸς τὴν κατάκτησιν τῶν ἀπηγορευμένων κλάσεων καὶ τῶν ὁποίων ἡ φαντασία, εὐρισκομένη εἰς διαρκῆ κίνησιν, ἀνακινεῖ, ἀνακατεύει καὶ ἀνασυνθέτει συνεχῶς τὰς ἰδέας.

Ἡ περιέργεια διεγείρει τὴν φαντασίαν καὶ αὐτὴ γεννᾷ τὰς ἰδέας. Εἰς τὸ στάδιον τοῦτο, αὐταὶ δὲν εἶναι παρὰ ἓνας ἀδρανῆς σκελετός, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ προσκομίσωμεν μὲ μὲνῶνας, ἵνα μεταμορφώσωμεν σὲ ζωντανὴν πραγματικότητα.

Καὶ τώρα θὰ δοῦμε νὰ ὑπαισέρχωνται εἰς τὸν ἔρευνητὴν μας νέες ἰδιότητες, προσόντα, πού ἡ σημασία των ποικίλλει ἀναλόγως τῆς φύσεως τῆς ἐπιστήμης, τὴν ὁποῖαν διακονοῦν.

Παρατηρητικότης — Πειραματικὴ ἰδιοφυΐα — Κριτικὸν αἰσθητήριον — Λογικὸν πνεῦμα — Ἐπιδεξιότης περὶ τὴν ἐπαγωγὴν καὶ ἀπαγωγὴν — Ἰκανότης δημιουργίας γονίμων ὑποθέσεων — Ἀγχινοια καὶ ὡς συμπλήρωμα τῶν πνευματικῶν προσόντων — τεχνικὴ ἱκανότης. Ἐὰν ἡ μάθησις νὰ παρατηροῦμεν, ἢ συγκράτησις τῆς προσοχῆς εἰς διαρκῆ ἔγχεσιν, παραμένουν οἱ θεμελιώδεις κανόνες δι' ὅλας τὰς ἐπιστήμας, ἢ παρατήρησις μόνη δὲν μᾶς ἐπιτρέπει πάντοτε νὰ ἐπιλύωμεν τὰ αἰνίγματα, τὰ ὁποῖα μᾶς παρουσιάζει ὁ κόσμος, πού μᾶς περιστοιχίζει.

Ἐδῶ πρέπει νὰ ἐπέμβουν αἱ ἰδιότητες τῆς δημιουργικῆς φαντασίας ἀπὸ ὅπου θὰ ἀναπηδήσουν ἡ ἰδέα τῆς πείρας καὶ αἱ ἰδιότητες τῆς ἀκριβείας, τῆς ἐφευρετικότητος, τῆς ἱκανότητος, αἱ ὁποῖαι θὰ ὀδηγήσουν τὴν πείραν εἰς τὸ πειστικόν της πέρας.

Ἄλλὰ καὶ αἱ πλέον λαμπραὶ διανοητικαὶ ἰδιότητες, ἢ πλέον ἐκπληκτικὴ δεξιότηρία τῶν χειρῶν δὲν θὰ ἤρουν ἵνα μορφώσουν ἓνα σοφόν, ἄξιον τοῦ ὀνόματός του, ἐὰν εἰς τὰ προσόντα ταῦτα δὲν προστίθενται τὰ προσόντα τῆς καρδίας, τοῦ χαρακτῆρος, τοῦ αἰσθήματος, τῆς θελήσεως.

Ἄνευ τῶν ἠθικῶν τούτων προσόντων αἱ μεγάλα ἀνακαλύψεις δὲν βλέπουν ποτὲ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἢ παρεκκλίνουν τοῦ πραγματικοῦ των σκοποῦ: τῆς εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὅταν κανεὶς βλέπη νὰ παρέρχωνται διὰ τῶν ἐργαστηρίων τόσοι ἐρευνηταί, ἄγεται εἰς τὴν πιστοποίησιν ὅτι οἱ πραγματικῶς τέλειοι ἄνθρωποι τῆς ἐπιστήμης ἐξαιρετικῶς ἀνευρίσκονται.

Ὁ εἰς, ἐξαιρετικῆς τεχνικῆς ἱκανότητος, προικισμένος μὲ ἀληθῆ ἰδιοσυγκρασίαν ἐφευρέτου, εἶνε ἀνίκανος νὰ θέσῃ τάξιν εἰς τὰς ἐρεῦνας του καὶ κατέχεται ἀπὸ ἀκατανίκητον ἀποστροφὴν νὰ λάβῃ ἀνὰ χεῖρας τὸν κάλαμον καὶ νὰ διατυπώσῃ τὰ συμπεράσματά του.

Ἄλλος, ἀναγιγνώσκων μετὰ μανίας πᾶν ὅ,τι δημοσιεύεται, βρίθκει ἰδεῶν καὶ γοητευτικῶν ὑποθέσεων. Στερεῖται ὅμως πειραματι-

κῆς ἰδιοφυΐας καὶ ἀκόμη περισσότερον τῆς κλίσεως διὰ τὴν τεχνικὴν ἢ τὴν προσπάθειαν τῆς ἐφαρμογῆς.

Εἰς τρίτος, εὐσυνείδητος καὶ ἀκάματος ἐργάτης, στερεῖται τελείως κριτικοῦ πνεύματος καὶ εἶνε ἀνίκανος νὰ διακρίνη τὸ ἀληθὲς τοῦ ψευδοῦς, τὸ πιθανὸν τοῦ βεβαίου.

Τέλος ἕτερος ὀνειρεύεται μόνον προβλήματα ὑπερβατικῆς γενικότητος καὶ ἀνάξιος νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ γεγονότα μετριόφρονος ἐμφανίσεως, στερεῶς ὅμως θεμελιωμένα.

Οἱ ἀτελεῖς οὗτοι τύποι ἐρευνητῶν—καὶ ἀπαντῶνται εἰς μεγαλύτερας ἀποχρώσεις συνδυασμοῦ προσόντων καὶ ἐλαττωμάτων—δύνανται νὰ εὗρουν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἡγήτορος ἢ ἐν τῷ κόλπῳ ομάδος συνεργατῶν, τὸ συμπλήρωμα τῶν ἀδυναμιῶν των καὶ νὰ εἰσφέρουν τὰς πλέον ἀξιολόγους προσφορὰς εἰς τὴν Ἐπιστήμην.

«Πολλὰ ἰδέαι καὶ ὀλίγον πνεῦμα πραγματοποιήσεων», «περίσσειας ἰκανότητος καὶ ἔλλειψις ἰδεῶν», ἴδου οἱ δύο πόλοι μεταξὺ τῶν ὁποίων κυμαίνονται αἱ μορφαὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος.

ALB. DUSTIN

Πρύτανης τοῦ Ἐλευθέρου Πανεπιστημίου τῶν Βρυξελλῶν

Κάθε καινούργιος χρόνος ...

Είναι και ένας ιδεατός σταθμός εις την ζωήν, ή όποια κυλάει άσυγ κίνητη είτε με μās είτε χωρίς έμās.

Νοσταλγικοί όδοιπόροι ένός μακρυνού και άνωμάλου δρόμου, είτε βαίνομεν πρός την κορυφήν, είτε κατερχόμεθα την κατωφέρειαν, άς έπωφεληθώμεν τής στιγμής, ίνα άναπολήσωμεν τό παρελθόν και όραματισθώμεν τό μέλλον.

Διότι τό φευγαλέον παρόν έχει τās ρίζας του εις τό παρελθόν και άμφότερα άπεργάζονται τό μέλλον.

Πρώτα άς σταθώμε εύλαβικά μπρός στή μνήμη εκείνων που πέρασαν πριν από μās και που χάρις εις τās θυσίας των ζώμεν έλεύθεροι. Άλλοίμονον εις τά άτομα και τά Έθνη, τά όποία γρήγορα λησμονούν ό,τι όφείλου.

Ή άγνωσούνη είναι από τά χειρότερα στίγματα του ανθρώπου.

Μετά άς άντλήσωμεν καρποφόρα διδάγματα επί τής πείρας του παρελθόντος.

"Άς έπωφεληθώμεν από την μικράν ταύτην ψυχολογικήν άνάπαυλαν εις τό διηγεκές κύλισμα του χρόνου, διά νά κάνωμεν μίαν αυτοκριτικήν του τί και πώς έπράξαμεν χωρίς φόβον και πάθος, ψυχραιμα και άντικειμενικά με την από μακράν προοπτικήν, ή όποία μόνη δίδει εις τά γεγονότα τās άληθείς διαστάσεις των.

"Άς πίνωμεν από τό ποτήριον τής πείρας, όσοιδήποτε πικρόν και άν είναι τουτό.

"Άς άναγνωρίσωμεν ταπεινά και ειλικρινώς τά σφάλματα και τās έπιτυχίας μās.

Έάν ό πόνος και ή άτυχία χαλυβδώνουν τούς ισχυρούς χαρακτήρας, ή έπιτυχία ένιστε μās ναρκώνει,ώστε νά έπαναπαυώμεθα επί των δαφνών μās.

Εις την ζωήν όμως άποτυχία δέν είναι μόνον ή όπισθοδρόμησις. Και τό άπλό σταμάτημα πρέπει νά άποφεύγεται, διότι οι άλλοι μās προσπερνούν.

Και άφού έξαντλήσωμεν τόν έλεγχον τουτόν τής συνειδήσεώς μās, άς κλείσωμεν τό βιβλίον του παρελθόντος.

Άλλοίμονον δι' όν τινα ζή μόνον με τό παρελθόν, μεμψιμοιρών ή αυτοκολακευόμενος.

Πρός τό μέλλον άς στραφώμεν και άς άτενίσωμεν τουτό άτρόμητοι, όσα μυστήρια και άν μās κρύβη.

"Άς δημιουργήσωμεν έν άμεσον και έν άπώτερον ιδεώδες προς έπίτευξιν, έστω και όλίγον ύπέρτερον των δυνάμεών μās.

Με τό βλέμμα άτενίζον ύψηλά και άντιθέτως με τούς πόδας στερρά έχομένους τής πραγματικότητος, άς ριφθώμεν όλόψυχα εις την δράσιν, την ειρηνικήν πάλην. Ό δρόμος δέν θά είναι έστρωμένος με ρόδα.

Όυτε άλλως τε αξίζει νά ζήση κανείς ζωήν πλαδαράν και άτονον.

"Άς γενώμεν άγωνισταί, έμπνεόμενοι από τό φίλαθλον πνεύμα.

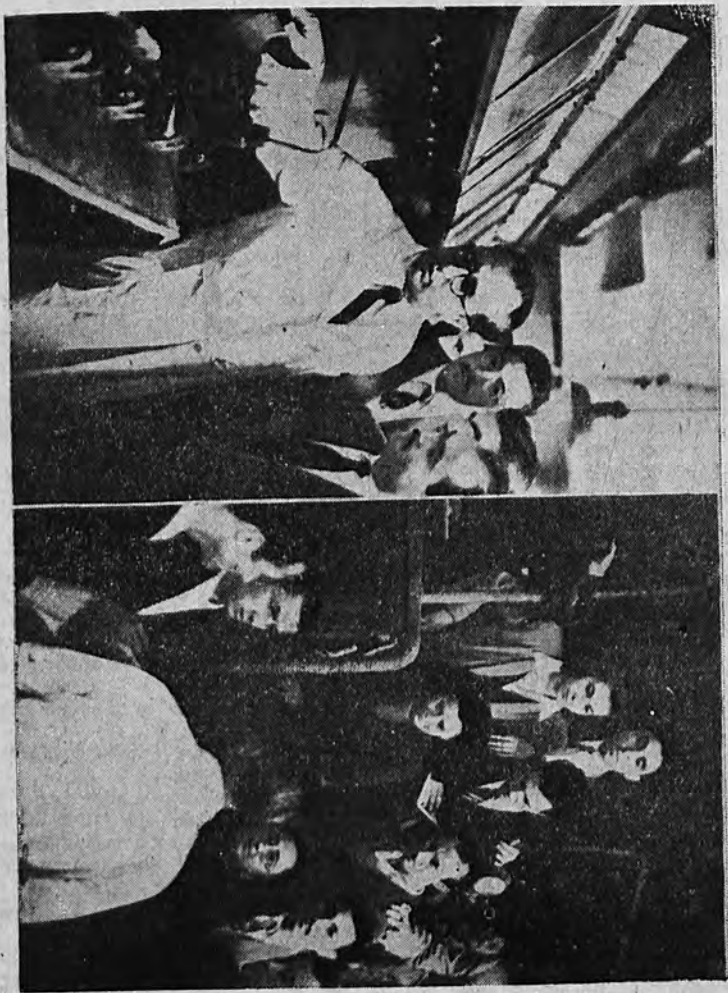
Με άκλόνητον την άπόφασιν ότι και άν προς στιγμήν καμφθώμεν νά μη σπάσωμεν. Έάν ή μοίρα είναι νά πέσωμεν, άς πέσωμεν όπως ή δρύς, παλληκαρίσια.

"Άς ξεκινήσωμεν τόν νέον χρόνον πηγαίνοντας «στο άγνωστο με βάρκα την έλπίδα».

Διότι όπως ειπε και ό ποιητής:

«Τί και άν έπρονέσσαμεν,τί και άν εκλαύσσαμεν,τί και άν αίματώσσαμεν; Κάτω από τό δάκρυ γλυκοχαράζει τό χαμόγελο».

Ἐπίσκεψις σπουδαστῶν τοῦ
Γ' ἔτους εἰς τὸ ἐργοστά-
σιον τῆς Α. Ε. «ΕΛΛΙΣ»

Τὸ Χρονικὸν τῆς Σχολῆς μας

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν

Τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸν ἦτο μιὰ ἰδέα, χωρὶς ὑλικὴν ὑπόστασιν.

Ὅταν ἡ Σχολὴ μας ἦτο ἐγκατεστημένη ὅπου σήμερα τὸ Παράρτημα, ὁ χῶρος δὲν ἐπαρκοῦσεν οὔτε διὰ τὴν διδασκαλίαν.

Ὁ ἰδρυτὴς του καὶ οἱ πρῶτοι σπουδασταὶ—συνεργάται (Στάθης, Χέλμης, Ρούσα, Τρόφωνος κ. ἄ.) διεπνέοντο ἀπὸ τέτοιου ἐνθουσιασμοῦ, ὥστε ἡ μὲν ἐργασία ἐγίνετο σίτι τούς, αἱ δὲ συνεδριάσεις στὸ πόδι. Ὅχι μόνον δὲν ἐλάμβανον ὑλικὴν ἀμοιβήν, ἀλλὰ συνεπλήρωναν ἀπὸ τὴν τσέπην των.

Ὁ πολὺς ζήλος μάλιστα μεταξὺ τῶν συνεργατῶν ἐξευλίχθη σὲ ζήλειες, ποὺ παρ' ὀλίγο νὰ τὸ διαλύσουν.

Κύρια δουλειὰ τοῦ Γραφείου στὰ πρῶτα βήματά του ἦτο ἐκλαϊκευτικὲς μεταφράσεις. Ἡ προθυμία ὅμως δὲν εἶναι μόνη ἀρκετὴ γιὰ νὰ στερεωθῇ ἓνα οἰκοδόμημα. Χωρὶς μέσα, δίχως χῶρο, μὲ τὸ ὑπέρημα τοῦ χρόνου (οἱ περισσότεροι ἐδοῦλεν), ὁ ζήλος μαραίνεται. Γι' αὐτὸ πρὸς στιγμήν ἢ δοῦσις ἐχαλαρώθη, τὸ πῦρ τῆς πίστεως ὅμως ὑπέβρασε.

Ὅταν τὰ διδακτήρια μετεφέρθησαν εἰς τὴν ὁδὸν Κύπρου, κάτω εἰς τὸ ἐπόγειον, εἰς ἓνα μικρὸ δωματιάκι ἐγκατεστάθη τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν. Μειροσσοτέραν ἐνίσχυσιν δὲν μποροῦσε νὰ δώσῃ ἡ Σχολή. Τὰ στοιχειώδη ἐπιπλα, βιβλία καὶ περιοδικὰ ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προσφοραὶ, ἡ δὲ ἐργασία ἐθελοντικὴ. Χάρις ὅμως εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν πτυχιακῶν ἐργασιῶν, τῶν ἐκθέσεων, τῶν τόπων ἐργασίας καὶ τὰ εἰδικὰ περιοδικὰ, κατορθώθη ὅπως τοῦτο ἀποβῇ κέντρον μελέτης, ἰδίως τῶν σπουδαστῶν καὶ τῶν ἀποφοιτῶν. Ἦρχισεν δὲ νὰ προσελκύνῃ καὶ σπουδαστὰς ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν διὰ τὰς πτυχιακὰς ἐργασίας των.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀλληλογραφοῦσε μὲ τὰ νέα πανεπιστημιακὰ ἰδρύματα καὶ χάρις εἰς τὰς ἐπαφὰς αὐτὰς (ποῦ νὰ μᾶς ἔβλεπαν!), ὡς καὶ τὰ ταξίδια τοῦ Λιευθιντοῦ τῆς Σχολῆς, εἴμεθα γνωστοὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐκμυώμεθα ὅλως ἐξαιρετικῶς. Τέλος ἀξιώθηκε τελεντατὰ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ χῶρον εὐρεπῆ καὶ τὴν κατ'ἀλλήλου ἐπιπλωσιν. Μὲ θυσίαν τῶν ἀνέσεων τοῦ ἀναγνωστηρίου, μετεφέρθη εἰς τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας 84, ὅπου καὶ τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδευσεως

Ἀπέκτησε μονίμους συνεργάτας: Λιευθιντοῦ καὶ βοηθοῦ, ἐπλαισιώθη δὲ μὲ ἐπιτελεῖον διακεκριμένων ἐκτάκτων συνεργατῶν.

Σήμερον ἔχει τὴν πληροστέραν ἐν Ἑλλάδι συλλογὴν ὀργανωτικῶν περιοδικῶν, (ἐλληνικῶν καὶ ξένων) καὶ πλουτίζει τὴν βιβλιοθήκην του, μὲ εἰδικὰ συγγράμματα, ἰδίως ξενόγλωσσα.

Ἡ συνεργασία του μὲ τὴν Ἑλλ. Ἐταιρείαν Ἐπιστημονικῆς Ὄργανώσεως γίνεται στενωτέρη καὶ ἀρχίζει δειλὰ - δειλὰ νὰ γίνεται χρῆσις τῶν ὑπηρεσιῶν του ὑπὸ τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ κόσμου.

Αἱ φιλοδοξίες του εἶναι μεγάλες, ἡ ἐργασία του ὅμως ἀθύρβη, ὡς ἀρμόζει εἰς πνευματικὸν κέντρον σκέψεως.

Ἐπραγματοποίησε δὲ καὶ σειράν ἐπιστημονικῶν συζητήσεων, ὑπὸ μορφήν

οσημαρίων, τῶν σπουδαστῶν - συνεργατῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐξητάσθησαν ὄργανω-
νικὰ θέματα σχετικὰ μὲ τὴν Σχολήν.

Τὸ Γραφεῖον εἶναι ἀνοικτὸν εἰς πάντας (ιδικοὺς μας καὶ ξένους) καθ' ἑκά-
στην ἡμέραν : 9—12 1/2 μ.μ. καὶ 5—8 1/2 μ.μ., τὸ δὲ Σάββατον 9—1 μ.μ.,
Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου δέχεται : Τετάρτην καὶ Παρασκευήν,
6—8 1/2 μ.μ. ὁ δὲ Διευθυντὴς τοῦ Τρίτην καὶ Πέμπτην 6—8 1/2 μ.μ.

Μετεκπαιδεύσεις ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου κατόπιν συνεννοήσεων μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ
τῆς Σχολῆς μας ἀπεφάσισε τὴν μετεκπαίδευσιν εἰκοσι ὑπαλλήλων του, οἱ ὁποῖοι
μετ' αὐτὴν θὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς καταλλήλους ἀνωτέρας θέσεις τοῦ Ὑπουρ-
γείου καὶ ἀναλόγους πρὸς τὴν εἰδικὴν μόρφωσιν, ἧς θὰ τύχουν.

Γράφει ἡ «Καθημερινή»

Ὁ «Ἀθηναῖος» γράφει τὰ κάτωθι εἰς τὸ φύλλον τῆς «Καθημερινῆς» τῆς
17ης Δεκεμβρίου διὰ τὰς Διαλέξεις καὶ τὰς ἐν γένει ἐργασίας τῆς Σχολῆς.

«Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀγγέλλει διὰ τὴν ἐφετεινὴν
ἀκαδημαϊκὴν ἔτος σειρὰν εἰκοσιᾶν διαλέξεων. Ξένοι ἐπιστήμονες ἐπίσης ἐκλή-
θησαν, ὅπως καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, διὰ νὰ δώσουν καὶ αὐτοὶ ὀμιλίαν
ἐπὶ κοινωνικῶν καὶ οικονομικῶν θεμάτων καὶ «ἐλεύθερα» μαθήματα εἰς τὴν
Σχολήν. Αἱ ὀμιλίαι αὐταὶ ἀπὸ Ἑλλήνων καὶ ξένων ἐπιστήμονας καὶ τὰ ἐλεύ-
θερα μαθήματα εἶναι ἤδη ἕνας ἐπαρκὴς δείκτης τῆς δράσεως πρὸς ἀναπτύξιν
τοῦ ἀνώτερον αὐτὸ ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα καὶ πέραν τῆς στενῆς σχολικῆς λειτουρ-
γίας του. Ἡ σημασία τῆς δράσεως αὐτῆς γίνεται πλέον καταφανὴς διὰ τὴν
ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1947—1948, ἔτους ἐγκρίσεως τοῦ νέου Ὄργανισμοῦ τῆς
Σχολῆς, μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἡ Σχολὴ ὄργανωσεν 100 δια-
λέξεις, ἀξιολόγους περιεχομένου καὶ μὲ ἐκλεκτοὺς πάντοτε ὀμιλητάς. Δίκαιον εἶναι
ἐπίσης νὰ ἐνθυμῶμεν ὅτι καὶ διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς ἐπετηρίδων, τοῦ ἀπὸ
τριετίας ἐκδιδομένου περιοδικοῦ τῆς «Σπουδαί», διὰ τῶν ἐκδόσεών της, διὰ τῶν
ἐργασιῶν τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, τέλος διὰ τῆς
ἰδρύσεως τοῦ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», τὸ ἴδρυμα αὐτὸ κατέβαλε
κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ μίαν, πραγματικῶς εὐρυτάτων πλαισίων, γόνι-
μον δρᾶσιν.

Τὸ Κ. Σ. Ε.

Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἤρχει τὰς ἐργασίας του μὲ πλη-
θῶσαν παρακολουθούνησαν σπουδαστῶν, τῶν ὁποίων εἶναι ἀξίος ἐξάρσεως ὁ
ζήλος. Ἰδίᾳ ἐφέτος τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἐνίσχυσε τὴν προσπάθειαν
τῆς Σχολῆς, ἐγγράψαν 64 ὑπαλλήλους τοῦ ὑπηρετοῦντος εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον
τὰς Ἐφορείας καὶ τὰ Τελωνεῖα. Περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κ.Σ.Ε. θ' ἀσχολη-
θῶμεν εἰς τὸ προσεχές.

Νέα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Εἰς τὸ τελευταῖον τεύχος τοῦ Νοεμβρίου τῆς μηνιαίας ἐπιθεωρήσεως
«CNOF» τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὄργανώσεως τῆς Γαλλίας προεγράφε-
ται ἡ πραγματικὰ συγκινητικὴ δεξιότης, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν τὰ μέλη τοῦ «CNOF»
καὶ τῆς Σχολῆς τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὄργανώσεως τῆς Ἐργασίας εἰς τὸν Διευ-
θυντὴν τῆς Σχολῆς μας κ. Στρ. Παπαϊωάννου. Τὸν Διευθυντὴν μᾶς προσεφώ-
νησεν ὁ γνωστὸς ἀπὸ τὰς διαλέξεις του ἐν Ἀθήναις κ. Louis Danty—La-
France, ἀντιπρόεδρος τοῦ CNOF, καὶ Καθηγητῆς τοῦ Conservatoire des
Arts et—Metiers, Διευθυντῆς τῆς ἀνωτέρω Σχολῆς κ.λ.π. Ὁ κ. Διευθυντῆς
ὀμίλησε μετὰ ταῦτα περὶ Ἑλλάδος, καταχειροκροτηθεὶς ἀπὸ τοὺς παρισταμένους
καὶ μεθ' ὃ εὗρεν εὐκαιρίαν νὰ συζητήσῃ μὲ ἀρμοδίους παράγοντας περὶ τῶν
οικονομικῶν δυνατοτήτων τῆς Χώρας μας.

Κίνησις καὶ ἀνέκδοτα Καθηγητῶν

Πόσα σέντς ἢ λέξεις ;

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ὁμιλῶν εἰς πολιτικὴν συγκέντρωσιν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν εἶπε τὰ κάτωθι :

«Πρέπει νὰ ἀγωνίζεσθαι κανεὶς διὰ τὴν Κοινωνικὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν Ἐλευθερίαν.

Δὲν δύναται νὰ βοηθῆ Κοινωνικὴ Δικαιοσύνη ἄνευ Ἐλευθερίας, ὅπως δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ Ἐλευθερία, ἂν δὲν στηρίζεται αὕτη ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν Κοινωνικὴν Δικαιοσύνην καὶ ὁ ἀγὼν διὰ τὴν Ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἀτόμου, σημαίνει ἀγῶνα διὰ τὸν ἀνθρωπισμὸν. Καὶ ἐγὼ εἶμαι ἀνθρωπιστὴς διότι εἶμαι Ἕλληνας».

Τὰ λόγια αὐτὰ φαίνεται ὅτι ἔκαναν βαθειὰ ἐντύπωσιν σὲ μίαν ἀκροατριά του, ἢ ὅποια ἀργότερον ἐνυμφεύθη καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Μετὰ τέσσαρα ἔτη ἕνας ἀνεψιὸς τοῦ Διευθυντοῦ μετέβη εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ σπουδᾶς. Ὅταν αὕτη τὸ ἔμαθε, τῷ ἀπέστειλεν ὡς δῶρον ἕνα τοῦκ πεντήκοντα δολλαρίων, συνοδεύουσα αὐτὸ μὲ ὀλίγας λέξεις, ὅτι «ἡ χειρονομία τῆς αὐτῆ ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν τῆς συγκινήσεώς της, διὰ τὰ λόγια ποὺ ἤκουσε πρὸ ἑτῶν εἰς τὴν διάλεξιν τοῦ θείου του».

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὰ πάντα ἀποτιμῶνται εἰς χρῆμα. How many dollars. Πόσον ἀρὰ γε ἐξετίμησεν ἡ πλουσία ἑλληνοαμερικανὶς κυρία ἐκαστὴν λέξιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ;

(Πρὸς ἀπορρογὴν παρεξηγήσεων δηλοῦται ὅτι ὁ ρήτωρ δὲν γνωρίζει ποῖα εἶναι ἡ τόσον ρεαλιστικὴ θαυμάστριά του. Ἐν εἶναι γνωστὸν, ὅτι εἶναι πολὺ ὠραία).

Τίμα τὸν ... τιμάριθμον

Τῷ 1922 ὁ Διευθυντὴς ἐπιστρέφων ἀπὸ τὸν στρατόν, ὤμιλησεν εἰς τὸν Βόλον περὶ τοῦ ἀπὸ τότε φλέγοντος δημοσιοὑπαλληλικοῦ προβλήματος.

Ἐκεῖ διὰ πρώτην φοράν διευτυπώθη ἡ ἀνάγκη τῆς προσαρμογῆς τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐργαζομένων, πρὸς τὸν τιμάριθμον τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς.

Ἡ λέξις «τιμάριθμος», ἦτο πράγματι καινοφανὴς διὰ τὸ ἀκροατήριον καὶ ὁ παρעורισκόμενος Οἰκονομικὸς Ἐφορος, ἐν συμπαθέστατον γερόντιον τῆς παλαιᾶς σχολῆς, καταληφθεὶς ἀπὸ ἐνθουσιασμόν, ἐφώνησε διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀκροατηρίου.

— Ἐχει δίκαιον ὁ κ. Π. Τὸ «τιμάριον» θὰ σώσῃ τοὺς ὑπαλλήλους.

Τότε καὶ αὐτὸς ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ἠγγόει τὸν τιμάριθμον, ποὺ σήμερα εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλους.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι κανεὶς σπουδαστὴς δὲν θὰ ὑποπέσῃ εἰς τὸ λάθος τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς Στατιστικῆς.

Καὶ μία ἀποκάλυψις ἢ μᾶλλον δύο !

Τὸ 1918 ὁ κ. Στρ. Παπαϊωάννου ἦτο νεαρὸς καθηγητὴς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Σύρου (πρῶτη φοβερὰ ἀποκάλυψις διὰ τὴν ἡλικίαν του). Παρεκλήθη ἀπὸ τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων νὰ δάσῃ μίαν διάλεξιν, καὶ ὁ ἀθεόφοβος εἰκοσαετὴς οἰκονομολόγος ἐξέλεξεν ὡς θέμα (δευτέρα ἀποκάλυψις) : Ἡ ὄκνηρία μήτηρ πάσης προόδου ! Ἐδτυγῶς ὅτι τελειῶνων τὴν ὁμιλίαν του διεβεβαίωσε τοὺς ἀκροατὰς του, ὅτι χωρὶς εἰς τὴν ταλαιπωρίαν τῶν ἀπέκτησαν ἔνδυμα γάμου διὰ τὸν Παράδεισον. Αὐτὸ θὰ πῆ νεανικὴ μετριοφροσύνη !!

Ἡ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ & ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
περιοδικοῦ «SELECTION»

Τὸ 1860, στῆ Νέα Ὑόρκη, ἡ Χριστιανικὴ Ἐνωσις νεανίδων (V.W.C.A.) ἀνήγγειλε μιὰ μέρα ὅτι ὠργάνωσε ἕνα μάθημα γιὰ νὰ διδασθῆ ἡ δουλειὰ τοῦ γραφείου σὲ ὀκτῶ νέες, διαλεγμένες ἀπὸ ἕνα κατάλογο. Οἱ ὑποψήφιες ἐπρόκειτο νὰ μνηθοῦν, ὄχι μόνον στὴν στενογραφία, τῆς ὁποίας ἡ χρησιμοποίησις εἶχε ξαπλωθῆ ἀπὸ τοῦ 1873 στὶς Ἠνωμένους Πολιτεῖες, ἀλλὰ ἀκόμα στὴν πρακτικὴ μιᾶς νέας μηχανῆς, ποῦ ἦταν γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα «γραφομηχανή». Ἀνάμεσα στὰ ἀπαιτούμενα προσόντα τῶν ὑποψηφίων, ἡ μουσικὴ δύναμις ἤρχετο, στὴν πρώτη θέση, γιὰτὶ μιὰ γυναῖκα μέσης δυνάμεως, δὲν μποροῦσε νὰ χειρισθῆ τὰ πληκτρα τῆς γραφομηχανῆς χωρὶς κόπο.

Οἱ περισσότεροὶ γέλασαν πολὺ μὲ αὐτὴν τὴν πρωτοβουλία. Οἱ κυρίες τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως νεανίδων, ἔλεγαν οἱ δύσπιστοι, ὅσο καλὰ διατεθειμένες καὶ ἂν ἦσαν, ἀψηφοῦσαν τὴν κοινὴ λογικὴ. Γυναῖκες μέσα σ' ἕνα γραφεῖο; Παραλογοισμός. Μολαταῦτα ἕξη μῆνες ἀργότερα οἱ ὀκτῶ ρωμαλέες μαθήτριες, εἶχαν βρεῖ ὅλες μιὰ θέση, ὅπου κέρδιζαν δύο φορὲς περισσότερα ἀπ' ὅ,τι οἱ ἐργάτριες τοῦ ἐργοστασίου. Αὐτὲς οἱ νέες σκαπανεῖς, δὲν ὠνειρεύοντο καθόλου τὴ στιγμή αὐτὴ ὅτι κατεδίκαζαν σὲ γρήγορη κατάπτωση τοὺς γραφειάδες, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν καλύτερὴν τῶν γραφῶν εἶχαν ὡς τότε ἀντιγράψει ἐπίπονα τὶς ἐπιστολὰς τῶν ἐπιχειρήσεων χωρὶς νὰ ὑπερβοῦν τὴν ταχύτητα τῶν 15 ὡς 20 λέξεων κατὰ λεπτόν. Εἰς ὀλόκληρο τὸν κόσμον, οἱ γυναῖκες δὲν ὑπωπτεύοντο ὅτι στὰ μέσα τοῦ ἐπομένου αἰῶνος, ἑκατομμύρια γυναικῶν θὰ ἔγραφαν μὲ τὴν ταχύτητα τῶν 40 ὡς 100 λέξεων κατὰ λεπτόν.

Εἰς τὰς συστοίχους προσπάθειας τριῶν ἀνθρώπων, ἐνὸς μηχανικοῦ τοῦ Carlos Clidden καὶ δύο τυπογράφων τοῦ Chr. Sholes καὶ τοῦ Γάλλου Soule ὀφείλεται ἡ πρώτη, πρακτικοῦ ἐνδιαφέροντος, γραφομηχανή.

Αὐτὸς ὁ πρόγονος τῆς γραφομηχανῆς, ποῦ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1867, δὲν ἔγραφε παρὰ σὲ χαρτὶ μεμβράνη.

Ἐπειτα ἀπὸ ἕξη ἔτων δοκιμασίαις καὶ ἀφοῦ παρουσίασε τριάντα διαδοχικὰ μοντέλλα, ὁ Sholes, ἐνῶ ὁ Clidden καὶ ὁ Soule ἀποθαρρημένοι ἀπὸ τὶς προσπάθειαις ποῦ κατέβαλαν σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἐγκατέλειψαν τὸν ἀγῶνα, ἔφθασε στὸν τύπον ποῦ ἐφαίνετο ν' ἀνταποκρίνεται σὲ ὕλες τὶς ἀνάγκες. Ἀνεβασμένο σὲ ἕνα ὑποστήριγμα ἀπὸ χρυτὸ μέταλλο, ἐφωδιασμένο μ' ἕνα μοχλὸ ποῦ χρησιμεύει στὸ νὰ κυβερνᾷ τὴν ἐπανειστροφήν τοῦ ὑφήματος, μοιάζει τὸ ἐργαλεῖο αὐτὸ μὲ ραπτομηχανή.

Ὁ Sholes βρῆκε ὕστερα ἀπὸ λίγο στὸ πρόσωπο ἑνὸς βασιλέως τοῦ πετρελαίου James Densmore, τὸν ἑτερόρρυθμον συνεταιροῦ, τοῦ ὁποίου εἶχε μεγάλην ἀνάγκη. Αὐτὸς βλέποντας μιὰ ἐπιστολὴ δακτυλογραφημένη κατέβαλε κεφάλαια στὴν ἐπιχείρηση, χωρὶς μάλιστα ὁ ἴδιος νὰ ἔχη δεῖ τὴν γραφομηχανή. "Ὅταν ἀργότερα τὴν εἶδε, τὴν ἐξήτασε καὶ τῆς βρῆκε πολὺ γρήγορα ὠρισμένο ἀριθμὸ ἐλαττωμάτων, ποὺ ὑπέδειξε στὸν ἐφευρέτη, συμβουλευόντάς τον νὰ τὴν παρουσιάσῃ στὸ Διευθυντὴ τῆς διασήμευ βιομηχανίας ὄπλων Remington. Γοητευμένος ἀπὸ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ Sholes, τῆς ὁποίας διείδε ἀμέσως τὸ λαμπρὸν μέλλον, ὁ Διευθυντὴς τῆς Remington ἐδέχθη νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν πώλησιν. Αὐτὴ ἡ μηχανὴ τελειοποιήθηκε καὶ τὸ 1874. Ἡ πρώτη Remington παρουσιάσθηκε στὴν ἀγορά.

Στὴν ἀρχὴ τὸ κοινὸν ἔδειξε μιὰ περιέργη ἀδιαφορία γιὰ τὴ νέα ἐφεύρεση. Μέσα σὲ ἑπτὰ χρόνια ἐπωλήθησαν ἐν ὄλῳ μόνον 1200 μηχανές. Οἱ ἐπιχειρηματῆαι ἐπέμενον νὰ μὴ τὴν θέλουν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι σ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴ ἡ πέννα δὲν ἐκόστιζε σχεδὸν τίποτε, ἐνῶ τότε ἡ Remington κόστιζε 125 δολλάρια. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ γραφεῖς ἀπειλοῦσαν νὰ κάμουν ἀπεργία στὴν περίπτωσιν ποὺ θὰ ἔβραζαν στὰ γραφεῖα αὐτὸ τὸ καταραμένο ἐργαλεῖο, ποὺ τὸ ἔκριναν ἐπικίνδυνον συναγωνιστὴ ποὺ ἀπειλοῦσε νὰ τοὺς στερήσῃ τὸ ψωμὶ των.

Καὶ ὅμως ἡ γραφομηχανὴ κατάρθωσε ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ ξυπνήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ λαοῦ. Τὸ 1875 ἡ ἐταιρεία Remington ἔλαβε ἀπὸ τὸν M. Twaïn, τὸν περίφημο συγγραφέα καὶ χιουμορίστα, μιὰ ἐπιστολή. "Ἐτσι γραμμένη :

«Σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ ἀνακοινώσετε σ' ὄλον τὸν κόσμον ὅτι ἀγόρασα μιὰ γραφομηχανή. Εἶχα ἐξ ἄλλου παραιτηθῆ νὰ χρησιμοποιοῦμαι αὐτὴν, διότι δὲν μποροῦσα νὰ στείλω ἕνα γράμμα δακτυλογραφημένο, χωρὶς μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ταχυδρομείου νὰ μοῦ ζητήσουν ἐπεξηγήσεις, ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς ἰδίας γραφομηχανῆς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου μὲ τὸ ὁποῖον εἶχα διδαχθῆ τὸ χειρισμὸ τῆς. "Ὄντας πολὺ ὀλίγον ἐπιστολογράφος ἐκ φύσεως δὲν θὰ ἤθελα νὰ ξέρουν ὅτι κατέχω αὐτὴν τὴν ἐκπληκτικὴν μηχανή, ποὺ δημιουργεῖ τόσες περιέργειες».

Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμπόδισε τὸν M. Twaïn νὰ τὴν μεταχειρισθῆ γιὰ νὰ συνθέσῃ τὸ βιβλίον του «Ζωὴ στὸ Μισσισιππὴ», τὴν πρώτη δακτυλογραφημένη ἐργασία ποὺ ἐδέχθη ποτὲ ἐκδότης.

Κάθε φορὰ ποὺ ἡ ἐταιρεία Remington πουλοῦσε μιὰ μηχανὴ ὤφειλε νὰ προμηθεύσῃ στὸν πελάτη μιὰ δακτυλογράφο. "Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ τὴν ἐτοιμάσῃ καταλλήλως. "Ἐτσι οἱ βιομηχανοὶ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ὀργανώσουν μαθήματα δακτυλογραφίας δωρεάν.

Οἱ πρώτες δακτυλογράφοι κτυποῦσαν μὲ δύο δάκτυλα, ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ ἕνας ὑπάλληλος δικηγόρου, ὁ Franc Gurrin, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ χρησιμοποιοῦσῃ τὰ δέκα δάκτυλα. Αὐτὸς ὁ νεωτερισμὸς ὑπῆρξεν ἡ πιὸ μεγάλη δημοσιότης τῆς γραφομηχανῆς. Μιὰ μέρα ὁ προϊστάμενος τοῦ Gurrin, ποὺ διασκέδαζε νὰ συναγωνίζεται μὲ αὐτὸν στὴν ταχύτητα ἐπὶ τῶν πλήκτρων, ἔλεγε ὅτι εἶχε δεῖ στὸ γραφεῖο ἑνὸς συναδέλφου του ἕνα νέο κορίτσι ποὺ κτυποῦσε τὴν μηχανὴ κυτῶντας ἔξω

ἀπὸ τὸ παράθυρο. Αὐτὴ ἡ παρατήρησις ἐπλήρωσε τὸν ἐγώισμὸ τοῦ Gurrin· δὲν θὰ ἄφινε μιὰ γυναῖκα νὰ τοῦ φορέσῃ τὰ γυαλιά.

Ἐπληροφόρηθῆ ὅτι ὁ πιανίστας δὲν κρατᾷ προσηλωμένα τὰ μάτια του πάντα στὰ πλήκτρα τοῦ πιάνου. Γιατί μιὰ δακτυλογράφος νὰ μὴν ἔκανε τὸ ἴδιο ; Ἄρχισε νὰ μαθαίνει τότε ἀπ' ἔξω τὴν θέσιν τῶν διαφόρων πλήκτρων καὶ πολλαπλασίαζε τὶς ἀσκήσεις. Ὑστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ ἐπέτυχε τὸ καταπληκτικὸ ἀποτέλεσμα καὶ κτυποῦσε ἐνενηντα λέξεις στὸ λεπτὸ πάνω σὲ μιὰ μηχανὴ τόσο βαρεῖα καὶ τόσο λιγὸ εὐλόγιστη ὅσο ἦτο ἡ πρώτη Remington καὶ τὸν ἀγκαζάρισε γιὰ μιὰ περιοδεία ἐπιδείξεων. Δὲν ἄργησαν δὲ νὰ ἀνοίξουν σχολεῖα ποῦ ἐδίδασκαν τὴ μέθοδόν του. Πλήθος γυναικῶν ποῦ ἀδιάκοπα ἤϋξανε, ἄρχισε νὰ ἐκπορθῆ τὴν εἴσοδόν του στὰ γραφεῖα.

Ἡ πρώτη ἠλεκτρικὴ γραφομηχανὴ ποῦ παρουσίαζε ἓνα πρακτικὸ ἔνδιαφέρον χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1925. Πολλὲς τελειοποιήσεις ἔγιναν ἀπὸ τότε ἐπ' αὐτῆς καὶ τὰ σύγχρονα μοντέλλα ἐπιτρέπουν ταχύτητες πολὺ ἀνώτερες ἀπὸ κεῖνες ποῦ ἐπιτυχάνουν οἱ συνηθισμένες μηχανές. Ἡ πίεσις ποῦ ἀπαιτεῖται νὰ κινηθῆ ἓνα πλήκτρο τὸ ὁποῖον στὰ καλλίτερα μηχανικὰ μοντέλλα ποικίλλει μεταξύ τῶν 110 καὶ 200 γραμ. δὲν εἶναι παρὰ 70 Gram. στὰ ἠλεκτρικὰ μοντέλλα.

Τὸ τυποποιημένον πληκτρολόγιον τοῦ Sholes δὲν ὑπέστη μεταρρυθμίσιν ἐπὶ τρία καὶ πλέον τέταρτα τοῦ αἰῶνος. Θὰ μπορούσε ὅμως νὰ φαντασθῆ κανεὶς ἓνα σύστημα πιὸ πρακτικόν, διότι ἐπιβάλλει στὸ ἀριστερὸ χεῖρ φόρτον, φόρτον πολὺ βαρὺ καὶ ὑποχρεώνει τὰ δάκτυλα νὰ κάνουν ὑπερβολικὰς μετακινήσεις ἐν σχέσει μὲ τὴν θέσιν τῶν ἀναπαύσεως. Ἐνας καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Οὐάσιγκτων, ὁ Αὐγουστος Dustak ἐπενόησε ἓνα πληκτρολόγιον, πάνω στὸ ὁποῖον ἡ ὀλικὴ διαδρομὴ τῶν δακτύλων σὲ μιὰ ἡμέρα ἐπτά ὥρων ἐργασίας, θὰ μπορούσε νὰ περιορισθῆ ἀπὸ 11 περίπου χιλιομέτρα σὲ ἓνα καὶ μισὸ χιλιομέτρο. Χάρις σ' αὐτὸ τὸ νέον πληκτρολόγιον οἱ μαθηταὶ ἐνὸς λυκείου, ὕστερα ἀπὸ μιὰ σύντομὴ διδασκαλίαν, μπορούσαν νὰ συναγωνισθοῦν τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος δακτυλογράφους.

Ὁ Christ Sholes ἀπέθανε πτωχός. Τὰ διπλώματά του δὲν τοῦ ἀπέφεραν παρὰ 12 000 χιλ. δολλάρια. Εὐτυχῶς ἔζησε ἀρκετὰ γιὰ νὰ παρευρεθῆ στὴν ἐπανάστασιν ποῦ δημιούργησε ἡ ἐφευρεσίς του.

— Ἡ Γραφομηχανή, διεκέρυττε λίγο πρὶν πεθάνει κατὰ τὸ 1890, εἶναι προφανῶς ἓνα εὐεργέτημα γιὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ πρὸ παντός γιὰ τὴν γυναῖκα. Δὲν εἶχε ἀντιληφθῆ ὅτι ἔκαμα μιὰ τόσο λογικὴ ἐφεύρεσιν καὶ ὁ κόσμος καρποῦται τὰ ὠφέλη της.

Μετάφρασις

Στέλλας Φούρκου	} τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς
Κούλας Βλάμη	

ΧΡΥΣΑ ΒΕΠΗ

—'Επί πολὺν καιρὸν ἐπίστευα ὅτι ἡ βιομηχανία ἔχει ὡς ἀντικείμενον μόνον τὸ κέρδος· αὐτὸ εἶναι λάθος. Ἡ βιομηχανία ἔχει ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ. Τὸ κέρδος δικαιολογεῖται μόνον ἀπὸ τὴν ἐξυπηρέτησιν ταύτην. Ford

—'Εκπλήττεται τις πολλάκις διὰ τὴν θαυμαστὴν ἄνοδον μερικῶν ἀνθρώπων χωρὶς μόρφωσιν, οὔτε κὰν παιδευσιν. Ἐὰν ὅμως παρατηρήσωμεν προσεκτικώτερα θὰ ἴδωμεν ὅτι κατέχουν μίαν κυρίαρχον ἰδιότητα, ποῦ πολλάκις ἀναπληροῖ ὅλας τὰς ἄλλας: τὴν εὐθυκρισίαν, ἢ ὅποια δὲν διαψεύδεται ποτέ, Girardet

—Μὴ νομίζετε ὅτι εἶναι δυνατόν ἢ δικαιοσύνη νὰ κατοικῆ εἰς ψυχάς, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ ἀπεριόριστη φιλοδοξία. Bossuet

—Ἡ τιμιότης καὶ ἡ εἰλικρίνεια δὲν ἀποκλείουν τὴν φρόνησιν. Τὸ νὰ εἶσαι ἐπιφυλακτικὸς εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς φρονήσεως. X

—Εἶναι εὐκόλα νὰ ἐκφράζη τις σκοτεινάς καὶ χειμερικὰς ἰδέας μὲ λόγια, παρὰ νὰ ἐκθέτῃ πραγματικότηας μὲ ἀριθμούς. X

—'Ὅσοι ἀπέκτησαν μεγάλην περιουσίαν δὲν ἐπέζητησαν τὸν πλοῦτον, Ἐὰν ἐπεθύμουν τὸ χρῆμα ἀπλῶς διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ χρήματος θὰ ἀνεπαύοντο ἀντὶ νὰ παλαίουν ὄλην τῶν τὴν ζωὴν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. Αὐτοὶ οἱ ἄνδρες ἐξακολουθοῦν καὶ ἐργάζονται διότι ἀγαποῦν νὰ δημιουργοῦν. Ἐργάζονται διὰ νὰ χαίρωνται ὅτι ἐδημιούργησαν κάτι ἐκεῖ ποῦ δὲν ὑπῆρχε τίποτε. Rokfeller

—Διὰ τὸν ἡγέτην τὸ χρῆμα εἶναι ἓν ἀπλοῦν μέσον. Αὐτὸς κυριαρχεῖται ὑπὸ ἑνὸς μόνου ἐντόνου πάθους: Νὰ ἐξουσιάζῃ, νὰ τέμνῃ νέους δρόμους, νὰ εἶναι ὁ ἐγκέφαλος καὶ ὁ ὀδηγὸς τῶν μαζῶν. Girardet

—Θρησκεία χωρὶς ἠθικὴν εἶναι δένδρον χωρὶς καρπούς. Ἡθικὴ χωρὶς θρησκείαν εἶναι δένδρον χωρὶς ρίζες. H. Ruopp

—Πρέπει νὰ ἐξασκοῦμε τὴν μνήμη μας διὰ νὰ μάθωμεν ὄχι μόνον νὰ ἐνθυμούμεθα, ἀλλὰ καὶ νὰ λησμονοῦμεν. I. A. Χρυσσοχοῦ

—'Ἐνα ἐκπαιδευτικὸν σύστημα δὲν ἀξίζει μεγάλα πράγματα, ἐὰν μαθαίνῃ τὰ παιδιὰ νὰ κερδίζουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ δὲν τὰ μαθαίνει πῶς νὰ ζοῦν. Amou

—Καλὸν εἶναι ὁ ὑφιστάμενος νὰ κακολογῇ κάποτε τὸν προϊστάμενον του. Αὐτὸ εἶναι δεῖγμα ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ἐργασίαν του. Detoef

—Ἡ τύχη δὲν μεταβάλλει τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἀποκαλύπτει. Necker

—Δύο πράγματα εἶναι πολὺ δύσκολα εἰς τὸν κόσμον. Τὸ ἓνα εἶναι πῶς νὰ ἀποκτήσουμε φήμην, τὸ ἄλλο εἶναι πῶς νὰ τὴν διατηρήσουμε. Schumann

—'Ὁ αἰσιόδοξος αὐταπατᾶται ὡς πρὸς τὰ προσδοκώμενα ἀπο-

τελέσματα. Ὁ ἀπαισιόδοξος βλέπει μόνον τὰς δυσκολίας καὶ ἀποθαρρύνεται.

— Ἡ σοφία ἔγκειται εἰς τὸ νὰ μὴ ἀμφιβάλλωμεν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὸ νὰ προεξοφλῶμεν τὰς δυσχερείας, μὲ τὴν σταθερὰν θέλησιν ὅπως τὰς ὑπερνηκίωμεν.
Girardet

— Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι βωβοί, δι' ἐκεῖνον ὅστις δὲν γνωρίζει νὰ τοὺς κάμη νὰ ὁμιλήσουν. Ἡ εὐγλωττία ὁμως τῶν ἀριθμῶν ἐπιτρέπει ὅπως πείσωμεν τὴν λογικὴν.
X

— Ὁ σεβασμὸς τῆς ἀληθείας μᾶς ἐξυψώνει εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας καὶ μᾶς κάμνει νὰ ἀξίζωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἄλλων :
X

— Ἐπιστήμη χωρὶς συνείδησιν εἶναι καταστροφή τῆς ψυχῆς.
Rabelais

— Τὸ ψεῦμα εἶναι ὁ ἐξευτελισμὸς καὶ κατὰ ἓνα τρόπον ἡ ἐξουθένωσις τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπειας.
Kant

— Ἐὰν κυττάξῃ κανεὶς προσεκτικά, θὰ ἴδῃ τὴν τύχην. Διότι ἡ τύχη εἶναι μὲν τυφλή, ὄχι ὁμως καὶ ἀόρατος.
Bacon

— Ἡ πείρα εἶναι τὸ παιδί τῆς σκέψεως καὶ ἡ σκέψις εἶναι τὸ παιδί τῆς δράσεως.
X

— Δὲν εἶναι τὰ πολλὰ διατιθέμενα μέσα ποὺ μᾶς κάνουν ἀνεξαρτήτους, ἀλλὰ αἱ ὀλίγα ἀνάγκαι μας.
Colbert

— Ὁ Καπιταλισμὸς ἀντελήφθη τὴν σημασίαν τῆς λογιστικῆς, διότι αὕτη διευκολύνει τὴν δημιουργικὴν καπιταλιστικὴν νοοτροπίαν καὶ ἐργασίαν, ἡ ὁποία τὰ πάντα διευθετεῖ, ὑπολογίζει καὶ ἐξοικονομεῖ.
W. Sombart

— Ὅσον περισσότερο εἶναι ἐξειλιγμένοι αἱ κοινωνικαὶ μορφαὶ ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι μεγαλυτέρα ἡ σημασία τῆς λογιστικῆς. Συνεπῶς εἶναι περισσότερο ἀναγκαία εἰς τὴν καπιταλιστικὴν παραγωγὴν, παρά εἰς τὴν κατατεμαχισμένην τοῦ τεχνίτου καὶ τοῦ ἀγρότου καὶ ἀκόμη περισσότερο εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὴν κολλεκτιβιστικὴν παραγωγὴν παρά εἰς τὴν καπιταλιστικὴν.
K. Μάρξ

— Ἐκαστος λησμός εἶναι ἓν φῶς διὰ τὸν δισχειριστὴν, ἡ δὲ Λογιστικὴ λαμπρὸν πολύφωτον.
F. Besta

— Ἡ τάξις εἶναι ἡ ἠθικὴ ὠραιότης τῶν πραγμάτων.
J. Simon

— Πρέπει νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰς ἐπικινδύνους μεθόδους αἱ ὁποῖαι ζητοῦν νὰ δημιουργοῦν ψευδαισθήσεις εἰς τὸ κοινὸν καὶ νὰ στηρίζουν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἐπὶ τῆς πλάνης. Ἡ πρώτη ἐξασφάλις τῆς πίστεως εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ τιμιότης.
J. Guillery

— Θὰ ἦτο ὀρθότερον ν' ἀντικαταστήσωμεν τοὺς λεπτομερεῖς κανόνας τῆς ἀποτιμῆσεως τῶν στοιχείων τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ εἶναι πολλάκις ἐπιβλαβής, διὰ μιᾶς γενικῆς ἀρχῆς : ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατίμησις τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ ἡ ὑποτίμησις τοῦ Παθητικοῦ.
Ed. Folliet

— Ἀλογάριστος πραγματευτὴς καθάριος διακονιάρης.

Δημοτικὸν

ΟΜΕΛΕΤΤΑ ΧΩΡΙΣ ΑΥΓΑ

Νὰ μὴ δώση ὁ Θεὸς καὶ μπλέξεις μὲ ἐπιτροπὲς κυριῶν ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, ἰδίως ὅταν κατέχωνται ἀπὸ τὸν ζῆλον τοῦ νεοφωτιστοῦ.

Δὲν εἶμαι μισογύνης, ἀλλὰ οἱ κυρίες ἔχουν τὸν δικόν τους τρόπο τοῦ σκέπτεσθαι καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ ξεκολλήσουν ἀπ' αὐτὸν λ.χ., ὅταν ὁμιλοῦν περὶ οἰκονομιῶν πού πρέπει νὰ γίνουν, σκέπτονται τί περιορισμοὺς ἐξέδιδαν θὰ κἀνὴ ὁ ἄντρας τους καὶ ὄχι αὐτές.

Τέλος πάντων, ἄλλοιῶς ἢ ζωὴ θὰ ἦτο ἀνόουσια.

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ὁ Διευθυντὴς μας ὑπηρετεῖ εἰς Βόλον. Καὶ ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν ἄλλων (ὡς ἔχης χάρι ποῦσαι καί...) ἐφημίζετο καὶ ὡς ρήτωρ, ἠγγαρεύθη ἀπὸ ἓνα φιλανθρωπικὸ σὺλλογο νὰ κἀμῃ μίαν διάλεξιν.

Μπορεῖτε νὰ ἀρνηθῆτε πρὸ τῆς χάριτος καὶ τῆς ἐπιμονῆς; Τέλος πάντων ἐμπλέχθηκε. Καὶ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, εὐπρεπισθεὶς ἐξεκίνησε διὰ τὸν τόπον τῆς διαλέξεως.

Εἰς τὴν θύραν τῆς αἰθούσης εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἡ ἀπαραίτητος ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἀπὸ μίαν κυρίαν τῆς δευτέρας πρὸς τὴν τρίτην νεότητα καὶ ἀπὸ δύο δεσποινίδια. (ὡς γνωστὸν αἱ γυναῖκες κατατάσσονται εἰς τὰς ἐξῆς κατηγορίας ἡλικιῶν. Κοτοίδες (μέχρι 10 ἐτῶν), Λουλουδες (μέχρι 15 ἐτῶν), Δεσποινίδια (μέχρι 19 ἐτῶν) Δεσποινίδες ἀπὸ 20 καὶ ἄνω ἀπεριοριστως. Ὑπάρχουν καὶ αἱ δεσποσύнай, δι' ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ἐληγομένησαν τὴν ἡλικίαν των).

Αὐταὶ ὡς κέρβεροι ἐπετήρουν μήπως παρεισφύσουν οἱ τζαμπαντζήδες, φροῦτο πλεονάζον εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ἀφηρημένος ὁ ρήτωρ (ἴσως τότε ἐσχεδιάζε τὸν λόγον του) προχώρησε πρὸς τὴν εἰσοδον.

—Κύριε, τὸ εἰοτήριό σας, τὸν ἀνεκάλεσεν εἰς τὴν τάξιν ἢ ὄξεια φωνῇ τῆς ἐπὶ κεφαλῆς, ἣτις δὲν ἐγνώριζε ἐξ ὄψεως τὸν ὁμιλητὴν.

—Δυστυχῶς κυρία μου δὲν ἔχω ...

—Τότε πῶς τολμᾶτε νὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν αἴθουσαν;

—Μὰ νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ πληρώσω ... ἀντεῖπεν (ἴσως συνεχίζων ἐνδομύχους σκέψεις του, ὅτι, (ἀντὶ νὰ πληρωθῶ, αὐτὸ δὰ ἔλειπε).

Ἐπῆρχεν ὁμως καὶ τὸ δεσποινίδιον τὸ ὁποῖον ἔπρεπε καὶ αὐτὸ νὰ πῆ κάτι.—Μπά, ἐπενέβη μὴ ἀφίνον τὸν ρήτορα νὰ ἐξηγηθῆ. Ὅριστε διαγωγή καθὼς πρέπει κυρίου.

Ἐὐθυμοσοφὸς καθηγητὴς ἄρχισε νὰ μυρίζεται γλέντι.

—Κυρία μου μὴ μὲ καθυστερῆτε, εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ μῶ. Ἄλλοιῶς θὰ φύγω καὶ θὰ εὐθύνεσθε σεῖς, πού δὲν θὰ γίνῃ ἡ διάλεξις..

Καὶ ἡ μὲν κυρία ἐγέλασε εἰρωνικῶς, τὸ δεσποινίδιον ὁμως, ἀντεπιστέλλον μέλος τοῦ ἀγῶνα τῆς γυναίκας, ἐξέσπασε:

—Τὰ μοῦτρα σας περιμένουμε διὰ νὰ ἀρχίσουμε.

—Κυρία μου καταλάβετε το, χωρὶς ἐμένα δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ διάλεξις.

—Ἄστυφύλαξ, ἐφῶναξεν ἡ κυρία. Ἀπαλλάξατέ μας ἀπὸ τὸν ὄχληρον αὐτὸν κύριον.

Ὁ ἐπιτηρῶν ἀστυφύλαξ ἐπληοίασε βλοσυρῶς... Ἀμέσως ὁμως ἀναγνώρισε τὸν κ. Π., διότι οὗτος ἦτο εἰς ἅπαντας τοὺς ἄρρενάς γνωστὸς (ὑποθέτομεν καὶ εἰς τὰς γυναῖκας—ἐκτὸς τῶν ὑπερηλίκων καὶ τῶν νεαρῶν) καὶ ἔσπευσε νὰ ὑποδείξῃ τὸ σφάλμα. —Μὰ κυρία μου εἶναι ὁ ὁμιλητής, ὁ κ. Παπαϊωάννου! Ἄναυδος ἢ δευτέρα πρὸς τὴν τρίτην ἢ τετάρτην νεότητα. Κεχηνὸς τὸ δεσποινίδιον. Μειδιῶν χαιρεκάκως ὁ ρήτωρ.

—Μὰ γιατί δὲν μοῦ τὸ ἐλέγατε ἐνωρίτερον κ. Καθηγητά ;

—Μά, κυρία μου, δὲν σᾶς τὸ ἐτόνισα ὅτι χωρὶς ἐμένα δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ διάλεξις ;

—Καλὰ λένε ὅτι εἰσθε χωρατατζῆς. Περάστε, περάστε.

Καὶ ὁ κ. Παπαϊωάννου εἰσήλθε, ἀφοῦ ὁμως ἐπέμεινε καὶ ...ἐπλήρωσε τετραπλοῦν εἰσιτήριον: διὰ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ τὰς τρεῖς ἐντεταλμένας διὰ τὰ εἰσιτήρια, δηλαδὴ τὴν γηραιάν Κυρίαν καὶ τὰ δυὸ δεσποινίδια, διότι ἀπεκαλύφθησαν, ὅτι αὐταὶ ἦσαν τζαμπαντζῆδες! (Πάντοτε κουβαρντόπαιδο ὁ Διευθυντής μας!).

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διαμειφθέντων δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ διάλεξις πλήρως ἐπέτυχεν. Καὶ ἐπέρασαν ἐκεῖνοι καλά, κι' ἐμεῖς καλύτερα... ἀφοῦ δὲν τὴν ἠκούσαμεν!!

Ὁ φιλόσοφος

Τά Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Δ' ΤΕΥΧΟΥΣ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ

Εὐχαί ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει (Σ. Παπαϊωάννου) — Πρόγραμμα περιπάτων καὶ ἐκδρομῶν τῆς Σχολῆς — Ἡ Ἑλληνικὴ γραμμὴ (Π. Γιαννοπούλου) — Ἐκδρομισμὸς καὶ τουρισμὸς (Ι. Κουτσογιάννη) — Αἱ ἐκδρομαὶ βιολογικὴ ἀνάγκη καὶ δημιουργημὰ τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ (Γ. Κατσίπη) — Ἡ ὑγιεινὴ τῶν ἐκδρομῶν (Γ. Παπακώστα) — Ἡ ἐξέλιξις τῆς θήρας ἐν Ἑλλάδι (Ε. Συνοδινού) — Ἡ θάλασσα (Κ. Σούκα) — Τουρισμὸς καὶ ἐκπαίδευσις (Ν. Αἰγινήτη) — Κυριακὴ στὸ χωριό (Δ. Γούλα) — Σκέψεις γιὰ τὴν Ζήρια (Φ. Λέτσα) — Πηγαίνοντας στοὺς Δελφούς (Ν. Ρ.) — Ἡ ἀνεμοπορία στὴ χώρα μας (Β. Σκρέκη) — Χρυσᾶ ἔπη — Τὸ χρονογράφημά μας — Φυσιολατρικὰ ποιήματα.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Α' 1953/1954 — Δραχμαὶ 1 000 — Τεύχος 4ον

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ, ΝΕΩ, ΕΤΕΙ

Εἶναι φυσικὸν τοῦ Διδασκάλου ἡ πρώτη σκέψις, μετὰ τὸ ρόδισμα τῆς αὐγῆς τοῦ νέου χρόνου, νὰ στρέφεται μετὰ ἀγάπην καὶ στοργὴν πρὸς τοὺς Νέους τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως πρὸς τοὺς Νέους οἱ ὁποῖοι σπουδάζουν εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, εἴτε ἐδῶ εἰς τὸν τόπον μας, εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν αὐτὴν Νεότητα ἀπευθύνονται καὶ αἱ πρῶται εὐχαὶ μας διὰ μίαν καλυτέραν ζωὴν κατὰ τὸ ἀρχόμενον νέον ἔτος. Ὑπὲρ τῶν Νέων,

αἱ πρῶται εὐχαὶ μας· οἱ ὁποῖοι περνοῦν τὴν νεότητά των εἰς τόσον χαλεποὺς καιροὺς καὶ διψοῦν διὰ μάθησιν, ἐνῶ δὲν ἐγνώρισαν οὔτε τὴν εἰρήνην, οὔτε τὴν εὐημερίαν.

Ὑπὲρ τῶν Νέων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται καὶ μορφώνονται, ἐπαναλαμβάνοντες, ὑπὸ τραγικὰς συνθήκας, τὸ παράδειγμα τοῦ Φρεάντλη. Ὑπὲρ τῶν Νέων, τοὺς ὁποῖους χρέος μας εἶναι νὰ καθοδηγῶμεν, νὰ ἐμπνέωμεν, νὰ ἐνθουσιάζωμεν, νὰ διαφωτίζωμεν, νὰ μορφώνωμεν καὶ νὰ διαπλάσσωμεν, ὥστε νὰ γίνον καλυτέροί μας, διότι μόνον τότε τὸ παρὸν εἶναι καλύτερον τοῦ παρελθόντος; καὶ μόνον τότε τὸ παρὸν εἶναι ἄξιον τοῦ μέλλοντος.

Ὑπὲρ τῶν Νέων, αἱ εὐχαὶ μας, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν καὶ ὀφείλομεν νὰ τοὺς δώσωμεν, κατὰ τὴν ὠραίαν φράσιν τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ὁποῖοι κρούουν καὶ ὀφείλομεν νὰ τοὺς ἀνοίξωμεν διάπλατα τὴν θύραν. Ὑπὲρ τῶν Νέων, οἱ ὁποῖοι πεινοῦν καὶ διψοῦν διὰ μόρφωσιν καὶ ἔχομεν χρέος νὰ τοὺς χορτάσωμεν.

Ὑπὲρ τῶν Νέων, ποὺ ἡ νεανικὴ των ψυχὴ ἀγωνιᾷ, καὶ πρέπει ὡς ἄνθρωποι καὶ ὡς διδάσκαλοι νὰ χαράζωμεν εἰς τὴν ψυ-

χὴν των τὴν πίστιν εἰς τὰ ἀνθρώπινα ἰδανικά, εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην, εἰς τὰς πολιτιστικὰς Ἀξίας, αὐτοὶ διεκηρύχθησαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ τοὺς ἐμποτίσωμεν διὰ τὸ μέλλον μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ αἰσιοδοξίαν, μὲ θάρρος καὶ αὐτοπεποίθησιν, πού δὲν εἶναι δυνατόν νὰ στηριχθοῦν παρὰ μόνον εἰς τὸ ἦθος καὶ τὴν μόρφωσιν.

Εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους, ἡ Ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Τέχνην καὶ ἐνεφάνισε κολοσσοὺς ἐκπροσώπους των, νὰ καταδείξη εἰς τὸ Νέον ἔτος ὅτι εἶναι ἱκανὴ νὰ θέσῃ τὰ θεμέλια διὰ τὴν Εἰρήνην, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν δημιουργικὴν πρόοδόν της μέσα εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἠνωμένης Εὐρώπης καὶ εἰς ὅλα τὰ Ἔθνη τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν των μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς παγκοσμίου συνεργασίας.

Εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους νὰ γίνουν ἀκόμη καλύτεροι, μιὰ καὶ ἡ Πατρίδα τόσον ὑποφέρει, καὶ μέσα εἰς τὸν κύκλον τῆς ἀρμοδιότητός των νὰ ἐπιτελέσουν, μὲ ἐνθουσιασμόν καὶ γνῶσιν, τὸ καθήκόν των. Εὐχομαι νὰ θέσουν ὡς προμετωπίδα τῆς ζωῆς των τὴν ἀρχὴν ὅτι «πᾶς ἄνθρωπος γεννώμενος συνάπτει μὲ τὴν κοινωνίαν ἔν συμβόλαιον πλήρες ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ, καὶ πλήρες δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ διεκδικήσῃ».

Εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους νὰ φιλοδοξήσουν νὰ καταστοῦν καλοὶ Ἕλληνες, ν' ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐργασθῶν διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Λαοῦ. Εὐχομαι νὰ φιλοδοξήσουν νὰ γίνουν καλοὶ ἐπαγγελματίαι, μέλη ἀπαραίτητα τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς χώρας, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν αὔριον ἄνετον διὰ τὸν ἑαυτὸν των ζωὴν, διὰ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου. Εὐχομαι νὰ φιλοδοξήσουν νὰ καταστοῦν χρήσιμοι καὶ ἀποδοτικοὶ ἄνθρωποι, ἐλεύθεροι καὶ ἀξιοπρεπεῖς, μὲ πίστιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, πού εἶναι καὶ ἑλληνικὰ ἰδανικά, ἀντάξια τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν θυσιῶν μυριάδων γνωστῶν καὶ ἀγνωστῶν μαρτύρων καὶ ἡρώων τοῦ πολιτισμοῦ.

Εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους νὰ κατανοήσουν πόσον γόνιμος καὶ πόσον δημιουργικὸς εἶναι ὁ πραγματικὸς πατριωτισμὸς, πού σημαίνει συμβολὴν εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν τῆς Ἀνθρωπότητος, ἀνάτασιν μέχρι τῆς ἰδέας τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος, θυσίαν ὑπὲρ τοῦ Συνόλου, συνεργασίαν ἐλευθέραν καὶ συνειδητὴν τῶν πολιτῶν, μὲ σύμβολον ζωῆς ὄχι τὸ «μαχαίρι» ἀλλὰ τὴν ἀγάπην, ὄχι τὸ μῖσος ἀλλὰ τὸν ἀλληλοσεβασμὸν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν.

Εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους νὰ πραγματοποιήσουν, εἰς τὸν χιλιοματωμένον καὶ πολυαγαπημένον αὐτὸν τόπον, βίον εἰρήνης καὶ συνεργασίας, προόδου καὶ εὐημερίας, διὰ νὰ γίνῃ, ὅπως λέγουν οἱ μεγάλοι μας Ποιηταί: «Ναὸς ἡ Πατρίδα, πού εἶναι στῆν γῆν ἐπάνω ἢ πλατυτέρα, τῶν Λαῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν ἢ θεία Μη-

τέρα»· νά γίνουν «στολίδια τῆς Πατρίδος», ἀφοῦ «ἔχουν τὴν ἀκατάλυτη ψυχὴ τῶν Σαλαμίνων», ἀφοῦ «μοῖρά των εἶναι νά φυλάγουν πάντα τὶς Θερμοπύλες».

«Θέλει τόλμην καὶ ἀρετὴν ἢ Ἐλευθερίαν», λέγει ὁ Κάλβος. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὀλόκληρος ἡ ζωὴ θέλει τόλμην καὶ ἀρετὴν. Αὐτὴν τὴν τόλμην καὶ ἀρετὴν εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους, διὰ νά πραγματοποιήσουν τὸν στίχον τοῦ μεγάλου μας Παλαμᾶ: «Παιδί μου, τὸ περβόλι μου, ποῦ θὰ κληρονομήσης, ὅπως τὸ βρῆς καὶ ὅπως τὸ ἰδῆς νά μὴ τὸ παρατήσης. Σκάψε το ἀκόμα πρὸ βαθιὰ καὶ φράξε το πρὸ στέρια—Γίνου ὀργοτόμος, φυτευτής, διαφεντευτής».

Εὐχομαι, ἀκόμη, ὡς πνευματικὴ ἡγεσία νά δυνηθῶμεν νά δώσωμεν ἀπάντησιν εἰς τὴν «ἀπορίαν, τὴν ὁποίαν ἀντιλαμβάνεται ἡ σύγχρονος συνείδησις ἐνώπιον τῆς ζωῆς καὶ ἐνώπιον τῶν δυνάμεων ποῦ ἀνεπήδησαν ἀπὸ ἀπροσδόκητα βάθη», διὰ νά μεταχειρισθῶ τὴν τόσον ὠραίαν φράσιν ἐνὸς νέου. Ἐχομεν χρέος ν' ἀπαντήσωμεν, ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ εὐκόλον ὁδὸν τοῦ «μεσσιανισμοῦ», ἀλλ' εἰς τὴν στενὴν καὶ ἐπίπονον ὁδὸν τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς μορφώσεως, τῆς δημιουργίας ἡθους καὶ ψυχικῆς ἀνατάσεως, τῆς καλλιέργειας πνεύματος ἐρεύνης καὶ ἐλευθερίας, αἰσθήματος δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπισμοῦ.

Στράτος Κ. Παπαϊωάννου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ἀθήναι τῆ 22.1.1954

Πρὸς

Τὴν Δοσιν τοῦ Περιοδικοῦ «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.»

Κύριε Διευθυντά,

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπληροφορήθην τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν «Τὰ νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.» καὶ μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον ἐδιάβασα τὰ πρῶτα ἐκδοθέντα τεύχη.

Ἐπιθυμῶ νὰ συγχαρῶ ἰδιαιτέρως τὴν Σχολὴν καὶ τὴν ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ψυχαγωγίας τῶν Σπουδαστῶν, ἡ ὁποία περιέλαβε μεταξὺ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς καὶ τὴν ὀργάνωσιν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τουριστικῶν Ἐκδρομῶν καὶ ἐνδιαφέρθη συστηματικῶς διὰ τὸ ζήτημα.

Ὁ ἐκδρομισμὸς τῶν σπουδαστῶν ἀποτελεῖ σπουδαῖον στοιχεῖον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς συνειδήσεως καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ Σπουδασταὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν θ' ἀποτελέσουν οὐσιώδεις παράγοντας διὰ τὴν διάδοσιν τῆς τουριστικῆς ἰδέας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸν τομέα τῆς περιηγήσεως. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀφιέρωσις εἰδικοῦ τεύχους τοῦ περιοδικοῦ «Τὰ Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.» διὰ τουριστικὰ θέματα ἀποτελεῖ ἀξιόλογον πρωτοβουλίαν, ἀξίαν παντὸς ἐπαίνου.

Παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε, Κύριε Διευθυντά, τὴν ἔκφρασιν τῆς ὑπολήψεως καὶ τιμῆς.

Μεθ' ὧν διατελῶ

Ρ. Ἀγαθοκλῆς

Πρόεδρος

Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ

Σύνθεσις υπάρχουσα εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἑλλην. Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ἡ ἀρμοδία Ἐπιτροπὴ Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ψυχαγωγίας τῶν Σπουδαστῶν, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς κ. κ. Μ. Ρινόπουλον, Πρόεδρον, Ἰω. Κουτσογιάννην, Ἀντιπρόεδρον, Φ. Λέτσαν, Γ. Παλακώσταν, Σ. Καζάκον, Γ. Κατσιπην, Ἰ. Συνοδινὸν καὶ Κ. Μπανταλούκαν κατήρτισε τὸ κάτωθι πρόγραμμα, ὡς ἐτυχε τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Εἰς τὰς ἐκδρομὰς μετέχουν σπουδασταὶ ὄλων τῶν ἐτῶν, τελειόφοιτοι καὶ πτυχιῦχοι τῆς Σχολῆς, εἰς δὲ τοὺς περιπάτους καὶ τὰς ἐπισκέψεις εἰς τὰ Μουσεῖα μόνον σπουδασταὶ τοῦ Α' ἔτους.

Ἡ Σχολὴ προεκήρυξε τὰ κάτωθι σχετικῶς βραβεῖα :

α) μέχρι δραχ. 300.000 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερον ἡμερολόγιον ἐκδρομῶν τῶν ἐτῶν 1951)2, 1952)3 καὶ 1953)4.

β) μέχρι δραχ. 300.000 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερον λεύκωμα φωτογραφιῶν τῶν ἄνω τριῶν ἐτῶν

γ) μέχρι δραχ. 100.000 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερον ἡμερολόγιον ἐκδρομῶν τοῦ ἔτους 1953)4.

δ) μέχρι δραχ. 100.000 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερον λεύκωμα φωτογραφιῶν τῶν ἐκδρομῶν τοῦ ἔτους 1953)4 καὶ

ε) μέχρι δραχ. 200.000 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ συντάξῃ τὴν καλύτεραν ἔκθεσιν ἀπὸ ἀπόψεως ὕφους καὶ περιεχομένου σχετικῶς μὲ οἰανδήποτε ἐκδρομὴν τοῦ ἔτους 1953)4.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΠΑΤῶΝ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜῶΝ

Μὴν Νοέμβριος 1953

- 8-11-53 Ἐκπαιδευτικὴ καὶ Τουριστικὴ ἐκδρομὴ: Μαλακᾶσα - Ὠρωπὸς - Συκάμινον - Κακασάλεσι.
- 15-11-53 Ἐκδρομὴ: Ἱερὰ Ἐλαία Πλάτωνος - Μονὴ Δαφνίου - Αἰγάλεω - Σκαρμαμαγκά - Λίμνη Κουμουνδούρου - Ἐλευσίς Ὀμηλιτῆς ὁ κ. *Γιάννης Θερεψιάδης*.
- 22-11-53 Πεζοπορικὴ ἐκδρομὴ: Βαρυμπόμπη - Κιθάρρα - Τατόι.

Μὴν Δεκέμβριος

- 6-12-53 Ἐκκλησιασμός εἰς Ἅγιον Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην, Ἐπίσκεψις εἰς Βυζαντινὸν Μουσεῖον: Ὀμηλιτῆς ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. *Σωτηρίου*, Διευθυντῆς τοῦ Μουσείου.
- 13-12-53 Τουριστικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ εἰς Μπογιατί - Λίμνη Μαραθῶνος - Δροσιάν - Ἐκάλην.
- 16-12-53 Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος τῶν σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους. Α' ἐπίσκεψις εἰς Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον: Ὀμηλιτῆς ὁ Διευθυντῆς κ. *Χ. Καροῦζος*.
- 21-12-53 Τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς Πάρνηθα.
- 23-12-53 Τριήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς Θήβας: (Μουσεῖον) Λεβιάδειαν - Μονὴν Ὁσίου Λουκᾶ (διανυκτέρευσις). Παρακολούθησις Λειτουργίας Χριστουγέννων, Ἀράχωβαν - Δελ.

φούς (Μουσείον - Στάδιον - Κισσαλία Πιγῆ), διανοκτέρευσις εἰς Δελφούς - Ἀμφισσαν, Ἐπιτροπὴ διὰ Μπράλου.

Μὴν Ἰανουάριος 1954

- 3- 1-54 Πενθήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ Χανιά - Ἡράκλειον (Μουσείον) Κνωσσός - Φαιστός. Ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Μουσείου κ. *N. Πλάτωνος*.
- 10- 1-54 Ὁρειβατικὴ ἐκδρομὴ εἰς Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Ὑμητιοῦ. Ἀνάληψιν - Ζωοδόχον Πηγὴν - Κακόρεμα (Ὑμητιοῦ).
- 17- 1-54 Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος εἰς Πατήσια, Διῦλιστήρια Οὐλέν, Ὀμορφὴ Ἐκκλησιά, Γαλάτσι. Ὁμιλητὴς ὁ κ. *Μαλανδράκης*. Διευθυντὴς τῆς Οὐλέν.
- 24- 1-54 Ὁρειβατικὴ ἐκδρομὴ: Μάφι - Νταοὺ Πεντέλη - Γέρακος.

Μὴν Φεβρουάριος

- 3- 2-54 Α' Ἐπίσκεψις εἰς Μπενάκειον Μουσείον, μὲ ὀμιλητὴν τὸν Διευθυντὴν κ. *M. Χατζιδάκην*.
- 10- 2-54 Β' Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Μπενάκειον Μουσείον. Ὁμιλητὴς ὁ Διευθυντὴς κ. *M. Χατζιδάκης*.
- 17- 2-54 Β' ἐπίσκεψις εἰς Ἀρχαιολογικὸν Μουσείον. Ὁμιλητὴς ἡ ἔφορος ἀρχαιοτήτων κ. *Σέμνη Παπασπυρίδου - Καρούζου* μὲ θέμα «τί μᾶς ἱστοροῦν τὰ ἀρχαῖα ἀγγεῖα διὰ τὸν οἰκονομικὸν βίον».
- 21- 2-54 Πεξοπορικὴ ἐκδρομὴ: Ἀροσιὰ - Σταμάτα - Ἰκάριον - Διόνυσος.
- 28- 2-54 Προπύλαια, Προσευχή - ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐρέχθειον - Παρθενῶν - Μουσείον. Ὁμιλητὴς ὁ κ. *Ἰω. Θεωφιιάδης*, Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων.

Μὴν Μάρτιος

- 3- 3-54 Συνέχεια τοῦ ἄνω ἐκπαιδευτικοῦ περιπάτου.
- 7- 3-54 Ἐκδρομὴ εἰς Μυρκόπολλον - Βραυρῶνα (Ἱερὸν Ταυρικῆς Ἀρτέμιδος). Ὁμιλητὴς ὁ κ. *Γ. Κατσιπης*.
- 10- 3-54 Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος εἰς Κεραμικὸν καὶ Θησειον.
- 14- 3-54 Συγκέντρωσις εἰς τὸ Πανεπιστημιακὸν Γυμναστήριον. Προετοιμασία παρελάσεως. Ἐπιλογὴ καὶ προπόνησις ομάδος παρελάσεως.
- 21- 2-54 Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος εἰς Ναὸν Ὀλυμπίου Διός, Πύλην Ἀδριανοῦ, Μοῆν Ἀυσικράτους, Θέατρον Διονύσου, Ἀσκληπιεῖον, Ὠδεῖον Ἡρώδου, Πνύκα. Ὁμιλητὴς ὁ κ. *Ἰω. Θεωφιιάδης*, Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων.
- 27- 3-54 Διήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς Λουτράκι, Κόρινθον, Παλαιὰν Κόρινθον, (ἐπίσκεψις Μουσείου), Μυκήνας, Ναύπλιον, Ἐπίδαυρον.

Μὴν Ἀπρίλιος

- 4- 4-54 Ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ: Κάλamos, Ἅγιοι Ἀπόστολοι, Ἀλιβέρι (θερμοηλεκτρικὰ ἔργα), ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ.κ. *N. Θεοδώρου, Σ. Σταυροπούλου* καὶ *Φ. Λέτσα*.

- 7- 4-54 Έκπαιδευτικός περίπατος εις Ἄμαρουσίον, Κηφισιάν.
 11- 4-54 Περίπατος εις Πειραιᾶ, Μακρὰ τεῖχη, Μουσεῖον - Πασαλιμάνι.
 Βάσεις Ναυτικῆς Ὀμίλου Πειραιῶς - Ν. Φάληρον. Ὁμιλητὴς
 ὁ κ. Ἰωάν. Θερεψιάδης, Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων.
 27- 4-54 Πενθήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ. Βόλος -
 Χωριὰ Πηλίου - Αἰδηψὸς - Λίμνη - Χαλκίς (Διάπλους Εὐβοϊκοῦ).

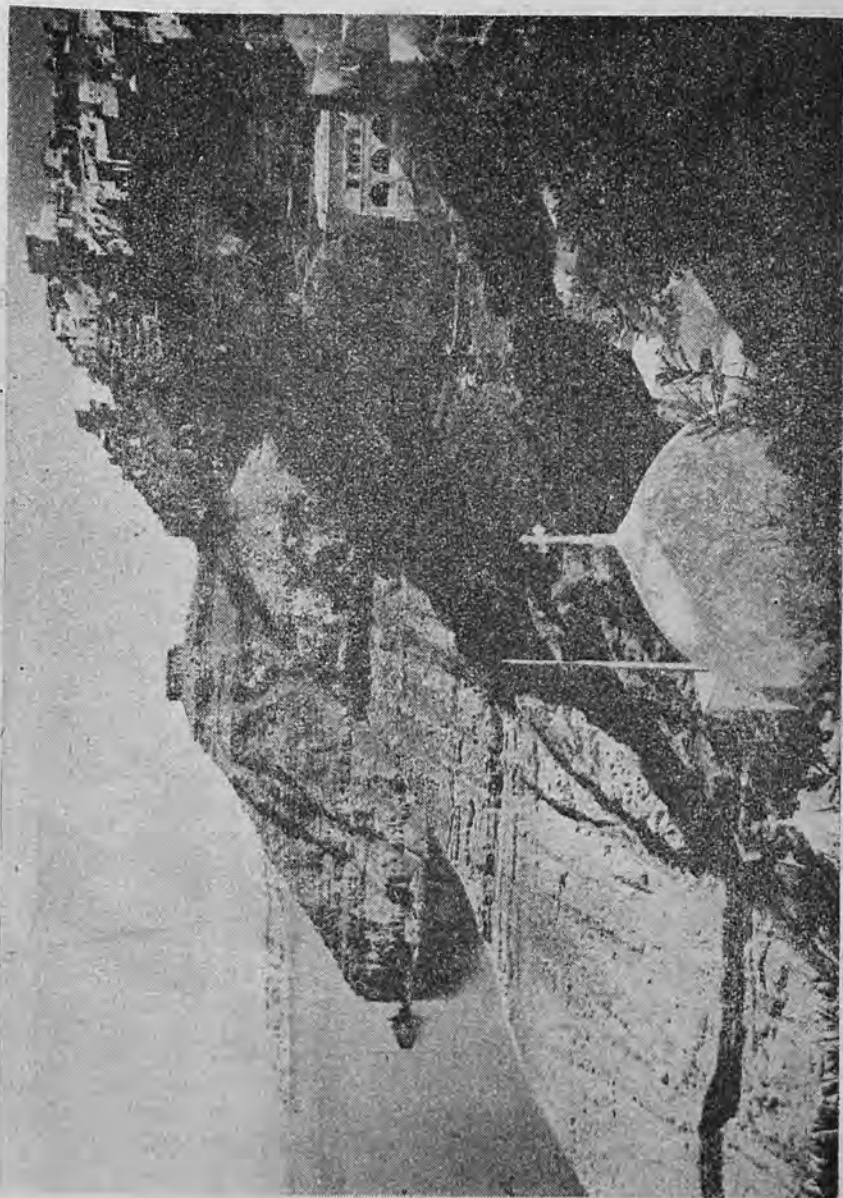

Οἱ διακριθέντες σπουδασταὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα Βάδην 3 χιλιομέτρων
 εἰς Ὁμορφὴ Ἐκκλησιὰ—Γαλάτσι.

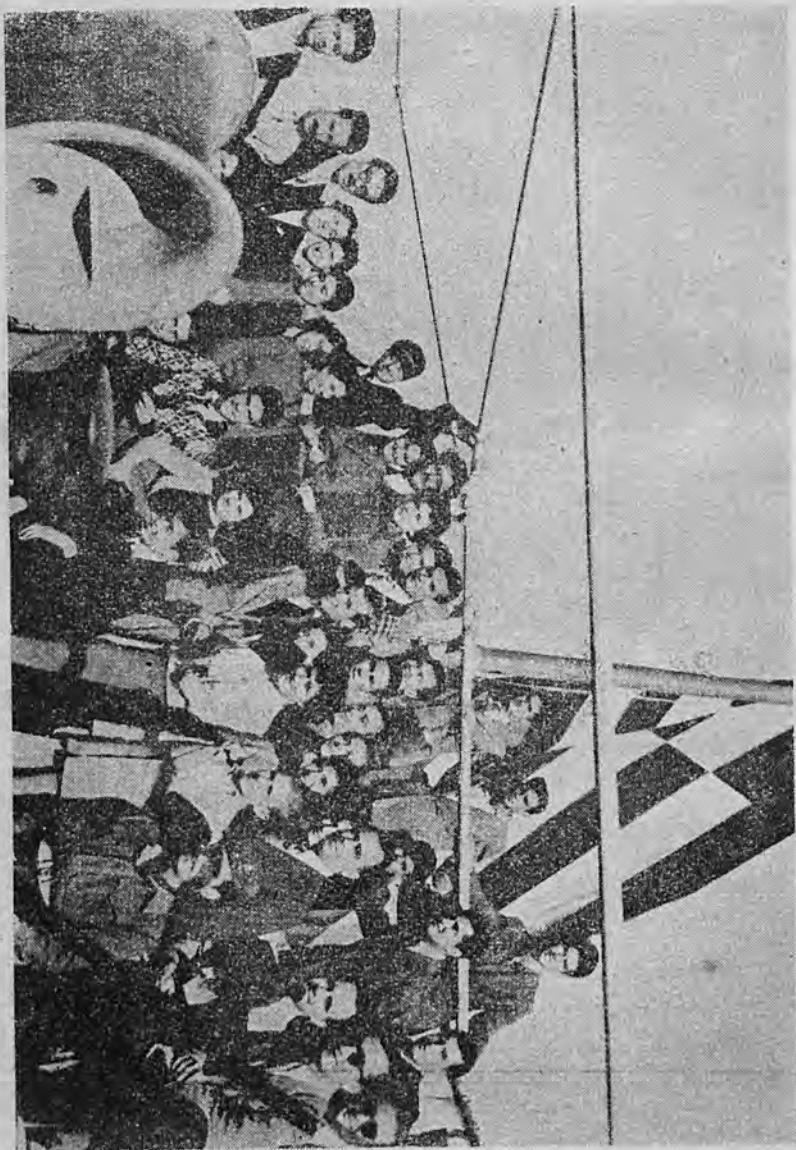
Μὴν Μάιος

- 2- 5-54 Περίπατος εἰς Ἀναρροπήριον Βούλας, Καβοῦρι, Λουτρὰ Βου-
 λαγιμένης. (Ἀγῶνες Κολυμβήσεως καὶ κωπηλασίας).
 5- 5-54 Ἐκπαιδευτικός περίπατος.
 9 5-54 Περίπατος εἰς Κολομάκι, Ἀεροδρόμιον, Ἅγιος Κοσμάς, Φοιτη-
 τικὸν Κολυμβητήριον. (Κολύμβησις).
 16- 5-54 Ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ : Ραφίνα - Ἀρχαῖαι Ἀνο-
 σακαφαί, Ἀρχαῖον Ἐργοστάσιον σιδήρου. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Παπα-
 δημητρίου, Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων.
 20- 5-54 Διήμερος τουριστικὴ καὶ ψυχαγωγικὴ ἐκδρομὴ. Λίγιαν. Πόρον,
 Ὑδραν, Σπέτσας.

Μία όψις τής Σαντορίνης

Οι σπουδασταί τῆς Σχολῆς ἐπί τοῦ τελευ-
ταίως ὑψώσαντος τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν
ἀτμοπλοίου «Ἀθῆνα» τοῦ κ. Εὐγενίδου.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

Τί είναι, πώς είναι, τί φωνάζει ὅλη αὐτή ἡ κοσμική ὕλη; Πουθενά μαυρίλα, πουθενά θηριωδία, πουθενά πάλη, πουθενά μῖσος, πουθενά κτηνωδία, πουθενά ὀξύτης, πουθενά χολή, πουθενά ἀπαισιοδοξία, πουθενά τερασιότητα, πουθενά ὄγκος, πουθενά κόμπος, πουθενά βάρος, πουθενά ἀνάμιξις, πουθενά σύγχυσις, πουθενά θεομηνία, πουθενά βαρυσοφία, πουθενά ἀπελπισία, πουθενά βαρυθυμία, πουθενά συλλογισμός, πουθενά καρηβαρία.

Παντοῦ φῶς, παντοῦ ἡμέρα, παντοῦ τερπνότης, παντοῦ ὀλιγότης, ἄνεσις, ἀραιότης· παντοῦ εὐταξία, συμμετρία, εὐρυθυμία· παντοῦ εὐγραμμία, εὐστροφία Ὀδυσσέως, λιγυρότης παλληκαριοῦ· παντοῦ ἡμερότης, χάρις, ἰλαρότης· παντοῦ παίγνιον ἑλληνικῆς σοφίας, διάδεσις γελαστική, εἰρωνία Σωκρατική· παντοῦ φιλανθρωπία, συμπάθεια, ἀγάπη· παντοῦ ἴμερος, πόθος ἔσματος, φιλήματος· παντοῦ πόθος ὕλης, ὕλης· παντοῦ ἡδονὴ Διονύσου, πόθος φωτομέδης, δίψα ὠραιότητος, λίκνισμα μακαριότητος.

Παντοῦ πέρασμα ἀέρος θουρίου, ἀέρος ὀρμῆς, ἀέρος ἀλκιμότητος, σφριγηλότητος καὶ παντοῦ μαζὺ πέρασμα ἀέρος μελαγχολίας καλλονῆς, λύπης καλλονῆς, θρήνου θνήσκοντος Ἀδώνιδος. Καὶ παντοῦ ἀήρ φωτεινοῦ θουρίου δένων τὰ μέλη καὶ μαζὺ ἀήρ φλογέρας λύων τὰ μέλη μέ ἡδυπάθειαν. Καὶ παντοῦ πέρασμα ἀέρος φέρον ὀλοφυρμούς Ἀφροδίτης καὶ μαζὺ δυνατόν Σατυρικόν ὄξύ.

Εἶναι μία μόνη γραμμὴ κ α μ π ὕ λ η . Παντοῦ μία ἀπλουστάτη, μαλακωτάτη καμπύλη, ὑγρὰ καὶ φευγαλέα σὰν τὰς μεγάλας καὶ ἡρέμους ἀναπνοὰς τῆς θαλάσσης, σὰν τὰ μεγάλα ἡμερὰ κύματα, παράγουσα μίαν βαθυτάτην αἰσθητικὴν ἡδονήν. Μία καμπύλη γραμμὴ λόφου, μαλακὰ καμπυλωμένος λαιμός γυναικός, εἶναι γραμμὴ ἰγεννώσα συμπάθειαν, πόδον

θωπείας, ἔλκουσα τὸ φίλημα, εἶτε γυναικὸς εἶτε λόφου γραμμὴ εἶναι ἢ ἔλκουσα προφανῶς τὸ χέρι διὰ τὴν ἀπαλὴν θωπείαν, ζητητικὴ θωπείας. Καὶ εἶναι παραδοξότατον ὅτι θαυμάζεται τόσον ἢ ἰδέα τῶν καμπύλων τοῦ Παρθενῶνος, διότι εἶναι φανερόν ὅτι ἀληθῆς καλλιτέχνης ἔχων νὰ ὑψώσῃ γραμμὰς εἰς ἓνα λόφον τῆς Ἀττικῆς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λάβῃ οὐδὲν ἄλλο ὑπ' ὄψιν παρὰ ν' ἀρμονίση τὰς γραμμὰς του πρὸς τὴν τριγύρω ἀρμονικὴν καμπύλην

Μία λοιπὸν γραμμὴ καμπύλη σαφεστάτη, ἀπλουστάτη, ἡδονικωτάτη, ἀρμονικωτάτη, μουσικωτάτη, μὲ μίαν αἰθεριωτάτην εὐγένειαν καὶ ἓνα μέθου μελαγχολίας, παραλλάσσουσα εἰς κάθε βῆμα, ὅσον παραλλάσσει τὸ ἓν κῦμα ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Περικλῆς Γιαννόπουλος

Νιρβάνα Παύλου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΘΟΣ

Παρθενικὸ ξημέρωμα στοῦ Αἰγαίου τῇ γαλήνῃ.
Ἡ πλάση ἢ νεογέννητη πλέει σὲ θεῖον αἰθέρα,
ἀπὸ τὰ ὄργια τῆς νυκτὸς λιπόθυμη ἢ Σελήνῃ
χαρὰ θεῶν, ἢ ἐλληνικὴ ροδοχαράζει ἡμέρα.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΑ

Σκοτεινιασμένος ὁ οὐρανὸς στὸν Παρθενῶνα γέρνει...
τὸ μαῦρο θόλο κατάσπρες κολόνες τὸν στηρίζουν,
μέσα στὴν μπόρα ἢ ἀστραπὴ ἀνάερα φίδια σπέρνει
κι' οἱ κεραυνοὶ τὸν χαιρετοῦν χωρὶς νὰ τὸν ἀγγίζουν.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ

ΣΤΑ ΚΡΥΑ ΝΕΡΑ, ΣΤΟΥΣ ΠΕΝΤΑΥΛΟΥΣ...

Στά κρύα νερά, στους Πενταυλούς, π' άσπροβολάν οί ρεματιές
καί μυστικό θεριεύουν περιβόλι
—κάθε χαλίκι αύγερινός άστράφτει μέσ άπ' τά νερά—
βαθύ μιá νύχτα πούβρα άραξοβόλι!

Πλατάνια, λεύκες ξέχειλες, πού οί ρίζες τους βυθάν,
τῆς νερομάνας θρέμα,
στή γάργαρη πολύφωνη κατεβασιά, κι' άκολουδάν
κατήφορες τó ρέμα,

καί μέσ τó βούισμα τó βαρύ, στόν άμολόγητο τó θρό
τῶν δένδρων άπ' τόν άνεμο μέ ζόρι
πιό βιαστική κι' άδάμαστη, στήν άγρια μέσα νύχτα,
άπό τó θώρι

τῶν ούρανῶν π' άλλάζανε τ' άστέρια άρίθμητα νερά,
χίλιω λογιῶ πετράδια,
άπό τ' άηδόνια άνέβαινε, πού τó λαιμό σηκῶνανε
στοῦ μυστηρίου τά χάδια,

τ' άνάβρυσμα πού πλήθαινε τó σείσμα τῶν άστερισμῶν
καί τῶν νερῶν τά γέλια...

Καί τόσο ó νοῦς μου άγάλλονταν, λουσμένος μέσ στόν άναρχο
ρυθμόν ὡς τά θεμέλια,

πού, ó θεῖος αν ἦταν έρωτας, καθόλου δέν τó λόγιαζεν,
ἤ, στά δικά του βύθη,
τó μοιρασμένο του ιερό τραγοῦδι ξάφνου πόβγαινε
άπ' τῆ λήθη

καί μέ φωνήν ὀλόθερμη μέσ τά σκοτάδια, μυστικιά
καί πλέρια,
μέ τά νερά χυνόντανε καί μέ τόν άνεμο έφευγε,
καί σίγαε μέ τ' άστέρια!...

Στά κρύα νερά στους Πενταυλούς π' άσπροβολάν οί ρεματιές
καί μυστικό θεριεύουν περιβόλι
—κάθε χαλίκι, αύγερινός, άστράφτει μέσ' άπ' τά νερά—
βαθύ μιá νύχτα πούβρα άραξοβόλι.

ΕΚΔΡΟΜΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. κ. Ι. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ
Ἀντιπροέδρου τοῦ Ε.Ο.Τ. καὶ
Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Π.Λ.

Ὁ ἐπιτυγέστερος, ἴσως, τῶν ὀρι-
σμῶν τοῦ Περιηγητοῦ εἶναι ὁ ἑξῆς :

Περιηγητὴς εἶναι τὸ πρόσωπον τὸ
ὁποῖον, ταξιδεῦον πρὸς εὐχαρίστησίν του,
ἀπομακρύνεται τοῦ τόπου τῆς κατοικίας
του πέραν τῶν 24 ὡρῶν. Ὁ περιηγητὴς
δὲν ἐπιδιώκει ἄμεσον πρακτικὸν ἀποτέλε-
σμα καὶ ταξιδεῦει χωρὶς προφανῆ ἀνά-
γκην, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν χαρὰν τῆς
μετακινήσεως.

Ἐὰν δεχθῶμεν τὸν ὄρισμόν τοῦ Περιηγητοῦ, εἴμεθα
ὑποχρεωμένοι νὰ ἀποκλείσωμεν ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ Περιηγητοῦ
ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν ταξιδευόντων, ὅπως, π.χ., ἐκείνους πὸν ταξι-
δεύουν δι' ἐπαγγελματικούς τὸν σκοποὺς, ἢ διὰ νὰ σπουδάσουν καὶ
μορφωθοῦν (π.χ. διὰ νὰ φοιτήσουν εἰς σχολὰς ἢ φροντιστήρια) ἢ
διὰ θεραπευτικούς σκοποὺς (λουόμενοι εἰς λουτροπόλεις) κλπ.

Ἐξ ἄλλου τὸ ὄριον τῶν 24 ὡρῶν, μολονότι κάπως ἀθαίρετον,
ἀποκλείει τῆς ἐννοίας τοῦ Περιηγητοῦ τοὺς κινουμένους εἰς ἡμε-
ρησίαν ἐκδρομὴν, ἔστω καὶ ἂν σκοπὸς τὸν εἶναι ἡ ἀπλὴ εὐχαρί-
στησις, ἄνευ πρακτικῶν ἐπιδιώξεων ἢ ἀνάγκης.

Αἱ ὑπηρεσίαι, οἱ ὀργανισμοὶ καὶ αἱ ὀργανώσεις Τουρισμοῦ εἰς
τὰς διαφόρους χώρας δὲν ἀσχολοῦνται συνήθως μόνον μὲ τὴν ἐξυ-
πηρέτησιν τῶν περιηγητῶν ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω στενὴν ἔννοιαν, ἀλλὰ
καὶ παντὸς ταξιδευόντος εἰς τὴν χώραν δι' οἰονδήποτε σκοπὸν ἢ
λόγον καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Δι' αὐτὸ εἰς τὰς ἀγγλο - σαξω-
νικὰς χώρας ὀνομάζονται ὑπηρεσίαι Ταξιδίων (ἢ Ταξιδευόντων).
Ἐπίσης ἀσχολοῦνται καὶ μὲ συναφεῖς πρὸς τὰ ταξίδια μετακινήσεις
ὡς π. χ. μὲ τὰς διακοπὰς παραθερισμοῦ ἢ χειμερινῶν παιδιῶν ἢ
μὲ τὰς μεταβάσεις καὶ διαμονὰς εἰς ἱαματικὰς πηγὰς, μὲ τὴν ὀργά-
νωσιν ἑορτῶν κλπ.

Ἐκδρομεὺς εἶναι τὸ ἄτομον τὸ μετακινούμενον εἴτε ὡς Περιη-
γητὴς ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω στενὴν ἔννοιαν, εἴτε καὶ ὡς ταξιδεῦον ὑπὸ
διάφορον γενικωτέραν ἔννοιαν. Π.χ. ἐκδρομεὺς εἶναι καὶ ὁ μετα-
κινούμενος δι' ὀλιγότερον τῶν 24 ὡρῶν χρονικὸν διάστημα (συνη-
θεστάτη περίπτωσις). Ἐπίσης ἐκδρομεὺς εἶναι καὶ ὁ χάριν ὑγίει-
νῆς ἀσκήσεως (ἀθλήσεως) καὶ ὁ χάριν μορφωτικῶν ἢ πνευματικῶν
σκοπῶν μετακινούμενος. Οἷτω ἔχομεν ἐκδρομὰς ἀπλῶς ψυχαγωγι-
κάς, ἀλλὰ καὶ ἐκδρομὰς μικτοῦ χαρακτήρος ὅπως εἶναι αἱ «πεζοπο-
ρικαὶ» ἢ «ὄρειβατικά» ἢ «κολυμβητικά» κλπ. αἱ ὁποῖαι περιέχουν

καὶ τὸ στοιχεῖον τῆς ἀθλήσεως ἢ αἱ ἀρχαιολογικαὶ ἢ ἐκπαιδευτικάι, αἱ ὁποῖαι περιέχον καὶ τὸ στοιχεῖον τῆς συμπληρώσεως ἢ ἐπαληθεύσεως γνώσεων καὶ ἀποκτῆσεως ἐμπειρίας, ἢ ἐκδρομαὶ θρησκευτικά (π.χ. εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους) κλπ.

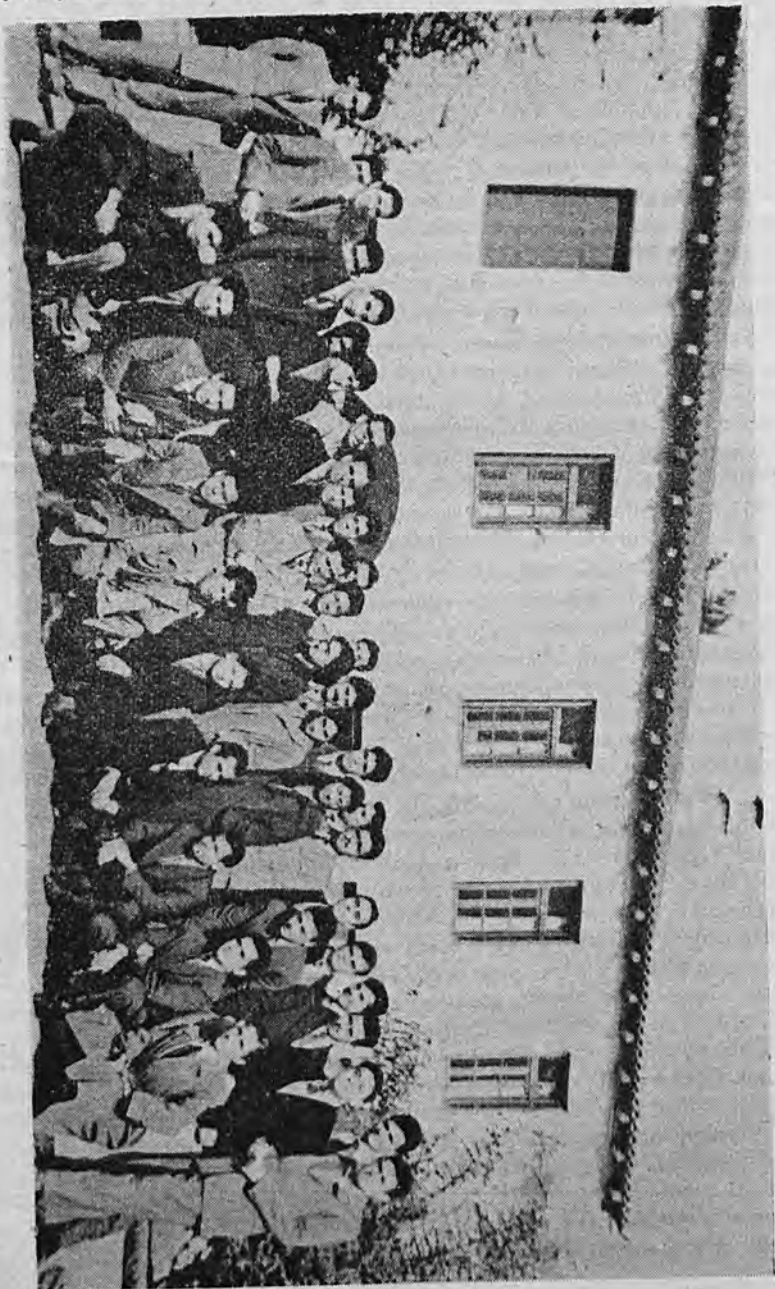
Οἱ ἐκδρομεῖς, ὅπως καὶ οἱ περιηγηταί, ταξιδεύουν εἴτε μεμονωμένως εἴτε ὁμαδικῶς. Ἡ πρώτη κατηγορία τῶν μεμονωμένως ταξιδευόντων ἐκδρομέων ἢ περιηγητῶν ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη ἀκόμη, ὅσον καὶ ἂν τοῦτο φαίνεται παρὰδοξον εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τῶν ὁμαδικῶν μετακινήσεων. Βεβαίως ὅμως ἡ ἀναλογία ἔχει μεταπολεμικῶς ἀνατραπεῖ καὶ διαρκῶς αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδρομέων τῆς δευτέρας κατηγορίας, ἤτοι τῶν ὁμαδικῶς ταξιδευόντων, ἐνῶ ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν μεμονωμένως κινουμένων.

Οἱ πρῶτοι ὁργανωμένοι ἐκδρομεῖς μετεκινουῖντο πεζοπορικῶς, βραδύτερον δὲ καὶ διὰ ποδηλάτων ἢ λέμβων. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι αἱ ὁργανώσεις, ἐξ ὧν προήλθον αἱ Περιηγητικαὶ καὶ Τουριστικαὶ Λέσχαι, ἦσαν πεζοπορικοὶ σύλλογοι (ὅπως π.χ. ἡ Ἑλληνικὴ Περιηγητικὴ Λέσχη ἣτις προήλθεν ἐκ τοῦ Ὀδοιπορικοῦ Συνδέσμου) ἢ ποδηλατικοὶ σύλλογοι (ὅπως π.χ. αἱ Τουριστικαὶ Λέσχαι τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας κλπ. αἵτινες προήλθον ἐκ ποδηλατικῶν συλλόγων) ἢ ἱστιοπλοῖκοι ἢ κώπηλατικοὶ σύλλογοι ἐξ ὧν ἀνεπτύχθησαν οἱ Ναυτικοὶ Ὀμίλοι, κλπ.

Μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῶν μεταφορικῶν μέσων διοργανώθησαν σὺν τῷ χρόνῳ ἐκδρομικοὶ σύλλογοι αὐτοκίνητιστῶν, μοτοσυκλετιστῶν, ἀεροπορικῶν καὶ ἀνεμοπορικῶν μετακινήσεων κλπ. Παρ' ἡμῖν ὁ ὁργανωμένος ἐκδρομισμὸς χρησιμοποιεῖ ἐκτὸς τῆς πεζοπορίας καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ μεταφορικὰ μέσα, ἤτοι ποδήλατα, σιδηροδρόμους, αὐτοκίνητα (ἰδιωτικὰ καὶ λεωφορεῖα), μοτοσυκλέττας, ἀεροπλάνα, ἀτμόπλοια καὶ πλωτὰ μέσα παντὸς εἴδους κλπ.

Ὁ ὁργανωμένος ὁμαδικὸς ἐκδρομισμὸς καὶ περιηγητισμὸς προσφέρει μεγάλα πλεονεκτήματα εἰς τοὺς συμμετέχοντας, διότι οὗτοι ἀπαλλάσσονται ἀπὸ φροντίδας ὁργανώσεως, ἐξασφαλίσεως θέσεων εἰς μεταφορικὰ μέσα, ἐστιατόρια καὶ ξενοδοχεῖα, καθοδηγήσεως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διαδρομῶν ἀγνώστων, ἐπεξηγήσεως τῆς ἱστορικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἢ οικονομικῆς ἢ ἄλλης σημασίας τῶν ἐπὶ ἐπίσκεψιν τόπων κλπ. Δημιουργεῖ δέ, ἔστω καὶ πρόσκαιρον, εὐκαιρίαν κοινωνικῆς συναναστροφῆς καὶ ἐκδηλώσεων ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλοβοηθείας, δηλαδὴ ἀτμόσφαιραν οἰκειότητος καὶ θαλωρῆς, τῆς ὁποίας στερεῖται ὁ μεμονωμένως ταξιδεύων. Κυρίως ὅμως παρουσιάζει τὸ πλεονέκτημα τῆς οικονομικωτέρας ἀπολαύσεως μεγαλυτέρων δυνατοτήτων. Ἐξ ἄλλου ὑπόκειται εἰς κινδύνους παρεκτροπῶν πάσης φύσεως, καὶ διὰ τοῦτο ἢ αὐστηρὰ ὁργάνωσις καὶ ἡ ἐξασφάλισις ἀφ' ἐνὸς ἀρίστης ποιότητος παροχῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἀποκλεισμοῦ πάσης ἐνοχλήσεως ἐκ τοῦ συγχρωτισμοῦ καὶ τῶν κακῶν συνηθειῶν τῶν ὁμαδικῶς συμμετεχόντων ἀποτελοῦσι προϋποθέσιν τῆς ἐπιτυχίας τῶν καὶ τὴν λυδίαν λίθον διὰ τὴν διάκρισιν

Οι σπουδασταί του Α' έτους εις τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον.
Εἰς τὸ μέσον ὁ ὁμιλητὴς κ. Μανώλης Δουκάκης, Καθηγητὴς

μεταξὺ τοῦ ἀληθοῦς ὁμαδικοῦ ἐκδρομισμοῦ ἢ περιηγητισμοῦ· καὶ τοῦ ἐκ παρεξηγήσεως θεωρουμένου ὡς τοιούτου.

Ὁ ὁργανωμένος ὁμαδικὸς ἐκδρομισμὸς καὶ περιηγητισμὸς ἀσκεῖται εἴτε ἀπὸ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις (ταξιδιωτικὰ γραφεῖα, ναυτιλιακὰς ἢ σιδηροδρομικὰς ἐπιχειρήσεις κλπ.), εἴτε ἀπὸ ἰδιωτικὰς ὁργανώσεις (ἐκδρομικὰ ἢ περιηγητικὰ σωματεῖα, ὑπαλληλικούς συλλόγους, σχολικούς συλλόγους κλπ.), εἴτε ἀπὸ δημοσίους ὁργανισμούς (Ε.Ο.Τ., Ἑργατικὴ Ἑστία κλπ.). Ὁ «σχολικὸς» ἐκδρομισμὸς ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως τὸν σημαντικώτερον, ἀλλὰ καὶ τὸν ὀλιγότερον ἀνεπτυγμένον παρ' ἡμῖν τομέα τοῦ ὁμαδικοῦ ἐκδρομισμοῦ. Διὰ τοῦ ὅρου «σχολικὸς» ἐννοοῦμεν ἀπάσας τὰς δημοσίας ἢ ἡμιδημοσίας σχολὰς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν στοιχειώδους, μέσης καὶ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως καὶ τὰς λοιπὰς ἐπαγγελματικὰς καὶ ἰδιωτικὰς σχολὰς. Δὲν ἔχει εἰσέτι γίνει ἐπαρκῶς ἀντιληπτὸν ὑπὸ τῶν διοικούντων τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τῶν διεσθινόντων τὰς διαφόρους σχολὰς, πόσον τεραστία εἶναι ἡ σημασία τοῦ «σχολικοῦ» ἐκδρομισμοῦ διὰ τὴν ψυχαγωγίαν, ἀθλητὴν καὶ συμπληρωματικὴν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν ἢ σπουδαστῶν. Ἴσως ἢ Α.Σ.Β.Σ. ν' ἀποτελῆ καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τὴν πρωτοπορείαν διότι συστηματικῶς καὶ ἐμπρόκτως ὑποβηθεῖ καὶ ὑποστηρίξει τὴν ὁργάνωσιν ἐκδρομῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἀθλητικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν, μὲ ὅλα τὰ προαναφερθέντα πλεονεκτήματα τῶν ὁργανωμένων ὁμαδικῶν μετακινήσεων.

Ἡ συμβολὴ τοῦ ὁργανωμένου ἐκδρομισμοῦ καὶ περιηγητισμοῦ εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας δὲν ἔχει ἐπίσης γίνει ἐπαρκῶς ἀντιληπτὴ ἔξω ἀπὸ ἓνα στενόν, ἀτυχῶς πολὺ στενόν, κύκλον προσώπων, ἀφιλοκερδῶς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπασχολουμένων εἰς τὴν κατ' ἔξοχὴν ἐθνικὴν αὐτὴν προσπάθειαν. Δὲν ἔχει γίνει ἀτυχῶς ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ ὁργανωμένη ὁμαδικὴ μετακίνησις ἐκτὸς τῶν πρὸς τοὺς συμμετέχοντας εἰς τὴν μετακίνησιν παρεχομένων πλεονεκτημάτων καὶ εὐεργετημάτων, προσκομίζει οὐσιώδη ὠφέλη καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, διότι ἐνισχύει οἰκονομικῶς τὰ μεταφορικὰ μέσα καὶ τοὺς τόπους ὑποδοχῆς, διὰ τοῦ δαπανωμένου ὑπὸ τῶν ἐκδρομῶν χρήματος, συντελοῦσα οὕτω εἰς τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τουριστικῶν μέσων (συγκοινωνιακῶν, ξενοδοχειακῶν κλπ.) καὶ τῶν τουριστικῶν τόπων καὶ δημιουργοῦσα τὰς βασικὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν εὐπρόσωπον ὑποδοχὴν τῶν ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ περιηγητῶν καὶ τὴν ἐπακόλουθον εἰσροὴν τουριστικοῦ συναλλάγματος. Ἀλλὰ πέραν καὶ ὑπεράνω τῶν οἰκονομικῶν πλεονεκτημάτων τῆς ὁργανωμένης ὁμαδικῆς μετακινήσεως πρέπει νὰ ἔχωμεν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν τεραστίαν ἐκπολιτιστικὴν συμβολὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἀνύψωσιν οὐ μόνον τοῦ οἰκονομικοῦ ἀλλὰ κυρίως τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ διὰ τῆς ἐπαφῆς καὶ ἐπικοινωνίας τῶν ἀνθρώπων τῆς πό-

λεως μὲ τοὺς κατοίκους τῆς ὑπαίθρου. Διότι, ἐν τελευταία ἀναλύσει, ἡ ἐπιτυχία πάσης τουριστικῆς προσπάθειάς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀνυψώσεως τῆς τουριστικῆς συνειδήσεως καὶ εἰς τὸν ἔσχατον τῶν πολιτῶν καὶ ἡ ἀντίληψις περὶ τῆς σκοπιμότητος ἐξασφαλίσσεως τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν καθαριότητος, ὑγιεινῆς καὶ ἀνέσεων, οὐχὶ πολυτελοῦς μὲν μορφῆς, ἀλλ' οὐσιαστικῶν καὶ πραγματικῶν, αἱ ὁποῖα ἐλλείπουν ἀτυχῶς ὄχι μόνον εἰς τὴν ὑπαίθρου, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀντὰ ταῦτα τὰ μεγαλύτερα ἀστικά κέντρα τῆς χώρας μας.

Ὁ ὀργανωμένος ὁμαδικὸς ἐκδρομισμὸς δύναται νὰ συμβάλῃ οὐσιαστικῶς καὶ καιρίως τόσον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὄσον καὶ εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ διὰ τοῦτο δεόν νὰ τύχῃ πάσης ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων, ἐπιχειρήσεων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων.

Λάμπρου Πορφύρα

ΒΡΑΔΥ Σ' ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ

Γαλημεμένη, ξάστερη, γαλάζια πέρα ὡς πέρα
κρουστάλινη ἀπ' τὸν ὄρθρο της ὡς τὸν ἔσπερινό της
καὶ εἶχε πλανέψει καὶ τ' ἀγλὸ χροσὸ φεγγάρι ἢ μέρα
καὶ ἀργοταξίδευε ἀγρυπνο καὶ αὐτὸ στὸν οὐρανὸ της.

Τώρα, ἀποκάτω ἀπ' τὰ βουνὰ τὰ θεϊκὰ ποὺ ἠσοικῶσαν
μαζώξαν τὰ κοπάδια τους ἀπ' τὰ λιβάδια οἱ στάνες,
τοῦ κάμπου τὰ μικρόπουλα σωπάσανε· θολῶσαν
τὰ στενορῦμα τοῦ χωριοῦ καὶ οἱ ἀδλὲς τους μὲ τὶς δράνες.

Πλῆθος οἱ ὀλόχαρες φωνές· καὶ ἔσβησαν λίγο - λίγο
κάποια τζιτζίκια μοναχὰ λαλοῦν, καὶ πρὸς τ' ἀμπέλια
κάποιες κοπέλες ξένοιασαν, γυρνώντας ἀπ' τὸν τούγο,
σκορπᾶνε ἀκόμα στὴν ἐρμιὰ τὰ δροσερὰ τους γέλια.

ὦ! σὰν ἀρχίσει γύρω μου γιὰ πάντα νὰ νυχτώνει
δὲ θέλω τὰ ξερόφυλλα νὰ τρεμοφερουγίζον
στὸ δρόμο μου, καὶ ἀπάνω μου οἱ ὄρφανεμένοι κλωνοί
μ' ἔνα βραχνὸ παράπονο νὰ μὲ καλονυχτίζουν.

Θέλω τὸ βράδυ ποὺ θαρθεῖ νὰ μ' ἀγκαλιάσει νᾶναι
εἰρηγικὸ σὰν τ' ἀγαθὸ, σὰν τ' ἅγιο ἐτοῦτο βράδυ,
πὼς πέφτει ἢ νύχτα τὰ τρελὰ τζιτζίκια νὰ ξεχνᾶνε
καὶ νὰ μοῦ λένε γιὰ τὸ φῶς καὶ μέσα στὸ σκοτάδι.

Θέλω οἱ θαμπές μου οἱ θύμησες στὸ βᾶθος νὰ περνοῦνε
σὰν τὶς κοπέλες τοῦ χωριοῦ καὶ ἐκεῖνες· νάχω γείρει
στὴν γριὰν ἐλιά μου νὰ γρικῶ, σκυφτός, ν' ἀχολογοῦνε
τὰ γέλια τους ἀπ' τῆς ζωῆς μακρὰ τὸ πανηγύρι . . .

Οί σπουδασταί τοῦ Α' ἔτους εἰς τὰς Ἀρχαιοτάτας τῆς Ἐλευσίνας.
Εἰς τὸ μέσον ὁ ὀμιλητὴς κ. Ι. Θρεψιάδης, ᾠφφορὸς Ἀρχαιοτήτων.

ΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Γ. Α. ΚΑΤΣΙΠΗ

Αί έκδρομαί, ἴτοι ἡ συστηματικὴ ὁμαδικὴ ἔξοδος τῶν ἀνθρώπων τῶν πόλεων πρὸς τὰς ἔξοχάς καὶ τὸ ὑπαιθρον κατὰ τὰς Κυριακάς ἢ ἄλλας ἡμέρας ἀργίας εἶναι καθαρὰ ἐπιπόνησις τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ ὁ ὁποῖος σὺν τῷ χρόνῳ ἀπεμάκρυνε τὸν ἄνθρωπον τῆς κατὰ φύσιν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ζωῆς.

Αἱ σημεριναὶ συνθῆκαι τῆς ζωῆς ὄχι μόνον τῶν ἐργαζομένων σωματικῶς ἢ πνευματικῶς ἐντὸς τῶν πόλεων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπλῶς διαβιούντων ἐντὸς κλειστῶν χώρων

ὅπου ἡ πλήρης μικροβίων μολυσμένη ἀτμόσφαιρα ἀπειλεῖ ἐκ βάρων αὐτὴν ταύτην τὴν υγείαν τῶν ἀνθρώπων ἐπέβαλλον ὡς φάρμακον σωτῆριον τὰς καθ' ἑβδομάδα ἐκδρομάς (Week end).

Καὶ ὄντως αἱ ἐκδρομαί, ἐνῶ διὰ τὸν πρωτόγονον ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἔζη ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἦσαν περιτταὶ διὰ λόγους υγείας, ἀπαραίτητοι ὄμως καὶ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν αὐτοσυντήρησίν του καθ' ὅσον οὗτος ἔπρεπε διὰ τοῦ κυνηγίου ἢ τῆς ἀλιείας ἢ τῆς περισυλλογῆς διαφόρων καρπῶν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τροφήν του, διὰ τὸν μετέπειτα ἄνθρωπον τοῦ πολιτισμοῦ ὁ ὁποῖος ἀπέκτησε μονίμους κατοικίας, κοινωνίας συμβιώσεως, βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα πᾶν ἄλλο ἢ υγιεινά, αἱ ἐκδρομαί ἐθεωρήθησαν πλέον ἢ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν υγιεινὴν ἀντίδρασιν καὶ βελτίωσιν τῆς υγείας του.

Ἡ σκληρὰ καὶ πολλὰκις ἐξαντλητικὴ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἐργασία ἡ ὁποία καταναλίσκει τὸν ὄργανισμὸν τοῦ σημερινοῦ ἐργάτου ἐπιβάλλει τὴν προσωρινὴν διακοπὴν τῆς ἐργασίας του καὶ τὴν παραμονὴν του ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ὄχι μόνον διὰ λόγους υγείας ἢ ἀναπαύσεως ὅσον καὶ κυρίως διὰ λόγους ἀναψυχῆς καὶ ψυχαγωγίας ἢ ὁποία ἐπιδρᾷ ὄχι ὀλιγώτερον ἐπὶ τῆς ἀνανεώσεως τῶν σωματικῶν, πνευματικῶν καὶ κυρίως τῶν ψυχικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ποικιλία τῶν τοπιῶν τῆς φύσεως τὰ ὁποία ἐναλλάσσονται εἰς κάθε βῆμα τοῦ ἐκδρομέως ἐπιδρῶν λίαν εὐχαρίστως καὶ ὅπερ σπουδαίον εὐεργετικῶς ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐπαναφέρουν τὴν ψυχικὴν ἠρεμίαν τοῦ ἐκνευρισμένου ἐργάτου τῶν πόλεων.

Αἱ πηγαί, τὰ ρέοντα ὕδατα, τὰ δάση, αἱ διάφοροι πτυχώσεις, (χαράδραι) ἢ ἐπάρσεις τοῦ ἐδάφους (ὄρη), ἡ θάλασσα, ἅτινα ἠνάγκασαν τὸν πρωτόγονον ἄνθρωπον νὰ φοβηθῇ, νὰ τὰ θεοποιήσῃ καὶ νὰ τὰ λατρεύσῃ ὡς θεούς, παρακινοῦν ἀντιθέτως τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον τῶν πόλεων νὰ ἐξέρχεται πρὸς συνάντησίν των διὰ νὰ τὰ ἐξερευνήσῃ καὶ νὰ τὰ ἀπολαύσῃ αἰσθητικῶς.

Οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι πρωτοπόροι καὶ δημιουργοὶ τῆς φιλοσο-

φίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ὄχι μόνον ἠγάπησαν ἔθεοποίησαν καὶ ἐλάτρευ-
σαν τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως, τὸν Ἥλιον, τὴν Σελήνην ὡς θεούς, ἀλλὰ
καὶ ὡς αἰσθητικῶς καὶ καλλιτεχνικῶς ἀνεπτυγμένοι ὄρισαν ὡς κατοικίας
τῶν θεῶν τῶν τὸν Ὀλυμπον διὰ τοὺς δώδεκα θεούς, τὸν Ἐλικῶνα διὰ
τὰς Μούσας καὶ τὰ ὕδατα ἢ σπήλαια διὰ τὰς Νύμφας αἱ ὁποῖαι ἐκα-
λοῦντο ἀναλόγως ὄρεσιάδες, ναϊάδες ἢ ὑδριάδες, πηγαῖαι ἢ κρηναῖαι,
νηρηίδες.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς φυσιολατρείας τῶν προγόνων μας ἡ ὁποία ἐνέπνευ-
σε τὴν μοναδικὴν εἰς τὸν κόσμον Ἑλληνικὴν Μυθολογίαν παρατηροῦμεν
εἰς τὴν μελέτην τοῦ Δημοσίου Ἰδιωτικοῦ βίου τῶν προγόνων μας ὅτι ἐπε-

Παρθενῶν

βάλλοντο ἀποδημίαι θρησκευτικαὶ τῶν Ἀθηναίων εἰς Ἐλευσίνα, Ἐπίδαυρον, Δελφοὺς πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐκεῖ τελουμένων ἀγῶνων.

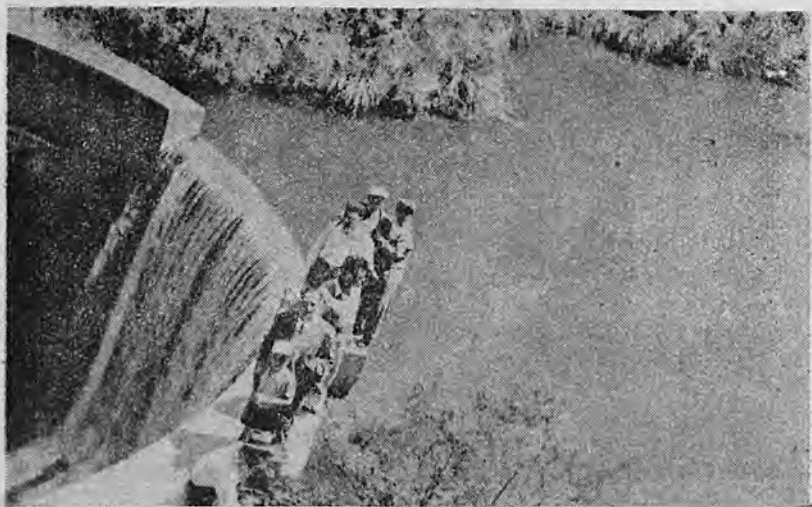
Ὁ Ξένιος Ζεὺς, τὸ Ξενίας μέλαθρον, οἱ ξενῶνες τῶν Ἑλλήνων ἦσαν καθιερωμένα εἰς τὴν συνειδήσιν τῶν Ἑλλήνων οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν ὑποχρέωσιν τῶν νὰ φιλοξενήσουν πάντα ξένον, γνωστὸν ἢ ἀγνωστὸν καὶ νὰ τοῦ παράσχουν ἄσυλον διὰ τὸν ὕπνον καὶ τὸ φαγητόν. Εἰς τὴν Ὀδύσειαν κ. 266 καὶ ἐξῆς περιγράφεται πῶς ἡ Καλυψὼ ἐφιλοξένησε καὶ ἠτοίμασε τὸν Ὀδυσσεά πρὸς ἀναχώρησιν καὶ τοῦ ἔδωσε διὰ τὸ ταξιδιόν του ἄσκον πλήρη μέλανος οἴνου, ἄσκον πλήρη ὕδατος καὶ τρόφιμα ἐντὸς δερματίνων σάκκων (κωρύκων).

Φέρεται ἐπίσης ὅτι ὁ σοφὸς Αἰσωπος ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἐκδράμῃ μετ' ἄλλων φίλων του ἐπροτίμησε ἀντὶ ἄλλων εἰδῶν ἐκδρομῆς, σάκκων, στρωμάτων κ.λ.π. νὰ σηκώσῃ «γύργαθον ἄρτων πεπληρωμένον τὸν πάντων βαρύτερατον» καὶ τοῦτο πολὺ εὐφυῶς, ἀφ' ἐνός μὲν διὰ νὰ φάγῃ περισ-

σότερον καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ μὴ σηκῶνῃ βάρος κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν.

Ὁ περιηγητὴς Πausανίας εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν ὅτι γνωρίζομεν περὶ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὁ Στράβων, ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Σόλων καὶ ἄλλοι σοφοὶ ἀνελάμβανον διαφόρους ἐκδρομάς καὶ περιηγήσεις διὰ λόγους ἐξερευνητικούς ἢ μελέτην νόμων καὶ ἐθίμων ξένων λαῶν.

Ἐάν λοιπὸν 1) ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος ἐκινεῖτο ἐκτὸς τῆς κατοικίας του διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὴν τροφὴν του διὰ τῆς θήρας ἢ ἀλιείας ἢ τῆς συλλογῆς καρπῶν καὶ οὐχὶ διὰ λόγους ὑγείας καὶ 2) οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἐθεοποίησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὴν φύσιν καὶ τὰς φυσικὰς δυνάμεις καὶ ἐπεχείρουν ὁμαδικὰς ἐκδρομάς χάριν θρησκευτικῆς τελετῆς ἢ Ἀθλητικῶν ἀγῶνων ἢ χάριν ἐξερευνησεως οὐχὶ δὲ καὶ πάλιν χάριν

Αἱ ἐπτὰ πηγαὶ τῆς Ρόδου. Ὅμας σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.
(Ἀπὸ τὸν φωτογραφικὸν διαγωνισμόν).

ὑγείας, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι σήμερον αἱ ἐκδρομαὶ ἐδημιουργήθησαν κατὰ κύριον λόγον ὡς βιολογικὴ ἀντίδρασις ἐναντίον τῶν ἀνθυγιεινῶν συνθηκῶν διαβιώσεως καὶ διαίτης τῶν ἀνθρώπων τῶν πόλεων τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ πρώτη γνωστὴ ἀνάβασις τοῦ Mont Aiguille πλησίον τῆς Grenoble ἔγινε τὸ 1492 κατὰ διαταγὴν τοῦ Καρόλου 8ου τῆς Γαλλίας διὰ νὰ τοποθετηθοῦν ὁρόσημα.

Δευτέρα γνωστὴ ἀνάβασις εἶναι τοῦ Monte Rosa ἢ ὁποία συνδέεται μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Leonardo da Vinci (1452—1519).

Τὸ 1739 εἰς ἄγνωστος μοναχὸς ἐπέτυχε τὴν πρώτην ἀνάβασιν χιονισμένου βουνοῦ τοῦ Titlis (3.323 μ. εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἑλβετίαν).

Τὸ 1857—58 ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς νεωτέρας ὀρειβάσεως διὰ τῆς

ιδρύσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ Airina Club, τὸ ὁποῖον ἐπεχείρησε τὰς πρώτας ὁμαδικὰς ἀναβάσεις.

Ἐκτοτε ἰδρύονται διάφοροι ὄρειβατικοὶ καὶ ἐκδρομικοὶ σύλλογοι εἰς ὅλον τὸν κόσμον, εἰδικῶς δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1921 ἰδρύθη ὁ «Ὀδοιπορικὸς Σύνδεσμος» ὑπὸ τῶν πλέον ἐπιλέκτων μελῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινῆς με πρόεδρον τὸν ἀείμνηστον Δημ. Καμπούρογλου, Ἀκαδημαϊκὸν καὶ γεν. γραμματεὰ τὸν κ. Στυλ. Χιλιαδάκην τὸν κυριώτερον συντελεστήν τοῦ ἐκδρομισμού εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ 1937 ὁ «Ὀδοιπορικὸς Σύνδεσμος» μετωνομάσθη εἰς Ἑλληνικὴν Περιηγητικὴν Λέσχην ἢ ὁποία ἀριθμεῖ 4.200 μέλη, 7 ἐπαρχιακὰ τμήματα, 70 ἀντιπροσώπους καὶ θεωρεῖται τὸ μεγαλύτερον Τουριστικὸν Σωματεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐτερον ἐπίσης σοβαρὸν ὄρειβατικὸν σωματεῖον εἶναι ὁ Ἕλληνας

Τὸ φράγμα τῆς λίμνης τοῦ Μαραθῶνος

Ὁρειβατικὸς σύνδεσμος Ε.Ο.Σ. ὁ ὁποῖος ἔχει τμήματα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸν Ε.Ο.Σ. ὀφείλεται ἡ σημερινὴ διάδοσις τῆς ὄρειβασίας, χιονοδρομίας, σπηλαιολογίας καθὼς καὶ τὰ ὄρειβατικὰ καταφύγια εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλοτέρων ὀρέων τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ 1935 ἰδρύθη ἡ Ὁμοσπονδία ἐκδρομικῶν Σωματείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν 51 ἐκδρομικὰ καὶ φυσιολατρικὰ σωματεῖα με θαυμασίαν δρασίαν, ἴητοι 19 τῶν Ἀθηνῶν 13 τοῦ Πειραιῶς καὶ 18 τῶν Ἐπαρχιῶν.

Ἡ καταπληκτικὴ ὄντως παρ' ἡμῖν διάδοσις τῶν ἐκδρομῶν διὰ τῶν ἐκδρομικῶν σωματείων ὀφείλεται ὄχι τόσο εἰς τὴν μίμησιν ἀπὸ σνομπισμὸν ὅσον εἰς τὴν κατανόησιν τῶν πολλαπλῶν ὠφελειῶν τῶν ἐκδρομῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύνατο νὰ συνοψισθοῦν ὡς κάτωθι :

1) Σωματικά και Ύγιεινά.

Κατά τὰς πεζοπορικές, ὄρειβατικές καὶ χιονοδρομικές ἐκδρομάς τίθεται εἰς κίνησιν ὀλόκληρον τὸ μυϊκὸν καὶ νευρικὸν σύστημα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ καρδιά καὶ οἱ πνεύμονες. Αἱ κινήσεις προκαλοῦν καύσεις ἐντὸς τῶν μυῶν, κατανάλωσιν τοῦ ὀξυγόνου τοῦ αἵματος, παραγωγὴν ἀνθρακικοῦ ὀξέος, καὶ συνεπῶς ἐπίτασιν τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, τῆς λειτουργίας τῆς καρδίας καὶ τῶν πνευμόνων.

Κατὰ τὰς ἀποτόμους ἀναρριχήσεις ἀπροσίτων κορυφῶν ἢ καταβάσεις ἀποτόμων χαραδρῶν ἀναπτύσσεται ἡ αὐτοπεποίθησις, τὸ θάρρος τὸ

Λαγκάδια.

Ἀπὸ τὸν φωτογραφικὸν μας διαγωνισμὸν μεταξὺ σπαδαστῶν

ῥιμοκίνδυνον καὶ ὅπερ σπουδαιότερον τὸ εὐχάριστον αἶσθημα τὸ ὁποῖον αἰσθάνεται ὁ ὄρειβάτης εἰς τὴν κατάκτησιν μιᾶς κορυφῆς ἢ ὁ χιονοδρόμος (σκιερ) κατὰ τὴν διάπτησιν μιᾶς χιονισμένης κοιλάδος.

Οὐδεμίᾳ ἴσως ἄσκησις ἢ ἀγώνισμα συνδυάζει τόσον τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου ὅσον ἡ πεζοπορία, ἡ ὄρειβασία καὶ ἡ χιονοδρομία. Διότι αὗται θέτουν εἰς εὐχάριστον ὑγιεινὴν κίνησιν ὀλόκληρον τὸ σῶμα, τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὴν ἀπέραντον Φύσιν καὶ τὸν καθαρὸν ἀέρα.

2. Ἐπιστημονικά.

Αἱ ἐπιστημονικά ἐκδρομαὶ σκοποῦν τὴν γνωριμίαν καὶ τὴν μελέτην τῆς Πατρίδος μας ἦτοι τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Ἀρχαιολογικῶν Ἱστορικῶν χώρων, Βυζαντινῶν Μονῶν καὶ μνημείων, Τουριστικῶν κέντρων κ.λ.π. Ἐπίσης κατὰ τὰς ἐπιστημονικὰς ἐκδρομάς γίνεται μελέτη τῆς Φύσεως

τῶν μετεωρολογικῶν συνθηκῶν, τῆς γεωλογικῆς συστάσεως τοῦ ἐδά-
φους, τῆς φυομένης χλωρίδος τῆς χώρας κ.λ.π.

3. Ψυχαγωγικά.

Διὰ τοὺς ἐργαζομένους ἰδίως σωματικῶς ἦτοι τοὺς ἐργάτας ἐργο-
στασιῶν διοργανοῦνται ὑπὸ τῆς Ἑργατικῆς Ἑστίας καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύ-
ματος ἐκδρομαί, ταξίδια καὶ κατασκηνώσεις εἰς διαφόρους τουριστικούς
τόπους, μὲ κατάλληλον ψυχαγωγικὸν πρόγραμμα μουσικῆς, χοροῦ καὶ
παιδιῶν. Διὰ τῶν τοιούτων ἐκδρομῶν ἐπιτυγχάνεται πλήρως ἡ ἀνανέωσις
τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων τῶν ἐργαζομένων.

4. Τουριστικά.

Ὑπὸ διαφόρων Τουριστικῶν Γραφείων διοργανοῦνται ἐκδρομαί καὶ

Ὁ ποταμὸς Λάδων.

Ἀπὸ τὸν φωτογραφικὸν διαγωνισμὸν Σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς

ταξίδια ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μὲ σκοπὸν τὴν γνωριμίαν πόλεων
ἢ χωρῶν αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν τουριστικὸν ἐνδιαφέρον, ὡς λ.χ. ἡ Ἰτα-
λία, Ἑλβετία, Αὐστρία, Γαλλία κλπ.

Ἡ Ἐθνικὴ ὄσον καὶ ἡ οἰκονομικὴ ὠφέλεια ἐκάστης χώρας ἐκ τῆς
ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Τουρισμοῦ τῆς εἶναι μεγίστη. Ἰδιαιτέρως ἡ Ἑλλάς
λόγω τῶν Ἀρχαιολογικῶν καὶ Ἱστορικῶν χώρων τῆς, τῆς ἐξαιρέτου Φύ-
σεως ἰδίᾳ τοῦ γαλανοῦ Ἀιτικοῦ οὐρανοῦ τῆς, παρουσιάζει τὸ μεγαλύτε-
ρον τουριστικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου.

5. Σχολικά.

Αἱ ἐκδρομαί τῶν Σχολείων θεωροῦνται ἀνυπολογίστου ἀξίας ἀπὸ

ἀπόψεως παιδαγωγικῆς ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως τῶν μαθητῶν. Διότι κατ' αὐτάς οἱ μαθηταὶ συμπληρῶνουν ἐκ τοῦ φυσικοῦ καὶ συνειδητοποιοῦν ὅτι ἐδιδάχθησαν ἐν τῷ Σχολεῖῳ εἰς τὰ μαθήματα τῆς Γεωγραφίας, τῆς Φυσικῆς, τῆς Ἀρχαιολογίας, Ἱστορίας κ.λ.π. Ἐπὶ πλέον δὲ οἱ μαθηταὶ ἀπομακρυνόμενοι τοῦ οἰκογενειακοῦ τῶν περιβάλλοντος αὐτοῦπηρετοῦνται, αὐτοπειθαρχοῦν καὶ ἀναλαμβάνουν νὰ ζήσουν εἰς τὸ ὑπαιθρον σεβόμενοι τὸν ἑαυτὸν τῶν, τὴν οἰκογένειάν τῶν καὶ τὸ Σχολεῖόν τῶν.

Ὁ καθαρὸς ἀέρας, τὰ ὠραῖα τοπία, αἱ παιδιὰ, ἡ ὁμαδικὴ πορεία, πειθαρχία, συνεργασία, ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησις τὴν ὁποῖαν αἰσθάνονται οἱ μαθηταὶ παίζοντες εἰς τὸ ὑπαιθρον μακρὰν τοῦ Σχολείου ἀποτελοῦν θαυμάσιον φυσικὸν παιδαγωγικὸν μέσον ἀγωγῆς καὶ διαπλάσεως τοῦ χαρακτῆρος τῶν μαθητῶν.

Δυστυχῶς ὅμως παρ' ἡμῖν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλας χώρας αἱ σχολικαὶ ἐκδρομαὶ δὲν εἶνε ὅσον ἔπρεπε διαδεδομένα. Τοῦτο δὲ διότι ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικρατῇ παρ' ἡμῖν ἡ καθυστερημένη θεωρία τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐποχῆς ὅτι Σχολεῖον θὰ εἴπῃ μόνον μάθησις (γνώσις - Verbalismus) καὶ ὅτι Γυμναστικὴ, ἀθλητισμός, Ἐκδρομαὶ εἶναι ἀσχολία ἀνευ ἀξίας μορφωτικῆς καὶ παιδαγωγικῆς.

Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἡμεῖς οἱ ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν τὸν κλασικὸν Πολιτισμὸν, τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι ὡς γνωστὸν δὲν ἦσαν μόνον σωματικοὶ ἀλλὰ καὶ πνευματικοί, καλλιτεχνικοὶ καὶ ποιητικοὶ ἀγῶνες, ἐλησμονήσαμεν τὰ διδάγματα τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ Σόλωνος κ.λ.π. περὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδῶν καὶ τῆς ἀξίας τῆς Γυμναστικῆς.

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχαν. Σπουδῶν χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ ἀκαμάτου Διευθυντοῦ τῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου καὶ τὴν πολῦτιμον συνεργασίαν 1) τοῦ Προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς Ἀθλητισμοῦ καὶ ἐκδρομῶν τῆς Σχολῆς κ. Μιχ. Ρινοπούλου, μονίμου ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. 2) τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ἰω. Κουτσογιάννη Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου Τουρισμοῦ καὶ 3) τοῦ Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων κ. Ἰω. Θρεψιάδου, φίλου καὶ συνεργάτου τῆς Σχολῆς, ἐφαρμόζει πλήρως πρόγραμμα ἐκδρομῶν καὶ ἐπισκέψεων ἀναγραφόμενον εἰς τὸ πρόγραμμα ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς.

Ἢδη οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἐντὸς τριετίας μετέσχον εἰς 80 ἐκδρομάς καὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν Ρόδον, τὴν Κέρκυραν, Θεσσαλονικὴν, Χαλκίδα, Μετέωρα, Καλαμπάκαν Τρίκκαλα Λάρισσαν, Π. Κόρινθον, Ἀκροκόρινθον Πάτρας, Ὀλυμπίαν, Τρίπολιν, Σπάρτην, Μυστράν.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

Ο πολιτισμένος άνθρωπος, ἐν τῇ συστηματικῇ προσπάθειά του νὰ προφυλάσσεται διὰ παντὸς μέσου ἀπὸ τὰς διακυμάνσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβάλλοντος, καθιστᾷ, διὰ τῆς ἀνέτου ζωῆς του, ἀτροφικὴν τὴν φυσικὴν του ἰκανότητά του νὰ ἀντιδρᾷ κατ' αὐτῶν. Οὕτως ἐξηγεῖται ἡ εὐνοϊκὴ ἐπίδρασις τῆς σωμαστικῆς, ἢ τῆς ἀλλαγῆς κλίματος ἐπὶ τῶν διαγόντων καθιστικῶν βίον, τῶν κουρασμένων ἢ τῶν ἀναρρωνυόντων.

Εἰς ὅλας τὰς πολιτισμένας χώρας, οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων τῶν πόλεων διάγουν ζωὴν μυϊκῶς περιορισμένην. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ εἴπωμεν ὅτι ζῶμεν καθήμενοι. Εἰς τὰς κατοικίας μας ὅλα μᾶς καλοῦν νὰ καθήσωμεν ἢ καὶ νὰ ἐξαπλωθῶμεν. Αἱ καθημεριναὶ ἐνασχολήσεις θέτουν εἰς κίνησιν κυρίως τοὺς καμπτήρας μῦς τῶν βραχιόνων. Ὁ περίπατος, ἢ μόνη ἀσκῆσις τοῦ σημερινοῦ ἀστού, εἶναι βεβαίως λίαν ὑγιεινός, ἀλλὰ θέτει καὶ αὐτὸς εἰς κίνησιν ὠρίσμενους μόνον μῦς, πάντοτε τοὺς ἰδίους. Ἡ ὑπαίθριος ζωὴ, ποῦ ξεκουράζει καὶ ἀναζωογονεῖ, εἶναι ἀγνωστὸς εἰς τοὺς πολλοὺς, καὶ μάλιστα τοὺς διανοουμένους. Αὐτὸς ἦτο καὶ ὁ μεγάλος καὶ μὸς τοῦ Παλαμᾶ:

«Ὁ πιὸ τρανὸς καὶ μὸς μου
θὰ εἶναι πῶς δὲ δυνήθηκα μ' εἰς νὰ ζήσω, ὡ πλάση
πράσινη, ὑπάνου στὰ βουνά, στὰ πέλαγα, στὰ δάση,
θὰ εἶναι πῶς δὲ σὲ χάρηκα σκυφτὸς μεσ' στὰ βιβλία
ὡ Φύση, ὀλάκερη ζωὴ κι' ὀλάκερη σοφία».

Ἐπάρχουν ἀσφαλῶς ἄνθρωποι ποῦ εἶναι ὑγιεῖς μὲ ὀλίγην ἢ καὶ καμμίαν ἀσκῆσιν· ἀλλ' οἱ πλείστοι ἐξ ἡμῶν αἰσθάνονται μεγαλειτέραν εὐεξίαν, κοιμῶνται καλλίτερον καὶ ἀπολαμβάνουν πληρέστερον τὴν ζωὴν, εἴταν ἀσκοῦνται τακτικὰ καὶ ἐπιδίδονται εἰς κανὲν εὐχάριστον ἄθλημα.

Δυστυχῶς, παρὰ τὴν διάδοσιν τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς ὅλας τὰς πολιτισμένας χώρας, ἡ σπουδαιότης τῆς σωμαστικῆς ἐξακολουθεῖ εἰσέτι νὰ παραγνωρίζεται. Οὕτε δὲ ἀποτελεῖ ἀκριβῆ ἐπίγνωσιν τῆς σημασίας καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἢ σπομπιστικῆς ἐν πολλοῖς παρακολούθησις ἀθλητικῶν περιοδικῶν ὑπὸ ἀκίνητων ἀτόμων, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἀποτελεῖ τοιαύτην ὁ ἀκράτητος θαυμασμὸς ὑπὸ τοῦ λεγομένου «φιλάθλου κοινοῦ» μερικῶν ἐξαιρετικῶν ἀθλητῶν οἱ ὅποιοι ἐπιδεικνύονται εἰς τὰ ἀγωνίσματα τοῦ στίβου καὶ τὰς ἀθλοπαιδιάς, καὶ τῶν ὁποίων ἢ ἐκτάκτως ἐξειδικευμένη προπόνησις δὲν παρουσιάζει κανὲν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν καθημερινὴν ζωὴν.

Διότι σκοπός τῆς σωμαστικῆς δὲν εἶναι οἱ ἀγῶνες ποῦ θέτουν ἀντιμετώπους ἐλίγους ἐκλεκτούς, καὶ μάλιστα τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀθλητισμοῦ, ἐνῶ ἀποκλείουν, ἀπογοητευμένους, ἐκείνους ἀκριβῶς οἱ ὅποιοι θὰ εἶχον ἀνάγκην ἀσκήσεως. Σκοπός αὐτῆς πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀναμέτρῃς τοῦ ἀτόμου μὲ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ νὰ τὸν ξεπεράσῃ. Ἡ δὲ ἀξία τῆς ἐγκείται οὐχὶ εἰς τὴν ἀπόκτησιν ὀγκωδῶν μυῶν, οὔτε εἰς τὴν κατάρριψιν ἀθλητικῶν ἐπιδόσεων, ἀλλ' εἰς τὴν σύμμετρον ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος καὶ τὴν ἰσχυροποίησιν τῶν διαφόρων μερῶν αὐτοῦ, καὶ συνεπῶς εἰς τὴν δημιουργίαν μεταξὺ τούτων ἰσορροπίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν κυριώτερον συντελεστὴν τῆς υγείας καὶ τῆς εὐεξίας.

Διὰ τῆς σωμαστικῆς ἀποσκοπεῖται ἡ γύμνασις τοῦ σώματος πρὸς ἐξασφάλισιν καλῆς διαπλάσεως καὶ υγείας, ἐνῶ διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἐπιδιώκεται ἡ διὰ μεθοδικῶν καὶ ἐπιμόνων ἀσκήσεων ἐπιτευχίς ὠρισμένης ἐπιδόσεως εἰς τὸν ἀθλητικὸν στίβον. Ἡ πρώτη ἰσοδυναμεῖ μὲ μίαν καλὴν διαιτητικὴν συνήθειαν· ἐνῶ ἡ δευτέρα εἶναι μία εἰδικὴ προσπάθεια, ποῦ, ὅταν μᾶς κυριεύσῃ, ἔχει, ὅπως κάθε δύσκολον καὶ βαρὸν ἔργον, τοὺς κινδύνους τῆς: βαρύνει τὸ σῶμα, τὸ ἐξειδικεύει εἰς ὠρισμένην ἀπόδοσιν εἰς βάρος τῆς γενικῆς ἰσορροπίας του, προσκαλεῖ συχνὰ ὑπερκόπωσιν, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ τὴν ἀρρώστειαν ἢ τὴν πρόωρον ἀνάλωσιν καὶ κατὰπτωσιν τῶν δυνάμεων.

Προτιμότερα ἔθεν ἀπὸ ἀπόψεως υγιεινῆς εἶναι ἡ σωμαστικῆ, δηλ. ἡ σωματικὴ ἀσκήσις χωρὶς ἐπιδιώξιν ἐπιδόσεων, ἀλλὰ μὲ χυσοῦν κανόνα τὸ μέτρον, τὸ ὅποιον δὲν πρέπει κατ' αὐδένα τρόπον νὰ παραβιάζεται.

ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, πλεῖστοι εἶναι ἀσκήσεις ὑπάρχουν εἰς τὴν διάθεσιν μας. Ἄλλ' ἡ συστηματικὴ ἐκτέλεσις τῶν περισσοτέρων ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι δυστυχῶς δυνατὴ εἰς ὅλους: ἔλλειψις χρόνου, ἰδιοσυστασία, ἡλικία, καὶ ἄλλοι παράγοντες ἀποτελοῦν διὰ τοὺς πολλοὺς ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια.

ὑπάρχουν ὅμως μερικαὶ ἀπλαῖ καὶ ἡπιαὶ ἀσκήσεις, αἱ ὅποια, ὑπὸ ὠρισμένων ὄρων, εἶναι προσιταὶ εἰς τοὺς περισσοτέρους. Τοιαῦτα εἶναι: ἡ γυμναστικὴ δωματίου, αἱ χειροτεχνικαὶ ἐργασίαι καὶ διάφοροι ἀσκήσεις ἐν ὑπαίθρῳ, τὰς ὁποίας συνδυάζουν κατὰ τὸν καλλίτερον δυνατὸν τρόπον αἱ ἐκδρομαί.

Ἡ γυμναστικὴ δωματίου, προσιτὴ εἰς ὅλους καὶ εἰς κάθε ἡλικίαν, ἀποτελεῖ ἀρίστην ἀσκήσιν. Το μείονέκτημα αὐτῆς εἶναι ἡ μονοτονία τῆς καὶ τὸ ὅτι ἐκτελεῖται συνήθως εἰς κλειστὸν χώρον.

Αἱ χειροτεχνικαὶ ἐργασίαι, ἰδίως ὅταν ἐκτελοῦνται ἐν ὑπαίθρῳ, ὡς ἡ κηπουρικὴ, παρουσιάζουν ὅλα τὰ υγιεινὰ πλεονεκτήματα τῶν καλλιτέρων σωματικῶν συνάμα καὶ ψυχικῶν ἀσκήσεων. «Καλλιεργεῖτε τὸν κήπον σας» συνεβούλευε πολὺ ὀρθῶς ὁ Βολταῖρος πρὸ 160 ἐτῶν. Δυστυχῶς δὲν ἔχουν ὅλοι τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιδίδονται εἰς χειροτεχνικὰς ἐργασίας, αἱ ὅποια, ὡς γνωστὸν, ἐκτός

τοῦ ὅτι προϋποθέτουν τὴν ὑπαρξίν χώρου, τὸν ὅποιον οἱ πλειστοὶ τῶν κατοίκων τῶν πόλεων σπανίως διαθέτουν, ἀπαιτοῦν ἐξ ἄλλου χρόνον, τὸν ἑπὶ τὸν δυσκόλως μᾶς ἀφίνουν ἐλεύθερον αἱ καθημεριναὶ ἐνασχολήσεις.

Ἐκδρομαί. Αἱ ἐκδρομαὶ ἀποτελοῦν τὸ προσφορώτερον μέσον διὰ τὴν περιοδικὴν σωμασκήν, ψυχαγωγίαν καὶ διαμονὴν ἐν ὑπαίθρῳ. Ἐξ ἄλλου, αὗται μᾶς δίδουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσωμεν τοὺς φυσικοὺς καὶ καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς τῆς χώρας μας.

Ἐκδρομὴ σημαίνει ἔξοδον εἴτε ἐνός, εἴτε περισσοτέρων ὁμοῦ προσώπων ἐκ τοῦ τόπου διαμονῆς των εἰς ἄλλον τόπον. Ἐκδρομαὶ **κατὰ μόνας** ἀποτελοῦν σπάνιον φαινόμενον, καὶ γίνονται δι' ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς (συλλογὴ φυτῶν, ἐντόμων, γεωλογικαὶ ἔρευναι, κ.τ.λ.). Ἐπίσης, μερικοὶ κυνηγοὶ ἐξέρχονται μόνοι των.

Ἡ ἀπλὴ ἔξοδος ἐκ τῆς πόλεως ἢ ἡ βάδισις βραχείας διαρκείας (μέχρι 1 1/2 περίπου ὥρας) δὲν ἀποτελεῖ ἐκδρομὴν, ἀλλ' ἀπλοῦν **περίπατον**, ὅστις—εἰρήσθω ἐν παρόδῳ—οὐδόκιμος στερεῖται ὑγιεινῆς σημασίας, ἰδίως διὰν ἐπαναλαμβάνεται καθημερινῶς. Ὁ περίπατος ἦτο προσφιλεστάτη ἀσχολία καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων, ἀφοῦ καὶ «Περιπατητικὴ Σχολή» ἰδρῦθη.

Ἡ καθ'αυτὸ ὅμως ἐκδρομὴ, ὡς αὕτη νοεῖται σήμερον, ἀποτελεῖ ὁμαδικὴν ἐκδήλωσιν, καὶ ὡς τοιαύτη ἐκτελεῖται ὑπὸ **πολλῶν ὁμοῦ προσώπων**. Ὅπως δὲ διὰ κάθε ὁμαδικὴν ἐκδήλωσιν ἀπαιτεῖται ὀργάνωσις καὶ πειθαρχία, οὕτω καὶ διὰ τὰς ἐκδρομάς εἶναι ἀναγκαῖοι ὠρισμένοι στοιχειώδεις κανόνες, εἰς τοὺς ὁποίους ὄλα τὰ μέλη τῆς ἐκδρομῆς ἀφείλουν νὰ ὑποτάσσωνται. Δι' αὐτὸν κυρίως τὸν σκοπὸν ἰδρῦθησαν τὰ ἐκδρομικὰ σωματεῖα.

Εἶδη ἐκδρομῶν. Ἀναλόγως τοῦ μεταφορικοῦ μέσου, αἱ ἐκδρομαὶ διαιροῦνται εἰς ἐκδρομάς πεζῆ, ἢ διὰ μεταγωγικῶν μέσων ξηρᾶς ἢ θαλάσσης. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, αὗται διακρίνονται εἰς ἐκδρομάς ἀναψυχῆς, ἐκδρομάς ἐπισκέψεως ἀξιοθεάτων, καὶ ἐκδρομάς σωμασκήας.

Τὰς ἐκδρομάς ἀναψυχῆς ἀποτελοῦν αἱ διὰ μεταγωγικῶν μέσων μεταβάσεις εἰς τινα τόπον, ἀνευ οὐδεμιᾶς σωματικῆς ἀσκήσεως, ἐκτὸς τῆς ἀπλῆς ἀλλαγῆς περιβάλλοντος καὶ βραχείας διαμονῆς ἐν ὑπαίθρῳ. Ἐκδρομαὶ ὡσαύτως ἀναψυχῆς εἶναι αἱ γενόμεναι πρὸς ἐπίσκεψιν ἀξιοθεάτων, μὲ μόνην κυρίως διαφορὰν ὅτι συνεπάγονται παρατεταμένην ἐνίοτε καὶ κουραστικὴν ὄρθοστασίαν.

Εἰς τὰς **ἐκδρομάς σωμασκήας** προτιθεῖται τὸ στοιχεῖον τῆς ἐντόνου σωματικῆς ἀσκήσεως. Εἰς αὐτὰς ἀνήκουν κυρίως ἡ πεζοπορία, ἡ ποδηλασία, ἡ κολύμβησις καὶ ἡ ὄρειβασία.

Ἡ ἀνωτέρω ταξινομήσις ὑποδηλοῖ ἀπλῶς τὸν ἐπικρατοῦντα χαρακτήρα μιᾶς ἐκάστης ἐκδρομῆς. Τίποτε ὅμως δὲν ἐμποδίζει—καὶ τοῦτο συμβαίνει συνήθως ἐν τῇ πράξει—αἱ ἐκδρομαὶ ἀναψυχῆς νὰ περιβάλλουν καὶ πεζοπορίαν, ποδηλασίαν, κολύμβησιν, ἢ ὄρειβασίαν.

Ἡ πεζοπορία διακρίνεται τοῦ περιπάτου ἐκ τῆς διαρκείας

αυτῆς (πλέον τῆς 1 1)2 ὥρας). Ὡς ἀσκησις μετρίως ἐνεργείας, ἡ πεζοπορία, ὅταν δὲν εἶναι πολὺ βραδεία, ἐκτὸς τῆς ἐπιδράσεως τοῦ καθαροῦ ἀέρος, ἐπενεργεῖ κατευναστικῶς ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Τὴν πεζοπορίαν ἐλάτρουον οἱ ἀρχατοὶ Ἕλληνας, οἱ ὅποιοι μετέβαινον πεζῇ εἰς Μέγαρα, Κόρινθον, κ. ἄ. Τὸ πλεονέκτημα τῆς πεζοπορίας εἶναι ὅτι δὲν προκαλεῖ τὸν κάματον καὶ τὴν πνευστίαν εἰς τόσον μεγάλον βαθμὸν ὅσον ἡ ὄρειδασια.

Ἡ ποδηλασία ἀφ' ἑνὸς συντελεῖ εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν μυῶν, ἰξίως τῶν κάτω ἀκρων, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπιδρᾷ ἐντόνως ἐπὶ τοῦ κυκλωροακικοῦ καὶ ἀναπνευστικοῦ συστήματος, ὡς ἐπὶ τῆς θρέψεως τὴν ὅποιαν προάγει. Πρόκειται ὅθεν περὶ ἀρίστης ἀσκήσεως, ἐπιτρεπομένης εἰς ἄλλας τὰς ἡλικίας καὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ φύλα. Πρέπει ὅμως νὰ ἀποφεύγεται ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης καὶ ἡ λόγῳ ἀμίλλης ὑπερκόπωσις. Τὰ φυσιολογικὰ ὄρια ἀντοχῆς ποικίλλουν ἀπὸ ἀτόμου εἰς ἄτομον. Κατὰ γενικὸν κανόνα, διὰ τοὺς ἐρασιτέχνους τοῦ ποδηλάτου ἡ ταχύτης πρέπει νὰ μὴ ὑπερβαίνει 15 χιλιόμετρα ὥριαως, νὰ εἶναι δέ, κατὰ τὸ δυνατόν, ὁμοιόμορφος καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν.

Ἡ κολύμβησις ἀποτελεῖ τὸ καλλίτερον μέσον ἀσκήσεως καὶ ψυχαγωγίας, δύναται δὲ νὰ ἀσκήται καὶ μέχρις ἀρκετῶν προχωρημένης ἡλικίας. Ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως, αὕτη ὠφελεῖ διὰ τῆς ταυτοχρόνου ἐπιδράσεως τοῦ ἀέρος, τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ὕδατος. Δι' αὐτῆς γυμνάζεται ὁλόκληρον τὸ μυϊκὸν σύστημα καὶ καθίστανται πληρέστεραι αἱ ἀναπνευστικαὶ κινήσεις. Ἀποτελεῖ δὲ ἡ κολύμβησις καὶ ὠφελιμιστικὴν ἀσκήσιν, χρησιμεύουσα ὡς μέσον διασώσεως τῆς ἰδίας μας ζωῆς καὶ τῆς ζωῆς παντὸς κινδυνεύοντος νὰ πνιγῇ. Οἱ ἀρχατοὶ Ἕλληνας τοσαύτην ἐδίδον σημασίαν εἰς τὴν κολύμβησιν, ὥστε ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἠσχολοῦντο ἐπιμελῶς νὰ μανθάνουν ταύτην, ὅπως ἐμάνθανον καὶ τὰ γράμματα: «Ὁ μὴ ἐπιττάμενος μῆτε νεῖν, μῆτε γράμματα, ἀπαίδευτος ἔστι καὶ βάρβαρος». Ἀλλὰ πόσοι ἀπὸ τοὺς συγχρόνους Ἕλληνας ἠξέσφουρον νὰ κολυμβοῦν ἀλλὰ καὶ ποῦ νὰ μάθουν, ἀφοῦ ἡ κολύμβησις δὲν διδάσκεται εἰς τὰ σχολεῖα, τὰ ὅποια ἄλλωστε — καὶ τὰ νεότευκτα ἀκόμη — δὲν διαθέτουν τὰ πρὸς τοῦτο μέσα;

Ἀπαιτοῦνται ὅμως καὶ διὰ τὴν κολύμβησιν ὠρισμένοι ὑγιεινοὶ κανόνες: Ἡ κολύμβησις δέον νὰ γίνεται μὲ κενὸν τὸν στόμαχον, δηλαδὴ, προκειμένου περὶ τοῦ ἀπογεύματος, μετὰ παρέλευσιν 2 1)2 περίπου ὥρων ἀπὸ τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὴ ὅταν τοῦτο ἦτο ἄφθονον.

Δὲν πρέπει νὰ ἐπιδίδεται κανεὶς εἰς τὴν κολύμβησιν ὅταν εἶναι πολὺ κουρασμένος ἢ κἀθιδρωσ. Ἐπὶ ἐξησυχμένῳ ἐνηλίκῳ, ἡ διάρκεια τῆς κολυμβήσεως πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀντοχὴν ἐνὸς ἐκάστου· καλὸν δὲ εἶναι νὰ μὴ ὑπερβαίνει μίαν περίπου ὥραν ἡμερησίως. Ὅπως δὴ ποτε, δέον ν' ἀποφεύγεται ἡ ὑπερκόπωσις, ὡς καὶ ἡ παραμονὴ ἐντὸς τοῦ ὕδατος ἐνῶ ἀρχίζομεν νὰ αἰσθανόμεθα φρίκια ἢ γενικὴν ἀδιαθεσίαν. Φρόνιμον εἶναι νὰ κολυμβῶμεν ἐκεῖ ποῦ κολυμβοῦν καὶ ἄλλοι, νὰ μὴ ἐπιχειροῦμεν δὲ θου-

τιὰν ἂν δὲν γνωρίζωμεν τὸ μέρος (κίνδυνος βράχων ἢ ἀβασθῶν ση-
μαίων). Κατὰ τὸ θέρος, ὑγιεινὸν εἶναι τῆς κολυμβήσεως νὰ προη-
γηται καὶ νὰ ἐπεται βραχεῖα ἡλιόλουσις (ἀρχίζοντας μὲ 5' λεπτά
καὶ αὐξάνοντες τὰς ἐπομένους ἡμέρας βαθμιαίως μέχρις ἡμισείας
ῥας ἡμερησίως). Ἡ κατάχρησις τῶν ἡλιολούτρων εἶναι ἀνθυγιεινή,
ἰδίως εἰς τοὺς ξανθοὺς, ἢ δὲ ἐπίτευξις μελαφροῦ χρώματος δὲν ση-
μαίνει καὶ αὐξήσιν τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἡλίου. Ὅπως
δήποτε, τὰ πάσχοντα ἐκ πνευμονικῶν παθήσεων ἢ νόσων τοῦ ἥπα-
τος ἄτομα, δεόν ν' ἀποφεύγουν τὰ ἡλιόλουτρα. Ἡ κολύμβησις

Πηγή Καλήσια Πεντέλης

ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐμφυσηματικούς, τοὺς φυματικούς καὶ τοὺς
καρδιακούς. Διὰ τοῦτο καλὸν εἶναι, ἐπὶ τοιούτων παθήσεων, ὡς καὶ
γενικώτερον ἐπὶ ἀτόμων τὰ ὁποῖα τὸ πρῶτον θὰ ἐπιδοθῶν εἰς τὴν
κολύμβησιν, νὰ ζητεῖται ἰατρικὴ συμβουλή. Τέλος, δεόν, ν' ἀπο-
φεύγωνται τὰ θοὰ ὕδατα, ὡς καὶ ἐκεῖνα πού γεινιάζουν μὲ ἐκ-
βολὰς ἀκτῶν.

Ἡ ὄρειβασία θεωρεῖται ἐκ τῶν καλλιτέρων γυμναστικῶν ἐνα-
σχολήσεων τοῦ ὑπαίθρου. Αἱ ἐπιδράσεις τῆς ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ
εἶναι λίαν ἔντονοι: ἐφίδρωσις, αὐξήσις τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς βλῆς
καὶ ἀπώλεια ἐναποθεθειμένου λίπους, ἀνάπτυξις τοῦ ἀναπνευστικοῦ
συστήματος καὶ τῆς καρδιακῆς ἐνεργείας, κλπ. Ἡ ὄρειβασία δύνα-
ται νὰ ἀσκήται καὶ ὑπὸ τῶν δύο φύλων εἰς κάθε ἡλικίαν, ὑπὸ τὸν

δρον ὅμως ὅπως οἱ πνεύμονες καὶ ἡ καρδία λειτουργοῦν φυσιολογικῶς. Ὁ ἀνερχόμενος ὀφείλει νὰ κλίνη τὸν κορμὸν πρὸς τὰ ἔμπροσ, διὰ νὰ μεταθέτῃ εὐτὼ τὸ κέντρον τοῦ βάρους τοῦ σώματος, νὰ πατήθῃ δὲ τὸν ἐκάστοτε προβαλλόμενον πόδα ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ θάρους τοῦ πέλματος. Ὁ δὲ κατερχόμενος ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν κατακόρυφον στάσιν τοῦ κορμοῦ καὶ πρὸ παντὸς τῆς κεφαλῆς, νὰ διανοήθῃ δὲ ρομβοειδῶς τὰς κνήμας μετὰ τῶν μηρῶν, μὲ τὰ γόνατα πρὸς τὰ ἔξω καὶ τὰς πτέρνας πρὸς τὰ ἔσω. Γενικῶς ἡ ὀρειβάσῃα δέον νὰ γίνεται μὲ μέτρον, καὶ νὰ ἀποφεύγωνται αἱ καθ' ὑπερβολὴν κοπώσεις καὶ ἡ ταχύτης τῆς πορείας. Ἡ δὲ καταβαλλομένη προσπάθεια πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἀνάλογος πρὸς τὴν σωματικὴν ἀντοχὴν ἐκάστου. Ἡ ἀμιλλα δύναται νὰ ἀποθῇ ἐπικίνδυνος.

Ἐννοεῖται, δὲν ὀμιλοῦμεν ἐνταῦθα περὶ τοῦ ἀλπινισμοῦ, δηλ. τῆς ὀργανωμένης ἀνάσσης, καθόσου καὶ κατασκηνώσεως ἐπὶ ὀψηλῶν κορυφῶν ὀρέων. Ὁ ἀλπινισμὸς ἀποτελεῖ ἀθλημα, τὸ ὅποσον συνεπάγεται ὀριομένους κινδύνους. Ὡς ἐκ τούτου, ἔχει διαμορφωθῆ σήμερον πλήρη; κώδιξ τῶν ἀπαιτουμένων προφυλάξεων, ἐφοδίων καὶ τρόπου διαδρομῆς, ὃ δὲ καταρτισμὸς τῶν ἀλπινιστικῶν ὀμάδων γίνεται δι' αὐστηρᾶς ἐπιλογῆς, καθ' ἣν γνώμων καθίσταται ἡ φυσικὴ ἀντοχὴ τοῦ ἀτόμου καὶ ἡ τεχνικὴ του κατάρτισις καὶ ἐξάσκησις.

Γενικαὶ ὕγειναι συμβουλαὶ διὰ τὰς ἐκδρομάς. Μερικοὶ στοιχειώδεις ὕγεινοὶ ὄροι δέον νὰ τηρῶνται εἰς ὅλας τὰς ἐκδρομάς. Ἄνευ αὐτῶν, αἱ ἐκδρομαὶ δὲν ἀποδίδουσι πλήρως τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα διὰ τὰ ὀποῖα γίνονται, ἐνῖσθε δὲ καθίστανται ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὕγειαν.

Συνηθέστατα οἱ μέλλοντες νὰ ἐκδράμουν, ἐνῶ πρόκειται νὰ ἀναχωρήσουν τὴν ἐπαύριον λίαν πρῶτ, περνοῦν ὄλον τὸ θράδου καὶ μέχρις ἀργά τὴν νύκτα προετοιμάζοντες τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκδρομὴν. Ὡς εἶναι φυσικόν, κατὰ τὴν ἐγερσίν των ἀισθάνονται ἀκόμη κούρασιν. Ἰπὸ τοιοῦτους ὅμως ὄρους, ἡ ἐκδρομὴ δὲν πρόκειται νὰ τοὺς ὀφελῆσῃ. Διότι αἱ ἐναλλασσόμεναὶ κοπώσεις, ἔστω καὶ διάφοροι, δὲν ἐξουδετεροῦνται ἀμοιβαίως, ἀλλὰ συσσωρεύονται. Ἐπομένως, ἡ σωμασικία δὲν πρέπει, χωρὶς μεσολάβησιν ἀναπαύσεως, νὰ προσθέσθῃ εἰς τὸν ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς ἡμέρας κάματον. Ἐπισύρομεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν ἐπαγγελματικῶς ἐργαζομένων νέων, ὀλίγινες χρησιμοποιοῦν ἀλογίστως τὸ σαββατοκύριακόν των εἰς ἐκδρομάς, χωρὶς νὰ παρεμβάλλεται ἀντίρροπος ἀνάπαυσις. Οἱ προτιθέμενοι λοιπὸν νὰ ἐκδράμουν ὀφείλουσι νὰ ἔχουν ἐνωρὶς κατακλιθῆ καὶ κοιμηθῆ ἐπαρκῶς τὴν προτεραίαν (περὶ τὰς 8 ὄρας).

Πολλάκις βλέπομεν ἐκδρομεῖς κυριολεκτικῶς μετῃμφισμένους καὶ κύπτοντας ὑπὸ τὸ θάρος ἐνὸς πελωρίου σάκκου ποῦ φέρουν εἰς τοὺς ὄμους των, καὶ εἰς τὸν ὀποῖον περιέχονται τὰ πλέον περιττὰ πράγματα. Καὶ ὅλα αὐτὰ, διὰ νὰ μεταβοῦν ὄχι θεβαίως ἀπὸ τὰς Ἀθήνας εἰς τὸν Ὀλυμπον, λ. χ., ἀλλ' ἀπλῶς εἰς τὸ Μαρκόπουλον ἢ τὸν Μαραθῶνα. Τόσον μεγάλος ὅμως ἐκδρομικὸς σάκκος δὲν χρειά-

ζεται, ἀφοῦ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὰς συνήθεις ἐκδρομὰς εἶδη εἶναι ἐλάχιστα. Ὅσον δὲ περισσότερον εἶναι κανεῖς ἀπηλλαγμένος ἀπὸ βάρη, τόσον ἀνετωτέρα καὶ πλέον εὐχάριστος καθίσταται ἢ ἐκδρομῇ. Καὶ αὐτὴ ἡ **ἐνδυμασία** δεόν νὰ εἶναι ἀπλῆ καὶ ἀνάλογος μὲ τὰς καιρικὰς συνθήκας· ἀν διαθέτωμεν εἰδικὴν περιβολὴν δι' ἐκδρομὰς, τόσον τὸ καλλίτερον, ἀλλὰ καὶ μία συνήθους παλαιὰ ἐνδυμασία εἶναι ἐπίσης κατάλληλος. Τὰ **ὑποδήματα** δεόν νὰ εἶναι εὐρύχωρα, μὲ ἰσχυρὰ πέλματα· καταλληλότερα εἶναι τὰ ἄρβυλα ἀπὸ ἀδιάβροχον δέρμα. Αἱ **κάλτσες** καλὸν εἶναι νὰ εἶναι μάλλιναὶ καὶ χονδραὶ (προκειμένου περὶ πεζοπορίας, κλπ.). Διὰ τὰς συνήθεις ὀρειβασίας, μία γερῆ ἀλλ' ἐλαφρὰ **ράβδος** εἶναι χρήσιμος. Κατὰ τὸ θέρος, τὸ **κάλυμμα τῆς κεφαλῆς** δεόν νὰ εἶναι ἐλαφρὸν καὶ μὲ πλατὺν γύρον· χρήσιμα δὲ εἶναι καὶ τὰ ἔγχροα **ὀμματουάλια**.

Αἱ χειρότεροι ὑπερβολαὶ διαπράττονται σχετικῶς μὲ τὴν **τροφήν**. Πολλοὶ ἔχουν τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἐκδρομῇ σημαίνει εὐκαιρίαν πολυφαγίας καὶ κρασσοκατανύξεως! Δι' αὐτὸ καὶ ὁ πελώριος σάκκος ποῦ φέρουν συνήθως μαζὺ τῶν περιέχει πολλάκις καὶ τροφίμα ποῦ θὰ ἐπήρουν διὰ πολλὰς ἡμέρας. Ὅσοι δὲ ἀπεχθάνονται τὰ φορτία, σπεύδουν, μόλις φθάσουν εἰς τὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς, πρὸς ἀναζήτησιν τῆς ταβέρνης τῆς προτιμησέως τῶν, ἔπου καὶ ἐγκαθίστανται. Δὲν εἶναι σπάνιον δὲ τὸ θέαμα ἐκδρομέων, οἱ ὅποιοι, ἔπειτα ἀπὸ μακρὰν οἰνοποσίαν καὶ μὲ τὸν στόμαχον ὑπερπλήρη, ἐπιχειροῦν πεζοπορίαν ἢ καὶ ὀλίγην ὀρειβασίαν! Εἶναι εὐκολον ν' ἀντιληφθῇ κανεῖς ποῖται εἶναι αἱ ἐπὶ τῆς υγιείας τῶν συνέπειαι ποῦ ἀποκομιζοῦν ἐκ τῆς ἐκδρομῆς τὰ ἄτομα ταῦτα.

Ἄλλ' ἡ ἐκδρομῇ ἀπαιτεῖ τουναντίον λιτότητα εἰς ὅλα καὶ ἰδίως εἰς τὸ σιτηρέσιον. Ἡ προσήκουσα δίαιτα τοῦ ἐκδρομέως δύναται νὰ καθορισθῇ περίπου ὡς ἑξῆς: Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως, τὴν πρωΐαν, λήψις ἐνὸς ἐπαρκοῦς καὶ θρεπτικοῦ προγεύματος. Κατὰ τὴν διαδρομὴν διὰ μεταγωγικοῦ μέσου εἶναι περιττὸς οἱ καραμέλλες, οἱ σοκολάτες, τὰ κουλουράκια κλπ. μόνον διὰ τὰ φρούτα δὲν ὑπάρχει ἀντίρρηση εἰς μικρὰν ὄμωσ καὶ αὐτὰ ποσότητα. Ὡς πρὸς τὸ γεῦμα, ὡσάκις ὁ ἐκδρομεὺς φέρει μαζὺ του τὸ φαγητόν, τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι ἀπλοῦν, θρεπτικὸν καὶ μικρὸν εἰς ὄγκον, νὰ εἶναι δὲ συσκευασμένον εἰς δέμα ἢ ἐντὸς χαρτίνου κυτίου, τὸ ὅποιον, μετὰ τὴν χρήσιν, ἀπορρίπτεται. Ἐὰν εἰς τὸ μέρος τῆς ἐκδρομῆς δὲν ὑπάρχῃ πόσιμον ὕδωρ, τότε κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ φέρωμεν μαζὺ μας ἓν **δοχεῖον μὲ ὕδωρ** (λ. χ. παγούρι).

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἀφοροῦν συνήθεις ἐκδρομὰς καὶ ὄχι μακρὰς πολυήμερους πορείας ἢ ὀρειβασίας, μὲ κατασκηνώσεις, κ.τ.λ. Δι' αὐτὰς ἀπαιτοῦνται ἄλλου εἶδους ἐφόδια, πλέον περίπλοκα, διὰ τὰ ὅποια ὑπάρχουν σήμερον λεπτομερεῖς κανονισμοί.

Ἡ ἐκτέλεσις πεζοπορίας ἢ ὀρειβασίας δεόν νὰ ἀκολουθῇ ὠρῖσμένον ρυθμόν, ἀνάλογον πρὸς τὴν σωματικὴν ἀντοχὴν ἐνὸς ἐκάστου ἀτόμου. Ὡς ἐκ τούτου, ἀποτελεῖ κακὸν σῦστημα ἡ προσπάθεια

παρακολουθήσεως τοῦ ρυθμοῦ ἐνὸς προπονημένου πεζοπόρου ὑπὸ ἐκδρομῆως διαφόρου ἀντοχῆς. Ὅπως δὴ ποτε, ἡ πεζοπορία δὲν πρέπει νὰ γίνεται συνεχῆς, ἀλλὰ νὰ διακόπτεται ὑπὸ συχνῶν **περιοδῶν ἀναπαύσεως**. Ἡ συχνότης καὶ ἡ διάρκεια τῶν περιοδῶν τούτων ἐξαρτᾶται, φυσικά, ἀπὸ τὸν ρυθμὸν τῆς πορείας καὶ τὴν ἀντοχὴν ἐκάστου ἀτόμου.

Παρὰ τὰς «παρεμβλήτους» ταύτας περιοδούς ἀναπαύσεως, ἡ σωματικὴ δραστηριότης, τὴν ὁποίαν ἢ ἀνευ ὑπερβολῶν καὶ καταχρήσεων ἐκδρομῆ συνεπάγεται, καταλήγει τελικῶς εἰς ὠρισμένον βαθμὸν **καμᾶτου**. Οὗτος δὲ δὲν παρέρχεται καὶ δὲν ἐπέρχεται τελεία ἀναπλήρωσις τῶν δυνάμεων, παρὰ μόνον διὰ τοῦ **νυκτερινοῦ ὕπνου**. Δυνάμεθα κατ' ἀρχὴν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ ἀνώτατον ὄριον τοῦ φυσιολογικοῦ καμᾶτου, εἶναι ἐκείνο τὸ ὁποῖον ὀκτάωρος νυκτερινὸς ὕπνος ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐξαλείψῃ πέραν αὐτοῦ, ἀρχίζει **ἡ ὑπερκόπωση**, ἣτις ἄλλωστε δύναται νὰ ἐπέλθῃ καὶ παρὰ τὸν ὀκτάωρον ὕπνον, προκειμένου περὶ ἀτόμων τὰ ὁποῖα κίμνουν κακίην χρήσιν τῶν ἐκδρομῶν.

Καθηγητῆς Ἴατρος Γ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Α. Προβελεγγίου

Ε Σ Π Ε Ρ Ι Ν Ο Σ

Κατάκορφα τὸ βράδυ - βράδυ στὰ βουνά,
ὅταν ὁ ἥλιος βασιλεύει δοξασμένος,
μὲ φωτοβόλα σύννεφα στεφανωμένως
καὶ πλέει ὁ κόσμος σὲ πελάγη φωτεινά,

τὸ βράδυ - βράδυ στ' οὐρανοῦ τὴν ἀγκαλιά,
σάν σὲ καθρέφτη ξάστερο ζωγραφισμένα,
στέκουν τὰ δένδρα τοῦ βουνοῦ σκοτεινιασμένα
ἀκίνητα στὰ ὕψη των, στὴ σιγαλιά.

Μοιάζουν μὲ μαύρους, ρασοφόρους καλογήρους,
ποὺ πέμπουνε τὴν βραδυτὴ των προσευχὴ
ἀπ' τὴν ἀγία, τὴν ὀλόφωτη ψυχὴ.
ὄρθοι στοὺς ἀναρίθμητους τῶν χρόνων γύρους.

ΓΕΝΙΚΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΗΣ ΘΗΡΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τοῦ Καθηγητοῦ κ. ΕΛ. Ε. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

Ἡ θήρα γεννηθεῖσα ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξετιμᾶτο ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ὡς μία ἀρετὴ, ὡς ἀπασχόλησις, ὡς τέρψις τῶν θεῶν.

Οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ ἔχοντες πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν μεγάλων πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα ἡ θήρα συνεπάγεται, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς, ψυχαγωγίας, ἀλλὰ καὶ ἠθικῆς, ἀπέδωκαν εἰς αὐτὴν καὶ τὴν ἐνδεδειγμένην σπουδαιότητα.

Οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι, ἔχοντες ὅθεν πλήρως ἀνεπτυγμένην τὴν κυνηγετικὴν ἰδέαν, εἶχον καὶ προστάτιδα θεᾶν τοῦ κυνηγίου, τὴν Παρθένον Ἀρτέμιδα.

Ὁ Ξενοφῶν εἰς τὸν κυνηγετικόν του γράφει: (Κεφ. I § 18). «Ἐγὼ μὲν οὖν παραινῶ τοῖς νέοις μὴ καταφρονεῖν κυνηγεσίων μηδὲ καὶ τῆς ἄλλης παιδείας· ἐκ τούτων γὰρ γίνονται τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἀγαθὰ εἰς τε τὰ ἄλλα, ἐξ ὧν ἀνάγκη καλῶς νοεῖν καὶ λέγειν καὶ πράττειν».

Γενικῶς δὲ ἀπέδιδον τὴν γένεσιν τῆς θήρας εἰς τὸν θεόν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν θεᾶν Ἀρτέμιδα, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ Κυνηγετικοῦ του γράφει ὁ Ξενοφῶν. «Τὸ μὲν εὖρημα θεῶν Ἀπόλλωνος γὰρ καὶ Ἀρτέμιδος ἄγραι καὶ κύνες».

Ἀπὸ τοῦς ἀρχαιοτέρους ἐπίσης λαοὺς οἱ Χαλδαῖοι ἐφημίζοντο ὡς μεγάλοι κυνηγοί.

Ὁ μέγας κυνηγὸς τῶν προϊστορικῶν χρόνων τὸν ὁποῖον ἀναφέρει ἡ Γραφή, — ὁ Νεμρώδ — ἦτο Χαλδαῖος τὴν καταγωγὴν (2000 περίπου π. Χ.).

Τοὺς Χαλδαίους ὅμως ὑπερέβαλλον εἰς τὴν λατρείαν καὶ τὴν θηρευτικὴν τέχνην, οἱ Αἰγύπτιοι· ἡ μεγάλη λατρεία τῶν Αἰγυπτίων ἔφθανε καὶ μέχρι τῶν πιστῶν των συντρόφων, τῶν κυνηγετικῶν των κυνῶν, τοὺς ὁποίους μετὰ τὸν θάνατόν των ἐταρίχευον, μέχρι δὲ καὶ σήμερον ἀνευρίσκονται αἱ μούμιαι των.

Ἐκ τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων θεωροῦνται ὡς μεγάλοι κυνηγοί, καθ' ὃ ἀσκηθέντες εἰς τὴν θηρευτικὴν τέχνην ὑπὸ τοῦ ἡμιθέου Κενταύρου Χείρωνος, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ θεοὶ ἐδώρησαν τὸ θεῖον τοῦτο εὖρημά των, ὁ Ἀχιλλεύς, ὁ Νέστωρ, ὁ Θησεύς, ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ Μελέαγρος, ὁ Περσεύς, ὁ Βελερεφόντης, ὁ Πηλεὺς, ὁ Θεῖος ἱατρός Ἀσκληπίος, καθὼς καὶ οἱ υἱοὶ του ἱατροῦ ἐπίσης Ποδαχείριος καὶ Μαχάων.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους καὶ δὴ μετὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς Τούρκους, ἀνεκόπη ἱκανῶς ἡ ἀσκησις τῆς θήρας. Ἐν τούτοις ὅμως καὶ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τῆς δουλείας

δὲν ἔπαυσεν ἀσκουμένη ἡ θήρα ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς «Ιερακοθηρίας» καὶ «ζωγρήσεως» τῶν θηραμάτων διὰ δικτύων, ἀπόχης, βρόχων, ἰζοῦ, παγίδων κλπ.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀρχεται νέα κυνηγετικὴ περίοδος διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἀντικρυσ τῆς μέχρι τότε τοιαύτης, καθ' ὅσον ἡ ἀχαλίνωτος περὶ τὴν θήραν ἐλευθερία ἤγαγεν εἰς τὴν μείωσιν καὶ διὰ τὰ πλείστα εἰς τὴν ἐξαφάνισιν, τῶν ἐνδημικῶν τουλάχιστον θηραμάτων.

Μακρὰ ἔτη παρῆλθον, χωρὶς νὰ ὑπάρχη νόμος εἰδικὸς ρυθμιζὼν τὰ τῆς θήρας ἐν Ἑλλάδι.

Καὶ μόλις τὴν 16ην Ἰουλίου 1922 δημοσιεύεται ὁ πρῶτος «περὶ

Μοναστήρι

θήρας» νόμος, ὅστις ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τῆς κυνηγετικῆς μας νομοθεσίας, τροποποιηθεὶς μεταγενεστέρως διὰ τῶν νόμων 4173, 4262, 4687, 5263, 5728 κλπ. ὡς καὶ ὠρισμένων Διαταγμάτων.

Ἰκανῶς ἐξυπηρέτησε τὸ ἐν Πειραιεῖ συνελθὸν τὸ 1932 Α' Πανελλήνιον Κυνηγετικὸν Συνέδριον.

Ἡ θήρα ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι, ἡ ὠφελιμοτέρα ἐπαγωγὸς καὶ τὰ περισσότερα θέλητρα παρέχουσα ἀθλησὶς, ἀνυψοῦσα τὸ φρόνημα, συντελοῦσα τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος, χαλύβδωσιν τοῦ σώματος καὶ ἐξευγενισμόν τοῦ χαρακτήρος, προτοιμάζουσα ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ χρησίμους εἰς τὴν Πατρίδα.

Ὅλοι οἱ μεγάλοι ἄνδρες, ἔτι δὲ αὐτοκράτορες, βασιλεῖς, ἡγεμόνες, ὑπῆρξαν κυνηγοί.

Ἐν συμπεράσματι ἡ θήρα δύναται ν' ἀποβαῖνη ὠφέλιμος διὰ

τὸ ἄτομον καὶ κατὰ συνέπειαν διὰ τὸ κράτος, ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς, οἰκονομικῆς καὶ πλουτοπαραγωγικῆς, μόνον ὅταν καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ πραγματικοῦ κυνηγοῦ χειριζομένου τὸν θηραματικὸν πλοῦτον τῆς χώρας ἀνδρικῶς καὶ τιμίως.

Ἄπαραίτητον ὄθεν τυγχάνει ἡ διαρκῆς προσπάθεια τῆς συνεχοῦς ἐξυψώσεως ἔτι μᾶλλον τῆς κυνηγετικῆς συνειδήσεως ἐξ οὗ μέγιστα τὰ ὠφελήματα θὰ προκύψωσι.

Ἄναμφισβήτητον τυγχάνει ὅτι σήμερον, κατόπιν τῶν πολλαπλῶν κόπων τῶν ἰθυόντων τοῦς Κυνηγ. Συλλόγους καὶ ἐτέρων εἰδικῶν,

Πάρος

οὐκ ὀλίγον ἔχει προσχθῆ ἡ κυνηγετικὴ αἰνείδῃσις εἰς σημεῖον μάλιστα λίαν ἐνθαρρυντικόν.

Τὰ κατὰ καιροὺς ἐκδοθέντα συγγράμματα περὶ θήρας καὶ τὸ ἀπὸ 22 ἐτῶν ἐκδιδόμενον μηνιαῖον περιοδικὸν «Κυνηγετικά Νέα» οὐκ ὀλίγον συνέτειναν πρὸς τοῦτο.

Ἐκ τῶν νεωτέρων ἐκδοθέντων κυνηγετικῶν συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν εἶναι τὰ κάτωθι :

Π. Ζέρβα : Θηρευτικὴ.

Π. Ζέρβα : Θήρα καὶ σημασία αὐτῆς.

Π. Ζέρβα : Τὰ κυνήγια εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐλ. Συνοδινού : Ἐπιστημονικὸς Ὁδηγὸς τοῦ Κυνηγοῦ.

Περιοδικὸν «Κυνηγετικά Νέα», καὶ νεωστὶ τὸ

» «Κυνηγετικὴ Ἐπιθεώρησις».

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

υπό ΚΩΣΤΑ ΣΟΥΚΑ

[*Ἐν ἀπὸ τὰ περιφημότερα βιβλία τῆς δεκαετίας 1941 - 1950 ὑπῆρξε ἡ «Θάλασσα» τοῦ κ. Κώστα Σούκα. Τὸ θέμα τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ὀλιγόημερος διαβίωσις ἐπὶ μᾶς σοσιβίου λέμβου τῶν ναυαγῶν ἑλληνικοῦ πλοίου καταβυθισθέντος εἰς τὰ ὕδατα τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Ἡ δύναμις μὲ τὴν ὁποίαν ὁ συγγραφεὺς ἀπέδωσε τὰ συναισθήματα τῶν ναυαγῶν καὶ τὴν ὁρῆν καὶ τὰς μεταπτώσεις τοῦ ὕψους στοιχείου ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος καὶ ἐκίνησε, κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βιβλίου, ἀνεπιφύλακτον τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς κριτικῆς. Ἡ «Θάλασσα» θεωρεῖται ἀπὸ τὰ κλασικὰ πλέον θαλασσινὰ ἔργα τῆς φιλολογίας μας. Κατωτέρω παραθέτομεν ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ βιβλίου, τὰ ὁποῖα μᾶς παρεχώρησεν εὐγενῶς ὁ ἐκλεκτὸς συγγραφεὺς.]*

Ἐνα κύμα πού ἔφθανε κουλουριασμένο, μουλοχτό, τὸ ἀνακάλυψαν, στὴν ὥρα οἱ φωτερὲς γλώσσες τοῦ φαναριοῦ. Τὸ δείξαν πού ἀνοίξε σὰ μαγικὸ ριπίδι, πού κλεισε σάμπως πλανερὴ οὐρὰ μυθικοῦ παγωνιοῦ, μὲ χρυσοπράσινες ἀνταύγειες.

Χτυπώντας ἀπ' ἔξω ἀπ' τὰ παραπέτα τῆς βάρκας τίναξε πίδακες τοὺς ἀφροὺς καὶ πισογυρίζοντας σούφρωσε μὲ μύριους ρόχθους. Ἀναρρουφήχτηκε καὶ γλίστρησε ὀλοσκοτεινο

πέρα ἀπ' τὴ θολούρα πού ἀπλωνε ἀπ' τὴν ἄλλη μπάντα τῆς βάρκας ἀφώτιστη ἢ σκιὰ τοῦ πανιοῦ.

Δεύτερο, χειρότερο ἀκολουθοῦσε, βουτζοντας κι ἔκανε παιχνίδια μὲ τὰ φωτερὰ ξεφτίδια τοῦ φαναριοῦ. Δίσταξε νὰ χιμήσει κι ἀσώτευε τὰ κακώματα τοῦ μπροστά στὴν πλώρη. Ἀνοίξε μιὰ κατασκοτεινὴ γλιστερὴ λακκούβα νὰ παγιδέψει τὸ λάιφ μπὸτ * νὰ τὸ φέρει μὲ τὴ μούρη ἐκεῖ μέσα. Ἐνας νερένιος τροχὸς τοὺς ἀνοίξε μιὰν ἄβυσσο, μέσα σὲ μυριόχρωμες σκιὲς καὶ φιδωτὰ σκοτάδια, πού σαλαγοῦσαν, μὲ βουητὰ, σάμπως τρομαγμένα γιδοπρόβατα ροβολώντας σ' ἀπατους γκρεμούς. Τρίτο κύμα βρῆκε τὴν ὥρα καὶ χύθηκε μὲ βογγητὰ στὶς μπάντες. Ἡ πλώρη στὴ στιγμή τινάχτηκε ψηλὰ καὶ μπουγέλα παγωμένοι ἀφροὶ πλαντάξαν τὸ φανάρι. Τὸ συνεπῆρε ἕνας μανιασμένος χορὸς καὶ μαζί ἀφροὶ κι οἱ λαμπαδιὲς τοῦ φαναριοῦ ἀστράψαν καὶ φωσφόρισαν μέσα στὴ βάρκα. Κυθῆκανε μέσα τὰ νερὰ καὶ φριχτὰ παγεοὰ ποτάμια τοὺς ξετρέλαναν. Τὸ

* Σωσίβια βάρκα.

ταμπούκι* τὸ πλέναν, τὸ ξεπλέναν, βράζοντας οἱ ἀφροί. Ἔσκασε μὲ ὀρμητὸ νερὸ στὸ πανὶ καὶ τοὺς μούσκεψε ὡς τὸ κόκαλο.

Σὲ τούτη τὴν κακὴ ὥρα μπερδευτήκανε χέρια, δάχτυλα, λαβές. Τὰ κουπιά σπαθίσανε κούφια τὸν ἀέρα κι ἡ βάρκα ἀνάγυρε μὲ τὴν πρῶμη στὸ νερό.

—Χανόμαστε!

—Παναγία βόηθα!

Μὲ τὸ χάραμα τῆς μέρας πήρανε ὄλα, γύρω τους, κάποια ἡμεράδα, μιὰ γυαλάδα γκριζα στὴ νερένια ἐπιφάνεια, ἓνα κυμάτισμα χαρούμενο, κι ἄς μὴ σταθῆκαν μιὰ στιγμούλα στὰ ἴσα, ὄλο μπότζι κι ὄλο σκαμπανέβασμα.

Ἡ φουρτούνα τοῦτες τὶς ὥρες βογαριστὴ κι εἶχε ἀποκάνει, ὅμως ἡ βάρκα δὲν ἔμενε ἥσυχη στὴν ἀργοσάλευτη κούνια τῆς. Τὸ κακὸ νὰ μὴ μποροῦν νὰ σταθοῦν καθόλου στὰ πόδια τους, ἡ βάρκα νὰ γλιστράει, νὰ κυλάει, ἄς ἦτανε ναυτικοί, δὲν ἦταν εὐκόλο νὰ τὸ συνηθίσουν. Ἡ μέρα ἔδειχνε τὶς πρώτες ὥρες καλὴ, ἀλλὰ δὲν ἦτανε σίγουροι γι' ἀργότερα ὁ ὑποπλοίαρχος κι ὁ Νικόλας καὶ τὸ συνεννοηθήκανε οἱ δυὸ τους κρυφολώντας. Τὰ σύγνεφα μαζωνόντουσαν τοῦφες τοῦφες πηχτὰ πικνὰ κι ὄλο ζῶναν τὸν ὀρίζοντα. Ἡ φουρτούνα κυμάτιζε μὲ τὸ χλιαρὸ πρωινὸ φῶς χωρὶς πάθος καὶ λύσσα. Μιὰ μικρὴ φουρτούνα, ὅπως στίς θάλασσες ὅπου ὁ ἄνεμος δὲν τρέχει γρήγορα, ἔρχεται ἀπὸ μακριὰ καὶ τὸ κύμα δὲ βρῖσκει γύρω στεριές. Μιὰ φουρτούνα μὲ μεγάλους κυματισμούς, ποὺ δὲν ἀφρίζουν οὔτε σκάζουν. Σκάρωνε πελώριες, θολές κοιλάδες, πολὺ σκοῦρες ἀπ' τὴ συγνεφιά καὶ σκοτεινοπράσινες φλέβες ἀπὸ κάτω...

Ἀπὸ χθὲς θάματα ὄλα φαίνονταν τοῦ νέου (ἀσυρματιστῆ). Τὸ μυαλὸ του συχνὰ θόλωνε, σὰ μέσα σὲ λήθαργο, σ' ἓνα παράξενο ὄνειρο. Ἐνα πράμα ξένο ποὺ ἔμοιαζε σὰν ὕπνος καὶ ζύπνος μαζί. Ἐνα λιπαρὸ σῶμα ποὺ ἔζωνε σκοτεινὰ τὸ νοῦ του: Ἦτανε ὁ φόβος; ἡ κατάπληξη; ἡ ἀρχὴ τῆς τρέλας; Εἶχε τρομάξει μὲ τὴν ἀπίστευτη ἐρημιὰ τῆς βάρκας, αἰχμάλωτος στὴν ἀνήλιαγη τούτη σπηλιά, ἀνάμεσα οὐρανοῦ καὶ θάλασσας. Μὲ τὴν ἀπελπιστικὴ ἀπόσταση ποὺ τοὺς χωρίζε ἀπ' τὸ στέρεο χῶμα καὶ μὲ τὴν ἄβυσσο τοῦ νεροῦ νὰ χάσκει ἀπὸ κάτω φοβερή. Τὸν εἶχε κυριέψει ἴδια ἡ ἐκπληξη τῶν πρώτων ἀνθρώπων, ποὺ ἀνοίξαν τὰ μάτια τους καὶ νῶσαν τὴν ἐχθρική δύναμη ὀλόγυρά τους.

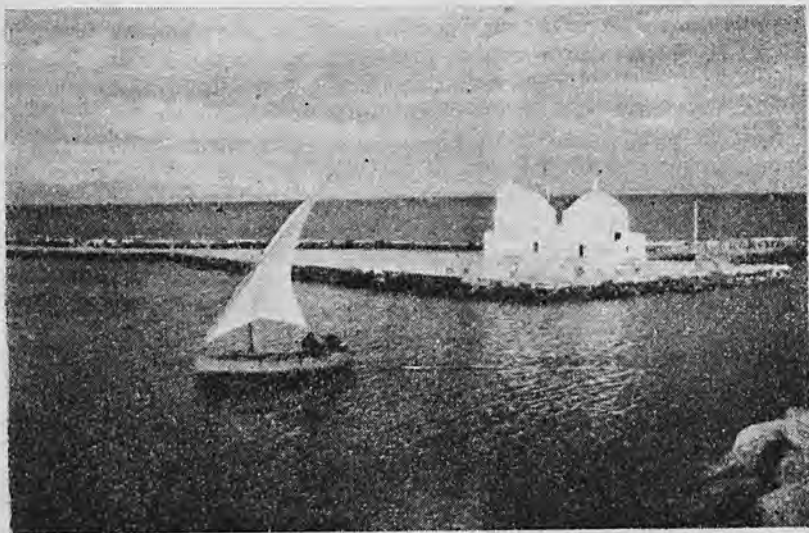
Ἡ φοβερὴ θεότυφλη δύναμη καὶ τώρα στεκότανε ζωντανὴ τρομάρα μπροστά του, μ' ὄλα τῆς τὰ κακὰ: μὲ τὸ κύμα, μὲ τὸ κρῦο, μὲ τὸ θάνατο.

Τοῦ φάνηκε νὰ βρέθηκε σὲ παραμυθένιο βασιλεῖο καὶ ζωντάνεψαν τὰ στοιχεῖά τῆς θάλασσας, γοργόνες, τελώνια, καὶ χουγιάζαν γύρω του. Ἡ ἐρεθισμένη φαντασία, ἡ ἐξάντληση τοῦ νοῦ καὶ τοῦ κορμιοῦ τοῦ ἔφερνε ἓναν ὕπνο βαρὺ ἀπὸ ἐφιάλτες, τοῦ δειχνε οὐρανὸ καὶ θάλασσα ἓνα πράμα γύρω.

** Τὸ ξύλινον ἐπίστρωμα τῆς πλώρης. Ταμπούκι (μεσόστερον) εἶναι κάθισμα ὑπόκειτος χῶρος ἀπάνω σὲ κατάστρωμα πλωτοῦ μέσου.

Ἐβραζε ὀλόγυρα ἡ βάρκα. Τὰ σύγνεφα σαριάζονταν βαριά, ἀλλάζανε σχήματα, τὸ κύμα πὺ τὸὺς ἔσερνε στὸ βάθος κοχλάκιζε σάμπως καταρράχτες. Ροχθοῦσε ὅλο τοῦτο τὸ τέρας, ἀφρίζε, ζουλοῦσε τὴ βάρκα τὰ παλιοσάνιδά της, τὴν ἔσφιγγε νὰ τὴν πνίξει μὲ προδοτικὰ ἀγκαλιὰ-ματα.

Ἀπλωνότανε σκοτεινὸ κι ἀνήσυχο ὀλόγυρα τὸ νερό, ξετυλιγόταν καὶ φούσκωνε. Μιὰ στιγμή δὲν ἔμενε ἀσάλευτο, κι ἀνοίγε παντοῦ ὑγρὸς ὀλόβαθους λάκκουσ. Ἀπ' ὄξω ἀπ' τὴν κουπαστή, κάτω στὴν καρένα ἀπὸ μακριὰ πάφλαξε καὶ βούϊζε ἡ θάλασσα, στυγνὴ κι ἀκατανόητη, μ' ἀδιάκοπη ἐπιμονή. Μιὰ χλαλοὴ μαζὶ καὶ μουμούρισμα, βουερὴ χλαπαταγὴ

Ὁ λιμὴν τῆς Αἰγίνης.

Ἀπὸ τὸν φωτογραφικὸν διαγωνισμὸν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς

καθὼς χτυποῦσε στὶς μάσκες σὰν κουνέλιγμα βροχῆς μέσα στὰ σπλάγχνα της κάποιου μεγάλου κακοῦ πὺ θὰ ρχότανε.

Νόμισε (ὁ ἀσυρματιστῆς) στ' ἀκαταμέτρητα βάθη της, μέσα στὰ ὑγρά τουνέλια της, πὺς ἄκουγε μυριάδες βαγόνια πὺ κουβαλοῦσαν τὶς δυνάμεις τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ ὀλέθρου.

Ἀλήθεια ὅλοι τους (ὅσοι βρισκόντουσαν στὴ ναυαγοσωστικὴ βάρκα) χάσανε τὴν πεποίθησή τους, νὰ ἴδουνε ὀλάκερο βουνὸ τὸ βαπόρι, κοτζάμου κάστρο ἔννια χιλιάδες τόννους, ὅλο σίδηρο καὶ λαμαρίνα, νὰ γυρίζει μὲ τὴν καρένα στὸν ἀφρὸ τουμπαρισμένο, νὰ καίγεται, νὰ χάνεται, μέσα σὲ πελώριες γλῶσσες φωτιᾶς καὶ καπνοῦ. Καθὼς βούλιαζε σάμπως ν' ἄκουσε πὺ ἀνάδωσε μιὰ μακρινὴ χλαλοή, σὰν ἀπὸ μύριες ζωὲς πὺ βούϊζαν στὰ σπλάγχνα του : Πόσες ψυχὲς αὐτῶν πὺ τὸ δούλεψαν μὲ τὸ

σφυρί και τ' άμόνι κι όλων που παλέψανε αιώνες με την ύλη, τη γονά-
τισαν βρήκαν τη δύναμη, βρήκαν τη σοφία να στηρίξουν τέτοιο βάρος
στον άφρό, να το κάνουν να μη βουλιάζει, να τρέχει στα κύματα, να
περιφρονεί τις άνίκητες δυνάμεις της φουρτούνας.

Τό δαν παρ' όλα αυτά, σε μια στιγμή, μια δλάκερη σειρά καρφωτές
λαμαρίνες, να τρέχει τό νερό άπ' την καρένα του, να πετιούνται γλώσσες
φλόγες και καπνοί άπ' τα σπλάχνα του και στο λεφτό να χάνεται σα
νά τανε άπό χαρτιά ραμένα με βελόνες, κάτι χάρτινα κουρέλια εκεί πέρα,
που παράσταιναν τάχα πρύμες και πλώρες, που παράσταιναν τσιμινιέρες
κι άρμπουρα και κόντρα λαμαρίνες μιάμιση ίντζα πάχος δλάκαιρους θώ-
ρακες και στεγανά κι άμπάρια, λέει άκατάλυτα, που τα ρούφηξε λίγες
ώρες πριν τό άκαταμάχητο πηγάδι του νερού και που ή φωτιά τά κανε
στάχτη. Και τώρα μαντρωμένοι δεκατρείς νομάτοι, σωρό κουβάρι σε μια
βαρκούλα δεκαπέντε ποδάρια μάκρος, μια παλιόβαρκα εκεί ένα τσόφλι
στη μέση του ώκεανού να τροχιπαλίζει τρομαχτικά σα θεοπάλαβη κούνια...

Άθανασίας Π. Μαγιάκου

Ν Α Υ Π Λ Ι Ο

Στου άκύμαντου βραδιοϋ την ήρεμία,
ντυμένη τη θλιμένη σου άρχοντιά,
ρεμβάζεις στη βουβή άκροθαλασσιά
παληά, ξεθωριασμένη πολιτεία.

Άσάλευτη στίς τρικυμιές κολώνα
του πέλαου άγναντεύεις τη θωριά,
στολίδι σου των κάστρων σου ή κορώνα
και του καιροϋ τα πέπλα τα σταχτιά.

Κάτω άπ' τα βράχια σου π' άγιάσαν τόσα αίματα
τ' άρχοντικά σου όρθοστυλώνονται βουβά
και στον άέρα σου άνασαίνω τα σαλέματα
ώραίων ψυχών που δόθηκαν ήρωικά.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τώρα που η ΑΣΒΣ σκέπτεται να ιδρύσει «Κέντρον Τουριστικής Ἐκπαιδύσεως» με τὴν συμπράξιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ δημοσιεύομεν τὸ παρακάτω πληροφοριακὸν γιὰ τὰ παρόμοια Κέντρα ὁμιλίωμα, πὸν δίνει μιὰ ἰδέα γιὰ 20 πὸν λειτουργοῦν τέτοια Κέντρα, σὲ Πανεπιστήμια καὶ ἀνώτατες Σχολές. Ἀτυχῶς ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπεκταθῶμε σὲ λεπτομέρειαι γι' αὐτά, πολὺ ἐνδιαφέρουσες γιὰ τοὺς ἀναγνώστες μας. Πραγματικὰ ἡ ἴδρυσίς τοῦ «Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδύσεως» θὰ προσφέρει μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Χώρα μας καὶ θὰ γίνῃ σὲ μιὰ περίοδο πὸν δημιουργεῖ μεγάλας ἐλπίδας γιὰ τὴν τουριστικὴν τῆς ἀνάπτυξιν.

Ἀπὸ 25ετίας περίπου ἡ Τουριστικὴ Οἰκονομία — περὶ τοῦ πῶς ὀργανοῦται ὁ τουρισμὸς — ἐδιδάχθη ἐν Ρώμῃ, εἰς φοιτητὰς τῆς παρὰ τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου Σχολῆς Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Τὸ μάθημα δὲν ἀπέτελε ἀντικείμενον διδασκαλίας ἐκ μέρους καθηγητοῦ κατέχοντος τακτικὴν ἔδραν ἀλλὰ τὰ μέσα πρὸς τουριστικὴν ἐκπαίδευσιν παρέχοντο. Παρὰ

τῇ Ἰταλικῇ Ὑπηρεσίᾳ Τουρισμοῦ ὑπάρχει ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν τὸ καλούμενον Κέντρον Τουριστικῶν Σπουδῶν, ἡ βιβλιοθήκη καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν Ἀρχεῖον τοῦ ὁποίου, ὁμοῦ μετὰ τὴν παρεχομένην ἐπιστημονικὴν καθοδήγησιν, παρέχει τὴν δυνατότητα τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὴν ἔρευναν διεθνῶν καὶ τουριστικῶν προβλημάτων.

Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Βερολίνου ἱδρυσεν κέντρον τουριστικῶν Σπουδῶν, ὅπου ἐδιδάσκοντο ἐν φροντιστηρίῳ τὰ ἀναγόμενα εἰς πολλοὺς τῆς Τουριστικῆς Ἐπιστήμης κλάδους. Ἐδῶ ὑπῆρξε περισσότερον σύστημα. Ἀλλὰ καὶ ἐν Παρισίοις ἡ Ecole Supérieure de Tourisme παρέχει τὰ μέσα πρὸς τουριστικὴν ἐκπαίδευσιν. Παρατηροῦμεν καὶ ἐδῶ πολυπρόσωπον τὴν περὶ πολλῶν τουριστικῶν ζητημάτων τουριστικὴν διδασκαλίαν, διδασκαλίαν «ἐφηρμοσμένην». Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Νικαίᾳ λειτουργοῦν Ἐθνικὸν Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδύσεως καταρτίζει καὶ μάλιστα ὅλως ἀξιεπαίνως ἰδίως, στελέχη τῆς Τουριστικῆς Βιομηχανίας.

Παρόμοιον τι ἔχομεν γὰ ἀναφέρωμεν περὶ τῆς Πολωνίας : παρὰ

τῷ ἐν Κρακοβία Πανεπιστημίῳ ἐλειτούργει ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτῷ καθηγητοῦ τῆς Γεωγραφίας (καὶ μετέπειτα ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν) «τουριστικὸν Σεμινάριον», ὑποβοηθητικὸν τῶν ἐρευνῶν τῶν ἐραστῶν τοῦ Τουριστικοῦ θέματος.

Παρόμοιον τουριστικὸν ἐκπαιδευτικὸν κέντρον εἶδομεν ἱδρυθὲν παρὰ τῆ ἐν Ντουμπρόβνικ τῆς Γιουγκοσλαυίας «Ἐμπορικῆ Ἀκαδημία».

Τακτικὸς καθηγητῆς, ὁ νῦν συνάδελφός μου ἐν τῇ Διεθνεί Association τῶν Ἐπιστημόνων τοῦ Τουρισμοῦ, ὁ Frang Dörfel, διε-

Ἐπίσκεψις σπουδαστῶν εἰς τὰ διυλιστήρια τῆς Σῦλεν.

Εἰς τὸ μέσον ὁ ὀμιλητῆς κ. Τζουμέρκας, Χημικὸς Διευθυντής.

τέλει ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ παρὰ τῆ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Ἐμπορικῶν Σπουδῶν Βιέννης Ἰνστιτούτου Τουρισμοῦ.

Μὲ τὸν τίτλον: «Ἰνστιτούτον Τουριστικῶν Ἐρευνῶν» ἢ καὶ «Σεμινάριον Τουριστικὸν» εὐρίσκομεν λειτουργοῦντα καθοδηγητικὰ τουριστικῶν μελετῶν κέντρα τόσο ἐν Πράγῃ ὅσον καὶ ἐν Βουδαπέστη ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βέρνης, καὶ τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Saint Gall τὸ «Τουριστικὸν Σεμινάριον» καὶ τὸ «Ἰνστιτούτον Τουριστικῶν Ἐρευνῶν» λειτουργοῦσεν ἀπὸ καιροῦ.

Ἡ Ὀλλανδία κέκτηται ἤδη παρόμοιον ἴδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία, «Verkeev Institut» εὐδοκίμως λειτουργοῦν, δίχως ὅμως νὰ ὑφίσταται, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον, ἔδρα παρὰ τιν: τῶν ἐκεῖ λειτουργούντων Πανεπιστημιακῶν Ἰδρυμάτων, ὡς τοῦτο γίνεται ἐν Ἑλθετίᾳ.

Ἐκ τῶν τουριστικῶν ἐκπαιδευτικῶν κέντρων, τῶν ὁποίων σήμερον δι' ὀλίγων μόνον λέξεων τὴν ὑπαρξίν των σημειοῦντες, σκιαγραφούμεν, ἄλλα εἶναι «κλειστά» δηλαδὴ ἀπευθύνονται μόνον πρὸς

Ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν εἰς τὴν Λίμνην τοῦ Μαραθῶνος.

Εἰς τὸ μέσον ἔ ὀμιλητὴς κ. Ἰω. Πατρέλης, Μηχανικὸς τῆς Οὐλέν. πανεπιστημιακὸς σπουδαστὰς, ἐπιδιώκοντας νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ἄμεσον ἢ ἔμμεσον τουριστικὸν ἐπάγγελμα, ἄλλα ἀπευθύνονται πρὸς τουριστικὸς ἐπαγγελματίας — ὡς εἶναι καὶ οἱ ξεναγοὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τουριστικῶν γραφείων καὶ οἱ δημιουργοὶ τουριστικῆς κινήσεως καὶ οἱ ἐκμεταλλεύμενοι τοὺς τουριστικοὺς παράγοντας τόπου τινος — ἄλλα πάλιν ἀποτελοῦσι τὸν ἐπιστημονικὸν σύμβουλον παντὸς ὀργανισμοῦ, πάσης διομηχανίας καὶ ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ παντὸς ἐπιθυμοῦντος νὰ ἀποκτήσῃ γνώσεις ἐκ τῶν σχετιζομένων πρὸς τὸ Τουριστικὸν θέμα.

Παρ' ἡμῖν τὸ πρῶτον ἐδιδάχθη περὶ τουρισμοῦ κατὰ Σεπτέμ-

βριον τοῦ 1933. Ἦδη ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1932 εἶχομεν κληθῆ ἀπὸ τὸν τότε πρῶτανιν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν νὰ συστήσωμεν παρ' αὐτῆ Κέντρον Τουριστικῶν Ἐρευνῶν. Τὸ Κέντρον αὐτὸ ἰδρύθη καὶ ἐλειτούργησε μέχρι τοῦ 1934. Ἀλλ' ἤδη ἡ διδασκαλία τοῦ Τουρισμοῦ εἶχεν ἀρχίσει, ὡς ἐλέχθη, ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1933 καὶ ὁ κλῆρος τοῦ δυσχεροῦς τούτου ἔργου ἔπεσεν εἰς ἡμᾶς. Κατ' ἀρχὰς ἐδιδάχθησαν τουριστικὰ θέματα εἰς τὴν Σχολὴν Μετεκπαιδευομένων Τρια-

Νταοῦ Πεντέλη. Ὅμοσ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς

τατικῶν Ὑπαλλήλων καὶ τὴν Σχολὴν Ἐκπαιδευομένων δοκίμων τῆς Τριατατικῆς Ὑπηρεσίας, ἔπειτα εἰς τὴν Σχολὴν Λιμενικῶν Δοκίμων καὶ τέλος εἰς τὴν Σχολὴν Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, διότι ἐκρίθη ὀρθόν, οἱ ἔστω καὶ ἔμμεσον πρὸς τὸ τουριστικὸν ἔργον σχέσιν ἔχοντες, νὰ μὴ εἶναι ἀμύητοι τῶν πρὸς προαγωγὴν τοῦ τουρισμοῦ ἐφαρμοζομένων μεθόδων.

Σημειοῦμεν ἐδῶ ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἔδρας τουρισμοῦ ἀλλὰ περὶ σειρᾶς μαθημάτων τὰ ὅποια ἐντελλόμεθα δι' ὑπουργικῶν διαταγῶν καὶ ἀποφάσεων ἐκάστοτε ἀναγενομένων, ἔτι δ' ὅτι ἡ παρουσία τῶν ἀκρατῶν ἦτο προαιρετική. Παρὰ ταῦτα οὐδεὶς τῶν εἰς τὰς σχολὰς εἰσέλασθαι φοιτῶντων ἀπέστεργε νὰ παρίσταται εἰς τὰς διαλέξεις ἐκείνας, μολοντί ἀπὸ τῆς πρώτης

είχεν ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος δηλωθῆ τὸ προαιρετικὸν τῆς παρουσίας τῶν ἀκρατῶν. Τοῦτο ἀπετέλει δείγμα ὅτι τὸ θέμα εἶχε προσελκύσει τὸ ἐνδιαφέρον μεγάλου μέρους τῶν ἐργαζομένων ἢ ἐτοιμαζο-

Μινωϊκὴ ζωγραφία.

μένων ν' ἀκολουθήσωσιν ἐπάγγελμα ἀπλῶς προσγεινιάζον πρὸς τὴν τουριστικὴν προσπάθειαν.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Μαΐου 1953, ὅτε καὶ ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐν Ἀθήναις ἡ Σχολὴ Τουριστικῶν Ἐπαγγελματιῶν, ὁ Τουρισμὸς ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀντικείμενον ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας ὑπὸ μονίμου καθηγητοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἐξέτασιν καὶ νὰ βαθμολογῇ τοὺς σπουδαστάς.

N. ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

‘Ο νοῦς μου πάντα στὰ παλῆὰ τὰ χρόνια τριγυρίζει
καί μοῦ τὰ λέει γιά πειό καλά καί μοῦ τὰ μακαρίζει.
Κι’ ἐγὼ τοῦ λέω «βρέ νοῦ τρελλέ, γιά βάλε λίγη γνώση,
λαμπρό εἶναι καί τὸ σήμερα, πού αὔριο θά παλῶσει...

Ἄθαν. Κυριαζῆς

Σήμερα Κυριακή, μέρα Θεοῦ. Οἱ καμπάνες τῆς ἐκκλησιᾶς καλοῦν τοὺς πιστοὺς. Ἄς ξεκινήσουμε κι’ ἐμεῖς ἀπ’ τὴν ποταμιᾶ, τὴ ντυμένη στὰ καταπράσινα, γιά ν’ ἀνέβουμε στὸ χωριό μας μέ τ’ ἄσπρα σπιτάκια του, πού ὅπως τὸ λέει ὁ ποιητής, ὁποῖος τὰ βλέπει πρώτη φορά ἀπὸ μακριά :

Ἡμερα ἀρνάκια τὰ θαρρεῖ
πού βόσκουνε, σκόρπιο κοπάδι
σὲ χλωροπράσινο λιβάδι.

Ἐχει τὸ χωριό μας γύρα κάστρο καταπράσινο. Μουριές, ὀξυές, κι’ ἔλατα.

Οἱ στράτες καί τὰ μονοπάτια πού ὀδηγοῦν στὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ εἶναι γιομάτα. Μπροστά οἱ ἄντρες καί πίσω οἱ γυναῖκες. Πιο κεῖ οἱ γριοῦλες ξαποσταίνουν τὸ κουρασμένο τους κορμί ἀπὸ διάσελο σὲ διάσελο.

Φοροῦν τὰ καινούργια τους, τὰ γιορτινά.

Οἱ ἄντρες τὰ μάλλινα ἀργαλίσια, πού εὐωδιάζουν ἀπ’ τοὺς βασιλικούς τοῦ φορτσεριοῦ. Ὁ χρωματισμὸς ἴδιος, χειμῶνα - καλοκαίρι, γαλάζιο ἢ μαῦρο. Τὸ παντελόνι μπορεῖ νάβαι ἄσπρο κι’ ἄς εἶναι καί μισοχείμωνο. Αὐτὸ πού λένε τσακσίρα. Στριφτὸ μουστάκι, μαντῆλι στὸ τοσπάκι μέ κόκκινο γαζί, ἕνα κλωνι βασιλικό, ἕνα μολύβι κι’ ἀγκλίτσα ὀριζόντια στὶς πλάτες μ’ ἀνασηκωμένα πάνωθῆ της τὰ χέρια πού βαστοῦν. Εἶναι ἡ μόνη πού ἀπόμεινε ἀπ’ τὸν πλοῦσινο ἀτομικό... διακοσμητικό... ὄπλισμὸ τῆς Ροῦμελης.

Οἱ νιές γυναῖκες φανταχτερὰ φορέματα μακριὰ καί βαμπακέλες χιονάτες στὸ κεφάλι. Οἱ μεγαλύτερες, καφετιὰ μαντῆλια, μέ κροσάκια καί σκοῦρα φουστάνια.

Ὁλοκαινουργιοὺς τρουβάδες γιομάτους λειτουργιές, λάδι καί κερὶ. Τοὺς βαστᾶν οἱ γυναῖκες. Τὰ σπερινὰ στὰ χέρια τῶν ἀνύπαντρων κοριτσιῶν καί τὰ στάρια στὰ χέρια τῶν μεγαλύτερων. Τὰ σπερινὰ γιά τὰ γιορτάσια, γενέθλια κλπ. στολίζονται μέ ζαχαράτα καί κόκκινα σπιριά ροῖδιοῦ.

[Δημοσιεύομεν μεῖς ἰδιαίτερον εὐχαρίστησιν τὸ ἀνωτέρω κομμάτι ἀπὸ τὸ λαμπρὸν βιβλίον τοῦ κ. Δημοσθένη Γούλα, «Οἱ χωριανοὶ μου», πτυχιούχου τῆς Σχολῆς καὶ Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ].

Τὰ στάρια πούναι γιά τούς νεκρούς ἔχουν ἀπάνω μαῦρες σταφίδες καί καμιά φέτα κυδωνι ἢ μήλο.

Κανένας δὲ θά περάσῃ ἀπ' τὰ κέντρα τοῦ χωριοῦ πρὶν πάει στὴν ἐκκλησιά. Τραβᾶν ἴσια γι' αὐτήν. Οἱ γυναῖκες ἀπ' τὴν πίσω πόρτα πᾶνε στὸ γυναικεῖο. Οἱ ἄντρες ἀπ' τὴν κεντρικὴ πᾶνε μπροστὰ καὶ στέκονται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀφοῦ συμπληρωθοῦν τὰ στασίδια ἀπ' τοὺς γεροντότερους.

Στὸ γυναικεῖο δὲν ὑπάρχουν στασίδια. Εἶναι χωρισμένο κι' ἔχει τὴν ἐντύπωση τούρκικοῦ τζαμιοῦ. Ντροπὴ μεγάλη νὰ κάτση μιὰ γυ-

Κερκυραῖες

ναῖκα στὰ στασίδια τῶν ἀντρῶν. Πολὺ λίγες παραβαίνουν αὐτὴ τὴ συνήθεια. Ἀκόμα οἱ περισσότερες γυναῖκες δὲν ἀνάβουν μόνες τους τὰ κεριά, γιατί δὲ θέλουν νὰ περάσουν ἀνάμεσα στοὺς ἄντρες. Τὰ δίνουν στοὺς ἐπιτρόπους πού στέκονται στὰ παγκάρια κι' αὐτοὶ ἀναλαβαίνουν ὅλη τὴ φροντίδα. Ἀγνὸ κεράκι φτιαγμένο ἀπ' τὸ μελίσι τους εὐωδιάζει καθὼς τὸ στρίφτουν ἀναλυωμένο γύρω ἀπ' τὸ φυτίλι.

Στέκονται ὅλοι μὲ κατάνυξη μέσῃ στὴν ἐκκλησιά. Εἶναι μιὰ ἱεροτελεστία γιομάτη ἀνέκφραστη χαρὰ καὶ ποίηση. Μπορεῖ νὰ μὴν ξέρουν νὰ ἐξηγήσουν τὰ γράμματα πού διαβάζονται. Ὅμως ξέρουν πολὺ καλά

τὴν ἱερότητα τῶν στιγμῶν καὶ πῶς ὄλα αὐτὰ λένε μὲ χίλιες ἔννοιες ἕνα πρᾶμα : Εἰρήνη καὶ ἀγάπη.

Στὴ δευτέρα καμπάνα πᾶνε οἱ ἐξοχίτες καὶ μόλις χτυπήσῃ ἡ τρίτη καμπάνα μπαίνουν οἱ ἐπίσημοι τοῦ χωριοῦ. Εἰρηνοδίκης, ἐνωμοτάρχης, ἀγρονόμος, πρόεδρος. Στέκονται κατὰ συνήθεια στὰ μεσαῖα στασίδια ποῦναι πίσω ἀπ' τὸ Δεσποτικό. Αὐτὴ περίπου τὴν ὥρα ἔρχεται κι ὁ δάσκαλος μαζί μὲ τὰ μαθητοῦδια ποῦ τὰ ὀδηγεῖ κοντὰ στὸ ψαλτήρι

Χωρική

γιὰ νὰ κρατᾶνε τὸ ἴσο καὶ νὰ πῆ κάποιος ἀπ' αὐτοὺς τὸν Ἄποστολο, τὸ Πιστεῶ καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν.

Στὸ δεξιὸ ψαλτήρι ἡ μονότονη φωνὴ τοῦ αὐτοσχέδιου ψάλτη ποῦ ψέλνει μὲ τὴ μῦτη, ἀναπέμπει ὕμνους πρὸς τὸν Ὑψιστο, παραποιῶντας τὶς περισσότερες λέξεις ἢ παραλείποντας ὀλόκληρα κατεβατὰ γιὰ τὸ συντομώτερο.

Οἱ ξένοι ψαλιτάδες ποῦ τυχαίνει νᾶναι στὸ χωριό, λαβαίνουν τὴν πρωτοκαθεδρία. Κάθε ξένος ποῦ μπαίνει στὴν ἐκκλησία, ἔχει τὴν τιμὴ νὰ τοῦ προσφέρεται μία θέση στὰ ἀναλόγια κοντὰ, ξέρει δὲν ξέρει ἀπὸ ψαλτικὴ. Ὁ παπᾶς μὲ τὰ κοντὰ τὰ ράσα, λειτουργᾶ καὶ θυμιατίζει. Τὰ ἄμφιά του λάμπουν καὶ ἀστράφτουν παρ' ὄλα τὰ 50 χρόνια

πού έχουν άπάνω τους. Σάν περνοῦν τὰ ἅγια σκόβουν καί σταυροκοπιοῦνται γέροι, γυναῖκες, νιές καί παληκάρια. Καί σιγανομουρμουρίζουν, ὅσοι τὸ συγκρατοῦν, «Μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε».

Μετά τὰ ἅγια ὁ παπᾶς θά τοὺς διαβάσῃ καμιὰ Δεσποτική ἐγκύκλιο, καμιὰ εἰδοποίηση ἢ κανένα ἀφορεσμό, πότε - πότε.

Σάν τελειώσῃ ἡ λειτουργία καί πάρουν ὄλοι, μ' εὐλάβεια τὸ ἀντίδωρο ἀπ' τὸ χέρι τοῦ παπᾶ, ξεχύνονται στὸ προσῶλιο τῆς ἐκκλησιᾶς, κι' ἐκεῖ νοιώθεις τὴν ἀπέραντη καλωσύνη καί τὴν ἀνοιχτοκαρδιά. Τὰ καλημερίσματα καί τὰ χρόνια πολλά δίνουν καί παίρνουν· συναντιοῦνται οἱ ἄνθρωποι πού ἄλλαξαν ἀνάμεσά τους ἀμέτρητους χαιρετισμούς. Πού μεγαλώνουν μὲ τὰ ἴδια τραγούδια καί τὰ ἴδια ὄνειρα, πού ἐξῆσαν μαζί τὰ μικρὰ καί τὰ συνηθισμένα πράματα, πού δένουν τοὺς ἀνθρώπους πολὺ περισσότερο ἀπ' τὰ μεγάλα. Εἶβαν μαζί τίς τρομερές κι' ἄσχημες ἡμέρες. Ἔχουν κοινὴ τὴν ἀγωνία τῆς μομπότας πού τὴν κυνηγοῦν χρόνια καί χρόνια, χωρὶς καμιὰ φωνή, κανένα παράπονο.

Τοὺς ξένους τοὺς βάζουν στὸ καλύτερο μέρος τοῦ πεζουλιοῦ καί τοὺς χαιρετᾶν ἕνας - ἕνας. Θά βγάλουν ἔπειτα γιὰ μοίρασμα τὰ σπερινὰ κι' ἂν ἔχῃ κανένα μνημόσυνο, θά μοιράσουν κι' ὄλας κονιάκ, ψωμί καί λουκοῦμι.

Θά ζητήσουν τὰ νέα, θά κανονίσουν τὸ μισθὸ τοῦ ἀγοφύλακα, τοῦ ψάλτη καί θά ὀρίσουν τὸ νεροφόρο, ἂν εἶναι ἐποχή.

Σάν τελειώσουν ὄλ' αὐτὰ, ἕνας - ἕνας παίρνουν τὸ δρόμο γιὰ τὰ μαγαζιά. Ἐκεῖ τοὺς καρτερεῖ ἡ τράπουλα, ὁ καφές ἢ τὸ τσιπουρο. Οἱ γυναῖκες, μόλις βγαίνουν οἱ ἄντρες, πιάνουν ὄλο τὸ μέρος τῆς ἐκκλησιᾶς κι' ἐκεῖ ἀρχίζουν τὸ κουβεντολόι τους πού συνεχίζεται ὡσπου νὰ φύγῃ ὁ παπᾶς πού θά κλείσῃ κι' ὄλας τίς πόρτες.

Στὸ μεταξύ θάχουν σηκώσῃ τὰ ὑψώματα τῶν δικῶν τους, πού γιορτάζουν καί θά κάνουν τὸ σχετικὸ κολατσιό.

Μερικὲς γυναῖκες φιλοξενοῦνται στοὺς κουμπάρους χωριανούς κι' οἱ περισσότερες τραβᾶν γιὰ τὰ κονάκια τους στὴν ἔξοχῃ.

Τὰ παιδιὰ πηγαίνουν μὲ τὰ χωριανὰ στὶς λάκες ἢ στὴ βρύση καί παίζου ἀμάδες, τοὺς κλέφτες ἢ τὸ κρυφτούλι. Ἄλλα κάνουν περίπατο κι' ἀκοῦνε τὰ γυμνασιόπαιδα, πού γύρισαν ἀπ' τὴν πόλη, νὰ τοὺς διηγοῦνται παράξενα γι' αὐτοὺς περιστατικά, πού γιὰ πρώτη φορά τ' ἀκοῦνε.

Οἱ παλιοὶ ἀπαγόρευαν στὰ παιδιὰ τους νὰ γυρίζουν στὰ μαγαζιά, νὰ χαρτοπαίζουν καί νὰ κουτσοπίνουν. Κάθε γέρος τοῦ χωριοῦ, ὁ δάσκαλος ἢ οἱ χωροφύλακες ἐδιωχναν τοὺς νεαροὺς ἐπισκέπτες ἀπ' τὸ μαγαζι. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσῃ οἱ κανόνες ἦταν αὐστηροί, γιατί τὸ καφενεῖο εἶναι γιὰ ὅσους γύρισαν ἀπ' τὸ στρατιωτικὸ. Στὸ μεταξύ οἱ ἄντρες θά λένε καί κανένα τραγουδάκι, ἔτσι γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἡμέρας.

Στὸ κοινοτικὸ γραφεῖο θά γίνεται καμιὰ δημοπρασία γιὰ τὸ νοίκισμα τῶν λειβαδιῶν τῆς ἐκκλησιᾶς ἢ τῆς κοινότητος κι' ἀκόμα γιὰ τὸ πούλημα κανενὸς σφαχτοῦ πού εἶναι ταμένο στὴ χάρη τοῦ Ἁγίου. Ἡ διαπεραστικὴ φωνὴ τοῦ κήρυκα ἀκούγεται παντοῦ: ἕνα - δύο - τρία.

ἔκλεισε ἡ δημοπρασία. Κι ἡ δημοπρασία δὲν κλείνει τόσο γρήγορα! Οἱ χασάπηδες μοιράζουν σὲ πιάτα τὸ κοκορέτσι ἢ τὸ σπληνάντερο. Πέντε δεκάρες τὸνα προπολεμικά.

Ὁ βιολιτζῆς ἢ ὁ κλαριτζῆς, μὲ συνοδεία τὸ τούμπανο ἢ τὸ ντέφι, τελευταία ἐμφανίζεται καὶ τὸ σαντούρι, ἀρχίζει τὰ κλέφτικα, ὡσου ν' ἀνάψη τὰ μεράκια. Τότε πετιοῦνται οἱ πατατοῦκες, βγαίνουν τὰ τσαρούχια κι' ἀρχινάει ὁ λεβέντικος χορός. Κάμιά φορά οἱ χορευτάρδες κρατοῦν ὀλόκληρο τραπέζι μὲ ποτήρια γιομάτα στὸ κεφάλι καὶ χορεύουν. Ἄλλοι βάζουν ἓνα ποτήρι γιομάτο καὶ χοροπηδᾶν. Οἱ ταξιθεμένοι κερνᾶν τὸ βιολιτζῆ κολλῶντας τὰ λεφτὰ στὸ μέτωπο ἢ στὸ βιολι καὶ διατάζουν γενικὸ κέρασμα. Γύρισαν ἀπ' τὴν πολιτεία ὅπου ποτίστηκαν τόσα φαρμάκια κι' ἔμοιαζαν ἐκεῖ σὺν τὸ ξεριζωμένο πλατάνι τῆς ρεματιᾶς ποὺ ἀναζητᾶει χῶμα καὶ τίς πέτρες ποὺ τ' ἀντρεῖσαν. Ἐδῶ ξαναγεννιοῦνται, ξαναγίνονται παιδιά. Κι' ὡς ἀργὰ τὰ λαλοῦμενα σκορπιζοῦν τὴ χαρὰ.

Συχνὰ οἱ χωριανοὶ κάνουν ὅλοι μαζί ἐπισκέψεις στὰ σπίτια, τρῶνε καὶ γλεντᾶνε χαρούμενοι κι' ἀδελφωμένοι.

Νυχτῶνε κάποια φορά καὶ οἱ παρέες σκορπᾶνε τὰ μονοπάτια κι' οἱ στραῦτες, ποὺ ὀδηγοῦν πρὸς τίς ἐξοχές, γιομίζουν ξανά ἀπ' τίς εὐθυμες φωνές, τὰ σφυρίγματα καὶ τὰ τραγούδια...

Οἱ γυναῖκες, οἱ ἠρωῖδες αὐτὲς τίς ὑπαίθρου, ποὺ πότε τίς βλέπεις στὸν ἀργαλειό, πότε στὸ χωράφι, στὴ βοσκή τῶν ζώων καὶ στίς τόσες δουλειές τοῦ σπιτιοῦ, καρτεροῦν στὸ κονάκι. Ἐκεῖ ἀργὰ, τὸ δειλινὸ ἀφοῦ θὰ πέση ὁ ἥλιος καὶ θὰ ἠσκιάσουν τὰ ριζά, οἱ κοπέλλες θὰ ποτίσουν τοὺς βασιλικούς καὶ οἱ γριές γιομάτες προσδοκία θὰ πιάσουν τὰ πεζούλια γιὰ ν' ἀγναντεύουν ὡς πέρα μακρὰ, ὡς ἐκεῖ ποὺ τὸ μάτι κόβει ἀνθρώπινη παρουσία στὸ δρόμο, σὺν κάτι νὰ προσμένουν. Κάποιο παιδί τους ποὺ χάθηκε στὸν πόλεμο, ἢ δὲν ἔδωσε σημεῖα ζωῆς ἀπ' τὴν ξενητεῖα ποὺ πῆγε. Τὸ μάτι τους στηλωμένο στὸν ὀρίζοντα, καρφωμένο μὲ τὴ σκέψη ποὺ τὸ δέρνει θ' ἀντικρῶση ἔτσι τὸ θάμιος τῆς βραδυᾶς ποὺ θαρθεῖ. Θὰ σηκωθεῖ ἀργὰ, θάναστενάξη καὶ θὰ τραβήξη γιὰ τὸν «όντά».

—Παρασκευῆ, ἄντε κορίτσι μου νὰ τοιμάσουμε τίποτα νὰ φᾶμε, μὴν ἔρθῃ κι' ὁ πατέρας σου. Κι' ἡ Παρασκευῆ ποὺ πότισε τὰ βασιλικά της καὶ τίς γλάστρες της, μὲ τὸ θλιμμένο πρόσωπο τῆς ἐφηβικῆς της ἡλικίας, θ' ἀνάψη τὴ λάμπα καὶ θὰ τοιμάσῃ κάτι πρόχειρο. Οἱ ἄντρες θάρθουν νὰ γιομίσουν τὸ σπῆτι μὲ τὸν ἥσκιο τους καὶ τὴν ἀγάπη. Θὰ περάσουν ἀπ' τὸ μαντρί νὰ ἴδουν τὰ ζωντανὰ καὶ θὰ ἐτοιμάσουν τὰ σῦνεργα γιὰ τὴ δουλειά, ποὺ θ' ἀρχίσῃ νυχτούλια τὴν αὐγή.

Ταχιά ξημερώνει Δευτέρα καὶ θ' ἀρχίσῃ πάλι ἡ σκληρὴ δουλειά, ἴσαμε τὴν ἄλλη Κυριακὴ ποὺ θὰ μπορέσουν νὰ ξεκουραστοῦν καὶ νὰ περάσουν πάλι μιὰ μέρα ἡσυχοὶ καὶ ξέγνιαστοι ἀπ' τὸ καθημερινὸ τους ἰδρωκόπι.

Δημοσθένης ΓΟΥΛΑΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΗΡΙΑ

Του Καθηγητού κ. Φρίξου ΛΕΤΣΙΑ

Είναι αλήθεια πως τὰ χειμερινὰ σπόρ δὲν ἔχουν ἀκόμη προαχθῆ σὲ τέτοιο βαθμὸ στὴν Ἑλλάδα ὅπως εἰς τὰ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ καὶ βαλκανικὰ κράτη. Ἐν τούτοις τόσον ὁ Ἑλληνικὸς Ὀρειβατικὸς Σύνδεσμος (Ε.Ο.Σ.) ὅσον καὶ τὰ διάφορα ἄλλα ἐκδρομικὰ σωματεία τῆς χώρας ἔχουν ἀναπτύξει μέχρι σήμερον ἀξιόλογον ὄρασιν πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν.

Ἡ ἀξία τῶν χειμερινῶν σπόρ καὶ τῆς ὀρειβασίας τόσον τὸν χειμῶνα ὅσον καὶ τὸ καλοκαίρι καθὼς καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἐπίσης προσφέρεται ἀσφαλῶς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ὑπαιθρος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν των, εἶναι γεγονότα ἀναμφισβήτητα καὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκην περαιτέρω ἀναπτύξεως.

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ πρέπει γὰ ἐξετασθῆ εἶναι ἂν ἡ Ἀθήνα σὰν πρωτεύουσα καὶ ὁ Πειραιεὺς μὲ τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν κατοίκων διαθέτουν, εἰς σχετικὰ μικρὴν ἀπόστασιν, περιοχὴν ἢ ὅποια νὰ συγκεντρώη ὅλους ἐκείνους τοὺς παράγοντας ποῦ θὰ ὀδηγοῦσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εἰς κέντρον χειμερινῶν σπόρ.

Πράγματι ἡ Ζήρια, τὸ ὄρατο αὐτὸ βουνὸ τῆς Πελοποννήσου, συγκεντρώνει εὐτυχῶς τὸ πλεῖστον τῶν ἀναγκαίων φυσικῶν ὄρων δημιουργίας κέντρον χειμερινῶν σπόρ.

Τὸ ὄρατο αὐτὸ ὀρεινὸ συγκρότημα εὐρίσκεται νοτίως τοῦ Ξυλοκάστρου καὶ ἔχει ὡς ἀφετηρίαν ἀναβάσεώς του τὸ γραφικὸ χωριὸ τῶν Ἄνω Τρικκάλων (1 100 μέτρα). Τὰ Ἄνω Τρικκαλά ἀπέχουν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τρεῖς περίπου ὥρες μὲ τὸ αὐτοκίνητο, ἡ δὲ ἀνάβασις ἀπὸ τὸ χωριὸ ἕως τὸ καταφύγιον τοῦ Ε.Ο.Σ. (1 600 μέτρα) διαρκεῖ, ἀνάλογα μὲ τίς καιρικὰς συνθήκας καὶ τὴν ἀντοχὴν τοῦ ὀρειβάτου, 2 1)2 — 4 ὥρες. Τὸ καταφύγιον θρίσκεται σὲ ἓνα εὐρύχωρον καὶ γραφικώτατον ὄροπέδιον στὴ νοτιοδυτικὴ πλευρὰ τοῦ ὁποίου ὀρθώνεται μὲ μεγαλοπρέπεια ὁ ὄγκος τῆς κορυφῆς (2 374 μέτρα). Ἡ ἔκτασις καὶ μορφολογία τοῦ ὄλου συμπλέγματος, τὸ ὑψόμετρο, αἱ κλιματολογικαὶ συνθήκαι τῆς περιοχῆς (ἄφθονο καὶ καλῆς ποιότητος χιόνι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου ἕως τὰ μέσα Ἀπριλίου) καὶ ἡ μικρὴ σχετικὴ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, δημιουργοῦν συνθήκας ποῦ θὰ ἐξήλευον πολλὰς πρωτεύουσας εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

Ἀλλὰ δυστυχῶς λείπουν ἐντελῶς ἐκεῖναι αἱ ἀνέσεις ποῦ θὰ δημιουργοῦσαν τὸ πραγματικὸν ρεῦμα τοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὰ χειμερινὰ σπόρ, ὡς ἄλλωστε συνέβη καὶ μὲ πολλὰ ἀνάλογα κέντρα τῆς Εὐρώπης.

Ἰπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἡ ἀρκετὰ τοιμηρὴ διαδρομὴ — ἰδίως τὸν χειμῶνα — ἀπὸ τὸ Ἐυλόκαστρο στὰ Ἄνω Τρίκκαλα — ἀπαιτεῖ τόσον περίπου χρόνον ὅσον καὶ ἡ διαδρομὴ ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Κόρινθον καίτοι ἡ ἀπόστασις δὲν εἶναι παρὰ τὸ τρίτον τῆς τελευταίας. Μετὰ τὴν ἀφίξιν μιᾶς συντροφίᾳ στὰ Ἄνω Τρίκκαλα, ἀρχίζει ἡ ἀναζήτησις ζώων γιὰ τὴν μεταφορὰ τῶν ἐφοδίων καὶ δίδεται τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως διὰ νὰ φθάσουν ὄλοι στὸ ὄροπέδιο τῆς Ζήριας καὶ στὸ καταφύγιο τοῦ Ε.Ο.Σ. 6 ἕως 7 ὥρες μετὰ τὴν ἀναχώρησίν τους ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Τὸ καταφύγιο τοῦ Ε.Ο.Σ. χωρεῖ μόλις καὶ μετὰ βίας 30—40 ἄτομα καὶ εἶναι κατάλληλο μόνον γιὰ φανατικούς ὄρειθῆτας οἱ ὅποιοι εἶναι συνηθισμένοι, ξεκινώντας ἀπὸ τὰ σπίτια τους, νὰ ξεχνοῦν ἀκόμη καὶ τὶς πιὸ βασικὰς καὶ στοιχειώδεις ἀνάσεις καὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσουν ὅλα τὰ ἀπροσδόκητα.

Μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ διανυκτέρευσιν τῆς συντροφίᾳ στὸ καταφύγιο, ἀρχίζει ἡ ἐξόρμησις πρὸς τὶς διάφορες πλαγιὰς καὶ πρὸς τὴν κορυφὴν ποὺ λάμπει μέσα στὸ χιόνι καὶ τὸν χειμωνιάτικο ἥλιο ἢ εἶναι κρυμμένη στὴν ἀντάρα τοῦ χειμῶνα. Μία ἀνάβασις εἰς τὴν κορυφὴν διαρκεῖ 2—3 ὥρες ἀνάλογα μὲ τὶς συνθήκας τοῦ χιονιοῦ, ὅταν δὲ φθάσῃ κανεὶς στὸ τέρμα τῆς δὲν ἔχει ποῦ νὰ σταθῇ γιὰ νὰ ξεκουρασθῇ λίγο καὶ γιὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸ ἀξέχαστο θέαμα ποὺ τοῦ προσφέρεται. Ἡ κατάβασις ἀπὸ τὴν κορυφὴν εἰς τὸ ὄροπέδιο μὲ σκί διαρκεῖ ἀνάλογα μὲ τὶς συνθήκας τοῦ χιονιοῦ καὶ τὶς ἱκανότητες τοῦ χιονοδρόμου ἀπὸ 5 ἕως 15 λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ ἔτσι κλείνει τὸ πρωῒν. Τὸ ἀπόγευμα, ἰδίως τὸν χειμῶνα ποὺ βραδιάζει γρήγορα, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλη ἀνάβασις καὶ περιορίζεται κανεὶς εἰς τὸ εἶναι ἀσκητὴ λίγο στὶς γύρω πλαγιὰς. Ἐτσι κλείνει ἡ ἡμέρα μὲ σχετικὰ μικρὴν ἐξάσκησιν καὶ ἀπόλαυσιν, ἀν δὲ μάλιστα πρόκειται περὶ Κυριακῆς καὶ πρέπει νὰ ἐπιστρέψουν οἱ ἐκδρομεῖς στὴν Ἀθήνα, τότε ὁ γυρισμὸς ἀρχίζει ἀπὸ νωρὴν τὸ ἀπόγευμα ὥστε νὰ μὴ μένῃ ἀπ' ὄλο αὐτὸ τὸ ξεσήμεμα παρὰ ὁ ἀπολογισμὸς μιᾶς σχετικὰ κοπιαστικῆς ἀναβάσεως, ἡ διανυκτέρευσις ὑπὸ σκληρὰς συνθήκας καὶ ἕνα πρωῒνὸ ποὺ μόλις τὸ χάρηκε ὁ χιονοδρόμος μέσα στὴν ὠραία καὶ ὕγιεινὴν χειμωνιάτικη φύσιν.

Ἰπὸ αὐτὰς τὰς συνθήκας ποὺ ἐπικρατοῦν στὸ κυριώτερον κέντρο χειμερινῶν σπόρ ποὺ διαθέτει ἡ πρωτεύουσα, δὲν εἶναι καθόλου παράδοξο τὸ ὅτι ἡ ἰδέα τῶν χειμερινῶν σπόρ καὶ γενικῶς ἡ ἔξοδος κατὰ τὸν χειμῶνα στὰ γραφικὰ ὄρεινὰ τοπία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει παρὰ μόνον μετρημένους φανατικούς ὄπαδους ἀνάμεσα στὴ νεολαία τῆς Ἀθήνας.

Μία μικρὴ βοήθεια τοῦ κράτους θὰ ἀρκοῦσε γιὰ νὰ δώσῃ ὄθησιν σ' αὐτὸν τὸν καθόλου εὐκαταφρόνητο τομέα τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν νέων μας.

Ἡ συντήρησις καὶ διαπλάτυνσις, εἰς ὠρισμένες ἐπικίνδυνας στροφές, τῆς ὁδοῦ Ἐυλοκάστρου — Ἄνω Τρικκάλων καὶ ἡ διάνοιξις

του όρεινου όδού (έλαχίστων χιλιομέτρων) από τὰ Ἄνω Τρίκαλα ἕως τὸ όροπέδιο τῆς Ζήριας θὰ θέσουν, ἐκτὸς τῆς ἐξυπηρετήσεως καὶ ἄλλων ἀναγκῶν τῆς περιοχῆς, τὰς βάσεις ἀναπτύξεως ἐνὸς θαυμασίου τουριστικοῦ χειμερινοῦ κέντρου. Οἱ διάφοροι ἐκδρομικοὶ σύλλογοι καὶ πρῶτος ὁ Ε.Ο.Σ. θὰ ἀκολουθήσουν εἰς τὴν ἀξιοποίησιν, πολὺ δὲ σύντομα θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ τὸ ἰδιωτικὸ κεφάλαιο μὲ ἐπενδύσεις αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι ἀνάλογοι τῆς βαθμιαίως αὐξανομένης ἐξαπλώσεως τῶν χειμερινῶν σπῶρ σὲ ὁλοὲν μεγαλύτερες μάζες.

Πρόσθετοι ἀνέσεις, ὅπως ἀπλᾶ ἀλλὰ ἐφοδιασμένα μὲ τὰς ἀπαραιτήτους βασικὰς ἀνέσεις μικρὰ ξενοδοχεῖα, μηχανικοὶ ἀνελευστήρες χιονοδρόμων (σκι - μίφτ), ἕνα μικρὸ περίπτερο στὴν κορυφῇ γιὰ προφύλαξιν τῶν χιονοδρόμων καὶ μικρὰ καταφύγια ἀνήκοντα στὰ διάφορα ἐκδρομικὰ σωματεῖα, θὰ ξεφυτρώσουν σιγὰ - σιγὰ καὶ ἔτσι ἢ Ἀθήνα, ὅπως ἄλλες πρωτεύουσες τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἀλλὰ καὶ τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, θὰ ἀποκτήσῃ ἕνα ἀξιόλογο κέντρο χειμερινῶν σπῶρ καὶ τουρισμοῦ.

Εἶναι βέβαιον ὅτι τὴν δημιουργίαν τοιοῦτου κέντρου θὰ ἐπιδιώξουν σχεδὸν ἀμέσως καὶ ἄλλα ἀξιόλογα ἀστικά κέντρα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἄς μὴ προχωρήσωμεν τόσο μὲ αἰσιοδόξους προβλέψεις.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω σκέψεις θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι μολονότι ἢ Ἀθήνα διαθέτει ἤδη ἀπὸ καιροῦ τὴν Πάρνηθα πολὺ πρὸ κοντὰ, ἐφοδιασμένη μὲ ἀριστὸ ὁδόν καὶ δυὸ καταφύγια καὶ ἕνα ἀρκετὰ ἄνετο ξενοδοχεῖο, ἐν τούτοις δὲν παρετηρήθη ἐκεῖνη ἢ ἐξάπλωσις τῶν χειμερινῶν σπῶρ ποὺ προβλέπομε μετὰ τὸ ἀνοιγμα τῆς Ζήριας.

Τὸ ἐπιχείρημα δὲν εὐσταθεῖ, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἢ Πάρνηθα οὔτε ὑπῆρξε οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ καταστῇ ποτὲ ἀξιόλογον κέντρον χειμερινῶν σπῶρ δεδομένου ὅτι δὲν διαθέτει οὔτε τὸ ἀναγκαῖο ὕψομετρο καὶ ἐπομένως ἀσφαλεῖς συνθήκας χιονιοῦ οὔτε κατάλληλον μορφολογίαν τοῦ ἐδάφους, ἀφ' ἑτέρου δὲ καίτοι μειονεκτεῖ τόσο φυσικῶς, ἐν τούτοις προσέφερε ἤδη ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀθλήματος.

Ἔνας λοιπὸν εἶναι ὁ ὁδός, νὰ δημιουργήσωμε τὶς βασικὰς ἐκεῖνες προϋποθέσεις ποὺ θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἰδέας καὶ θὰ ἀνοίξουν τὸ ὁδόν στὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλία.

ΠΗΓΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

Κρίμα! Ἡ ἐκδρομὴ πού με τόσο κόπο παρασκεύασεν ὁ κ. Κα-
τοίπης δὲν ἔγινε. Τὴν τελευταία στιγμὴ οἱ συσπουδαστὲς μου φοβήθη-
καν τὸν καιρό. Ἔτσι μαζί με μιὰ συντροφιὰ πῆραμε τὸ μπουσι γιὰ τοὺς
Δελφούς. Δὲν εἶχα ξαναπάει ποτέ. Εἶναι ντροπὴ βέβαια αὐτό, μιὰ καὶ
εἶμαι πειὰ 23 χρονῶν. Στὸ αὐτοκίνητο ἕνα ζεβγος ἀπὸ γάλλους κοντά
μου ξεφώνιζε κάθε τόσο ἀπὸ ἐνθουσιασμό καὶ ἐκπληξη. Εἶναι πραγμα-
τικά μιὰ εὐτυχία νὰ μπορῆς νὰ μιλάς μιὰ ξένη γλῶσσα καὶ νὰ μαθαί-
νης ἀπὸ ξένους πόσο ἁμορφος εἶναι τοῦτος ὁ τόπος πού κατοικοῦμε.

Δελφοί—Ὁ θησαυρὸς τῶν Ἀθηναίων.

Ὅταν μπαίναμε στοὺς Δελφούς τοὺς εἶδα νὰ κοιτάζουν με βαθεῖα
συγκίνηση τὸ τοπίο. «Ὁ ὄμφαλὸς τῆς γῆς» εἶπαν ἑλληνικά [καὶ ἐγὼ
τοὺς κοίταξα με δάκρυα στὰ μάτια καὶ με κάποια ἀπελπισία γιατί
σκεπτόμουνα πόσοι Ἕλληνες γραμματισμένοι θὰ ξέραν πὼς οἱ Δελφοί
γιὰ τοὺς ἀρχαίους ἦταν τὸ κέντρο τῆς γῆς!

Μιὰ τέτοιον μέρα κατερῶ
νὰ ρθῶν τ' ἀγαπημένα
τοῦ Παρνασοῦ τὰ πνεύματα,
σὰν ὄπτασι χροσῆ

Α. Σικελιανός

Εἶχαμε στὸ χέρι τὸ βιβλίον τοῦ Γιάννη Μηλιάδη γιὰ τοὺς Δελφούς,
ὅπως μᾶς τὸ εἶχε σωτήσει ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς. Τί ἀπόλαυση

νά τὸ διαβάξης καὶ μὲ τὴ συντροφιά του νὰ γυρνᾷς στὸν ἱερὸ αὐτὸ χῶρο καὶ νὰ ζητᾷς ν' ἀναστήσης μέσα στὴ ψυχὴ σου τὸ Μαντεῖο, τὸ Στάδιο, τὸν Θησαυρὸ τῶν Ἀθηναίων κ.τ.λ. Τί εὐλογία Θεοῦ τὸ διάβασμα ἐνὸς καλοῦ βιβλίου. Τί εὐτυχία νὰ βρεθοῦμε μ' αὐτὸ στὴ Χριστουγεννιάτικη αὐτὴ ἡμέρα. Μουντὸ τὸ τοπίο καὶ ὁμως γιομάτο φῶς καὶ ἐπιβολή. Ἦθελα νάξεραι, εἶναι ὠραιότεροι οἱ Δελφοὶ μὲ ἥλιο; Ψηλὰ πετᾶνε μεγάλα πουλιά, πάνω ἀπὸ τίς Φαιδριάδες, πού παρὰ τὸ ὄνομά τους κοιτάζαν μὲ αὐστηρότητα ὅλο τὸ τοπίο.

Τῆς σμίλης τοῦ γλύπτη, παιγνίδι σκληρό,
διαμάντι τ' ὠραῖο
στολίδι τ' ἀρχαῖο,
Μὴ ξεχνᾷς ὅ,τι ὁμορφιά κι' ἄν σηκώνεις
πὼς μάρμαρο εἶσαι, λιθάρι βουβὸ
Ἄλλεξερ Πήλιος

Στὰ 1944 λευτερωθήκαμε. Κι ὁμως ἀκόμα δὲν ἔχουν ἀναστηλωθῆ τ' ἀγάλματα μέσα στὸ Μουσεῖο. Μὲ τί παράπονο μᾶς θωροῦσεν ὁ γερο - φιλόσοφος πεσμένος χάμω. Τὸ θλιμμένο βλέμμα του μᾶς ρωτοῦσε πὼς εἶναι δυνατὴ τέτοια ἐγκατάλειψή του στὴν «Χώρα τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν»! Ἦν ἤξερε πόσο πονοῦσε ἡ ψυχὴ μᾶς γιατί μὲ τὰ μίση μας, δὲν μπορέσαμε οὔτε τ' ἀρχαῖα ἀγάλματα νὰ σκεφτοῦμε, ἐνῶ διαρκῶς μιλάμε γιὰ τοὺς προγόνους μας. Καὶ σκεπτόμουν ὅσα μοῦ ἔλεγε ἕνας θεῖος μου γιὰ τὴν ἀνασυγκρότηση τῆς Ἰταλίας, γιὰ τὰ Μουσεῖα τῆς, γιὰ τοὺς ἀρχαίους χώρους. Γι' αὐτὸ λοιπὸν νικήσαμε;

Τὸ ἔργο τοῦ Σικελιανοῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος «χῶρος Ἑλληνικός»
Πέτρος Χάρης

Ξεκινᾶμε γιὰ τὸ σπίτι τοῦ μεγάλου μας ἔθνικοῦ ποιητῆ, τοῦ Ἄγγελου Σικελιανοῦ, γιὰ τὸ σπίτι τῆς τρισευχάρτης αὐτῆς γυναίκας, τῆς Εὐας, πού γεννήθηκε ἀμερικάνικα καὶ ἔγινε ἑλληνίδα λουσομένη ὅλη ἀπὸ ἑλληνικὸ φῶς. Πόσα τοὺς χρωστάει ἡ Ἑλλάδα καὶ ἰδιαίτερα οἱ Δελφοί. Κι' ὁμως αὐτὸ τὸ σπίτι πού στάθηκε «ἔστια ἑλληνικοῦ φωτός», εἶναι τῶρα ἐγκαταλελειμμένο, ρημαγμένο. Ἀπὸ μοκρὰ εἶδαμε τὸ Διευθυντὴ μᾶς νὰ στέκεται θλιμμένος. Ἐκλαιγε. Τί νάκλαιγε; τοὺς χαμένους μεγάλους του φίλους, τὸν τόπο μᾶς πού στάθηκε τόσο ἀχάριστος σ' αὐτούς; Δὲν τολμήσαμε νὰ τὸν ἐνοχλήσουμε. Σὲ τέτοιες στιγμὲς ἡ ψυχὴ εἶναι πάντα γονατιστή.

Φεύγουμε ἐνῶ ψιλοβρέχει, μὲ τὴν καρδιά σφιγμένη, ἀλλ' ἡ ὁμορφιά τοῦ τοπίου μᾶς συνεπαίρνει. Χιονισμένος ὁ Παρνασσός, κάτω ὁ κάμπος εἶναι ἀσημένιος χάρι στὰ φύλλα τῆς ἑλῆας.

Στὴν κουφάλα σου ἐφώλιασε μελίσι,
γέρικη ἑλῆά, πού γέρνει μὲ τὴ λίγη
πρασινάδα πού ἀκόμα σὲ τυλίγει
Λ. Μαβίλης

Τὶ χάριμα αὐτὸ τὸ Κρῖσσαῖον πεδίον. Κατεβαίνουμε μὲ τὸ μποῦσι σιγὰ - σιγὰ τίς κορδέλλες τοῦ δρόμου καὶ σκεπτόμαστε πόσο εἶχανε δικηο οἱ ἀρχαῖοι νὰ στήσουν κεῖ πάνω τὸ μεγάλο μαντεῖον τοῦ Ἀπόλ-

λωνα. Πλούσιος ὁ ἐλαιώνας, μὰ καὶ ὄχι ὅπως πρέπει φροντισμένος. Γιατί ρωτᾶμε τὸν διπλανό μας; Δὲν ὑπάρχει νερό, μᾶς ἀπαντᾷει. Κοιτάζουμε τὸ χιονισμένο Παρνασσό, καὶ τὸ χεῖμαρρο ποῦ περνάει ἀνάμεσα στὸν ἐλαιώνα καὶ ἀποροῦμε. Πῶς μπορεῖ νὰ μὴν ὑπάρχη νερό! Ἄλλὰ ὅλα τὰ περιμένουμε ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ τὸ Κράτος ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν ἐπαρχία. Ξεχάσαμε αὐτὸ ποῦ λέει ὁ Διευθυντὴς μας. «Τὰ γενικὰ ζητήματα ἀνήκουν στὸ Κράτος καὶ τὰ τοπικὰ στὶς Κοινότητες καὶ τοὺς αὐτοδιοικουμένους Ὀργανισμούς». Ἐδῶ στὸν τόπο μας τὸ Κράτος ἐπιμένει νὰ ἀσχολῆται μὲ τὴ βρῦση τοῦ χωριοῦ, καὶ ἡ ὕπαιθρος περιμένει τὰ πάντα ἀπὸ τὸν βουλευτὴ. Ἐλλειψη ὀργανώσεως; Ἀνικανότητα διοικήσεως; Πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ κόπωση; Ποιὸς ἐπὶ τέλους κοινωνιολόγος θὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἐξήγηση αὐτῆς τῆς ἐλληνικῆς ἀσυναρτησίας;

Ποιὸς φταίει; Ποιὸς φταίει;
Κανένα στόμα δὲν τῶβρε
καὶ δὲν τῶπε ἀκόμα

Κ. Βάρναλης

Πρωτὶ 10 ἡ ὥρα. Χειμωνιάτικη ὁμορφὴ μέρα. Περνάμε ἀπὸ τὸν καφενέ. Εἶναι γιοματός ἀπὸ νέους ποῦ χαρτοπαίζουν. Ἄπο περιέργεια καθόμαστε πλάι σὲ μιὰ συντροφιά νέων 20 - 25 χρόνων. Ρωτᾶμε καὶ μαθαίνουμε πῶς ἀπὸ τὶς 7 1/2 τὸ πρωτὶ ἔχουν πιάσει δουλειὰ στὴν πρέφα. Ρωτᾶμε ξανά καὶ μάτια περιέργα μᾶς κοιτάζουν. Μαθαίνουμε πῶς μόνο τὸ χαρτὶ καὶ τὸ κοτσομπολιὸ τοὺς μένει γιὰ ἀπασχόληση καὶ διασκέδαση.

Βγαίνουμε ἀπὸ τὸ καφενεῖο. Περιδιαβάζουμε στὸ χωριὸ καὶ σκεπτόμαστε πόσα πράγματα θὰ μπορούσαν νὰ γίνουν στὸ χωριὸ ἀπὸ τοὺς νέους. Πόση λάσπη στοὺς δρόμους! πόσο λείπουν τὰ δένδρα! ποῦ εἶναι ἡ χορωδία τοῦ χωριοῦ! ἀκόμα ποῦ εἶναι ὁ ἀθλητισμός! πρὸ παντός ποῦ εἶναι ἡ βιβλιοθήκη τοῦ χωριοῦ! Πόση ἐγκατάλειψη κάθε ἐλληνικοῦ χωριοῦ, ὄχι μόνο ἀπὸ τὸ κράτος, ἀλλὰ προπαντός ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς χωριανούς. Πῶς θὰ ζήσουν αὐτοὶ οἱ νέοι χωρὶς μιὰ γενικώτερη ἀπασχόληση, δηλαδὴ χωρὶς ἰδανικά. Ἀλλοίμονο! μὲ ἀπασχόληση τὸ χαρτὶ καὶ μὲ ἐνδιαφέρον τὸ τι κάνει ἡ δασκάλα, ποιὸς εἶναι ὁ φίλος τῆς Ἄλφα, ἐνῶ ἡ ζωὴ ἔχει τόσες ὁμορφιές ποῦ ἔπρεπε πρὸ παντός οἱ νέοι νὰ τὶς χαίρωνται.

Πῶς εἶναι δυνατόν νέοι ἄνθρωποι γιοματοὶ ὑγεία καὶ ζωὴ νὰ μὴν ἀγαποῦν τὴ δουλειὰ, ποῦ εἶναι σωστὴ εὐλογία, νὰ μὴν πιστεύσουν πῶς χρέος καὶ εὐχαρίστησή τους πρέπει νὰ εἶναι νὰ γίνουν χρήσιμοι στὸν τόπο τους, στὸν ἑαυτὸ τους; Πῶς οἱ νέοι αὐτοὶ, ποῦ εἶναι γέροι ψυχικά, θὰ κάνουν οικογένεια;

Ἔνας ἀητὸς καθότανε, μωρὲ λιαζότανε,
στά νύχια ζυγιαζότανε

Δημοτικὸ

Τὸ βράδου στὸ χωριὸ ἐπίσημος χορὸς! Κέφι πολὺ μέχρι τὶς 5 τὸ πρωτὶ ποῦ καθήσαμε καὶ ὁμολογοῦμε εὐπρέπεια πολλή. Θεέ μου τί λεβεν-

τιά ! Ἄθανατη Ρούμελη ! Τί ξέσπασμα παλληκαριάς, μὰ ἴσως καὶ ἀνίας, ποὺ εἶναι ὁ χορὸς τους. Ἀντίθετα συναισθήματα πλημμυρίζουν τὴν ψυχὴ καὶ διερωτῶμαι τί ἄραγε νὰ σκέφτεται ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς μας ποὺ εἶναι παρακάτω μαζί μὲ τὸν παιδικὸ τοῦ φίλο ποὺ ἀποδεικνύεται στὸ χορὸ πρὸ νέος ἀπὸ τοὺς νέους τοῦ χωριοῦ. Μοῦ λένε : ρωτᾶει τί λένε οἱ καρβαλιέροι στὶς ντάμες τους ὅταν χορεύουν. Καταλαβαίνω πὼς πίσω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀστεῖο κρύβεται ἡ αἰώνια ἀγωνία του γιὰ τοὺς νέους, ἂν τὸ διανοητικὸ καὶ ψυχικὸ τους ἐπίπεδο καλλιτερεύει χρόνον μὲ χρόνον ἢ ἀντίθετα ἂν ἡ πτώση τους εἶναι φανερὴ. Τὸν ρωτῶ καὶ μοῦ λέει «Στενὴ εἶναι ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός, ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτὴν» Νομίζω ὅτι τὸν νιώθω καὶ αὐτὸ μοῦ δίνει μιὰ ξέχωρη εὐχαρίστηση.

Καὶ ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ . . . Ἐξω τὸ πηχτὸ σκοτάδι ἀναγγέλλει τὸ ρόδισμα τῆς αὐγῆς.

Ὁ δρόμος—κακοφτιαγμένος, ἐνῶ εἶναι μεγάλη ἐθνικὴ ἀρτηρία— μᾶς ξαναφέρει στὴν Ἀθήνα. Χιλιάδες φῶτα. Ἀπέραντο χωριὸ χωρὶς σχέδιο, τάξη, ὄργανωση, καὶ ὅμως πολυαγαπημένο. Εὐλογῶ τὸν Θεὸ ποὺ ζῶ στὴν Ἀθήνα ποὺ ὅπως λέει ὁ Παλαμιάς, εἶναι :

ζαφειρόπετρα
στῆς γῆς τὸ δακτυλίδι

N. P

Κώστα Καρυωτάκη

A Θ Η Ν A

Ὁρα γλυκιὰ. Ξαπλώνει ὠραῖα δομένῃ
ἢ Ἀθήνα στὸν Ἀπρίλη σὰν ἑταίρα.
Εἶναι ἡδονὲς τὰ μύρα στὸν αἰθέρα,
καὶ τίποτε ἢ ψυχὴ πιά δὲν προσμένει.

Στὰ σπίτια σκύβει ἀπάνω καὶ βαραίνει
τὸ ἀσήμι τοῦ βλεφάρου της ἢ ἑσπέρα.
Βασίλισσα ἢ Ἀκρόπολη ἐκείπερα
πορφύρα ἔχει τὴ δύση φορεμένη.

Φιλὶ φῶτος καὶ σκάει τὸ πρωταστέρι
Στὸν Ἴλισθ ἔρωτεύεται τ' ἀγέρι
ροδονουφοῦλες δάφνες ποὺ ριγοῦνε.

Ὁρα γλυκιὰ χαρῶς καὶ ἀγάπης, ὄντας
πουλάκια τὸ ἓνα τ' ἄλλο κνηγοῦνε
τ' Ὀλύμπιου Δία μιὰ στήλη ἀεροχτυπόντας...

Η ΑΝΕΜΟΠΟΡΙΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Εις τὴν Ἑλλάδα ὅπως καὶ εἰς ὅλας τὰς πολιτισμένας χώρας καὶ ἰδίως τὰς ἀεροπορικῶς προηγμένας ἔχουν ἰδρυθῆ Ἑθνικαὶ Ἀερολέσχει. Εἰς τὴν χώραν μας τὸ 1934 ἰδρύθη ἡ Βασιλικὴ Ἀερολέσχη Ἑλλάδος (Β.Α.Λ.Ε.).

Ὁ σκοπὸς τῆς Βασιλικῆς Ἀερολέσχης εἶναι νὰ δημιουργήσῃ ἀεροπορικὸν πνεῦμα εἰς τὴν χώραν μας καὶ νὰ καταστήσῃ εἰς τοὺς Νέους ἀγαπητὸν τὸ ἀεροπλάνον, τὸ ἀνεμόπτερον, τὸν Ἑλληνικὸν Οὐρανόν. Δυστυχῶς ἕως σήμερον δὲν ἔχει ἐπιτευχθῆ πλήρως τὸ ἔργον αὐτό, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι δὲν ὑπάρχει κατανόησις μεταξὺ τῶν ἀρμοδιῶν ὑπηρεσιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία καὶ τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν ἀγνοοῦν τελείως τὴν ἀεροπορικὴν ὑπόθεσιν καὶ ἀτενίζουσι μὲ ἀπεριόριστον δέος τὸν οὐρανόν.

Ὁ Οὐρανὸς εἶναι δικὸς μας, ἅς ἀνοιξώμεν τὰ φτερά μας, τὰ φτερά τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς δώσῃ ἡ Βασιλικὴ Ἀερολέσχη καὶ ἅς κατακτήσωμεν τὸν ἀέρα. Ὁ Οὐρανὸς εἶναι τὸ ἀπέραντον στάδιον ἀθλήσεως τῆς νεότητος καὶ εἶναι ἐντροπὴ μας νὰ μὴ θέλωμεν νὰ ἀγωνισθώμεν εἰς τὸν λαμπρότατον αὐτὸν στίβον.

Τὸ ἀνεμόπτερον εἶναι ἀεροπλάνον χωρὶς μηχανήν, τὸ ὁποῖον φέρει ὅλα τὰ πηδάλια τοῦ ἀεροπλάνου καὶ τὰ ὄργανα τυφλῆς πτήσεως.

Ἐπίσης τὸ ἀνεμόπτερον εἶναι τόσον λεπτὸν εἰς τοὺς χειρισμοὺς ὅσον καὶ τὸ ἀεροπλάνον, πολλὰκις δὲ ἀπαιτεῖται μεγαλύτερα δεξιότης. Χαρακτηριστικὰ σημεῖα τοῦ ἀνεμοπτέρου εἶναι ἡ ἑλαφριά κατασκευὴ τοῦ καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ἀνθεκτικότης του.

Ἡ ἀρχικὴ ἐκπαίδευσις γίνεται μὲ διθέσια ἀνεμόπτερα ἢ μονοθέσια. Ἐδῶ εἰς τὴν χώραν μας ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἐκπαίδευσις γίνεται μὲ μονοθέσια ἀνεμόπτερα. Τὸ σύστημα ἐκτοξεύσεως (ἢ ἀπογειώσεως) τῶν ἀνεμοπτέρων γίνεται μὲ τὸν πλέον σύγχρονον τρόπον, - Ἡ ρυμουλκοῦνται ἀπὸ αὐτοκίνητον ἢ ἐπὶ αὐτοκινήτου ἐφαρμόζεται ἕνα σύστημα μηχανῆς τὸ ὁποῖον σύρει ἕνα συρματόσχοινο 3.000 ποδῶν, ἀπὸ τὴν ἄκρην τοῦ ὁποῖου σύρεται τὸ ἀνεμόπτερον μὲ ταχύτητα 60—80 μιλίων. Ἐὰν τὸ ἀνεμόπτερον εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπογειωθῆ εἰς μεγάλο ὕψος, ἄνω τῶν 2.000 ποδῶν, ρυμουλκεῖται ἀπὸ ἀεροπλάνο.

Ἀκολουθώντας θερμικὰ ἀνωδικὰ ρεύματα, προπορευόμενος μιᾶς θυέλλης, ἢ πτήσις ἐντὸς νεφῶν, ἢ ἐκμεταλλεόμενος ὅτιδήποτε ἀνωδικὰ εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιήσῃ κανεὶς ρεκόρ ἀξιοσημείωτον. Θὰ ἀναφέρω μόνον δύο διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ τὸ διαβάσουν, ὅτι ἡ ἀνεμοπορία δὲν εἶναι ἔτσι ὅπως τὴν νομίζουσι, δηλαδὴ σπὸρ τὸ ὁποῖον δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἀσχοληθῆ κανεὶς, ἢ ἐπίσης σπὸρ διὰ τοὺς ὀλίγους. Ἡ ἀνεμοπορία ἀνήκει εἰς ὄλους. Καὶ εἰς τοὺς Νέους καὶ εἰς τὰς Δεσποινίδας.

Ἐνα ρεκόρ διαρκοῦς πτήσεως εἶναι τοῦ Chetls Atger 56 ὥρες καὶ 15', ἕνα ἄλλο ρεκόρ ὕψους εἶναι κάποιου Γάλλου ἀνεμοπόρου 56.000 (χιλ.) πόδια. Ἐπίσης σπουδαῖα καὶ ἐφάμιλλα ρεκόρ τῶν ἀνωτέρω, ἔχουσι ἐπιτευχθῆ καὶ ἀπὸ γυναῖκας ἀνεμοπόρους.

Γενικῶς ὅμως ἡ Ἑλλάς, εἶναι πολὺ καθυστερημένη στὸ ζήτημα τῆς ἀεροπορικῆς ἰδέας, ἀκόμη καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς χώρας τῶν Βαλκανίων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ἐξαιρετικὴν ἀεροπορικὴν καὶ ἀνεμοπορικὴν δρᾶσιν.

Αὐτὸ κυρίως ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ εἰς τὴν τελείαν ἄγνοιαν τῆς ἀεροπορικῆς ὑποθέσεως, ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ. Ἄς μὴ λησμονῶμεν ὅτι φέρομεν εἰς τοὺς ὤμους μας ἀεροπορικὴν παράδοσιν χιλιάδων ἐτῶν καὶ ἔχομεν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς παραδόσεως αὐτῆς.

Τὸ γαλάζιο τοῦ Οὐρανοῦ μας Μᾶς προσκαλεῖ γιὰ ὠραῖες πραγματοποιήσεις αἱ ὁποῖαι θὰ δοξάσουν τὰ Ἑλληνικὰ φτερά.

Μᾶς λείπουν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ ἄφθονα ὕλικά μέσα, ἀλλὰ λίγη θέλησις καὶ λίγη ψυχὴ, εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς ὀδηγήσουν εἰς ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ τιμοῦν καὶ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, ἀλλὰ ἀκόμη περισσότερο τὸν Ἑλληνικὸν Οὐρανόν. Ἡ ἀπόλαυσις καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τὴν ὁποῖαν νοιώθει κανεὶς ὅταν πετᾷ ψηλὰ στὸν οὐρανὸ δὲν περιγράφεται. Τὸ νὰ πετᾷ κανεὶς εἶναι τέρψις, εἶναι Λεβεντιά.

Βασίλειος Σκρέκης
Σπουδαστῆς Α' ἔτους

Η ΒΡΥΣΟΥΛΑ

Βρυσούλα μὲ τὸν πλάτανο
καὶ τὰ χρυσὰ νερά σου
πόσα χρονάκια περπατεῖς
πόσους αἰῶνες τρέχεις
γιὰ νὰ ποτίξης τοὺς ἀγροὺς
κι' ὄλους τοὺς στρατοκόπους

Σὲ σένα πούρχοντ' οἱ βοσκοὶ
στὸν ἴσκιο τοῦ πλατάνου
γιὰ νὰ ποτίσουνε τ' ἄρνια
καὶ τὰ μικρὰ βετούλια
π' ὅλη τὴ μέρα βόσκουνε
βαθυὰ μέσ' τὰ λαγγάδια

Σὲ σένανε πὺν δροῖσις
καὶ μένα κάποια μέρα
νὰ ζήσης βρούση εὐχομαι
νὰ ζήσης χίλια χρόνια
γιὰ νὰ ποτίξης τοὺς φτωχοὺς
μὲ τὰ δροσὰ νερά σου
καὶ τ' ἀηδονάκια νὰ καλῆς
μὲ τὸ κελαρυσμὰ σου.

"Αννα Μπουρανζή
Σπουδάστρια τοῦ Α' ἔτους

ΧΡΥΣΑ ΒΕΠΗ

- * Ξένους ξένιζε και γὰρ ξένος ἔση.
- * Τῆς φιλοξενίας μὴν ἐπιλανθάνεσθε διὰ ταύτης ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλοις. (Ἐβρ. ιγ'. 13)
- * Μὴν ἀποδίδης τόσην σημασίαν εἰς τὸ φαγητὸν και τὸν ὕπνον, ὅσην εἰς τὴν εἰλικρίνειαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ἐκτίμησιν και τὴν εὐγένειαν τοῦ φιλοξενούντος.
Emerson
- * Ὅταν σὲ χαιρετήσουν, χαιρετήσε και σὺ μὲ τὸν καλύτερον χαιρετισμὸν, ἢ τουλάχιστον ἀνταπόδωσε τὸν ἴδιον, διότι ὁ Θεὸς τὰ λογαριάζει ὅλα.
Κοράϊον
- * Ὅποιος ταξιδεῦει μανθάνει νὰ ἐκτιμᾷ περισσότερο τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα.
Dickens
- * Ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ποτὲ δὲν ἐγκατέλειπε τὴν χώραν του, εἶναι πλήρης προκαταλήψεων
Goldoni
- * Καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους ἢ γῆς πατρῶας ὄρον ἐκλείπειν.
Εὐριπίδης
- * Ἡ μέλισσα, ἂν και εὐρίσκει, διὰ κάθε τριαντάφυλλο ἔχει ἀγκάθι, ἐπιστρέφει ἀπὸ τίς περιπλανήσεις της φορτωμένη μὲ μέλι. Διὰ τὴν και οἱ ἄλλοι ταξιδιώται δὲν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν τὸ ἴδιο;
Haliburton
- * Ὅσο περισσότερο γνωρίζουμε τὴν Ἑλλάδα μας, τὰ βουνά, τοὺς κάμπους, τὴν ἀκρογιάλια της, τόσο περισσότερο θὰ τὴν ἀγαπήσωμεν
X.
- * Τὰ ταξίδια καταστρέφουν τὰς προκαταλήψεις
Mark Twain
- * Ἀσθενὴς και ὀδοιπόρος ἁμαρτίαν οὐκ ἔχει
X.
- * Τὰ ταξίδια διδάσκουν ἀνοχήν
Beaconsfield
- * Ταξιδιώτης χωρὶς παρατηρητικότητι εἶναι πολὺ χωρὶς φτερά
Saadi
- * Ὁ κόσμος εἶναι ἓνα μεγάλο βιβλίον· ἐκεῖνοι ποὺ ποτὲ δὲν κινούνται ἀπὸ τὴν πατρίδα των δὲν ἀναγινώσκουν παρὰ μίαν μόνον σελίδα.
Ἅγ. Αὐγουστίνος
- * Ὅσον περισσότερο ζῶμεν εἰς τὴν φύσιν, τόσοον πλησιέστερον ζῶμεν πρὸς τὸν Θεὸν
X.
- * Ταξιδεύειν εἶναι ἢ χρήσιμος ἐπιστήμη πρὸς μάθησιν, πρᾶγμα τὸ ὅποτον οὔτε τὰ βιβλία διδάσκουν, οὔτε οἱ σφοδριογιάται δεικνύουν
Lord Lyttleton
- * Τὸ πεισιότερον τεκμήριον τοῦ πολιτισμοῦ δὲν εἶναι οὔτε τὰ πλήθη τῶν κατοίκων, οὔτε τὸ μέγεθος τῶν πόλεων, οὔτε ἡ ἀφθονία τῶν προϊόντων, ἀλλὰ τὸ εἶδος τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους παράγει ἡ χώρα
Emerson

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΗΜΑ

(Ταξιδιωτικά άναμνήσεις)

΄Αφιερωῦται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Τουρισμὸν

Ἐπι δικτατορίας Παγκάλου ἔταξίδεω ὡς δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος εἰς τὰς ἐκλογάς, μὲ προορισμὸν κάποιον κεφαλοχώρι τοῦ Νομοῦ Λαρίσης. Θὰ διενυκτέρευα εἰς τὸ Καζακλάρ καὶ πρῶι-πρῶι θὰ μετέβαινα εἰς τὸ χωριό. Νυκτερινὴ αὐθημερὸν μετὰ βασις ἀπεκλείετο λόγῳ τῶν τσοπανόσκυλων (Μάζεψε τὸ σκυλί, πατριώτη—Κουταβάκι εἶναι, πατρίδα, δὲν πειράζει. . .).

Ἐπρόκειτο νὰ γνωρίσω τὴν Θεσσαλίαν ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας. Πρῶτον ἐπήγαινα εἰς μέρος, ποῦ δὲν ἐδιάλεξα ἐγώ, ἀλλὰ μοῦ τὸ ἐπέβαλον. Δεύτερον εἰς περιβάλλον ἀγνωστον καὶ τρίτον εἰς ἀκατάλληλον ἐποχὴν, διότι λόγῳ τῶν ἐκλογῶν ἦτο μεγάλη ἡ ταξιδιωτικὴ κίνησις.

Ὡς προβλεπτικὸς ἄνθρωπος ἐφήρμοσα τὴν πρώτην ἀρχὴν τῆς Ὄργανώσεως (πανάθεμά την): τὴν πρόβλεψιν. Ἐπεχείρησα νὰ κατατοπισθῶ καὶ ἀπετάθην εἰς ἕνα δημόσιον ὑπάλληλον, ὅστις ἔτυχε νὰ διαμένῃ ἐκεῖ. Ἐπέφυγα τοὺς Λαρισινούς, διότι ὅλοι οἱ ἐπαρχιώται θεωροῦν τὰ μέρη τους ὡς «μικρὸ Παρισάκι».

— Ἄν εἶσαι τυχερός, μοῦ εἶπε, θὰ εὔρης κρεβάτι εἰς ἕνα νεόκτιστο ξενοδοχεῖο. Περὶ μοναχικοῦ δωματίου. οὔτε λόγος. Ἄλλως τε θέρμανσις δὲν ὑπάρχει καὶ καλὸν εἶναι νὰ εἰσθε πολλοὶ στὸ δωμάτιο, γιὰ νὰ ἀλληλοζεστασίνεσθε. Τὸ λουτρό εἶναι ἀγνωστο. Ἡ καθαριότης ἔορκισμένη. Κατὰ τὰ ἄλλα θὰ περάσης καλά!

Ἄρχισαν νὰ μὲ ζώνουν φείδια. (Ποῖα εἶναι τὰ ἄλλα, διαλογιζόμενα.

— Δὲν μπορεῖς νὰ πᾶς μὲ ταξιδιωτικὸν κοῦκον, συνέχισε. Μπορεῖ νὰ παρεξηγηθῆς! Ἄπο φαγητό, θὰ περάσης σπαρτιάτικα ...

— Φθάνει, τὸν διέκοψα. Κατὰ τὰ ἄλλα θὰ περάσω καλά. . .

Ἐμπῆκα στὸ νόημα!

Ἐφθάσαμε ἀργὰ τὸ βράδυ καὶ ἔτρεξα πρὸς τὸ ὑποδειχθὲν ξενοδοχεῖον, σπασμένον ἀπὸ τὴν ὀρθοστάσιαν τοῦ τραίνου.

— Ὑπάρχει διαθέσιμο δωμάτιο, παρακαλῶ;

Ὁ ξενοδόχος, μὲ ἐζύγισε μὲ τὸ μάτι. Ἐχει, ἐγρύλλισε.

Ἐρριψοκινδύνευσα τὴν πρώτην κρούσιν — Μοναχικὸ παρακαλῶ, θὰ πληρώσω ὄλας τὰς κλίνας.

— Πῶς τὸ εἶπες, πατριώτη;

— Ἐννοῶ ὅτι θὰ πληρώσω γιὰ ὄλα τὰ κρεβάτια τοῦ δωματίου!

Ἄρκει νὰ εἶμαι μόνος!

— Πολλὰ θέλεις τοῦ λόγου σου. Καὶ ποῦ θὰ βάνουμε τοὺς ἄλλους. Στὸ σταῦλο; Ἄν θέλῃς νὰ κοιμηθῆς μὲ τέσσερις ἄλλους.

— Εἶναι ἀξιοσέβαστα πρόσωπα; ἠρώτησα μὲ ὕφος σπουδαῖον. Εἶμαι δικαστὴς (τί δικαστὴς, τί δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος) καὶ ἔχω μαζύ μου ἐπίσημα ἔγγραφα ...

— Λεπτὰ νὰ μὴν ἔχῃς! Τὰ χαρτιά ποιὸς νὰ σοῦ τὰ πάρῃ;

— Παρακαλῶ νὰ ἴητε στὴν ὑπηρεσία νὰ μὲ ξυπνήσῃ πολὺ πρῶι. Μὲ τὰ κοκάρια.

— Ἄιντε, ἄιντε ... Ζόρικος εἶσαι. Μὴ στενοχωριέσαι θὰ σὲ ξυπνήσουν οἱ πελεκάνοι (τὰ συμπαθητικὰ πτηνὰ πελαργοί, ποῦ ἀφθονοῦν ἐκεῖ καὶ κτυπῶντας τὰ ράμφη των κάνουν διαβολεμένο θόρυβο).

Ἐπειδὴ ἀρχισε νὰ δυσανασχετῆ (τρεῖς φορές ἔστριψε τὸ μουστάκι του) ἐθεώρησα φρόνιμον νὰ σταματήσω τὴς ἐρωτήσεις μου. Κατὰ τὰ ἄλλα, εἶπα μέσα μου, θὰ περάσω καλά.

— Σῦμφωνοι. Μπορῶ τώρα νὰ ἀνέβω στὸ δωμάτιο;

—'Αμ μπορείς. Τέταρτο κρεβάτι στη σάλα. Και ο παρᾶς μπροστά με τὸ συμπάθειο ...

"Όταν ἐμπήκα εἰς τὴν λεγομένην σάλαν, ποῦ ἐφώτιζε ἓνα λαμπράκι πετρελαίου, ὁ εἰς σύνοικος εἶχε φθάσει καὶ ἐτοιμάζετο νὰ κατακληθῇ. Νυκτερὴ περιβολὴ ἢ πατροπαράδοτος ποικαμισμανοχτικό. Λάσια στήθη, τριχωτὲς χεροῦλες! Σωστὸς Ἡρακλῆς!

—Καλησπέρα σας! Δικαστὴς Χ περαστικός, αὐτοσυνεστήθην.

—'Αντρίκος Χασάπης, ζωέμπορος με τὸ συμπάθειο.

—Χαίρω πολὺ με τὸ συμπάθειο, ἀπήντησα ἀνταποδίδων τὴν φιλοφροσύνην (τὸ συμπάθειο ἔχει φαίνεται μεγάλη πέρασι ἐκεῖ—Πόσα παιδιὰ ἔχεις; — "Ἐνα ἀγόρι καὶ τρεῖς τσοῦπρες με τὸ συμπάθειο).

—Μὴ βιάζεσαι νὰ χαρῆς, κύρ δικαστή. "Ἄσε νὰ ἔρθῃ καὶ ὁ ἄλλος πρῶτα ...

Καὶ μοῦ ἐξήγησεν ὅτι ὁ ἕτερος σύνοικος εἶναι ὁ πρωταγωνιστὴς ἑνὸς περιοδεύοντος καραβοτσακισμένου θιάσου, ποῦ τοῦ εἶχε πρῆξει τὸ σηκότι.

—"Ἄν μοῦ γλυτώσῃ ἀπόψε καὶ δὲν τὸν καρυδώσω, θάμα θᾶναι! κατέληξε.

—Γιατί; ἠρώτησα. 'Αντιπαθεῖς τοὺς ἠθοποιούς;

—Δὲν εἶναι αὐτό! Χμ Χμ πρῶτα εἶναι ξουρισμένοι σὰν γουλί. "Υστερα ἀντὶς γιὰ νυχτικό φοράει κάτι γυναικεῖα.— Θεέ μου συγχώρεσέ με (ἐνωσῶν προφανῶς τίς πυζάμες).

—Οἱ λόγοι σας δὲν εἶναι ἀκαταμάχητοι, εἶπα εἰς δικανικὸν ὕφος, τί σᾶς ἔχει κάμει;

—Θὰ δῆς, θὰ δῆς ἦτο ἡ ἐπιφυλακτικὴ ἀπάντησίς του. Πέσε τώρα νὰ ἡσυχάσῃς λιγάκι ὅσο λείπει ...

Κατόπιν τῶν ἄνω, περὶ πυζάμας οὐδεὶς λόγος! Θὰ ἐξάπλωνα ντυμένοι. Λίγες ὄρες ἦταν ἄλλως τε.

"Ἀπλώσα τὸ μανδῆλι μου εἰς τὸ προσκέφαλο καὶ ἐξάπλωσα με κλειστά τὰ μάτια γιὰ νὰ μὴν ἀντικρύσω τὰ σεχνόνια.

Περὶ τὰς πρώτας πρωῖνὰς ὥρας ἠκούσθησαν δυνατὰ βήματα εἰς τὴν σκάλα, ἡ πόρτα ἀνοίξε διάπλατα κτυπώντας καὶ εἰσήλασεν ὡς σφουνας ὁ ἔνοικος ἠθοποιὸς σιγοτραγουδῶν καὶ ἀπαγγέλλων:

—Τα - τα - τὰ 'Αθλία με ἀπατᾶς με τὸν Γουαδεφρινόν. Εἶμαι ὁ ὑποκόμης τῆς ἑλεεινῆς μορφῆς τὰ - τὰ - τὰ... Φτεροὶ στὸν ἄνεμο γυναικάς μοιάζει ...

—"Ὀχ! ὦχ! ἄνεστέναξεν ὁ παρακείμενος ζωέμπορος, παύσας τὸ ροχαλητό. "Ἐδῶ εἵμαστε, μανούλα μου.

—Τὰ - τὰ - τί, τί - τὰ - τί ὅλα εἶναι ἀνθηρά. Κύριε κόμη τὸ τραπέζι εἶναι ἔτοιμο ...

Μισοάνοιξα τὸ ἓνα μάτι, ὁ ἠθοποιὸς εἶχεν ἀνάψει ἓνα καμινετάκι καὶ ἐτοιμάζετο νὰ βράσῃ ἓνα αὐγό.

—Βρὲ χαραμοφάη, ἐξέσπασε ὁ ζωέμπορος, θὰ μᾶς ἀφήσῃς νὰ κοιμηθῶμε νοικοκυραῖοι ἄνθρωποι;

—Δὲν εἶμαι βρέ, κύριε, εἶμαι καλλιτέχνης!

—Τὸν κακὸ σου τὸν καιρό. Βούλωσέ το! "Ἐχομε καὶ δικαστὴ ποῦ κοιμάται δίπλα.

—Τοῦ - τοῦ - τοῦ ὥραϊ, θαυμάσια, φῖνα, φινίσιμα! Κύριε δικαστά, νὰ σᾶς συστηθῶ: Γεώργιος Παπαδημητρακόπουλος, χαϊδευτικά Γωγούλης, πρῶτος ἑραστής τοῦ θιάσου τῆς κυρίας Μέλπως. Δοῦλός σας!

—Βρὲ ἐτσιπώτε, θὰ μᾶς πῆς τώρα καὶ γιὰ τίς ἀγαπητικὲς σου; ἐφύραξε ὁ ζωέμπορος παρεξηγῶν τὰ λεγόμενα.

Πᾶει ὁ ὕπνος, ἐσκέφθηκα. Νὰ μὴν ἔχομε καὶ χειρότερα ...

—Μὰ πρόκειται, ἐπενέβην, περὶ ἰδανικοῦ ἑραστοῦ ...

'Ἡ λέξις, ὅμως, αὕτη ἐξύπνησεν εἰς τὸν ζωέμπορον ἀπρόοπτον συλλογισμόν.

— Βρέ κάθαρμα. Καί ἐκεῖνα τὰ δανεικά, πού μοῦ σούφρωσε ἐδῶ καί δέκα μέρες, πότε θά μοῦ τὰ δόσης, πού νά μὴν ἔσωνα ...

— Δέν τὰ ἀρνοῦμαι ! Σᾶς τὰ ὀφείλω μὲ τόκον καί ἐπιτόκιον. Ἡ τέχνη φεῦ ...

Καί πάλιν ἐπενέβην : — Τί θά γίνῃ, κύριοι, θά ἡσυχάσουμε ἐπὶ τέλους !

— Τὰμ - πὰμ - πούμ . . . Ἐντὸς ὀλίγου . . . Νά κάνω λιγὴ πρόβα τοῦ αὐριανοῦ ἔργου. Ἄ ! μὰ εἶναι τρέλλα, κουφετάκι. Θά ἔλθετε ἀσφαλῶς νά μᾶς δῆτε . . .

Αὐτὸ ἦταν καί ἡ βόμβα ἐξέσπασε. Μὲ ἓνα σάλτο ὁ ζωέμπορος εὐρέθη κοντὰ του καί τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ λαιμό.

— Βοήθεια . . . Δολοφονία . . . Κύριε δικαστὰ σῶστε με ... Βοήθεια Χριστιανοί ...

Ἡ Δικαιοσύνη (ἐγὼ) ἔπρεπε νά ἐπέμβῃ (τί ἤθελα νά πῶ ὅτι ἦμουν δικαστής;) Ἕνας λόγος ὅμως εἶναι νά ἐπέμβῃς. Πῶς νά κάνης καλά ἓνα ταῦρον μαινόμενον ;

— Βοήθεια... ἔξηκολούθουν αἱ ἀπεγνωσμένα κραυγαὶ τοῦ ἠθοποιοῦ.

Ἀπὸ τὸν θόρυβον προσέτρεξαν ἀγουροξυπηνητοὶ οἱ ἄλλοι ἔνοικοι. Κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ὅμως συνήθειαν, παριστάντο ἀμέτοχοι θεαταί, ἀπολαμβάνοντες τὸν καυγᾶν.

Κατέφθασε καί ὁ ξενοδόχος :

— Ἄϊντε - ἄϊντε, ἐπρόφερε κινῶν τὴν κεφαλὴν του (φαίνεται ὅτι τὸ λεξιλόγιό του περιορίζετο εἰς τὰς δύο αὐτὰς λέξεις Μόνον ὁ τονισμὸς τῆς φωνῆς διέφερε κατὰ περίπτωσιν). Ἐμπρός, κύρ δικαστή. Ἐδῶ φόνος γίνεται . . .

Ἡ Δικαιοσύνη (ἐγὼ) ἀγρίεψε — Τί κάθεστε τόσοι ἄνδρες μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια ; Χωρίστε τους νά μὴν φωνάξω τὴν χωροφυλακή . . .

Μετὰ μεγάλου κόπου τὸ ἐμπόριον (ὁ ζωέμπορος) ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν τέχνην (τὸν ἠθοποιόν).

Καί ἄς γράφῃ τὸ Σεράπειον «ὅτι τὸ ἐμπόριον καί οἱ τέχνες ἐνωμένες ἀνοίξαν τίς θύρας τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ».

Ἐγένετο μιὰ προσωρινὴ ἀνάπαυλα· ὁ ζωέμπορος (ὢν ἔγκομος, ὡς ἐδήλωσεν) ἀγγομαχοῦσε σάν νὰ πληρώνει φόρους.

Ὁ πρῶτος ἐραστὴς ἐτσιτσίριζε, τρίβων τὸν λαιμόν του.

— Ἄχ ! τὸ λαιμάκι μου ! Θά δῆς βρέ ἀγριάνθρωπε τί θά σοῦ κάνω ! Μήνυσι ἐπιβολῆς κατὰ τῆς ζωῆς μου. Τάχω καλὰ μὲ τὸν ἀστυνόμο. Μάρτυρος ὁ κύριος δικαστής ! Ἄχ τὸ λαιμάκι μου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Δικαιοσύνη (ἐγὼ) ἐβουλεύετο ψυχραίμως. (Ἔχει χάζι νά μπλέξω καί μὲ μηνύσεις, πού θέλω νά γυρίσω στὴν Ἀθήνα μιὰ ὥρα ἀρχήτερα ! Καί ἐπὶ πλεόν νά ἀποκαλυφθῶ ὅτι δὲν εἶμαι δικαστής. Πῶ, πῶ μασκαραλήκια ! Ἡ εἰρήνη εἶναι προτιμότερα τοῦ πολέμου. Πῶς ὅμως νά γίνῃ ἡ ἔρμη εἰρήνῃ μὲ τὰς ἀντιμαχομένας ἰδεολογίας ;)

Τὸ μόνον μέσον ἦσαν κοιναὶ σπονδαὶ εἰς τὸ διανυκτερεῖον μαγειρεῖον (Μηδὲν ἢ παρεξήγησις).

— Ἐλᾶτε κύριοι, εἶπα μὲ ὕφος δικαστικῆς ἀποφάσεως. Νά συμπιλιθῆτε μὲ ἓνα κρασάκι. Ἀλλέως θά πάτε μέσα, ἐπὶ διαταράξει τῆς κοινῆς ἡσυχίας. Εἶπα !

Καί ἔτσι, ἐπὶ δικτατορίας Παγκάλου, κατὰ τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας, ἐθεάθη ἐν Καζακλάρ τοῦ Νομοῦ Λαρίσης ὀδεύουσα πρὸς τὸ καπηλεῖο ἡ Δικαιοσύνη μὲ τὸ Ἐμπόριον ἐκ δεξιῶν καί τὴν Τέχνην ἐξ εὐωνύμων !

Προτὸμ εἰσέλθωμεν, ἡ Τέχνη ἐπιθύρισε εἰς τὸ αὐτὶ τῆς Δικαιοσύνης. — Καί ποῖός θά πληρώσῃ, νά ἔχουμε καλὸ ρῶτημα ;

Ὡς συνήθως ἡ Δικαιοσύνη (ἐγὼ) πληρώνει τὰ σπασμένα !

Τὰ Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ

Τί εἶναι ἡ Ἀνωτέρα Σχολή Βιομηχανικῶν Σπουδῶν: Σκοποί, κατευθύνσεις, μέθοδοι, ἰδανικά — Γενικαί γραμμαί προγράμματος διδασκαλίας — Ὁρολόγιον πρόγραμμα. — Αἱ εἰσαγωγικά ἐξετάσεις — Ἡ ἐξεταστέα ὕλη — Τρόπος διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων — Κρίσις καί ἀποτελέσματα αὐτῶν. — Διατάξεις περὶ σπουδαστῶν — Προγραμματισμός τῶν ἐργασιῶν — Οἰκονομικά ὑποχρεώσεις τῶν σπουδαστῶν — Σπουδαστικά μελέται καί ἐργασίαι. — Μέρμνα ὑπὲρ τῶν σπουδαστῶν. — Ἡ οὐσιαστικὴ καὶ τυπικὴ ἀξία τοῦ πτυχίου. — Ἰδρύματα τῆς Σχολῆς: Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως — Τὸ Ἰνστιτοῦτον Κοινωνικῆς Πολιτικῆς — Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Σπουδῶν. — Τὸ ἐκδοτικὸν Τμῆμα τῆς Σχολῆς

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α. Σ. Β. Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Α' 1953/4

Δραχμαὶ 2

Τεύχος 5ον

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς κοινῆς ὠφελείας ἴδρυμα, ἀνήκον εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς ἐπαγγελματικῆς οἰκονομικο-διοικητικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὑπὸ ἰδίων διοικήσιν καὶ διαχειρίσιν.
2. Τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας (Ὑπηρεσία Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως).
3. Παρασκευάζει διοικητικά καὶ διαχειριστικά στελέχη διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, καὶ ἰδίως τὴν βιομηχανίαν, τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς δημοσίους ὀργανισμοὺς.
4. Διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν καὶ μὲ ἰκανότητα. Παρέχει ἀρτίαν οἰκονομικοδιοικητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν προσήκουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν.
5. Δὲν εἶναι σχολὴ τεχνικὴ, οὐδὲ προπαρασκευαστικὴ δι' ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἴδρύματα. Εἶναι ἀνεξάρτητον ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα, φιλοδοξοῦν νὰ ἐφοδιάζῃ τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας μὲ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένους ἐπαγγελματίας, καλοὺς Ἕλληνας, χρήσιμους ἀνθρώπους μὲ ἦθος καὶ ἰδανικά.
6. Δέχεται ὠρισμένον κατ' ἔτος ἀριθμὸν σπουδαστῶν, βάσει εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, διεξαγομένων μεταξὺ κατόχων ἀπολυτηρίου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.
7. Θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ ἀμελικτος καταδίκη τῆς θεισθηρίας καὶ τοῦ παρασιτισμοῦ. Διὰ τοῦτο, καλεῖ μόνον ὄσους πράγματι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθοῦν — μὲ πολὺν μόχθον καὶ πολλὰς θυσίας — καὶ ὄχι ὄσους τυχόν ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν πρόοκτῃ.

σιν ἐνὸς τυπικοῦ προσόντος πρὸς κατάληψιν μιᾶς δημοσίας θέσεως. Διὰ τοῦτο, ἀκριβῶς πιστεύει ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῶν πτυχιούχων τῆς.

8. Ἡ κατεύθυνσις τῆς εἶναι ἐπαγγελματικὴ καὶ ὠφελιμιστικὴ. Εἶναι ἐπιστημονικὸν Ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον, βασιζόμενον τὴν ἐργασίαν του εἰς τὰ ἡλεγχόμενα δεδομένα τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, ἐπιδιώκει νὰ ἀσκήσῃ τὴν οἰκονομικὴν σκέψιν τῶν σπουδαστῶν, νὰ ἀναπτύξῃ καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν παρατηρητικότητά των ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ τῶν διοικητικῶν ζητημάτων, νὰ τοὺς καθοδηγήσῃ εἰς τὴν ὀρθὴν ἐξέτασιν τούτων καὶ τὴν ἀναζητήσῃ πρακτικῶν καὶ σκοπίμων λύσεων διὰ τὰ προβλήματα τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς διοικήσεως ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας καὶ νὰ παρασκευάσῃ αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὴν τεχνικὴν, διοικητικὴν καὶ ἐμπορικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ τῶν συναφῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ Ὁργανισμῶν.
9. Φιλοδοξία τῆς Σχολῆς εἶναι καὶ οὐνδημά της ἡ αὔξησις τῆς παραγωγικότητος τῆς οἰκονομίας μας χάριν τῆς εὐημερίας τοῦ Συνόλου.
10. Παραλλήλως πρὸς τὴν Σχολὴν καὶ ἐντὸς τῶν γενικωτέρων πλαισίων καὶ ἐπιδιώξεων τῆς λειτουργοῦν ὡς Ἴδρύματα αὐτῆς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, Ἐπιτροπαὶ Μελετῶν καὶ Κέντρα ἐπιμορφώσεως ἢ εἰδικεύσεως. Τὰ Ἴδρύματα ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν Σχολὰς καὶ διὰ τοῦτο δὲν παρέχουν πτυχία ἢ διπλώματα εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὰς ἐργασίας των ἀλλ' ἄπλᾳ πιστοποιητικὰ εὐδοκίμου φοιτήσεως, μὴ συνιστῶντα τυπικὸν προσόν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως εἰδικοὶ νόμοι τοῦ Κράτους ὀρίζουν.

ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΣΒΣ (1)

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολή συνεστήθη ἀρχικῶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Σχολή Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» τὸ 1938, παρὰ τοῦ «Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν» καὶ τοῦ «Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν» (2) μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ παράσχη μίαν συμπληρωματικὴν ἐιδικὴν μόρφωσιν—ἀνεξαρτήτως τυπικῶν προσόντων τῶν εἰσερχομένων—ἰδίως εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων (3).

Εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ ἱστορικὸς τῆς κοινωνικῆς μας ἱστορίας θὰ σταθῆ μετὰ προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον πρὸ τῆς μορφωτικῆς αὐτῆς προσπάθειας τῶν δύο τούτων ὀργανώσεων, ἀδιάφορον ἂν αὕτη, διὰ ποικίλους λόγους—γενικοῦς, ὀργανωτικοῦς, παιδαγωγικοῦς—δὲν κατέληξεν εἰς τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα. Ἀλλ' ὁ καλὸς σπόρος εἶχε ριφθῆ καὶ ἡ γῆ ἦτο γόνιμος.

Οὕτω, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 27-9-1945 (4) ἡ Σχολή, καὶ κατὰ τύπους καὶ κατ' οὐσίαν προσέλαβε τὴν σημερινὴν μορφήν τῆς ἀνωτέρας, ἐιδικῆς, ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, μετὰ τὸν σκοπὸν, πλεόν, μιᾶς «συστηματικῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς μορφώσεως διοικητικῶν στελεχῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν συναφῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν» Τὸ Β.Δ. τῆς 8 Φεβρουαρίου 1947 (5) ὠλοκλήρωσε τὴν σημερινὴν τῆς συγκρότησιν, καθορίσαν ἰδίᾳ τριετὴ κύκλον σπουδῶν καὶ τὰ διδασκόμενα μαθήματα συμφῶνως πρὸς τὰς νέας ἀνάγκας τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς πείρας. Τέλος, ἡ πλήρης σημερινὴ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς ἐγένετο διὰ τοῦ ἐν ἰσχύει Ὁργανισμοῦ τῆς, τοῦ ἐγκριθέντος διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 15-4-1948 (Φ.Ε.Κ. 105/48 Τεῦχος Α').

1) Ἀποσπάσματα ἐξ ὁμιλίας τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου μετὰ θέμα : «Σκοποί, κατευθύνσεις, μέθοδοι, ἰδανικά, τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

2) Βάσει τοῦ ἀρθρ. 10 τοῦ Νόμου 5197/1931 καὶ τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ Α.Ν. 28/1936.

3) Β.Δ. τῆς 10-12-38 (Φ.Ε.Κ. Α' 483/1938), ὡς καὶ τὰ μεταγενέστερα Β.Δ. τῆς 21-8-39 (Φ.Ε.Κ. Α' 352/1939), τῆς 27-9-1940 (Φ.Ε.Κ. Α' 312/1940), τῆς 28-7-1943 (Φ.Ε.Κ. Α' 247/1943) καὶ τῆς 17-1-1944 (Φ.Ε.Κ. Α' 27/1944).

4) Φ.Ε.Κ. Α' 247/7-10-45.

5) Φ.Ε.Κ. Α' 32/27-2-46.

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολή καλεῖται «άνωτέρα». Ὁ τίτλος οὗτος ὁμολογουμένως εἶναι άτυχής καί ἔχει δώσει λαβήν εἰς παρεξηγήσεις καί εἰς δημαγωγίας. Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τήν Εὐρώπην, ὅπως καί εἰς τήν χώραν μας, διαιρεῖται εἰς τρεῖς κύκλους : τήν κατωτέραν, τήν μέσην καί τήν άνωτέραν (Enseignement primaire, secondaire, supérieur. Volksschule, Mittelschule, Hochschule). Εἰς τόν τόπον μας εἶναι εὐκόλον νά κατατάχθῃ μία Σχολή, ἀρκεῖ εἰς τήν κρίσιν περὶ αὐτῆς νά πρυτανεύῃ ἡ καλή πίστις καί ἡ γνώσις τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων. Ἀνεξαρτήτως τίτλου, ἡ Σχολή μας ἀνήκει εἰς τήν άνωτέραν (ἡ άνωτάτην ὡς συνήθως λέγεται ἐν Ἑλλάδι) βαθμίδα τῆς ἐκπαίδευσως, εἰς τήν ὅποian ἀνήκει πρωτίστως τὸ Πανεπιστήμιον καί ἔπειτα αἱ λεγόμενα ἄλλοῦ «μεγάλα Σχολαί». Δεδομένου ὅτι ἐδῶ—καλῶς ἢ κακῶς ἀδιάφορον—αἱ Σχολαί αὐταί λέγονται «άνω-τάται» (ἄλλοῦ λέγονται Ecoles Supérieures—Instituts Supérieurs ἢ ἀπλῶς Ecoles—ὁ ὅρος «Ἀνωτάτη Σχολή» εἶναι ἄλλοῦ ἀνύπαρκτος), πρέπει καί ἡ Βιομηχανική Σχολή νά ὀνομασθῇ «άνωτάτη», ἔστω καί ἐάν ἡ ἀξία τοῦ τίτλου τούτου ἔχει μειωθῆ μέ τήν κακὴν χρησιμοποίησίν του, ἀκόμη καί προκειμένου περὶ Σχολῶν ὀδηγῶν αὐτοκινήτων ἢ οἰκοκυρικῶν !!! Δι' αὐτὸ ἄλλως τε καί ὁ Κώδιε τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ὀρίζει, προκειμένου περὶ τῶν τυπικῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων πρώτης κατηγορίας, ὅτι ἀπαιτεῖται πτυχίον άνωτάτης ἢ άνωτέρας Σχολῆς, χωρὶς νά κάμη διάκρισίν τινα μεταξὺ αὐτῶν. Ὅρθως ἐπίσης τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου λέγει εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 24721)1953 ἔγγραφόν του :

«Ὡς γνωστὸν ὑπὸ τήν ἡμετέραν ἐποπτεῖαν καί ἀρμοδιότητα τελεῖ ὁ ἕτερος κλάδος τῆς Ἐθνικῆς μας Παιδείας, ὁ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσως ἥτις διέπεται, ὅσον μὲν τήν κατωτέραν καί μέσην τοιαύτην ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν νόμων 5197)1931. Ἄν. Ν. 27)1936 καί Ν. Δ)τος 1097)1942 καί ἐν οἷς νόμοις σαφῆς εἶναι ἡ διάκρισις τῆς Ἐκπαίδευσως ταύτης εἰς άνωτέραν μέσην καί κατωτέραν. Παρ' ἡμῖν δηλονότι, ὡς καί ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐπεκράτησεν ἡ ἀποψις τῆς διακρίσεως τῆς Ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσως εἰς τρεῖς βαθμίδας τήν κατωτέραν μέσην καί άνωτέραν τοιαύτην (ἡ άνωτάτην ὡς αὕτη εἰθισται νῦν νά ἀποκαλεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργεῖου Παιδείας). Τοῦτο συνάγεται καί ἐκ τῶν άνωτέρων διατάξεων τοῦ βασικοῦ περὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσως Νόμου 5197)31. Οὕτω τὸ ἀρθρον 2 παράγρ. 1 αὐτοῦ ἀναφέρει ρητῶς ὅτι ἡ *άνωτέρα* (καί ὄχι άνωτάτη) ἐμπορικὴ ἐκπαίδευσις παρέχεται διὰ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Οἰκονομικῶν καί Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τὸ δὲ ἀρθρον 3 παράγρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὅτι ἡ *άνωτέρα* (καί ὄχι άνωτάτη) τεχνικὴ Ἐκπαίδευσις κλπ. παρέχεται διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου τοῦ Πολυτεχνείου».

Πάντως οἱ ὑποψήφιοι ὅσοι θέλουν νά εἰσέλθουν εἰς τήν Σχολήν μας πρέπει νά ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι αὕτη καλεῖται «άνωτέρα» καί οὐχί

«άνωτάτη», ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι η Σχολή μας πράγματι και λόγω της φύσεώς της και λόγω των επιδιώξεών της και ίδια λόγω του κύρους, το όποιον διά της δράσεώς της αναντιρρήτως έκτισατο, είναι τῷ ὄντι «άνωτάτη», ὡς και αἱ λοιπαὶ παρόμοιαι Σχολαὶ (Ἄνωτάτη Σχολὴ Οἰκονομικῶν και Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν Πάντειος, Ἄνωτάτη Γεωπονική).

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ὑπὸ τὸ ὅποιον ὑπάγεται ἢ ἐν γένει ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις.

Ἡ Σχολὴ διοικεῖται παρὰ Διοικητικῶν Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἀπὸ ἀντιπροσώπους τοῦ Κράτους και ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων. Οὕτω, δὲν εἶναι μόνον τὸ Κράτος τὸ ὅποιον ἀσκεῖ τὴν ἐποπτεῖαν και τὴν καθοδήγησιν ἀλλὰ συμμετέχουν ἐνεργῶς εἰς αὐτὴν και αἱ ἐνδιαφερόμεναι διὰ τὴν Σχολὴν διάφοροι κοινωνικαὶ τάξεις.

Διὰ τοῦ θεσμοῦ τούτου, ὄχι μόνον ἀσκεῖται συστηματικὴ ἐποπτεῖα ἀλλὰ και κινεῖται περισσότερο τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας διὰ τὸ συντελούμενον παρὰ τῆς Σχολῆς μορφωτικὸν ἔργον.

Παραλλήλως πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπάρχει, διὰ τὰ καθαρῶς ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, ὁ Σύλλογος τῶν Τακτικῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ὁ ὁποῖος ἐκλέγει τὴν Διοικητικὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπὴν. Ἡ τοιαύτη ὀργάνωσις, διαχωρίζουσα τὴν διοίκησιν και διαχείρισιν ἀπὸ τὴν ἐκπαιδευτικὴν λειτουργίαν, ἀπεδείχθη κατ' ἐξοχὴν πρόσφορος και ἀποδοτικὴ.

Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν κατὰ τὴν γνωστὴν ἀκαδημαϊκὴν διαδικασίαν και διορίζονται μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Τὸ βασικὸν ἐρώτημα, ὅπερ βεβαίως τίθεται, εἶναι ἔάν ἡ Σχολὴ ἐκάλυψεν ἐκπαιδευτικὸν κενόν, ἔάν ἡ λειτουργία της ἐξυπηρετῇ κοινωνικὰς και οἰκονομικὰς ἀνάγκας.

Ἡ ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι, οὐδὲ δύναται νὰ εἶναι, αὐθαίρετον κατασκευάσμα, οὐδὲ νοεῖται νὰ ἐργάζεται ἐν τῷ κενῷ ἄλλως καθίσταται ἐξωκοινωνικόν — ἢ μᾶλλον ἀντικοινωνικόν — φαινόμενον και ἀντὶ νὰ εἶναι συντελεστὴς προόδου μεταβάλλεται εἰς ἀποσυνθετικόν και ἀντιδραστικὸν παράγοντα, εἰς ἀληθὲς καρκίνωμα τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ ἐκπαίδευσις σήμερον εὐρίσκεται εἰς μίαν διασταύρωσιν ὁδῶν. Ὅλαι αἱ ἀβεβαιοότητες, ὅλαι αἱ ἐλπίδες και ὅλοι οἱ φόβοι τῆς συγχρόνου ζωῆς ἔχουν μοιραίαν τὴν ἀντανάκλασιν τῶν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν. Ἡ ἐκπαίδευσις ὀφείλει νὰ στηρίζεται εἰς τὴν πραγματικότητα ἐνὸς τόπου, ὅταν τὴν προσδιορίζει τὸ παρελθόν του ἀλλ' ἰδιαιτάτα αἱ γεωοικονομικαὶ και γεωπολιτικά του συνθήκαι και αἱ βλέψεις του διὰ τὴν μελλοντικὴν του ἐξέλιξιν. Ὅφείλει νὰ ἔχη ὡς

σκοπόν νά ἱκανοποιῆ τὰς ζωτικὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας, νά ἀναβιβάσῃ τὸ πολιτιστικὸν ἐπίπεδον μιᾶς χώρας, νά διαπλάσῃ ἀνθρώπου, νά καταρτίσῃ ἐπαγγελματίας καὶ νά μορφώσῃ πραγματικοὺς τῆς ἐπιστήμης θεράποντας. Τὸ μὲν πρῶτον εἶναι ἔργον τῶν σχολείων τῆς γενικῆς Παιδείας παντὸς βαθμοῦ καὶ τύπου, τὸ δεῦτερον εἶναι ἐπιδίωξις τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσως, τὸ δὲ τελευταῖον ἀποτελεῖ ἀποστολὴν τῶν ἀνωτάτων ἐπιστημονικῶν Ἰδρυμάτων.

Μία καλῶς ὀργανωμένη κοινωνία πρέπει νά ἐνδιαφέρεται καὶ διὰ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ἐκπαιδευτικοὺς σκοποὺς, διότι ἄλλως παρασκευάζει παιδεῖαν μονόπλευρον καὶ ἐλαττωματικὴν, παιδεῖαν μὴ ἐξυπηρετοῦσαν ὅλα τὰ κοινωνικὰ σιρώματα καὶ ὅλας τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας. Ἐργον τῆς καλῶς ὀργανωμένης καὶ καλῶς ἡθρομένης παιδείας εἶναι ἐξίσου νά μορφώσῃ ἀνθρώπου, ἐπαγγελματίας, μέλη χρήσιμα καὶ ἀποδοτικὰ τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ, ἐπιστήμονας συμβάλλοντας εἰς τὴν ἀγωνιώδη ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς τεχνικῆς προόδου.

Ἐπάρχουν οἱ διατεινόμενοι ὅτι ἡ ὅλη μορφωτικὴ μέριμνα δεόν νά εἶναι ἡ ἀνθρωπιστικὴ κατάρτισις. Λάθος βασικόν, διότι οὐδεὶς ἀνθρώπος δύναται νά εἶναι—καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νά εἶναι— ἔξω τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ. Εἶναι δένδρον σαπρόν. Καὶ κατὰ τὴν ὥραίαν φράσιν τοῦ Εὐαγγελίου: «πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται».

Λάθος, ὡσαύτως, εἶναι νά πιστεύωμεν ὅτι μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ἐκπαίδευσως εἶναι ἡ ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις, διότι δὲν δύναται νά βοηθῇ ἠθικῶς προοδεύουσα μία κοινωνία, ἐὰν ἡ ἐκπαίδευσίς τῆς δὲν ἐμπνέεται καὶ δὲν καθοδηγῆται ἀπὸ τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, ἀπὸ τὸ ἀθάνατον «κλασσικὸν πνεῦμα, δηλαδὴ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα. Χαρακτηριστικόν εἶναι ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἀμερικὴν, τὴν χῶραν τοῦ ἐπαγγελματισμοῦ καὶ τῆς ὠφελιμιστικῆς ἀντιλήψεως τῆς ζωῆς, γίνεται καθημερινῶς ἀντιληπτὸν πόσον εἶναι ἀπαραίτητον νά συνδυασθοῦν ἡ ἀνθρωπιστικὴ καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ μόρφωσις. Διότι πολιτισμὸς δὲν εἶναι μόνον ἡ τεχνικὴ πρόοδος ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἡ ἀνύψωσις τοῦ γενικοῦ βιοτικοῦ—ὄλικοῦ, πνευματικοῦ καὶ ψυχικοῦ—ἐπιπέδου τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἐπιτευγμάτων.

Ἡ βιομηχανία ἀποτελεῖ τὸν δεῦτερον κλάδον τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Ἀπασχολεῖ τὸ 20 ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ καὶ παρέχει τὰ 12 ο)ο τοῦ ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος. Διὰ νά ἀναπτύχῃ καὶ νά βελτιωθῇ ἡ βιομηχανία ἔχει βεβαίως ἀνάγκην ὅλων τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν σφαῖραν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἀλλ' ἐξίσου δεόν νά συντελῇ πρὸς τοῦτο τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα τῆς Χώρας. Ἡ βιομηχανία ἔχει ἀνάγκην τεχνιτῶν, ἐργοδηγῶν, ἐπιστημόνων τεχνικῶν, ὅπως ἐπίσης ἔχει ἀνάγκην καὶ εἰδικευμένων διοικητικῶν ὑπαλλήλων (διευθυντῶν, ὀργανωτῶν, συμβούλων, ἐλεγκτῶν, λογιστῶν, πωλητῶν, ἐπιστατῶν κ.ἄ).

Ἡ βιομηχανία, ὡς σύνθετον οἰκονομικοτεχνικὸν φαινόμενον μὲ

ποικίλα οικονομικά, έμπορικά, διοικητικά, άνθρωπίνου παράγοντος και τεχνικά προβλήματα, έχει ανάγκη ειδικευμένου, τόσο τεχνικού όσο και διοικητικού, προσωπικού. Εύτυχως, διά τὰ τεχνικά στελέχη, υπάρχει τὸ Πολυτεχνεῖον, τὸ ὁποῖον παρασκευάζει μηχανικούς, μηχανολόγους, χημικούς, ηλεκτρολόγους, ἀρχιτέκτονας, τοπογράφους.

Ἡ Σχολή μας ἠθέλησε νὰ καλύψῃ τὸ ἀναντιρρήτον ἐκπαιδευτικὸν κενὸν τῆς ἐλλείψεως μιᾶς ἐιδικῆς σχολῆς διὰ τὴν κατάρτισιν βιομηχανικῶν διοικητικῶν στελεχῶν ἐνημερωμένων εἰς τὰ ποικίλα σύνθετα προβλήματα τὰ ὁποῖα παρουσιάζει μία σύγχρονος βιομηχανικὴ ἐπιχειρήσις καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ, ἐπομένως, ἀναντιρρήτους ἰδιαζούσας κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀνάγκας, ὅπως ἐξυπηρετοῦν εἰς τὸ οἰκεῖον πεδῖον τοιαύτας ἢ Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολή, ἢ Ἀνωτάτη Δασολογικὴ Σχολή, τὸ Πολυτεχνεῖον, ἢ Ἀνωτέρα Σχολή τῶν ΤΤΤ.

Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ καπιταλισμοῦ, διοικητικά στελέχη ἢ δὲν ὑπάρχουν ἢ ἡ σημασία τῶν εἶναι λίαν περιορισμένη, διότι οἱ τρόποι τῆς παραγωγῆς εἶναι ἀπλοῖ καὶ ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας ὀλίγον ἀνεπτυγμένος. Οὔτε αἱ ἐιδικαὶ γνώσεις, οὔτε αἱ ἐιδικαὶ ἱκανότητες εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν διεύθυνσιν μιᾶς ἐπιχειρήσεως. Αἱ νέαι τεχνικαὶ μέθοδοι τῆς μεγάλης παραγωγῆς καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ τῶν παντὸς εἶδους μεγάλων οἰκονομικῶν συνασπισμῶν, ὡς καὶ ἡ ἐπέμβασις τοῦ Κράτους εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, μετέβαλον βασικῶς τὰς συνθήκας τῆς διοικήσεως, διευθύνσεως, ὀργανώσεως, ἐλέγχου, ἐποπτείας καὶ καθοδηγήσεως τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων. Ὁ ρόλος τῶν κεφαλαιούχων ὁσημέραι μειώνεται, διὰ νὰ αὐξήσῃ ἀντιστοίχως ὁ ρόλος καὶ ἡ σημασία τῶν διοικητικῶν στελεχῶν, τῶν ὁποίων ἢ ἐιδικὴ μόρφωσις πρέπει νὰ εἶναι ἐκτεταμένη, διότι οἱ ποικίλοι συνδυασμοὶ κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ προϊόντος ἀπαιτοῦν γνώσεις ἀνταποκρινόμενας πρὸς τὸ πολὺπλοκον τοῦ ἐξοπλισμοῦ ἑνὸς οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ.

Οὕτω, τὸ λειτούργημα τοῦ διοικητικοῦ στελέχους καθίσταται ὁσημέραι πλέον σύνθετον, πλέον διακεκριμένον καὶ πλέον ἐιδικευμένον, καὶ συνεπῶς πλέον ἀπαραίτητον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν.

Πρὸ τοῦ 1923, μία Βιομηχανικὴ Σχολή θὰ ἦτο πράγματι εἰς συντελεστὴς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας τῆς χώρας, μετὰ ταῦτα ὅμως, καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς πολιτικῆς τῶν περιορισμῶν ἀποτελεῖ πραγματικὴν καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τοῦ τόπου, πολὺ δὲ περισσότερον διότι πάντες γνωρίζουν πόσον διάφοροι εἶναι αἱ σημεριναὶ συνθήκαι τῆς λειτουργίας τῶν οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν, ἰδίᾳ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθόν.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν εἶναι ἐπιτόπιον, ἀλλὰ διεθνές, ἐξ οὗ νέων τύπων καὶ κατευθύνσεων ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ συνεχῶς δημιουργοῦνται, ἢ δὲ ἐιδικεύσις τῆς ἐργασίας, πού εἶναι χαρακτηριστικὸν φαινόμενον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, συντελεῖ εἰς τὴν ἰδρυσιν

άφαντάστου ποικιλίας τύπων σχολῶν, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐκπαιδευτικῆς ἱεραρχίας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἀπόψεως μεθόδων.

Πράγματι, τὸ διοικητικὸν στέλεχος μιᾶς βιομηχανίας, διὰ νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὸ ἔργον του καὶ τὴν ἀποστολὴν του, δὲν δύναται πλέον νὰ ἀρκῆται εἰς μίαν ἐγκύκλιον ἢ γενικὴν οἰκονομικὴν καὶ νομικὴν μὀρφωσιν. Δὲν δύναται πλέον νὰ νοηθῆ ἄνωτερος διοικητικὸς ὑπάλληλος ἐργοστασίου, ἔάν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῆ τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν τεχνικὴν λειτουργίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἔάν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ἐπαρκῶς ἐφωδιασμένος, τὰ ψυχολογικὰ καὶ νομικὰ προβλήματα τοῦ προσωπικοῦ, ἔάν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν λύσιν εἰς τὰ ὀργανωτικὰ ζητήματα, ἔάν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιλύσῃ τὰ λογιστικὰ προβλήματα κόστους καὶ ἔάν, τέλος, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ πολλαπλασιαζόμενα θέματα ἐκ τῆς ἀσκουμένης φορολογικῆς καὶ ἀγορανομικῆς πολιτικῆς.

Αὐτὸ τὸ κενὸν ἐπεζήτησε νὰ καλύψῃ ἡ ἴδρυσις τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ὡς Ἰδρυματὸς ἀνωτάτης εἰδικῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς βιομηχανίας, τῆς καθόλου οἰκονομίας, τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας. Πιστεύοντες εἰς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς Βιομηχανίας διὰ τὸν τόπον μας, πιστεύομεν, κατὰ συνέπειαν, καὶ εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Σχολῆς μας. Τὴν πίστιν μας αὐτὴν θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς ἔάν τὴν μεταδώμεν εἰς τὸὺς σπουδαστάς μας, εἰς τοὺς κηδεμόνας των, εἰς τοὺς φίλους τῆς Σχολῆς.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Δεδομένης τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς, καθωρίσθη Πρόγραμμα μαθημάτων καὶ διδακτέας ὕλης ἀνάλογον πρὸς τὰς συνθήκας καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ τὰς παιδαγωγικὰς ὑποδείξεις καὶ τὰ διδάγματα ἐκ τῆς ὀργανώσεως παρομοίων Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, μετὰ τῶν ὁποίων εὐρισκόμεθα εἰς τακτικὴν ἐπικοινωνίαν.

Ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον ἢ διδασκαλίαν νὰ γίνεταί κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, διότι ἐνομίσαμεν ὅτι συμφέρει εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Σχολῆς ἢ προσέλκυσις ἰδίων νέων ἐργαζομένων, καθόσον οὕτω συνδυάζεται κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον ἡ σχολικὴ μὀρφωσις μὲ τὴν πείραν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις εἶναι συμπλήρωμα καὶ ὀλοκλήρωμα τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ Σχολὴ μας, ἡ ὁποία ἠδύνατο κάλλιστα νὰ εἶναι πρωινή, ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας, διὰ νὰ συνδυάσῃ τὴν θεωρίαν μὲ τὴν πρᾶξιν.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος διότι παρέχει τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς ἐργαζομένους νὰ σπουδάσουν, νὰ μορφωθοῦν καὶ νὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν των. Τοὺς περιβάλλει μὲ ἰδιαιτέραν στοργὴν καὶ

ἐκτίμησιν, διότι, ἀντὶ τοῦ καφενεῖου καὶ τῆς ραστώνης, προτιμοῦν τὸ θρανίον καὶ τὴν μάθησιν, διότι, ἀντὶ, μετὰ τὸν μόχθον τῆς ἐπαγγελματικῆς τῶν ἀπασχολήσεως, νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν διασκέδασιν, προσέρχονται, μετὰ χαρακτηριστικῆς προθυμίας καὶ ἀφοσιώσεως, εἰς τὰ μαθήματά των. Εἰς τὴν Χώραν δπου διδάσκεται ἡ συγκινητικὴ καὶ ὑποδειγματικὴ ἱστορία τοῦ Φρεδάντλη, ἡ μόρφωσις δὲν δύναται νὰ εἶναι προνόμιον τῶν ὀλίγων ἀλλ' ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία ἔχουν χρέος νὰ ὑποβοηθήσουν ὥστε νὰ καταστήσῃ αὕτη κτῆμα ὄλων.

Ὁ ἀκολουθούμενος τρόπος διδασκαλίας παρουσιάζει ἰδιορρυθμίαν εἰς τὴν Σχολὴν μας. Δὲν ἐπιζητοῦμεν νὰ εἰμεθα εἰς τὴν κορυφὴν τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας, ἀλλ' ἀντιθέτως ὁ καθηγητὴς προσαρμόζεται πρὸς τοὺς σπουδαστάς, ἀναλύει τὰ ζητήματα ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἐφαρμογῆς των. συζητεῖ μετ' αὐτῶν, καλλιιεργεῖ τὴν σκέψιν των, προκαλεῖ τὰς ἀπορίας των καὶ διοχετεῖ γονίμως τὴν παρηρητικότητά των.

Πιστεύοντες μετὰ πάθους εἰς τὴν Ἐλευθερίαν, παιδαγωγοῦμεν προσπαθοῦντες νὰ πείσωμεν τοὺς σπουδαστάς νὰ ἐκδηλώουν ἐλευθέρως τὴν σκέψιν των. Προσέχομεν τὴν γνώμην των, διὰ νὰ τοὺς ἐθίσωμεν νὰ γίνουιν πραγματικὰ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι σεβόμενοι ἑαυτοὺς ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους.

Παρουσιάζει ἡ Σχολὴ ἰδιορρυθμίαν, διότι ἡ διδασκαλία δὲν γίνεταί μόνον ἀπὸ ἕδρας ἀλλ' ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς τόπους τῆς ἐργασίας, εἰς τὰ ἐργοστάσια, τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ γραφεῖα, εἰς τὰ καταστήματα, μετὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν συνεργασίαν ὄλων τῶν ἐιδικῶν τῆς πράξεως. ὥστε ὁ συνδυασμὸς τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως νὰ εἶναι πλήρης καὶ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον καρποφόρος.

Παρουσιάζει ἡ Σχολὴ ἰδιορρυθμίαν, διότι παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν ἐφαρμόζεται — ὅπου εἶναι δυνατόν ἡ περιπτώσιακὴ μέθοδος : τὸ case system.

Πιστεύομεν ὅτι θεωρία καὶ πρᾶξις εἶναι ἔννοιαι ἀλληλοσυμπληρούμεναι. Ἡ διδασκαλία μας δὲν εἶναι ἐμπειρικὴ, ὅπως καὶ δὲν διδάσκομεν ἀφηρημένας ἐννοίας, δυναμένας νὰ ἀποτελέσωσιν μόνον θέμα ἐρευνῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐργαστηρίου. Ὅταν λέγομεν ὅτι ἡ Σχολὴ μας κάμνει πρακτικὴν διδασκαλίαν, ἐννοοῦμεν ὅτι ὡς βάσιν λαμβάνομεν περισσότερον τὰ πραγματικὰ γεγονότα τοῦ καθημερινοῦ βίου καὶ ὄχι ὅτι ὑποβιβάζομεν τὸ ἐπίπεδον τῆς διδασκαλίας. Ἐχομεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ καθαρὸς πρακτικὸς δὲν δύναται νὰ ἀνυψωθῇ, ὑπεράνω τῆς θέσεώς του καὶ αἱ ἰδέαι του στηρίζονται εἰς τὴν ἀπλήν ἐμπειρίαν του καὶ συνεπῶς δὲν δύναται νὰ ἔχη τὴν γενικὴν ἐπισκόπησιν τῶν πραγμάτων. Ἡ πρᾶξις ὅμως πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὴν ἐπίστεψιν τῆς θεωρίας καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς χρησιμότητός της. Οὕτω ἡ θεωρία ἀποκτᾷ ἐνδιαφέρον καὶ χρησιμότητα μόνον ὅταν ἐνσαρκώνεται, ὅταν δηλονότι ἐφαρμόζεται εἰς τὰς συγκεκριμένας περιπτώσεις τοῦ οικονομικοῦ βίου.

Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων δὲν εἶναι αὐθαίρετον κατασκευάσμα. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ὕλης, ὡς καὶ αἱ κατευθύνσεις καὶ οἱ σκοποὶ καὶ τὰ ὄρια ἐκάστου μαθήματος εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς συντονιστικῆς ἐργασίας τῶν πέντε Ἐπιτροπῶν Προγράμματος. Δὲν εἶναι βεβαίως τὸ ὀριστικόν, διότι εἴμεθα κατὰ τῆς ἀποστεώσεως καὶ διότι γνωρίζομεν ὅτι ἡ ζωὴ ἐξελίσσεται, αἱ ἀνάγκαι πληθύνονται, αἱ συνθηकाὶ μεταβάλλονται. Τὰ σχολικὰ προγράμματα δέον νὰ προσαρμόζονται πρὸς τὴν ζωὴν, διότι ἡ ζωὴ δὲν ἐννοεῖ τὰ παραμῆνη ἀκίνητος καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς νὰ ἀποστεωμένα προγράμματα τὰ ἔξω τῆς ζωῆς καὶ ἔξω τῆς δράσεως. Θὰ ἐξακολουθήσωμεν μελετῶντες καὶ βελτιοῦντες τὸ Πρόγραμμά μας, ἐρωτῶντες διαρκῶς ποῖαι εἶναι αἱ νέαι κοινωνικαὶ ἀνάγκαι, διὰ νὰ προσαρμόζωμεν πρὸς αὐτάς τὴν ἐκπαιδευτικὴν διαδικασίαν.

Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολὴ μὲ αὐτοπεποιθησιν βαδίζει εἰς νέους δρόμους. Τὸ διακηρύσσει μὲ ὑπερῆφάνειαν. Ἐχει ἐπίγνωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς. Κατανοεῖ ὅτι εἶναι ἓνα ἰδιότυπον, πρωτοπόρον καὶ ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον.

Ἡ Σχολὴ ἔχει μίαν φιλοδοξίαν, καὶ ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μορφωτικὸν Ἰδανικόν τῆς. Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἰκανοὺς ἐπαγγελματίαι, διὰ νὰ εἶναι μέλη τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ τόπου, διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ζήσουν μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν ποῦ μόνον τὰ πραγματικὰ ἐφόδια ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν ζωὴν, νὰ συντελέσουν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ καλοὺς Ἕλληνας, διὰ νὰ ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς, διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, βέβαιοι ὅτι μόνον ἡ εὐτυχία τοῦ συνόλου ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀτόμων, πεπεισμένοι ὅτι συμφέρον καὶ ὑποχρέωσις τοῦ ἀτόμου εἶναι νὰ μοχθῇ ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ χρησίμους, ἐλευθέρους καὶ ἀξιοπρεπεῖς ἀνθρώπους, μὲ πίστιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, ἀντάξια τοῦ νέου κόσμου ποῦ παρεσκεύασεν ἡ θυσία, τὸ μαρτύριον καὶ ὁ ἡρωϊσμός ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων, εἰς τὴν μάχην ποῦ ἔδωσαν τὰ Ἔθνη κατὰ τοῦ ὀλοκλήρωσις καὶ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τῆς βίας καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας, κατὰ τῆς ὕλης καὶ ὑπὲρ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τοῦ τυράννου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τῆς ὀπισθοδρομήσεως καὶ ὑπὲρ τῆς Προόδου.

Τὴν φιλοδοξίαν αὐτὴν ζητοῦμεν νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τοὺς σπουδαστάς. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὀλοκλήρον τὸ εἶναι τοὺς δονεῖται ἀπὸ τὰ Ἰδανικά αὐτά, τὰ Ἑλληνικά καὶ Ἀνθρωπιστικά. Γνωρίζουν ὅτι φοιτοῦν μὲν εἰς Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν, ἀλλ' ὅτι εἰς αὐτὴν ὕφισταται ἐπεξεργασίαν καὶ ἡ ψυχὴ τῶν καὶ τὸ πνεῦμά τῶν συγχρόνως. Γνωρίζουν ὅτι φοιτοῦν εἰς Σχολὴν ἢ ὁποῖα ἔχει σύμβολον τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀτόμου, ἢ ὁποῖα φιλο-

δοξεί νά εἶναι διά τούς σπουδαστάς της διαρκές κίνητρον, ποῦ νά τούς ἐμπνέη καί νά τούς φιλοτιμῇ πάντοτε διά τὸ καλύτερον.

Ἡ Σχολή ὑπερηφανεύεται ὅτι εἶνε εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως εἶναι τὸ Πολυτεχνεῖον καί ἡ Γεωπονικὴ Σχολή. Δέν εἶνε θεωρητικόν Ἴδρυμα ἀλλὰ Σχολή ἐφαρμογῆς, τὴν ὁποίαν ἀντλεῖ ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμην καί ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Σέβεται καί τιμᾷ τὸ ἔργον πάσης ἄλλης Σχολῆς, ἀλλ' οὐδένοδς ἀποτελεῖ μίμησιν, ἢ προπαρασκευαστικόν τμήμα. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν σπουδασταὶ πρέπει νά ἔχουν πλήρη κατανόησιν τῶν σκοπῶν καί τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς, ὡς ἐνὸς ἀνεξαρτήτου Ἰδρύματος ἀνήκοντος, ἀνεξαρτήτως τοῦ τίτλου του, εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Σχολή, εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἔχει χαράξει τὸν δρόμον τῆς καί δέν ἐννοεῖ νά παρεκκλίνῃ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον. Ἐπομένως εἶναι ἀπαράδεκτον δι' αὐτὴν τυχόν αἴτημα ὅπως οἱ πτυχιούχοι τῆς ἔχουν τὸ δικαίωμα νά εἰσέρχωνται εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς Νομικῆς ἢ ἄλλης οἰασδήποτε θεωρητικῆς Σχολῆς. Ἡ Σχολή δέν εἶναι προπαρασκευαστικόν σχολεῖον ἄλλης σχολῆς ἀλλ' ἀρτιωμένον ἀνεξάρτητον Ἐκπαιδευτικόν Ἴδρυμα, μὲ καθωρισμένους μορφωτικούς σκοπούς.

Διαπρεπῆς ξένος συγγραφεὺς γράφει ὀρθῶς ὅτι «ἡ ἀνάπτυξις τῆς Βελγικῆς βιομηχανίας δέν ὀφείλεται μόνον εἰς τὰς φυσικὰς συνθήκας τοῦ Βελγίου καί εἰς τὸ εἰδικευμένον τεχνικὸν προσωπικὸν ἀλλὰ προπαντὸς εἰς τὰ διοικητικὰ στελέχη, τὰ ὁποῖα ἔτυχον μιᾶς ἀνωτέρας οἰκονομικοτεχνικῆς μορφώσεως εἰς τὰ ἀνώτερα Ἐμπορικὰ Ἰνστιτοῦτα τῶν Βρυξελλῶν, τῆς Ἀμβέρσης, τῆς Λιέγης».

Αὐτὴν τὴν φιλοδοξίαν ἔχει διά τὸν τόπον μας ἡ Σχολή.

Πιστεύει ἡ Σχολή εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς. Ἀντιλαμβάνεται τὴν χρησιμότητά της ὡς παράγοντος τῆς ἀναπτύξεως καί τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καί τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν. Ὑπερηφανεύεται ὅτι εἶναι ἀνωτάτη ἐπαγγελματικὴ Σχολή, ἐνῶ συγχρόνως εἶναι ἐπιστημονικὸν Κέντρον. Ἀντλεῖ δυνάμεις ἀπὸ τὸ ἄρτιον διδακτικὸν Προσωπικὸν τῆς καί ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν καί τὴν ἐπιμέλειαν τῶν σπουδαστῶν τῆς. Χαίρει διότι ἀναγνωρίζεται τὸ ἔργον τῆς καί διότι αὐξάνει διαρκῶς τὸ κῦρός της. Λυπεῖται δέ διότι δέν συναντᾷ ἀπὸ ὄλους ἐνδιαφέρον καί στοργήν· ἀλλὰ οὐδόλως εἶνε διά τοῦτο ὑπεύθυνος. Γνωρίζει ὅτι οὐδέν καλὸν συντελεῖται ἄνευ κόπων, θυσιῶν καί ἀντιδράσεων. Ἐπιζητεῖ τὴν γόνιμον κριτικὴν ἀλλ' ἀδιαφορεῖ διά τὰς ἀντιδράσεις. Ὀλόκληρος ἡ προσοχή της καί τὸ ἐνδιαφέρον της στρέφεται πρὸς ἓν καί μόνον: Νά εἶνε πραγματικὰ κοινωφελές πρότυπον ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Ἴδρυμα, τόπος σεβασμοῦ καί ἀναπτύξεως τῆς ἐλευθέρως σκέψεως.

Γνωρίζομεν ὅτι αἱ περιστάσεις εἶνε σκληραῖ. Δι' αὐτό, ὅμως, ἡ προσπάθεια πρέπει νά εἶνε μεγαλύτερα. Τὸ γεγονός ὅτι ἡ Πατρίδα ὑποφέρει δημιουργεῖ μείζονας ὑποχρεώσεις διά τούς νέους, δι' ὄλους

μας, και ἐπιβάλλει εἰς τοὺς σπουδαστὰς ὄχι νὰ ἐπιδιώκουν τυπικὰ προσόντα ἐπικρατήσεως διὰ τῆς προσκλήσεως διπλωμάτων ἄνευ περιεχομένου, ἀλλὰ νὰ ἀποδεικνύουν τὴν ἀγάπην των καὶ τὴν πίστιν των εἰς τὸν Τόπον, ἐργαζόμενοι ἀρτιώτερον.

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ δυστυχία τοῦ παρόντος δημιουργεῖ βαθεῖαν ἀναταραχὴν εἰς τὰς νεανικὰς ψυχὰς. Ἔργον τῶν νέων εἶνε νὰ ἐργασθοῦν μορφωνόμενοι ἐπὶ τοῦ παρόντος, διὰ νὰ μειώσουν καὶ νὰ ἐξαφανίσουν τὴν δυστυχίαν τῆς αὔριον. Ἔργον καὶ καθήκον τῶν νέων εἶνε νὰ καταστοῦν ἄνθρωποι προωρισμένοι νὰ ἀποδείξουν ἄλλην μίαν φοράν τί δύναται νὰ δημιουργήσῃ ὁ Τόπος αὐτός, προωρισμένοι νὰ συντελέσουν εἰς τὴν κοινωνικὴν, πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀναγέννησιν τῆς Χώρας, χρήσιμοι καὶ παραγωγικοί, καθοδηγοῦντες καὶ διαπαιδαγωγοῦντες, λόγῳ μορφώσεως καὶ ἡθους, τὸν Λαὸν ἀλλὰ καὶ ἐμπνεόμενοι καὶ παλαίοντες δι' Αὐτόν, ὁδηγοὶ φωτισμένοι καὶ συγχρόνως πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι ὑπηρεταὶ Του.

Ἄπευθύνομαι πρὸς τοὺς νέους διὰ νὰ τοὺς ὑπενθυμίσω τὴν παραβολὴν τῶν τάλαντων. Ἡ Σχολὴ σὰς προσφέρει τὸ τάλαντον. Ἐχετε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ τὸ ἀφήσετε ἀχρησιμοποίητον, νὰ μὴ τὸ σπαταλήσετε, ἀλλὰ νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῆτε καὶ νὰ τὸ πολλαπλασιάσετε χάριν τοῦ ἑαυτοῦ σας, χάριν τῆς οἰκογενείας σας, χάριν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ὅπως λέγει ὁ Κωστής Παλαμᾶς : «Παιδί μου τὸ περιβόλι μου ποῦ θὰ κληρονομήσεις, ὅπως τὸ βρεῖς καὶ ὅπως τὸ δεῖς, νὰ μὴ τὸ παρατήσεις. Σκάψε τὸ ἀκόμα πιὸ βαθιὰ καὶ φράξε το πιὸ στέρεα. Γίνου ὀργωτόμος, φυτευτής, διαφεντευτής».

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Ἡ διάρκεια σπουδῶν πρὸς ἀπόκτησιν «Πτυχίου Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» εἶνε τριετής, κατανεμομένη εἰς ἕξ Ἀκαδημαϊκὰ Ἑξάμηνα : τρία χειμερινὰ καὶ τρία ἑαρινά. Ἐκαστον ἑξάμηνον περιλαμβάνει 14 ἑβδομάδας πλήρους διδασκαλίας. Τὰ μαθήματα τῶν χειμερινῶν ἑξαμήνων ἄρχονται τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγουν τὴν 10ην Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου πολιτικοῦ ἔτους, τὰ δὲ μαθήματα τῶν ἑαρινῶν ἑξαμήνων ἄρχονται τὴν 11ην Φεβρουαρίου καὶ λήγου τὴν 10ην Ἰουνίου. Τὸ ἀκαδημαϊκόν, διοικητικόν καὶ διαχειριστικόν ἔτος τῆς Σχολῆς ἄρχεται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου πολιτικοῦ ἔτους.

Ἡ διδασκαλία διεξάγεται, κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, διότι ἡ Σχολὴ ἀπευθύνεται, κατὰ κύριον λόγον, πρὸς νέους οἵτινες ἔχουν ἀνάλαβει οἱ ἴδιοι τὴν εὐθύνην τῆς ζωῆς των, ἐργαζόμενοι διὰ νὰ ἀντιμετώπισουν τὰς εἰς αὐτοὺς ἀναλογούσας δαπάνας, καὶ ἐκεῖθεν ἀντελήφθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀριωτέρας μορφώσεως καὶ τὴν ἀνωτέραν σκοπιμότητα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπαγγελματικῆς κατάρτισεως, πρὸς παραγωγικωτέραν καὶ ἀποδοτικωτέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου των ὡς κοινωνικῶν παραγόντων καὶ στοιχείων ὀργανικῶν τοῦ μηχανισμού τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ἡ λειτουργία, ἐν τούτοις, καὶ πρῶινῶν μαθημάτων εἶνε ἐντὸς τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα κατετάγησαν εἰς πέντε κύκλους :

- α) Οἰκονομικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὅποια διατίθενται 50 ὥραι, ἧτοι τὰ 28 % τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.
- β) Ἐμπορικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὅποια διατίθενται 43 ὥραι, ἧτοι τὰ 25 % τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.
- γ) Νομικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὅποια διατίθενται 26 ὥραι, ἧτοι τὰ 15 % τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.
- δ) Ἀνθρωπίνου παράγοντος μαθήματα, διὰ τὰ ὅποια διατίθενται 32 ὥραι, ἧτοι τὰ 18 % τοῦ ἀριθμοῦ ὥρῶν διδασκαλίας.
- ε) Τεχνικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὅποια διατίθενται 25 ὥραι, ἧτοι τὰ 14 % τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.

Οἱ ἀναφερόμενοι ἀριθμοὶ εἰς τὸ κατωτέρω *Ωρολογιακὸν Πρό-

14
γραμμα εἶνε ἀθροίσματα μιᾶς ἐβδομάδος τοῦ χειμερινοῦ ἔξαμήνου καὶ μιᾶς ἐβδομάδος τοῦ ἐαρινοῦ.

Εἰδικώτερον, οἱ σκοποὶ ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω πέντε ὀργανικῶν κύκλων μαθημάτων εἶνε οἱ κάτωθι :

Α' Οἰκονομικὰ μαθήματα. Ἡ οἰκονομικὴ μὀρφωσις τῶν σπουδαστῶν ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημα τῆς Σχολῆς. Ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τῆς θεωρίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης, ἥτις κατὰ βάθος καὶ πλάτος διερευνᾶται, με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἀρτία θεωρητικὴ οἰκονομικὴ κατάρτισις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς χώρας, καὶ ἰδιαιτέρως τῶν προβλημάτων τῶν σχετιζομένων με τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν ἐπιχειρήσεις. Τοιοῦτοτρόπως, ἐπιζητεῖται ὥστε, ὁ ἐξερχόμενος τῆς Σχολῆς, εἴτε ὡς βιομήχανος καὶ βιοτέχνης, εἴτε ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος, νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος με ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις, ἵνα ἀντιλαμβάνεται τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ συγχρόνου οἰκονομικοῦ βίου.

Β' Ἐμπορικὰ. Παραλλήλως πρὸς τὴν θεωρητικὴν μὀρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουν τὰ Οἰκονομικὰ Μαθήματα, ἐπιδιώκεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ κατάρτισις καὶ ἡ ἐνημέρωσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τοῦ οἰκονομικοῦ βίου. Τοιοῦτοτρόπως, ἡ Τεχνικὴ—ἡ ἀκριβέστερον ἡ πρακτικὴ—τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου, ἡ Λογιστικὴ καὶ τὰ Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ συμπληρῶνουν καὶ σταθεροποιοῦν τὴν μὀρφωσιν τῶν σπουδαστῶν, διὰ τῶν ποικίλων ἐφαρμογῶν τῶν θεωρητικῶν γνώσεων. Μελετᾶται, δηλονότι, ἐνταῦθα τὸ «τί» καὶ «πῶς γίνεται» καὶ ἐξοικειοῦται ὁ σπουδαστῆς με τὴν πραγματικότητά, ὥστε ἡ προσαρμογὴ του, ἐκ τοῦ σχολείου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, νὰ γίνεται ταχύτερα καὶ εὐχερεστέρα.

Γ' Νομικὰ. Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα δὲν ἀποβλέπουν νὰ καταρτίσουν νομικοὺς, οὐδὲ νὰ προπαρασκευάσουν τοὺς ἀποφοίτους διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν. Σαφῶς ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει νὰ δώσῃ, εἰς γενικὰς γραμμάς, τὴν εἰκόνα τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, νὰ παράσχῃ τὰς βασικὰς γνώσεις περὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἑλλάδι δικαίου εἰς τὰς συναλλαγὰς, καὶ νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀποφοίτους ἱκανοὺς νὰ γνωρίζουν τὰ νομικὰ πλαίσια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ κινῆται ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης. Ἰδιαιτέρως, ὡς εὐνόητον, προσοχὴ δίδεται εἰς τὸ Ἐμπορικόν, Βιομηχανικόν, Ἀγορανομικόν καὶ Μεταλλευτικόν Δίκαιον. Ἐπιζητεῖται, δηλονότι, οἱ ἀπόφοιτοι, ὡς πολῖται καὶ ὡς στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, νὰ ἀντιλαμβάνωνται πότε πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς ἀρμοδίους νομικοὺς πρὸς κάτοχῶν τῶν ἐνεργειῶν τῶν καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν, ὡς ἐπίσης νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποφεύγουν τὰς συνεπείας, καὶ τὰς ἀντιστοίχους εὐθύνας, ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν κανόνων οἷτινες διέπουν τὴν οἰκονομικὴν συναλλαγὴν.

Δ' Μαθήματα του 'Ανθρωπίνου παράγοντος. Τὰ μαθήματα ταύτα, ἰδιαίχοντα εἰς τὴν Σχολὴν μας, ἀποβλέπουν νὰ ἐξετάσουν τὸν ἄνθρωπον ὡς βασικὸν συντελεστὴν τῆς παραγωγῆς καὶ νὰ δώσουν τὴν ὀρθὴν λύσιν τοῦ θεμελιώδους προβλήματος, τὸ ὁποῖον προκύπτει ἐν τῇ οικονομικῇ ζωῇ, τῆς βελτιώσεως τῶν ὄρων διαβιώσεως τῶν ἐργαζομένων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας. Ζητεῖται, δηλονότι, νὰ ἀνευρεθοῦν οἱ ὅροι τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας καὶ ἀποδόσεως καὶ νὰ ἐξετασθοῦν τὰ σχετικὰ προβλήματα, ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Τεχνικῆς καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ψυχολογίας (ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς), τῆς Ὑγιεινῆς, τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ τῆς Διοικητικῆς. Ἐπιδιώκεται πῶς θὰ ἀποφευχθῇ ὁ περιττός κόπος καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ χρόνου, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τούτων καλυτέρους ὁρους τεχνικῆς, ὑγιεινῆς, ψυχικῆς ἱκανοποιήσεως, ἢ μειζῶν ἀπόδοσις τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου, ἐπ' ὠφελείᾳ του καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ συνόλου, δεόν νὰ ἐκμεταλλεθῶμεν τὰς σωματικὰς, ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἱκανότητας. Ἐπιζητεῖται νὰ ἐπανελεθῇ ἡ χαρὰ εἰς τὴν ἐργασίαν, νὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ ἔνστικτον τῆς δημιουργικότητος, νὰ ἀποδεσμευθοῦν αἱ δυνάμεις τῆς πρωτοβουλίας ἐκάστου, νὰ εὑρυνθοῦν αἱ προοπτικαὶ καὶ νὰ ἐναρμονισθοῦν αἱ προσπάθειαι. Ἐρευνᾶται ὁ ἄνθρωπος ὄχι ὡς μέσον, ἀλλ' ὡς σκοπός. Ἡ σημασία τῶν μαθημάτων τούτων, μὲ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐπιχειρήσεων, τὸν καταμερισμὸν τῆς ἐργασίας καὶ τὸν διεθνῆ ἀνταγωνισμὸν, καθίσταται ὁσημέραι μεγαλυτέρα, ἰδίᾳ διὰ τὴν καθυστερημένην, καὶ τεχνικῶς καὶ ὄργανωτικῶς, χώραν μας.

Ε' Τεχνικὰ μαθήματα. Ἡ διδασκαλία τῶν Τεχνικῶν μαθημάτων δὲν ἀποβλέπει νὰ καταρτίσῃ Τεχνικούς. Τοῦτο εἶναι ἔργον ἀφ' ἑνὸς τῶν Πολυτεχνείων καὶ τῶν οἰκείων Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων, εἰς ἐλάχιστον δὲ κύκλον, τῶν μέσων καὶ κατωτέρων Τεχνικῶν Σχολείων. Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι, ὄχι ἡ εἰδίκευσις ἀλλ' ἡ ἐνημέρωσις καὶ ὁ προσανατολισμὸς τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ καὶ εὐχερὴς ἡ ἀμοιβαία κατανόησις τῶν διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν στελεχῶν. Ἡ Σχολή, κατανοοῦσα τὴν σημασίαν τῆς ὁλοκλήρου ἐξελισσομένης Τεχνικῆς εἰς τὸν καθόλου κοινωνικὸν καὶ οἰκονομικὸν βίον, φιλοδοξεῖ ὅπως οἱ ἀποφοιτῶντες ἐξ αὐτῆς εἶναι ἀρτίως ἐξοπλισμένοι, ὥστε νὰ ἀποβοῦν ἱκανοὶ συνεργάται εἰς τὸ ἔργον τῆς βιομηχανικῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ τόπου καὶ συνάμα νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὰς τεχνικὰς προόδους καὶ τὴν ἐπιπτώσιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς οικονομικῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

ΣΤ' Λοιπὰ μαθήματα. Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκονται, ἐπίσης, αἱ ξένη γλῶσσα (γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ) καὶ ἡ στενογραφία. Ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, στενογραφίας, ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας εἰς ξένην γλῶσσαν κλπ., ὑποχρεοῖ τούς σπουδαστὰς νὰ ἐξετασθοῦν μέχρι τοῦ τέ-

λους τοῦ Β' ἔτους σπουδῶν, εἰς μίαν τῶν δύο διδασκομένων γλωσσῶν, συνάμα δὲ βελτιώνει, κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις, τὴν βαθμολογίαν τοῦ σπουδαστοῦ τοῦ ἐπιτυχάνοντος καὶ εἰς τὴν ἑτέραν ξένην γλῶσσαν, ὡσαύτως βελτιοῦται ἡ βαθμολογία τοῦ δίδοντος «ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ» ἐὰν οὗτος ἐπιτύχη εἰς μίαν ξένην γλῶσσαν ἢ περισσότερας ἢ ἐὰν ἐπιδείξη ἑπαρκῆ ἐπίδοσιν εἰς τὴν στενογραφίαν καὶ Δακτυλογραφίαν.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Οἱ σπουδασταὶ ἀσκοῦνται τακτικῶς, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν καθηγητῶν, ἐκτὸς ἢ ἐντὸς τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ ὠρολόγιον πρόγραμμα ὥρων. Αἱ ἀσκήσεις αὗται ἀποσκοποῦν εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀπὸ ἕδρας διδασκομένων καὶ τὴν δι' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν πράξιν ἐπαφῆς παγίωσιν τῶν κατὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν κτωμένων γνώσεων. Κατὰ τὰς ἀσκήσεις ἐλέγχεται ὁ βαθμὸς ἐπιδόσεως ἐνὸς ἐκάστου, σπουδαστοῦ καὶ ὑποβοηθοῦνται οἱ ἀσθενέστεροι νὰ συμβαδίσουν μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν. Ἡ συμμετοχὴ τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς ἐν λόγῳ φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ἢ δὲ διδομένη βαθμολογία ἐπηρεάζει τὴν βαθμολογίαν κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Βάσει προγράμματος, ἅπαξ ἢ δις καθ' ἑβδομάδα καὶ καθ' ὥραν κατὰ κανόνα πρὸ μεσημβρίας, οἱ σπουδασταὶ τοῦ Γ' ἔτους ἐπισκέπτονται γραφεῖα δημόσια ἢ ἰδιωτικά, ὀργανισμοὺς καὶ ἐπιχειρήσεις (ἰδίως ἐργοστάσια), ὅπου γίνονται ἐπιτόπια μαθήματα παρὰ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἀρμοξίων τεχνικῶν, διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν ὀργάνων τῶν ἐν λόγῳ γραφείων καὶ ἐπιχειρήσεων.

Πρὸ τῆς ἐπισκέψεως, ὁ ἀρμόδιος Καθηγητὴς διαθέτει ἐν ἡ καὶ περισσότερα ἑκτακτὰ μαθήματα πρὸς παρασκευὴν τῶν σπουδαστῶν, μετὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν ἐπακολουθεῖ ἀνασκόπησις καὶ κριτικὴ. Εἰς τὴν διάθεσιν τῶν σπουδαστῶν τίθενται ὅλα τὰ δυνατὰ στοιχεῖα πρὸς πλήρη κατατοπισμὸν τῶν.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Ἡ Σχολή, χάριν τῶν σπουδαστῶν αὐτῆς, ὀργανώνει, ἐκτὸς προγράμματος, σειρὰν ἐλευθέρων μαθημάτων ἐκ μέρους εἰδικῶν ἐπιστημόνων. Παραλλήλως, ἐπιθυμοῦσα νὰ συνδυάσῃ τὴν κατ' ἀνάγκην θεωρητικὴν μόρφωσιν μετὰ τῆς πράξεως ὀργανώνει κατ' ἔτος σειρὰν πρακτικῶν μαθημάτων ἐκ μέρους διαφόρων ὀικονομικῶν παραγόντων. Μετὰ τὸ πέρας ἐκάστου μαθήματος καλοῦνται, κατὰ κανόνα, οἱ παρακολουθοῦντες σπουδασταὶ νὰ διατυπώσουν τὰς τυχόν ἀπορίας τῶν ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ πεδίου καὶ παρέχονται αὐτοῖς αἱ δέουσαι ἐξηγήσεις. Προσδοκῶνται λίαν ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς τοιαύτης ὀργανωμένης ἐπαφῆς μεταξὺ Σχολῆς καὶ τοῦ δρώντος ἐν τῇ πράξει ὀικονομικοῦ κόμου, εἰς ὄφελος τῶν σπουδαστῶν.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Α' ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

	Έξάμηνα	
	I	II
Πολιτική Οικονομία	3	3
Οικονομική Γεωγραφία	2	2
Τεχνική του Οικονομικού βίου (Έμποριον)	2	2
Γενική Λογιστική	4	5
Γενικά και Οικονομικά Μαθηματικά	3	3
Δημόσιον Δίκαιον	2	2
Ίδιωτικόν Δίκαιον	3	3
Όργανωσις τών Έπιχειρήσεων	2	2
Φυσική	3	2
Χημεία	2	2
Γαλλικά ή Άγγλικά	3	3
Στενογραφία (προαιρετικώς)	2	2
	32	32

Β' ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

	Έξάμηνα	
	I	II
Πολιτική Οικονομία και Οικονομική Ίστορία	3	3
Ίδιωτική Οικονομική	4	4
Δημοσία Οικονομία	2	3
Στατιστική	2	2
Τεχνική του Οικονομικού βίου (Τράπεζαι, Ασφάλεια, Μεταφοραί)	2	2
Γενική Λογιστική	4	4
Ίδιωτικόν Δίκαιον	2	2
Έμπορικόν Δίκαιον	2	2
Όργανωσις τών Έπιχειρήσεων	2	2
Έμπορευματολογία	3	2
Μηχανογνωσία και Ήλεκτροτεχνία	4	4
Γαλλικά ή Άγγλικά	2	2
	32	33

Πολιτική Οικονομία	1	1
Οικονομική Πολιτική	6	5
Δασμολογική και Τελωνειακή Νομοθεσία και Πολιτική	2	2
Γενική Λογιστική και Έλεγκτική	3	3
Βιομηχανική Λογιστική	3	3
Έμπορικόν Δίκαιον	2	2
Μεταλλευτική Οικονομία και Νομοθεσία	—	3
Όργανωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων	2	2
Όργανωσις Ἐργοστασίων	3	3
Κοινωνική Πολιτική και Ἐργατικόν Δίκαιον	3	3
Ψυχοτεχνική και Φυσιολογία τῆς Ἐργασίας	2	2
Βιομηχανική Ὑγιεινή	2	2
Ἐμπορευματολογία	3	—
	30	30

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ «ΤΕΤΑΡΤΗΣ»

Ἡ Σχολή, ἐπιθυμοῦσα νά εἶναι πραγματικόν ἐλεύθερον πνευματικόν κέντρον ἀκτινοβολοῦν γενικώτερον καί ὄχι μόνον ἐντός τῶν περιωρισμένων πλαισίων ἐνός ἐκπαιδευτηρίου, ὀργανώνει καθ' ἑκάστην Τετάρτην, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας (Ρόοζεβελτ) 84 παραρτήματός της, διαλέξεις καθηγητῶν καί ἄλλων ἐπιστημόνων, ὡς καί οικονομικῶν καί πολιτικῶν παραγόντων, ἐπὶ θεμάτων τῆς συγχρόνου ζωῆς. Μεθ' ἑκάστην διάλεξιν ἐπακολουθεῖ συζήτησις, καθ' ἣν ἐλευθέρως ἐκτίθενται αἱ διάφοροι ἀπόψεις. Ἡ Σχολή εἶναι ὑπερήφανος ὅτι σέβεται πᾶσαν ἐπιστημονικὴν γνώμην καί ἄποψιν. Ἡ Σχολή ὡσαύτως καλεῖ ξένους διακεκριμένους ἐλδικούς ἐπιστήμονας οἱ ὅποιοι διδόντες σειρὰν μαθημάτων διὰ τοὺς σπουδαστάς καί διαλέξων διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Τοιοῦτοτρόπως, δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς Ἕλληνας νά γνωρίσουν τὴν ξένην σκέψιν καί νά ἀνταλλάξουν τὴν πειρὰν τῶν ἐπὶ ζητημάτων ἐμπιπτόντων, φυσικά, εἰς τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς Σχολῆς.

ΘΕΡΙΝΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ

Ἡ Σχολή, ὀργανώνει κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς :

1. **Φροντιστηριακὰς καί πρακτικὰς ἀσκήσεις** τῶν σπουδαστῶν καί πτυχιούχων, ἰδίως Ὀργανώσεως Ἐπιχειρήσεων καί Ἐργοστασίων, Ψυχοτεχνικῆς, Λογιστικῆς, Ἐμπορικῆς Ἀλληλογραφίας, Φορολογικῆς Νομοθεσίας, Ξένων γλωσσῶν καί Στενογραφίας.

2. **Ἐπεξεργασίας θεμάτων** διαφόρων, τιθεμένων κυρίως ὑπὸ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καί Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν.

Αἱ ἐργασίαι αὗται εἶναι ἀπολύτως προαιρετικαὶ ἔχουν δέ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, σκοπὸν τὴν διατήρησιν τῆς ἐπαφῆς Σχολῆς καί σπουδαστῶν καί τὴν ὑποβοήθησιν τῶν τελευταίων, ἄνευ κοπώσεώς των, εἰς τὴν καλυτέραν καί πρακτικώτεραν κατανόησιν τῶν διδαχθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μαθημάτων.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Τριῶν κατηγοριῶν ἐξετάσεις εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὴν Σχολήν :

Αἱ Εἰσαγωγικαί. Εἰς ταύτας ὑπόκεινται οἱ ὑποψήφιοι πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολήν.

Αἱ Τμηματικαί. Κατ' αὐτάς οἱ σπουδασταὶ ἐξετάζονται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους—ἢ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἐξαμήνου διὰ τὰ διδασκόμενα ἐπὶ ἑν ἐξάμηνον μαθήματα—ἐφ' ὅλης τῆς διδασκτέας κατὰ τὸ ἔτος—ἢ τὸ ὑπ' ὄψει ἐξάμηνον—ὕλης.

Αἱ Πτυχιακαί. Αἱ Πτυχιακαὶ Ἐξετάσεις διεξάγονται ἐπὶ κυρίων θεμάτων ὀρισμένων μαθημάτων (τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, τῆς Φορολογικῆς Νομοθεσίας, τῆς Ὀργανώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Ἐργοστασίων, τῆς Γενικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς, τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ Δικαίου, τῆς Βιομηχανικῆς Τεχνολογίας καὶ τῆς Ἐμπορευματολογίας), πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ Πτυχίου τῆς Σχολῆς. Εἰς ταύτας ὑποβάλλονται οἱ σπουδασταὶ μετὰ τὸ ἐπιτυχὲς πέρασ τῶν Τμηματικῶν Ἐξετάσεων τοῦ τελευταίου ἔτους σπουδῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἐξεπλήρωσαν τὰς οἰκείας ἐκπαιδευτικὰς ὑποχρεώσεις των.

ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Αἱ Εἰσαγωγικαὶ Ἐξετάσεις θὰ διενεργηθοῦν γραπτῶς τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ προσηχοῦς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. τὴν πρώτην ἀπὸ 8ω 30' ἕως 13ω 30' καὶ μετὰ μεσημβρίαν ἀπὸ 16ω ἕως 19ω.

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται, δι' ἀποχρῶντα λόγον νὰ ἀναβάλλῃ τὰς Εἰσιτηρίους Ἐξετάσεις ἐπὶ 10ῆμερον, κατ' ἀνώτατον ὄριον, γνωστοποιούσα τοῦτο 3 τουλάχιστον ἡμέρας πρότερον.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς συγκροτεῖ τὴν Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας Πρόεδρος εἶναι ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, Γραμματεὺς ὁ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς καὶ μέλη ἀνὰ δύο Ἐξετασταὶ δι' ἕκαστον μάθημα.

Πὰς ὑποψήφιος δέον, πέντε ἡμέρας πρὸ τῶν ἐξετάσεων, νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς, αἰτησὶν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτονται :

- α) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα,
- β) τίτλος σπουδῶν,
- γ) πιστοποιητικὸν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ὑπηρέσεως, ἐὰν κέκτηται τοιαύτην.
- δ) μία φωτογραφία 4Χ6 ἐκτ. διὰ τὴν χορηγηθησομένην προσωρινὴν σχολικὴν ταυτότητα.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ἢ ἐπὶ ἰδιαιτέρου φύλλου συναπτομένου εἰς τὴν αἴτησιν, ἀναγράφεται δῆλωσις τοῦ ὑποψηφίου ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Εἰσαγωγικῶν Ἐξετάσεων. Πέραν τῆς ἄνω προθεσμίας, οὐδεμίαν αἴτησις γίνεται δεκτὴ, δι' οἰονδήποτε λόγον καὶ ἐὰν ἐπῆλθεν ἡ καθυστέρησις τῆς ὑποβολῆς τῆς.

Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, ὁ ὑποψήφιος δέον νὰ κατα-

βάλη εξέταστρα, έκ δραχ. 200. Ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς χορηγεῖ εἰς τὸν ὑποψήφιον προσωρινὴν σχολικὴν ταυτότητα, διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῆς ὁποίας δύναται οὗτος νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς Εἰσαγωγικὰς Ἐξετάσεις.

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

Τὰ μαθήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξετάζονται οἱ ὑποψήφιοι, εἶναι :

α) Ἐκθέσεις Ἰδεῶν.

β) Μαθηματικά (Ἀριθμητικὴ καὶ Ἀλγεβρα), καὶ

γ) Γεωγραφία.

Οἱ ὑποψήφιοι, ἐξεταζόμενοι, εἶναι ἐλεύθεροι εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεών των.

Τὰ θέματα καθορίζονται, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Διευθυντοῦ διὰ τὴν Ἐκθέσιν Ἰδεῶν καὶ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν διὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα, ὑπὸ τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ κληρώσεως.

Οἱ ὑποψήφιοι ὀφείλουσιν νὰ χειρισθοῦν ἐλευθέρως τὸ τιθέμενον θέμα ἐκθέσεως, χρησιμοποιοῦντες τὴν καθαρεύουσαν ἢ τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν. Ὡς πρὸς τὰ Μαθηματικά καὶ τὴν Γεωγραφίαν δεόν νὰ λύσουσιν ἓν ζήτημα ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀριθμητικῆς, ἓν ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀλγεβρας καὶ δύο ἐκ τῶν τριῶν τῆς Γεωγραφίας. Ἐκαστὸν ζήτημα δύναται νὰ εἶνε σύνθετον, ἐκ πλείονων ἐπὶ μέρους ἐρωτήσεων ἢ ἐξ ὕλης καὶ προβλήματος ἢ ἐξ αὐτοτελοῦς ἀριθμητικῆς (ἢ ἀλγεβρικῆς) πράξεως καὶ προβλήματος κλπ). Τὰ διδόμενα ὡς ζητήματα Ἀριθμητικῆς ἐπιλύονται ὑποχρεωτικῶς, διὰ τῶν μεθόδων τῆς Ἀριθμητικῆς τὰ δὲ τοιαῦτα τῆς Ἀλγεβρας διὰ τῶν μεθόδων τῆς Ἀλγεβρας.

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗ ὙΛΗ

Ἡ ὕλη ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἶνε ἡ κατωτέρω ἓν γενικαῖς γραμμαῖς καθοριζομένη.

Ἐκθέσεις Ἰδεῶν

Ἡ Ἐκθέσις Ἰδεῶν περιστρέφεται περὶ τὰ ἐξῆς θέματα, ἐνδεικτικῶς σημειούμενα.

1. Ὁ σχηματισμὸς τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν. Αἱ ἀνθρώπιναι ἀνάγκαι καὶ ἡ ἱκανοποίησις αὐτῶν. Τὰ παραγωγικὰ ἔργα τοῦ πλοῦτου. Ἡ ἐργασία καὶ ὁ καταμερισμὸς τῶν ἔργων. Ὁ πολιτισμὸς. Ὁ ρόλος τῆς τεχνικῆς. Τὸ φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

2. Ἡ οἰκογένεια. Ἡ φυλὴ καὶ τὸ ἔθνος. Τὸ Κράτος. Τὸ Δίκαιον. Ὁ Νόμος. Ἡ σημερινὴ ὀργάνωσις τῶν εὐρωπαϊκῶν κοινωνιῶν. Ἡ ὀργάνωσις τῆς συγχρόνου Πολιτείας. Τύποι πολιτευμάτων. Καθῆκοντα ἀπέναντι τοῦ Κράτους.

3. Τὸ ἠθικὸν πρόβλημα. Ὁ ρόλος τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς λογικῆς εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ κύρια ἠθικὰ ἰδέαι : Τὸ καλόν, τὸ ἀγαθόν, τὸ καθῆκον, τὸ δικαίωμα, ἡ ἐλευθερία, ἡ πειθαρχία, ἡ εὐθύνη, ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ ἀρετὴ.

4. Συναισθήματα: Ἡ δικαιοσύνη, ἡ φιλανθρωπία, τὸ συμφέρον, ἡ ἡδονή, ἡ ἀνάγκη, τὸ θάρρος καὶ ἡ εὐκρίνεια, Ὁ φόβος. Ὁ χαρακτηριστὴρ. Καθήκοντα τοῦ ἀτόμου ἐναντὶ τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἡ ὄργανωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας. Καθήκοντα ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας. Ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη. Ἡ ἀξία τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς.

5. Ἡ πρωτοβουλία, ὁ ἀνταγωνισμὸς. Ἡ ὁμαδικὴ δράσις, ὁ συνεταιρισμὸς. Αἱ κοινωνικαὶ ἀντιθέσεις. Ἡ κοινότης τῶν συμφερόντων. Τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα. Ἡ ἐλευθερία τῆς ἐργασίας. Ἡ προστασία τοῦ ἐργαζομένου.

6. Ἡ κοινότης. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν γενέτειραν. Ὁ τοπικισμὸς. Ἡ Πατρίς. Πατριωτισμὸς. Σωβινισμὸς. Ἰμπεριαλισμὸς. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνότης. Ἡ Ἀνθρωπότης. Ἡ διεθνὴς συνεργασία. Ὁ Ο.Η.Ε.

7. Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα. Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Πολιτισμὸν. Ἡ περίοδος τῶν Περσικῶν πολέμων. Ἡ Ἀθηναϊκὴ Δημοκρατία. Ἡ διάδοσις τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς. Ἡ Εὐρώπη καὶ τὸ Βυζάντιον. Ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀναγέννησιν. Οἱ Ἑλληνες κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν. Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους. Τὸ Ἀλβανικὸν ἔπος καὶ ἡ Ἑθνικὴ Ἀντίστασις. Αἱ ἔθνικαί μας θυσίαι καὶ αἱ ἔθνικαὶ διεκδικήσεις. Τὰ δίκαιά μας ἐπὶ τῆς Βορ. Ἡπείρου καὶ τῆς Κύπρου. Ἡ ἀξία τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ ἰδεώδη ἐνὸς Ἑλλήνου. Ἡ ἔθνικὴ ἐνότης. Ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς Χώρας.

8. Ἡ ἀξία τῆς μορφώσεως. Ὁ ρόλος τῆς Ἐπιστήμης εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἀνθρωπότητος. Ἡ ἀξία τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ. Ἐπαγγελματικὴ συνειδησις. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Καθήκοντα τοῦ Σπουδαστοῦ ἀπέναντι τῆς Σχολῆς.

Μαθηματικά

Α' Ἀριθμητικὴ: Ἀριθμοὶ καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Διαιρετότης. Πρῶτοι ἀριθμοὶ. Μέγιστος κοινὸς διαιρέτης καὶ ἐλάχιστον κοινὸν πολλαπλάσιον. Τετραγωνικὴ ρίζα, Κλάσματα καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Μονάδες μετρήσεως καὶ ἰδίαι αἱ χρησιμοποιούμεναι ἐν Ἑλλάδι. Συμμιγεῖς ἀριθμοὶ καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ποσὰ ἀνάλογα καὶ ἀντίστροφα. Λόγοι, ἀναλογίαι καὶ μέθοδοι. Ποσοστὰ. Μερισμὸς εἰς μέρη ἀνάλογα. Προβλήματα ἑταιρείας, μείξεως, συντήξεως, τόκου ἀπλοῦ, ὑφαιρέσεως, κοινῆς λήξεως καὶ μέσης λήξεως.

Β' Ἄλγεβρα: Σύστημα θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Περί τοῦ μηδενὸς ὡς ἀριθμοῦ. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Μετασχηματισμοὶ τῶν ἀλγεβρικῶν παραστάσεων. Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ ἀλγεβρικῶν κλασμάτων. Ἐξιώσεις πρώτου βαθμοῦ μεθ' ἐνὸς ἀγνώστου. Λύσις δι' ἀλγεβρικῶν μεθόδων προβλημάτων τόκου, ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ὑφαιρέσεως, μερισμοῦ, μέσης καὶ κοινῆς λήξεως, μείξεως καὶ συντή-

ξεως, κινήσεως. Ἀνισότητες. Συστήματα πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων μετ' ἰσαριθμῶν ἀγνώστων. Ρίζαι καὶ δυνάμεις μὲ ἐκθέτας κλασματικούς καὶ ἀρνητικούς. Ἐξισώσεις β' βαθμοῦ μὲ ἓνα ἀγνώστον. Πρόοδοι ἀριθμητικαὶ καὶ γεωμετρικαί. Λογάριθοι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν.

Γεωγραφία

Πληθυσμὸς τῆς γῆς, κατανομὴ αὐτοῦ, φυλαί, θρησκείαι, ἔθνη, κράτη, βαθμίδες πολιτισμοῦ. Αἱ χώραι τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ὠκεανίας, καὶ αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν. Θέσις, Ὄριζόντιος διαμελισμὸς, ἔδαφος, κλίμα, κυριώτερα προϊόντα, πληθυσμὸς, σημαντικώτεραι πόλεις, ταξίδια. Ἐμπόριον μετὰ τῆς Ἑλλάδος τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς Βραζιλίας, τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς. Συνοπτικὴ φυσικὴ καὶ πολιτικὴ ἐξέτασις τῆς Ἑλλάδος. Διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Ἑλλάδος: Γεν. Διοικήσεις, Νομοί, Πρωτεύουσαι αὐτῶν. Κυριώτερα παραγόμενα καὶ ἐξαγόμενα προϊόντα κατὰ μεγάλας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος. Ἐξωτερικὸν ἔμπόριον τῆς Ἑλλάδος, ἔσωτερικαὶ συγκοινωνίαι. Κύπρος, Βόρειος Ἡπειρος. Περιγραφή ταξιδίων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ

Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὸν καθορισθέντα τόπον τῆς ἐξετάσεως 30' πρὸ τῆς ὥρας ἐνάρξεως αὐτῆς.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἐξεταστῶν καὶ τῶν ἐποπτῶν, τοποθετεῖ τοὺς ὑποψηφίους εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ἐξετάσεων, τῆς ὁποίας προηγουμένως ἔχει συνταχθῆ διαγράμμα. Ἡ εἴσοδος τῶν ὑποψηφίων γίνεται ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς Σχολικῆς ταυτότητος. Ὁ ὑποψήφιος δέον νὰ ἀναγράψῃ τὸ ἐπώνυμόν του, τὸ ὄνομα καὶ τὸ πατρῴνυμον εἰς τὸν οἰκειὸν τόπον τοῦ φύλλου χάρτου. Ἡ παράλειψις τῶν στοιχείων τούτων καθιστᾶ ἄκυρον τὸ γραπτόν. Μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν ἐποπτῶν, οὐδεὶς δύναται δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ ἐξέλθῃ τῆς αἰθούσης· ὑποψήφιος ἐξελεθὼν θεωρεῖται παραιτηθεὶς τῆς ἐξετάσεως.

Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς κλήρωσιν τῶν θεμάτων, ὃ δὲ κύριος ἐξεταστής συντάσσει ὀριστικῶς τὸ θέμα πρὸς ἐξέτασιν. Ἡ ἐξέτασις ἀρχίζει τὴν καθορισθεῖσαν ὥραν ἀκριβῶς, ἔστω καὶ ἀν᾿ ἀπουσιάξῃ ὁ τακτικὸς ἐξεταστής, ὅστις ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ ἢ ἄλλου Καθηγητοῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ. Δίδεται τὸ παράγγελμα τῆς ἐνάρξεως, ἀφοῦ προηγουμένως ἀνακοινωθῆ ὁ χρόνος ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον νὰ παραδοθῶν τὰ γραπτά. Ὁ κανονικὸς χρόνος ἐξετάσεως, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν θεμάτων καὶ τὰς τυχόν ἐπεξηγήσεις ἐπ' αὐτῶν, εἶναι 2 ὥραι καὶ 30'. Ὁ ἐξεταστής ἔχει δικαίωμα, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ, νὰ περιορίσῃ τὸν χρόνον, ὅχι ὅμως κάτω τῆς ὥρας, ἢ νὰ αὐξήσῃ τοῦτον κατὰ ἡμίσειαν ὥραν, δηλώνων τοῦτο εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τοῦ θέματος.

Ἄμα τῇ περατῶσει τῆς ἐξετάσεως, ὁ ὑποψήφιος ὀφείλει νὰ παρα-

δώση τὸ γραπτὸν καὶ νὰ ἐξέλθῃ τῆς αἰθούσης. Τὸ γραπτὸν παραδίδεται εἰς τὸν ἐξεταστὴν ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς ταυτότητος τοῦ ὑποψηφίου. Συγχρόνως οὗτος καλύπτει τὸ ὄνοματεπώνυμόν του διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ φύλλου τοῦ γραπτοῦ προσκεκολλημένου τεμαχίου ἀδιαφανοῦς χάρτου. Ὁ ἐξεταστής σημειώνει τὸν χρόνον τῆς παραδόσεως ἐκάστου γραπτοῦ.

Τὰ γραπτὰ μονογραφοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐξεταστοῦ καὶ ἐνὸς ἐπόπτου. Τὰ οὕτω μονογεγραμμένα γραπτὰ παραδίδονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τοὺς ἐξεταστάς, ὑποχρεουμένους νὰ τὰ ἐπιστρέψουν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς.

ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ἡ κρίσις καὶ βαθμολόγησις τῶν γραπτῶν τῶν ἐξεταζομένων γίνεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

α) Ἐκαστος ἐξεταστής βαθμολογεῖ ἰδιαιτέρως ἕκαστον γραπτὸν, βαθμὸς δὲ τοῦ μαθήματος λαμβάνεται τὸ σύνολον τῶν δύο βαθμῶν.

β) Ἐλάχιστος βαθμὸς εἶναι τὸ 0 καὶ μέγιστος, δι' ἕκαστον μὲν βαθμολογοῦντα ἐξεταστὴν τὸ 10—συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῇ Σχολῇ ἰσχύουσαν κλίμακα βαθμολογίας— δι' ἕκαστον δὲ γραπτὸν τὸ 20 (ὡς ἄθροισμα τῶν βαθμῶν τῶν δύο βαθμολογούντων).

γ) Ἡ βαθμολόγησις γίνεται ἐπὶ γραπτῶν μὲ ἐσφραγισμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἐξεταζομένων διὰ τεμαχίου χάρτου ἀδιαφανοῦς.

δ) Ἐκαστος τῶν ἐξεταστῶν ἐκάστου μαθήματος βαθμολογεῖ ἅπαντα τὰ γραπτὰ εἰς ἰδίαν Κατάστασιν, ἀγνοῶν τὴν βαθμολογίαν τοῦ συνεξεταστοῦ. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἀποσφραγίσεως τῶν ὀνομάτων, δύνανται νὰ γίνῃ μεταφορὰ τῶν βαθμῶν ἐκ τῶν ἀτομικῶν πινάκων βαθμολογίας ἐκάστου ἐξεταστοῦ εἰς τὸ γραπτὸν τοῦ ἐξεταζομένου, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς καταχωρήσεως τῶν βαθμῶν εἰς τοὺς πίνακος γενικῆς βαθμολογίας.

ε) Ἡ βαθμολογία Ἀριθμητικῆς καὶ Ἀλγέβρας εἶναι ἐνιαία, τοῦ οἰκείου βαθμοῦ ἀποτελοῦντος τὸν βαθμὸν τῶν Μαθηματικῶν.

ς) Εἰς τὴν Ἐκθεσὶν Ἰδεῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν κατὰ σειράν : ὁ τρόπος χειρισμοῦ τοῦ θέματος, ἡ συνέπεια καὶ ἀριτιότης τῆς ἐκφράσεως, τὸ συνεκτικὸν τῆς φράσεως, ὁ πλοῦτος τῶν νοημάτων, ἡ ἀκριβολογία, ἡ καλλιλογικὴ ἀξία, ἡ σύνταξις καὶ ἡ ὀρθογραφία εἰς τὴν γλῶσσαν ἐπρωτίμην ὁ ἐξεταζόμενος, ἡ τάξις τοῦ γραπτοῦ, ἡ καθαρογραφία. Ἐξετάζεται μόνον ἡ τεχνικὴ τῆς ἐκθέσεως· αἱ ἰδέαι δὲν κρίνονται. Γραπτὸν, ἐν τούτοις, μὲ ἀπόψεις σαφῶς ἀντιθέτους πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, συνεπάγεται ἀποκλεισμόν τοῦ ἐξεταζομένου ἄνευ κρίσεως.

ζ) Εἰς τὰ Μαθηματικὰ καὶ τὴν Γεωγραφίαν, πλὴν τῆς ὀρθότητος τῶν ἀπαντήσεων, ἐξετάζονται : ὁ τρόπος χειρισμοῦ τοῦ θέματος, ἡ συντακτικὴ καὶ γραμματικὴ ὀρθότης τῶν φράσεων, ἡ ὀρθογραφία, ἡ τάξις τοῦ γραπτοῦ, ἡ καθαρογραφία. Πάντως, ἀπαντήσεσι ὀρθαὶ ἀπὸ ἀπόψεως συλλογισμῶν ἐπὶ ἐνὸς θέματος Ἀριθμητικῆς καὶ ἐνὸς Ἀλγῆ

βρας ασφαλίζουν υπέρ του εξεταζομένου τουλάχιστον τήν βάσιν (10) εις τὰ Μαθηματικά. Τό αὐτό ἰσχύει διά τήν Γεωγραφίαν, ἂν αἱ ἀπαντήσεις εἶναι ἀκριβεῖς ἐπί δύο ζητημάτων.

η) Ἄπρεπής συμπεριφορά, προσπάθεια αντιγραφῆς κλπ., κατά τήν διεξαγωγὴν τῆς ἐξετάσεως, συνεπάγονται ὀλοσχερῆ ἀποκλεισμόν ἐκ τῶν Ἐξετάσεων καί, συνεπῶς, ἀπὸ τῆς τελικῆς κρίσεως.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ—ΕΙΣΑΚΤΕΟΙ

Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες :

α) οἱ λαμβάνοντες βαθμὸν τουλάχιστον 10 εἰς ἕκαστον μάθημα,
β) οἱ λαβόντες συνολικὸν ἄθροισμα τουλάχιστον 50, συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀπολυτηρίου τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσσεως. Εἰς τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει διητῆ, τουλάχιστον, δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δεόντως ἀποδεδειγμένην, ἀναγνωρίζονται τρεῖς βαθμοὶ ἐπὶ πλέον, προστιθέμενοι εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄθροισμα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐλαχίστου ὅριου τῶν 50 βαθμῶν. Ὡσαύτως, εἰδικὴ μέριμνα λαμβάνεται διὰ τοὺς ἀριστούχους τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσσεως.

Κρίνονται εἰσακτέοι οἱ συγκεντρώσαντες τὰ μεγαλύτερα σύνολα βαθμολογικῶν μονάδων, μέχρι τοῦ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἀύξανεται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων. Ἐντὸς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων, οἱ δικαιούμενοι νὰ ἐγγραφοῦν δύνανται νὰ υποβάλουν αἴτησιν ἐγγραφῆς—ἄλλως θεωροῦνται παραιτηθέντες—καί τὴν θέσιν αὐτῶν καταλαμβάνουν οἱ ἐπιλαχόντες κατὰ δεξιὰν ἐπιτυχίας. Οὐδεὶς δύνатаι νὰ ἐγγραφῆ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων Ὁ πρῶτος ἐπιτυχὼν καθίσταται ὑπότροφος τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφῶν (ΙΚΥ).

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Οἱ ὑποψήφιοι δεόν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξῆς ὁδηγίας :

1. Φροντίσατε νὰ εἴσθε εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξετάσεως τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, φέροντες ἀπαραιτήτως τὴν προσωρινὴν σχολικὴν ταυτότητά σας. Ἄν βραδύνετε, θὰ ἀποκλεισθῆτε ἀπὸ τὰς ἐξετάσεις. Σκεφθῆτε πόσον αὐτὸ δύνатаι νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ζωὴν σας.

2. Νὰ εἴσθε ἐφωδιασμένοι μὲ στυλογράφον (ἢ μελανοδοχεῖον καὶ κονδυλοφόρον) καὶ γομμολάστιχαν. Ἡ Σχολὴ θὰ σὰς ἐφοδιάσῃ μὲ τὸ φύλλον χάρτου διὰ νὰ ἀπαντήσετε εἰς τὸ θέμα, μὲ εἰδικὸν φύλλον διὰ τὰς σημειώσεις σας, καὶ μὲ τεμάχιον ἀπορροφητικοῦ χάρτου.

Ἀπαγορεύονται αἱ σημειώσεις, τὰ τετράδια, τὰ βιβλία, αἱ ἐφημερίδες καὶ πᾶν ὄ,τι γεννᾷ τὴν ὑπόνοιαν κακῆς χρησιμοποιήσεως του.

3. Καταλάβετε τὴν ἡριμνημένην θέσιν σας μὲ τάξιν καὶ εὐπρέ-

πειαν, άνταξίαν τής μορφώσεως και τής άνατροφής σας. Συμμορφωθήτε προς τας οδηγίας των έξεταστών και των έπόπτων, διά να διατηρηθή άτμόσφαιρα ήρεμίας, ή όποία σας είναι άπαραίτητος. Άποδείξατε ότι είσθε πολιτισμένοι άνθρωποι.

4. Ίδου ύπόδειγμα τής έπικεφαλίδος του χάρτου του γραπτού σας με τό όποϊον σας έφοδιάζει ή Σχολή:

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟΥ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ		ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
Έπώνυμον:		ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ	ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1953 - 1954
Όνομα έννομα πατρός:		ΜΑΘΗΜΑ :	
Άριθ. προσωρινής ταυτότητος:	Άριθμός θέσεως:	Άθηναι, τή _____ 1953	
Γράψατε τά στοιχεία σας εύκρινώς. Γράψατε τό έπωνυμόν σας με κεφαλαία γράμματα. Τό όρθογώνιον δεξιά (αύξων άριθ. γραπτού) δέν θά τό συμπληρώσετε σεις.			Ούτως επιβάλλεται γράψατε

Γράψατε τό έπώνυμόν σας με κεφαλαία γράμματα και με στρογγυλά καθαρά γράμματα τό όνομά σας, τόν πατρώνυμον, τόν άριθμόν σας τής προσωρινής ταυτότητος, τόν άριθμόν τής θέσεώς σας, εις τας έπι τούτω θέσεις του προς τά άριστερά σας μέρους τής έπικεφαλίδος. Εις τας προσδιορισμένας θέσεις δεξιά, γράψατε εις ποϊον μάθημα έξετάζεσθε και τήν ήμερομηνίαν τής έξετάσεως. Ή θέσις έντός του μικρού όρθογωνίου δεξιά (αύξων άριθμός γραπτού) θά συμπληρωθή ύπό τής Έξεταστικής Έπιτροπής.

5. Άποβάλατε τόν φόβον και έργασθήτε με ήρεμίαν. Τούτο πολύ θά συντελέση εις τήν έπιτυχίαν σας. Μή ένοχλήτε τόν διπλανόν σας και μη έπιτρέψετε να σας ένοχλοΐν. Μή άποπειραθήτε να αντιγράψετε. Θά άποκλεισθήτε των έξετάσεων. Σεβασθήτε τόν έαυτόν σας, τούς συνεξεταζομένους σας και τήν Σχολήν, ή όποία σας θέλει συνεργάτας και, έπομένως, εύπρεπείς και έντίμους.

6. Πρίν δώσετε τήν άπάντησιν σκεφθήτε καλώς και διατυπώσατε με τάξιν, μεθοδικώς και έλευθέρως, τας σκέψεις σας, άποφεύγοντες τας άοριστολογίας και τας άνευ περιεχομένου πόμπώδεις έκφράσεις. Δύνασθε να χρησιμοποιήσετε καθαρεύουσαν ή δημοτικήν γλώσσαν, άρκει αύτη να είναι συντακτικώς και γραμματικώς όρθή.

Σεβόμεθα πάσαν γνώμην, διά να σας δώσωμεν τό παράδειγμα να μάθετε να σεβέσθε και σεις τήν γνώμην των άλλων. Σας βλέπομεν ως έλευθέρους ανθρώπους, διό και ζητούμεν να μάς έκθέσετε τήν γνώμην σας και όχι να μάς πληροφορήσετε ποία είναι ή Ίδική μας.

7. Γράψατε εύαναγνώστως και μεθοδικώς. Ή τάξις και ή καθαρογραφία, άνευ έπιτηδεύσεως, σημαίνει ότι κατέχετε τό θέμα, ότι σκέπτεσθε κανονικώς και ότι έκτιμάτε τήν καλαισθησίαν. Άντιθέτως, ή κακογραφία σημαίνει, πολλάκις, προσπάθειαν συγκαλύψεως τής άγνοίας και των λαθων, και, ίσως κακόν χαρακτήρα. Βοηθήσατε τόν έξεταστήν να σας κρίνει εύχερως και χωρίς έκνευρισμόν. Μή, λησμονήτε, ότι και αύτός είναι άνθρωπος.

8. Εις πάσαν σελίδα αφήνετε περιθώριον έπαρκές. Άποφεύγετε

τὰς περιγραφὰς, τὰς παρεγγραφὰς μεταξὺ τῶν σειρῶν καὶ τὰς ὑπεργραφὰς εἰς τὰ περιθώρια καὶ ἄνω καὶ κάτω τῶν γραμμῶν. Ἀποδεικνύουν ἔλλειψιν συστηματικῆς σκέψεως. Εἰς ἕκαστον θέμα γράψατε μὲ μεγαλύτερα γράμματα: «Λύσεις (τάδε) ζητήματος, ὅπως καὶ εἰς πᾶσαν ἐρώτησιν—ἐάν τὸ θέμα ἔχη περισσοτέρας ἐρωτήσεις—γράψατε: «(τάδε) ἐρωτήσεις». Μετὰ τὴν ἀπάντησίν σας εἰς ἕκαστην ἐρώτησιν μας, διὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ ἐξέτασις τοῦ γραπτοῦ, ἀφήνετε μίαν κενὴν γραμμὴν· μεθ' ἕκαστην δὲ λύσιν τοῦ ὄλου ζητήματος, τρεῖς σειρὰς κενάς.

9. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ θέματος, ὁ ἐξεταστὴς παρέχει διαφωτιστικὰς πληροφορίες, κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν του. Πρέπει νὰ εἴσθε βέβαιοι ὅτι ἡ ἐπιθυμία του εἶναι νὰ σᾶς διαφωτίσῃ καὶ νὰ σᾶς διευκολύνῃ, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ πρέποντος. Αἱ ἐρωτήσεις ἐκ μέρους τῶν ὑποψηφίων, οἷονδήποτε περιεχόμενον καὶ ἂν ἔχουν, δὲν ἐπιτρέπονται, διότι ἀντὶ νὰ διευκολύνουν δημιουργοῦν σύγχυσιν καὶ βλάβη. Ἀφοσιωθῆτε ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ γραπτὸν σας. Ὁργανώσατε μὲ τάξιν καὶ σύστημα τὴν ἐργασίαν σας. Πιστεύσατε ὅτι αὐτὸ θὰ σᾶς εἶναι πολὺ χρήσιμον. Ἡ ἐπιτυχία ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους, καὶ μόνον ἀπὸ σᾶς.

10. Ὁ χρόνος τῆς ἀπαντήσεως εἶναι ἀπολύτως καθωρισμένος. Οὐδεμίαν παράτασιν ἐπιτρέπεται. Μόλις περατώσατε τὸ γραπτὸν σας, μελετήσατέ το μὲ πολλὴν προσοχὴν καὶ χωρὶς ἐκνευρισμόν, μεθ' ὃ παραδώσατέ το εἰς τὸν ἐξεταστὴν, καλύψατε ἐνώπιόν του τὸ ὄνομά σας, ἀφοῦ ἐπιδείξετε τὴν προσωρινὴν σας σχολικὴν ταυτότητα καὶ ἐξέλθετε ἀμέσως τῆς αἰθούσης.

11. Οἱ ἐξετασταὶ ἐνθυμοῦνται ὅτι καὶ αὐτοὶ ὑπῆρξαν ἐξεταζόμενοι. Βεβαιωθῆτε ὅτι θὰ σᾶς κρίνουν μὲ δικαιοσύνην καὶ ἀγάπην. Εἶναι φίλοι ὄλων σας· πρέπει νὰ τὸ πιστεύσατε.

12. Μὴ ἐπιχειρήσατε νὰ μεταχειρισθῆτε πλάγια μέσα. Θὰ ἀποκλεισθῆτε ἀπὸ τὰς ἐξετάσεις ἢ θὰ βαθμολογηθῆτε μὲ μηδέν. Ὁ χρησιμοποιοῦν πλάγια μέσα ὑποβιβάζει τὸν ἑαυτόν του, προσπαθεῖ νὰ ἀδικήσῃ τοὺς συνυποψηφίους του, ἀποδεικνύει ἔλλειψιν ἠθους καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Σχολὴν, παρακωλύει τὸ ἔργον τῆς καὶ βλάπτει γενικώτερον τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν.

Μάθετε νὰ εἴσθε ἀξιοπρεπεῖς καὶ ὄχι ἀναρριχώμενοι μὲ εὐτελεῖς μεθόδους. Μὴ λησμονῆτε ὅτι ἀπὸ τοὺς Νέους ἀναμένει τὸ Ἔθνος μίαν νέαν δημιουργικὴν ἐξόρμησιν, δυναμένην νὰ στηριχθῇ, μόνον, εἰς τὸ χρηστὸν ἦθος καὶ τὴν πραγματικὴν μόρφωσιν.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

ΠΟΙΟΙ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥΝ

1. Έγγράφονται εις τὸ πρῶτον ἔτος σπουδῶν, κατόπιν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, οἱ κεκτημένοι Ἀπολυτηρίου Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἢ Δημοσίας Ἐμπορικῆς ἢ Ἰσοτίμου ἄλλης Σχολῆς.

2. Κατ' Ἰούνιον ἐκάστου ἔτους, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὀρίζει, μετὰ πρότασιν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσακτέων εις τὸ πρῶτον ἔτος σπουδῶν.

Εἰσάγονται καθ' ὑπέρβασιν :

α) οἱ ἔχοντες βαθμὸν 18 καὶ ἄνω ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ διαγωγὴν τουλάχιστον κοσμίαν, καὶ
β) οἱ περατώσαντες ἐπιτυχῶς τὸ Α' ἔτος, τουλάχιστον, ἄλλης Ἀνωτάτης συναφοῦς Σχολῆς, καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ἐγγράφονται ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εις τὸ Β' ἔτος σπουδῶν οἱ τριετεῖς τῆς Νομικῆς, Χημικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, Μηχανολόγων, Ἠλεκτρολόγων καὶ Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῶν ἰσοτίμων πρὸς τὰς ἄνω Σχολὰς Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

4. Οὐδεὶς καὶ δι' οὐδένα λόγον ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγραφῆ εις τὴν Σχολὴν μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου.

5. Οὐδεὶς σπουδαστὴς ἐγγράφεται ἄνευ προηγουμένης ἱατρικῆς ἐξετάσεως. Ἀποκλείεται ἀπολύτως ἡ ἐγγραφή σπουδαστοῦ πάσχοντος ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Πρὸς ἐγγραφήν, τὸ πρῶτον, εις τὴν Σχολὴν ἀπαιτοῦνται :

α) αἴτησις ἐφ' ἄπλου χάρτου,

β) τίτλος σπουδῶν,

γ) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εις τὸ Μητρώον Δήμου ἢ Κοινότητος.

δ) δελτίον ἐξετάσεως ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς, καὶ

ε) τρεῖς φωτογραφίαι.

Κατὰ τὴν ἐγγραφήν εις τὸ δευτέρον καὶ τρίτον ἔτος σπουδῶν, ὁ τίτλος σπουδῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Ἐνδεικτικοῦ προαγωγῆς τῆς Σχολῆς, δὲν ἀπαιτεῖται δὲ τὸ πιστοποιητικὸν Μητρώου.

Ἄπαντες οἱ σπουδασταί, πρὸς ἐγγραφήν των, ὀφείλουσι νὰ συμπληρώσουσι Δελτίον πληροφοριῶν καθαρῶς παιδαγωγικῆς μορφῆς.

Τὰ δικαιώματα έγγραφης καὶ τὰ διδασκτρα εἶναι ἀπαιτητὰ ἅμα τῇ ἐγγραφῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὅμως, δύναται νὰ ὀρίξη προθεσμίας καταβολῆς τῶν διδάκτρων εἰς τρεῖς δόσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ τελευταία δὲν δύναται νὰ ὀρισθῆ πέραν τῆς 31 Μαρτίου.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως δόσεως ἐπιβάλλεται αὐξήσις 10 ο)ο κατά μῆνα. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, νὰ ἀπαλλάσῃ σπουδαστὰς τῆς αὐξήσεως.

Οὐδεὶς τίτλος σπουδῶν ἐκδίδεται, ἐὰν ὁ σπουδαστὴς δὲν ἔχῃ καταβάλλῃ τὰ διδασκτρα ὀλοκλήρου τοῦ ἔτους.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τακτικὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων, τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, τῶν διαλέξεων, τῶν ἐπισκέψεων εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ γραφεῖα καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, δυνάμενοι, ἄλλως, νὰ ἀποκλεισθῶν, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, τῶν Ἐξετάσεων τοῦ Ἰουνίου ἢ καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ καὶ ἀπόφασιν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν πρόκειται περὶ ὀλικοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τῶν ἐξετάσεων.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Τὰ μαθήματα θ' ἀρχίσουν τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1954, θὰ λήξουν τὴν 31ην Μαΐου 1955.

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν παλαιῶν σπουδαστῶν ἀρχίζουν τὴν 5ην Σεπτεμβρίου, τῶν δὲ νέων τὴν 20ην Ὀκτωβρίου.

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν σπουδαστῶν τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαίδευσεως τοῦ Ἰνστιτούτου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ τοῦ Κέντρου Φοροτεχνικῆς Μορφώσεως ἀρχοῦνται τὴν 15ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσιν τὴν 31ην Ὀκτωβρίου.

Αἱ Τμηματικαὶ Ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται ἀπὸ 17)9 - 10)10, ἀπὸ 8)1 - 14)1 καὶ ἀπὸ 10)6 - 30)6.

Αἱ Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται ἀπὸ 20)10 - 10)11, ἀπὸ 10)2 - 28)2 καὶ ἀπὸ 25)5 - 9)6.

Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων γίνεται διὰ συντόμου τελετῆς μετ' ἀγιασμοῦ.

Δὲν διεξάγεται διδασκαλία ἀπὸ 11 Ἰουνίου ἕως 15 Ὀκτωβρίου, κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς κάτωθι ἐξαιρεσίμους ἡμέρας :

1. Τὴν ἐπέτειον τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονικῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ (26 Ὀκτωβρίου).	ἡμ.	1
2. Τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς ἐορτῆς τῆς 28 Ὀκτωβρίου καὶ τὴν παραμονὴν ταύτης (27 Ὀκτωβρίου).	5	2
3. Τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου (6 Δεκεμβρίου).	»	1

4. 'Από 23. Δεκεμβρίου συμπεριλαμβανομένης μέχρι και τῆς 7 'Ιανουαρίου συμπεριλαμβανομένης.	» 16
5. Τὴν ἑορτὴν τῆς Παιδείας (Τριῶν 'Ιεραρχῶν, 30 'Ιανουαρίου).	» 1
6. Τὴν ἡμέραν τῆς 'Εθνικῆς ἑορτῆς τῆς 25 Μαρτίου καὶ τὴν παραμονὴν ταύτης (24 Μαρτίου).	» 2
7. Τὴν παραμονὴν τῶν 'Απόκρεω (Ψυχοσάββατον).	» 1
8. Τὴν Καθαρὰν Δευτέραν.	» 1
9. 'Απὸ τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας συμπεριλαμβανομένης ἕως καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου συμπεριλαμβανομένου.	» 13
10. Τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου (23 'Απριλίου).	» 1
11. Τὴν ἑορτὴν τῶν 'Ανθῶν (1 Μαΐου).	» 1
12. Τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ 'Ελένης (21 Μαΐου).	» 1

Κατὰ τὰς Κυριακὰς δύνανται νὰ γίνωνται ἐκπαιδευτικοὶ περιπατοί, ἐπισκέψεις εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας καὶ ἐπιτόπιος διδασκαλίαι, ἡμερήσιαι μορφωτικαὶ ἐκδρομαί. Κατὰ τὰς διακοπὰς Χριστουγέννων καὶ Πάσχα ὀργανοῦνται πολυήμεροι μορφωτικαὶ ἐκδρομαί εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐπαρχίας πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ ἐξέτασιν τῶν ἐπιτοπίων βιομηχανίων, τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ τῶν μνημείων τῆς 'Ελληνικῆς 'Ιστορίας. Ὄργανοῦνται ἐπίσης ἐκδρομαί εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

'Η διδασκαλία γίνεται βάσει ὠρολογίου προγράμματος κοινοποιουμένου ἐγκαίρως κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου 'Ακαδημαϊκοῦ ἔξαμήνου. 'Η ὅλη κίνησις τῆς Σχολῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν μορφωτικῶν ἐπισκέψεων καὶ ἐκδρομῶν, τῶν διαλέξεων τῆς Τετάρτης, τῶν ἑορτῶν καὶ τελετῶν τῆς Σχολῆς κλπ., καθορίζεται διὰ τοῦ λεπτομεροῦς «Προγράμματος 'Εργασιῶν», δημοσιευομένου εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου 'Ακαδημαϊκοῦ ἔτους.

'Εντὸς τοῦ τελευταίου δεκαῆμέρου τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ γιῆ ἡ ὑποδοχὴ τῶν εἰσερχομένων τὸ πρῶτον εἰς τὴν Σχολὴν σπουδαστῶν, διὰ τελετῆς, καθ' ἣν ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς θὰ ἐπεξηγήσῃ εἰς τοὺς νεοεἰσερχομένους τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς κατευθύνσεις τῆς Σχολῆς καὶ τὰς ἀπαιτήσεις ἐργασίας καὶ προσηλώσεως πρὸς τὸ καθῆκον τὰς ὁποίας ἔχει ἀπὸ τοὺς σπουδαστὰς τῆς. Τὴν ὑποδοχὴν θὰ ἐπισφραγίσῃ ἡ ὀρκωμοσία τῶν νεοεισελθόντων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Οι σπουδασταί υποχρεούνται νά καταβάλωσι κατά τὸ Ἀκαδημαϊκὸν Ἔτος 1954 - 55 τὰ κάτωθι :

		Νέοι	Παλαιοὶ
α) Δικαίωμα ἐγγραφῆς	δρχ.	165	165
β) Ἀξίαν ἐντύπων	»	200	200
γ) Α' Δόσιν διδάκτρων	»	500	300
δ) Β' » »	»	500	300
ε) Γ' » »	»	500	300
Ϝ) Τέλη ἐπαγγελματ. ἐκπαιδεύσεως	»	10	10
ζ) Ἐξέταστρα Ἰατροῦ	»	25	25
	»	1900	1300

ΕΤΕΡΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Ἐξέταστρα δι' ἕκαστον ἐξεταστήν :

κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις Σεπτεμβρίου 1954	δρχ.	15
» » » » Ἰανουαρίου »	»	30
» » » » Ἰουνίου »	»	15

Ἐξέταστρα δι' ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς

τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων Ὀκτωβρίου 1954	δρχ.	30
» » » » Φεβρουαρίου 1955	»	30
» » » » Μαΐου »	»	30

Ἐκ τῶν ἐξετάστρων τοῦ Ἰανουαρίου τὸ ἥμισυ περιέχεται εἰς τὴν Σχολήν, ἀνάλογον δὲ προσὸν ἐκ τῶν λοιπῶν ἐξετάστρων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΤΕΛΗ

Πιστοποιητικὸν φοιτήσεως	δρχ.	50
Ἐνδεικτικὰ προαγωγῆς	»	50
Πτυχία	»	200
Ἀντίγραφα αὐτῶν	»	50
Πιστοποιητικὰ Βαθμολογίας	»	50
Πιστοποιητικὰ ἀκροάσεως μαθημάτων	»	50
Στρατολογικὰ Πιστοποιητικὰ	»	50
Πιστοποιητικὰ ζητούμενα παρὰ μὴ σπουδαστῶν	»	100
(Πᾶσα ἀπόδειξις δεῖον νὰ φέρῃ ἐπίσης τὸ ἀνάλογον χαρτόσημον)		

ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Οι σπουδασταὶ ὀφείλουσι νὰ ἐκτελέσουσι ἐργασίας καὶ μ-λέτας, πέραν τῶν τρεχουσῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων. Σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ ἀσκησις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν σοβαρὰν καὶ συστηματικὴν μελέτην ἑνὸς θέματος, εἰς τὴν ἐπιτυχή κριτικὴν ξένης ἐργασίας, εἰς τὴν δόκιμον διεξαγωγὴν μιᾶς οἰκονομικῆς ἐρεύνης κλπ. Ἐπομένως, διὰ τῶν μελετῶν αὐτῶν ἐπιζητεῖται ἡ γένεσις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν σπουδαστῶν καὶ πέραν τῶν ἀναγκαστικῶς περιορισμένων πλαισίων τῆς σχολικῆς διδασκαλίας, ἡ συστηματικὴ τακτοποίησις τῶν σκέψεων τῶν ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος, ἡ ἀσκησις εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν γνωμῶν τῶν καὶ ἡ ἐπαφή μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ τὰ δρῶντα ἐν αὐτῇ πρόσωπα.

Α' ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ. Αἱ ἐργασίαι αὗται γίνονται ἐπὶ θεμάτων τῆς ἐκλογῆς τοῦ σπουδαστοῦ, ὅστις δεόν νὰ παραδώσῃ μίαν, τουλάχιστον, ἐργασίαν κατ' ἐκλογὴν, μέχρι τῶν Τμηματικῶν Ἐξετάσεων τοῦ τελευταίου ἔτους τῶν σπουδῶν του. Αἱ κατ' ἐκλογὴν ἐργασίαι ἐπηρεάζουσι τὴν βαθμολογίαν τῶν Τμηματικῶν Ἐξετάσεων.

Β' ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΤ' ΕΝΤΟΛΗΝ. Αἱ ἐργασίαι αὗται ἀποτελοῦν ἐπεξεργασίαν θεμάτων διδομένων εἰς τὸν σπουδαστὴν παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ του βίου, ἐκτὸς τῶν ἐκθέσεων ἐπισκέψεως Ἐργοστασίων. Τὰ θέματα λαμβάνονται ἐκ τοῦ κύκλου τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ προσδιορίζονται διὰ συν-ἐργασίας τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν μετὰ τῶν Καθηγητῶν τῶν διαφόρων μαθημάτων. Ὁ βαθμὸς τῶν ἐργασιῶν τούτων συυπολογίζεται εἰς τὴν βαθμολογίαν τοῦ Πτυχίου.

Γ' ΛΟΓΙΣΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ. Αἱ λογιστικαὶ ἐργασίαι εἶναι ὑποχρεωτικαὶ ἐπεξεργασίαι λογιστικῶν θεμάτων, συνθετωτέρων ἀπὸ τὰς συνήθεις φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Λογιστικῆς. Ἐκτείνονται ἐπὶ ἀντικειμένων τόσον τῆς Γενικῆς ὅσον καὶ τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς. Ὁ βαθμὸς τῶν συυπολογίζεται εἰς τὴν βαθμολογίαν τοῦ Πτυχίου.

Δ' ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ. Ὁ σπουδαστής, προκειμένου νὰ τύχῃ τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ μελέτην ἐπὶ θέματος τῆς ἐκλογῆς του. Ἡ μελέτη αὕτη δύναται νὰ συνίσταται : εἰς κατὰ βάθος ἐξέτασιν καὶ κριτικὴν τῆς διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας μιᾶς συγκεκριμένης ἐπιχειρήσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ μελετῶντος, εἰς διερεύνησιν γενικωτέρου οἰκονομικοῦ ζητήματος ἐνδιαφέροντος μίαν περιοχὴν τῆς Ἑλλάδος, ἕνα κλάδον τῆς οἰκονομίας τῆς ἢ τὴν χώραν ὁλόκληρον, εἰς ἐξέτασιν καὶ ἀνάλυσιν οἰκονομικοῦ προβλήματος διεθνοῦς σημασίας, εἰς περίληψιν καὶ εὐστοχον κριτικὴν ἀλλοτρίας τινὸς ἐργασίας ἐπὶ θεμάτων ἐν γένει τῆς οἰκονομίας κλπ. Ἡ μελέτη αὕτη βαθμολογεῖται, ὁ δὲ βαθμὸς τῆς συυπολογίζεται εἰς τὸν γενικὸν βαθμὸν τῆς πτυχιακῆς ἐξετάσεως.

ΜΕΡΙΜΝΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Οι Σπουδασταί δικαιούνται, τηρούντες τὰς κειμένας διατάξεις, νὰ ποιῶνται χρῆσιν πάντων τῶν ὑπὸ τῆς Σχολῆς χορηγουμένων αὐτοῖς μορφωτικῶν ἢ ἄλλων ὠφελημάτων.

Αἱ πρὸς τὴν Σχολὴν ἀναφοραὶ τῶν σπουδαστῶν ὑποβάλλονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

Ἐπαλλάσσονται τῶν διδάκτρων ἐξ ὀλοκλήρου οἱ τυχόντες βαθμοῦ Ἄριστα κατὰ τὰς Τμηματικὰς καὶ Εἰσαγωγικὰς Ἐξετάσεις.

Ἐπαλλάσσονται μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν διδάκτρων :

α) οἱ τυχόντες κατὰ τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις τελικοῦ βαθμοῦ μεγαλύτερου τοῦ 8.

β) οἱ συγκεντρώσαντες κατὰ τὰς Εἰσαγωγικὰς Ἐξετάσεις τουλάχιστον 50 μονάδας, εἰς τὰ ἐξετασθέντα μαθήματα, ἢ ἐν συνόλῳ 65, ἂν ἔχουν εἰς τὸ ἀπολυτήριον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως βαθμὸν τουλάχιστον 18.

Ὅμοίως, ἀπαλλάσσονται μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν διδάκτρων καὶ μέχρις 20 οἱ τῶν ἐγγεγραμμένων ἀποροὶ σπουδασταί, ἐφ' ὅσον ἐπιτύχουν βαθμὸν τουλάχιστον 6,5 καὶ εἶναι, κατὰ σειρὰν προτιμήσεως :

α) τέκνα ἐν πολέμῳ πεσόντων στρατιωτῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν.

β) τέκνα ὑπὸ τῶν κατακτητῶν ἐκτελεσθέντων κατὰ τὴν κατοχὴν.

γ) τέκνα ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν στασιαστῶν κατὰ τὰ Δεκεμβριανὰ ἢ τὸν συμμοριτοπόλεμον.

δ) ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι ὑπάλληλοι, συνταξιοῦχοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ τέκνα αὐτῶν.

Σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς, καλούμενοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν τῶν ὑποχρεώσεων, ἀπολαύουν τῶν εὐεργετημάτων, ἀνάβολῆς λόγῳ σπουδῶν κλπ., τῶν παρεχομένων καὶ εἰς τοὺς Σπουδαστὰς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ πτυχιόχοι τῆς Σχολῆς δικαιούνται νὰ μετάσχουν διαγωνισμῶν δι' ὑποτροφίας καὶ χρηματικὰ βραβεῖα χορηγούμενα ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Οἱ σπουδασταὶ καὶ οἱ πτυχιόχοι δύνανται νὰ ζητοῦν τὰς συμβουλὰς τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν ἐπὶ θεμάτων ἐνδιαφερόντων αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν τῶν σταδιοδρομίαν εἰς τὰς ὥρας τὰς ὁποίας ἔχουν καθορίσει οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ ἢ καὶ κατ' ἴδιαν, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη.

Οἱ σπουδασταὶ τυγχάνουν τῶν αὐτῶν στρατολογικῶν εὐεργετημάτων (ἀναβολὴ λόγῳ σπουδῶν κ.τ.λ.) τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν λοιπῶν Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ σπουδασταὶ ἀπολαμβάνουν τῶν ἐκπτώσεων τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν Ἀνωτ. Σχολῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων, τῶν διαφορῶν μεταφορικῶν μέσων, θεαμάτων κτλ.

Οἱ σπουδασταὶ δύνανται νὰ κάμουν ἑλευθέρως χρῆσιν τοῦ Ἀναγνωστηρίου τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν κατατεθειμένων εἰς

τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν καὶ νὰ ζητοῦν τὴν δέουσαν καθοδήγησιν διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν παρὰ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν καὶ τοῦ Ἐντεταμένου Βοηθοῦ αὐτοῦ.

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ἡ Σχολή, μορφώνουσα ἰδίως ἐργαζομένους, δὲν δύναται, δυστυχῶς, νὰ ἐφαρμόσῃ πρόγραμμα σωματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀγωγῆς τῶν σπουδαστῶν τῆς ὅσον θὰ ἐπεθύμει πλήρες, λόγω ἀνεπαρκείας χρόνου τῶν τελευταίων. Ἐπιδιώκουσα, ἐν τούτοις, τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦλάχιστον τοῦ ἐφικτοῦ, ἔχει καταρτίσει ἀνάλογον πρόγραμμα σωματικῆς ἀσκήσεως, καλλιτεχνικῆς ἀγωγῆς καὶ ψυχαγωγίας.

Ἡ Σχολή διενεργεῖ ἀθλητικούς ἀγῶνας μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τῆς καὶ συμμετέχει εἰς ὀργανωμένους ἀγῶνας μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, ἀπονέμουσα μετάλλια καὶ βραβεῖα εἰς τοὺς πρωτεύοντας κατ' αὐτούς.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ἐν τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ, «Τμήμα Μουσικῆς Ἀγωγῆς». Ἔργον τοῦ εἶναι ἡ λειτουργία χορωδίας σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν καλλιτεχνικῶν τῶν δεξιοτήτων. Τὸ «Τμήμα Μουσικῆς Ἀγωγῆς» ὀργανώνει καλλιτεχνικὰ συγκεντρώσεις, με ἀνάγνωσιν ἀποσπασμάτων φιλολογικῶν ἔργων κλασσικῶν, ἀπαγγελίας, κριτικὰς καλλιτεχνικῶν βιβλίων, κλασσικὰ μουσικὰ ἔργα κτλ.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν σπουδαστῶν ὀργανοῦνται :

α) Ἐπίσημος χορευτικὴ ἑσπερίς κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τῶν Ἀποκρέω, β) «Σπουδαστικὸ γλέντι», ἀποκλειστικῶς μεταξὺ σπουδαστῶν καὶ τῶν στενῶν συγγενῶν τῶν, ὡς καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. γ) Ἡ «Πρωτοχρονιά», κατὰ τὴν ὁποίαν, τὴν μεθεπομένην τῆς πρωτοχρονιάς γίνεται ἑορτασμός τῆς «Πίτας» με ἀπαγγελίας, ἄσματα καὶ χοροὺς. δ) Κινηματογραφικαὶ προβολαὶ διαφόρων ταινιῶν ψυχαγωγικοῦ, τουριστικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ περιεχομένου.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ἡ Σχολή ὀργανώνει τακτικὰς ἐκδρομὰς ἀνὰ τὰς Ἀθήνας, τὴν Ἀττικὴν καὶ ἄλλα ἀρχαιολογικὰ, τουριστικὰ ἢ βιομηχανικὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Αὗται, μετὰ τῶν εἰς ἀπώτερα μέρη γινόμενων, ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ νὰ γνωρίσουν οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς τὴν Πατρίδα μας. Κατὰ τὰς ἐκδρομὰς ἀναπτύσσονται παρ' ἀρχαιολόγων καὶ ἄλλων ἐδικῶν θέματα σχετικὰ πρὸς τὴν σημασίαν τοῦ τόπου τῆς ἐπισκέψεως.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ

Ἡ Σχολή ἔχει ἀναθέσει εἰς Ἰατρὸν τὴν ὑγιεινὴν παρακολούθησιν τῶν σπουδαστῶν. Δι' ἕκαστον σπουδαστὴν συντάσσεται καὶ τηρεῖται Ἰατρικὸν Δελτίον.

Οί σπουδασταί τῆς Σχολῆς δικαιούνται νά ἐξετάζωνται παρὰ τοῦ Ἱατροῦ τῆς Σχολῆς, ὅστις καθημερινῶς—πλὴν Σαββάτου—δέχεται αὐτούς εἰς τὸ Ἱατρεῖον του. Ὁ Ἱατρός ἐξετάζει δωρεάν τοὺς σπουδαστάς, ὑποδεικνύει τὰ πρόσφορα μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ καθοδηγεῖ αὐτούς εἰς τὴν καλυτέραν ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως διαβίωσίν των.

Οί σπουδασταί δύνανται, βάσει σημειωμάτων τοῦ Ἱατροῦ, νὰ προσφεύγουν εἰς τὰ Ἰδρύματα καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ μέσα τὰ ὁποῖα παρέχει δωρεάν ἢ ἐπὶ ἡλαττωμένη δαπάνῃ τὸ Κράτος ὑπὲρ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας. Ὡς εὐνόητον, ἡ Σχολὴ δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ εἰδικὰς ἱατρικὰς ἐξετάσεις, φάρμακα κτλ. τῆς θεραπείας τῶν σπουδαστῶν, διότι στερεῖται τῶν ἀπαραιτήτων μέσων.

Εὐνόητον εἶναι, ὡσαύτως, ὅτι ἡ Σχολὴ δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ οὔτε τὴν φροντίδα, οὔτε τὰ ἔξοδα, οὔτε τὴν εὐθύνην διὰ τὴν στέγασιν, τροφήν, ἐνδυμασίαν κ.τ.λ. τῶν σπουδαστῶν. Εὐχαρίστως, ὅμως, ἀναλαμβάνει νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ὅρους τῆς κατοικίας τῶν σπουδαστῶν καὶ νὰ γνωρίσῃ τούτους εἰς τοὺς γονεῖς των, κατόπιν γραπτῆς τῶν τελευταίων ἐπιθυμίας.

Η ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΥΠΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Πρωταρχικὴ σκέψις τῶν Ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς ὑπῆρξεν ἡ κατάρτις διοικητικῶν στελεχῶν διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ γενικώτερον διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τοὺς οικονομικῶς δρῶντας μεγάλους ὀργανισμούς. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν φιλοδοξίαν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν διοικούντων καὶ διδασκόντων ἐν αὐτῇ. Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἔχει ἀνάγκην, μεγάλην καὶ ἐπείγουσαν, στελεχῶν ἀρτίως μορφωμένων νέων, μὲ φιλοδοξίαν νὰ κινήσουν καὶ νὰ κατευθύνουν τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας, συμφώνως πρὸς τὰς νέας ἀντιλήψεις καὶ τὰς νέας μεθόδους ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν οικονομικῶν μονάδων. Ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ συγχρόνου ἀνταγωνισμοῦ δὲν ἀρκεῖ ἡ ἀνανέωσις τοῦ ὑλικοῦ ἐξοπλισμοῦ· εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ, ταυτοχρόνως, πλήρης ἀνανέωσις τῶν τρόπων ἐργασίας.

Παραλλήλως, τὸ Κράτος, ὡς διοικητικὸς μηχανισμὸς ἢ ὡς οικονομικὸς ὀργανισμὸς, ἔχει ἐπίσης ἀνάγκην ἀνανεώσεως τῶν στελεχῶν του, μὲ νέους προσηρμοσμένους πρὸς τὰ νεώτερα διδάγματα καὶ τὰς ἐφαρμογὰς τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, πρὸς τὰς νέας συνθήκας καὶ τὰς νέας ἀνάγκας τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς, πρὸς τὰ συστήματα καὶ τὰς μεθόδους τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως, πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις καὶ ἡ παραγωγικότης εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, διὰ τὸ σύγχρονον Κράτος.

Μὲ τὴν βᾶσιν αὐτὴν ἡ Σχολὴ φιλοδοξεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ Κράτος διὰ τῆς ἀρτίας θεωρητικῆς καὶ ἐφηρμοσμένης καταρτίσεως τῶν

σπουδαστών της, διά τῆς πλήρους μορφώσεώς των εἰς τὰ νέα καὶ ζέοντα προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, διά τῆς ἐπαρκοῦς ἐνημερώσεώς των εἰς τὰ νομικά ζητήματα τῆς οικονομικῆς ζωῆς καὶ εἰς τὰ τεχνικά προβλήματα τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεων, ἰδίᾳ τῶν βιομηχανικῶν. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι, αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος ἔχει συμφέρον καὶ καθῆκον, νὰ χρησιμοποίησῃ τοὺς πτυχιούχους τῆς εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις.

Πράγματι, τὸ Κράτος ἐφόσον αὐξάνει ἡ δραστηριότης καὶ τὸ κύρος τῆς Σχολῆς, διὰ διαφόρων νόμων καὶ ἀποφάσεων του, χρησιμοποιοῖ τοὺς πτυχιούχους τῆς ἐν ἰσοτιμίᾳ πρὸς τοὺς πτυχιούχους τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν· οὕτω :

1. Ὁ νόμος 800]1948 (ΦΕΚ, Α' 248]8.9.48) ὀρίζει (ἄρθρ. 4) ὅτι οἱ πτυχιῶχοι τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ διορίζωνται ἢ νὰ προάγονται ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως Α' τάξεως καὶ ἄνω εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐμπορίου, Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας.

2. Ὁ νόμος 1605 (ΦΕΚ, Α' 300]1950) ἀναγνωρίζει τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς διὰ τὰς θέσεις τῶν ὑπαλλήλων Ἐφορειῶν, Τελωνείων, Καπνεφορειῶν καὶ Ταμείων, ὡς ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

3. Τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπὸ ἀριθ. 2516]16.8.53 (ΦΕΚ 217] 19.8.53) ἀναγνωρίζει, ἐπίσης, ὡς ἰσότιμον τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων στατιστικῶν ὑπαλλήλων Α' κατηγορίας τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

4. Οἱ πτυχιῶχοι τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ ὀνομάζωνται οικονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Στρατοῦ (Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 2324 τῆς 21.2.53 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2325 τῆς 9.5.53).

5. Οἱ πτυχιῶχοι τῆς Σχολῆς μετέχουν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς ὑποτροφίῶν τῆς Τεχνικῆς βοήθειας (Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 38162]2661 τοῦ 1952 τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ), ὡς καὶ εἰς τὰς ὑποτροφίας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου.

6. Οἱ πτυχιῶχοι τῆς Σχολῆς μετέχουν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς θέσεις δι' ἃς ἀπαιτεῖται πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς.

7. Οἱ πτυχιῶχοι τῆς Σχολῆς διορίζονται εἰς τὰς θέσεις τῶν διαφόρων Ὄργανισμῶν (Ι.Κ.Α., Ἐπιμελητήρια κτλ.), διὰ τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται πτυχίον Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

8. Οἱ πτυχιῶχοι τῆς Σχολῆς διορίζονται ὡς Λογισταὶ τῶν διαφόρων Γεωργικῶν Ὄργανισμῶν (ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 15-9-53 (ΦΕΚ, Α' 252]1953).

Η ΣΧΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΦΑΝΟΣ ΔΙΟΤΙ ΤΟ ΠΤΥΧΙΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΕΦΟΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗΝ. ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΕΝΕΡΓΕΙ ΠΑΝΤΙ ΤΡΟΠῳ ΟΠΩΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΘΗ ΚΑΙ ΩΣ ΤΥΠΙΚΟΝ ΠΡΟΣΟΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΧΩΡΙΣ ΟΜΩΣ ΝΑ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΗ ΟΙΑΝ ΔΗΠΟΤΕ ΚΑΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΝ, ΔΙΟΤΙ Η ΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ ΕΙΝΑΙ, ΩΣ ΕΥΝΟΗΤΟΝ, ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ ΑΣΒΣ δὲν ἐνόμισε ὅτι ἐκπληροῖ τελείως τὸν προορισμὸν τῆς ἀρκουμένη εἰς τὸν ρόλον ἰδρύματος αὐστηρῶς ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας. Ὑπερηφάνως, ἀλλῶστε, διακηρύσσει τὸν ἐπαγγελματικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα καὶ ἔχειται σταθερῶς τῆς ἀπόψεως ὅτι εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ εἴδους τῆς ἡ θεωρία πρέπει νὰ παρέχεται ἐν ᾧ μέτρῳ ἡ ἐφαρμογὴ χρειάζεται, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων αὐτῆς, τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον.

Προσβεύει ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν δύναται νὰ περιορίζεται εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν σπουδαστῶν μὲ τὸν θεωρητικὸν μόνον ἐξοπλισμὸν, ὅσον καὶ ἂν οὗτος θεωρηθῆ ἄριστος, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται ἐπὶ τοσοῦτον εἰς τὴν πρακτικὴν ἐν ταῖς Σχολαῖς κατάρτισιν, ὥστε οἱ ἐξερχόμενοι νὰ εἶνε ἔτοιμοι νὰ ἀναλάβουν εὐθύνας εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς παραγωγῆς.

Πιστεύει, ἀκόμη, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς, οὕτω διηρθρωμένης, δὲν σταματᾷ μὲ τὴν χορήγησιν τοῦ πτυχίου εἰς τοὺς σπουδαστάς τῆς, ἀλλ' ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀντιμετώπισεως ζητημάτων καὶ προβλημάτων ἐπηρεαζόντων τὴν καθόλου οἰκονομίαν τῆς χώρας, καὶ ἐπὶ τῆς παροχῆς πάσης δυνατῆς ἐπιστημονικῆς βοήθειας, τόσον πρὸς τοὺς ἀποφοίτους τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ τῶν βίου, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοιαύτης λειτουργικῶς ὀργανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς ἔδρας διδασκαλίαν καὶ τὴν φροντιστηριακὴν ἐξάσκησιν, ἐμερίμνησε διὰ τὴν σύστασιν παρασχολικῶν ἰδρυμάτων, ἐχόντων τρίπλοῦν προορισμὸν :

α) τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς—ἢ καὶ ἄλλων ἀτόμων—εἰς τὸν χειρισμὸν θεμάτων ἐφαρμογῆς καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν προβλημάτων τῆς πράξεως.

β) τὴν ἐπιμορφωτικὴν ἐξειδίκευσιν καὶ ἐπιστημονικὸν συγχρονισμὸν λειτουργῶν τεταγμένων εἰς ὑστεροῦντας τομεῖς τῆς οἰκονομίας.

γ) τὴν πολὺπλευρον μελέτην τῶν ζωτικῶν οἰκονομικῶν καὶ παραγωγικῶν προβλημάτων τῆς Χώρας ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ Σχολῇ καὶ περὶ τὴν Σχολὴν συγκεντρωμένου ἀρτίου ἐπιστημονικοῦ ἐπιτελείου καὶ τὴν διερεῦνησιν θεμάτων ἐιδικῶν, τιθεμένων εἰς αὐτὴν ὑπὸ ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων, ἰδίως βιομηχανικῶν.

Α΄ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΕΥΝΩΝ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ)

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς (Γ.Ε.Β.Ε.) σκοπὸν ἔχει : α) τὴν ἐν τῇ πράξει ἐξάσκησιν τῶν σπουδαστῶν, ὑπὸ ὄρους ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον πλησιάζοντας τὴν πραγματικότητα, εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ποικίλων ὀργανωτικῶν προβλημάτων (οἰκονομικῶν, τεχνικῶν, λογιστικῶν, ἐμπορικῶν, ἀνθρωπίνου παράγοντος κλπ.) τῶν ἐπιχειρήσεων, β) τὴν συλλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν ζωντανοῦ ὕλικου, καταλλήλου διὰ διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν συγγενῶν μαθημάτων κατὰ τὰς νεωτέρας παιδαγωγικὰς ἀντιλήψεις (ἰδίᾳ κατὰ τὴν περιπτωσιακὴν μέθοδον), γ) τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν, εἴτε πρωτοβουλία τοῦ Γραφείου, εἴτε τῇ αἰτήσῃ ἐπιχειρήσεων ἢ ὀργανισμῶν, εἰδικῶν ἢ γενικῶν προβλημάτων, σχετικῶν με αὐτοὺς, δ) εἰδικότερον, τὴν παροχὴν ἐπιστημονικῆς βοηθείας εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ τοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἢ ὑπόδειξιν μέσων πρὸς λύσιν τῶν ἀπασχολούντων αὐτοὺς προβλημάτων ὀργανώσεως καὶ λογιστικῆς.

Αἱ κατευθύνσεις τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν εἶναι : α) νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν, διὸ καὶ ἐπιδιώκει κατὰ πρόγραμμα τὴν σύνδεσιν τῶν πρακτικῶν λύσεων πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς κανόνας, β) νὰ ἀποβῇ ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον λειτουργοῦν συμφώνως πρὸς τὴν αὐστηρὰν ἐπιστημονικὴν νοσητροπῆν καὶ μέθοδον, γ) νὰ καταστή κέντρον ἀνταλλαγῆς πείρας μεταξὺ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὀργανισμῶν.

Β΄ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἡ Σχολὴ ἐθεώρησε τὴν Στατιστικὴν ἀπαραίτητον μέρος τοῦ κύκλου διδασκαλίας τῆς πρὸς μὲν ὀργανισμῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν στελεχῶν, τόσοῦ τοῦ Κράτους ὅσον καὶ τῶν ἐν γένει οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν.

Ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1952|53 ἐπετεύχθη ἡ ἴδρυσις τοῦ «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαίδευσεως»

Ἡ διδασκαλία εἰς τὸ Κ.Σ.Ε. ἔχει ἀντικειμένικόν σκοπὸν τὴν μὲν ὀργανισμῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν στελεχῶν δυναμένων, ἀμα τῷ πέρατι τῆς ἐκπαίδευσεως τῶν, νὰ ἀσκήσουσιν ὑπευθύνως τὰ καθήκοντα τοῦ στατιστικοῦ παρὰ ταῖς στατιστικὰς ὑπηρεσίας, εἴτε τοῦ Κράτους εἴτε οἰουδήποτε ὀργανισμοῦ ἢ ἐπιχειρήσεως.

Εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαίδευσεως διδάσκεται :

1) Μαθηματικὴ Εἰσαγωγή εἰς τὴν Στατιστικὴν, 2) Μαθηματικὴ Στατιστικὴ, 3) Στατιστικὴ Μέθοδος, 4) Στατιστικὴ Ἀνάλυσις, 5) Δειγματοληψία, 6) Δημογραφία, 7) Οἰκονομικὴ Στατιστικὴ, 8) Στατιστικὴ Βιομηχανικῆς Παραγωγῆς, 9) Στατιστικὴ Ἐπιχειρήσεων, 10) Στατιστικὴ Κοινωνικῶν Φαινομένων, 11) Θέματα Πολιτικῆς Οἰκονομίας, 12) Οἰκονομικομετρικὴ, 13) Ἐθνικοὶ Λογαριασμοί, 14) Ἐπιστημονικὴ Ὄργανωσις τῆς ἐργασίας, 15) Θέματα Συγκυριακῆς Στατιστικῆς, 16) Στατιστικὴ Νομοθεσία.

Παράλληλως πρὸς τὰ μαθήματα, τὸ Κ.Σ.Ε. ὀργανώνει σειρά διαλέξεων καὶ ἐλευθέρων μαθημάτων, διδομένων ὑπὸ διαπρεπῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων εἰδικῶν ἐπιστημόνων, ἐπὶ θεμάτων σχετιζομένων μὲ τὴν Στατιστικὴν.

Εἰς τὸ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» ἐγγράφονται κατὰ σειράν προτιμήσεως :

- α) Οἱ πτυχιόχοι τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.
- β) Οἱ στατιστικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, τῶν δημοσίων καὶ κοινωφελῶν Ὄργανισμῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.
- γ) Οἱ ἔχοντες περατώσει διετεῖς σπουδὰς εἰς Σχολὰς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Κατ' ἐξαιρέσειν, καὶ μετ' ἔγκρισιν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σπουδῶν τοῦ Κ.Σ.Ε. δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν :

- α) Οἱ σπουδασταὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν.
- β) Λοιποὶ ἐνδιαφερόμενοι, ἐφ' ὅσον, ἐννοεῖται, ἔχουν ἀπολυτήριον Σχολεῖου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ διδασκαλία ἀρχεταὶ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 15ην Ἰουνίου. Ὁ τακτικῶς φοιτήσας δύνανται, τῇ αἰτήσει του, νὰ ὑποστῇ ἐξέτασιν εἰς τὰ μαθήματα καὶ νὰ τύχη «Πιστοποιητικοῦ ἀκροάσεως καὶ ἐξετάσεως», ὅπερ δὲν ἀποτελεῖ τυπικὸν προσόν ἀλλὰ βεβαίωσιν ἐπαρκοῦς καταρτίσεως εἰς τὴν Στατιστικὴν.

ΕΤΕΡΑ ΚΕΝΤΡΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἡ Σχολὴ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δρᾶσίν της, συνιστώσα «Τμήματα συμπληρωματικῆς καταρτίσεως καὶ εἰδικεύσεως», εἰς τὰ ὅποια θὰ φοιτοῦν ἰὼς τακτικοὶ σπουδασταὶ ἀπόφοιτοι Σχολῶν ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως καὶ ὡς ἀκροαταὶ σπουδασταὶ καὶ τελειόφοιτοι αὐτῶν ἢ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, ὀργανισμῶν καὶ ἐπιχειρήσεων.

Ἡδῆ ἡ Σχολή, μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», ἔχει ὑπὸ μελέτην τὴν ἴδρυσιν :

1. Κέντρον Φοροτεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως
2. Κέντρον Ὄργανώσεως
3. Ἰνστιτοῦτον Κοινωνικῆς Πολιτικῆς
4. Κέντρον Τουριστικῶν Σπουδῶν

Τὸ Κέντρον Φοροτεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως θὰ ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο τμήματα : Τμῆμα Τελωνειακῶν καὶ Τμῆμα Ἀμέσου Φορολογίας.

Τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως θὰ λειτουργήσῃ ἐν ἐπαφῇ καὶ συνεργασίᾳ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιστημονικὴν Ἐταιρείαν Ὄργανώσεως τῆς Ἐργασίας. Αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας καλεῖται νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν θὰ εἶνε ὄντως πολῦτιμοι, δοθείσης τῆς ὑστερήσεως ἣτις παρουσιάζεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παραγωγὴν λόγῳ ἀνεπαρκοῦς ὀργανώσεως τῶν διαφόρων παραγωγικῶν μονάδων.

Τὸ «Ἰνστιτοῦτον Κοινωνικῆς Πολιτικῆς» σκοπὸν θὰ ἔχῃ τὴν εἰδικωτέραν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν, τῶν προοριζομένων νὰ ἀπασχοληθοῦν, εἴτε ὡς ἐλεύθεροι ἐπιστήμονες εἴτε ὡς ὑπάλληλοι εἰς τὰς κρατικὰς καὶ τὰς αὐτοδιοικουμένας ὑπηρεσίας μὲ θέματα

της εργασίας, της κοινωνικής ασφαλίσσεως και προνοίας. Ἡ θεωρητικὴ κατάρτισις συνδυασμένη μὲ πρακτικὰς ἐφαρμογὰς καὶ ἐρεῦνας τῶν σοβαροτέρων κοινωνικῶν φαινομένων τῆς Χώρας μας θὰ καταστήσῃ τοὺς ἀποφοίτους ἱκανοὺς νὰ χειρίζωνται τὰ θέματα τῆς κοιν. πολιτικῆς ἀπὸ τῶν διαφόρων σκοπιῶν αὐτῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Σπουδῶν ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ, ἐξεδήλωσεν ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον του ῥεῖδιὰ τὴν γανισμὸν καὶ λειτουργίαν του καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ παράσχη τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ συμπάρασταιν καὶ τὴν συμβολὴν του, τόσον διὰ τὴν διδακτέαν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὸ διδακτικὸν προσωπικόν.

Ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι μὲ τὰ ἄνω ἐπιμορφωτικὰ Κέντρα θὰ συμπληρῶσῃ τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῆς προσπάθειαν, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ μέγιστον τῶν πόθων τῶν διοικούντων καὶ διδασκόντων. Πάντως, τὰ Κέντρα ταῦτα ἀποβλέπουν εἰς τὴν εἰδικεῖσιν καὶ ἐπιμόρφωσιν τῶν διοικητικῶν στελεχῶν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ Κράτους καὶ δὲν ἀποτελοῦν σχολὰς «πολυσχολικοῦ Ἰδρύματος», ἢ ἔννοια τοῦ ὁποίου εἶναι ἔξω τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὴν Σχολὴν ἐπίσης λειτουργοῦν διάφοροι ἐπιστημονικὰ Ἐπιτροπαὶ μελέτης συγχρόνων προβλημάτων. Μεταξὺ αὐτῶν ἰδιάζουσας θέσιν ἔχει ἡ «Ἐπιτροπὴ Λογιστικοῦ Σχεδίου» πρὸς σύνταξιν ἐνιαίου σχεδίου βιβλίων καὶ λογαριασμῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεων.

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Κρατικαὶ Ὑπηρεσίαι, πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ, ἐκτιμῶσαι, τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς, ἐξέλεξαν ταύτην πρὸς μετεκπαίδευσιν στελεχῶν τῶν εἰς κλάδους οἰκονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ περιεχομένου.

1) Οὕτω, τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δυνάμενον βάσει τοῦ Νόμου 1874)26.7.51 νὰ προβαίη εἰς μετεκπαίδευσιν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος Ὑλικῆς Πολέμου (ΣΥΠ) εἰς Ἀνωτάτας Σχολὰς ἀνέθεσε τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὴν Σχολὴν μας.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, ἐξ ἄλλου, ἀνέθεσεν εἰς τὴν Σχολὴν τὴν συστηματικὴν μετεκπαίδευσιν ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων του εἰς ὠρισμένα μαθήματα.

Παραλλήλως πρὸς τὴν εἰς τὴν Σχολὴν μετεκπαίδευσιν, ἐξεπαιδεύθησαν εἰδικῶς εἰς τὴν Στατιστικὴν, παρακολουθήσαντες τὰ μαθήματα τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἴτε ὡς ὑπότροφοι εἴτε ἰδίαις δαπάναις στατιστικοὶ ὑπάλληλοι διαφόρων Ὑπουργείων, Ὄργανισμῶν καὶ μεγάλων ἐπιχειρήσεων ἢ καὶ ἰδιῶται.

Αἱ Ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς

Ἄλλος τομεὺς δραστηριότητος τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εἶναι ὁ ἐκδοτικὸς.

Ἡ ἐκδοτικὴ δραστηριότης στρέφεται πρὸς δύο κατευθύνσεις : Πρὸς τὸ χρήσιμον ἐπαγγελματικὸν βιβλίον διονυχιστικῆς ἀνερευνησεως ἐπὶ μέ-

ρους θεμάτων εντός του πλαισίου τῆς εἰς τὴν Σχολὴν διδασκαλίας εὐρισκομένων, καὶ πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνικὰς μελέτας παραγωγικῶν προβλημάτων ενδιαφερόντων ἰδιαίτερος τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα παρὰ τῆς Σχολῆς βιβλία καὶ βιβλιάρια ἐπὶ διαφόρων ἐπιστημονικῶν θεμάτων, ἀνέρχονται εἰς 24. Ἡ ἔκδοσις τῶν γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Γραφείου Ἑρευνῶν, τοῦ ὁποίου τὸ πλοῦσιον ἐπιστημονικὸν ἐπιτελεῖον, συνιστᾷ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκλογῆς καὶ ὑποδείξεως τῶν ἐκδοτέων ἔργων. Τὸ πλεῖστον τῶν ἐκδόσεων τούτων ἀναφέρεται εἰς τὴν ὀργάνωσιν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΟΔΗΓΟΙ, κ.λ.π. Εἰς τὴν σειρὰν αὐτὴν ὑπάγονται ὑπηρεσιακαὶ ἐκδόσεις ὅπως : ὀδηγοὶ σπουδῶν, προγράμματα ἐργασιῶν, ἐκθέσεις πεπραγμένων, κλπ. Αἱ ἐκδόσεις αὗται παρέχονται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἔναντι τῆς παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένης ἀξίας ἐντύπων κλπ. ἀνευ ἄλλης τινὸς ἐπιβαρύνσεως.

ΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ : Τὸ περιοδικὸν «ΣΠΟΥΔΑΙ» ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950—1951 ὑπὸ τὸν πλήρη τίτλον : «Οἰκονομικαί, κοινωνικαί, τεχνικαί, ΣΠΟΥΔΑΙ—περιοδικὴ ἔκδοσις τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» καὶ εἶνε τὸ ἐπίσημον ἐπιστημονικὸν ὄργανον τῆς Σχολῆς. Τριμηνιαῖον κατὰ τὰ δύο πρῶτα τῆς ἐκδόσεώς του ἔτη, ἔγινεν ἀπὸ τοῦ τρίτου του ἔτους διμηνιαῖον. Ἐκαστὸν τεῦχος ἀποτελεῖται ἐξ 64 ἕως 160 σελίδων, σχήματος 16ου τοῦ 70X100. Περιλαμβάνει μελέτας πρωτοτύπου, μεταφράσεις, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνασκόπησιν, βιβλιοκρισίας, ἑλληνικὴν καὶ ξένην ἀναλυτικὴν καὶ συνοπτικὴν βιβλιογραφίαν.

Τὸ ἕτερον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.» ἀποτελεῖ μέσον πληροφοριῶν καὶ ὄργανον διαφωτισμοῦ.

Εἰς τὴν ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν καταβαλλομένην ἀξίαν ἐντύπων περιλαμβάνονται καὶ αἱ συνδρομαὶ τῶν διὰ τὰ περιοδικὰ «Σπουδαί» καὶ «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.»

Τά Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΣΤ' ΤΕΥΧΟΥΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ

Α. ΠΑΠΠΑ : Μέγεθος οργανισμού και στάθμη οργανώσεως — Η. ΚΡΙΜΠΑ : Τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος—Ι. Λ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ : Ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις καὶ ἔρευνα—Φ. ΛΕΤΣΑ : Ἡ κατατόπισις τοῦ ἐργάτου εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς Ὄργανώσεως—Σ. Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ : Ἡ οἰκονομικὴ σημασία τῆς ποιότητος—Π. ΣΟΛΟΜΟΥ : Πῶς νὰ γράφῃς ἕνα ἐπαγγελματικὸ γράμμα—Σ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗ : Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιστημονικὴ Ἐταιρεία Ὄργανώσεως Ἐργασίας (ΕΠΟΡ)—L. DANTY · LAFRANCE : Στατιστικὴ καὶ λογιστικὴ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὀργανώσεως—G. FRIEDMANN : Πρὸς μίαν τριπλὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἐργασίας—J. FOURASTIÉ : Μία προοπτικὴ—H. PASDERMADZIAN : Ἡ σπουδαιότης τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης εἰς τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας—ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ : Ἡ ὀργάνωσις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συνόλου—Γ. Κ. ΒΑΛΛΗΝΔΑ : Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπές—Χ. Κ. ΛΑΜΠΡΟΥ : Αἱ τρεῖς κατηγορίαι τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος—Μ. Β. ΠΑΥΛΙΔΟΥ : Πῶς διδάσκεται ἡ Ἐπιστὴμὴ τῶν Κοινωνικῶν σχέσεων εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῶν Η.Π.Α.—H. DUBREUIL : Ἡ μέτρησις καὶ ἡ δικαιοσύνη—Α. ΡΟΥΣΑ : Ἡ ὀργάνωσις ὡς μάθημα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκπαίδευσιν—Μ. ΠΡΙΜΕΝΤΑ : Ἡ Ὄργάνωσις εἰς τὴν λύσιν τεχνικοῦ προβλήματος—ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ : Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας—Μόνον γιὰ σήμερα—ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ—Α. ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΥ : Τὸ χρονογράφημά μας : Τὰ λουστράκια τῆς Κορίνθου καὶ ἡ ὀργάνωσις.

ΑΡΙΘ. 6

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

1. Louis Danty-Lafrance: Μήσεις εις την Βιομηχανικήν Ὀργάνωσιν 2. Ἡ σύγχρονος μορφή τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργάνωσως τῆς ἐργασίας.
3. Ed. Landauer: Συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.
4. American Institute of Accountants. Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ὀρκωτῶν λογιστῶν τῆς Ἀμερικῆς.
5. M. S. Rodrigues. Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀμερικανικῆς παραγωγικότητος.
6. A. Smaile. Ποῦ βαίνει ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις.
7. I. Χρυσοχοῦ. Στοιχεῖα Ὀργάνωσως Γραφείου, 8. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν ἐπιχειρήσεων, 9. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων, 10. Ἡ ἐμπορικὴ ὀργάνωσις, 11. Βασικὰ θέματα ὀργάνωσως, 12. Βοηθήματα διὰ τὴν συστηματικὴν ἔρευναν τῶν ἐπιχειρήσεων 13. Περιγραφικὴ ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς βιομηχ. ἐπιχειρήσεως, 14. Περιγραφή μιᾶς δρώσης ἐπιχειρήσεως, 15. Ὀργάνωσις τῶν Ἀγορῶν — Πωλήσεων — Διαφημίσεως, 16. Ὀργάνωσις μετὰ ἀπλᾶ λόγια, 17. Τὸ Γραφεῖον ἐγκέφαλος τῆς ἐπιχειρήσεως, 18. Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν ζωὴν, 19. Ἡ πρόοδος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν, 20. Τὸ πεδῖον δράσεώς τῆς ἐπιστημονικῆς Ὀργάνωσως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, 21. Ἡ Τράπεζα ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως.
22. Σ. Παπαϊωάννου. Εἰσαγωγή εἰς τὰ Λογιστικὰ Πλάνα.
23. Ἐπιτροπῆς Μελέτης Λογιστικῶν Συστημάτων. Τὰ Λογιστικὰ Πλάνα (Τευχ. Α'. — Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Πλάνον)
24. Διαφόρων. Λογιστικαὶ καὶ Ἐλεγκτικαὶ Ἀσκήσεις.
25. Βιβλιοκριτικὸν Δελτίον.

Π Ρ Ο Σ Ε Χ Ω Σ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Διαλέξεις τῶν κ.κ. Στ. Στεφανοπούλου, Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, Στρ. Παπαϊωάννου, Διευθυντοῦ Α.Σ.Β.Σ., Χρ. Ἀγαλλοπούλου καὶ Σ. Ἀγαπητῆδη, Καθηγητῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ε. Μαζαράκη ἀντιπροσώπου τοῦ Δ.Γ.Ε. Ἀγγ. Παπαϊωάννου καὶ Ἰω. Πχλαιολόγου, Ἐμπειρογνομόνων Διεθνούς Γραφείου Ἐργασίας καὶ Α. Τριανταφύλλου, Α. Σαμαράκη Ε. Φλώκου, Δ. Ἀρεταίου, Ν. Θεοδώρου, Α. Τασσοπούλου, Ἀνωτέρων ὑπ'αλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τοῦ Ι.Κ.Α.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

(Plan Comptable Français 1947) μετὰ εἰδικῶς γραφείσαν διὰ τὴν Σχολὴν μας εἰσήγησιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Α. Brunet, Γενικοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ ὡς ἀνω Σχεδίου καὶ κατὰ μετάφρασιν κ. Σπ. Βασιλείου, Συνεργάτου τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς καὶ τ. Τμηματάρχου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Α' 1953/4

Δραχμαὶ 2

Τεύχος 6ον

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ἡ Σχολὴ ἀφιέρωσε πέρυσι ἓν τεύχος εἰς τὴν «Στατιστικὴν» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς λειτουργίας τοῦ «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαίδευσως», ὅπως ἐν τεύχος θὰ διατεθῆ ἐφέτος διὰ τὸ «Δεκαήμερον τῶν Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς». Τὸ παρὸν τεύχος εἶναι ἀφιερωμένον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν «Ὁργάνωσιν». Ἡ Σχολὴ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της κατενόησε τὴν ἀξίαν τοῦ μαθήματος τούτου διὰ τὴν κατάρτισιν διοικητικῶν στελεχῶν καὶ ἀπέδωσε εἰς αὐτὸ τὴν ἐμπρέπουσαν πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τὸ Πρόγραμμά της. Τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν ἐκ τῶν ἰδιορρυθμιῶν της καὶ ἐν ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν της. Ἡ ἐκτελουμένη σχετικὴ ἐργασία ἀποτελεῖ πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Κρατικῆς Διοικήσεως.

Εὐνόητον ὅτι τὰ ἀποτελέσματα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ἄμεσα. Χρειάζεται νὰ καταρτισθῆ ἐπαρκῆς ἀριθμὸς πτυχιούχων φιλοδοξούντων νὰ ἀσκήσουν τὸ ἔργον τοῦ Ὁργανωτοῦ καὶ ἀπαιτεῖται ἀκόμη νὰ δημιουργηθῆ τὸ κατάλληλον κλίμα εἰς τὸν τόπον μας διὰ τὴν παραδοχὴν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὀργανωτικῶν ἀρχῶν. Τὸ δεύτερον εἶναι ἴσως δυσκολώτερον τοῦ πρώτου.

Τὸ παρὸν τεύχος φιλοδοξίαν ἔχει νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν σπουδαστῶν μας, καὶ τῶν παραγόντων τῆς οἰκονομίας μας, ἢ ὅποια διὰ νὰ σταθῆ εἰς τὸν διεθνή στίβον ἔχει πλέον ἐπείγουσαν καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

Μέγεθος οργανισμῶν καὶ στάθμη ὀργανώσεως

Α. ΠΑΠΠΑ

“Ὅσο πιὸ μεγάλη εἶναι μιὰ ἐπιχειρήσεις ἢ γενικὰ ἕνας κρατικός ἢ ἰδιωτικός ὀργανισμὸς τόσο ἡ ὀργανώσις του εἶναι κατὰ πολὺ δυσκολότερη, διότι κάθε λάθος ὀργανώσεως ἔχει πολὺ μεγαλύτερο ἀντίκτυπο ἀπὸ ὅτι θὰ ἔχει τὸ ἴδιο λάθος ἂν γινόταν σὲ δύο μικρότερους ὀργανισμοὺς ποὺ θὰ εἶχαν τὴν ἴδια παραγωγή ἢ γενικὰ

θὰ ἔκαναν τὸ ἴδιο ἔργο μὲ ἕνα μεγάλο.

Εἰδικότερα σὲ ἕνα μεγάλο ὀργανισμὸ :

— Ἡ πρόβλεψις πρέπει νὰ γίνῃ γιὰ πολὺ μεγαλύτερα χρονικὰ διαστήματα καὶ νὰ εἶναι πολὺ πληρέστερη. Ἡ ἔλλειψις ἑνὸς καὶ μόνο ἀνταλλακτικοῦ μιᾶς μηχανῆς παραγωγῆς σὲ ἕνα μεγάλο ἐργοστάσιο, μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ τὸ σταμάτημα ὅλης τῆς παραγωγῆς του ἐν σειρά, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπέλθουν κολοσιαῖες ζημιὲς ἀπὸ τὴν ἀργία τῶν ἐργασιῶν, τὴν ἀργία τῶν μηχανῶν καὶ τὴν μὴ ἔγκαιρο ἐκπλήρωσι τῶν ὑποχρεώσεων παραδόσεως προϊόντων.

— Ὁ προγραμματισμὸς πρέπει νὰ γίνῃ δυσανάλογα πληρέστερος καὶ ἀρτιότερος, διότι κάθε ἀλλαγὴ στὸ πρόγραμμα ἔχει ἀσύγκριτα εὐρύτερες συνέπειες καὶ εἶναι πολὺ πιὸ δύσκολο νὰ ἐπιτευχθεῖ σὲ ἕνα μεγάλο παρά σὲ ἕνα μικρὸ ὀργανισμὸ.

— Ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας εἶναι πολὺ μεγαλύτερος. Ἐπειδὴ, δὲ ἡ εἰδίκευσις μοιραίως ἔχει ὡς συνεπακόλουθο τὴν μονόπλευρη ἀντιμετώπισι τῶν ζητημάτων, ὁ συντονισμὸς εἶναι πολὺ πιὸ δύσκολος ὄχι μόνον διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπηρεσιῶν ποὺ πρέπει νὰ συντονισθοῦν εἶναι μεγαλύτερος, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ εἰδίκευσις τους εἶναι πιὸ μεγάλη.

— Ἡ παράκοιούθησις τῆς ἐργασίας, ὁ ἔλεγχος καὶ γενικὰ ἡ διοίκησις παρουσιάζουν προβλήματα τόσο κατὰ πολὺ δυσκολότερα, ὅσο ἕνας ὀργανισμὸς εἶναι μεγαλύτερος. Μέσα

δὲ στὰ προβλήματα διοικήσεως τὰ σημαντικώτερα σὲ ἓνα μεγάλο ὄργανισμὸ εἶναι ὅσα ἀφοροῦν τὸν ἀνθρώπινο παράγοντα.

Ἡ ἐκλογή τῶν καταλλήλων προσώπων γιὰ κάθε ἐργασία, ὁ ὀρθὸς καθορισμὸς τῶν βασικῶν ἀποδοχῶν, ἡ δίκαιη ἀμοιβὴ καθενὸς σύμφωνα μὲ τὴν συμβολή του στὴν γενικὴ προσπάθεια, ἡ δικαιοσύνη στὴν προαγωγή καὶ στὴν παροχὴ ἠθικῶν ἀμοιβῶν, ἡ δημιουργία ἐνιαίου πνεύματος καὶ οἱ καλὲς σχέσεις μεταξὺ ὄλων τῶν ἐργαζομένων, ἐνῶ μποροῦν νὰ ἐπιτευχθοῦν εὐκόλα σὲ ἓνα μικρὸ ὄργανισμὸ ἀπὸ ἓνα καλὸ διευθυντὴ, σὲ ἓνα μεγάλο ὄργανισμὸ πρέπει νὰ ὑπάρχει μεγίστου βαθμοῦ ὀργάνωσις γιὰ νὰ δημιουργηθεῖ τὸ πνεῦμα τῆς συλλογικῆς προσπάθειας καὶ νὰ μὴ γίνουσι σφάλματα διοικήσεως ψυχολογικά. Ἐνα δὲ καὶ μόνο σφάλμα τέτοιο, π. χ. μιὰ ἀδικία ποῦ θὰ γίνῃ ἀπὸ ἓνα διευθυντὴ τμήματος, ἐνῶ ἴσως δὲν θὰ τὴν μάθει καν. ὁ γενικὸς διευθυντής, μπορεῖ νὰ ἔχει ὀλέθριο ἀντίκτυπο σὲ ὅλες τὶς ἑκατοντάδες ἢ καὶ χιλιάδες τῶν ἐργαζομένων στὸν ὄργανισμὸ αὐτό.

Ἔτσι προκύπτει ὅτι τὸ μέγεθος μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἢ ἐνὸς ὄργανισμοῦ δὲν πρέπει νὰ καθορίζεται μόνο ἀπὸ τὶς δυνατότητες (χρηματικὲς καὶ ἄλλες) ἰδρύσεώς του καὶ τὶς ἀνάγκες ποῦ πρέπει νὰ ἰκανοποιήσῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιτεκτὸ βαθμὸ ὀργανώσεως σὲ κάθε τόπο καὶ χρόνον.

Αὐτὸ δὲν τὸ ἔχομε λάβει ὑπ' ὄψει στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ σφάλμα αὐτὸ τὸ ἔχομε πληρώσει, τὸ πληρώνομε καὶ θὰ τὸ πληρώνομε ἀκριβὰ, διότι ἐξακολουθοῦμε καὶ σήμερα νὰ ἰδρύομε ὑπηρεσίες, ἐπιχειρήσεις, νοσοκομεῖα καὶ γενικά ὄργανισμοὺς πολὺ μεγαλύτερους ἀπὸ ἐκείνους ποῦ θὰ μπορούσαν νὰ λειτουργήσουν καλὰ μὲ τὴν στάθμη ὀργανώσεως στὴν ὁποία βρισκόμαστε.

Ἡ κρατικὴ μας μηχανὴ καὶ ἡ Ἑλλάς ὀλόκληρη πληρῶνει τὸ συγκεντρωτικὸ σύστημα ποῦ εἰσήγαγαν οἱ Βαυαροὶ ποῦ ἐκτὸς τῶν ἄλλων δὲν ταιριάζει καθόλου στὴν ψυχοσύνθεσί μας. Γιαυτὸ εἶναι καὶ διπλᾶ ὀργανωτικὰ λανθασμένο ἀφοῦ βασικὴ ἀρχὴ καλῆς ὀργανώσεως εἶναι ἡ προσαρμογὴ τῆς ὀργανώσεως στὶς ψυχολογικὲς συνθηκὲς κάθε λαοῦ.

Κανέναν πιστεύω δὲν θὰ ἀμφισβητεῖ ὅτι, ἂν ἡ ἐκπαί-

δευσις εἶχε ἀφεθεῖ στίς κοινότητες καί στούς δήμους, θά εἶχαμε σήμερα, κατὰ μέσον τουλάχιστον ὄρον, ἀσυγκρίτως καλύτερα σχολεῖα ἀπό τὰ σημερινά.

Τὰ σφάλματα ὅμως τοῦ παρελθόντος δέν μᾶς ἐδίδαξαν, ἐξακολουθοῦμε δέ καί τώρα νά φτιάνομε ὄργανισμούς ὄλο καί μεγαλύτερους πού οὔτε λειτουργοῦν οὔτε εἶναι δυνατόν νά λειτουργήσουν καλά μέ τήν στάθμη ὀργανώσεως πού ἔχομε σήμερα καί πού δέν εἶναι τόσο εὔκολο νά βελτιωθεῖ σέ μικρό χρονικό διάστημα.

ΑΛ. Ι. ΠΑΠΠΑΣ

Τακτικός Καθηγητής Ε. Μ. Π.

Πρόεδρος τῆς ΕΠΟΡ.

Ἐπάρχουν εἰς τόν κόσμον τοῦτον δύο κατηγορίαι προσώπων : οἱ πρωτοπόροι, οἱ ὅποιοι διανοίγουν τόν δρόμον καί ἐκεῖνοι πού μετὰ κόπου ἀκολουθοῦν. Οἱ τελευταῖοι δέν παραλείπουν εὐκαιρίαν, ἵνα μέμφονται τοὺς πρώτους. Διατείνονται ὅτι οἱ πρωτοπόροι ἐπωφελοῦνται ὄλων τῶν καλῶν εὐκαιριῶν, ἐνῶ εἰς τήν πραγματικότητα αὐτοὶ δέν θά ἠδύναντο νά κάμουν οὔτε ἓν βῆμα, ἐάν οἱ πρωτοπόροι δέν ἐξεκαθάριζαν προηγουμένως τόν δρόμον.

HENRY FORD

Τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος

ΗΛΙΑ ΚΡΙΜΠΑ

Ἐνα ἄρθρον διὰ τὴν παραγωγικότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα, νομίζω ὅτι πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ μίαν διαπίστωσιν. Αὐτὴν ποὺ ἔκαμε τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος ἰδρυθὲν προσφάτως ἀκριβῶς μὲ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητος εἰς τὴν χώραν μας. Τὴν διαπίστωσιν, δηλαδή,

ὅτι εὗρισκόμεθα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἔναντι τῶν ἄλλων χωρῶν εἰς τὸ Ἄλφα. Ἀλλὰ δὲν θὰ εἶμεθα εἰλικρινεῖς ἔὰν δὲν ἀναφέρομεν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς μειονεκτικότητός μας αὐτῆς ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Κατὰ τὴν πρώτην μεταπολεμικὴν περίοδον, ὅταν ὄλαι σχεδὸν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ χῶραι ἐπεχορηγοῦντο ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν Βοήθειαν διὰ νὰ αὐξήσουν τὴν παραγωγικότητά των, ἀπέστελλον ὀμάδας τεχνικῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ νὰ μελετήσουν τὰς ἀκολουθουμένας ἐκεῖ μεθόδους καὶ κατέβαλαν συνεχεῖς καὶ ἐπιμόνους προσπαθείας διὰ νὰ ἐπιτύχουν πραγματοποιήσεις εἰς τὸν τομέα αὐτόν, ἡμεῖς ἐδῶ εἴχαμεν ἐμπλακεῖ εἰς ἕνα ἄλλον ἀγῶνα, τῆς ἐπιβιώσεως τῆς Φυλῆς, ὁ ὁποῖος δὲν μᾶς ἐπέτρεπεν ἄλλας ἀπασχολήσεις.

Ὅπωςδήποτε ἡ διαπίστωσις ἀπομένει ἀκεραία καὶ μετὰ τὴν οὐσιαστικὴν αὐτὴν δικαιολογίαν. Ἄς τὴν ἀναλύσωμεν εἰς τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη.

Πρῶτον: Ἡ χώρα μας κατατάσσεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑποανεπτυγμένων χωρῶν.

Δεύτερον: Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει ὑποαπασχόλησις πληθυσμοῦ. Καὶ τὸ δυσάρεστον αὐτὸ ἐπανέγνεται μὲ τὸ γεγονός ὅτι ἡ σύγκρισις μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπερχομένων κατ' ἔτος ἐκ τῆς ζωῆς καὶ ἐκείνων ποὺ βλέπουν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἀφίνει πλεόνασμα ἑκατὸν χιλιάδων περίπου ἀτόμων ἐπὶ πλεόν, τὰ ὁποῖα προστίθενται εἰς ἐκείνους ποὺ ἀναζητοῦν ἐργασίαν. Ἐντὸς τῶν αὐστηρῶς δημογραφικῶν πλαισίων, τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀσφαλῶς ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὸ μέλλον τῆς Φυλῆς. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ὅμως ποὺ τὸ ἀντιμετωπίζομεν ἐπιτείνει μίαν ὑφισταμένην κακὴν κατάστασιν.

Τρίτον : Ὁ ἐθνικός μας πλοῦτος εἶναι πολὺ περιορισμένος συγκριτικὰ πρὸς ὅλας σχεδὸν τὰς ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ περιορισμένον αὐτὸ ἐπίπεδόν του εἶναι ἐν πολλοῖς ἀνεκμετάλλευτος. Βεβαίως ἔγιναν πολλὰ καὶ σημαντικὰ προσπάθειαι, μὲ ἰδικήν μας πρωτοβουλίαν καὶ μὲ γενναιοφρονα συνδρομὴν φίλων καὶ Συμμάχων. Ὅμως πολλὰ, περισσότερα, μένουσιν ἀκόμη νὰ γίνουσι διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐφθάσαμεν πλέον ὄχι βέβαια εἰς τὸ σημεῖον πέραν τοῦ ὁποίου δὲν ἠμποροῦμεν νὰ προχωρήσωμεν ἄλλο, ἀλλὰ πάντως εἰς ἱκανοποιητικὸν σημεῖον.

Τέταρτον : Τὸ βιοτικόν μας ἐπίπεδον εἶναι πολὺ χαμηλόν. Καθ' ὃν χρόνον αἱ ἄλλαι χῶραι ἀγωνίζονται νὰ τὸ ὑψώσουν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο, εἰς ἡμᾶς ἡ ὅλη σχετικὴ προσπάθεια ἔχει τὸν χαρακτῆρα ἐνὸς συνεχοῦς ἀγῶνος διὰ τὴν ἀπλὴν συντήρησιν εἰς τὴν ζωήν.

Προκύπτει, λοιπόν, ἐν συμπεράσματι τῶν τεσσάρων αὐτῶν σημείων, ὅτι διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει ἡ πρόσθετος ἀνάγκη νὰ δημιουργηθῇ πρῶτον ἓνα ὑποφερτὸν καὶ σταθερὸν ἐπίπεδον ζωῆς, διὰ νὰ συνεχισθοῦν κατόπιν αἱ προσπάθειαι πρὸς ἀνύψωσίν του. Συνεπῶς, παραλλήλως πρὸς τὸ θέμα «αὔξεις τῆς παραγωγικότητος» τίθεται καὶ τὸ θέμα «αὔξεις τῆς παραγωγῆς».

Ἴδου λοιπόν, ἐκ τῶν πραγμάτων καθοριζόμενα τὰ πλαίσια ἐντὸς τῶν ὁποίων, κατὰ τὴν γνώμην μου, πρέπει νὰ ἐργασθῇ διὰ τοὺς σκοποὺς του τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος.

Ἀρχίζομεν τὸ ἔργον μας ἔχοντες εἰς τοὺς κόλπους μας κοινήν, ἐλευθέραν καὶ ἐγκάρδιον τὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν παραγωγικῶν τάξεων, τῶν βιομηχανῶν, τῶν ἐργαζομένων, τῶν παραγωγῶν, τῶν πνευματικῶν μας Ἰδρυμάτων, ἀπολύτως ἐλεύθεροι ἀπὸ πάσης ἐπιρροῆς τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἐν τοσούτῳ ἀπολαύομεν ὅλην τὴν στοργήν, τὴν προστασίαν καὶ τὴν συμπαράστασιν. Ὅπως ἔχομεν ταῦτα καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν Ἀποστολήν. Πολλὰ καὶ σημαντικὰ ἔχομεν νὰ ἐπιτελέσωμεν. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἄλλου πρέπει πρῶτον νὰ δημιουργήσωμεν τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς παραγωγικότητος, τὴν ψυχολογίαν τῆς παραγωγικότητος, ἄνευ τῶν ὁποίων κάθε ἄλλη προσπάθειά μας εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν θὰ ἐπιτύχῃ. Διὰ νὰ μεταφέρωμεν καὶ εἰς τὴν χώραν μας τὰ διδάγματα τῆς πείρας τῶν ἄλλων, τὰ ὁποῖα τοὺς ἔδωσαν τὰ τεχνικὰ καὶ ἄλλα μέσα διὰ νὰ αὐξήσουν τὴν παραγωγικότητά των, διὰ νὰ καταστήσωμεν καὶ εἰς ἡμᾶς δυνατὴν τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν ἀπόδοσιν

τῶν μέτρων αὐτῶν πρέπει νὰ πείσωμεν πρῶτον ἐκείνους πρὸς τοὺς ὁποίους ἀποτεινόμεθα. Νὰ τοὺς πείσωμεν περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ προσέξωμεν πρῶτον τὴν παραγωγικότητά μας καὶ κατοπιν νὰ ἐπιδώσωμεν τὴν αὐξηαί᾽ τῆς. Νὰ τοὺς δώσωμεν ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων διὰ νὰ κατανοήσουν ὅτι χωρὶς τὴν αὐξάνειν τῆς παραγωγικότητος δὲν ἠμποροῦμεν νὰ προχωρήσωμεν. Ἰδιαιτέρως μάλιστα δι' ἡμᾶς, ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἄλλους Ἑυρωπαϊκοὺς λαοὺς, τελούντας ὑπὸ τὰς μειονεκτικὰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι διεγράφησαν ἀνωτέρω, τὸ θέμα «παραγωγικότητος» καὶ «αὐξάνειν τῆς παραγωγικότητος» ἀποκτᾷ πρωταρχικὴν ἀξίαν.

Δὲν ἀρκεῖ ὅμως ἡ ἰδική μας προσπάθεια πρὸς τοῦτο, ἡ ὁποία ἠμποροῦμεν νὰ τὸ βεβαιώσωμεν, θὰ ἐξίχθῃ εἰς τὸ ἐπίκαιρον δυνατόν διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἀτμόσφαιρα κατανοήσεως, ἐμπιστοσύνης καὶ πίστεως εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς παραγωγικότητος. Καὶ ἰδιαιτέρως διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ μεταξὺ πάντων τῶν ἐργαζομένων εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν καὶ εἰς πᾶσαν ἐργασίαν, ἀπὸ τῆς μικροτέρας μέχρι τῆς μεγαλειτέρας, ἀπὸ τοῦ τελευταίου χειρῶνακτος μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ἰθύνοντος, μία ἐλικριγῆς καὶ ἐγκάρδιος συνεργασία καὶ σύμπραξις διὰ τὴν παραγωγήν τῆς, μετὰ βίαιαν τὰς ἀρχὰς τῆς παραγωγικότητος μετὰ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῆς κατανομῆς τῶν ὠφελιμάτων τὰ ὁποῖα θὰ προκύψουν εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς συντελεστάς. Δηλαδή διὰ τῆς προβολῆς εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, αὐτοῦ πού, εἰς τὴν παραγωγικότητα λέγεται ὁ ρόλος τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος.

Αὕτη εἶναι τὴν τρόπον τινα ἡ προεργασία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος διὰ νὰ προπαρασκευασθῇ τὸ κατάλληλον ἔδαφος πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν μεθόδων τῆς Παραγωγικότητος. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου του θὰ μεταβάλλῃ τότε τὸ μειονέκτημα τοῦ ὅτι ἀρχίζομεν ἀπὸ τὸ "Ἄλφα, εἰς πλεονέκτημα, διότι ἀρχίζομεν μετὰ τὰς μεθόδους τῆς παραγωγικότητος.

Ὡς πρὸς τὴν προγραμματικὴν δράσιν τοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος, θὰ ἀναφεροῦμεν δι' ὀλίγων εἰς τὸ καταρτισθὲν ἤδη καὶ μέλλον ν' ἀνακοινωθῇ πρόγραμμά του. Τοῦτο, πρόγραμμα μακροῦς προῆς, ἐπεκτείνεται εἰς πολλοὺς τομεῖς, θὰ ἐφαρμοσθῇ προοδευτικῶς καὶ θὰ ἀπαιτήσῃ τὴν συνεργασίαν καὶ συνδρομὴν πολλῶν προσώπων, Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὁργανισμῶν ἐιδικῶν καὶ ἐνδιαφερομένων γενικῶς ὑπὲρ τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

Τὰ θέματα τοῦ προγράμματος παραγωγικότητος κατατάσσονται εἰς ἑπτὰ μεγάλους τομεῖς.

Εἶναι θέματα: 1) Οἰκονομικά, Κοινωνικά καὶ Νομικά. 2) Τεχνολογικά καὶ ἐφηρμοσμένης ἐρεῦνης. 3) Σχετικὰ πρὸς τὴν διοίκησιν ἐπιχειρήσεων καὶ τὴν ἀντίστοιχον ἐρευναν, εἰς τὰ ὅποια προτεύουσαν θέσιν ἔχουν ὁ ἀνθρώπινος παράγων, ἡ διαπαιδαγώγησις καὶ ἡ ἐκπαίδευσις ἐργατικῶν στελεχῶν. 4) Σχετικὰ πρὸς τὴν δημοσιότητα. 5) Γεωργικά —πρακτικά καὶ ἐπιστημονικά— κτηνοτροφικά καὶ σχετικὰ πρὸς τὴν διατροφήν. 6) Σχετικὰ πρὸς τὴν ἐμπορείαν καὶ 7) Οἰκιστικά.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἔκτασις τῶν τομέων τούτων δίδουν ἀσφαλῶς σαφῆ εἰκόνα περὶ τῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους θὰ ἐπιδιώξῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκη γενικῆς συνεργασίας, βοήθειάς καὶ κατανοήσεως.

ΗΛΙΑΣ ΚΡΙΜΠΙΑΣ

Πρόεδρος τοῦ Κέντρον Παραγωγικότητος

Ἐν συμπεράσματι ἐπιτρέψατέ μου νὰ εἶπω ὅτι εὕρισκό-
μεθα εἰς τὸ κατώφλιον τῆς ἐρχομένης ἐποχῆς τῆς ἀληθοῦς
συνεργασίας. Παρῆλθε ταχέως ὁ καιρὸς τῶν μεγάλων προ-
σωπικῶν ἢ ἀτομικῶν ἐπιτεύξεων τοῦ ἑνὸς μόνον ἀνθρώπου,
χωρὶς τὴν βοήθειαν τῶν περιστοιχιζόντων αὐτόν. Ἐρχεται ὁ
καιρὸς κατὰ τὸν ὅποιον ὄλα τὰ μεγάλα πράγματα θὰ ἐπι-
τυγχάνωνται διὰ τῆς συνεργασίας πολλῶν ἀνθρώπων, ὅπου
ἕκαστος θὰ ἐκτελῇ τὴν ἐργασίαν, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ
καταλληλότερος, θὰ διαφυλάσῃ τὴν ἀτομικότητά του, θὰ
εἶναι ὁ ὑπέρτατος εἰς τὸ ἔργόν του καὶ ἐνῶ δὲν θὰ χάσῃ
τίποτε ἀπὸ τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὴν προσωπικὴν του πρωτο-
βουλίαν θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐλέγχεται καὶ νὰ συνε-
ργάζεται ἀρμονικῶς μὲ πολλοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

FR. W. TAYLOR

Ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις καὶ ἔρευνα

Ι. Α. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Ἡ ποικιλόμορφος κίνησις, ἣτις ἀποκαλεῖται Ἐπιστημονικὴ ἢ Ὀρθολογικὴ Ὀργάνωσις, ὑπὲρ τὴν ἐκάστοτε ἐπικρατοῦσαν τεχνικὴν τῆς, ἐν βασικὸν καὶ θεμελιώδες γνώρισμα παρουσιάζει: χρησιμοποιοεῖ συνεχῶς τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον ἐρεύνης πρὸς ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τῆς.

Ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι κάτι τι νέον, σαφῶς καταφαίνεται ἀπὸ τὰ γραπτὰ κείμενα τῶν θεμελιωτῶν τῆς.

Οὕτω ἔγραψεν ὁ Henri Fayol :

«Ποίαν ἐποχὴν τῆς ζωῆς μου ἐπέισθην ὅτι τὰ κοινωνικὰ φαινόμενα, ὅπως καὶ τὰ φυσικά, ὑπάγονται εἰς Νόμους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μας; Δὲν δύναμαι νὰ τὸ εἶπω! Μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι ποτὲ δὲν ἀμφέβαλα. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, μετὰ τὴν μελέτην τοῦ βιβλίου «Εἰσαγωγή εἰς τὴν Πειραματικὴν Ἰατρικὴν», ἐπέισθην περισσότερον ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε περὶ τούτου.

Συγχαίρω δὲ τὸν ἑαυτὸν μου διότι κατ' ἀρχὰς ἐξ ἐνοστίκτου ἠκολούθησα τὴν μέθοδον, τὴν ὁποίαν ὁ Α. Compe περιέγραψεν ὡς «θετικὴν μέθοδον», ὁ Cl. Bernard ὡς «πειραματικὴν μέθοδον» καὶ τὴν ὁποῖαν θεωρῶ ὡς ἐπιστημονικὴν βασιζομένην ἐπὶ τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἐθεμελίωσεν ὁ Καρτέσιος.

Ἴδου καὶ ἀποσπάσματα ἀπὸ διάφορα κείμενα τοῦ Fr. W. Taylor :

«Ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις εἰς κάθε τῆς βῆμα εἶναι ἐξέλιξις καὶ ὄχι θεωρία. Κάθε φορὰ ἐδοκιμάσθη τὸ ἐν μέτρον κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἕως ὅτου εὑρέθη τὸ φάρμακον. Ὅσοι σκέπτονται ἐπιστημονικῶς εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐγκαταλείψουν ἕν σχέδιον ἢ μίαν θεωρίαν, ἐὰν εὑρεθῇ κάτι καλύτερον. Οὐδὲν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν εἶναι ἀμετάβλητον».

«Οὔτε ἡ προσωπικὴ σου γνώμη, οὔτε ἡ ἰδική μου θὰ ἀποφασίσουν. Τὰ πειράματα καὶ αἱ χρονομετρήσεις θὰ καθορίσουν ἐὰν ἡ ἰδέα σου ἀποτελεῖ πρόοδον. Ἐὰν πραγματικῶς ἀνεκάλυψες κάτι τὸ

καλύτερον, ὄχι μόνον ἡ νέα μέθοδος σου θὰ γίνῃ ἀσπαστή, ἀλλὰ καὶ εἰδικῶς λόγῳ τούτου θὰ ἀνταμειφθῆς».

«Ἐν πρώτοις ἀπαιτεῖται μία πλήρης ἐπανάστασις εἰς τὴν νοσητροπίαν καὶ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν πλευρὰν τῆς διοικήσεως.

Ἄντὶ νὰ φιλονικῶν ματαξὺ τῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν διανομὴν τῆς προστιθεμένης ἀξίας καὶ νὰ ἐνεργοῦν οἱ μὲν ἀπέγαντι τῶν δὲ ὡς ἐχθροί, θὰ ἔπρεπεν ὅπως ἐργάται καὶ ἐργοῦδοὶ ἐνώσουν τὰς προσπαθείας τῶν πρὸς αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς.

Καὶ ἕνα ἡ νέα αὕτη στάσις καταστῆ ἀποδοτικὴ, πρέπει καὶ τὰ δύο μέρη νὰ ἀποδεχθῶν ὡς ἀπαραίτητον τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἐμπειρικῆς γνώσεως διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης βίων τῶν ὕλικῶν καὶ ἀνθρωπίνων συνθηκῶν τῆς ἐργασίας».

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἡ ἑκτάσις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου ἐρεῦνης, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, διαφέρει μεγάλως λόγῳ τῆς διαφόρου φύσεως τῶν προβλημάτων.

Εἰς ταύτας οὐδεμία λύσις εἶναι ἀποδεκτὴ ἐὰν δὲν βασίζεται εἰς τὸν πειραματισμόν. Τοῦτο ἰσχύει ὀλιγώτερον προκειμένου περὶ τῶν βιολογικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἔτι ὀλιγώτερον περὶ τῶν κοινωνικῶν. Ἐγκαυθῆ ἐνίοτε εἰς τὴν ἀκριθεῖ μέρησιν ὑποκαθίσταται ἡ ἐκτίμησις.

Ἡ πρόκρισις λύσεως ἐπηρεάζεται ἐκ λόγων χρόνου καὶ δαπάνης.

Διὰ πολλὰ δὲ προβλήματα τῶν ἐπιχειρήσεων δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναβάλωμεν τὴν λήψιν ἀποφάσεως, ἐν ἀναμονῇ πληρεστέρας ἐξακριβώσεως.

Ἐνίοτε ἡ ὀργάνωσις δὲν ὑπερβαίνει τὸ στάδιον τῆς ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως καὶ δὲν τῆς εἶναι πολλάκις πρόσφορον νὰ προβαίη εἰς ἀκριθεῖς πειραματισμοὺς ὑπὸ τὴν ἀκριθεῖ ἔννοιαν τοῦ ἔρου.

Ἀναγκάζεται νὰ προστρέχῃ εἰς τὴν στατιστικὴν μέθοδον, ἐξ ἴσου ἐπιστημονικὴν, ἀλλὰ θραυτέραν καὶ ὀλιγώτερον ἀσφαλῆ.

Παρὰ τοὺς περιορισμοὺς τούτους ἡ ὀργάνωσις ἐπιδίδεται καθ' ἑκάστην πλειότερον εἰς τὴν μεθοδικὴν παρατήρησιν καὶ ἀποστολῆ τῆς εἶναι ἡ διατύπωσις Νόμων. Ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν ἐξέλιξις τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως φέρει σαφῆ τὴν σφραγίδα εὐρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς τάσεως ταύτης.

Προσθευτικοὶ ἐργοῦδοὶ, ἐπαγγελματικοὶ ὀργανώσεις, ἐμπειρο-

γνώμονες ἐπὶ τῶν προβλημάτων ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας, ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά Ἴδρύματα, ἐνίοτε καὶ τὸ Κράτος ἀμιλλῶνται εἰς ἐρεύνας ὁλοὴν καὶ περισσοτέρων πλευρῶν τοῦ πολυμῆρους κοινωνικοῦ φαινομένου τῆς ἐν κοινῷ ἐργασίας.

Ὅτω εἰς τὸν **τεχνικὸν τομέα** ἀπαντῶμεν συνεχεῖς καὶ ἐκτεταμένους ἐρεῦνας σχετικῶς μετὰ τὰς ἐγκαταστάσεις, τὸ ὕλικόν περιβάλλον, τὴν ἔσω, ἐργοστασιακὴν καὶ ἔξω ἐργοστασιακὴν διακίνησιν, τὰς μελέτας κινήσεων καὶ χρόνου (μέχρι καὶ τῆς συντάξεως πινάκων προτύπων χρόνων δι' ἀπλᾶς κινήσεις), τὴν μελέτην τῶν θέσεων ἐργασίας, τὴν ἀξιολόγησιν τῶν εἰδῶν ἐργασίας, τὴν ἀπλοποίησιν τῶν μεθόδων ἐργασίας τῇ συμμετοχῇ καὶ τῶν ἐκτελεστῶν, τὴν ρυθμικὴν ἐργασίαν, τὰς στατιστικὰς μεθόδους ἐλέγχου τῆς ποιότητος, τὸν προγραμματισμὸν ὄλων τῶν φάσεων τῆς παραγωγῆς, κλπ.

Εἰς τὸν **ἐμπορικὸν τομέα**, παρ' ὅλας τὰς εἰδικὰς δυσκολίας, αἱ ἐρευναὶ ἀναπτύσσονται ἀναφορικῶς μετὰ τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον τῶν ἀγορῶν, τὴν ἀποδοτικὴν διαχείρισιν τῶν ἀποθεμάτων (στόκ), τὴν μελέτην τῶν ἀγορῶν καταναλώσεως, τὴν διαφήμισιν, τὰς μεθόδους καὶ διαιρέσεις πωλήσεως, τὴν ἀνάλυσιν καὶ μείωσιν τοῦ κόστους διανομῆς κ. ἄ.

Εἰς τὸν **οἰκονομικὸν τομέα** σημειοῦμεν τὰς γενομένας προόδους εἰς τὰς νεώτερας στατιστικὰς μεθόδους, εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς συγχρόνου βιομηχανικῆς λογιστικῆς (ἀναλυτικὴ λογιστικὴ ἐκμεταλλεύσεως, πρότυπον βιομηχανικὸν τίμημα, σύστημα ἀποκλίσεως), ὡς καὶ εἰς τὴν τεχνικὴν τῶν προγραμματισμένων ἐλέγχων. Παρὰ δὲ ὀρισμένας ἀπογοητεύσεις, αἱ ἐρευναὶ προωθοῦνται σχετικῶς μετὰ τὴν οἰκονομικὴν πρόγνωσιν.

Τέλος εἰς τὸν τομέα τοῦ **ἀνθρωπίνου παράγοντος** ἡ ψυχολογία (ἀτομικὴ καὶ ὁμαδική), ἡ ψυχοτεχνικὴ καὶ ἡ φυσιολογία τῆς ἐργασίας μεγάλως συμβάλλουν εἰς τὰς ἐρεῦνας τὰς σχετιζόμενας μετὰ τὸν ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμὸν, τὴν ἐπιλογὴν, πρόσληψιν καὶ ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ, τὰς ὕλικὰς καὶ ἠθικὰς ἀμοιβὰς, τὸ ἠθικὸν φρόνημα, τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν διοίκησιν, τὰ κοινωνικὰ ἔργα.

Τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης εἰς τὰ προβλήματα ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας ἀναγνωρίζει καὶ ἡ πεφωτισμένη συνδικαλιστικὴ ἡγεσία, διαβλέπουσα εἰς ταύτην ἐν σόβαρὸν ὄπλον ὑποστηρίξεως τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Ὅτω διανοίγεται ἡ ἐλπίς ὅτι εἰς προσεχῆς μέλλον οἱ συντε-

λεσται τῆς παραγωγῆς θὰ ἀρχίσουν νὰ δμιλοῦν τὴν αὐτὴν γλῶσσαν. Νὰ σκέπτονται μὲ τὴν ψυχρὰν λογικὴν τῶν γεγονότων. Νὰ μὴν παρασύρονται ἀπὸ ἄγνοιαν, προκαταλήψεις ἢ ὑποκειμενικὰ συναισθήματα. Καὶ τότε ἔν μέγα μέρος τῆς σημερινῆς δξύτητος τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων, θὰ ἀνήκει εἰς τὸ κακὸν παρελθόν.

I. A. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Καθηγητῆς τῆς ΑΣΒΣ
Ἀντιπρόεδρος τῆς ΕΠΟΡ

Τὸ περίπλοκον τοῦ προβλήματος τῆς βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς ὀργανώσεως ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι δέον νὰ ἀντιμετωπίσωμεν διαδοχικῶς :

1. "Ἐν διοικητικὸν πρόβλημα : τὴν διακυβέρνησιν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τὸν συντονισμόν τῶν προσπαθειῶν.
2. "Ἐν τεχνικὸν πρόβλημα : τὴν θέσιν εἰς ἐφαρμογὴν τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς.
3. "Ἐν χρηματικὸν πρόβλημα : τὴν χρησιμοποίησιν, ἀπόσβεσιν καὶ ἀμοιβὴν τῶν ἐπενδεδυμένων κεφαλαίων.
4. "Ἐν οἰκονομικὸν πρόβλημα : τὴν ἐμπορικὴν πολιτικὴν ἔν ὄψει τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ.
5. "Ἐν κοινωνικὸν πρόβλημα : τὸ ὅποσον δὲν ἀφορᾷ μόνον τοὺς μισθοὺς καὶ τὰς σχέσεις κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἀνέσεων, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ ἐλάττωσις τῆς ἐργασίμου ἡμέρας, ὡς καὶ τὴν χρησιμοποίησιν διὰ τὸ μεγαλύτερον κοινὸν καλόν, τῶν ἀποταμιευθέντων ἀποθεμάτων ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ κοινου μόχθου.

JEAN CHEVALIER

Ἡ κατατόπισις τοῦ ἐργάτου βιομηχανίας εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς Ὄργανώσεως

Φ. Ρ. ΛΕΤΣΑ

— Πολλὰ ἔχουν γραφῆ καὶ λεχθῆ ἀπὸ τοὺς διαφόρους εἰδικούς καὶ περὶ τὰ θέματα τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως ἀσχολουμένους γιὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὀργανώσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰδικώτερα τῶν βιομηχανιῶν.

— Ὁ σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶν εἶναι ἕνας, εἶναι σκοπὸς μεγάλος καὶ εὐγενικός. Ἀποβλέπει νὰ κερδίσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἰθύνοντων τὰς ἑλληνικὰς βιομηχανίας

ὥστε νὰ τεθοῦν αἱ τελευταῖαι ἐπὶ βάσεων ὀρθολογικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως με ἀποτέλεσμα τὴν αὐξησιν τῆς ἀποδόσεώς των καὶ γενικῶς τὴν πρόοδον τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

Καὶ παρ' ἑλθον ὅτι ἡ ἀρχὴ ὑπῆρξεν δύσκολος, ὡς ἄλλωστε καὶ ἀνεμένετο, ἐν τούτοις τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἄργησαν νὰ ἐμφανισθοῦν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν αὐξάνει κάθε μέρα μερῦθμον ἐπιταχυνόμενον, τὰ δὲ ὀφέλη των ἤδη ἐπιδρῶν ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν τῆς στατιστικῆς ὅσον τῶν καθ' ἕκαστα βιομηχανιῶν ὅσον καὶ τῆς γενικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας.

— Ἐκείνο ὁμως ποῦ θὰ ἔπρεπε τώρα νὰ ἀπασχολήσῃ ἑλθους καὶ κυρίως τοὺς ἐπικεφαλῆς τῶν βιομηχανιῶν εἶναι ἡ κατατόπισις τοῦ ἐργάτου εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ὀργανώσεως. Οἱ περισσότερες τῶν συγχρονισμένων καὶ ὀργανωμένων βιομηχανιῶν ἄλλων πλέον προηγημένων κρατῶν, καθυστέρησαν νὰ ἀποδώσουν πλήρως, διότι οἱ ἰθύνοντες ταύτας παρεγνώρισαν ἢ μᾶλλον ἄργησαν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ἀξία δύο σημείων:

1) Ὅτι μία βιομηχανία ἀποτελεῖ ὀργανικὸ σύνολο καὶ ὅτι ἐπομένως ἕνα σχέδιο ὀργανώσεώς της διὰ νὰ ἀποδώσῃ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὀλοκληρωμένο, νὰ περιλαμβάνῃ ἑλθους τοὺς τομεῖς δραστηριότητός της καὶ ὄχι νὰ ἀποτελῇ μεμονωμένη προσπάθεια εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς πολλοὺς τομεῖς της, καὶ

2) ὅτι οἱ ὑπάλληλοι καὶ κυρίως οἱ ἐργάται μίας βιομηχανίας ἀποτελοῦν εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν τὰ κυριώτερα κῦτταρα τοῦ ὀργανικοῦ συνόλου καὶ ὅτι ἕνα σχέδιο ὀργανώσεως, ὁσοδήποτε τέλειο καὶ ἂν εἶναι, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ νὰ ἀποδώσῃ πλήρως ἂν δὲν ἔχουν κατατοπισθῆ οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐργάται, κυρίως δὲ οἱ τελευταῖοι, ἐπὶ τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοῦ σχεδίου ἰδίως δὲ ἐπὶ ἐκείνων τῶν σκοπῶν ποῦ θὰ ἔχουν ἄμεσον ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἀτο-

μικρήν των πρόοδον πάντοτε ως συνάρτησιν και αποτέλεσμα της πρόοδου του συνόλου.

— Ας διδαχθούμε λοιπόν από τα σφάλματα των άλλων για να κερδίσουμε καιρό και ας προσπαθήσουμε να δώσουμε την δέουσα προσοχή εις την κατατόπισιν των εργατών από τώρα που βάζουμε τις βάσεις, από την αρχή της έκστρατείας, ώστε να έχουμε τα με γαλύτερα δυνατά αποτελέσματα χωρίς να χρειασθῆ να περάσουμε τον δύσκολο και δαπανηρό δρόμο της πείρας.

— Διά τους άνωτέρω έκτεθέντας λόγους, η κατωτέρω άπλή ανάλυσις των σκοπών της οργανωμένης λειτουργίας μίας βιομηχανίας ως και της αξίας της λεγομένης «μελέτης παραγωγής» άπευθύνεται γενικώς εις τους εργαζομένους εις τας βιομηχανίας και ιδίως εις τους εργάτας, με την έλπίδα ότι θα συμβάλῃ εις την άμοιβαία κατανόησι διαικίσεως και εργαζομένων, στοιχείο άπαραίτητο για την καλήν εφαρμογή και έπομένως για την πρόοδο.

— Η καλή, σταθερά και όμαλή λειτουργία οιασδήποτε οργανωμένης βιομηχανίας άπαιτεί όπως ένας έκαστος των εις αυτήν εργαζομένων, γνωρίζει σαφώς δύο πράγματα: πρώτον ποιές άκριβως είναι οι εθύνες του και δεύτερον κατά ποιον τρόπον ο ίδιος και η εργασία του εντάσσονται εις την προσπάθειαν του συνόλου, η οποία καλύπτει όλα τα στάδια από την σύλληψιν της ιδέας ενός νέου βιομηχανικού προϊόντος μέχρις ότου το προϊόν αυτό καταλήξῃ εις τα χέρια ενός ίκανοποιημένου πελάτου. Σημειωτέον δε ότι ο άνωτέρω κύκλος εργασιών των περισσοτέρων βιομηχανιών περιλαμβάνει και την καλήν και διαρκή παρακολούθησιν, έξυπηρέτησιν και συντήρησιν των προϊόντων των ώστε να διατηρήσουν την ίκανοποίησιν του πελάτου.

— Οι χαρακτηριστικοί έπομένως λόγοι ύπάρξεως μίας βιομηχανίας δύνανται να συνοψισθούν 1) εις την παραγωγήν προϊόντων, των όποιων έχει ανάγκην μία κοινωνία, εις τας όρθας ποσότητας όρθή ποιότητα, όρθο χρόνο και όρθή τιμή 2) εις το να εξασφαλίσῃ εις τους εν αυτή εργαζομένους ασφάλεια, μέγιστο δυνατό έπίπεδο ζωής και ευκαιρίας ηδξημένων αποδοχών και 3) επιτυχάνοντας τους άνωτέρω σκοπούς, να εξασφαλίσῃ λογικά οικονομικά ώφέλη εις έκείνα τα άτομα τα όποια δια της επενδύσεως των οικονομικών των πόρων εις την εν λόγω βιομηχανίαν κατέστησαν την ύπαρξιν της δυνατή.

— Οι εργάται γνωρίζουν πλέον ότι δια να επιτευχθουν τα άνωτέρω, απαιτούνται τέσσερες βασικές λειτουργίες δηλαδή η **οικονομική** η οποία εξασφαλίζει την ύπαρξιν των αναγκαίων κεφαλαίων και παρακολουθεῖ την διαχείρισιν αυτών, η **τεχνική** η οποία γυφωρώνει το κενό που υπάρχει από της σύλληψεως της ιδέας ενός νέου βιομηχανικού προϊόντος μέχρις ότου είναι σαφώς γνωστό με ποιόν τρόπο το εν λόγω προϊόν θα κατασκευασθῆ, η των **πωλήσεων**, η οποία εξασφαλίζει νέας πωλήσεις και παραλλήλως φροντίζει άφ

ένος μὲν διὰ τὴν καλὴν παρακολούθησιν καὶ συντήρησιν τῶν πωληθέντων προϊόντων ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν κατατόπισι τῆς διοικήσεως ἐπὶ τῶν ἀντιδράσεων τῶν πελατῶν, τῶν δημιουργουμένων νέων τάσεων, προτιμήσεων καὶ ἐπιθυμιῶν τούτων, προκειμένου νὰ καθορισθοῦν τροποποιήσεις εἰς τὴν μελλοντικὴν παραγωγὴν καὶ τέλος ἡ λειτουργία τῆς παραγωγῆς, ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει τὴν κατασκευὴ τῶν προϊόντων ἀφοῦ ἐξασφαλισθοῦν τὰ οἰκονομικὰ μέσα, τὰ λεπτομερῆ σχέδια καὶ στοιχεῖα κατασκευῆς καὶ ἡ ζήτησις τοῦ προϊόντος.

Ἡ περαιτέρω ἀνάλυσις μιᾶς ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω λειτουργιῶν εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον γνωστὴ, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἡ αὐτὴ διαίρεσις διατηρεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ εἰς τὴν διάρθρωσιν τῆς διοικήσεως τῶν βιομηχανιῶν καὶ ἐπομένως δὲν ἀποτελεῖ ἀντικείμενο τῆς παρουσίας ἐξετάσεως. Ἐπάρχει ὅμως καὶ μία ἄλλη λειτουργία, ἴσως καὶ ἡ πλέον ζῶτικὴ διὰ τὸ μέλλον κάθε βιομηχανίας, ἡ ὁποία δὲν ἀποτελεῖ ξεχωριστὴν λειτουργίαν δεδομένου ὅτι ἀφορᾷ ὅλους ἐκείνους πού ἔχουν ἐπωμισθῆ εὐθύναι εἰς ὅλα τὰ τμήματά της. Ἡ λειτουργία αὐτὴ ἔχει σχέσι μὲ τὸ προσωπικόν.

Ἐκαστος υπεύθυνος εἰς τὴν βιομηχανία ἔχει ἱερὴν ὑποχρέωσι νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ κάτωθι εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν ὑπὸ τὸν ἀμεσοῦ ἑλεγχό του :

α) Νὰ δίδῃ, κάθε εὐκαιρία καὶ νὰ προτρέπῃ ὅλους ὄσους ἑλέγχει εἰς τὴν πρόοδο, ἀπόκτησι γνώσεων καὶ πείρας ὥστε ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλος στιγμή νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀναλάβουν περισσοτέρας εὐθύναι,

β) Νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν μεγίστην δυνατὴν ροὴν ἰδεῶν καὶ προτάσεων πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω ἀπὸ τὸν πάγκο τοῦ συνεργείου μὲχρι τῆς ἀνωτέρας θέσεως τῆς διοικήσεως καὶ

γ) Ὅταν ἄτομα ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τοῦ ἀντιμετωπίζουσι προβλήματα ἢ ἔχουσι ἀνησυχίας εἴτε προσωπικὰς εἴτε σχετιζομένας μὲ τὴν ἐργασία τῶν νὰ διδῶνται κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ βοήθεια, αὐμβουλαὶ καὶ ἐξηγήσεις διὰ τὴν ἐξάλειψιν ἢ τοῦλάχιστον τὸν μετριασμόν ἀνησυχιῶν τούτων.

Εἶναι δὲ πράγματι ἡ ἀνωτέρω λειτουργία ἡ ζῶτικωτέρα ὄλων, διότι ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει οἰαδήποτε ὀργανωμένη βιομηχανία δύναται νὰ ἐπιτύχῃ, ὄχι διαν. διαθέτει μόνον συστήματα, διαδικασίας, χαρτὰ καὶ πίνακας ὁδηγιῶν, ἀλλὰ ὅταν οἱ εἰς αὐτὴν ἐργαζόμενοι ἀφ' ἑνὸς μὲν γνωρίζουσι πλήρως τί ἀναμένεται ἀπὸ αὐτοὺς νὰ πράξουσι καὶ πῶς ἐκεῖνο πού πράττουσι ἐντάσσεται εἰς τὸ σύνολον τῆς προσπάθειας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅταν εἶναι ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν διοίκησιν καὶ μεταχειρίσιν των.

Ἄλλὰ ἄς προχωρήσωμε λίγο. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαι βασικαὶ λειτουργίαι ἐκτελοῦνται καλῶς ἐφ' ὅσον ἔχουσι θεθεῖ ἐπὶ καλῶν δάσεων. Εἶναι δυνατόν νὰ προχωρή ἡ παραγωγ-

γική διαδικασία άνευ αλλαγών, συμπληρώσεων ή βελτιώσεων σάν μια ρουτίνα με την συνήθη καλή επίβλεψη ;

Εάν ή απάντησις εις τὸ ἐρώτημα ἴτο ναί, τότε θά ἐσήμαινε ὅτι ή διαδικασία παραγωγῆς εἶναι λειτουργία στατική και ἐπομένως δέν ἐπιδέχεται βελτιώσεις. Ὅλοι μας ὅμως μέχρι τοῦ τελευταίου ἐργάτου γνωρίζομεν ὅτι συμβαίνει τὸ ἀντίθετο, ὅτι σήμερα ἐργαζόμεθα με καλύτερας μεθόδους, μηχανάς ἐργαλεῖα και συσκευάς ἀπό χθές και ὅτι αὐριο ἀσφαλώς θά ἔχουμε καλύτερα μέσα ἐργασίας. Ὅλοι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ὑπάρχει πάντοτε ἔδαφος για κάποια βελτίωσι τῆς ἐργασίας μας, ἀνεξαρτήτως τοῦ εἶδους τῆς, και ὅτι ἐπομένως ή παραγωγική διαδικασία ἀποτελεῖ λειτουργία δυναμική.

Ἡ συστηματική ἀνάλυσις τῆς μεθόδου παραγωγῆς δηλαδή ή «μελέτη παραγωγῆς» εἶναι τὸ μόνον ἀσφαλές μέσον δια νά ἐπιτευχθοῦν αἱ καλύτεραι δυνατόι βελτιώσεις τῆς παραγωγῆς και ἐπομένως και τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων.

Κατά τήν «μελέτη, παραγωγῆς» ἐξετάζεται προσεκτικά κάθε ἐργασία δια νά εὑρεθῆν ἐάν εἶναι δυνατόν νά βελτιωθοῦν τὸ μηχανήμα, ή μέθοδος ἐργασίας, ή ροή τῆς ἐργασίας κτλ. Ἡ ἀνωτέρω ἐξέτασις ἐπιτυγχάνεται με σειρά «μελετῶν ἐργασίας» κατά τὰς ὁποίας ἐκάστη ἐργασία ἀναλύεται εις μικρά σχετικῶς μέρη, ὥστε νά εἶναι δυνατόν νά μετρηθοῦν ἀκριβῶς τὰ ποσά τῆς ἐργασίας και ἀναπαύσεως πού ἀπαιτοῦνται δια τήν ἐκτέλεσιν τῆς.

Αἱ ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαι «μελέται ἐργασίας» δεῖχουν κατά ποῖον τρόπον δύναται ὁ ἐργάτης νά ἐκμεταλλευθῆ καλύτερα τήν ἐπιδεξιότητα και τήν προσπάθειά του, ὥστε νά παραγάγῃ περισσότερα με καλύτεραν διάταξιν μηχανῶν, καλύτερα μηχανικά βοηθητικά μέσα κλπ.

Εάν ὅλοι, δηλαδή διοικήσις και ἐργάται, συνεργασθοῦν και προσπαθήσουν ὁ καθείς εις τὸν τομέα του νά ἐξασφαλίσουν τήν ἐπιτυχία τῶν νέων μεθόδων, τότε αὐξάνουν αἱ ἀποδοχαί, ὡς και ὁ βαθμός ἀποδόσεως τῆς παραγωγῆς με τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα :

1) Κάθε ἐργασία ἐκτελεῖται κατά τὸν καλύτερον δυνατό τρόπο ὥστε τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς νά διατηρηθῆτι ἐλάχιστον. Ἔτσι ἐπιτρέπεται εις τήν ἐπιχείρησι νά εὐδοκιμήσῃ και νά ἐπεκταθῆ ὥστε νά δημιουργήσῃ περισσότερες και καλύτερες ἐργασίες εις τοὺς ἐργάτας τῆς. Ἡ ἐπιχείρησις δύναται νά καταβάλῃ καλοὺς μισθοὺς, νά δημιουργήσῃ καλὰς συνθήκας ἐργασίας, και νά παρέχῃ σταθερῶς ἐργασία εις τοὺς ἐργάτας τῆς.

2) Ἡ λεπτομερῆς ἀνάλυσις τῶν μεθόδων ἐργασίας ἐξασφαλίζει εις τήν ἐπιχείρησι τήν συνεχῆ πρόσοδον, ὥστε ή τελευταία νά εἶναι συνεχῶς συγχρονισμένη και νά χρησιμοποιοῖ τὰς τελευταίας μεθόδους παραγωγῆς.

3) Ἡ τυποποίησις ἐπὶ τῶν καλύτερων μεθόδων παραγωγῆς βοηθεῖ εις τήν ἐξασφάλισιν ὁμοιομόρφου ἀρίστης ποιότητος προϊόντων.

4) Εἰς τὴν περίπτωσιν παραγωγῆς νέου προϊόντος, ἢ ἐπιχειρή-
σις δύναται νὰ ἐπιφέρει τὰς καλύτερας βελτιώσεις εἰς τὸ προϊόν καὶ
νὰ ὀργανώσῃ τὴν παραγωγὴν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον.

Ἡ «μελέτη παραγωγῆς» εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰς μεγάλα
ἐργοστάσια ἀπὸ ἰδιαιτέραν ὁμάδα εἰδικῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ εἰς
πολλὰ ἐξ αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς μικρότερα ἐργοστάσια ἀπὸ εἰδικὰ ἄτο-
μα ἢ ὁμάδας (ἐταιρείας) εἰδικῶν συμβούλων ξένας πρὸς τὴν ἐπιχει-
ρησι. Ἡ τελευταία μέθοδος πλεονεκτεῖ ἀσφαλῶς, δεδομένου ὅτι οἱ
εἰδικοί ὡς ἄτομα ἢ μέλη ἐταιρειῶν διαθέτουν εἰδικὰς γνώσεις καὶ
πειρά εἰς παρομοίας ἐργασίας καὶ, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὑπάλληλοι τῆς
ἐπιχειρήσεως, εἶναι τελείως ἀντικειμενικοί. Ἐπομένως ἀποτελοῦν
συμβούλους ὄχι μόνον τῆς διοικήσεως ἀλλὰ καὶ τῶν ἐργαζομένων
τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύσουν καὶ νὰ
διαφυλάξουν. Ἐπί πλέον, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ἀσχολοῦνται μὲ τὴν
ὑπόλοιπον ρουτίνα διοικήσεως τοῦ ἐργοστασίου, ἔχουν ὅλον τὸν χρό-
νον νὰ συγκεντρωθῶν πλήρως εἰς τὸ ἀντικείμενό των δηλαδὴ τὴν
«μελέτη παραγωγῆς».

Συνήθως ὀρίζεται ὁμάς ἀποτελουμένη ἀπὸ ὑπάλληλους τῆς
διοικήσεως τοῦ ἐργοστασίου καὶ ἀπὸ ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατῶν
ἐκλεγομένους ἀπὸ τοὺς ἰδίους, ἢ ὁποία συνεργάζεται μὲ τοὺς ἀνω-
τέρω συμβούλους.

Ὁ σκοπὸς τῆς συμμετοχῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατῶν
εἶναι νὰ ὑπάρχουν ἄτομα τὰ ὁποῖα νὰ βοηθοῦν τοὺς συμβούλους εἰς
τὸ ἔργον των, νὰ παρουσιάζουν εἰς αὐτοὺς τὰς ἀπόψεις τῶν ἐργατῶν
καὶ νὰ διαφυλάττουν τὰ συμφέροντά των. Οἱ ἀνωτέρω ἀντιπρόσωποι
ἐκπαιδεύονται εἰς τὸ νὰ παρακολουθοῦν «μελέτας ἐργασίας» ὥστε
νὰ βοηθήσουν εἰς τὸν καθορισμὸν ὑπὸ τῆς διοικήσεως σταθερῶν μέ-
τρων ἐργασίας καὶ νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι
εἶναι ἀναγκαῖαι νὰ γίνονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κατὰ τὸ στά-
διο τῆς ἐφαρμογῆς.

Ἄλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν τὰ μετρηθῆ ἢ ἐργασία;

Εἶναι γνωστὸν σὲ ὅλους ὅτι διάφορα ἔργα ἀπαιτοῦν διάφορα
ποσὰ ἐργασίας. Ἐπομένως ὁ μόνος ἀκριβῆς τρόπος καθορισμοῦ τοῦ
ποσοῦ ἐργασίας, ποῦ ἀπαιτεῖ ὀρισμένον ἔργον, εἶναι νὰ γίνῃ «μελέτη
ἐργασίας» εἰς ὀρισμένον μηχανήμα ἢ ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας ποῦ
ἐκτελεῖται. Ἡ ἐπιτυχῆς ἐκτέλεσις μίας ἐργασίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ
πέντε παράγοντας: τὸν ἐργάτην, τὴν διοίκησιν, τὸ μηχανήμα, τὴν
μέθοδον καὶ τὸ ὕλικόν.

Οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ μίας «μελέτης ἐργασίας» εἶναι νὰ
ἐξασφαλίσῃ ὥστε πρῶτον ὁ ἐργάτης νὰ εἶναι καλὰ ἐκπαιδευμένος
καὶ νὰ ἐργάζεται ὑπὸ τὰς ὀρθὰς συνθήκας καὶ δεύτερον ἢ διοικήσις
νὰ παρέχῃ τὰ κατάλληλα μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα, ὅλην τὴν
βοήθειαν ποῦ χρειάζεται ὁ ἐργάτης (συντήρησις ἐργαλείων, ἀνυψω-
τικὰ καὶ μεταφορικὰ μέσα, ἔλεγχος ἐργασίας κτλ.), σταθερὰ ροὴ
ἐργασίας μὲ τὴν βοήθειαν καταλλήλου προγραμματισμοῦ, ὁδηγίας

εις τὸν ἐργάτην εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ὀρθὴν μέθοδον ἐργασίας καὶ μέτρῃσιν τῶν ἐπιδράσεων ποῦ ἔχουν διάφορα ὕλικά, μέγεθος καὶ μορφὴ προϊόντων ἐπὶ τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου ἐργασίας.

Ἡ λεπτομερὴς μέθοδος μετρήσεως τῶν ἀπαιτουμένων χρόνων ὡς ἐπίσης καὶ τῆς προσθήκης ὠρισμένων ἐπιβαρύνσεων διὰ κοπώσεις, ἀπωλείας ποῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ μετριάσθουν περισσότερο κ.τ.λ. εἶναι πολὺπλοκος καὶ δὲν θὰ ἀναλυθῆ περισσότερο. Ἐκεῖνο ποῦ ἔχει σημασίαν εἶναι ὅτι ἀποτέλεσμα τῆς «μελέτης παραγωγῆς» εἶναι ὁ καθορισμὸς χρόνων στάνταρτ δι' ὅλας τὰς ἐργασίας καὶ μετὰ τῶν τῆν ἐργασίαν ἐργάτου μέσης ἀποδόσεως.

Εἶναι προφανὲς ὅτι ἐργάται, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀπόδοσιν μεγαλυτέρα τοῦ μέσου ὄρου, θὰ πρέπει νὰ ἀμοιβῶνται καὶ ἀναλόγως ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βέβαια ὅτι ἢ ἐπὶ πλέον ἀπόδοσις δὲν ἐπιτυγχάνεται εἰς βᾶρος τῆς ποιότητος τῆς ἐργασίας.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ὅτι οἱ περισσότεροι ἐργάται φοβοῦνται μήπως ἢ αὐξήσῃ τῆς ἀποδόσεως πέραν τοῦ μέσου ὄρου ὁδηγήσῃ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐργοστασίου εἰς τὴν ἀπόφασιν μειώσεως τῶν στάνταρτ χρόνων. Ἡ δυσπιστία αὐτῆ τῶν ἐργατῶν δύναται καὶ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἐξαλειφεται, διότι ἄλλως ἀποτελεῖ ἀστέρευτον πηγὴν ἀνωμαλιῶν καὶ τροχοπέδην γιὰ κάθε πρόοδο. Ἀπαξ καὶ ἐπιτευχθῆ συμφωνία μεταξὺ διοικήσεως καὶ ἐργατῶν ἐπὶ τῶν στάνταρτ χρόνων καὶ τεθῆ ὡς βᾶσις ὅτι οἱ ἐν λόγω χρόνοι δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀλλάξουν, ἂν δὲν ἀλλάξῃ ἢ μέθοδος ἐργασίας, τότε διαλύεται κάθε ἀφορμὴ διχογνωμίας.

Τοιουτοτρόπως ἡ «μελέτη παραγωγῆς» ὠφελεῖ τόσο τὴν διοίκησιν ὅσον καὶ τοὺς ἐργάτας μιᾶς βιομηχανίας, ἐλαττώνει τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς καὶ αὐξάνει τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐργαζομένων, ὁδηγεῖ δὲ εἰς τὴν πρόοδον, ἐφ' ὅσον ἐξασφαλισθῆ ἡ στενὴ συνεργασία διοικήσεως καὶ ἐργατῶν.

Ἀποτελεῖ ἐπομένως στοιχειῶδες καθήκον καὶ εὐθύνην ὄλων μας νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἐφαρμόσωμεν εἰς τὴν βιομηχανίαν μας, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερους ἄλλους τομείς τῆς δραστηριότητος τῆς χώρας τὰ διδάγματα τῆς πείρας ἄλλων πλέον προηγμένων εἰς τὸν τομέα αὐτὸν χωρῶν διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν αὐξήσιν καὶ βελτίωσιν τῆς παραγωγικότητος καὶ ἐπομένως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας, ὁ ὅποιος καθ' ὅλα τ' ἄλλα εἶναι ἄξιος καὶ ἀναμφιβόλως ἀξίζει καλυτέρας τύχης.

ΦΡΙΕΟΣ ΛΕΤΣΑΣ
Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Ἡ οἰκονομικὴ σημασία τῆς ποιότητας

ΣΤ. Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Μὲ τὸν ὄρο ποιότητα ἐννοοῦμε τὸ σύνολο τῶν ὀργανικῶν ἰδιοτήτων ποὺ παρουσιάζουν τὰ οἰκονομικὰ ἀγαθὰ κατὰ τὴ χρησιμοποίησή τους στὸ πεδίο τοῦ προορισμοῦ τους. Ὅσο πληρέστερα καὶ πιδ ἀνεπιφύλακτα ἱκανοποιοῦν τὸ ἀγοραστικὸ τους κοινό, τόσο ἀνώτερη εἶναι ἡ ποιότητά τους. Ἐνα ροῦχο ποὺ τσαλακώνει λιγότερο ἀπὸ ἓνα ἄλλο ἢ ποὺ φθείρεται λιγότερο ἀπὸ ἓνα ἄλλο, ἢ ποὺ εἶναι ἀπάλοτερο ἀπὸ ἓνα ἄλλο,

εἶναι καλύτερο, στὸν ἀντίστοιχο τομέα, ἀπὸ τὸ ἄλλο· γιὰ νὰ βροῦμε, ὅμως, τὴν ποιοτικὴ του θέση σὲ σύγκριση μὲ τὸ ἄλλο, πρέπει νὰ πάρουμε τὴ χρηστικὴ συνισταμένη τῶν πλεονεχτημάτων καὶ μειονεχτημάτων καὶ τῶν δύο, καὶ νὰ τὰ παραβάλουμε· ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἱκανοποιήσῃ περισσότερο τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀναγκῶν εἶναι τὸ ποιοτικὰ ἀνώτερο. Μὲ ἀντίστοιχα κριτήρια καλύτερης ἐξυπηρέτησης θὰ ἐκτιμήσουμε ὁποιοδήποτε ἄλλο ἀγαθό, ἓνα ἀπολιπαντικό, ἓνα τσιμέντο, ἓνα τρόφιμο κ.ο.κ. Φυσικά, στὰ οἰκονομικὰ ἀγαθὰ περιλαμβάνονται καὶ οἱ ὑπηρεσίες (συγκοινωνία ἐπαρκέστερη καὶ ἀνετώτερη ἢ μετριοτέρη, βαθμοὶ ὑγειονομικῆς μέριμνας καὶ ἐξυπηρέτησης, βαθμὸς τεχνικῆς ἐπαρκειᾶς καὶ ὕψος ἀποδοτικότητας προσωπικοῦ στὶς ἐπιχειρήσεις κ.λ.π.)

Ἐπάρχει, γιὰ κάθε ἀγαθό, ἓνα ποιοτικὸ ἐλάχιστο, κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖο τὸ ἀγαθὸ δὲν εἶναι ἐμπορεύσιμο· ἀπὸ κεῖ κι' ἀπάνω ἀρχίζουν οἱ ποιοτικὲς διαβαθμίσεις, ποὺ στὶς ἐλεύθερες ὀκονομίες καθορίζουν καὶ τὶς τιμές, σύμφωνα μὲ τὴ ζήτηση. Οἱ ὄροι, βέβαια, εἶναι σχετικοί, καὶ εἶναι δυνατόν ἓνα προϊόν νὰ καταναλίσκεται σὲ μιὰ ἀγορά, ἐνῶ ἀπορρίπτεται ἀπὸ μιὰ ἄλλη ποὺ ἔχει ὠριμότερα—ἢ διαφορετικὰ—ἀγοραστικὰ κριτήρια. Ἀπὸ τὴ στιγμή, ὅμως, ποὺ μιὰ ἀγορὰ ἔχει διαμορφώσει κριτήρια, χάρις στὰ προϊόντα ποὺ ἔχει ὑπόψη τῆς, δὲν μπορεῖ νὰ σταθεῖ σ' αὐτὴν παρόμοιο προϊόν χωρὶς ἰσοτίμες ἰδιότητες, ἐκτὸς ἂν ἡ διαφορά τιμῆς μπορέσει νὰ δημιουργήσῃ ἓναν κύκλο πελατείας ποὺ στέργει, γιὰ χάρις τῆς μικρότερης τιμῆς, ἀποτελέστερη ἐξυπηρέτηση. Ἀναγκαστικὴ ἀπόκλιση ἀπὸ τὸν κανόνα δημιουργοῦμε μὲ βία (πολεμικὴ ἐπιβολή, ἀποικιακὴ κυριαρχία, μονοπώλια, ἄλογη προστασία κλάδων τῆς παραγωγῆς, διατιμήσεις κ.λ.π.) καὶ σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις μὲ τοὺς οἰκονομικοὺς συνασπισμούς, ποὺ ἐπιδιώκουν πραγματικὰ τὴν ντὲ φάκτο ἐγκατάστασιν μονοπωλίων. Ἡ ὑπαρξη, ὅμως, τέτοιων παραγόν-

των είναι χαρακτηριστική οικονομίας άρρωστημένης, μέσα στην οποία καλλιεργούνται βαρύτερες οι αντίθεσεις.

Η σύγχρονη στροφή προς την παραγωγικότητα, για την έξασθένιση άκριβώς των αντίθεσεων, με τη δημιουργία μιās στοιχειώδους τουλάχιστον έπαρκειας αγαθών για όλα τα μέλη της κοινωνίας, ανάγκάζει την παραγωγή όλων των χωρών να αντιμετώπιση το πρόβλημα της ποιότητας σοβαρότερα. Και τούτο, γιατί με τον ύποβιβασμό του κόστους που πετυχαίνει ή εφαρμογή των μεθόδων της παραγωγικότητας απομειώνεται στο ελάχιστο ή αξία του μοναδικού όπλου των προϊόντων κατώτερης ποιότητας: της μικρότερης τιμής,

Κατά την πρώτη εισαγωγή «νέων μεθόδων» στην παραγωγική διαδικασία κάθε κλάδου ύψώνεται ή κραυγή της παλιάς τεχνικής που κινδυνεύει: το προϊόν των νέων μεθόδων δεν μπορεί να συναγωνιστεί ποιοτικά τα προϊόντα των παλαιών. Έρχεται όμως πολύ σύντομα ο καιρός που αποδείχεται πως άκριβώς το προϊόν των νέων μεθόδων είναι καλύτερο από το προϊόν των παλαιών. Γιατί σε τελευταία ανάλυση, οι καινούργιοι τρόποι δεν είναι άλλο από ένα νέο έργαλειο, πιδελειοποιημένο, στην διάθεση της ανθρώπινης ευφυίας. Και είναι φυσικό, με τη χρήση του έργαλειού τούτου να πετυχαίνουμε καλύτερα προϊόντα, άρκει να μην έπιδιώκουμε την χρησιμοποίησή του μόνο για λόγους κερδοσκοπικούς. Η καθημερινή όμως βελτίωση των ποιοτικών αποδόσεων της νεώτερης τεχνικής δίνει στην αγορά προϊόντα πιδεπρόσδεκτα και ανάγκάζει τους παραγωγούς να βελτιώνουν τις έγκραστατάσεις γιατί άλλως κινδυνεύουν να ίδουν τα προϊόντα τους να έκτοπίζονται.

Στις καθυστερημένες χώρες, οι παραγωγοί των διαφόρων κλάδων κατορθώνουν λίγο πολύ να διατηρούν τη θέση τους με τα διάφορα μέτρα προστασίας που παίρνει το Κράτος για χάρη τους. Η προστασία αυτή φτάνει συνήθως σε παραλογισμούς. Γιατί άποβλέπει στην πρόχειρη έπίλυση μονωμένων προβλημάτων της στιγμής σε βάρος του συνόλου της οικονομίας της χώρας. Η μορφή αυτή της προστασίας θα μπορούσε να χαρακτηριστεί με μιá φράση: προστασία των όριακων παραγωγικών μονάδων. Όλοι όμως ξέρουν πόσο άντιοικονομικό είναι αυτό. Γιατί προστασία των όριακων μονάδων σημαίνει μεγάλα κερδοσκοπικά περιθώρια των βελτιωμένων έπιχειρήσεων και βραχυκύκλωση της παραγωγικότητας πρᾶγμα που άποβαίνει σε βάρος του συνόλου του πληθυσμού. Τις περισσότερες φορές συμφέρει στο σύνολο να μισθοδοτεί τους έπιχειρηματίες και το προσωπικό των όριακων έπιχειρήσεων για να μην εργάζονται, ώστε να μπορεί να μείνη τουλάχιστον το κέρδος από το συναγωνισμό των έπιχειρήσεως μεγαλύτερης παραγωγικότητας!

Η προστασία των όριακων μονάδων έκτείνεται κατά κανόνα ως την ύφιστάμενη ποιοτική στάθμη τως προϊόντων. Αύ-

τὸ τὸ τελευταῖο εἶναι μία μεγάλη πηγή ἄσκοπης σπατάλης τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος. Γιατὶ τὰ δευτερώτερα προϊόντα συνεπάγονται, σχεδὸν πάντοτε, μεγαλύτερες δαπάνες γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀναγκῶν. Διαρκοῦν λιγότερο, ἀποδίνουν λιγότερο, ἐξυπηρετοῦν λιγότερο. Καὶ τελικὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ σταθοῦν στὴ διεθνή ἀγορά, περικόβοντας ἔτσι τὸ ἐνεργητικὸ τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, καταπολεμώντας δηλαδὴ ἐκεῖνο ποῦ ἀκριβῶς ἢ προστασία ἀπαγγέλλεται πὼς σκοπεύει νὰ ἀπομειώσῃ : τὴν ἀνισοσκέλεια τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν.

Γιὰ τοῦτο ἔχω τὴ γνώμη, πὼς ἓνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔργα τοῦ νεοσυστάτου «Κέντρου Παραγωγικότητος» πρέπει νὰ εἶνε ὁ καθορισμὸς ποιοτικῶν προτύπων γιὰ τὰ προϊόντα τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας. Τὰ προϊόντα ποῦ εἶναι κάτω ἀπὸ τὰ ποιοτικὰ πρότυπα πρέπει νὰ μένουν ἔξω ἀπὸ κάθε προστασία. Φυσικά, τὰ πρότυπα αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ καθοριστοῦν πάνω στὰ χνάρια παλαιῶν ἀποφάσεων, λ. χ. τοῦ Κρατικοῦ Χημεῖου ποῦ εἶχε ὀρίσει ποιότητες σαπουνιοῦ ποῦ ἔκαναν τοὺς βιομηχάνους νὰ νοθεύουν τὰ προϊόντα τους ἢ τῶν Δημοσίων Ἔργων ποῦ εἶχαν προσδιορίσει τὴν ποιότητα τῶν τιμμένων πολὺ κάτω ἀπὸ τὶς τρεχούμενες δυνατότητες τῶν Ἑλληνικῶν τιμεντοποιεῖων, σὲ βάρος τῆς οἰκονομίας τῶν τεχνικῶν κατασκευῶν.

Τὰ ποιοτικὰ πρότυπα θὰ πρέπει νὰ πλησιάζουν πολὺ τὰ διεθνή, ὥστε νὰ ἀναγκαστῇ ἡ ἑλληνικὴ παραγωγή νὰ ἐνταχθῇ στὶς σύγχρονες μεθόδους καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐπιχειρηματικότητα νὰ ἀναζητήσῃ μεγαλύτερα κεφάλαια ἀπὸ τὸ εὐρύτερο κοινόν, ἰδρῶντες πραγματικὲς ἀνώνυμες ἐταιρίες κι' ὄχι προσωποταγὴ κατασκευάσματα κερδοσκοπικῆς μορφῆς. Μόνον ἔτσι μπορεῖ ὁ τόπος νὰ ξεκινησῇ σὲ μιὰ ἐξόρμηση παραγωγικοῦ συγχρονισμοῦ. Ἄλλιῶς θὰ χάνουμε διαρκῶς ἔδαφος στὸ οἰκονομικὸ πεδίο μὲ ρυθμὸ πολὺ γοργότερο ἀπὸ τὸν προπολεμικόν, ἂν πάρομε ὑπόψη τὴν προσπάθεια ποῦ καταβάλλουν μεταπολεμικὰ ὅλες οἱ ἄλλες χώρες νὰ βελτιώσουν τὶς μεθόδους παραγωγῆς τους καὶ νὰ συγχρονίσουν τὴν ποιότητα τῶν προϊόντων τους.

ΣΤΑΥΡΟΣ Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Καθηγητὴς τῆς ΑΣΒΣ

Σκοπὸς τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι νὰ χορηγοῦν ἀγαθὰ εἰς τὸν λαόν, νὰ παράγουν καὶ διανέμουν εἰς ἄλλην τὴν ἀνθρωπότητα τὰ πράγματα τὰ ὅποια δύναται σήμερον νὰ παράγῃ, ἀρκεῖ αὕτη νὰ ὀργανωθῇ ὥστε νὰ τὰ ἀγοράζει καὶ νὰ τὰ χρησιμοποιεῖ.

E. A. Filene

Πώς να γράφης ένα επαγγελματικό γράμμα

Μερικές ιδέες

Π. ΣΟΛΟΜΟΥ

Το επαγγελματικό γράμμα αποβλέπει εις τὸ νὰ βελτιώῃ τις επαγγελματικές σχέσεις μετὰ τὸ νὰ καλλιεργῇ τὴν ἀμειβαία ἐμπιστοσύνη καὶ ἱκανοποιήσῃ ἀπὸ τὴν συνεργασία.

Τὸ επαγγελματικὸ γράμμα ποῦ δὲν ἔχει συναισθηματικὸ περιεχόμενον, καὶ δὲν ἀπεικονίζει τὰ καλὰ αἰσθήματα καὶ τὶς καλὰ προθέσεις ἐκείνου ποῦ τὸ γράφει, δὲν περιέχει τὸ προσωπικὸ μῆνυμα ποῦ θερμαίνει τὸν παραλήπτη καὶ τὸν διαθέτει καλὰ, καὶ δὲν ἐπιτυγχάνει τὸν σκοπὸ του.

Τὸ επαγγελματικὸ γράμμα εἶναι εὐκόλο γιὰ ὅποιον ξέρει τί θέλει νὰ πῆ, καὶ δύσκολο γιὰ ὅποιον δὲν ξέρει. Γιὰ τὸ ἐπαγγελματικὸ γράμμα δὲν χωροῦν πολυλογίες. Σ' αὐτὸ διατυπώνεις σύντομα καὶ καθαρὰ ἐκεῖνο ποῦ θέλεις νὰ πῆς.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα γράφουμε λιγώτερο ἀπὸ ὅλους τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς. Γράφουμε 14 φορές λιγώτερο ἀπὸ τὴν Β. Ἰρλανδία καὶ τὴν Ἑλβετία, καὶ 3 φορές λιγώτερο ἀπὸ τὴν Κύπρο. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι δὲν ἀσκούμεθα ἀρκετὰ εἰς τὸ νὰ σκεπτόμεθα καὶ ἀκόμη λιγώτερο εἰς τὸ νὰ διατυπώνουμε στὸ χαρτὶ ἐκεῖνο ποῦ σκεπτόμεθα.

Ἐν τούτοις, τὸ γράψιμο ἑνὸς καλοῦ επαγγελματικοῦ γράμματος εἶναι σημαντικὸς συντελεστὴς ἐπιτυχίας, πρὸ πάντων γιὰτὶ εἶναι ἀνεκμετάλλευτος εἰς τὸν τόπο μας.

Στὶς προηγμένες χώρες ὑπάρχουν Ἐμπορικὰ Καταστήματα λιανικῆς πωλήσεως ποῦ πωλοῦν δι' ἐπιστολῶν (mail order).

Τὸ γράψιμο γιὰ κάθε επαγγελματία εἶναι μίαν μέθοδος γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐργασίας του, μίαν μέθοδος ποῦ πρέπει νὰ καλλιεργῇ συστηματικά. Πρέπει νὰ γράφῃ τοὺς φίλους του, τοὺς συγγενεῖς του, τοὺς πελάτας του, τοὺς συνάδελφους του, γιὰ νὰ τοὺς ἐνημερώσῃ γιὰ τὴν δουλειὰ του, ἢ γιὰ τὶς ὑπηρεσίες ποῦ μπορεῖ νὰ προσφέρῃ. Εἶναι τόσο λίγοι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους μπορεῖ νὰ βλέπῃ προσωπικῶς γιὰ νὰ τοὺς πληροφορῇ γιὰ τὸ πῶς μπορεῖ νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσῃ, ποῦ ἂν δὲν βοηθηθῇ ἀπὸ τὸ γράψιμο δὲν μπορεῖ νὰ διατηρήσῃ ἐπαφὴν μετὰ εὐρὺ κύκλον. Μετὰ τὸ γράψιμο μπορεῖ νὰ κάμῃ ἐπαφὴν ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν κάμῃ μετὰ κανένα ἄλλο τρόπο.

Ὅταν θὰ γράψῃς ἕνα γράμμα, πρέπει πρῶτα νὰ σκεφθῇς καλὰ αὐτὸν τὸν ὁποῖον ἀπευθύνεσαι. Νὰ σκεφθῇς ἕνα γράφῃς σὲ συγγενῆ ἢ στενὸ φίλον, ἕνα γράφῃς σὲ γνωστὸ, ἕνα γράφῃς σὲ ἄνθρωπον μετὰ τὸν ὁποῖον ἔχεις τακτικὴ ἀλληλογραφία, ἕνα γράφῃς σὲ κάποιον γιὰ πρώτη φορά, ἢ ἀράϊά. Ἀκόμη πρέπει νὰ βάλῃς μετὰ τὸν νοῦ σου πῶς σκέπτεται

ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς στὸν ὁποῖον γράφεις. Καὶ νὰ σκεφθῆς ἐὰν θὰ τοῦ ἔλεγες τὰ ἴδια πράγματα ἐὰν τὸν εἶχες μπροστά σου καὶ τοῦ μιλοῦσες.

Τὸ γράμμα σοῦ δίνει τὸν καιρὸ νὰ σκέπτεσαι, καιρὸ πού δὲν ἔχεις ὅταν μιλήσῃς. Εἶναι ἓνα πλεονέκτημα πού πρέπει νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῆς.

Τὸ γράμμα πρέπει νὰ ἀπεικονίῃ τὸ χαμόγελο, καὶ νὰ κρύβῃ τὴν βλοσυρότητα.

Τὸ γράμμα πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι θερμό. Ἄλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι θερμότερο ἀπὸ τὶς σχέσεις πού υπάρχουν μεταξύ τοῦ γράφοντος τὸ γράμμα καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται.

Σὲ πολλὲς περιπτώσεις μπορεῖς νὰ μῆς στὴ θέσι ἐκείνου πρὸς τὸν ὁποῖον γράφεις καὶ νὰ σκεφθῆς «πῶς θὰ ἤθελα ἐγὼ νὰ εἶναι διατυπωμένο τὸ γράμμα πού θὰ μοῦ ἔγραφε ὁ ἄνθρωπος αὐτός»;

Ἐπάρχουν ὠρισμένοι καθιερωμένοι τύποι πού μπορεῖς νὰ χρησιμοποιῆς. Κυρίως ὅταν δὲν ξέρεις τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεσαι. Καὶ δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ τοὺς ἀγνοῆς αὐτοὺς τοὺς τύπους.

Ἐν τούτοις μπορεῖς νὰ βάλῃς εἰς τὸ γράμμα του φράσεις καὶ λέξεις οἱ ὁποῖες νὰ τὸ κάνουν ἀφ' ἑνὸς ζωντανό, ἀφ' ἑτέρου εὐγενικό, καὶ πού ν' ἀποδεικνύει τὰ αἰσθήματά σου πρὸς ἐκείνον πού ἀπευθύνεται.

Μπορεῖς νὰ ἀρχίῃς καὶ νὰ τελειώῃς τὸ γράμμα μὲ τὶς στερεότυπες φράσεις, ἀλλὰ τὸ σῶμα τοῦ γράμματος πρέπει νὰ περιέχῃ ἐκφράσεις οἱ ὁποῖες νὰ τοῦ δίνουν τὸ χρῶμα καὶ τὸν τόνο πού χρειάζεται γιὰ νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα.

Ἐὰν προσφέρῃς ἓνα εἶδος, πρέπει νὰ γράφῃς γράμματα πού νὰ κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πιθανοῦ ἀγοραστοῦ. Γράμματα τὰ ὁποῖα θὰ κάνουν τὸν ἀγοραστὴ νὰ αἰσθανθῆ ὅτι τὸ προσφερόμενον εἶδος πρόκειται νὰ βελτιώσῃ τὴν εὐημερία του, ἢ νὰ τοῦ ἱκανοποιήσῃ τὶς φιλοδοξίες του καὶ τὸν ἐγωϊσμόν του, καὶ νὰ τὸν κάμουν νὰ τὸ ἐπιθυμῇ.

Κάθε προσφερόμενον εἶδος ἢ ὑπηρεσία, ἔχουν χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα, πού πρέπει νὰ τονίζονται, εἰ δυνατόν δὲ νὰ τονίζονται σὲ διάφορους παραγράφους τοῦ γράμματος. Αὐτὸ γιὰ νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι ἐὰν δὲν ἐνδιαφερθῆ ὁ πελάτης ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν, θὰ ἐνδιαφερθῆ τὴν δευτέρα, ἢ τὴν τρίτη.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείπεται καμμία λεπτομέρεια, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει πάντοτε νὰ τονίζεται λό ξεχωριστὸ γνώρισμα τοῦ προσφερομένου ἀγαθοῦ ἢ ὑπηρεσίας.

Ἐὰν πρόκειται νὰ ἀπαντήσῃς σὲ γράμμα πού σὲ ἔχει θυμώσει, πρέπει νὰ σκεφθῆς πρῶτα ἐὰν συμφέρῃ νὰ ἀπαντήσῃς εἰς τὸν ἴδιον τόνο. Στὶς 999 περιπτώσεις ἀπὸ τὶς 1000, θὰ βρῆς ὅτι δὲν συμφέρει. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν συμφέρει εἶναι λόγοι εὐπρεπείας, λόγοι συμφέροντος, ἀλλὰ καὶ λόγοι ὀρθολογικοί.

Δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν εὐφυΐας, οὔτε ὑπαρξίν πνεύματος, ἡ ἀπάντησις εἰς ἴδιον, ἢ χειρότερον τόνον, εἰς ἓνα γράμμα πού σὲ ἔχει θυμώσει. Ἀπεναντίας ἀπαιτεῖ ἱκανότητα καὶ θάρρος τὸ νὰ ἀπαντήσῃς μὲ τρόπον ὁ ὁποῖος νὰ καταπραῖνῃ τὸν παραλήπτην. Καὶ πάλιν πρέπει νὰ μῆς εἰς τὴν θέσι τοῦ παραλήπτη καὶ νὰ συζητήσῃς μὲ τὸν ἑαυτὸν σου ὄχι πῶς θὰ ἤθελες νὰ γράψῃς τὸ γράμμα, ἀλλὰ πῶς θὰ ἤθελες νὰ εἶναι γραμμέ-

νο τὸ γράμμα ἔαν ἐπρόκειτο νὰ τὸ λάβης ἀντὶ νὰ τὸ στείλῃς. Πρέπει δὲ νὰ ἔχῃς ὑπ' ὄψιν σου ὅτι πολλές φορές βάζεις καλλιτέρα στὴ θέσι τοῦ ἑνα ἀνθρώπου πού ἐνῶ περιμένει ὅτι θὰ σὲ ἔχῃ ἐξαγριώσει μὲ τὸ γράμμα του, ἢ ἀπάντησίς σου τοῦ δείχνει ὅτι σὲ ἄφησε ψύχραιμο.

Τὸ γράμμα πρέπει νὰ εἶναι εὐγενέστερο ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἦταν ὁ προφορικός λόγος, γιατί ἐνῶ ὁ προφορικός λόγος ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸν τόνον τῆς φωνῆς, τὸ γράμμα δὲν ἔχει αὐτὴν τὴν ἰδιότητα.

Μὲ ὅσα εὐγενικά καὶ ἄν γράφῃς, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ θυσιάσῃς τὰ δικαίωμάτά σου ἔαν εἶναι ὑπολογισίμα. Μπορεῖς ὁμως νὰ τὰ διατηρήσῃς θαυμάσια γράφοντας ἕνα γράμμα πού δὲν θὰ κάμῃ τὸν παραλήπτην «θηρίο», ἀλλὰ θὰ τὸν κάμῃ ἴσως νὰ σκεφθῇ ὅτι ἔχεις δίκαιο. Καὶ ἔπειτα τὸ χέρι πού προσφέρει λουλούδια κρατεῖ λίγο ἀπὸ τὸ ἄρωμά τους.

Μὴ παραλείπεις νὰ ἐπαινῆς ὅ,τι εἶναι ἐπαινετόν, καὶ νὰ τὸ ἐπαινῆς κατὰ τρόπον πού νὰ ἀποδεικνύῃ ὅτι ὁ ἔπαινός σου δὲν εἶναι προσποιητός, ἀλλὰ φυσικός καὶ αὐθόρμητος.

Μὴ διστάζῃς νὰ μεταχειρισθῆς καὶ ὑπερβολές ὅταν ἐπαινῆς καὶ μὴ νομίζῃς ὅτι παρεξηγεῖσαι κάνοντας αὐτό.

Ἐπαινέσε τὸ προϊόν καὶ τίς ὑπηρεσίες πού σοῦ προσφέρουν.

Ἐάν σοῦ ἔχουν προσφέρει ὑπηρεσίαν ἢ ἀγαθὸν πού δὲν ἱκανοποιεῖ τίς ἀνάγκες σου, ἐξήγησε γιατί δὲν σὲ ἱκανοποιεῖ.

Τὸ ὅτι εἶσαι ἀγοραστής δὲν σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναγνωρίσῃς τὴν προσπάθειαν πού κάνει ὁ πωλητῆς νὰ σὲ ἐξυπηρετήσῃ. Ἡ ἀναγνώρισις αὐτῆ προάγει τὴν ἐπαγγελματικὴ εὐσυνειδησία καὶ ἐνθαρρύνει ἐκείνους πού προσφέρουν ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίες νὰ βελτιώνουν τὸ εἶδος καὶ νὰ εἶναι περισσότερον ἐξυπηρετικοὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, πρᾶγμα πού ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ὠφελεῖ καὶ ἐσὲ τὸν ἴδιον.

Νὰ χρησιμοποιοῖς τὴν καλλιτέρα ποιότητα χάρτου διὰ τὰ γράμματά σου.

Οἱ ἐπικεφαλίδες, οἱ τίτλοι, καὶ τὸ ἔντυπον μέρος, νὰ εἶναι τυπωμένα μὲ καλλιτεχνία.

Ἡ ταινία τῆς Γραφομηχανῆς μὲ τὴν ὁποίαν γράφεται τὸ γράμμα νὰ εἶναι νωπὴ καὶ ἡ γραφομηχανὴ σὲ καλὴ κατάστασι.

Ἐάν ὑπολόγισῃς ὅτι ἡ φθηνότερη δακτυλογράφος κοστίζει περὶ τὰς Δρχ. 25.0000 ἐτησίως (μισθοί, γενικά ἔξοδα, κλπ.) χωρὶς νὰ ὑπολογισθῇ ὁ κόπος καὶ ἡ προσπάθεια πού ἔγινε γιὰ τὴν σύνταξι, καὶ διαιρέσεις τὸ ποσὸν αὐτὸ μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν γραμμάτων πού γράφονται κάθε χρόνον, θὰ δῆς ὅτι μαζὺ μὲ τὴν ἀπόσβεσι τῆς Γραφομηχανῆς σὲ 5 χρόνια. ἢ ἀξία τοῦ χαρτιοῦ, ταινίας, κλπ., ἀντιπροσωπεύει τὸ 1)10 περίπου τῆς δαπάνης τοῦ κόστους τοῦ γράμματος.

Εἶναι κακὴ οἰκονομία νὰ χρησιμοποιοῖς δευτέρας ποιότητος ὑλικά καὶ νὰ γράφῃς γράμματα ἀκαλάσθητα, τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις καὶ ἡ γραφὴ κοστίζει τόσο πολὺ.

Ὅσο περισσότερα γράμματα γράφεις, τόσο φθηνότερα στοιχίζουν. καὶ τόσο περισσότερα ἀποτελέσματα ἀποδίδουν.

Γράφε λοιπὸν πολλὰ γράμματα, καὶ νὰ ἀπαντᾷς ἀμέσως σὲ ἐκεῖνα πού λαμβάνεις.

Γράφε μικρές φράσεις, και να χρησιμοποιήσ ἀπλές λέξεις συνήθους χρήσεως.

Νά ἀποφεύγης τίς ἑλληνικοῦρες πού δὲν χρησιμοποιεῖς ὅταν μιλεῖς, καί πρόσεχε εἰς τὴν προσπάθεια αὐτὴ νά μὴ πέφτης σὲ δημοτικὴ πού δὲν χρησιμοποιεῖς.

Νά μὴ λησμονῆς ὅτι οὔτε ἐσὺ πού τὰ γράφεις, οὔτε ἐκεῖνος πού τὰ λαβαίνει, εἶναι robot χωρὶς αἰσθήματα. Τόσον ἐσὺ θά ἀντλήσης εὐχαρίστησι γράφοντας ἕνα γράμμα τὸ ὅποιον θά περιέχη χρῶμα καί εὐγένεια, ὅσον καί ὁ παραλήπτης θά ἱκανοποιηθῆ καί θά σχηματίσῃ ἢ θά διατηρήσῃ τὴν καλὴν ἰδέαν πού ἔχει γιὰ σένα.

Καί μὴν ἀρκεῖσαι μόνον εἰς τὸ νά γράφης. Νά ἐπιδιώκῃς καί προσωπικὴ ἐπαφή. «Τὸ πρόσωπο εἶναι σπαθί». Τὸ γράμμα εἶναι τὸ γαντοφορεμένο χερί πού κρατεῖ τὸ σπαθί.

ΠΑΝ. ΣΟΛΟΜΟΣ

Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς ΑΣΒΣ
Ταμίας τῆς ΕΠΟΡ

Τί εἶναι λοιπὸν ἡ Ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις τῆς Ἑργασίας; Διαγράμματα, πίνακες προγραμματισμοῦ, δόγματα, συστήματα; Ὁ τεῦλορισμός, ὁ φαγιολισμός, ὁ Ford, ὁ Filene ἢ ὁ Bat'a; Εἶναι πολὺ ὀλιγώτερον, ἀλλὰ καί πολὺ περισσότερον ἀπὸ ὅλα αὐτά.

Εἶναι μία διάθεσις πνεύματος: ἡ κριτικὴ παρατήρησις τῶν γεγονότων.

Ἐν ὄργανον: ἡ σκέψις—Εἷς ὁδηγός: Ὁ ὀρθὸς νοῦς—Εἷς σκοπός: νὰ ἐπιτύχωμεν διὰ τῆς ἀσθενεστεράς προσπάθειας, μὲ τὴν ὑψηλοτέραν ἀμοιβὴν ὑπὸ τὰς καλυτέρας συνθήκας ἐργασίας, τὴν παραγωγὴν ἀγαθῶν δυναμένων νὰ διανεμηθοῦν εἰς ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερον κύκλον ἀνθρώπων.

L. Danty—Lafrance

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιστημονικὴ Ἑταιρία Ὁργανώσεως Ἐργασίας

Σ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιστημονικὴ Ἑταιρία Ὁργανώσεως Ἐργασίας Ἰδρύθη τὸ 1936 καὶ ἀποτελεῖ ἔκτοτε μέλος τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως (C.I.O S.). Οἱ σκοποὶ τῆς ἑταιρίας ταύτης εἶναι, συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικόν της, οἱ ἑξῆς :

1) Ἡ μελέτη καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν μεθόδων Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως, ὡς παραγόντων τῆς οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου.

2) Ἡ περαιτέρω προσαρμογὴ τῶν μεθόδων τούτων εἰς πάσας τὰς μορφὰς τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως.

3) Ἡ διάδοσις αὐτῶν μεταξὺ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἡ διευκύνουσις τῆς ἀνταλλαγῆς πορισμάτων καὶ σκέψεων μεταξὺ προσώπων Ἰδρυμάτων, Σωματείων, Ὑπηρεσιῶν κ.λ.π. ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ προβλήματα ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως ἐν γένει.

4) Ἡ συγκέντρωσις παντὸς σχετικοῦ πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν ὑπὸ πάσας αὐτῆς τὰς μορφὰς.

5) Ἡ ἀντιπροσώπευσις τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ Διεθνεῖ Ἐπιτροπῇ Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως καὶ παρὰ παντὶ ἄλλῳ ὁμοίῳ Ὁργανισμῷ, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ἐθνοῖς Ὁργανισμοῖς ὁμοίας φύσεως ἐκάστης χώρας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἠδράνησεν, ἀνασυνεστήθη δὲ μεταπολεμικῶς κατὰ τὸ τέλος 1947. Παρὰ τὰ περιορισμένα οικονομικά της μέσα, ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία ἀνέπτυξε μέχρι σήμερον ἀξιόλογον δράσιν εἰς τὸν τομέα τῆς διαδόσεως τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως. Κατὰ τὰ τέσσαρα προπολεμικὰ ἔτη τῆς ζωῆς της ὀργάνωσε διαφωτιστικὰς διαλέξεις, ἐξέδωκε χρήσιμα δημοσιεύματα, συνέπραξεν εἰς τὴν ὀρθολογικὴν Ὁργάνωσιν Ὑπηρεσιῶν κ.λ.π. Κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον ἡ δράσις τῆς Ἑταιρίας περιορίσθη εἰς ἀνακοινώσεις ἐντὸς στενοῦ κύκλου καὶ εἰς δημοσιεύματα ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως οἰκίας, γραφείου κ.λ.π.

Ἡ μεταπολεμικὴ δραστηριότης χρονολογεῖται κυρίως ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1952. Ἐκτοτε διευρύνεται συνεχῶς ὁ κύκλος τῶν μελῶν, γηγονὸς ἀποδεικνύον τὴν αὐξηθεῖσαν ἀκτινοβολίαν τῆς ἑταιρίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ὁ διαφωτιστικὸς ρόλος ἐκδηλοῦται σήμερον ὄχι μόνον διὰ διαλέξεων, ἀλλὰ καὶ δι' ἐντύπου ὄργανου ἐκδιδομένου μηνιαίως ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἐπιτυχία διὰ τῆς ὀργανώσεως», τὸ ὁποῖον ἔτυχε λαμπρᾶς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ.

Ἐπίσης ἡ Ἑταιρία ἠσχολήθη μετὰ τὴν ὑπόδειξιν ἀντιοργανωτικῶν

φαινόμενων, τὰ ὁποῖα παρατηροῦνται εἰς τὴν χώραν. Ἡ πρώτη σειρά τοιούτων ὑποδείξεων ἐκ μέρους μελῶν τῆς ἑταιρίας ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος «Τὰ Τεχνικά Χρονικά».

Κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἐπεδιώχθη νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἑταιρίας ἐκπρόσωποι τῶν ὀργανωμένων ἐργαζομένων καὶ τῶν βιομηχανῶν διὰ νὰ ἀποτελοῦν οὗτοι τὸν σύνδεσμον τῆς ἑταιρίας πρὸς τοὺς ξημψύχους παράγοντας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, εἰς τοὺς ὁποίους ἄλλωστὲ ἀπευθύνονται, πρῶτιστως αἱ ἀρχαί, τὰς ὁποίας ἐπιδιώκει νὰ διαδόσῃ ἡ ἑταιρία.

Παραλλήλως ἀνέπτυξε τὰ μέσα δράσεώς της ἡ ἑταιρία πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις. Ἄπασ ἐκείνου τοῦ μηνὸς λαμβάνουν χώραν δημόσιαι συνέδρια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὰς ὁποίας παρευρίσκονται μέλη τῆς ἑταιρίας, πρὸς τὰ ὁποῖα ἀνακοινοῖ ὁ Πρόεδρος θέματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἐνῶ, ἐξ ἄλλου γίνονται ἀνακοινώσεις ἐπὶ ὀργανωτικῶν ζητημάτων καὶ ἐπακολουθοῦν ἐνδιαφέρουσαι συζητήσεις. Ἐπὶ πλέον ἡ ἑταιρία κατανέμει τὸ ἔργον της εἰς τέσσαρας κλάδους, ἐπικεφαλῆς τῶν ὁποίων ἐτέθη εἰς ἀντιπρόεδρος. Οἱ κλάδοι οὗτοι εἶναι οἱ ἑξῆς:

- α) Πρωτογενῆς παραγωγή (γεωργία ὑπὸ τὴν εὐρείαν ἔνοιαν).
- β) Δευτερογενῆς παραγωγή (Βιομηχανία, ἐνέργεια καὶ συναφή).
- γ) Ἐμπόριον καὶ Τράπεζαι καὶ
- δ) πάσης φύσεως ὑπηρεσίαι.

Ἐσαύτως συνεστήθησαν ἐπιτροπαὶ με ἐιδικὸν ἀντικείμενον, ὡς εἶναι ἡ ἐπιτροπὴ ὁρολογίας ὀργανωτικῶν ὄρων, ἡ ἐπιτροπὴ ἐργατικῶν δυναμικῶν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ παραγωγικότητος.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ ἑταιρία συναντᾷ εἰς τὸ ἔργον της δυσχερείας λόγῳ τῶν ἀσθενῶν οἰκονομικῶν της μέσων, τὰ ὁποῖα δὲν τῆς ἐπιτρέπουν οὔτε νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἐσωτερικὴν της ὑπηρεσίαν οὔτε νὰ ἀποστείλῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὰ διεθνή συνέδρια. Στηρίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐθελοντικὴν ἐργασίαν ἀφωσιωμένων εἰς τὸ ἔργον της ἰδεολόγων, οἱ ὁποῖοι ἔταξαν σκοπὸν τῆς ζωῆς των νὰ διαδόσῃ ἀνιδιοτελῶς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας.

Περαίνοντες νομιζομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρασιωπήσωμεν καὶ τὰ ἀκόλουθα συναφῆ πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἑταιρίας. Ἀπὸ τινῶν ἔτων τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα καὶ μεγάλαι τινὲς ἐπιχειρήσεις δίδουν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὰ ὀργανωτικὰ προβλήματα. Οὕτω, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ συνεστήθη Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικητικῆς ἀναδιοργάνωσεως, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι ἡ ἀναδιάρθρωσις τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν βάσει ὀρθολογικῶν κριτηρίων. Εἰς τινὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα καὶ δὴ τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ τὴν Ἀνώτεραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν διδάσκειται συστηματικῶς ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργανώσις ὡς ὑποχρεωτικὸν μάθημα. Δημόσιοι Ὀργανισμοὶ (ὡς εἶναι τὸ Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφάλισέων) καὶ μεγάλαι ἐπιχειρήσεις (ὡς αἱ Τράπεζαι) ὀργανοῦνται ὁλονῶν καὶ περισσό-

τερον ὀρθολογικῶς, εἰσάγουσαι εἰς τὴν λειτουργίαν των τὴν μηχανοργάνωσιν καὶ πολλὰς δοκιμασμένας ἀρχὰς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως. Πρό τινος χρόνου, ἐξ ἄλλου, συνεστήθη ἐν Ἑλλάδι τὸ Κέντρον Παραγωγικότητος με σκοπὸν τὴ προώθησιν τῶν μεθόδων, αἱ ὁποῖαι συντελοῦν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀκολουθηθεῖσαν τακτικὴν καὶ εἰς ἄλλας χώρας, ὅπου τῇ βοήθειᾳ τῆς ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως συνεστήθησαν ἀνάλογα Κέντρα παραγωγικότητος συνεστήθη καὶ ἐν Ἑλλάδι αὐτόνομον ἴδρυμα ὑπὸ μορφήν νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου, τὸ ὅποσον ἤδη ἄρχισε νὰ λειτουργῇ. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως ἐτέθη ἤδη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος, ἵνα βοηθήσῃ τὴν προσπάθειάν του με τὴν πείραν τῶν μελῶν τῆς εἰς τὰ ὀργανωτικὰ ζητήματα.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ

Καθηγητὴς τῆς ΑΣΒΣ

Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς ΕΠΟΡ

Ἐάν ἡδυνάμεθα νὰ ἐποκλείσωμεν τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα, δὴ ἦτο ἀρκετὰ εὐκολον νὰ οἰκοδομήσωμεν μίαν ὀργάνωσιν.

Δέν δυνάμεθα ὁμως νὰ δημιουργήσωμεν μίαν πραγματικὴν ὀργάνωσιν διαιρουντες ἀπλῶς τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὁμάδας καὶ ἀναθέτοντες εἰς αὐτοὺς λειτουργίας.

Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν πῶς δὴ προσαρμόσωμεν τὴν ὀργάνωσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ἐκάστης περιπτώσεως καὶ πῶς δὴ εὐρωμεν τοὺς ἀναγκαίους ἀνθρώπους καὶ δὴ τοποθετήσωμεν ἕκαστον εἰς τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν δὴ δύναται νὰ ἀποβῇ ἐξυπηρετικός.

Ἀπαιτοῦνται ἐν τῇ πραγματικότητι πολλὰ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Henri Fayol

Στατιστική και Λογιστική *

L. DANTY - LAFRANCE

Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Βιομηχανική και Γενική Διοικήσεις» ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον τὸ 1916 ὁ **Henri Fayol** ἐξέθετε τὰς ἀρχὰς τῆς θεωρίας τῆς Διοικήσεως ἤρχιζεν ὡς ἑξῆς :

«Πᾶσαι αἱ ἐργασίαι αἱ ὁποῖαι διεξάγονται εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, εἶναι δυνατόν νὰ κατανεμηθοῦν εἰς τὰς 6 κατωτέρω ὁμάδας :

1ον **Τεχνικαὶ ἐργασίαι** : Παραγωγή, κατασκευὴ, μεταποίησις.

2ον **Ἐμπορικαὶ ἐργασίαι** : Ἀγορά, πώλησις, ἀνταλλαγή.

3ον **Οικονομικαὶ ἐργασίαι** : Ἀναζήτησις και διαχειρίσις κεφαλαίων.

4ον **Ἀσφαλιστικαὶ ἐργασίαι** : Προστασία ἀγαθῶν και ἀτόμων.

5ον **Λογιστικαὶ ἐργασίαι** : Ἀπογραφή, ἰσολογισμός, βιομηχανικὸν τίμημα.

6ον **Διοικητικαὶ ἐργασίαι** : Πρόβλεψις, ὀργάνωσις, διεύθυνσις, συντονισμός, ἔλεγχος.

Αἱ 6 αὐταὶ ὁμάδες ἐργασιῶν ὑπάρχουν πάντοτε εἰς οἰανδήποτε ἐπιχείρησιν, εἴτε αὕτη εἶναι ἀπλή ἢ πολύπλοκος, μικρὰ ἢ μεγάλη.

Ἡ πρόβλεψις και ὁ ἔλεγχος διεξάγονται διὰ δύο κυρίως μέσων :

Τῆς Στατιστικῆς και τῆς Λογιστικῆς.

Παραλληλισμός μεταξύ Στατιστικῆς και Λογιστικῆς

Ἡ Στατιστική εἶναι τὸ σύνολον τῶν πληροφοριῶν και τῶν ἀριθμητικῶν δεδομένων τῶν ἀφορῶντων ὀρισμένων ἀριθμῶν ὁμοιογενῶν γεγονότων. Εἶναι μᾶλλον ἐπιστήμη παρὰ τέχνη, κυρίως εἰπεῖν.

Ἡ λογιστικὴ ὅπως και ἡ στατιστικὴ, ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν συλλογὴν και τὴν συναρμογὴν τῶν γεγονότων. Ἀλλὰ ἀποτελεῖ κυρίως τέχνην τηρήσεως τῶν λογαριασμῶν, κατατάξεώς των βάσει ἑνὸς ἐκ τῶν προτέρων χαραχθέντος σχεδίου (λογιστικοῦ σχεδίου) και τῆς ἐμφανίσεώς των ὑπὸ μορφήν πινάκων ἢ γραφικῶν παρα-

* Ἄρθρον εἰδικῶς γραφέν διὰ τὸ περιοδικόν μας ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ Συνεργάτου τῆς Σχολῆς μας.

στάσεων, διὰ τῶν ὁποίων καθίσταται δυνατός ὁ ἔλεγχος τῆς ἐπιχειρήσεως γενικῶς καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς.

Ἡ λογιστικὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἐπιχειρήσεως· τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς εἶναι ἡ ἀκρίβεια. Ἀντιθέτως ἡ στατιστικὴ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὴν πορείαν μιᾶς ἐργασίας καὶ ἔξ ἄλλου βασίζεται εἰς τὰς μεθόδους ὑπολογισμοῦ, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦν ἀριθμοὺς μὴ ἀπολύτως ἀκριβεῖς.

Ἐλέχθη ὅτι ἡ στατιστικὴ ἔχει ὡς ἰδιότητα μᾶλλον νὰ μᾶς προφυλάσῃ ἀπὸ τὰ σφάλματα παρὰ νὰ μᾶς προσκομίξῃ νέας ἀληθείας. Τέλος ὅπως καθώρισεν ὁ κ. Lucien March.

«Ἐνῶ κατὰ βάσιν ἡ λογιστικὴ ἀποκομίζει ἀπὸ τὴν τήρησιν τῶν λογαριασμῶν τὰς κατὰ τὴν ἐκάστοτε στιγμὴν συγκεκριμένας καὶ ἰδιαίτερας σχέσεις, ἡ στατιστικὴ καθορίζει τὰς ἀφηρημένας καὶ γενικὰς σχέσεις διὰ τῆς συγκρίσεως εἴτε μεταξὺ τῶν στοιχείων τῶν λογαριασμῶν τούτων, εἴτε τούτων μετὰ τῶν ἔξωτερικῶν στοιχείων. Οὕτω ἡ λογιστικὴ παρέχει πληροφορίας ἐπὶ τοῦ παρελθόντος: **ἐξηγεῖ τὸ παρελθόν**. Ἡ στατιστικὴ προσπαθεῖ νὰ ῥύψῃ φῶς εἰς τὸ **μέλλον** διὰ τῆς ἐρμηνείας ἀριθμῶν προσερχομένων συγχάκις ἐκ τῆς λογιστικῆς.

Ἡ ἐρμηνεία αὕτη εἶναι ἐργασία λεπτὴ καὶ συγχάκις ἐπικίνδυνος. Εἶναι γνωστὴ ἡ φράσις τοῦ Disraeli: «Ἐξ ὄλων τῶν τρόπων τοῦ ψεῦδεσθαι ἡ Στατιστικὴ εἶναι ὁ πλέον δόλιος».

Διὰ τὸν κυβερνῶντα μίαν ἐπιχείρησιν, ἡ λογιστικὴ δεικνύει τὴν κατάστασιν αὐτῆς· ἡ στατιστικὴ τὴν ἀκολουθητέαν πορείαν. Οὔτε ὅμως ἡ μία οὔτε ἡ ἄλλη δύνανται νὰ ἀντικαταστήσουσιν τὸν πηδαλιούχον, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀρχηγοῦ. Ἴδου ἐπὶ τοῦ προκειμένου μερικοὶ ὀρισμοὶ πλήρεις εὐφρολογίας, δημοσιευθέντες ὑπὸ τοῦ Detoeuf εἰς τὸ ἀξιολάτρευτον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «οἱ λόγοι τοῦ κ. Βαραντὸν, ζαχαροπλάστου».

α) Ἐπὶ τῆς στατιστικῆς.

1ον) Εἰς μίαν στατιστικὴν κατορθοῦται νὰ παρουσιάζεται ἐκεῖνο τὰ ὁποῖον ἐπιδιώκεται νὰ παρῶσασθῇ, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ἀποφεύγεται νὰ ἐξηγηθῇ ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖον ἐπετεύχθη τοῦτο.

2ον) Ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖον ἐπετεύχθη ἡ στατιστικὴ, ζητεῖται μόνον ὅταν ἡ στατιστικὴ παρουσιάσῃ ἕτερον ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκετο.

Ἴδου δὲ ἕνας ὀρισμὸς τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως περὶ τῆς λογιστικῆς ἢ ἀκριβέστερον περὶ τῶν λογιστῶν. «Ὑπάρχουν τριῶν εἰδῶν

ἄνθρωποι μὲ μυστηριώδη γλῶσσαν. Οἱ πλέον εὐκόλως γινόμενοι ἀντιληπτοὶ εἶναι οἱ τρελλοί, κατόπιν οἱ μηχανικοὶ καὶ τέλος οἱ λογισταί.

Ὁ λογιστὴς φαντάζεται ὅτι διευθύνει τὴν ἐπιχείρησιν ἐπειδὴ τηρεῖ τοὺς λογαριασμοὺς· εἶναι ὡς νὰ ἰσχυρίζεται ὁ φάρος, ὁ ὁποῖος φωτίζει τὸν δρόμον ὅτι ὀδηγεῖ τὸ αὐτοκίνητον.

Παρ' ὅλον ὅτι αἱ δύο ὑπηρεσίαι χρησιμοποιοῦν συνήθως τὰ αὐτὰ δεδομένα, τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὸν λογιστὴν εἶναι ὅλως διάφορα τῶν προσόντων τοῦ στατιστικολόγου. Ὁ λογιστὴς πρέπει νὰ εἶναι αὐστηρὸς ἀναλυτὴς ἐξηκριβωμένων γεγονότων, ἐνῶ ὁ στατιστικολόγος πρέπει νὰ ἔχη τὸ αἶσθημα τοῦ κατὰ προσέγγισιν ὑπολογισμοῦ, ἤτοι νὰ ἔχη πνεῦμα κατὰ πολὺν εὐρύτερον καὶ νὰ διαθέτῃ φαντασίαν.

Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ὁ λογιστὴς πρέπει νὰ παύσῃ ἐνδιαφερόμενος διὰ τοὺς λογαριασμοὺς εὐθὺς ὡς τοὺς παρουσιάσῃ, ὡς εἶναι τοῦτο τὸ καθήκον του. Ἡ λογιστικὴ παίζει εἰς τὴν λειτουργίαν ἐπιχειρήσεως τινος πρωτεύοντα ρόλον, περὶ τοῦ ὁποῖου θὰ ὁμιλήσωμεν περαιτέρω.

Γενικὴ λογιστικὴ καὶ ἀναλυτικὴ λογιστικὴ ἐκμεταλλεύσεως

Δὲν θὰ ἐπιμείνω ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς λογιστικῆς. Ὁ Jean Baptiste Say, ἔλεγε : «Ὁ πρῶτος κανὼν τῆς οἰκονομίας εἶναι ἡ τήρησις τῶν λογαριασμῶν, τὸ πρῶτον βῆμα τὸ ὁποῖον ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἀκαταστασίαν εἶναι ἡ παραμέλησις τῆς τηρήσεώς των.

Ἡ λογιστικὴ εἶναι λοιπὸν παλαιὰ ὅσον καὶ ἡ ἀνθρωπίνη οἰκονομία. Μέχρι τῶν τελευταίων τούτων ἐτῶν εἶχεν ὡς σκοπὸν :

1ον) Νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς ἐπελθούσας μεταβολὰς τῆς ποσότητος καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀγαθῶν, τῶν συνιστώντων μίαν περιουσίαν καὶ νὰ καταδεικνύῃ πόθεν προέρχονται αἱ μεταβολαὶ αὐταί. **Τοῦτο εἶναι ἡ τήρησις τῶν λογαριασμῶν.**

2ον) Ἀξιολόγησις τῶν ἀποτελεσμάτων, ζημιῶν ἢ κέρδων κατὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως. Εἶναι ὁ λογαριασμὸς ἐκμεταλλεύσεως, ἡ ἀπογραφὴ καὶ ὁ ἰσολογισμὸς.

Αὐτὸς εἶναι πάντοτε ὁ ρόλος τῆς Γενικῆς λογιστικῆς.

Ἄλλὰ παραλλήλως πρὸς αὐτὴν τὴν παλαιὰν γενικὴν λογιστικὴν, ἐδημιουργήθη εἰς τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις μία προσηρτημένη λογιστικὴ, τηρουμένη συνήθως κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῶν τεχνικῶν, μηχανικῶν, προΐσταμένων ἐργαστηρίων, προΐ-

σταμένων τομέων κ.τ.λ. οί όποιοί ήσθάνοντο τήν ανάγκην όπως λαμβάνουν γνώσιν ταχέως τοῦ άποτελέσματος τών εργασιών κατασκευής, άγοράς ή πωλήσεως, ήτοι τής εις αύτούς έμπεπιστευμένης λειτουργίας τής έκμεταλλεύσεως, διά νά δύνανται νά δράσουν ταχέως πρός επανόρθωσιν τυχόν σφαλμάτων ή τήν βελτίωσιν τής εκτελέσεως.

«Δέν έχω ανάγκην εκθέσεως νεκροψίας, έλεγεν ό διευθυντής εις τόν λογιστήν, αλλά δελτίου τής θερμοκρασίας τής επιχειρήσεως μου».

Η νέα αύτη λογιστική, ή οίωνει κρυφία, ανεπτύχθη σημαντικώς τά τελευταία ταῦτα έτη υπό τό όνομα «Βιομηχανική Λογιστική», λαμβανομένου ύπ' όψιν ότι τό τελικόν άποτέλεσμα τών άριθμών, τούς όποιούς συγκεντρώνει και χειρίζεται είναι ή γνώσις τών έξόδων κατασκευής τών παραγομένων ή πωλουμένων αντικειμένων ή τών πράξεων τής παραγωγής και πωλήσεως, άποκαλείται δέ συνήθως «Λογιστική παραγωγής ή κόστους».

Αλλά επειδή ή συνύπαρξις δύο κεχωρισμένων λογιστικών εις τήν αύτην επιχειρήσιν ήτο δυνατόν νά παρουσιάξη ώρισμένα μειονεκτήματα, έγένετο σκέψις όχι συγχωνεύσεώς των αλλά συνδέσεώς των τής μίας πρός τήν άλλην. Έδόθη λοιπόν εις τό γενικόν λογιστικόν σχέδιον τοῦ 1947, θέσις εις τήν λογιστικήν παραγωγής και τήν υπέδειξαν υπό τό όνομα «Αναλυτική Λογιστική Έκμεταλλεύσεως». Οί λογαριασμοί συνδέσεως μεταξύ τής παλαιās γενικής λογιστικής και τής τελευταίας άπεκλήθησαν «Αντανακλαστικοί λογαριασμοί». Ούτως διετηρήθη ή άπαραίτητος άυτονομία τής δευτέρας, καθισταμένου δυνατόν ταυτοχρόνως τοῦ έλέγχου τών άποτελεσμάτων της εκ μέρους τής πρώτης.

Απαραίτητος άυτονομία; Μάλιστα. Διότι τόσον διά τήν μίαν όσον και διά τήν άλλην λογιστικήν, τά μέσα είναι έξ ολοκλήρου διάφορα, διότι οί σκοποί των διαφέρουν ουσιωδώς. Ο κύριος σκοπός τής γενικής λογιστικής είναι νά χορηγή άκριβείς λογαριασμούς, τόσον τό χειρότερον εάν αύτοί οί λογαριασμοί έδόθησαν πολύ βραδυτέρον μετά τά άποκαλυφθέντα γεγονότα. Ένώ ό πραγματικός σκοπός τής λογιστικής εκμεταλλεύσεως είναι ή χορήγησις τών άπαραιτήτων πληροφοριών κατά τήν πορείαν τών εργασιών, δηλαδή όσον τό δυνατόν ταχύτερον μετά τήν εκτέλεσιν τών εργασιών τούτων. Έδώ ή ταχύτης προέχει τής άκριβείας και ήδη τούτον άποτελεϊ επανάστασιν διά τούς λογιστάς.

Η ταχύτης αύτη άπαιτεϊ ειδικούς τρόπους, συνήθως έφευρι-

σκομένους και τιθεμένους εις εφαρμογήν υπό τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὄργανώσεως τῆς Ἐργασίας. Τοιοῦτοι τρόποι εἶναι ἡ ἐνιαία καταγραφή διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτυγχάνεται ἡ λογιστικὴ ἄνευ μεταφορᾶς, ἡ διαρκὴς ἀπογραφή, τὰ εἰδικὰ ἔντυπα : δελτία ἐργασίας, δελτία ἐξαγωγῆς, φύλλον πορείας κ.λ.π. Τοιαύτη εἶναι ἐξ ἴσου ἡ εφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς «τῆς ἐξαιρέσεως».

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐξαιρέσεως

Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐξέθεσε πρῶτος ὁ Taylor :

«Ὁ διευθύνων, ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζει τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξαιρέσεως, λαμβάνει ἀποκλειστικῶς περιληπτικὰς ἐκθέσεις καὶ κατηγορηματικῶς συγκριτικὰς, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐξετασθῆ προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Γραμματέως. Οὗτος θὰ ὑπογραμμίσῃ καὶ θὰ δικαιολογήσῃ πᾶσαν ἀνωμαλίαν, ἥτοι πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι σύμφωνον μετὰ τὸ μέσον ἀποτελεσματικὴν ἢ τὰς προβλέψεις. Ἐπίσης θὰ ὑπογραμμίσῃ τὰς ἀποκλίσεις σημασίας τινὸς ἀληθῶς σημαντικῆς, εἴτε ἐπὶ τὰ βελτίω εἴτε ἐπὶ τὰ χεῖρω. Οὕτω ὁ διευθύνων θὰ δύναται εἰς διάστημα ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας νὰ ἀντιληφθῆ τὰς πρὸς ἐπείγουσαν ἐκτέλεσιν διορθώσεις ἢ τὰς προόδους, αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατόν νὰ συμπληρωθῶν. Ἀπηλλαγμένος τῆς ἐνοχλητικῆς πίεσεως τῶν λεπτομερειῶν, ὁ διευθύνων θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀφοσιώνεται εἰς ὑποθέσεις ἀληθῶς σπουδαίας».

Ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἣτις βασιζέται ἐπὶ τοῦ προὑπολογιστικοῦ ἐλέγχου, ἐφαρμόσθη ὡς ἀναλυτικὴ λογιστικὴ ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς παραδοχῆς τῶν προτύπων τιμῶν.

Τί εἶναι προὑπολογιστικὸς ἐλεγχος

Ἡ μέθοδος αὕτη ἐνεφανίσθη πρὸ τριακονταετίας περίπου καὶ ἐφαρμόζεται σήμερον ἀπὸ ὅλας τὰς σημαντικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἐπενθυμίζω σχετικῶς τὴν ἀρχὴν :

1ον) Δι' ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ διὰ τοὺς ἐπικεφαλῆς τῶν ὑπηρεσιῶν καταρτίζονται προβλέψεις δι' ἕκαστον μῆνα ἢ δι' ἑκάστην ἐβδομάδα : οἱ προὑπολογισμοί. Οὗτοι βασιζονται ἐπὶ τῆς στατιστικῆς τῶν προηγουμένων ἀποτελεσμάτων.

2ον) Οἱ προὑπολογισμοὶ οὗτοι, ἐὰν πρὸς τοῦτο παραστῆ ἀνάγκη, τροποποιοῦνται εἰς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας καὶ διορθοῦνται ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν στατιστικῆς, συμφώνως πρὸς τὰ δεδομένα τῆς οἰκονομικῆς προγνώσεως.

3ον) Εὐθύς ὡς ἐπιτευχθῆ ἢ πραγματοποιήσῃς, οἱ ἀριθμοὶ συγκρίνονται μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν προβλέψεων.

4ον) Αἱ ἀποκλίσεις ὑπολογίζονται ἐκφραζόμεναι διὰ ποσοστῶν τοῖς ἑκατὸν καὶ διαβιβάζονται εἰς τοὺς ὑπευθύνους προϊσταμένους διὰ νὰ λάβουν τὰ ἀνάλογα μέτρα.

5ον) Αἱ μεταγενέστεραι προβλέψεις διορθοῦνται ἐὰν τοῦτο ἀπαιτεῖται.

Ἐπιχειρησιακὸν ὄργανον τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ φέρω εἰς μνήμην σας χαρακτηριστικῶς τὸ εἰσφυσολόγημα ἀμερικανοῦ διευθυντοῦ.

«Ἡ ἔλλειψις ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἡ μὴ γνῶσις τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι τόσον ἀδικαιολόγητος, ὅσον τὸ κλείδωμα τοῦ ἱπποστασίου του, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως τοῦ ἐκλάπη ὁ ἵππος».

Λογιστικὴ προτύπων τιμῶν

Ἡ μέθοδος τῶν προτύπων τιμῶν εἶναι ἡ πλέον πρόσφατος. Ἴδου ἡ ἀρχὴ τῆς: Ὑπάρχουν εἰς τὸ τίμημα τῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν δυνάμενα νὰ προβλεφθοῦν στοιχεῖα, ἐπομένως φυσιολογικὰ καὶ στοιχεῖα ἀπρόβλεπτα, τυχαῖα ἢ ἀπρόοπτα, τὰ ὁποῖα εἶναι συμφέρον νὰ παρακολουθοῦνται διὰ νὰ μειωθοῦν εἰ δυνατόν εἰς τὸ μέλλον ἢ νὰ θεραπευθοῦν εἰς τὸ παρὸν. Τὰ τυχαῖα στοιχεῖα αὐξάνουν τὰς δαπάνας καὶ διακυβεύουν τὴν εὐθύνην τοῦ προμηθευτοῦ ἢ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἐπιχειρήσεως. Πρέπει νὰ εὑρεθοῦν τὰ στοιχεῖα αὐτὰ κεχωρισμένως εἰς τοὺς λογαριασμοὺς, ἵνα μελετηθοῦν κεχωρισμένως.

Τὸ σύστημα τῶν προτύπων τιμῶν συνίσταται εἰς τὸ νὰ συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς τιμὰς κόστους τὰ πρῶτα στοιχεῖα καὶ νὰ καταγράφονται τὰ δεύτερα εἰς τοὺς λογαριασμοὺς διαφορᾶς ἢ ἀποκλίσεως, αἱ ὁποῖαι ἀκολούθως θὰ μεταφερθοῦν εἰς τὰ ἀποτελέσματα, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναλυθοῦν, παρακολουθηθοῦν καὶ ἐλεγχθοῦν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐνεργηθοῦν τὰ δέοντα ἐγκαίρως. Τὸ κυριώτερον πλεονέκτημα τοῦ συστήματος εἶναι ὁ διαχωρισμὸς ἀφ' ἑνὸς τοῦ δυναμένου νὰ προβλεφθῆ καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ μὴ δυναμένου νὰ προβλεφθῆ καὶ ἡ διάκρισις, τῶν μὴ δυναμένων νὰ προβλεφθοῦν εἰς διαφορὰν τιμῆς καὶ διαφορὰν ποσότητος, διότι οἱ ὑπεύθυνοι δὲν εἶναι οἱ αὐτοί.

Δευτερευόντως τὸ σύστημα καθιστᾷ τοὺς ὑπολογισμοὺς ταχυ-

τέρους : διὰ τὴν ἐξαγωγήν ἢ εἰσαγωγήν τῶν ὑλικῶν ἐκ τῆς ἀποθήκης (δοθέντος ὅτι αἱ τιμαὶ δίδονται κατὰ προσέγγισιν).

Τὴν κατάρτισιν τῶν ἀπογραφῶν εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ τῶν ὑπὸ ἐπεξεργασίαν προϊόντων. Τὸν καθορισμὸν τῶν τιμῶν κόστους ἐν περιπτώσει οἰασδῆποτε μεταβολῆς.

Ὁ ἔλεγχος γενόμενος ταχέως καὶ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἐπιτρέπει τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀποκλίσεως, εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον προεκάλεσε ταύτην.

Τὸ σύστημα εἶναι ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις αἱ ὁποῖαι ἐργάζονται κατὰ σειρὰς (en séries) καὶ παράγουν ἀντικείμενα σχετικῶς ἀπλᾶ.

Κατὰ τὸ παρὸν ἡ κλασσικὴ μέθοδος τῆς πραγματικῆς τιμῆς κόστους χρησιμοποιεῖται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀραιότερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου τὴν χαρακτηρίζουν ὡς «Ἱστορικὴν Μέθοδον».

Συμπέρασμα

Ὡς εἶπον πρὸ ὀλίγου ἡ ἀναλυτικὴ λογιστικὴ ἐκμεταλλεύσεως ἔχει ὡς ἔσχατον σκοπὸν τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς κόστους.

Οἱ σκοποὶ τῆς ἀναζητήσεως τῆς τιμῆς κόστους εἶναι διπλοὶ :
1ον) Νὰ γνωρίζῃ τις ἐὰν κερδίζει χρήματα.

2ον) Νὰ γνωρίζῃ τις πῶς γίνεται ἡ ἐργασία.

Ὁ δεύτερος σκοπὸς ἀπαιτεῖ, ὅπως τὸ ἀνέφερον, ἓνα οὐσιώδη παράγοντα : τὴν ταχύτητα. Διότι μία ἀργοπορημένη πληροφορία δὲν εἶναι ἐκμεταλλεύσιμος καὶ ἐξ ἄλλου αἱ ζημίαι συσσωρεύονται ἐὰν καθυστερήσῃ ἡ θεραπεία τῶν σφαλμάτων. Ἀλλὰ ἀπαιτεῖται ἐπίσης ὅπως ἡ πληροφορία δοθῇ ἀναλυτικῶς, ὥστε νὰ εἶναι δυνατόν νὰ καταστῇ γνωστὴ μὲ ἀκριβειαν ποία ἐργασία ἢ ποία ὑπηρεσία ὠφελεῖται ἢ ὄχι καὶ πού πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐπέμβασις.

Ἡ ἀναλυτικὴ λογιστικὴ ἐκμεταλλεύσεως ἀποβαίνει οὕτω εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐπιχειρήσεως ὄργανον διευθύνσεως.

LOUIS DANTY - LAFRANCE

Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως τῶν Παρισίων

Πρὸς μίαν τριπλῆν ἀξιοποίησιν τῆς Ἔργασίας *

G. FRIEDMANN

(Ἐκ τοῦ βιβλίου του *Problèmes humains du Machinisme Industriel*)

Ἡ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος μαζικὴ εἰσαγωγή τῶν μηχανῶν εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν κεφαλαιοκρατικῶν κοινωνιῶν, ἀναμφισβητήτως δὲν ἀπειλεῖ ἀνεπανορθώτως τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀνθρώπου, θεωρουμένου ὡς καταναλωτοῦ.

Ἐάν ὅμως θεωρήσωμεν τοῦτον ὡς παραγωγόν, αὕτη παρουσιάζει καὶ διὰ τὴν ψυχικὴν ἰσορροπίαν του καὶ διὰ τὸ πνευματικόν του μέλλον κινδύνους δυσχερεστέρως κατανικητέους.

Ἄς ἀνακεφαλαιώσωμεν ὅθεν τὰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι μόναι θὰ ἐπέτρεπον, ὅπως ἡ βιομηχανικὴ ἐργασία ἀποκτήσῃ ἀξίαν, εἰς τὰ μάτια αὐτοῦ τούτου τοῦ παραγωγοῦ.

Ἡ πρώτη συνθήκη, καὶ εἶναι αὕτη σημαντικὴ, συνίσταται εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ φυσιολογικοῦ καὶ ψυχολογικοῦ ἐλέγχου τῆς ἐργασίας κατὰ τρόπον ὥστε τὸ ἄτομον νὰ μὴ ὑποφέρῃ ἐκ τούτου οὔτε σωματικῶς, οὔτε πνευματικῶς.

Τοῦτο ἐπάγεται τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν καὶ τὴν πρόοδον ὄλων τῶν ἐξασφαλίσεων, αἱ ὁποῖαι διερευνῶνται ὑπὸ τῆς φυσιολογίας τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ψυχοτεχνικῆς: Ἦτοι τὴν πλήρη ἀνθῆσιν τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, ἐν ὄλῳ τῷ μέτρῳ καθ' ὃ εἰς ὠρισμένους τομεῖς τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας δύναται νὰ προαχθῇ, χωρὶς νὰ ἐμποδίζεται ὑπὸ ἀτόψεων καὶ ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα τὸν ὑπερβαίνουν.

Ἄς μὴν ἀπατώμεθα ὅμως! Ὑπάρχουν σύνθετα καὶ δύσκολα προβλήματα, δι' οἷονδήποτε καθεστῶς. Ἡ φυσιολογικὴ καὶ ψυχολογικὴ προστασία τοῦ ἐργάτου, ἐν μέρει μόνον καθορίζεται ὑπὸ κοινωνικῶν προσδιορισμῶν.

Λ. χ. Ἡ προσαρμογὴ τῶν ἀτόμων εἰς τὸν ὑποχρεωτικὸν ρυθμὸν τῆς ἐν συνεχείᾳ ῥοῆς ἐργασίας καὶ ἄλλας ἡμιαυτομάτους ἐργασίας δὲν εἶναι ἕν καθαρὸν κοινωνικὸν πρόβλημα, ὡς δὲν εἶναι ὁ ἀγὼν κατὰ τοῦ καρκίνου ἢ τῆς φυματίωσης.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ δεδομένα θὰ ἀνευρεθοῦν παρόμοια εἰς οἰανδήποτε κοινωνίαν, ἀλλὰ μόνον ὅτι τὸ πρόβλημα δὲν θὰ λυθῇ πλήρως διὰ τῆς μεταμορφώσεως τῶν τρόπων παραγωγῆς καὶ τῶν θεσμῶν.

Βεβαίως ἡ προφύλαξις τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐργάτου ἔναντι τῶν ἀντικτύπων τῆς μηχανοποιήσεως ἐπιβάλλεται εἰς πάντα τὰ βιομηχανικὰ ἔθνη.

Εἶναι ὅμως φανερόν ὅτι αἱ δυσκολαὶ θὰ παρουσιασθοῦν κατὰ διάφορον τρόπον, ἀναλόγως τῶν κοινωνικῶν καὶ τῶν πλέον ἢ ἥττον ἀποδοτικῶν ὄπλων, τὰ ὁποῖα αὐταὶ θὰ διαθέσουν ἵνα τὰς ἀντιμετωπίσουν.

Ἄναμφιβόλως, ἡ πλήρης λύσις θὰ παραμείνῃ διὰ τινα χρόνον ἀκό-

* Κατ' εἰδικὴν ἐξουσιοδότησιν τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου τῆς Σχολῆς μας.

μη, ἔν ἰδεῶδες ὄριον. Ἄς τὴν θεωρήσωμεν ὁμως ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιτεύξεως.

Ἄς παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐργάτου, τὰ ὁποῖα ἀπειλοῦνται ἐκ τῆς μηχανοποιημένης ἐργασίας προστατεύονται ἔναντι τῶν ἐπιβλαβῶν ἀντικτύπων τῶν νέων μορφῶν ἐργασίας. Ἡ φυσικὴ καὶ ψυχικὴ ὑγεία τοῦ ἐργάτου διεσώθη. Τοῦτο ὁμως δὲν εἶναι παρά ἓν ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα: νὰ μὴν ὑποφέρῃ ἐκ τῆς ἐργασίας του. Πρόκειται ἤδη νὰ μάθωμεν ὑπὸ ποίας συνθήκας θὰ ἠδύνατο ὁ ἐργαζόμενος νὰ ἀπολαύῃ τῆς ἐργασίας του.

Ἡ μελέτη τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος καὶ τῶν περιορισμῶν του, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ διαβλέψωμεν πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς μίαν κοινωνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐξηφανίζοντο τὰ βασικὰ ἐμπόδια τοῦ ἰδιωτικοῦ κέρδους, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἐργασίας: τριπλῆ ἀξιοποίησις, ἡ ὁποία θὰ ἔβει νὰ εἶναι ταυτοχρόνως διανοητικὴ, ἠθικὴ καὶ κοινωνικὴ.

Θὰ ἐπαλαίμαεν ἔναντίον τῆς ἀποπνευματώσεως τῆς μηχανοποιημένης ὑπὸ τὰς ποικίλας τῆς μορφᾶς ἐργασίας, διὰ μιᾶς μαθητείας γενικευομένης καὶ πολυμόρφου, εὐρέως θεμελιουμένης ἐπὶ θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων, διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς διάρκειας τῆς ἡμερησίας ἐργασίας, διὰ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ἀπασχολήσεων.

Οἰαδήποτε ἐργασία, γαλουχομένη ὑπὸ τῆς τεχνολογίας καὶ καταστάσα τὸ στοιχεῖον ἑνὸς συνόλου, τὸ ὁποῖον κατανοεῖ ὁ ἐργάτης καὶ τοῦ ὁποίου κυριαρχεῖ, δύναται νὰ ἀποβῇ δι' αὐτὸν μίαν πηγὴν ἐνδιαφέροντος, μίαν εὐκαιρίαν πρὸς κατανίκησιν δυσκολιῶν, ἓν μέσον μορφώσεως, ἓν συγκεκριμένον παράδειγμα (καὶ γόνιμον ἔάν εἶναι εἰδικόν), τὸ ὁποῖον ὀλοκληροῦται εἰς ἓν σύνολον.

Οἰαδήποτε ἐργασία,—ἔάν δὲν παραμένει εἰς ταύτην ἐπ' ἀόριστον προσκεκολλημένος—εἶναι ἓν διεγερτικὸν σκέψεως καὶ ἓν μέσον πνευματικοῦ ἐμπλουτισμοῦ, διὰ τὸν ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένον ἐργάτην.

Οὕτω διὰ τῆς τεχνολογίας, τῶν καθολικῶν ἀπόψεων, τῆς ἔστω καὶ μετρίας συμμετοχῆς του εἰς τὴν συνολικὴν ζωὴν τῆς ἐπιχειρήσεώς του, ὁ ἐργάτης δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν μοιραίαν ἀντινομίαν, τὴν ὁποίαν διευρύνει ἐπὶ πλέον καὶ πλέον ἡ ὀρθολογικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας ἀπὸ τοῦ Taylor, μεταξὺ ἐκτελέσεώς τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἰθουούσης σκέψεως ἐν τῇ ἐργασίᾳ.

Μόνον χάρις εἰς μίαν εὐρείαν καὶ γενναίαν σύνθεσιν τῶν ἀντιφατικῶν τούτων πραγματικότητων, θὰ δυνηθῇ ὁ ἐργάτης νὰ διίδη ἐκ νέου ἀνακύπτουσαν μίαν διανοητικὴν ἀξίαν ἐκ τῆς ποικιλίας τῶν τεμαχισμένων ἐνεργειῶν (αἱ ὁποῖαι ἀναγκαστικῶς θὰ παραμείνουν τοιαῦται μέχρις ὅτου περατωθῇ ἡ παρούσα φάσις τῆς τεχνικῆς ἐξελιξέως).

Μία ἐργασία, οὕτως ἐμπλουτιζομένη καὶ ἀνανεουμένη, θὰ ἀπεκαθαίρετο ἀπὸ τὰ κύρια στίγματα τῆς τεμαχισμένης, ἐπαναλαμβανομένης καὶ μονοτόνου ἐργασίας.

Αἱ ἰθύνουσαι τάξεις, διατηροῦσαι καὶ πολλαπλασιάζουσαι τὰς τμηματικὰς ταύτας ἐργασίας, προσπαθοῦν οὕτω νὰ δικαιολογήσουν τὴν

άνυποληψίαν, τὴν ὁποῖαν τρέφουν διὰ τὰς ἀμάθεις καὶ πτωχὰς μάζας καὶ τὸν κατώτερον ρόλον, εἰς τὸν ὁποῖον τὰς περιορίζουν.

Ὁ ἀνείδικετος ἐργάτης ἐξ ἄλλου μόνον ἀδιαφορίαν τρέφει δι' ἐργασίας ἐναλλασσομένης, αἱ ὁποῖαι οὐδὲν ἐνδιαφέρον τῷ διεγείρουν, οὐδεμίαν πραγματικὴν γνώσιν τῆς ὕλης τῷ χορηγοῦν, οὐδὲν βαθὺ ἐλατήριον τῆς προσωπικότητός του ἐγγίζου.

Παρὰ τὰς προσπάθειας πefωτισμένων πνευμάτων, τὰ ὁποῖα ἀντελήφθησαν (ἐνώπιον μιᾶς ἀστικής τάξεως κουρασμένης καὶ διὰ τῆς ρητορικής τῆς ἐπὶ πλέον καὶ πλέον ἀποχωρισμένης ἐκ τῆς πραγματικότητος) ὅτι κατὰ τὴν μόρφωσιν ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἡ δέουσα θέσις εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἐργασίαν, ἡ ὀλοκλήρωσις ταύτης εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀξίας παρέμεινε κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ παρόντος πολέμου νεκρὸν γράμμα, τόσον εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ὅσον καὶ εἰς τὰ ἦθη καὶ τοὺς θεσμούς.

Τὸ οἰκοδόμημα τῆς κλασσικῆς ἀστικῆς μορφώσεως, ἂν καὶ ραγιασμένον, κατελάμβανε μέγα μέρος τῆς σκηνῆς.

Ἄφ' ἐνός ἡ κεφαλαιοκρατικὴ διάρθρωσις δὲν ἐπιτρέπει (ἂν καὶ ἀφήνει νὰ τὰς προαισθανθῇ) ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπετέλουν μίαν ἐπανάστασιν εἰς τοὺς τρόπους τῆς σκέψεως, τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ζωῆς. Ἄφ' ἑτέρου ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος, δημιουργοῦσα καθ' ἡμέραν εἰς τὰ ἐργοστάσια τεμαχισμένας καὶ ἐξηυτελισμένας ἐργασίας, ἐστέρει ἀπὸ πολλοὺς ἐργάτους (καθισταμένους ἐξαρτήματα τῶν μηχανῶν) πάντα σεβασμὸν διὰ τὰς μεταβαλλομένας καὶ ἀσταθεῖς ἀπασχολήσεις των.

Ἐξ ἀντιθέτου ὁμως ἡ ἐργασία τῶν μηχανῶν, ἂν εἶναι μεθοδικῶς ποικίλη, ἂν φωτίζεται ὑπὸ τῆς τεχνολογίας, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς συνειδήσεως, ἀνανεουμένη οὕτω διανοητικῶς, ἐξυψοῦται εἰς τὰ ὅμματα τοῦ ἐκτελοῦντος ταύτην.

Εἰς τὴν διανοητικὴν ἀξίαν ὅθεν ἐπιπροστίθεται ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ ἠθικὴ ἀξία. Ἄλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι τὸ πᾶν. Ἐὰν ὅλαι αἱ ἐργασίαι, ἔστω καὶ οὕτω φωτιζόμεναι καὶ ἀνανεούμεναι ἐκ τῶν ἑνδοθεν, δὲν παρουσιάζουν ἕνα τελικὸν σκοπὸν, ὅστις νὰ ἐνδιαφέρῃ τὸν ἐργάτην, ἂν ἐπραγματοποιοῦντο μόνον εἰς τὸ ἀτομικιστικὸν πλάσιον τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς τὴν ὁποῖαν τὸ ἐσωτερικόν του ἐγὼ θὰ ἦτο ξένον, παρ' ὅλα ταῦτα θὰ παρέμειναν μόνον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς προσωπικότητός του.

Εἶναι ἀνάγκη ὅπως ὁ ἐργάτης κατανοῇ τὴν κοινωνικὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας του. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων του, μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπιχειρήσεώς του συνεργασία καὶ μάλιστα συνταύτισις.

Διότι ἂν ὁ ἐργάτης συναισθάνεται ὅτι συμμετέχει καὶ συνευθύνεται μέχρις ὀρισμένου βαθμοῦ εἰς τὴν ζωὴν καὶ διεύθυνσιν τῆς ἐπιχειρήσεώς του, ἂν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ ἐργασία του ἐγσωματοῦται εἰς μίαν ὀλότητα (ἐργοστάσιον, κοινωνίαν, ἔθνος), πρὸς τὴν ὁποῖαν δὲν εἶναι ξένος, καὶ τῆς ὁποίας ἀσπάζεται τὰς ἐπιδιώξεις καὶ τάσεις, τότε καὶ αἱ τμηματικαὶ ἀκόμη ἐργασίαι, πρόσλαμβάνουν δι' αὐτὸν μίαν ἔννοιαν, ἣς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποκτηθῇ ἔξω τῶν συνθηκῶν τούτων.

Μόνον ἂν συνδυάσωμεν τὰς ἐργασίας τῆς μεγάλης μηχανοποιημένης βιομηχανίας, μὲ βαθέα κίνητρα τῆς κατηγορίας ταύτης, θὰ ἐπιτύχω-

μεν ὅπως ἐνδιαφερθῆ ἀποδοτικώτερον ὄλη ἢ προσωπικότης τοῦ ἐργάτου
Τοιοτοτρόπως θὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ τριπλῆ ἐπαναξιοποίησις τῆς ἐργα-
σίας : διανοητικῆ, ἠθικῆ, κοινωνικῆ.

Τοιοτοτρόπως ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας δυσκόλους συνθήκας
τῆς παρουσίας φάσεως τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας, μεταβάσεως πρὸς τὸν
αὐτοματισμόν, θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναφανοῦν νέαι μορφαὶ «τῆς χαρᾶς ἐν
τῇ ἐργασίᾳ».

GEORGES FRIEDMANN

Κιθιγητῆς τοῦ Conservatoire des Arts et Métiers τῶν Παρισίων
Directeur d'études de l'École des Sciences Sociales

Ἔτι δ' οὐδὲν οὕτως οὐτ' εὐχρηστον, οὔτε καλὸν ἀνθρώποις
ὡς ἡ τάξις· καὶ γὰρ χορὸς ἀνθρώπων συγκείμενος ἐστίν·
ἀλλ' ὅταν μὲν ποιῶσιν ὅ,τι ἂν τύχη ἕκαστος, ταραχὴ τις
φαίνεται καὶ ἀτερπές, ὅταν δὲ τεταγμένως ποιοῦσι καὶ φθέγ-
γυνται ἀξιοθέατοι δοκοῦσιν εἶναι καὶ ἀξιάκουστοι.

Ξενοφῶν

Μιά προοπτική

JEAN FOURASTIÉ

Ἐκ τοῦ βιβλίου του «La Civilisation de 1960»

Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει ὡς ἀντικείμενον νὰ περιγράψῃ τὶ δέον νὰ εἶναι, ἀλλὰ τί ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι.

Οὕτω ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη δὲν ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ περιγράψῃ τὶ πρέπει νὰ πράξουν οἱ ἄνθρωποι. Ὅφρῃ νὰ μελετήσῃ τὴν οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ συναγάγῃ τὰς πιθανότητας τῆς μελλούσης ἐξελίξεως. Ἡ ἐπιστήμη δὲν λέγει τί πρέπει νὰ πράξουν αἱ Κυβερνήσεις· ἀλλὰ τί ἔχει τὰς περισσοτέρας πιθανότητας νὰ προκύβῃ ἐκ τῶν πράξεων τῶν.

Πρὸς τὸ παρὸν ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη δὲν εἶναι ἀκόμη παρὰ μία ὑπόθεσις ὑπὸ κατεργασίαν καὶ ἡ πολιτικὴ τέχνη παρὰ μία συλλογὴ χονδροειδῶν συνταγῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀπαρχὴ ἀνάγεται εἴτε εἰς τὴν προεπισημονικὴν περιόδον τῆς ἀνθρωπότητος, εἴτε εἰς μίαν ἐσφαλμένην ἀντίληψιν τῆς ἀνθρωπίνης προόδου.

Οἱ λαοὶ καὶ οἱ ὀδηγοὶ τῶν εἶναι ἄνευ προσανατολισμοῦ καὶ ἀνήσυχοι, ὅπως ὁ στερούμενος ραντάρ καὶ ραδιοφωνικῆς ἐπικοινωνίας ἀεροπόρος διαρκούσης πυκνῆς ὁμίχλης.

Ἡ στιγμή ὅμως πλησιάζει, ὅτε ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη θὰ ὀποφέρει τοὺς πρώτους καρπούς τῆς καὶ ὅτε ἡ πολιτικὴ τέχνη, ἐνισχυμένη ἀπὸ τὴν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τοιαύτης τροφῆς, θὰ καταστῇ μία ὀρθολογικὴ μέθοδος. Τότε αἱ ἀπειλαὶ πολέμου θὰ ἐκλείψουν, ἢ θὰ ἀνάγονται εἰς τὴν ἀπλὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἀστυνομίας, ὡς αἱ συμπλοκαὶ μεταξὺ μεθύσων.

Ἐπιθυμῶ ἐνταῦθα νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ δύο θεμελιωδῶν σημειῶν, τὰ ὁποῖα δυνάμεθα νὰ θεωρήσομεν ὡς κεκτημένα.

Συγκεκριμένα γεγονότα ἀποδεικνύουν πρῶτον ὅτι μία ῥῆξις ἐξεδηλώθη περὶ τὸ 1910 εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν βιομηχανικῶν ἔθνων.

Τὰ ἐξωευρωπαϊκὰ ἔθνη σημειῶνουν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μίαν τάσιν ἐπὶ πλεόν καὶ πλεόν σαφῆ πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐξελίξεως τῶν θεμελιωδῶν φαινομένων.

Αἱ καμπύλαι τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς, τῶν πραγματικῶν μισθῶν, τῆς παραγωγῆς, τῆς καταναλώσεως κατὰ κεφαλὴν, τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας κλπ. καταγράφουν μίαν αὐξουσαν τάσιν ἐκθετικῆς πορείας.

Ἐξ ἀντιθέτου τὰ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ ἔθνη κατεστραμμένα καὶ ἀπολέσαντα τὸν προσανατολισμὸν τῶν λόγῳ τῶν πολέμων, σημειῶνουν μίαν σχετικὴν στασιμότητα.

Τοῦτο μᾶς ὀδηγεῖ ὅπως διακρίνωμεν τὴν σύγχρονον οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν εἰς δύο περιόδους: μίαν ἐκκινήσεως, ἡ ὅποια διήρκεσε δι' ὅλα τὰ ἔθνη μέχρι τοῦ 1910 καὶ μίαν ἐπεκτάσεως.

Μόνον τὰ οὐδέτερα ἢ μὴ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη εἰσῆλθον ὄντως εἰς τὴν φάσιν τῆς ἐπεκτάσεως (Νέα Ζηλανδία, Αὐστραλία, Καναδᾶς, Νότιος Ἀφρικὴ, Ἠνωμένα Πολιτεῖαι, Σουηδία, Ἀργεντινὴ, Βραζιλία)

Τουναντίον τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς τὴν φάσιν τῆς ἐκκινήσεως, λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν ἐπενδύσεών των.

Θὰ ἦτο ὁμως σοβαρὸν λάθος νὰ κρίνωμεν τὴν βιομηχανικὴν ἐξελίξιν ἐκ τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἐκδηλοῦνται κατὰ τὴν περιόδον τῆς ἐκκινήσεως. Σκοτισμένος ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς περιόδου ταύτης, ὁ μέσος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐμορφώθη κατὰ τὴν πατροπαράδοτον μέθοδον, φοβεῖται μήπως ἴδῃ τὸν διανοητικὸν πολιτισμὸν καταποντιζόμενον εἰς τὸν μηχανικὸν πολιτισμὸν.

Ἐν τῇ πραγματικότητι τὸ ἀντίθετον θέλει συμβῆ.

Διότι ἡ τεχνικὴ πρόοδος ἀπλευθέρωσε τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν δουλικὴν ἐργασίαν. Καὶ διότι, καθ' ὃν χρόνον τὸν ἀπελευθερῶνει ἀπὸ τὴν δουλικὴν ἐργασίαν, αὐτὴ ἡ ἴδια τεχνικὴ πρόοδος τὸν ὑποχρεῶνει εἰς τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν.

Τίποτε δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον «βιομηχανικὸς» ἀπὸ τὸν πολιτισμὸν, ὁ ὁποῖος θὰ γεννηθῆ ἐκ τῆς βιομηχανικῆς ἐπαναστάσεως.

Ἡ ἐργατικὴ τάξις μετὰ μίαν μικρὰν ἐξάπλωσιν, ἀρχίζει νὰ περιορίζεται. Ἡ κατάστασις τοῦ προλεταριάτου θὰ ἐξαφανισθῆ μετὰ τὴν μεταβατικὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία τὴν ἐδημιούργησεν.

Τοιοιτοτρόπως ἡ κρίσις, τὴν ὁποῖαν δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν περὶ τοῦ πολιτισμοῦ, εἶναι πολὺ διάφορος ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποῖαν λογικῶς διετυπώνωμεν, πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἀκόμη.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς οἰκονομίας τοῦ μέλλοντος ξεχωρίζονται ἐπὶ πλέον καὶ πλέον σαφῶς ἀπὸ τὰ παροδικὰ φαινόμενα τῆς μεταβατικῆς περιόδου. Ἰδίως ἡ ἀντίληψις, ἡ ὁποία σήμερον κυριαρχεῖ περὶ τοῦ ἀνθρώπου — αὐτομάτου καὶ τοῦ ἐργάτου σκλάβου τῆς μηχανῆς, εἶναι προφανῶς πεπαλαιωμένη. Οὐδὲν ὁμως εἶναι πλέον ἀντίθετον πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν σκέψιν ἀπὸ τὸ νὰ θέλωμεν νὰ προδικάσωμεν τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς γενωμένης ἐπιστήμης. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη καὶ αἱ ἐπιστήμαι τοῦ ἀνθρώπου, πολὺ ἀπέχουν ἀκόμη ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχουν ἐπαρκῶς σχηματισθῆ, ὥστε νὰ μᾶς ἐπιτρέπουν ὅπως καθορίζωμεν ἄλλως παρὰ κατὰ λιαν γενικὸν τρόπον καὶ μὲ αἰσθητὸν περιθώριον λαθῶν, τὴν ἰσορροπίαν πρὸς τὴν ὁποῖαν κατασκευθῆναι ὁ νέος κόσμος.

Ἡ θέλησις, ἡ ὀυδέρχεια καὶ τὰ λάθη τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, αἱ συννεχεῖς προσπάθειαι τῆς σκέψεως τῶν σοφῶν θὰ ἐπιδράσουν ἄλλως τε αἰσθητῶς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦτο κατὰ τρόπον ἀπολύτως ἀπρόβλεπτον ἀπὸ ἡμᾶς. Προβλήματα, τὰ ὁποῖα φαίνονται ἅλυτα, θὰ ἐπιλυθοῦν διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν συνθηκῶν, αἰτίνας τὰ ἐγέννησαν. Ἐτερα, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπρόβλεπτα, θὰ καταλάβουν προέχουσαν θέσιν.

Μᾶς φαίνεται ὁμως ἀπὸ τοῦδε βέβαιον, ὅτι τὸ προσεχὲς μέλλον θὰ ἴδῃ συγκεντρωμένας τὰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἀναγκαίου διὰ τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν τῶν μαζῶν... Ὁ μέσος ἄνθρωπος θὰ ἐπανακερδίση τοιοιτοτρόπως τὸν χρόνον, τὸν ὁποῖον διέθετε κατὰ τὰς παρελθούσας γενεάς καὶ τὸν ὁποῖον ἔχασε κατὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον, ὅπως σκέπτεται τὸ μόνον πρόβλημα, ὅπερ τίθεται πραγματικῶς εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ θεολόγοι ἀποκαλοῦν τελεολογικὸν σκοπὸν, καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς.

Ἡ σπουδαιότης τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης εἰς τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας

(Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ H. Pasdermazian : Le Gouvernement des Grandes entreprises, 1947 Presses Universitaires de France)
Ἀπόδοσις Ἀλ. Στάθη συνεργάτου Γ. Β. Ἐρευνῶν

Ἡ σύγχρονος ὑπεροχὴ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς βασιζεται, ἴσως πρὸ παντὸς ἄλλου, ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τὴν ὁποίαν ἡ χώρα αὕτη ἔγνω νὰ δώσῃ εἰς τὰς ἐρεῦνας. Ὅπως τελευταίως τὸ διεπίστωσεν ὁ Robert Morré : ἐνῶ εἰς ἄλλους λαοὺς ἢ κατ' ἄλλας ἐποχὰς προεκρίθη ὡς κύριον ὄργανον ὁ φανατισμὸς ἢ ἡ πειθαρχία, αἱ ἀνθρώπινα μάζαι ἢ οἱ ὄγκοι τῶν ὑλικῶν, ἡ Ἀμερικὴ προσέτρεξεν εἰς μίαν τεχνικὴν ὑποστηλουμένην ὑπὸ τῆς μεθοδικῆς ἐρεύνης.

Μία τῶν μεγάλων ἀναγκῶν τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως εἶναι ἡ εἰσαγωγή, περισσότερον παρὰ κατὰ τὸ παρελθόν, τῆς ἐννοίας τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, τῶν ἐργασιῶν, ἐρευνῶν καὶ ἀναζητήσεων, πρὸς συγκέντρωσιν στοιχείων, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμεύσουν ὡς βᾶσις πρὸς λήψιν τῶν μεγάλων ἀποφάσεων, ἰδίως ἐκείνων αἵτινες ἐπηρεάζουν τὴν «πολιτικὴν» τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ ἐργασία αὕτη ἐρεύνης δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὀργανώσεως, ἢ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ συγκεντρώσεως πληροφοριακῶν μέσων, ὡς καὶ ἀπὸ τὰ ἐπιτελικά στελέχη, τὰ προσκεκολλημένα εἰς τὰ διευθυντικά ὄργανα. Ἡ Ὑπηρεσία Στατιστικῆς θὰ πρέπει νὰ κατευθύνεται πρὸς τὴν ὁδὸν ταύτην, ἥτοι νὰ ἐπιφορτισθῇ μὲ τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριακῶν στοιχείων καὶ τὴν παρουσίαν αὐτῶν ὑπὸ μορφήν εὐληπτον διὰ τὰ διοικητικά ὄργανα καὶ κατάλληλον ὅπως ὑποβοηθήσῃ τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν.

Εἰς τὴν Πορτογαλίαν ὁ Σαλαζάρ (1) ἐβάσισε, κατὰ κάποιον τρόπον, τὸ οἰκονομικὸν ἔργον του ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς, τὸ ὁποῖον ἱδρυσεν, ὑποχρεῶνών κάθε ἐπιχείρησιν ἰδιωτικὴν ἢ δημοσίαν ὅπως τῷ χορηγεῖ περιοδικῶς, μὲ τὴν ἐγγύθησιν τῆς ἐχεμυθείας ἀκόμη καὶ ἐναντι τῶν ἄλλων κρατικῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τοὺς ἀριθμοὺς, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐνδιέφεραν.

Ἐτερον παράδειγμα τῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατόν νὰ παρασχεθοῦν ἀπὸ ἓν τοιοῦτον ὄργανον μᾶς δίδεται ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσίαν Στατιστικῆς τῆς Δανίας, ἡ ὁποία εἶναι ὑπόδειγμα εἰς τὸ εἶδος τῆς.

Καθὼς ὁ καὶ S. Person (2) τὸ ἔχει προσφῶς καθορίσει, ὅτι πρωτότυπον ἐνυπάρχει εἰς τὴν συμβολήν, τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ σύγχρονος ἐπιστήμη, ἢ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις, δὲν εἶναι ἡ ἰδέα τῆς ὀρθολογικῆς ἐργασίας, αὐτῆς καθ' ἑαυτήν. Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι τόσο παλαιά, ὅσον καὶ ὁ κόσμος.

1) Ὁ σημερινὸς πρωθυπουργὸς καὶ ἀναμορφωτὴς τῆς Πορτογαλλίας.

2) Ἀμερικανὸς ὀργανωτὴς, ὁπαδὸς καὶ πνευματικὸς κληρονόμος τῆς Τεϋλορίου φιλοσοφίας.

Ἐκείνο τὸ ὁποῖον εἶναι νέον εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην εἶναι αἱ μέθοδοι ἐρεύνης, ἢ τεχνικὴ τῆς ἀναζητήσεως καὶ παρατηρήσεως. Ἐναντι τῶν ὀργανισμῶν τούτων ὀλοῦν περισσότερον πολυπλόκων, ἐν μέσῳ ὧν αὐτῶν τῶν παραγόντων, τῶν νέων τούτων δυνάμεων, καθίσταται ἀπαραίτητον εἰς τοὺς ἰθύνοντας μίαν μεγάλην ἐπιχειρήσιν ὅπως στηρίζουν τὰς ἀποφάσεις των ἐπὶ γεγονότων, ἐπὶ παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι εἰς ὅσιν ὅπως συλλέξουν καὶ συγκεντρώσουν προσωπικῶς.

Αἱ μέθοδοι αὗται αἱ χρησιμοποιούμεναι διὰ τὴν ἔργασίαν τῆς ἀναζητήσεως, τῆς ἐξερευνήσεως, τῆς συσσωρεύσεως γεγονότων καὶ δεδομένων, ὡς καὶ τῆς διερμηνεύσεώς των, ἔργασία ἣτις ἀνατίθεται εἰς εἰδικευμένους ὀργανισμούς (ὄργανα συλλογῆς πληροφοριακῶν μέσων, μελετῶν, ἐρευνῶν, ὑπηρεσίας ἐξακριβώσεως παραπόνων, ὀργανώσεως κλπ.) ἀποτελοῦν τὸ ὑπόβαθρον, τὴν μόνην ἰσῶς πρωτότυπον συνεισφορὰν τῆς ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως.

Ἀνεξαρτήτως τῶν γενικῶν τούτων ἀπόψεων, τῆς ἔργασίας ταύτης μελέτης καὶ ἐρεύνης, ἢ ὁποία ἐνδιαφέρει τὴν δημοσίαν διοίκησιν, ὡς καὶ τὰς βιομηχανικὰς καὶ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις ἐν τῷ συνόλῳ των, πρέπει νὰ σημειωθοῦν αἱ αὐστηρῶς ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι, δηλαδὴ ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὰς πειραματικὰς ἐπιστήμας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ὀργανωθοῦν εἰς πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐπιχειρήσιν καὶ εἰς τοὺς τομεῖς τῆς βιοσθηριότητός των.

Αἱ διατιθέμεναι δαπάναι πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἀποτελοῦν διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν ὄχι μόνον μέσον βελτιώσεως τῶν προϊόντων τῆς καὶ τῶν μεθόδων τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ ἐξ ἴσου καὶ ἐν πραγματικῶν ἀσφάλιστρον. Αἱ προόδου τῆς ἐπιστήμης πράγματι δύνανται νὰ καταστρέψουν μίαν ἐπιχειρήσιν ἢ μίαν βιομηχανίαν, τόσον ὅσον ἡ κλοπὴ καὶ ἡ πυρκαϊά.

Ἐὰς σημειωθῆ ἐπὶ τούτοις ὅτι μία τῶν μεγαλυτέρων ἐν τῷ κόσμῳ σιδηροδρομικῶν ἐταιρειῶν ἀπασχολεῖ ἕνα τῶν ἀντιπροέδρων τῆς, ἦτοι ἕνα λειτουργικὸν διευθυντὴν τῆς, εἰδικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἔργασίας μελετῶν καὶ ἐρευνῶν, ἀναγομένων εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν χρησιμοποιουμένων ὑλικῶν καὶ μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δικτύου τῆς. Δὲν εἶναι ὅμως μόνον εἰς τὸν τομέα τῶν πειραματικῶν ἐπιστημῶν ὅπου ἡ δημοσία διοίκησις πρέπει νὰ ὀργανώσῃ παρομοίας ἐρευνας, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ εἰς τὸν τομέα τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν.

Αἱ ἔρευναι, αἱ ἐνεργούμεναι μελέται πρὸς τὸν σκοπὸν βελτιώσεως καὶ προσαρμογῆς τῶν μεθόδων τῆς, τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν νέων ἀναγκῶν, τῆς ἐπισημάνσεως τῶν ἐξελίξεων, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἀπαραίτητοι εἰς κάθε σύγχρονον Κράτος διὰ νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τὸν διαρκῆ κίνδυνον ὅστις τὸ ἀπειλεῖ: τὴν στασιμότητα.

Τέλος ἄς σημειωθῆ ὅτι δὲν εἶναι μόνον διὰ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἀπαραίτητος ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, ἢ συστηματικὴ συγκέντρωσις πληροφοριῶν, δεδομένων καὶ γεγονότων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

Εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον μάλιστα τομέα, ἡ κατάστασις εἶναι συνήθως χειροτέρα παρὰ ὅσον εἰς τὸν ἐκτελεστικόν.

Συζητούνται συνήθως εις τὰς διαφόρους Βουλὰς σχέδια νόμων, χωρὶς νὰ ἔχουν συγκεντρωθῆ προηγουμένως τὰ οὐσιώδη δεδομένα, χωρὶς νὰ ὑπάρχη μία πλήρης βιβλιογραφία ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου.

Τὸ Ἀγγλικὸν καὶ Σκανδιναυικὸν κοινοβούλιον συγκαταλέγονται μεταξύ τῶν σπανίων περιπτώσεων, κατὰ τὰς ὁποίας ἀπεδόθη ἡ δέουσα ἔκτασις εἰς τὴν ἀποψιν ταύτην τοῦ ἔργου των.

Ἐπὶ παραδείγματι ἡ Ἀγγλικὴ Βουλὴ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας ἑκατονταετίας πολὺ σπανίως ἀπεφάσισεν ἐπὶ ἑνὸς σπουδαίου νόμου χωρὶς προηγουμένως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκθεσιν τῆς Βασιλικῆς Ἐρευνητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις συνεστήθη διὰ τὴν μελέτην τοῦ προβλήματος καθ' ὅλας τὰς φάσεις καὶ νὰ ἔχῃ συγκεντρώσει ὅλα τὰ δεδομένα καὶ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἀναγκαιοῦν ὅπως διαφωτίσουν τὴν ὑπόθεσιν.

Κατὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἔκφρασιν ἑνὸς μεγάλου ἀμερικανοῦ νομομαθοῦς, τοῦ Félix Frankfinter: «Ἡ ἱστορία τῆς βρετανικῆς δημοκρατίας δύναται νὰ γραφῆ εἰς ὅρους τῆς ἱστορίας τῶν διαδοχικῶν βασιλικῶν Ἐρευνητικῶν Ἐπιτροπῶν».

Πρέπει νὰ ἐπιτύχωμεν διευδύνοντες μίαν ἐπιχείρησιν

1) τὸ μᾶξιμουμ τῆς ἐμπιστοσύνης ἐκ μέρους τῶν ὑφισταμένων μας

2) τὸ μᾶξιμουμ τῆς πρωτοβουλίας των

3) τὸ μᾶξιμουμ τῆς ἐκ μέρους μας καθοδηγήσεως καὶ

4) τὸ μᾶξιμουμ τοῦ ἐκ μέρους μας ἐλέγχου.

Ἀπόφασις τοῦ Συνεδρίου τοῦ Jeunes Patrons

Ἡ ὀργάνωσις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συνόλου

[Δημοσιεύομεν τὴν καινίτερω ὀμίλειαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς μας κ. Στ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ κατὰ τὸ παρατεθὲν πρὸς τιμὴν τοῦ διαπρεποῦς Καθηγητοῦ κ. G. Friedmann δεῖνον ἐκ μέρους τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.]

Εἴμεθα ὅλοι εὐτυχεῖς διότι ἀπόψε φιλοξενοῦμεν ἓνα τόσο διακεκριμένον ἐκπρόσωπον τῆς γαλλικῆς σκέψεως, τὸν κ. Georges Friedmann, ὅπως ἐπίσης χαίρομεν διότι παρακάθεται ἀγαμεταξὺ μας ἡ ἐκλεκτὴ του σύντροφος, ἡ λατρὸς καὶ laureate τῆς Ἀκαδημίας κ. Hania Friedmann.

Ὁ διαπρεπὴς καὶ ἀγαπητὸς μας Συνάδελφος εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ διεθνοῦς φήμης ἔργον του ἐρωτᾷ Οὐ va le travail humain, ἐνῶ οὐσιαστικῶς θέτει τὸ τραγι-

κὸν μεταπολεμικὸν πρόβλημα οὐ va le monde, διότι καθημερινῶς γίνεται περισσότερον ἀντιληπτὸν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῆς τεχνικῆς προόδου καὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως, θὰ ἔλεγα, μὲ πολλὴν λύπην, ἀλλ' ἕως μὲ μεγαλυτέραν ἀκρίβειαν, τῆς ἠθικῆς οπισθοδρομήσεως τοῦ κόσμου.

Ζῶμεν εἰς μίαν μεταβατικὴν ἐποχὴν ζυμωμένην μὲ ἀντιθέσεις καὶ μὲ μίση καὶ εἶναι φυσικὸν τὸ ἐρώτημα οὐ va le monde νὰ γίνεται περισσότερον ἀγωνιῶδες, περισσότερον τραγικόν. Εἰς τὸν πόλεμον ἠγωνίσθημεν ὄχι μόνον διὰ νὰ σώσωμεν τὰ ὑλικά μας ἀγαθὰ, τῶν ὁποίων ἡ κατανομή ἀναγνωρίζεται ἐν πολλοῖς ὑφ' ὧν σχεδὸν ὡς ἀδικος, ἀλλ' ἐπίσης ἐπολεμήσαμεν διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὰ πνευματικά καὶ ἠθικά μας ἐπιτεύγματα, τὰ ὅποια ἐκινδύνευσαν ἀπὸ τὸν δλοκληρωτισμὸν οἰασδήποτε μορφῆς.

Οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι, καὶ ἰδίως ὅσοι ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ διδάσκουν καὶ νὰ μορφώνουν τοὺς νέους, ἔχουν χρέος μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ρευστὴν ἐποχὴν νὰ δυναθοῦν νὰ δώσουν τὴν ἀπάντησιν, ἐμπνέοντες καὶ διαπαιδογωγοῦντες μὲ τὰ νέα ἰδανικά τῆς Ἐλευθερίας δι' ὅλους, τῆς Δικαιοσύνης δι' ὅλους, τῆς Εὐημερίας δι' ὅλους.

Αὐτὸ τὸ νέον ἰδανικόν, πραγματοποιήσιμον καὶ πανανθρώπινον πρέπει νὰ τὸ προβάλωμεν, ἀφοῦ ἐξήσαμεν τὴν ἐφιαλτικὴν νύχτα τοῦ πολέμου, ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι ἀντιμέτωπισαν ἀλλήλους μὲ σκληρότητα καὶ θηριωδίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ εὐγένειαν καὶ γενναιότητα, μὲ μίσος ὡς ὄργανα τυράννων, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀνάτασιν ὡς ἐλεύθερα ὄντα.

Ἐπάρχει ἀναντιρροῦτως τεθειμένον ἐν πρόβλημα, ἐν ἐρώτημα γενικωτάτης κοινωνικῆς μορφῆς. Δὲν εἶναι ἐρώτημα ἀπλῶς οἰκονομικόν

ἢ ἀπλῶς τεχνικὸν ἢ ἀπλῶς ὀργανωτικόν. Εἶναι πρόβλημα τὸ ὁποῖον καλύπτει ὅλην τὴν ζωὴν μας καὶ ὀφείλομεν νὰ τὸ ἀντιμετωπίσωμεν, ὄχι μὲ τὴν μονομέρειαν τοῦ εἰδικοῦ, τεχνικοῦ ἢ οἰκονομολόγου ἢ ὀργανωτοῦ, ἀλλὰ μὲ γενικὴν σκέψιν, μὲ καθαρότητα πνεύματος, χωρὶς προκαταλήψεις, μὲ ἀγάπην καὶ κατανοήσιν.

Ἡ Ἀνθρωπότης θὰ ζήσῃ καλύτερον ὅταν ὑποτάξῃ τὴν τεχνικὴν πρόοδον εἰς ἓν ἰδεώδες Ἐλευθερίας καὶ Δικαιοσύνης καὶ ἐπομένως ὅταν ἡ τεχνικὴ πρόοδος τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συνόλου, ὅταν ὁ ἄνθρωπος παύσῃ νὰ εἶναι μέσον, ἀλλὰ γίνῃ σκοπός, ὅταν δηλοδῆ γίνῃ μέσον προόδου τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὄχι ἐνὸς κράτους ἢ μιᾶς τάξεως. Τότε ἡ ἐργασία θὰ μεταβάλῃ μορφήν καὶ θὰ εἶναι «ἡ πρόθυμος καὶ χαρωπὴ συμβολὴ ἐκάστου εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν» καὶ ὄχι «αἱ ὥραι αἱ ὁποῖαι ἐξαγοράζονται», διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν παραστατικὴν ἔκφρασιν ἐνὸς φρωτισμένου γάλλου ἐργοδότη.

Ἀναντιρρήτως ὀφείλομεν νὰ παραγάγωμεν περισσότερον. Ἡ μείζων ἀπόδοσις, ἡ παραγωγικότης, εἶναι τὸ σύνθημα τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι ἡ κυρία ἐπιδίωξις τῆς Σχολῆς μας, ἀλλὰ νὰ παραγάγωμεν περισσότερα μὲ σκοπὸν νὰ ζήσωμεν ὅλοι καλύτερα. Φιλοδοξία τῆς Σχολῆς μας, ἡ ὁποία πρώτη ἐν Ἑλλάδι διεκήρυξε τὸ σύνθημα τῆς παραγωγικότητος, εἶναι νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν βιομηχανοποίησιν τῆς Χώρας, διότι ἡ πραγματοποίησις τῆς, μὲ τὴν παράλληλον ἀνάπτυξιν τῶν λοιπῶν παραγωγικῶν κλάδων, εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπιβίωσίν μας ὡς Ἔθνους καὶ ὡς Κράτους.

Νὰ ἐργασθῶμεν ἀποδοτικότερον, ὄχι διὰ νὰ μεταβληθῶμεν εἰς δούλους τῆς παραγωγικῆς προσπάθειας καὶ εἰς ἐξαρτήματα τῆς μηχανῆς, ἀλλ' ἀντιθέτως διὰ νὰ ἀνυψωθῶμεν εἰς κυρίους τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς μὲ τὴν ὑπερηφάνειαν διὰ τὰ τεχνικά μας ἐπιτεύγματα.

Νὰ αὐξήσωμεν τὴν παραγωγὴν καὶ νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰ ἀγαθὰ, διὰ νὰ τὰ καταστήσωμεν προσιτὰ εἰς ὅλους, διὰ νὰ αὐξήσωμεν ἐπομένως τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν.

Νὰ δημιουργήσωμεν ἐπομένως ὄχι ἕνα στενὸν καὶ ἀδυσώπητον τεχνικὸν πολιτισμὸν, μίαν τερατώδη πρόοδον, ὅπου ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐκμηδενίζεται πρὸ τοῦ ὄγκου, ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ ἐπιτύχωμεν ἕνα ἀνθρώπινον πολιτισμὸν, ὅπου οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι πράγματι πλάσματα τοῦ Θεοῦ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν του.

Ν'ἀπαντήσωμεν ἐπομένως εἰς τὸ ἐρώτημα οὐ νὰ le travail humain, ὅτι μὲ τὴν ὀρθότεραν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας, μὲ τὴν καλύτεραν διεξαγωγὴν τῆς, μὲ τὴν δικαιοτέραν ἀμοιβὴν τῆς, μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἀπόδοσίν τῆς, μὲ τὴν ἀνύψωσίν τῆς ἀπὸ τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἐξαναγκασμοῦ εἰς τὸ ὑψηλὸν βᾶθρον τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργήματος ἀποσκοποῦμεν νὰ πραγματοποιήσωμεν μίαν καλύτεραν Αὔριον.

Λέγει τὸ Εὐαγγέλιον ὅτι «οὐκ ἐστ' ἄρτω ζήσεται ὁ ἄνθρωπος». Σήμερον σοὺ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ εἶναι ἀπείρως ἀφθονώτερα καὶ δύναται εἰς μίαν στοιχειωδῶς ὀργανωμένην κοινωνίαν νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ τροφὴ εἰς ὅλους, σήμερον ἀκριβῶς ἀντιλαμβανόμεθα εἰς τὴν πληρότητά τῆς

τὴν εὐαγγελικὴν αὐτὴν ρῆσιν, διότι ἡ ἀγωνία καὶ ἡ πείνα ποὺ μαστίζουσι τὴν Ἀνθρωπότητα δὲν εἶναι ὕλική, ἀλλ' ἀντιθέτως, εἶναι ἀγωνία καὶ πείνα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς ἐνώπιον τῆς ἀποστάσεως, ἡ ὁποία τὰ χωρίζει ἀπὸ τὴν τεχνικὴν πρόοδον.

Γνωρίζω ὅτι «στενὴ καὶ τεθλιμμένη εἶναι ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν», ἀλλὰ ζῶμεν ἀπλῶς εἰς τὸ πηχτὸ σκοτάδι ποὺ ἀναγγέλλει τὴν αὐγὴν. Τότε ἡ ἀνθρωπότης θὰ δυνηθῆ νὰ δώσῃ ἱκανοποιητικὴν καὶ αἰσιόδοξον ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦ ἐκλεκτοῦ μας ξένου, εἰς ὑγίαν τοῦ ὁποίου, καθὼς καὶ τῆς Κυρίας του ἐπιτρέψατέ μου νὰ ζητήσω νὰ πῶμεν.

Κατὰ τὰ παραγμένα αὐτὰ χρόνια τῆς παγκοσμίου ἱστορίας, μία αὐτοδιοίκησις δὲν δύναται ἐπὶ μακρὸν νὰ ἐπιζήσῃ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀποτελεῖ πραγματικὸν καὶ ἀποδοτικὸν μέσον ἐξυπηρετήσεως τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐκπληρώσεως τῆς θελήσεως τοῦ Ἑθνους. Κυβέρνησις χωρὶς καλὴν διοίκησιν ὁμοιάζει μὲ σπῆτι κτισμένο ἐπὶ τῆς ἄμμου.

President's Committee on Administrative Management

Συμβούλια και Έπιτροπές

Γ. Κ. ΒΑΛΛΗΝΔΑ

Πρόεδροι, Αντιπρόεδροι, Γενικοί Γραμματείς, Ειδικοί Γραμματείς, Ταμείαι, Κοσμήτορες, Σύμβουλοι, Εισηγείται ... ωραίοι τίτλοι, αλλά τί αποδίδουν ;

Έπιτροπές και Συμβούλια από τὰ πλέον ταπεινά ἕως τὰ ἀνώτατα, ὅταν συσκέπτονται, ἐμφανίζουν τὴν προχειρολογίαν καὶ τὸ ἀνοργάνωτον.

Τὰ περισσότερα μέλη δὲν γνωρίζουν τὰ θέματα καὶ ἐπιμένουν νὰ ἐκθέσουν τὰς ἀπόψεις των. Ὅταν ὑπάρχει εισηγῆσις γραπτὴ, σπανίως θὰ περιέχει σκεπτικὸν καὶ ἀκόμη σπανιώτερον νὰ ἔχει διανεμηθῆ προηγουμένως εἰς τὰ μέλη. (Βλέπε εἰς τὰ τεύχη ἀριθ. 1 καὶ 2 τοῦ περιοδικοῦ «ΕΠΙΤΥΧΙΑ διὰ τῆς Ὀργανώσεως» τὰ ἄρθρα («Τὰ Λάθη εἰς τὴν Σκέψιν» καὶ «Βελτιωμένοι Μέθοδοι Ἐπεξεργασίας Θεμάτων»).

Ἄλλὰ καὶ ἐὰν κατ' ἐξαιρέσιν ἔχη διανεμηθῆ ἡ εισηγῆσις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, κανένα μέλος δὲν θὰ ἔχει ὑποβάλλῃ γραπτῶς τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὸν εισηγητὴν, ὥστε νὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὴν καλυτέραν διατύπωσιν τῆς τελικῆς εισηγήσεώς του.

Μὲ αὐτὸν τὸν ἀνοργάνωτον τρόπον, καὶ ὅταν ἀκόμη τὰ μέλη εἶναι κατάλληλα, αἱ ἀποφάσεις πού λαμβάνουν ἔχουν λάθη καὶ εἶναι χειρότεροι ἀπὸ τὰς εισηγήσεις πού τυχὸν ὑποβάλλονται.

Τί ὠφελεῖ τὴν Ἐπιχείρησιν ἢ καλὴ ὀργάνωσις τῆς, ὅταν δὲν εἶναι ὀργανωμένον καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς, ὥστε νὰ μὴ δίδῃ ἐσφαλμένας κατευθύνσεις ;

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὀργανωθῆ καλὰ ἓνα Κράτος ὅταν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιόν του δὲν ἐφαρμόζει «Βελτιωμένας Μεθόδους Ἐπεξεργασίας Θεμάτων» ;

Πῶς μία Ἐπιτροπὴ θὰ λάβῃ ὀρθὰς ἀποφάσεις ἐκ τοῦ

προχείρου όταν εις τόν χρόνον που απαιτείται δι' ένα θέμα συζητοῦνται δέκα καί πλέον θέματα ; (Ίδίως όταν ὑπάρχη ἀποζημίωσις ἀνά θέμα).

Εἰς ὅλα αὐτά τὰ ἐρωτήματα εἶναι εὐκόλη ἡ ἀπάντησις. Μόνον όταν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντιληφθῆ τήν ἀξίαν τῶν «Βελτιωμένων Μεθόδων Ἐπεξεργασίας» καί τήν ἀνάγκην τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σέ κάθε Συμβούλιο ἢ Ἐπιτροπή καί ἐπιτύχη αὐτήν τήν ἐφαρμογή, τότε θά κατορθώσῃ νά ἀποφύγῃ τὰ καταστρεπτικά λάθη.

Καί μόνον τότε θά κατορθώσῃ αὐτή ἡ Ἐπιχείρησις, ἢ τὸ Ἴδρυμα ἢ τὸ Κράτος, νά ἐφαρμόσῃ κατὰ τόν ὀρθόν τρόπο καί τὰς ὑπολοίπους ἀρχάς τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιστήμης, ὅπως τὰς ἀποδοτικὰς ἀμοιβάς, τὸν προγραμματικόν ἔλεγχον, κ.λ.π.

Αὐτὸ εἶναι σήμερα τὸ σπουδαιότερον καθήκον παντὸς Ἑγέτου.

Μηχανικὸς Γεώργιος Κ. Βάλληνας
Ἐντιπρόεδρος ΕΠΟΡ

Ἐπάρχει εἰς ἕτερον τρόπον ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης, ὃ ὁποῖος πρέπει νά ἐπισύρῃ τήν εἰδικήν προσοχήν: ἤτοι ἡ ἀκριβὴς μελέτη τῶν κινήτρων, τὰ ὁποῖα ἐπηρεάζουν τοὺς ἀνθρώπους.

Fr. W. Taylor

Οι τρείς κατηγορίες του ανθρώπινου παράγοντος

Χ. Κ. ΛΑΜΠΡΟΥ

Τι είναι αυτός ο «άνθρωπινος παράγων στην Έπιστημονική Όργάνωση» (the Human Factor in Management), για τον οποίο τόσος λόγος (έπι τέλους!) άρχισε να γίνεται σ' όλο τον κόσμο :

Πολύ γενικά, θά μπορούσαμε να τον όρίσουμε, ως τὸ «ύποκειμενικό στοιχείο» στην Όργάνωση. Πρακτικώτερος, όμως, είναι ο όρισμός του Αυστριακού N. Thunb, όπως υιοθετήθηκε από τον Όργανισμό Εύρωπαϊκής Οικονομικής

Συνεργασίας (Ο.Ε.Ο.Σ.) (*), αν και κάπως στενός :

«Με τον όρο «Άνθρώπινος παράγοντες στην Παραγωγικότητα», γράφει, νοούμε κάθε παράγοντα οιασδήποτε μορφής, που άσκει επίδραση στη σωματική ή την διανοητική και ψυχολογική κατάσταση, ή σε άμφότερες, του ανθρώπου κατά την έργασία του και κατ' άκολουθίαν έπηρεάζει άποτελεσματικά την παραγωγή και την βιομηχανική ειρήνη μέσα σ' ένα ίδρυμα».

Άφαιρώντας, τώρα, από τον παραπάνω όρισμό τὸ εφήμερο στοιχείο της μόδας που λέγεται «παραγωγικότης», φθάνομε με έλαφρές τροποποιήσεις σ' ένα άληθινά Ικονοποιητικόν όρισμό του ανθρώπινου παράγοντος, γενικά :

«Άνθρώπινος παράγων στην Όργάνωση είναι τὸ σύνολο τῶν επιδράσεων, που προσδιορίζουν την σωματική και την ψυχοδιανοητική κατάσταση τῶν εργαζομένων σ' οποιαδήποτε όργανωτική μονάδα και συνδέονται, έτσι, με την άπόδοση της έργασίας άτομικά και όμαδικά».

Τὸ πρώτο και βασικώτερο συμπέρασμα, που βγαίνει από την παραπάνω διατύπωση είναι ή τεραστία, ή άποφασιστική σπουδαιότητα του ανθρώπινου παράγοντος για την έποπτεία οιασδήποτε όργανωτικής προσπάθειας, οιασδήποτε έργασίας—έφ' όσον και ή άπλούστερη έργασία προϋποθέτει κάποια όργάνωση τῶν συντελεστών της. Ο άνθρωπινος παράγων θά μπορούσε άβίαστα να χαρακτηρισθῆ, ως ή ψυχή της Όργάνώσεως. Χωρίς αυτόν, δέν ύπάρ-

* OEEC : «Working Party No 4 of the Sub - Committee for Productivity Studies for the Study of Human Factors in Productivity : Interest of the Staff on its Work in Production and in the Firm». Paris, 17 il Juin 1953.

χει ζωή. Γι' αυτό, σ' όλους εκείνους, που από ημιμάθεια υπερτονίζουν τὰ λοιπά στοιχεία τῆς Ὄργανώσεως καὶ λησμονοῦν ἢ «παρραμερίζουν» τὸν ἀνθρώπινο παράγοντα μπορούμε νὰ ἀντιτάξουμε τὴν θαυμασιὰ εὐαγγελικὴ ρῆση : «Τὶ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδίσῃ καὶ ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ» ;

Ἄς σταματήσουμε, γιατί σκοπός μου δὲν εἶναι ἡ ἔξαρση τῆς σπομδαϊότητος, ἀλλὰ μίᾳ κατάταξη τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος στὴν Ὄργανωση. Λοιπόν, τὸν ἀνθρώπινο παράγοντα χωρίζουν τώρα σὲ τρεῖς εἰδικώτερες ὁμάδες ἢ κατηγορίες. Δὲν τὸν ταυτίζουν πλέον (ὅπως προκύπτει καὶ ἀπὸ τὸν ὀρισμὸ) μὲ τοὺς ἐργαζομένους στὴν δεδομένη ὀργανωτικὴ μονάδα. Γι' αὐτὸ καὶ μερικοὶ χρησιμοποιοῦν τὸν πληθυντικὸ «ἀνθρώπινοι παράγοντες» καὶ ὄχι «ἀνθρώπινος παράγων».

Στὴν πρώτη κατηγορία, περιλαμβάνονται οἱ ἔξωτερικοὶ παράγοντες, αὐτοὶ δηλαδή, που βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν ὀργανωτικὴ μονάδα. Ἀναφέρομε ἐνδεικτικὰ : τὴν φορολογικὴ νομοθεσία, τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο, τὶς κοινωνικὲς, οἰκονομικὲς καὶ πολιτικὲς συνθήκες τῆς χώρας.

Στὴ δευτέρα κατηγορία, ἀνήκουν οἱ ἐνδοοργανωτικοὶ παράγοντες, αὐτοὶ, δηλαδή, που βρίσκονται μέσα στὴν ὀργανωτικὴ μονάδα. Προκειμένου λ.χ. γιὰ μίᾳ βιομηχανικὴ ἐπιχείρηση, μεταξὺ ἄλλων εἶναι : τὸ σύστημα ὑποδείξεων (suggestion scheme), οἱ ἀμοιβὲς παροτρύνσεως ἢ ἀποδόσεως (wage incentives), τὸ σύστημα ἐνημερώσεως τοῦ προσωπικοῦ γιὰ τὴν κατάσταση καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ δυναμικὴ καὶ στατικὴ ὀργάνωση τῆς ἐπιχειρήσεως κ.ο.κ.

Στὴ τρίτη, τέλος, κατηγορία ὑπάγεται τὸ σύνολο τῶν ἀτομικῶν παραγόντων τῆς δεδομένης ὀργανωτικῆς μονάδος. Δηλαδή, παράγοντες που ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν προσωπικότητα ὀρισμένων ἀτόμων ἐργαζομένων μέσα σ' αὐτὴ, ἀνεξαρτήτως ἐπιπέδου ἱεραχίας.

Ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμηση αὐτῆ τῶν «ἀνθρωπίνων παραγόντων» γίνονται φανερό, ὅτι περιοριζόμεθα, κατ' ἀρχὴν, στοὺς θετικούς συντελεστὰς προόδου τῆς ὀργανωτικῆς μονάδος. Ἀναφέραμε, στοιχοῦντες κ' ἐδῶ στὸν Ν. Thumb, τοὺς παράγοντες, που κατὰ τὸν Ο.Ε.Ο.Σ. ἐπιδρουν, ὅπως προσδιορίσαμε προηγουμένως, στὴν ἀπόδοση τῶν ἐργαζομένων σὲ βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις, εἰδικώτερα.

Τὸ νέο, που προσφέρει ἡ τριπλῆ αὐτὴ κατάταξη εἶναι, νομίζω, ἡ προσθήκη τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας κατηγορίας. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν πρώτη, τὴν κατηγορία τῶν ἐξωτερικῶν παραγόντων δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ ὑπάρξουν ἀντιρρήσεις. Γιὰ τὴν δευτέρα, ὅμως, κατηγορία πολλοὶ θὰ διερωτηθοῦν, ἕϊσως : «Καλά, καὶ ὅταν στὴν ἐπιχείρηση δὲν λειτουργοῦν συστήματα ὑποδείξεων, ἀμοιβῶν ἀποδόσεις κτλ., τότε τί γίνεται ; εἶναι ἀνύπαρκτοι οἱ παράγοντες τῆς δευτέρας κατηγορίας ;

Ἀσφαλῶς ὄχι ! Μὲ τὴν διαφορὰ, πῶς, ὅταν ὑπάρχουν τὰ συ-

στήματα αυτά, οι παράγοντες είναι θετικοί· ενώ όταν δεν ύφίστανται, οι παράγοντες είναι, απλούστατα, αρνητικοί!

Από την διαπίστωση αυτή, του διάφορισμού σε θετικούς και σε αρνητικούς (δχι μόνον «άνθρωπίνους») παράγοντες οργανώσεως αναβλύζει ένα δεύτερο, πολύ σημαντικό, συμπέρασμα :

Η επίτυχία ή αποτυχία μιᾶς οργανώσεως αποφασίζεται δχι μόνον από τις θετικές ενέργειές μας, αλλά και από τις παραλείψεις μας. Με άλλα λόγια, η εθύνη δέν περιορίζεται μονάχα στο τί εφαρμόζει κανείς σε δεδομένη οργανωτική προσπάθεια, αλλά επεκτείνεται και στο τί δέν εφαρμόζει, πῶς θά ἔπρεπε νά τὸ εφαρμόσει!

ΧΑΡΙΤΩΝ Κ. ΛΑΜΠΡΟΣ

Ὁ ἀληθέστερος ὀρισμὸς τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ ἰσότης εὐκαιριῶν. Ἡ ἀληθὴς δημοκρατία συνίσταται εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων ἐν ἁρμονίᾳ με τοὺς φυσικοὺς νόμους, οὕτως ὥστε ἕκαστον ἄτομον νά ἔχη τὴν ἴσην εὐκαιρίαν ὅπως δράσῃ κατὰ τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν ἱκανότητά του.

H. L. GANTT

Πώς διδάσκεται ή «Ἐπιστήμη τῶν Κοινωνικῶν Σχέσεων» εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῶν Η. Π. Α.

Μ. Β. ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Τὴν 23ην Ἀπριλίου κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀνέπτυξα τὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν Public Relations κλάδος τοῦ ὁποίου εἶναι αἱ Ἀνθρώπιναι Σχέσεις Human Relations, εἰς τὴν Δ' Τακτικὴν Σύσκεψιν τῶν Σπουδαστῶν μελῶν τοῦ Γ. Β. Ε. Ε.

Ἦτο ἡ πρώτη φορά πού ἀνεπτύσσοντο δημοσίᾳ πρὸς τὴν ἑλληνικὴ σπουδάζουσα νεολαία τὰ τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ ὁ ὁποῖος συνέβαλε οὐσιαστικᾶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῶν Η. Π. Α.

Ἄνταποκρινόμενος καὶ πάλιν εἰς εὐγενῆ παράκλησιν τῆς Σχολῆς ὅπως συνεργασθῶ εἰς τὸ παρὸν τεύχος, ἐδιάλεξα τὴν φορά αὐτὴ ὡς θέμα τὸ «Πώς διδάσκεται ἡ Ἐπιστήμη τῶν Ἀνθρωπίνων Σχέσεων εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια».

Εὐχομαι ὅπως ἡ πρωτοποριακὴ ἐργασία τῆς ΑΔΕΑ εἰς τὸν τομέα τῆς διαδόσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀνυπτύξεως Σχέσεων εἰς τὴν χώραν μας εὕρη συνεχιστῆς μέσα εἰς τὰς τάξεις τῶν σπουδαστῶν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Οἱ Βιομηχανικὲς καὶ Ἐργατικὲς Σχέσεις πού ὀνομάζονται ἐπίσης Ἀνθρώπινες Σχέσεις (Human Relations) ἢ Διοικητικὲς καὶ Ἐργατικὲς Σχέσεις (Management Labour Relations), ἢ Βιομηχανικὲς Σχέσεις (Industrial Relations) ἔχουν λάβει τεραστίᾳ διάδοσιν εἰς τὰς Η. Π. Α. τὰ τελευταῖα χρόνια.

Αὐταὶ αἱ ἐπιστῆμαί εἶδαν τὸ φῶς κατὰ τὸ ἔτος 1921 στὰ Πανεπιστήμια τοῦ Wisconsin καὶ τοῦ Princeton καὶ ἡ σημασίᾳ τους ἄρχισε νὰ ἀυξάνεται ὕστερα ἀπὸ τὴν μεγάλη βιομηχανικὴ κρίσιν τοῦ 1929 καὶ ἰδιαίτερα, ὕστερα ἀπὸ τὸν τελευταῖον πόλεμον.

Τελευταίως 19 ἀπὸ τὰ πιὸ φημισμένα Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια ἀφιερῶνουν μελέτες πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα.

Ἄν καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἔδωσαν ἀκόμα ἕναν ἀκριβῆ ὀρισμόν, θὰ ἀποτολμῶμεν νὰ προσδιορίσωμεν αὐτὸν τὸν νέον θεσμόν ὡς «σύνολο διδασκαλίας μελετῶν καὶ ἐρευνῶν προορισμένο νὰ ἐπεξεργασθῆ καὶ νὰ διαδόσῃ τὰς μεθόδους καὶ τοὺς κανόνες πού ἐξασφαλίζουν τὴν ὄλικήν καὶ πνευματικὴν ἄνεσιν τῶν ἐργατῶν καὶ εἰδικώτερα τὴν ἁρμονίαν τῶν σχέσεών τους με τοὺς προϊσταμένους.

Εἶναι γεγονός ὅτι αἱ Η. Π. Α. αἱ ὁποῖαι τείνουν νὰ δημιουργήσουν ἕναν πολιτισμόν τῶν μαζῶν θεωροῦν τὰς «Βιομηχανικὰς

Σχέσεις» σάν ένα βασικό μηχανισμό τοῦ κοινωνικοῦ τους οικοδομήματος. «Τό μεγάλο πρόβλημα αὐτοῦ τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ 20ου αἰῶνος εἶναι νά μορφωθῇ ὁ ἐργατικός κόσμος», λέγουν μερικοί ἀντιπρόσωποι τῶν ἰθυνόντων κύκλων τῆς Ἀμερικανικῆς Βιομηχανίας. Ἀπό τὰ σοβαρώτερα θέματα πού ὑπάγονται εἰς τήν ἀρμοδιότητα τῶν Βιομηχανικῶν Σχέσεων εἶναι αἱ διαπραγματεῦσις τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων.

Οἱ «Βιομηχανικές Σχέσεις» θέτουν κυρίως ἀντιμέτωπες δύο παρατάξεις. Τούς Προϊσταμένους πού εἶναι διευθυνταί ἐλευθέρων ἐπιχειρήσεων, καί τούς Ἐργάτας πού συνήθως ἀνήκουν σέ συνδικάτα. Ὑπολογίζεται ὅτι, σέ πληθυσμό 62 ἑκατομμυρίων κατοίκων τὰ συνδικάτα συγκεντρώνουν 16 ἑκατομμύρια ἐργάτας. Σ' αὐτούς τούς δύο παράγοντας πρέπει νά προστεθῇ καί τὸ Κράτος ἢ γιά τήν ἀκρίβεια 48 πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς—καθώς καί ἡ ὁμοσπονδιακή Κυβέρνησις πού εἶναι ἐπιφορτισμένες γιά τήν σὺνταξιν τῶν νόμων.

Τὰ προγράμματα

Ἡ διδασκαλία τῶν «Βιομηχανικῶν Σχέσεων» καί τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν μελετῶν καί ἐρευνῶν ἐπὶ αὐτῶν τῶν θεμάτων, γίνεται εἰς τὰ Πανεπιστήμια, εἴτε ἰδιωτικά εἶναι εἴτε Κρατικά. Εἰσάγοντες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ Πανεπιστήμιο σάν τέταρτο παράγοντα σ' αὐτὴ τήν ὑπόθεσι, οἱ Ἀμερικανοὶ μένουν πιστοὶ σέ δύο ἰδέες πού τούς εἶναι προσφιλεῖς:

— Ἀπὸ τὴν μία πλευρὰ ἡ μεγάλη ἐκτίμησις πού ἔχουν γιά τὸ Πανεπιστήμιο σάν ἐστίας συνεχίσεως τῆς πνευματικῆς ζωῆς, ὅπου μακριὰ ἀπὸ τὴν ἀμεση ἐπαφὴ τῶν συμφερόντων πού ἀντικρούονται καί τῆς πολιτικῆς, βρίσκειται σέ καλύτερη θέση γιά νά κρίνῃ ἀμερόληπτα.

— Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ λύσις ὅλων τῶν προβλημάτων καί εἰδικώτερα ἐδῶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς Κοινωνικὰς Σχέσεις, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ μία προκαθορισμένη στάσι, ἀλλὰ ἀπὸ μία ἀντικειμενικὴ καί εἰλικρινῆ ἀνάλυσι τῶν γεγονότων ὅπως παρουσιάζονται αὐτὰ καθ' ἑαυτά.

Τὰ βασικὰ προβλήματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται οἱ «Βιομηχανικές Σχέσεις» καθὼς καί οἱ «Ἐργατικές Σχέσεις» μᾶς ἐμφανίζονται διαδοχικὰ ἂν παρακολουθήσουμε τὴν σταδιακὴ ἐξέλιξι τῆς ἐπαγγελματικῆς ζωῆς ἑνὸς ἐργαζομένου.

Πρῶτον θέμα εἶναι ἡ ἐξεύρεσις ἐργατικῶν χειρῶν. Αὐτὲς οἱ μελέτες ἀφοροῦν τὸ πεδῖον τῆς ἐργασίας, θέμα σημαντικὸν γιά μίαν χώρα ὅπως αἱ Η.Π.Α., ὅπου ὁ νομαδισμὸς εἶναι μίαν παράδοσις. Τὸ κέντρον τῶν «Βιομηχανικῶν καί Ἐργατικῶν Σχέσεων» τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μιννεζότα ἔχει ἀφιέρωσι σημαντικὰς ἐργασίας πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Ἐν συνεχείᾳ πρέπει νά προχωρήσῃ κανεὶς εἰς τὴν πρόσληψιν ἐργατῶν, σημαντικὸν σταθμὸν πού ὁδηγεῖ στὰς διαπραγματεῦσις

τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων (Collective Bargainings) καὶ πού βασίζεται ἐπὶ πολλῶν στοιχείων ὅπως ἡ μελέτη τῆς κινήσεως ἐργασίας (Job Evaluation) καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἄφοῦ προσληφθεὶ ὁ ἐργάτης πρέπει νὰ ξέρῃς νὰ τὸν διοικήσῃς κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ μὴν ὑποφέρῃ ἀπὸ τὴν κατάστασίν του καὶ νὰ ἀφιερώνεται ἐξ ὀλοκλήρου στὴν ἐπιχείρησιν, ἀποδίδοντας σ' αὐτὴν τὴ μεγαλύτερη του παραγωγικότητα.

Ἄπο γενικῆς πλευρᾶς, τέλος, οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει δικαίωμα στὴν εὐτυχία καὶ τὴ μόρφωση, ἡ ὁποία εἶναι βᾶσις τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς καλῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτὸ χρειάζεται:

— Ἄπο τὴν μία πλευρᾶ νὰ γνωρίζομεν μὲ πολλὰς ἔρευνες τίς παρούσας καὶ μελλοντικὰς ἀνάγκες τοῦ ἐργάτου.

— Ἄπο τὴν ἄλλη πλευρᾶ νὰ μορφώσομε πολιτικὰ καὶ πνευματικὰ τὴ μεγάλη μάζα, ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ παίρνει μέρος συνειδητὰ στὴν κοινωνικὴ ζωὴ.

Ὅπως εἶναι φανερόν, γιὰ νὰ μῆν σὲ ἐφαρμογὴ τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἀπαιτεῖ πολλὰς θεωρητικὰς γνώσεις:

Πολιτικὰς καὶ Οἰκονομικὰς Ἐπιστῆμες, Δίκαιο, Διοίκηση Ὑποθέσεων, Κοινωνιολογία, Ψυχολογία, Ἀνθρωπολογία (μὲ τὴν ἀμερικανικὴν ἔννοιαν τοῦ ὄρου, δηλαδὴ γενικὴ μελέτη τοῦ ἀνθρώπου), Ἱστορία, Ἀνθρωπίνην Γεωγραφία.

Πολὺ συχνὰ ἐπίσης τὸ κέντρο τῶν «Βιομηχανικῶν καὶ Ἐργατικῶν Σχέσεων» τοῦ Πανεπιστημίου δὲν ἀποτελεῖ ἕνα τμῆμα αὐτόνομο, ἀλλὰ ἕναν ὀργανισμό συντονιστικὸν (ἀπὸ 10 ἄτομα συνήθως) τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία εἶναι νὰ ἐναρμονίζομεν τὰς ὑπάρχουσας διδασκαλίας καὶ νὰ δημιουργοῦν καινούργιες, νὰ δύνουν διαλέξεις ἀπὸ ὁμιλητὰς πού ἔρχονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, νὰ προσανατολίζομεν τὸν σπουδαστὴ πρὸς τὰ συναφῆ μαθήματα καὶ νὰ τὸν ὀδηγοῦν εἰς τὰς σπουδὰς του, νὰ διευθύνουν τίς μελέτες ἐργασίας καὶ διδακτορίας, νὰ πληροφοροῦν καὶ νὰ συμβουλεύουν ἐργάτας καὶ ἐργοδότης.

Αὐτὸ ὅμως τὸ Κέντρο δὲν ἐκδίδει διπλώματα. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐν τούτοις ἡ ὑπαρξίς (στὴν Cornell University εἰδικῶς πού δέχτηκε τὸ κέντρον τῶν «Βιομηχανικῶν καὶ Ἐργατικῶν Σχέσεων» τοῦ Κράτους τῆς Νέας Ὑόρκης) αὐτονόμου σχολείου πού διδάσκει τακτικὰ μαθήματα γιὰ 4 χρόνια πού καταλήγουσιν σ' ἕνα εἰδικὸν δίπλωμα, ὅπως σὲ ὅλα τὰ κλασσικὰ τμῆματα τῶν Πανεπιστημίων.

Πράγματι αὐτὰς οἱ Σχολὰς ἔχουν δημιουργηθεὶ τελευταίως καὶ πρὸς τὸ παρόν ἡ τοποθέτησις τῶν διπλωματούχων δὲν εἶναι σαφῶς καθωρισμένη, ἔστω καὶ ὡς Δ)τῶν προσωπικοῦ.

Παιδαγωγικὰ Μέθοδοι

Εἰς αὐτὸ τὸ πεδίου τῶν «Βιομηχανικῶν καὶ Ἐργατικῶν Σχέσεων» περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ἀντίθε-

τοι εις πομπώδεις έκθέσεις που δέν αρμόζουν προφανώς στην νοοτροπία τους και δέν ενδιαφέρονται για μία λογική διάταξη αλλά θέλουν να μαθαίνουν γνώσεις συγκεκριμένες και άποδοτικές. Κάθε φορά που είναι δυνατόν αντικαθιστούν τὸ μάθημα, τὸ ἀγαπητὸ εἰς τοὺς εὐρωπαϊοὺς σπουδαστὰς, μὲ συζήτησι, ὅπου ὁ καθηγητὴς ὕστερα ἀπὸ μία περίληψι τοῦ μαθήματος τὸ ὁποῖο θὰ ἔχει μελετήσει ὁ μαθητὴς προηγουμένως σ' ἓνα βιβλίον γίνεται αὐτὸς ἓνα εἶδος ἀρχηγοῦ παιγνιδιοῦ, μὲ πρωτοβουλία, ὁδηγὸς καὶ διαιτητὴς μιᾶς συζητήσεως μεταξὺ σπουδαστῶν. Γίνεται μία ὑπερβολικὴ κατάχρησις «Μελέτης περιπτώσεων» (Case Studies) ποὺ ἀντλοῦνται ἀπὸ τὴν πραγματικότητά τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Γιὰ νὰ πλησιάσουν ἀκόμα περισσότερο τὴν πραγματικότητα ζωηρέουσι τὴ συζήτησι μεταβάλλοντάς τιν ἐν δραματικῆ σκηνῇ (Psychodrama) ὅπου ὁ σπουδαστὴς παίζει ἓνα ἀληθινὸ ρόλον: πληρεξουσίου συνδικάτου, προϊσταμένου ἢ διαιτητοῦ. Τέλος ἡ ἴδια αὐτὴ συναίσθησις τῆς πραγματικότητος τοὺς κάνει νὰ ἐμπιστεύονται πολλὰς φορές διδασκαλίας ἐν πρώην ἐργάτας ποὺ ἔγιναν καθηγηταὶ ἢ ὁμιληταί. Τέτοιου εἶδους ἀλλαγὰς σταδιοδρομίας συνηθίζονται στίς Η. Π. Α.

Ἐκτὸς τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν μαθημάτων, τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει καὶ ἄλλα μέσα δράσεως εἰς τὸ πεδῖον τῶν Κοινωνικῶν Προβλημάτων τῆς Ἑργασίας: Τὴν ἔρευνα τὴν βασιζομένην ἐπὶ τῆς μελέτης τῶν κειμένων ἢ ἐπὶ τῶν ἔρευνῶν, τὰς συζητήσεις κατὰ τὴν διάρκειαν συγκεντρώσεων ποὺ περιλαμβάνουσι ἀντιπροσώπους τῶν τριῶν παρατάξεων ποὺ ἀναφέραμε ἤδη γιὰ νὰ συζητήσουν ἓνα ἐπιλεγμένο θέμα, κύκλους διαλέξεων ποὺ κρατοῦν ἀπὸ 3 ὥρες ἕως 3 μῆνες ἀφιερωμένους ἄλλοτε στοὺς διευθύνοντας τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἄλλοτε στοὺς ὑπευθύνους συνδικαλιστὰς, διαλέξεις ἐκλαϊκείσεως (Extension Service), ποὺ ἀπευθύνονται εἰς τὸ εὐρύτερον κοινὸν ὑπὸ τὴν μορφήν βραδυνῶν μαθημάτων ἢ ἀκόμη ραδιοφωνικὰς ἐκπομπὰς ἢ τὴν τηλεόρασιν.

Ἡ Ἑρευνα

Αἱ γνώμαι ὅλαι συμπίπτουσι ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν ἔρευνῶν. Ἀφοῦ ληφθεὶ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιστημονικὴ ἀντικειμενικότης εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουσι ὡς σύστημα νὰ ὑποβάλουσι τὰ προβλήματά τους, εἶναι φανερόν ὅτι ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν τῶν ἔρευνῶν θὰ παρουσιαστοῦν ὅπως γιὰ τίς φυσικὰς ἐπιστήμας, τὸ ὄλικόν τῶν διδασμάτων ποὺ ταιριάζει νὰ ἀναπτυχθοῦν.

Αἱ Κοινωνικαὶ Ἐπιστήμαι τῆς Ἑργασίας δέν ἀποτελοῦν ἓνα δόγμα ποὺ καθορίζεται μίαν γιὰ πάντα, ἀλλὰ τουναντίον μία κίνηση ἐξαιρετικὰ ζωηρῆ ἐργασιῶν συγκεντρώσεως στοιχείων εἰτε ἔρευνῶν δηλαδὴ μελετῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουσι ὡς ἀντικείμενον τὸν καθορισμὸν τῆς ἀλληλουχίας τῶν φαινομένων. Ἐκατοντάδες νέοι ἐτοιμάζουσι τὴν διατριβὴν τοὺς μὲ θέματα ἀναγόμενα εἰς τὰς Κοινω-

νικός 'Επιατήμας τῆς Εργασίας. Είναι αξιοσημείωτον ὅτι δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν αἱ ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ συνδικάτα τοὺς ἀνοίγουν ἐλευθέρως τὰ ἀρχεῖά τους καὶ τὸς ὑπηρεσίας τους. Αἱ ἐργασίαι αὐταὶ δημοσιεύονται καὶ διαδίδονται εὐρύτατα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πλέον τῶν 250 δημοσιευμάτων ἐξεδόθησαν σ' αὐτὸν τὸν τομέα ἀπὸ τοῦ 1922 ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Princeton, τοῦ ὁποῦ καὶ αἱ δύο παρατάξεις, ἐργάται καὶ ἐργοδοταὶ ἀναγνωρίζουν τὴν τελεία ἀμεροληψία. Τὰ ἔξοδα ποῦ δημιουργοῦν αὐταὶ αἱ ἐργασίαι καὶ τὰ δημοσιεύματα καὶ γενικώτερα ἡ λειτουργία τῶν κέντρων «Βιομηχανικῶν καὶ Ἑργατικῶν Σχέσεων» καλύπτονται διαφοροτρόπως Αἱ Πολιτεῖαι καὶ τελευταίως ἡ ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις φροντίζουσιν ὅπως καὶ διὰ τὰ συνήθη ἔξοδα τῶν Πανεπιστημίων.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τοῦ κέντρου τῆς πολιτείας τῆς Ν. Υ. φθάνει τὸ 1.000.000 δολλάρια. Σημαντικαὶ δωρεαὶ γίνονται ἀπὸ τοὺς ὀργανισμοὺς Rockefeller, Ford, Carnegie, ἀπὸ μεγάλες ἐπιχειρήσεις καὶ πῶς σπάνια ἀπὸ συνδικάτα.

Τέλος τὰ ἰδιωτικὰ Πανεπιστήμια συγκεντρώνουσιν τοὺς πόρους τους ἀπὸ τὰ ἔξοδα ἐγγραφῆς τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ μεγάλα, ἀπὸ δωρεάς καὶ ἐπίσης, ὅπως τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Chicago, ἀπὸ ἐργασίαις οἱ ὁποῖαι γίνονται βάσει συμφωνητικοῦ διὰ συμβολαίου βιομηχανικῶν ἐταιρειῶν καὶ μάλιστα τῶν Κεντρικῶν Συνδικάτων. Αὐτὸς ὁ τελευταῖος τρόπος δὲν στερεῖται κινδύνου διότι τὰ συνδικάτα, ἂν καὶ πολὺ πλούσια (ἡ περιουσία τους ἐκτιμᾶται εἰς 2 καὶ 3 δισεκατομμύρια) δὲν διαθέτουν ὅμως τὰ οἰκονομικὰ μέσα τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν ἐταιρειῶν. Ἡ συνέπεια εἶναι μία σχετικὴ ἐπιφυλακτικότης εἰδικῶς τοῦ C. I. O. ἔναντι αὐτῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν.

Διὰ τὰ διαλυθῆ κάθε σχετικὴ παρεξήγησις στὰ περισσότερα Πανεπιστήμια τὸ κέντρον τῶν Βιομηχανικῶν καὶ Ἑργατικῶν Σχέσεων εὐρίσκεται ὑπὸ τὸν ἀμεσον ἔλεγχον τῆς ἀνώτατης Πανεπιστημιακῆς ἀρχῆς, δηλαδὴ τοῦ Προέδρου, ὁ ὁποῖος κατ' ἀναλογίαν παίζει τὸν ρόλον τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τοιοῦτοτρόπως ὀλόκληρον τὸ Πανεπιστήμιον ρίπτεται στὴν πλάστιγγα.

Μ. Β. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Διευθυντὴς Ἀναπτύξεως Σχέσεων ΑΔΕΛ, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Συμβούλων Ἀναπτύξεως Σχέσεων

Ἡ μέτρησις καὶ ἡ δικαιοσύνη

H. DUBREUIL

Εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς βιομηχανικῆς ζωῆς βαρύνει, δι' ὅλου τοῦ βάρους της, κοινὴ ἐπίδρασις τοῦ νόμου καθ' ὃν πᾶν ὅ,τι γίνεται δέον νὰ ὑπόκειται εἰς αὐστηράν μέτρησιν.

Ἡ ἱστορία τῆς τελειοποιήσεως τῶν μηχανικῶν μέσων, κυρίως τῆς κατασκευῆς των, εἶναι στενωδῶς συνδεδεμένη μετὰ τὴν αὐξουσαν ἀκρίβειαν τῶν μέσων μετρήσεως. Ὅλαι αἱ παρά τῆς ἀνθρωπότητος ἐπιτευχθεῖσαι πρόοδοι ὀφείλονται εἰς τὴν ἱκανότητα τῆς προσοχῆς, ἡ ὁποία καθίσταται ὅλον ἐν περιπόσει ἱκανὴ νὰ συγκεντροῦται καὶ ἡ ὁποία ἀδιακόπως ὑποβοηθεῖται ὑπὸ νέων μέσων συγκρίσεως καὶ μετρήσεως. Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθὲς μόνον ὡς πρὸς τὴν καθαρὰν τεχνικὴν, ὑπὸ τὴν σύγχρονον ἔννοιαν της.

Πρέπει πράγματι νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἡ παραγωγικότης καὶ ἡ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ δικαιοσύνη, δηλαδὴ ἡ εἰρήνη τῆς ἐργασίας, δὲν θὰ ἐξασφαλισθοῦν κατὰ τρόπον ὁμαλὸν καὶ διαρκῆ, εἰμὴ μόνον ἐφ' ὅσον θὰ καθορισθοῦν, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἀκριβὴς μέτρησις τῆς ἀξίας τῆς προσφερομένης ἐργασίας, ἀφ' ἑτέρου δέ, μετὰ ὄχι μικροτέραν ἀκρίβειαν, ἡ ἀμοιβὴ ἣτις ἀναμφισβητήτως τῆς ἀνήκει.

Τὸ ἀπαραίτητον ὄργανον δικαιοσύνης, ὡς πρὸς τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας, ἀποτελοῦν αἱ μέθοδοι τῆς λογιστικῆς. Ἐφ' ὅσον αἱ μέθοδοι αὗται θὰ εἶναι ἐπαρκῶς ἄρτιοι, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται ὁ καθορισμὸς τῆς ἀπολύτου ἀναλογικῆς σχέσεως μεταξὺ τῆς προσφερομένης ἐργασίας καὶ τῆς παρεχομένης ἀμοιβῆς, ἐπιτοσοῦτον θὰ ἐξασφαλίζονται ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εἰρήνη τῆς ἐργασίας.

Ἄφ' ἧς στιγμῆς κάθε τμήμα τῆς ἐπιχειρήσεως θὰ διαθέτῃ αὐτόνομον προϋπολογισμόν, μετὰ τὰ ἴδια του ἔσοδα καὶ ἔξοδα, καθωρισμένα καὶ ἐξατομικευμένα ἐξ ἴσου σαφῶς ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἀνεξαρτήτου ἐπιχειρήσεως, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τμήματος τούτου θὰ ἀπέβαιεν ἀρχηγός, ἔχων ἄμεσον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ διαχείρισιν τῆς μικρᾶς του ἐπικρατείας, περισσότερον δὲ ἐφ' ὅσον ἡ αὐτόνομος αὕτη διαχείρισις θὰ ἀπέφερεν εἰδικὰ ὀφέλη, εἰς ἃ θὰ συμμετεῖχεν οὗτος. Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ στάσις του ἔναντι τῆς ἐργασίας τοῦ τμήματός του δὲν θὰ ἦτο πλέον ἐκείνη ἐνὸς ὑφισταμένου ἐκτελοῦντος ἐντολᾶς μετὰ

σχετικὴν παθητικότητα, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐνὸς ἀρχηγοῦ ἐπιχειρήσεως.

Ἄπὸ τῆς στιγμῆς μάλιστα καθ' ἣν τὰ πάντα θὰ διεξήγοντο ὑπὸ πλῆρες φῶς, ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ ἐργάτης θὰ ἠδύνατο, δυνάμει πραγματικῆς παραγωγικῆς συμβάσεως — ἡ ὁποία διαφέρει κατὰ πολὺ τῆς συλλογικῆς συμβάσεως — νὰ παρακολουθῆ τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τοῦ ἐπιχειρηματίου, ἢ πάλη κατὰ τοῦ κόστους θὰ ἀπέβαινε πραγματικότης εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συμμετεῖχον αὐθορμήτως πάντες.

Ἐὰν ἡ λογιστικὴ παρακολουθήσῃ τῆς ομάδος τῶν συνεργαζομένων, περιωρισμένη ἄλλωστε εἰς τὰ οὐσιωδέστερα καὶ ἀπλούστερα στοιχεῖα τῆς: ἀξία κατασκευῶν, ὑλικῶν, ἐφοδίων ἔχη ὀργανωθῆ οὕτως ὥστε νὰ περιέρχεται εὐκόλως εἰς γνῶσιν τοῦ ἐργαστηρίου, ὅλοι θὰ ἠδύνατο νὰ τηρῶνται ἐνήμεροι τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐργαστηρίου τούτου.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι βέβαιοι ὅτι τὸ ὄργανον μετρήσεως, τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς στιγμῆς ἦτο ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ ὅλα τὰ βλέμματα, ἐντὸς γραφείων, τῶν ὁποίων μόνον αἱ θυρίδες ἦσαν γνωσταί, θὰ ἐτίθετο εἰς τὴν διάθεσιν ὅλων, ὥστε ἕκαστος τούτων θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιληφθῆ τὴν ἄμεσον ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπὶ τοῦ μικροῦ τούτου συνόλου τὸ κλάσμα τῶν εἰς αὐτὸν ὀφειλομένων ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἐὰν δὲ τὰ κέρδη διανεμηθοῦν ἀναλογικῶς καὶ δικαίως μεταξὺ ὅλων, τότε ἀσφαλῶς τὸ βλέμμα τῶν συμμετεχόντων εἰς τὰ κέρδη θὰ παρακολουθήσῃ μὲ προσοχὴν ἐπὶ τῶν πινάκων τοὺς ἀριθμητικοὺς συνδυασμούς. Ὁ ὑπὸ τῆς λογιστικῆς ἀσκούμενος ἔλεγχος θ' ἀποβῆ δι' αὐτοὺς ζῶσα πραγματικότης, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς δραστηριότητος ἐκάστου θὰ εἶναι ἄμεσον καὶ βέβαιον.

HYACINTHE DUBREUIL

(ἐκ τοῦ Rimailho καὶ Dubreuil: «Δύο ἄνθρωποι ὁμιλοῦν περὶ τῆς ἐργασίας»)

Ἡ Ὀργάνωσις ὡς μᾶθημα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκπαίδευσιν

A. ΡΟΥΣΑ

Ἡ σημασία τῆς Ὀργανώσεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας μᾶλλον ἢ ἄλλως, εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς παραγωγικότητος τῶν οἰκονομικῶν μονάδων, ἡ σημασία τῆς ἀκόμῃ εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ ἀτομικὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καθίσταται συνεχῶς εὐρύτερον ἀντιληπτή. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰδικοῦ τούτου τεύχους τῶν «ΝΕΩΝ τῆς ΑΣΒΣ» νομί-

ζομεν ὅτι εἶναι σκόπιμος μία βραχεῖα ἀναδρομὴ εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὀργανώσεως ὡς μαθήματος εἰς τὴν μέσην καὶ ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν εἰς τὸν τόπον μας.

Τῷ 1922 ὁ Διευθυντὴς μας ἔγραψε σειρὰν ἀνθρῶν εἰς τὴν ἔφημερίδα «Θεσσαλία» τοῦ Βόλου, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξήταζε τὴν κατάστασιν τῶν Ἐμπορικῶν Σχολῶν καὶ προέτεινε μέτρα διὰ τὴν καλλίτεραν ὀργάνωσίν των.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων προέτεινε τὸν συγχρονισμόν τοῦ ὥρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων καὶ τὴν εἰσαγωγὴν ὡς ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων τῆς Ὀργανώσεως καὶ τῆς Φορολογικῆς Νομοθεσίας.

Ὁ Διευθυντὴς μας εἶχε πάντοτε πολυτάραχον δημόσιον βίον, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰ ἄρθρα αὐτὰ ἔτυχεν ἐπιπλήξεως δημοσίας, ἡ ὁποία ὅμως καὶ τηλεγραφικῶς βραδύτερον ἠκυρώθη. Οὕτως ἡ «Ὀργάνωσις» ἔστω καὶ ἐπ' ὀλίγον ἐθροωρήθη ὡς ἀδίκημα (!) ἄξιον ἐπιπλήξεως.

Βραδύτερον ὅτε συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν τοῦ νέου ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν Μέσων Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν, ὁ κ. Παπαϊωάννου ὡς γενικὸς εἰσηγητὴς τοῦ προγράμματος διδασκαλίας τῶν Ἐμπορικῶν Μαθημάτων προέτεινε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν Γενικῶν Ἀρχῶν τῆς Ὀργανώσεως ὡς τμήματος τοῦ μαθήματος τῆς Ἐμποριολογίας. Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἀνετέθη εἰς τὸν Καθηγητὴν μας κ. Ἰω. Χρυσοχοῦ ἡ σύνταξις τοῦ διαγράμματος τῆς διδασκείας ὕλης.

Τὸ ἐγκριθὲν διάγραμμα ἔχει ὡς ἑξῆς κατὰ τὸ δημοσιευμένον ἐπίσημον πρόγραμμα :

ΙΔ'. Γενικαὶ ἀρχαὶ Διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως Ἐπιχειρήσεων

Α') Ἡ ἐπιχειρήσις καὶ αἱ λειτουργίαι τῆς :

1. Γενικὰ περὶ ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τῆς σημασίας τῆς. (Ἡ εἰσαγωγή τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου εἰς τὴν διερεύνησιν τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων. TAYLOR, FAYOL. Σημεριναὶ κατευθύνσεις, ὄρισμός τῆς ὀργανώσεως).

α) Διοικητικὴ (πρόβλεψις, ὀργάνωσις, διοίκησις, συντονισμός, ἔλεγχος, Ἀρχαὶ καὶ μέσα διοικήσεως, προϋπολογιστικοὶ ἔλεγχοι, εἰς ἓν μᾶθημα).

β) Οἰκονομικὴ (ἀποδοτικὴ ἐπιχειρήσεως, Κεφάλαια πάγια. Κεφάλαια κυκλοφοροῦντα, ἀναλογία τῶν, χρήσις κεφαλαίων ἐπιχειρήσεως. Χρήσις κεφαλαίων τρίτων καὶ μορφή δανεισμοῦ. Διαθέσιμα κεφάλαια (στοιχίαι καὶ δημιουργία τούτων). Ἀποσβέσεις (οἰκονομικὴ, βιομηχανικὴ). Οἰκονομικὴ πρόγνωσις : (θεωρία τῶν οἰκονομικῶν κρίσεων). Φύσις οἰκονομικῆς συγκυρίας, Ἰδρύματα οἰκονομικῆς διαγνώσεως. Ἐκτασις οἰκονομικῆς προγνώσεως (εἰς τρία μᾶθηματα).

γ) Τεχνικὴ (Γενικαὶ ἀρχαὶ. Καταμερισμός καὶ εἰδίκευσις, Τυποποίησις, συνεχὲς τῆς ἐργασίας, προσαρμογὴ εἰς τὰς νεωτέρας μεθόδους) (εἰς ἓμισον μᾶθημα).

δ) Ἐμπορικὴ (Ἀποστολὴ τῆς ἐν τῇ ἐπιχειρήσει. Προμήθεια πρώτων ὕλων καὶ ἐμπορευμάτων. Προσδιορισμός τῆς δυναμένης νὰ διατεθῇ ποσότητος ἐμπορευμάτων, Διᾶθεσις αὐτῶν. Κλάδοι ταύτης).

ε) Λογιστικὴ (καταγραφή καὶ διεργήνευσις τῶν οἰκονομικῶν πράξεων, ἔλεγχοι διαχειρίσεως καὶ ἀποτελεσμάτων, Προβλέψεις).

στ) Ἀσφαλείας (προφύλαξις ἀτόμων, διαφύλαξις ἀγαθῶν ἔναντι τῶν συναφῶν εἰς πᾶσαν ἐπιχειρήσιν κινδύνων, ἐγκατάστασις ἀσφαλείας, μηχανήματα ἔλεγχου, φύλακες, Νομικὸς σύμβουλος).

Β') Ἡ ὀργάνωσις τοῦ γραφείου ἐπιχειρήσεως :

1. Τὸ γραφεῖον : (ὄρισμός, κατηγορίαι ἐργασιῶν γραφείου, προβλήματα ὀργανώσεως γραφείου (γενικότητες), Διαρρυθμίσις χώρου καὶ ἐπιπλώσεως, ἐγκαταστάσεις ἀπὸ ἀπόψεως φωτισμοῦ, ἀερισμοῦ, θερμάνσεως, ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως (γραπτῆ, προφορικῆ, διαβίβασις ἐγγράφων).

2. Μηχανήματα καὶ ἐπιπλα γραφείου : α) Μηχανήματα, Γραφομηχαναί, στενοτυπικαί, ἀριθμομηχαναί, λογιστικαί, στατιστικαὶ μηχαναί, μηχανήματα σχετικὰ μὲ τὴν ἐπικοινωνίαν, ἀλληλογραφίαν καὶ μεταφορὰν ἐγγράφων (τηλέφωνα, τηλέτυπα, ἀποτυπωτικαὶ μηχαναί, μηχανήματα διευθύνσεως, σφραγιστικαὶ καὶ ἀποσφραγιστικαὶ μηχαναί, κλπ.) β) Ἐπιπλα γραφείου, ἐπιπλα ταξιδιῆσεως.

3. Τὸ ἐγγράφον : (Ἡ σημασία, του ἐν τῇ ἐπιχειρήσει, δημιουργία καὶ κυκλοφορία του. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐνιαίου καὶ τῶν πολλαπλῶν ἀντιτύπων).

Γ'. Αἱ ὑπηρεσίαι τῆς ἐπιχειρήσεως (ὡς ὄργανα τῶν λειτουργιῶν αὐτῆς):

1. Γραμματείας.

1) Ἡ σημασία, τῆς ἐν τῇ ἐπιχειρήσει ὡς συνδέσμου τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ειδική αρμοδιότης της. (Άλληλογραφία, διεκπεραιώσεις, αρχείον).

2) Κατηγορίες έγγραφων άλληλογραφίας, παραλαβή, πρωτοκόλλησης. Χαρακτηρισμός, ενέργεια, δακτυλογράφησης, διεκπεραιώσεις, υλικά άλληλογραφίας.

3) Ταξινομήσεις και ταξιθέτησις (όρισμός, στοιχεία μεθόδου ταξιθετήσεως, τάξεις και τρόποι ταξιθετήσεως). Ταξιθέτησις άλληλογραφίας, ατομικός φάκελλος. Τά δελτία (Fiches) και τὰ συστήματα ταξιθετήσεως των.

4) Αρχείον (τρεχούσης χρήσεως, προσωρινόν, γενικόν αρχείον) Ταξιθέτησις βιβλίων.

II. Προσωπικού :

1) Ο άνθρωπίνος παράγων ἐν τῇ ἐπιχειρήσει : Ἐπαγγελματική κατεύθυνσις, δοκιμασία, πρόσληψις, ἐκπαίδευσις, προαγωγή, ποιναί, περί ἀντιμισθίας (όρισμός, εἶδη). Κοινωνικά ἔργα.

III. Ἄγορῶν.

1) Σημασία καὶ ἀρμοδιότης.

2) Πολιτικὴ ἀγορῶν : (Ποιότης, προθεσμία, τιμὴ), στάδια πορείας ἀγορῶν, συλλογὴ στοιχείων, σύγκρισις, ἀνάθεσις παραγγελίας, ἐκτελέσις (ἔλεγχος καὶ παραλαβὴ υλικῶν).

3) Τεχνικὴ διαδικασία (αἰτήσεις ἀγορᾶς, ἐντολὴ ἀγορᾶς), πληρωμὴ υλικῶν.

4) Διαχειρίσις ἀποθηκῶν (διάταξις, καθορισμός ὀνομασίας, σύμβολα. Προσδιορισμός τοῦ ἀποθέματος (στόκ). Ἡ ἀρχὴ τῆς διαρκοῦς ἀπογραψῆς inventaire permanent. Κίνησις υλικῶν (ἀπὸ ἀπόψεως ποσότητος καὶ τιμῆς). Εἰσαγωγή—ἐξαγωγή.

IV. Πωλήσεων.

1) Γενικά :

α) Σημασία.

β) Ψυχολογία τῶν πωλήσεων, γνώσις τοῦ ἐμπορεύματος. Πρόκλησις ἐνδιαφέροντος, γένεσις ἐπιθυμίας, μετατροπὴ εἰς ἀνάγκην, ἀπόφασις ἀγορᾶς, διατήρησις πελατείας.

γ) Προβλήματα πωλήσεως : 1) ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς πωλήσεως (ποιότης καὶ ὑψηλαί τιμαί, εὐθηναί τιμαί) 2) διαμέσων πωλήσεως (ἐν κατάστημα, δίκτυον ὑποκαταστημάτων, διὰ ταξειδιωτῶν, δι' ἀντιπροσώπων κλπ. 3) εἰσόδους πελατείας (μεταπωληταί, μεταποιηταί, ἀπ' εὐθείας καταναλωταί).

δ) Πολιτικὴ πωλήσεων : (πρόγραμμα, πολιτικὴ διανομῆς, ἀνάπτυξις ἀγορᾶς, μέτρησις ἰκανότητος ἀπορροφήσεως, προσδιορισμός πιθανότητος πωλήσεως, συναγωνισμός, συναγωγή ἐφαρμοστέων μεθόδων).

ε) Τεχνικὴ διαδικασία : παραγγελία, ἐκτίμησις πιστωτικοῦ ὁρίου, ἐντολὴ πωλήσεως, διαβίβασις, ἐκτελέσις, ἀποστολὴ, τιμολόγησις).

στ) Πώλησις δι' ἄλληλογραφίας, πώλησις διὰ δόσεων, μέθοδος εἰσπράξεως.

2) Πωληταί καὶ τεχνικὴ πωλήσεως.

α) Τύποι πωλητῶν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως φύλου, ἡλικίας, φυσικῆς καταστάσεως, ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως.

β) Εἰδικαὶ κατηγορίαι πωλητῶν (ἀναλόγως τοῦ ἀντικειμένου πωλήσεως).

γ) Γενικά προσόντα (έργατικότητα, ευγένεια, ψυχραιμία, βαθύτητα γνώσεως του έμπορεύματος, ευχέρεια ύπολογισμού από μνήμης, άρτία γλώσσική κατάρτισις κλπ.).

δ) Τύποι πελατών (ή αγοραστῶν) από άπόψεως φύλου, ηλικίας, άγωγῆς και μορφώσεως.

ε) Έπικοινωνία του πωλητού προς τόν πελάτην : (άμεσος, έμμεσος).

στ) Τεχνική διαπραγματέυσις μεταξύ πωλητού και αγοραστού (προπαρσκευή, προσφορά έμπορεύματος, έπιχειρηματολογία, άντιρρήσεις αγοραστού, τερματισμός της διαπραγματεύσεως).

V. Διαφημίσεως :

1) Όρισμός και σημασία διαφημίσεως.

2) Γενικαί άρχαί διαφημίσεως.

3) Μέθοδοι διαφημίσεως :

α) Άγγελία. Έκλογή έντύπων προς δημοσίευσιν άγγελιῶν (έφημερίδες, περιοδικά, έμπορικοί όδηγοί).

β) Τοιχοκολλήσεις. (Κεντρικαί όδοί, αίθουσαι συγκεντρώσεων, μέσα μεταφορῶν).

γ) Φωτειναί προβολαί. (Μέρη εις ά έκτίθενται αὐται).

δ) Έτερα μέσα διαφημίσεως (εις προθήκας κλπ. Έγκύκλιοι έπιστολαί).

4) Άποτελέσματα και έλεγχος τῶν διαφημίσεων.

Άρμόδιος Υπουργός της Έθνικῆς Οικονομίας ήτο ό νῦν Πρόεδρος του Δ.Σ της Σχολῆς μας κ. Στ. Κωστόπουλος.

Τῷ 1931 συνεστήθη ή Πρότυπος Δημοσία Έμπορική Σχολή, ή όποία πράγματι ύπῆρξε πρωτοπορειάκόν ίδρυμα Έμπορικῆς Έκπαιδεύσεως μέ τό τελείως συγχρονισμένον πρόγραμμά της και τόν άρτιον έξοπλισμόν της. Η όργάνωσις της όφειλομένη τούς κ κ. Χαρ. Θεοδωρόπουλον, Γεν. Διευθυντήν του Υπουργείου Έθνικῆς Οικονομίας, Ε Ίατριδην τότε Διευθυντήν της Έπαγγελματικῆς Έκπαιδεύσεως και τούς Καθηγητάς Ι. Λαμπρίην και Σ. Παπαϊωάννου όμολογουμένως είναι άξία ιδιαιτέρας προσοχῆς και δύναται νά λεχθῆ ότι ή «Πρότυπος Σχολή» παρουσίαζε πλεονεκτήματα μείζονος συγχρονισμού και άπέναντι και τῶν καλλιτέρων ευρωπαϊκῶν Σχολῶν. Δυστυχῶς ή Σχολή ως Πρότυπος όλιγον επέζησε, ούσιαστικῶς καταργηθεῖσα μετά τό 1938.

Εἰς τὰ μαθήματα της «Προτύπου Σχολῆς» περιελήφθη τό μάθημα της Όργανώσεως και συνεστήθη έκτακτος ειδική έδρα, ή δέ διδασκαλία άνετέθη εις τόν Καθηγητήν μας κ. Ίω. Χρυσοχοῦ. Άπό τό διαφωτιστικόν φυλλάδιον περι της όργανώσεως και λειτουργίας της έν λόγῳ Σχολῆς άποσπῶ τὰ κατωτέρω δημοσιευόμενα.

Όργάνωσις και Διοίκησις Έπιχειρήσεων.

Κατευθύνσεις.

Τό μάθημα άποσκοπεῖ κυρίως εις τήν έμφύσησιν και κατανόησιν τῶν

ἀρχῶν τῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν. Ἐκ παραλλήλου δὲ εἰς τὸν ἐθισμόν τῶν μαθητῶν εἰς τὸ ἐπιστημονικῶς σκέπτεσθαι καὶ ἀναλύειν τὰ προβλήματα τῶν ἐπιχειρήσεων.

Πρακτικαὶ ἐφαρμογαὶ ἐπὶ ὀργανωτικῶν θεμάτων ὑπὸ τύπον ἐκθέσεων οἴκοι, κρινομένων ἐν τῇ τάξει, ὡς καὶ συνόψεις τῆς ὕλης τοῦ ἐκάστοτε διδασκομένου κεφαλαίου, συμπληροῦσι τὴν διδασκαλίαν.

Ἰδίως ἀναπτύσσονται : Αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως, ἡ ὀργάνωσις γραφείου, ἡ ἐμπορικὴ λειτουργία καὶ ἡ οἰκονομικὴ λειτουργία.

Διδασκομένη ὕλη :

Μέρος Α'.—Ἡ ἐπιχείρησις καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς.—Αἱ ἀρχαὶ καὶ τὸ σύστημα Taylor.—Ἡ θεωρία τῆς διοικήσεως κατὰ τὸν Fayol.—Ὁρισμοὶ τῆς ὀργανώσεως.—Αἱ ὑπηρεσίαι τῆς ἐπιχειρήσεως.—Ἡ ἴδρυσις καὶ ὁ Ἄρχηγός τῆς ἐπιχειρήσεως.

Μέρος Β'.—Ἡ ὀργάνωσις τοῦ γραφείου.—Μηχανήματα καὶ παρεπόμενα γραφείου.—Τὰ ἐντυπα καὶ ἡ τεχνικὴ τῶν.—Ταξινομήσις καὶ ταξιθέσις.

Μέρος Γ'.—Ἡ ἐμπορικὴ λειτουργία : (Ἑπηρεσία ἀγορῶν.—Ἑπηρεσία ἀποθήκης.—Ἑπηρεσία πωλήσεων).

Ἡ οἰκονομικὴ λειτουργία : (Ἀνεύρεσις καὶ διαχειρίσις τοῦ κεφαλαίου).—Ἑπηρεσία γραμματείας : (Ἄλληλογραφία.—Διεκπεραίωσις.—Ἀρχεῖον).

Ἡ λογιστικὴ λειτουργία : (Ἐξέλιξις τῆς λογιστικῆς τεχνικῆς).—Ἡ τεχνικὴ λειτουργία : (Βιομηχανοποίησις τῆς πρώτης ὕλης).—Ἡ λειτουργία ἀσφαλείας (Ἑπηρεσία Δικαστικοῦ.—Ἑπηρεσία ἀσφαλείας κατὰ πυρῶν· κλοπῶν· ἀτυχημάτων).—Ἑπηρεσία προσωπικοῦ.—Ἑπηρεσία οἰκονομικῶν καὶ στατιστικῶν μελετῶν.

Τεχνικὴ τῆς πωλήσεως.

Κατευθύνσεις :

Τὸ μάθημα ἀποσκοπεῖ νὰ καταστήσῃ γνωστὰς τὰ νεωτέρας ἀντιλήψεις περὶ πωλήσεως καὶ νὰ τονίσῃ τὰς δυναμικότητας τῆς νέας τεχνικῆς, εἴτε ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἐμποροῦ, ὅστις θὰ χρησιμοποιοῦσιν αὐτήν, εἴτε τοῦ πωλητοῦ ὅστις θὰ τὴν ἐφαρμόσῃ.

Ὡς πρακτικαὶ ἐφαρμογαὶ μελετῶνται ὑπὸ τῶν μαθητῶν ὀρισμένα περιπτώσεις πωλήσεως, καὶ ἀναπτύσσονται αὐταὶ ὑπὸ μορφὴν εἴτε διαλόγων πωλήσεως, εἴτε ἐπιχειρηματολογίας πωλήσεως.

Τμήμα Α' : Πώλησις ἐν τῷ Καταστήματι :

Πώλησις καὶ ἐξυπηρέτησις.—Τὸ πνεῦμα τῆς τέχνης τοῦ πωλεῖν.—Ἡ κλίσις διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πωλητοῦ.—Ἡ σπουδὴ τῆς τεχνικῆς πωλήσεως.—Ἡ γνῶσις τοῦ ἐμπορευμάτος.—Ἡ μελέτη τοῦ πελάτου.—Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ πελάτου.—Ἑπιχειρηματολογία καὶ ἐπίδειξις τοῦ ἐμπορευμάτος.—Παράπονα καὶ δύσκολοι τύποι πελατῶν.—Τὰ στάδια τῆς πωλήσεως.—Τὰ προσόντα τοῦ ιδεώδους πωλητοῦ.

Τμήμα Β'. Πώλησις διὰ ταξειδιώτου - πωλητοῦ.

Ἡ ψυχολογία τῆς πώλησεως.—Ἡ προσωπικότης τοῦ πωλητοῦ.—Ἡ προπαρασκευὴ τοῦ ταξειδιώτου - πωλητοῦ. (Ἡ ἀξία τῆς μεθόδου.—Ἡ σκοπιμότης τῆς ἐρεῦνης.—Ἡ ἀναζητήσις τῆς πελατείας.—Ἡ προπαρασκευὴ τῆς συνεντεύξεως).—Ἡ ἐπαφὴ μὲ τὸν πελάτην. (Ἡ ἐπίτευξις τῆς συνεντεύξεως.—Ἐναρξις τῆς συνεντεύξεως.—Ἡ συζήτησις.—Αἱ ἀπόψεις τοῦ πελάτου καὶ τοῦ πωλητοῦ.—Αἱ ἀντιρρήσεις τῆς πελατείας.—Ὁ χειρισμὸς τοῦ ζητήματος τῆς τιμῆς.—Ἡ περαιώσις τῆς συνεντεύξεως).—Ἡ διατήρησις τῆς ἐπαφῆς μὲ τὸν πελάτην καὶ μετὰ τὴν πώλησιν.

Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς Ὁργανώσεως ἀνεγράφη εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς μας συμφώνως πρὸς τὸ Β.Δ. τῆς 27)9)1945 (Φ.Ε.Κ. 245).

Κατὰ τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῆς διδακτέας ὕλης* εἰς τὴν Σχολὴν μας διδάσκονται τὰ κάτωθι θέματα εἰς δύο τακτικὰς ἔδρας, ἐπικουρουμένης ἀπὸ τὸν ἐντεταλμένον τοῦ Γ.Β. καὶ Ε.Ε. κ. Κλ. Μπαντάλουκάν :

1. Ὁργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων.

Διδάσκει : ὁ τακτικὸς Καθηγητὴς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Σκοποὶ καὶ κατευθύνσεις :

Τὸ μάθημα τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως ἀποτελεῖ μίαν συνθετικὴν ἐνσωμάτωσιν τῶν περὶ τὴν ἐπιχειρήσιν διδασκομένων διαφόρων γνώσεων—πλέον τῆς τεχνικῆς τῆς διοικήσεως—εἰς ἀρχάς, μεθόδους καὶ συστήματα ὀργανώσεως καὶ διευθύνσεως τῶν ἐπιχειρήσεων. Λόγω τῆς ἐκτάσεως τῆς ὕλης, ἐπιζητεῖται κυρίως, ὅπως οἱ σπουδασταὶ ἀποκτήσουν συνειδησὴν τῆς ὑπάρξεως τῶν προβλημάτων τούτων, ἐνημερωθοῦν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς καὶ βοηθηθοῦν ἐπὶ τῶν πηγῶν εἰς τὰς ὁποίας δεόν νὰ ἀνατρέχουν πρὸς λεπτομερειακὴν τῶν κατατόπισιν. Ἡ ὅλη διδασκαλία, ὡς καὶ αἱ ἀσκήσεις καὶ αἱ ἐφαρμογαί, ἀποσκοποῦν πρὸ παντός εἰς τὴν παρὰ τῶν σπουδαστῶν κατανόησιν τῶν γενικῶν ἀρχῶν καὶ τὴν ἐμφύσησιν εἰς αὐτοὺς πνεύματος εὐρείας προοπτικῆς καὶ, ἀκόμη, εἰς τὸν ἐθισμόν τῶν νὰ ἐφαρμόζουν τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον ἐρεῦνης εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαρκῶς μεταβαλλομένων προβλημάτων τῶν συγχρόνων, ἰδίᾳ βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐκτίθενται ἐπομένως τὰ ζέοντα προβλήματα τῆς παραγωγικότητος καὶ ἀναζητοῦνται αἱ πρόσφοροι μέθοδοι ἐξετάσεως τῶν καὶ ὑποδεικνύονται αἱ ἐνδεδειγμένα λύσεις.

Διάγραμμα διδασκαλίας.

Εἰσαγωγή. Ἀντικείμενον, προβλήματα καὶ μέθοδος ἐρεῦνης. Ἡ μορφωσις τῶν σιελεχῶν τῆς ἐπιχειρήσεως. Αἱ ἐπιχειρήσεις ἀπὸ ὀργανωτικῆς

* Ἴδὲ τὸν πράγματι πρότυπον καὶ ἀξιοθαύμαστον «Ὁδηγὸν Σπουδῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.».

πλευράς. Τὰ προβλήματα τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ ἐξέλιξις τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως. Ἡ ἐπιστημονικὴ μέθοδος ἐρεύνης. Παραδείγματα ἐφαρμογῆς τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου ἐρεύνης. Οἱ θεμελιώται τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως (Fr. W. Taylor, H. Fayol). Ἐπιστημολογικὴ κατάταξις καὶ ὁρίσμοι τῆς Ὁργανώσεως. Διάφρασις ἐπιχειρήσεων καὶ τύποι μεταβιβάσεως ἐξουσίας. Ἡ ἐπιχειρήσις καὶ ὁ ἀρχηγός τῆς (προβλήματα ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας).

Ὁ ἀνθρώπινος παράγων. (Ὁργανώσεις Ὑπηρεσίας προσωπικοῦ). Ἡ πρωταρχικὴ σημασία τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος. Τὸ προσωπικὸν καὶ τὰ προβλήματά του. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις. Πολιτικὴ προσωπικοῦ. Πρόσληψις. Τοποθέτησις. Ἐκπαίδευσις. Προαγωγή. Μετάθεσις καὶ ἀπόλυσις. Κοινωνικαὶ ἐπιτεύξεις. Ἠθικὸν φρόνημα καὶ πειθαρχία. Προβλήματα κοινωνικῆς ἀγωγῆς τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς κατεργασίας. Τὰ προβλήματα ὀργανώσεως τοῦ Ἐργοστασίου. Ἡ ἐργασία εἰς τὸ ἐργοστάσιον. Πρωτοποποιήσις. Μελέτη κινήσεων καὶ χρόνου. Συστήματα μισθῶν. Προγραμματισμὸς παραγωγῆς. Ἡ οἰκονομικὴ ἀποψις αὐτῆς.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Γραφείου. Τὰ προβλήματα ὀργανώσεως Γραφείου. Χῶρος καὶ συνθήκαι περιβάλλοντος. Τάσεις μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ Γραφείου. Ἐπιπλα. Μηχανήματα Γραφείου. Ἐντυπα Γραφείου (δημιουργία, κυκλοφορία, ταξιθέτησις). Στατιστικαὶ καὶ γραφικαὶ παραστάσεις. Συστήματα καὶ μέθοδοι : ροτῆς ἐργασίας, πρωτοποποιήσις, προγραμματισμὸς, μέτρησις ἀποδόσεως. Θεωρία Γραφείου.

Ἡ οἰκο-ομικὴ ζωὴ τῶν ἐπιχειρήσεων (στοιχεῖα Οἰκονομικῆς Ὁργανώσεως). Ἡ σημασία τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως. Οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῶν ἐπιχειρήσεων. Τὸ κεφάλαιον ἀπὸ ἀπόψεως πηγῆς προελεύσεως. Αἱ οἰκονομικαὶ πράξεις κατὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς ἐπιχειρήσεως. Διαχειρίσις παγίου κεφαλαίου. Διαχειρίσις κυκλοφοροῦντος κεφαλαίου. Οἰκονομικὰ προγράμματα καὶ προγραμματισμένοι ἐλέγχοι. Διάθεσις κερδῶν. Ἀξιομειώσεις κεφαλαίου.

Ἡ Ἐμπορικὴ ὀργάνωσις (Ἄγορά. Διαφήμισις. Πώλησις). α') Ἄγοράι : Πολιτικὴ. Μηχανισμὸς. β') Διαφήμισις. Ἐκθέσις προθηκῶν. γ') Τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς πωλήσεως. Ἐμπορευματικὴ πολιτικὴ : προϊόν, διάμεσοι, τιμαί, ὄροι. Μελέται ἀγορῶν καταναλώσεως. Ὁ πωλητὴς καὶ τὰ προβλήματά του.

2. Ὁργάνωσις τῶν Ἐργοστασίων

Διδάσκει : ὁ τακτικὸς Καθηγητὴς κ. ΦΡΙΞΟΣ ΛΕΤΣΑΣ

Σκοποὶ καὶ κατευθύνσεις :

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος τούτου εἶναι νὰ προικίσῃ τοὺς σπουδαστὰς μὲ τὰς ἀπαραιτήτους γνώσεις διὰ τὴν ἰδρυσιν νέων βιομηχανιῶν ἢ τὴν μεταρρυθμίσειν, ἐπέκτασειν καὶ συγχρονισμὸν παλαιῶν τοιούτων ἢ, τέλος, τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Οὕτω, ἐξετάζονται αἱ βασικαὶ κατευθύνσεις, συμφῶνως πρὸς τὰς ὁποίας θὰ γίνῃ ἡ μελέτη ἐγκαταστάσεως νέας βιομηχανίας ἢ ἡ τροποποιήσις καὶ ἐπέκτασις ἤδη λειτουργουσῶν βιομηχανιῶν, ἢ

προσαρμογή τῶν ἐγκαταστάσεων πρὸς τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα, ἡ ἐκλογὴ ἐπαρκῶν χώρων ἐργασίας, ἡ κατανομὴ αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὴν πορείαν τῆς ἐργασίας, ἡ ἐξασφάλις συνεχοῦς λειτουργίας τῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ οἰκονομικῶν μεταφορικῶν μέσων, ἡ οἰκονομία χρόνου διὰ τῆς συστηματοποιήσεως τῆς πορείας τῆς ἐργασίας, ἡ ἐξεύρεσις καταλλήλων ἐργατικῶν χειρῶν, ἡ μεγίστη δυνατὴ προφύλαξις κατὰ δυστυχημάτων, ἡ παρακολούθησις τῆς ὑγείας τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν διὰ τῆς δημιουργίας εὐνοϊκῶν συνθηκῶν ἐργασίας καὶ εὐχαρίστου περιβάλλοντος, καί, τέλος, ἡ ἐπιδίωξις ἐνὸς ἀρίστου συγκροτήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐλαχίστων δαπανῶν.

Διάγραμμα διδασκαλίας.

Βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις. Τὸ πρόβλημα τῆς θέσεως τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων. Βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς μελέτης. Τύποι, διαστάσεις καὶ οἰκοδομικὰ στοιχεῖα τῶν βιομηχανικῶν κτιρίων. Χῶροι ἐργασίας, ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ ἐγκαταστάσεις. Φωτισμός, θέρμανσις καὶ ἀερισμός τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων. Αὐτοτελὴ σύνολα βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἐργάνωσις τῶν ἐργοστασίων. Διάρθρωσις τῆς ἐπιχειρήσεως (Τεχνική, Ἐμπορικὴ καὶ Παραγωγικὴ Διοίκησις). Τὸ προσωπικὸν τῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. Περὶ ἐντολῶν. Περὶ ἀποθηκῶν. Προετοιμασία καὶ κατανομὴ τῆς ἐργασίας. Ἐργασία ὑπὸ συνεχῆ ροῇ. Παρακολούθησις προθεσμιῶν. Προσδιορισμός τοῦ χρόνου ἀνά τεμαχίον.

Κατωτέρω παραθέτω ἐπίσης διάγραμμα τῆς διδασκομένης ὕλης εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου Καθηγητοῦ κ. Α. Παπᾶ ὑπὸ τὸν τίτλον :

Ἐργάνωσις Ἐργασίας καὶ Ἐργοστασίων

Ἐργάνωσις Ἐργοστασίων: Ἐκλογή χώρου καὶ θέσεως. Χωροταξικὴ μελέτη. Διαρρυθμίσις χώρων. Κτίρια. Φωτισμός. Θέρμανσις. Ἀερισμός. Ἀποχετεύσεις. Παραγωγή—διανομὴ ἐνεργείας, ὕδατος, πεπιεσμένου ἀέρος. Ἐκλογή καταλλήλων μηχανῶν. Θεμελίωσις μηχανῶν. Μέσα μεταφορᾶς. Ἐργάνωσις ἀποθηκῶν καὶ Γραφείων.

Ἐργάνωσις διοικήσεως εἰς ὅλην τὴν ἱεραρχίαν. Μέσα διοικήσεως καὶ παρακολουθήσεως. Τὸ διάγραμμα Gantt.

Ἐργάνωσις ἐργασίας: Προπαρασκευὴ, ἐκτέλεσις, παρακολούθησις καὶ ἔλεγχος κατασκευῶν. Ὑπολογισμός χρόνων. Συστήματα ὄρομισθίων.

Διάρθρωσις ἐργοστασίων: Καθήκοντα τῶν διαφόρων τμημάτων καὶ εἰδικώτερον τῶν γραφείων μελετῶν καὶ παραγωγῆς.

Βάσεις στατιστικῆς ἐργοστασίων.

Ὑπολογισμός κόστους: Μέθοδοι κατανομῆς δαπανῶν κατὰ εἶδος, θέσεις, φύσιν καὶ κατὰ φορεῖς κόστους. Ἐπίδρασις βαθμοῦ δραστηριότητος. Μέθοδοι ἀπολογισμοῦ καὶ προϋπολογισμοῦ κόστους.

Θέματα τῆς Ὀργανώσεως διδάσκονται ἐπίσης ὡς τμῆμα τῆς

Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὴν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Καθηγητοῦ κ. Ν. Φωτιᾶ. Εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. ἡ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ ἀποτελεῖ ἴδιαν ἔδραν μὲ θέματα διάφορα τῆς Ὁργανώσεως.

Ἀποτελεῖ εὐτύχημα ὅτι καὶ εἰς τὸν τόπον μας ἤρchiσε νὰ κατανοῆται ἡ ἀξία τῆς «Ὁργανώσεως» Πρέπει μὲ λύπην νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι ἡ ὀργάνωσις εἶναι ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποῦ ἐλλείπουν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἰδιωτικὴν καὶ ἰδίᾳ δημοσίαν ζωὴν. Παρήγορον ἐπομένως, ὅτι οἱ πάντες σήμερον ὁμιλοῦν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὀργάνωσεως. Δι' αὐτὸ νομίζομεν ὅτι αἱ ὀργανωτικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ διδαχθοῦν ἀκόμη καὶ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, πάντως δὲ εἰς τὰς λεγομένας σχολὰς τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως (ἐμπορικᾶς, τεχνικᾶς, γεωργικᾶς, οἰκοκυρικᾶς κ.τ.λ.). Εἰς τὰ ἀναγνωστικὰ βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολεῖου καὶ εἰς τὰ Νεοελληνικὰ Ἀναγνώσματα πρέπει νὰ προστεθοῦν κεφάλαια σχετικὰ μὲ τὰς Ὁργανωτικὰς ἀρχάς. Ἀκόμη καὶ εἰς τὰς «Ἐκθέσεις» οἱ Καθηγηταὶ πρέπει νὰ ἐπωφελοῦνται νὰ θέτουν θέματα σχετικὰ μὲ τὴν ὀργάνωσιν. Οὕτω πως θὰ δημιουργηθῆ ὀργανωτικὴ συνείδησις καὶ παράδοσις εἰς τοὺς νεοέλληνας, οἱ ὅποιοι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγαποῦν ν' ἀκοῦνε διὰ τὴν Ὁργάνωσιν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ τὴν ἐφαρμόζουν!

Νανὰ ΡΟΥΣΑ

Πτυχιούχος τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Γενικὴ πεποίθησις τῶν ἐργαζομένων πρέπει νὰ εἶναι ὅτι εἰς τὴν παραγωγικότητα ὀφείλεται τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως τῶν ἀμερικανῶν ἐργατῶν, ποῦ εἶναι τὸ ὑψηλότερον ἀπὸ τὰ ἐπίπεδα ἄλλων τῶν ἄλλων λαῶν.

M. S. Rodrigues

Ἡ ὀργάνωσις εἰς τὴν λύσιν τεχνικοῦ προβλήματος

M. ΠΡΙΜΕΝΤΑ

Ἡ ἀρτία κατάρτισις μας εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἐργοστασίων, τόσοσ ἀπὸ θεωρητικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ πρακτικῆς πλευρᾶς καὶ ἡ λαμπρά ἐνημέρωσις μας εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν μιᾶς βιομηχανίας, συνετέλεσεν ὥστε ἐξερχόμενοι τῆς Σχολῆς νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ προσφέρωμεν θετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας καὶ προώθησιν οὕτω τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Οἰκονομίας.

Πολλάκις ἐλέχθη ἀπὸ τῆς ἔδρας τῆς Σχολῆς ὅτι ἐκάστη ἐπιχειρήσις, συνεχῶς ἀντιμετωπίζει ποικίλα προβλήματα οἰκονομικῆς, ἐμπορικῆς, τεχνικῆς καὶ ὀργανωτικῆς μορφῆς, ἐπείγοντα ἢ μὴ, τακτικά ἢ ἔκτακτα. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἀναντίρρητον ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἀνά πᾶσαν ἡμέραν ἡ πρᾶξις ἀποδεικνύει.

Φυσικὰ εἰς ἕκαστον τῶν ἀναφουομένων προβλημάτων δέον νὰ ὑπάρχη καὶ ἡ λύσις του. Λύσις ἢ ὁποία εἶναι τόσοσ στενωῶς συνδεδεμένη μὲ λεπτομερείας. Αἱ λύσεις δὲ αὗται εἶναι χρήσιμοι δι' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐρευνᾷ τὸ ὅλον θέμα, καθ' ὅσον ἀνευ αὐτῶν δυσχερῶς ἂν μὴ οὐδόλως θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ὀρθὴν λύσιν.

Ἀπαιτεῖται λοιπὸν πολλάκις ἐπιστημονικὴ ἔρευνα εἰς ὅτι καλεῖται λεπτομέρεια, ἵνα διὰ τοῦ τρόπου τούτου δοθῇ ἡ κατάλληλος λύσις. Αὕτη αὕτη ἢ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἢ καλλίτερον ἢ μεθοδικὴ ἀνάλυσις παντός ἀναφουομένου προβλήματος μετατρέπει τὸ ἀγνωστον εἰς γνωστόν, διὰ τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ συνθέτου εἰς τὰ ἀναλυτικά του στοιχεῖα. Ὁ Καρτέσιος λέγει ὅτι οἰαδήποτε δυσχέρεια παντός πρὸς ἐξέτασιν προβλήματος ἀναλύεται εἰς τόσα λεπτομερειακὰ στοιχεῖα, ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς λύσιν του.

Τοιαύτη δυσχέρεια ἢ καλλίτερον παρόμοιον πρόβλημα ἀντιμετώπισα καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν εἰς τὴν ὁποίαν προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου. Τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶναι κυρίως ὀργανωτικόν καὶ ἔχει ὡς ἐξῆς:

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐπιχείρησιν ὑπάρχει μία μηχανὴ τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι ἡ ὑγρασις τῶν νημάτων. Δηλαδή διὰ τῆς μηχανῆς ταύτης ἐπιδιώκεται νὰ δοθῇ εἰς τὸ νῆμα ἢ κατάλληλος καὶ νόμιμος ὑγρασία ἢ ὁποία συνήθως κυμαίνεται εἰς τὸ 18,25 ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ἔριου.

Γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν Ἐμπορευματολογίαν ὅτι περισσότερο ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλην κλωστικὴν ὕλην τὸ ἔριον εἶναι ὑγροσκοπι-

κόν και δύναται νά απορροφήση μεγάλην ποσότητα υγρασίας. Τό άπλυτον έριον είναι δυνατόν νά απορροφήση μέχρι τών 40ο/ο τοῦ βάρους του υγρασίαν, χωρίς αἴτη νά γίνῃ ἀντιληπτή ἀπό τόν μὴ ειδικόν. Τό δέ καθαρόν δύναται νά απορροφήση υγρασίαν 18-20ο/ο τοῦ βάρους αὐτοῦ, με ἀτμοσφαιρικὴν υγρασίαν 75 ο/ο. Ἡ ὑγροσκοπικὴ αὐτὴ ἰδιότης τοῦ έρίου ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὸ εμπόριον τῶν έριών. Διὰ νά μὴ προκόπτουν διαφοραὶ μεταξύ εμπόρων εἰς τὰς μεγάλας ἀγοράς έριών τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουν ἐπίσημα ζυγιστήρια εἰς τὰ ὁποῖα καθορίζεται τὸ εμπορεύσιμον βάρος.

Ἡ υγρασία περὶ τῆς ὁποίας ὠμιλήσαμεν εἶναι ἐξωτερικὴ καὶ ξένη οὐσία γιὰ τὸ έριον. Ἐκτός ταύτης τὸ καθαρόν έριον περιέχει 7 10 ο/ο τοῦ βάρους του ὕδωρ ἀφυδατώσεως, τὸ ὁποῖον ὅταν ἀφαιρεῖται χάνονται ἰδιότητες καὶ κύριως ἡ εὐλυγισία τοῦ έρίου. Ὡς ἐκ τούτου ἡ θέρμανσις εἰς τὰ ξηραντήρια δὲν πρέπει νά εἶναι ὑπερβολικὴ καὶ πέραν τῶν 100—110° Κ. Τέλος ἡ υγρασία, ὡς αὐξάνουσα τὴν ἐλαστικότητα τοῦ έρίου καὶ τὴν ἀντοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰς μηχανικὰς ἐπεξεργασίας, ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν νηματοποίησιν.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, εἰς ὅλα τὰ έριοκλωστήρια διατηρεῖται ἡ τεχνικὴ υγρασία διὰ καταλλήλων ὑγραντικῶν μηχανῶν. Λόγω τῶν ὡς ἄνω ἰδιοτήτων τοῦ έρίου ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἡ συμβολὴ τῆς ἐν προκειμένῳ μηχανῆς εἰς τὴν ὅλην παραγωγικὴν διαδικασίαν τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι ἀσπράιτητος. Δὲν ἀποτελεῖ ὑπερβολὴν ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἡ ἀνωτέρω μηχανὴ εἶναι χρησιμωτάτη καὶ ὅτι ἀνευ ταύτης δὲν δύναται νά ἐργασθῆ ὁμολῶς μία έριοβιομηχανία. Πλὴν ὁμως καὶ ἡ ὑπαρξὶς μιᾶς τοιαύτης μηχανῆς ἐν τῇ βιομηχανίᾳ δὲν ἀποτελεῖ λύσιν τοῦ προβλήματος, ἐὰν παραλλήλως δὲν ἐκπαιδευθῆ καὶ τὸ κατάλληλον προσωπικόν καὶ γενικῶς ἐὰν δὲν ληφθοῦν τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα διὰ τὴν ὁμαλὴν τῆς λειτουργίαν.

Παρόμοιον τι συνέβη καὶ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν εἰς τὴν ἐργάζομαι. Παρ' ὅλον ὅτι ὑπῆρχε μηχανὴ ὑγράνσεως τῶν νημάτων αὐτῆ, ἐθεωρεῖτο παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὡς μὴ ὑπάρχουσα, λόγω τῆς μὴ ἱκανοποιητικῆς ἀποδόσεώς της. Πολλάκις παρέστην εἰς συζητήσεις τῆς Δ)σεως καὶ τῶν τεχνικῶν εἰς τὰς ὁποίας ἐξεφράζετο ἡ ἀπορία καὶ συγχρόνως ἡ δυσανασχέτησις τῆς Δ)σεως διὰ τὴν μὴ καλὴν λειτουργίαν τῆς μηχανῆς, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦτο νά ζημιούται καθημερινῶς ἡ ἐπιχειρήσις, ἀφοῦ φυσικὰ τὰ ἐξαγόμενα νήματα δὲν εἶχον τὸ κανονικόν βάρος.

Ἦρχισαν ὅθεν νά καταβάλλωνται ἐνέργειαι πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος. Μεταξὺ τῶν ἐνεργειῶν ἦτο καὶ ἡ ἀποστολὴ δείγματος τοῦ χρησιμοποιουμένου ὑγρολύτου διὰ τὴν διατήρησιν τῆς υγρασίας τῶν νημάτων εἰς τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ οἶκον, ὅστις παράγει τὸ χημικόν τοῦτο προϊόν. Ἡ ἀπάντησις τοῦ οἴκου ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Τὸ δείγμα τοῦ ὑγρολύτου ὑπερ μᾶς ἀπεστείλατε ὑπεβλήθη εἰς ἀκριβῆ ἐξέτασιν, ἐξ ἧς προέκυψε μετὰ βεβαιότητος ὅτι τὸ ὁ-

λικόν είναι αναλλοίωτον. Δέν δυνάμεθα νά ἐννοήσωμεν διατί δέν σᾶς είναι δυνατόν νά διατηρήσητε τήν ὑγρασίαν τῶν νημάτων δια τοῦ ὑγρολύτου ὅπερ σᾶς ἐπρομηθεύσαμεν. Φανταζόμεθα ὅτι ἐναποθηκεύετε τὰ νήματα σας εἰς πολύ ξηρόν μέρος, ἔνθα ἡ ὑγρασία διαφεύγει ἐκ νέου. Δέον νά καταβληθῆ προσοχή εἰς τὸ γεγονός ὅτι τὰ νήματα δέον νά ἐναποθηκεύωνται εἰς μέρος οὔτε πολύ ξηρόν, οὔτε πολύ ὑγρόν, καθ' ὅτι νήματα ὑγραθέντα δια τοῦ ὑγρολύτου εἶναι ὑγροσκοπικά ἤτοι ἀπορροφοῦν ὑγρασίαν. Δέν γνωρίζομεν τὰ μέσα ἐναποθήκευσεώς σας, ἀλλά σᾶς συνιστῶμεν νά ἀναγάγετε τὰ μάλλινα νήματά σας εἰς ὑγρασίαν 21 ο)ο ὅπερ δύνασθε νά πράξητε ἀνευ δισταγμοῦ, καθ' ὅτι τὸ ὑγρολυτικόν παρασκευασμά μας ἔχει τήν ιδιότητα νά ἐμποδίζῃ τήν εὐρωτίασιν. Κατόπιν θά προσέξητε ἵνα τὰ νήματα διατηρῶσιν ὑγρασίαν 19 ο)ο. Ἐπίσης συνιστῶμεν νά προσδιορίζητε τήν ὑγρασίαν τῶν νημάτων σας προτοῦ τὰ ὑγράνετε με τόν ὑγρολύτην».

Ἡ ἀπάντησις αὕτη ἀτυχῶς δέν συνέβαλεν εἰς λύσιν τινα. Δι' ὃ καί ἡ τεχνική Δ)σις τῆς Ἐπιχειρήσεως ἤρχισεν νά ἐφαρμόζη πρακτικούς τρόπους ὑγράνσεως τῶν νημάτων, περιορίσασα τήν χρησιμοποίησιν τῆς ὑγραντικῆς μηχανῆς.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀπεφάσισα ὅπως ἐξετάσω ἐνδελεχῶς τὸ ζήτημα, βεβαίως οὐχὶ ἀπὸ τεχνικῆς πλευρᾶς, ἀλλὰ ἀπὸ Ὀργανωτικῆς καθαρῶς τοιαύτης. Ἐπεσκέφθην πολλάκις κατὰ τὰς ἐλευθέραις ὥραις τῆς ἐργασίας μου τὸν παραγωγικόν χῶρον ὅπου ἦτο ἐγκατεστημένη ἡ ἐν λόγῳ μηχανή.

Τὸ πρᾶγμα δέν ἦτο εὐκόλον. Εἶχον ἔμπροσθέν μου μίαν μάλλον πολύπλοκον μηχανήν τῆς ὁποίας ἔπρεπε νά ἐννοήσω τήν συγκρότησιν καὶ τὸν τρόπον λειτουργίας τῆς μηχανῆς ἐν τῷ συνόλῳ τῆς (!).

Ἦρχισα νά ἐξετάζω κεχωρισμένως τὰ ἀπλούστερα μέρη ἐκ τῶν ὁποίων ἀπετελεῖτο ἡ μηχανή, ταυτοχρόνως νά μελετῶ τὴν θέσιν ἐκάστου μέρους καὶ τὴν συμβολήν του εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς ἄνω μηχανῆς.

Παραλλήλως ἤρχισα νά μελετῶ καὶ τὸν τρόπον τῆς ὑγράνσεως τῶν νημάτων ὑπὸ τῆς μηχανῆς καθὼς καὶ τὴν ὑγρασιν, ποιότητα καὶ ποσότητα τῶν νημάτων. Κατόπιν πολυήμερου μελέτης ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου διεπιστώθησαν τὰ κάτωθι :

α) Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγίνεν ἀμέσως ἀντιληπτὸν ἦτο ἡ μὴ ὑπαρξίς μονίμου ἐργάτου ἀσχολουμένου με τὸν χειρισμὸν τῆς μηχανῆς. Ὁ ἐκάστοτε ἀναλαμβάνων ἐργάτης τὸν χειρισμὸν ταύτης οὐδεμίαν γινῶσιν εἶχε περὶ τοῦ τρόπου λειτουργίας τῆς μηχανῆς.

β) Αἱ ὑπὸ ὑγρασιν ἐκάστοτε ποιότητες ἦσαν τελείως διαφορε-

1. Τοῦτο ἀποδεικνύει πόσον δίκαιον ἔχει ἡ Σχολή μας προσπαθοῦσα νά ἐνημερώσῃ τοὺς ὀπουδαστάς της εἰς τὴν τεχνικὴν λειτουργίαν τῶν Ἐργοστασίων διὰ τῶν μαθημάτων τῆς Μηχανογνωσίας καὶ Ἡλεκτροτεχνίας.

τικαί, ἀλλά καί ἐκτός τούτου τὸ πάχος τῶν νημάτων ἦτο διάφορον. Ἄρα ἐκάστη κατηγορία νήματος ἐπιδέχεται ἢ μὴ τόσων ποσότητα ὑγρολύτου ἀναλόγως πρὸς τὸ πάχος αὐτοῦ.

γ) Ὅτι αἱ διαστάσεις τῶν μασουρίων ἦσαν ἀκανόνιστοι.

δ) Ὅτι ἡ ταχύτης τῆς κινουμένης ταινίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐτίθεντο αἱ ὑπὸ ὕγρανσι ποσότητες νήματος ἦτο πάντοτε ἡ αὐτή.

ε) Δὲν ὑπῆρχον ὀδηγίαι χρησιμοποίησεως τοῦ ὑγρολύτου. Πάντα ἐγένοντο πρακτικῶς καὶ μάλιστα ἀναλόγως πρὸς τὰς διαθέσεις τοῦ χειριστοῦ τοῦ μηχανήματος.

Αἱ ἀνωτέρω περιπτώσεις μᾶς ἀπησχόλησαν ἰδιαίτερος διότι ἀντελήφθημεν τὴν σοβαρότητα των. Εἰς τὰ σημεῖα ὅμως εἰς ἃ ἐδειξαμεν περισσότερο ἐνδιαφέρον ἦσαν :

α) Ἡ ἐξέτασις τῆς ἐκάστοτε ὑγραינוμένης ποιότητος νήματος. Ὑπεδείξαμεν ὅτι πρέπει ἐκάστη ποιότης νήματος νὰ ἀπορροφᾷ ὠρισμένην ὑγρασίαν. Κατόπιν τούτου συνετάγη ὑπὸ τῶν τεχνικῶν πρίαξ ὅστις περιεῖχε τὰ νούμερα νημάτων, ὑποδεικνύων εἰς ποίαν ὑγρασίαν δεόν νὰ ὑποβληθοῦν ἕκαστον τούτων. Αὐτὸν τὸν πίνακα ἐχρησιμοποιοῦν ὁ ἐπὶ τούτου ἐκάστοτε εἰδικευθεὶς ἐργάτης.

β) Ὅτι ἔπρεπε διὰ παντὸς τρόπου νὰ ρυθμισθῇ ἡ ταχύτης τῆς κινουμένης ταινίας.

Παρ' ὅλον ὅτι ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς μηχανῆς μία διάταξις ἀξομειώσεως τῆς ταχύτητος τῆς ἀτέρμονος ταινίας, δυστυχῶς ταύτην δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσουν οἱ ἐπιβλέποντες τὸ μηχανήμα. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτυχάνετο ἡ αὐξήσις τῆς ταχύτητος τῆς κινουμένης ταινίας εἰς νήματα μεγάλου πάχους καὶ μικρᾶς διαμέτρου τοῦ μασουρίου, ἐμειώνετο δὲ ἡ ταχύτης, ὅταν ἐπὶ τῆς ταινίας ἐτίθεντο νήματα μὲ μικρὸ νούμερο καὶ ὅταν ἡ διάμετρος νήματος μαζί καὶ μασουρίου ἦτο μεγάλη. Ὑπέδειξα τὴν ἐπαναλειτούργειαν τοῦ ἐν λόγῳ συστήματος τῆς ἀξομειώσεως τῆς ταχύτητος τῆς ταινίας, διότι ἀντελήφθη τὴν ἐπιζημίαν ἐπίδρασιν ὅπου εἶχεν γενικῶς ἐπὶ τῆς ὑγράσεως τῶν νημάτων.

Ἐπρεπε ὁπωσδήποτε ἡ ἐπιχειρήσις ν' ἀποκτήσῃ, καὶ μάλιστα ταχέως, ὀδηγὸν χρησιμοποίησεως τοῦ ὑγρολύτου. Ἀμέσως ἐστάλη ἢ σχετικὴ ἐπιστολὴ εἰς τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ οἶκον τὸν παράγοντα τοῦτον.

Μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὅλων τῶν ἀνωτέρω ὑποδείξεων, ὡς ἐκ θαύματος, ἡ ἐπιτυχία τῆς ὑγρασίας ἦτο ἀρίστη. Γενομένης ἐπιστημονικῆς δειγματοληψίας τῶν ὑγραθέντων νημάτων καὶ τεθέντων εἰς ἐπανειλημμένας ὑγροσκοπικὰς ἐξετάσεις, ταῦτα ἀπέδωσαν τὴν κανονικὴν καὶ νόμιμον ὑγρασίαν. Ἀλλὰ δυστυχῶς μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου ἤρχισαν καὶ πάλι τὰ παράπονα τῆς πελατείας διὰ τὴν ἀνώμαλον ὑγρασίαν τῶν νημάτων. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο κατεβλήθη προσπάθεια πρὸς ἐντοπισμὸν τοῦ ὅλου προβλήματος.

Πρὸς στιγμὴν ἠγνοήθη ἡ ὕπαρξις τῆς ὑγραντικῆς μηχανῆς διὰ νὰ δυνηθῶμεν μ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἐρευνησῶμεν κάθε τι πού παρεμβάλλετο μετὰ τὴν ὕγρανσιν καὶ μέχρι παραδόσεως τῶν νημάτων εἰς τὸν πελάτην.

Εἰς ὁλόκληρον τοῦτο τὸ στάδιον ἀπὸ τῆς ὑγράνσεως δηλαδὴ τῶν νημάτων μέχρι καὶ τῆς παραδόσεως τούτων εἰς τὴν πελατεῖαν μεσολαβοῦσε μίᾳ ἀποθήκευσις τῶν συσκευασμένων προϊόντων οὐχὶ εἰς κατάλληλον χῶρον. Ἐμελετήσαμεν τὸ θέμα βάσει τῶν διδαχθέντων εἰς τὴν «Ὁργάνωσιν τῶν Ἐργοστασίων» ἐπέισθημεν ὅτι τοῦτο συντελοῦσε εἰς τὸ νὰ διαφεύγει ἐκ νέου ἢ ὑγρασία, λόγω τῶν δημιουργουμένων ρευμάτων ἀέρος ἐντὸς τῆς ἀποθήκης. Ρυθμισθέντος καὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποθήκης εὐρέθημεν πρὸ τῆς τελικῆς καὶ μάλιστα ἱκανοποιητικῆς λύσεως τῆς ὑγράνσεως τῶν νημάτων. Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον χρήζει ἰδιαιτέρας προσοχῆς, εἶναι τὸ περιεχόμενον τῆς ληφθείσης ὀδηγίας χρησιμοποιοῦμενος τοῦ ὑγρολύτου.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων —ἔγραφεν ἡ ὀδηγία— μόνον ταῦτα δὲν δύνανται νὰ σᾶς ὀδηγήσωσι εἰς ἱκανοποιητικὴν λύσιν ἐὰν προηγουμένως δὲν ἐξετάσετε τὰ ἑξῆς, σχετικῶς μὲ τὴν ὑγρασιν τῶν νημάτων.

α) Ὅτι ὄλαι αἱ ποιότητες τῶν νημάτων δὲν εἶναι ὀρθόν νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν αὐτὴν ὑγρασιν.

β) Εἰς τὴν ὑγρασιν τῶν νημάτων νὰ ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ διαστάσεις τῶν μασουρίων πρέπει νὰ εἶναι αἱ αὐταί. Ἀνατιλαμβάνεσθε γράφουν ὅτι ἡ ριπτομένη ποσότης ὑγρολύτου πρέπει νὰ αὐξάνη σὲ τοιαύτας περιπτώσεις διὰ τὰ νὰ βαίνει ἀποτελεσματικὴ ἡ ὑγρασις. Ἀλλως ἡ ὀλίγη ριπτομένη ὑγρασία δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μπομπίνας.

Ἐπικολούθησαν καὶ ἄλλαι ὑποδείξεις ὅμοιαι μὲ ἐκείνας ὅπου ἡμεῖς εἶχομεν ἀναφέρει.

Οὐδεὶς ἀσφαλῶς ἐφαντάζετο ὅτι ἡ λύσις ἐνὸς τοιοῦτου προβλήματος ἦτο δυνατόν νὰ εἶναι ἐξηρητημένη, ἀπὸ τοιαύτας λεπτομερείας.

Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς ἐφαντάζετο ὅτι θὰ ὑπῆρχεν τοιαύτη ταυτότης ἀντιλήψεως.

Εὐλόγως λοιπὸν τώρα γεννᾶται τὸ ἐρώτημα. Μήπως ἡ λύσις αὕτη ἀποτελεῖ ἓν τυχαῖον γεγονός; Ἀσφαλῶς ὄχι; Τί εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνο ποὺ δημιούργησε τὴν ταυτότητα τῶν ἀντιλήψεων;

Ἐντὶ τῆς θεωρητικῆς Φιλοσοφίας, γράφει ὁ Καρτέσιος, τὴν ὁποίαν διδάσκουν τὰ σχολεῖα, ἠδυνάμεθα νὰ ἀνεύρωμεν μίαν πρακτικὴν διὰ τῆς ὁποίας λαμβάνοντες γινῶσιν τῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἔργων τοῦ πυρός, ἀέρος, ἀστρων καὶ ὄλων τῶν σωμάτων ἅτινα μᾶς περιστοιχίζουσιν, θὰ ἦδυνάμεθα νὰ καταστῶμεν κύριοι καὶ κάτοχοι τῆς Φύσεως».

ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ ΠΡΙΜΕΝΤΑΣ
Πτυχιούχος τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας

I

DE PROFUNDIS:

«*Από τὸ κεφάλι μυρίζει τὸ ψᾶρι*»

Ἡ διεύθυνσις εἶναι μία πνευματικὴ δραστηριότης. Καλὴ διεύθυνσις προφανῶς μόνον ἀπὸ καλὸ μυαλὸ μπορεῖ νὰ προέλθῃ.

Κακὴ πνευματικὴ προσαρμογὴ σημαίνει κακὴ διοίκησις. Διευθύνται γκρινιάρηδες καὶ μικροπρεπεῖς, κακῆς διαθέσεως εἶναι θύματα κακῆς πνευματικῆς προσαρμογῆς.

Εἶναι ὄντως ἄρρωστοι ἄνθρωποι. Χρειάζονται βοήθειαν καὶ ὄχι καταδίκην. Μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἀντιλαμβάνονται τὸ γεγονός ὅτι εἶναι κακῶς προσηρμοσμένοι.

Ὁ δόκτωρ Menninger λέγει ὅτι ἡ ἐπιστήμη τῆς ψυχιατρικῆς παρακωλύεται ὑπὸ τῆς τάσεως ὅπως κρίνει καὶ κακῶς διερμηνεύει ἀσυνήθεις ἀνθρωπίνους τρόπους συμπεριφορᾶς, ἀντὶ νὰ ἀναζητήσῃ μῆπως ὑπάρχει ἔνδειξις κακῆς προσαρμογῆς. Τοῦτο, λέγει, ἐξ Ἰσου ἰσχύει ὅταν κατακρίνομεν τὸν στρατιώτην, ὅστις λιποψυχεῖ κατὰ τὴν μάχην, τὸν ὑπάλληλον ὅστις ἔρχεται καθυστερημένος, τὸ ἀφεντικὸ πού εἶναι ὑπερευέξαπτον καὶ τὸν νεαρόν ὅστις κλέβει.

Ἐφ' ὅσον οὐδεὶς ἄνθρωπος ζεῖ κλεισμένος εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ ἐπιδρᾷ καὶ ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντός του, ἡ ψυχιατρικὴ εἶναι κοινωνικὴ ὅσον καὶ ἱατρικὴ ἐπιστήμη.

Εἰς πολλὰς βιομηχανίας θὰ εὕρητε σήμερον ψυχιάτρους, μόνιμως ἀπασχολουμένους καὶ πολλὰ Πανεπιστήμια παρέχουν εἰς τοὺς σπουδαστάς των μαθήματα πνευματικῆς ὑγιεινῆς.

Ὅτι ἀνεγνωρίσθη ὡς ὀρθὸν διὰ τὸν στρατόν, εἶναι ἐξ Ἰσου ἀληθὲς διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὴν βιομηχανίαν. Εἰς τὸν στρατὸν ἔμαθαν ὅτι ὑπάρχουν τρεῖς κύριοι παράγοντες διὰ τὴν διατήρησιν τῆς πνευματικῆς ὑγείας: Πρῶτον, τὸ καὶ σπουδαιότερον, ἡ ποιότης τῆς ἡγεσίας. Αἱ πράξεις τοῦ ἀφεντικοῦ ἔχουν μεγαλυτέραν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὑγείας τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ ὅ,τι συνήθως ὑποθέτομεν.

Δεύτερον, δεόν νὰ ἀναπτυχθοῦν θετικαὶ καὶ ὀρθολογικαὶ ἀντιλήψεις ἔναντι τοῦ ἔργου, πού πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ. Ὁ ὑγιῆς ἐργάτης πρέπει νὰ ἀγαπᾷ τὴ δουλειά του.

Τρίτον, εἶναι οὐσιώδεις ὅπως ὁ ἐργάτης συνταυτίζεται μὲ τὴν μονάδα του, νὰ αἰσθάνεται ὅτι ἀποτελεῖ ὑπολογίσιμον μέλος τῆς ομάδος του. Πρέπει νὰ αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν καὶ νὰ εὕρῃ ἀσφάλειαν, ὄντας μέρος τῆς. (H. Arth. Hopf.: *Psychiatry Needed in Management*) (1).

1. Dr. H. A. Hopf (1882-1949), *Διεθνὺς φήμης Ἀμερικανὸς ὀργανωτῆς, πρωτοπόρος εἰς τὴν ὀργάνωσιν γραφείου καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν ὀργάνωσιν*.

* * *

Ὡς ἤδη ἐτόνισα ἡ συμβολὴ τοῦ ψυχολόγου θεωρεῖται ὡς πρώτης ἀνάγκης εἰς τὸ ἐργοστάσιον διὰ τὴν ἀποσκοράκισιν τῶν πνευματικῶν ἐμποδίων, τὰ ὅποια παρακωλύουν τὸν ἐργάτην ὅπως ἀποδώσῃ τὸ καλύτερόν του.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἐγένετο καλὴ ἐργασία, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν ἐργατῶν, τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν ἐργασίας, καὶ τὴν ἐξασφάλισιν συνεργασίας μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν. Πολὺ ὀλιγότερα ὅμως ἐγένοντο ἀναφορικῶς μὲ μίαν μικροτέραν ὁμάδα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἣτις ἀπαρτίζει τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐπιχειρήσεως. Ἐνταῦθα ὑπάρχει γόνιμον πεδίον διὰ τὸν ψυχολόγον, ἀν καὶ τοῦτο παρουσιάζει περισσοτέρας περιπλοκάς καὶ δυσκολίας παρά προκειμένου περὶ τῶν ἐργατῶν.

Ἐπιπλέον ὅμως κάποια παρηγορία ὅταν πληροφορηθῶμεν ὅτι ἐάν ἡ ἐπίδρασις τοῦ ψυχολόγου ἐπενεργεῖ ἀμέσως ἐπὶ καὶ μέσῳ τῆς Διευθύνσεως, τότε τελικῶς βελτιώνει ὄχι μόνον μίαν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ ὅλην τὴν ἐπιχείρησιν.

Ὁ ψυχολόγος δύναται νὰ παράσχη ἀξιόλογον ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ὑπευθύνους διὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπιχειρήσεως, βοηθῶν αὐτοὺς ὅπως κατανοήσουν ἀλλήλους καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς καὶ ἀπομακρύνουν τὰ πνευματικὰ ἐμπόδια, τὰ ὅποια τοὺς δυσχεραίνουν εἰς τὸ ἔργον των.

Ὁ ψυχολόγος ἐν τούτοις δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ ἀριστα ἀποτελέσματα ἀνεῦ τῆς βοηθείας τοῦ ὀργανωτοῦ, ὅστις θὰ τῷ χορηγήσῃ τὸ σχέδιον δράσεως καὶ τὴν τεχνικὴν παρακολούθησιν τῆς σημειουμένης προόδου κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου.

Συνεργαζόμενοι ὁ ψυχολόγος καὶ ὁ ὀργανωτὴς θὰ καταστοῦν ἱκανοὶ ὅπως ἐφαρμόσουν ἐπιτυχῶς τὴν ἐμπειρον γνῶσιν των εἰς τὰ άτομα τὰ ὅποια προΐστανται τῶν τυχῶν τῆς βιομηχανίας καὶ ἐλέγχουν τὰς τύχας τῶν ἐργατῶν. (W. Clark: Methods to free Creative brains in industry) (1).

I. A. X.

νωσιν τῶν συμβούλων-ὀργανώσεων. Μὲ ποικιλότητα ἐνδιαφέροντᾶ ἐν τῇ καθ' ὅλην ὀργανώσει, φιλόσοφος καὶ πραγματοποιός, παιδαγωγός καὶ μαχητὴς ὑπὲρ τῆς ὀργανωτικῆς ἰδέας, ἐθλωρεῖτο ὡς εἰς τῶν πλέον μορφωμένων ὀργανωτῶν τῆς ἐποχῆς μας Ἰδρυσε καὶ ἐνεψύχωσε τὸ Hopf Institute of Management, κέντρον ὀργανωτικῶν ἐρευνῶν, τὸ ἐπρόϊκος μὲ τὴν πληροτέραν βιβλιοθήκην συγγραμμάτων ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ τὸ συντηρεῖ δι' ἐξόδων του.

1. W. Clark Ἰδρυτὴς καὶ κύριον μέλος τοῦ ὀργανωτικοῦ Οἴκου Wallace Clark and Company. Κέκτηται ὑπὲρ εἰκοσιπενταετῆ πείραν ὀργανώσεως ποικίλων ἐπιχειρήσεων μικρῶν καὶ μεγάλων, ἰδιωτικῶν καὶ κρατικῶν, ὡς καὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ συμβουλαὶ τῶν ἐζητήθησαν καὶ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1936 διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν Τελεσιῶν. Συγγραφεὺς τοῦ γνωστοῦ βιβλίου τὸ «ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ GANTT».

Μόνο για σήμερα

(Κανόνες επίτυχίας στη ζωή)

— Μόνο για σήμερα θα προσπαθήσω να ζήσω χωρίς φροντίδα όπως λύσω με μιὰς τὸ πρόβλημα τῆς ὅλης ζωῆς μου. Εἶμαι ἱκανὸς νὰ καταβάλω μέσα σὲ 12 ὥρες τέτοιες προσπάθειες, πού θὰ μὲ ἐτρόμαζαν ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τις ἐξακολουθῆσω σὲ ὅλη μου τὴ ζωὴ.

— Λοιπὸν γιὰ σήμερα θὰ εἶμαι εὐτυχημένος, παραδεχόμενος ὅπως τὸ βεβαιώνει κι' ὁ Ἄβραμ Λίνγκολν, ὅτι οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι τόσοσ περιῖπου εὐτυχεῖς, ὅσο ἀπεφάσισαν νὰ εἶναι.

— Μόνο γιὰ σήμερα θὰ προσπαθήσω νὰ δυναμώσω τὸ πνεῖμα μου μαθαίνοντας κάτι χρήσιμο καὶ διαβάζοντας μερικὲς σελίδες πού χρειάζονται προσπάθεια σκέψης καὶ προσοχῆς.

— Μόνο γιὰ σήμερα θὰ προσαρμοσθῶ πρὸς τὴν πραγματικότητα, ἀντὶ νὰ θέλω νὰ προσαρμοσθῶ πρὸς τὶς ἐπιθυμίες μου.

— Μόνο γιὰ σήμερα θὰ γυμνάσω τὴν ψυχὴ μου κατὰ τρεῖς τρόπους : Θὰ κάμω μιὰ καλὴ πρᾶξι, χωρὶς νὰ τὸ μάθη κανεὶς. Θὰ ὑποχρεώσω τὸν ἑαυτὸ μου νὰ κάμῃ γιὰ ἐξάσκηση τουλάχιστον δυὸ πράγματα, πού δὲν τὸν εὐχαριστοῦν. Καὶ ἐὰν ὁ ἐγωῖσμός μου πληγωθῆ, δὲν θὰ τὸ δεῖξω σὲ κανένα.

— Μόνο γιὰ σήμερα θὰ περιποιηθῶ τὴν ἐμφάνισή μου, θὰ φέρωμαι εὐγενικά. Θὰ ἀπαγορεύσω εἰς τὸν ἑαυτὸ μου νὰ κύμῃ τὴν παραμικροτέραν ἐπίκρισιν καὶ δὲν θὰ προσπαθῆσω νὰ διορθώσω ἄλλον ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μου.

— Μόνο γιὰ σήμερα θὰ καθορίσω τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ χρόνου μου. Ἴσως νὰ μὴν ἀκολουθῆσω τὸ πρόγραμμα κατὰ γράμμα, θὰ προφυλαχθῶ ὅμως ἀπὸ δύο πληγὰς : τὴν βισσύνη καὶ τὴν ἀναποφασιστικότητα.

— Μόνο γιὰ σήμερα θὰ παραχωρήσω εἰς τὸν ἑαυτὸ μου μισὴ ὥρα, γιὰ νὰ σκεφθῶ στὴ μοναξιά. Καὶ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ θὰ προσπαθῆσω νὰ ἰδῶ τὴν ζωὴν μου ἀπὸ καλύτερη πλευρὰ.

— Μόνο γιὰ σήμερα δὲν θὰ φοβηθῶ τίποτε. Ξεύρω ὅτι ὁ κόσμος θὰ μοῦ δόσῃ μὲ ὅσο μέτρο τοῦ ἔδωκα.

(K. Holmes ἀπὸ τὸ Selection du Readers' Digest)

ΧΡΥΣΑ ΒΕΠΗ

— Τὸ ταλέντο μπορεῖ μὲ τὸν καιρὸ νὰ συγχωρεθῆ ἀπὸ τοὺς μετρίους ἀνθρώπους. Ἡ μεγαλοφυΐα ποτέ.
Byron

— Ἰδιοφυΐα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὁ ἄνθρωπος ἐξουσιάζει. Μεγαλοφυΐα, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐξουσιάζει τὸν ἄνθρωπον.
Lowell

— Κάνοντας τὸ καλὸ χωρὶς νὰ ἀναμένεις ἀνταπόδοση, οὐδέποτε θὰ ἀπογοητευθῆς.
I. X.

— Διὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀγάπη τῆς δικαιοσύνης ὀφείλεται εἰς τὸν φόβον μήπως ὑποστοῦν ἀδικίας. La Rochefoucauld

— Ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος δὲν κρατᾷ μυστικά ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, ἢ δὲν ἔχει μυστικά, ἢ δὲν ἔχει γυναῖκα.
G. Wells

— Ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ ἀπασχόλησις εἶναι οἱ δύο ἰατροὶ τοῦ ἀνθρώπου.
Rousseau

— Ἐκλεξε νὰ τιμωρῆς μᾶλλον τὰς ὀρέξεις σου, παρά νὰ τιμωρῆσαι ὑπ' αὐτῶν.
Tyrius Maximus

— Τὸ μόνον βέβαιον σχετικῶς μὲ τὴν τύχην, εἶναι ὅτι θὰ ἀλλάξῃ.
Mizner

— Ὁ λόγος τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀνθρώπου ποὺ κυττάζει τὴν ἰουλειά του εἶναι διότι σὲ τοῦτο ἔχει πολὺ ὀλίγους ἀνταγωνιστάς.
Amon

— Εἶναι εὐκόλο νὰ εὐρίσκης λόγους διατὶ πρέπει οἱ ἄλλοι νὰ ἔχουν ὑπόμονή.
X

— Αἱ διαμάχαι δὲν θὰ διαρκοῦσαν τόσο πολὺ, ἐὰν τὸ λάθος ἦτο μόνον ἀπὸ τὴν μίαν πλευράν.
La Rochefoucauld

— Ἡ λογικὴ εἶναι ἡ ἀνατομία τῆς σκέψεως.
Locke

— Ἡ πείρα εἶναι ἡ μόνη προφητεία τοῦ σώφρονος ἀνθρώπου.
Lamark

Ἐὰν ἡ ἐπιτυχία εἰς τὴν ζωὴν φθάσῃ πολὺ ἀργά, δημιουργεῖ περισσότερὰν λύπην παρά ἀπολαύσεις.
Amon

— Εἰς μίαν κατάστασιν ἀναρχίας, ἡ δύναμις εἶναι τὸ μέτρον τῆς δικαιοσύσεως.
Lucan

— Εὐλόγημένος ὅστις δὲν ἀναμένει τίποτε, διότι ποτέ δὲν θὰ ἀπογοητευθῆ.
Pope

— Ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἐνὸς πολιτικοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐνὸς πολιτικάντη συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὁ πρῶτος σκέπτεται ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος, ἐνῶ ὁ δεύτερος ὅτι τὸ Κράτος ἀνήκει εἰς αὐτόν.
Amon

— Ἡ ἐπιτυχία εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ μίαν χημικὴν σύνθεσιν ἀνθρώπου καὶ στιγμῆς.
Guedalla

— Ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει νὰ γίνεταί σοφός, ἀφ' οὗτου ἀναγνωρίζει ὅτι δὲν εἶναι πλέον ἀπαραίτητος.
Byron

— Τὸ μουσικὸ τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν συνομιλίαν συνίσταται εἰς τὸ νὰ εἶσαι ἱκανὸς νὰ διαφωνῆς, χωρὶς νὰ γίνεσαι δυσάρεστος.
Amon

— Τέχνη εἶναι ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου. Φύσις εἶναι ἡ τέχνη τοῦ Θεοῦ.

— Οἱ φρόνιμοι διδάσκονται ἀπὸ τὰ λάθη τῶν ἄλλων. Οἱ ἄφρονες ἀπὸ τὰ ἰδικά των.
Amon

— Ἡ πείρα δὲν ἔχει ἠθικὴν ἀξίαν. Συνήθως εἶναι ἡ ὀνομασία, τὴν ὁποίαν δίδομεν εἰς τὰ σφάλματά μας.
X.

— Τύχη εἶναι ἰσως τὸ ψευδώνυμον τοῦ Θεοῦ, ὅταν δὲν χρειάζεται νὰ ὑπογράψῃ.
Anatole France

— Διὰ δύο πράγματα δὲν πρέπει νὰ θυμώνομε. Γιὰ ὅτι μποροῦμε νὰ κάνομε καὶ γιὰ ὅτι δὲν μποροῦμε.
Publicus Jurus

— Ἐνα πρόσωπον εἶναι ἐνοχλητικὸ ὅταν ὀμιλῇ, ἐνῶ ἐπιθυμοῦσε νὰ ἀκούῃ.
Berce

— Ἐὰν ἔχῃς ἰσχυρὰν πίστιν, δύνασαι νὰ ἐπιτρέψῃς εἰς ἑαυτὸν τὴν πολυτέλειαν τοῦ σκεπτικισμοῦ.
Bowley

— Ἡ κατάλληλος μνήμη δι' ἕνα ἡγήτορα εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία γνωρίζει τί νὰ ἐνθυμεῖται καὶ τί νὰ λησμονῇ.
Morley

— Ἡ δυσἀρέσκεια προέρχεται συχνότερον ἀπὸ τὰς ἐπιθυμίας μας παρὰ ἀπὸ τὰς ἀνάγκας μας
Amon

— Μερικοὶ φαίνονται μεγάλοι, διότι οἱ σύντροφοὶ των εἶναι μικροί.
Johnson

— Ἡ ἐλευθερία δὲν κατέρχεται πρὸς τοὺς λαούς. Οἱ λαοὶ ἀνέρχονται πρὸς αὐτήν. Εἶναι μία εὐλογία, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ κερδίσωμεν, προτοῦ δυνηθῶμεν νὰ τὴν ἀπολαύσωμεν.

— Τὸ μουσικὸν τῆς ἱκανοποιήσεως εἶναι νὰ γνωρίζῃς νὰ ἀπολαμβάνῃς ὅτι ἔχεις καὶ νὰ εἶσαι ἱκανὸς νὰ ἀποβάλλῃς κάθε ἐπιθυμίαν, διὰ πράγματα πού δὲν μπορεῖς νὰ φθάσῃς.
Lin Yurtane

Τὰ λουστράκια τῆς Κορίνθου καὶ ἡ ὀργάνωσις!

Α. ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Φωνές—κακὸ—κίνηση—φασαρία! Ὁ δεκανέας Δρακωνάκης δίνει διαταγὲς στὰ κουρεμμένα «Γιαννάκια» γιὰ τὴν ἐπιθεώρηση.

Ὁ λοχίας Δάβαρης, μιά σβούρα δεξιά—ἀριστερά μέσα στὸ θάλαμο, ἀκούρατος καὶ ἀσταμάτητα, παρατηρεῖ ὄλους καὶ προτρέπει γιὰ δουλειά.

Νευρικότητα παντοῦ. Κανένας δὲ μένει χωρὶς ν' ἀπασχολεῖται μὲ κάτι: Ἐδῶ καθαρίζουν τὰ κρεββάτια, πιὸ κάτω τὰ παράθυρα, ἄλλοι βασανίζουν τὰ ὄπλα τους

μὲ τοὺς σκoiνοκαθαρητῆρες καὶ δίπλα μου ἕνας κοντὸς ἀδύνατος συν-ἀδελφος, τόσοσ δά, — νά, σὰν μικρὸ παιδάκι (φαίνεται ἀκόμα πιὸ μικρὸς μέσα στὴν μακρὰ καὶ φαρδιὰ περισκελίδα του), ἰδρώνει μὲ τὸ πολυβόλο καὶ ψιθυρίζει: «Βρὲ τὸν ἀφιλότιμο τὸν ρυθμιστὴ ἀερίων, πῶς καθαρίζεται πάλι αὐτός!»

Ἀκόμα 10 λεπτά γιὰ τὸ μεγάλο βδομαδιατικὸ γεγονός τῆς φανταροζωῆς. Εἶμαι ἔτοιμος καὶ σκέπτομαι νὰ ἀπολαύσω τὴν ἰκανοποίηση τοῦ «Γιάννη» ποὺ προκαταβολικὰ εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτό του γιὰ τὴν ἐπιθεώρηση. (σὰν τύχει νὰ νομιζῆ πῶς εἶναι ταχτοποιημένος).

Ὅμως στὸ θάλαμο δὲν γίνεται νὰ μείνω μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα. Ἐκεῖ ἐποπτεύει ὁ Δεκανέας Δρακωνάκης καὶ ἀγρυπνεῖ ὁ Λοχίας Δάβαρης.

Ἔτσι, μὲ ὕφος ὑπεραπασχολημένου ἀνθρώπου πέρνω ἕνα κουβά ποὺ τυχαίνει κοντὰ καὶ ξεχύνομαι ἔξω ἀπὸ τὸ θάλαμο.

Τί μὲ νοιάζει γιὰ τοὺς ἄλλους; Εἶμαι ἔτοιμος καὶ, —ἔστω πονηρά—, μπορῶ νὰ χαρῶ τὰ δέκα μου λεπτά μέχρι τὴν ὥρα ποὺ οἱ σφυρίχτρες θὰ καλέσουν γιὰ ἐπιθεώρηση ὁμαδαρχῶν.

Κι' ἔχει μιά λιακάδα! . . .

Κατεβαίνοντας τὴ σκάλα τοῦ κτιρίου κάνω ἕνα τελευταῖο αὐτο-ἐλεγχο. «Κρεββάτι πετρελαιωμένο, γιὰ νὰ γυαλίζει τὴν ὥρα τῆς ἐπιθεωρήσεως Στρώμα ὁμορφοφτιαγμένο, κλινσοσκεπάσματα διπλωμένα κανονικά. Σακκίδιο, γυλιός, ὄπλο, πόρπες, κράνος καὶ κάθε τι ἔτοιμα. Καί ἡ στολὴ βέβαια τὸ ἴδιο: Περισκελίδα—σιδερωμένη κάτω ἀπὸ τὸ στρώμα—καὶ ραμμένα παντοῦ ὄλα τὰ κουμπιά. Ὅμως, Ἄλτ! καὶ καταστροφή! . . . Τὰ παπούτσιά μου βρίσκονται σὲ κακὸ χάλι καταλασπωμένα ἀκόμα».

Πετάω τὸν κουβά καὶ τρέχω καὶ τρέχω.

Κάτω ἀπὸ τὰ χίτριά πρὸς τὴν ἔξοδο τοῦ κέντρου εἶναι ἕνα τσοδρ-μο λουστράκια, ποὺ τοὺς ἐπιτρέπουν τὴν εἴσοδο κάθε ποὺ πάει νὰ γίνῃ ἐπιθεώρηση.

Χαίρε ἀπόλαυση τοῦ τελευταίου μου δεκάλεπτου . . .

Ἀπὸ μακριά, σὰν στρίβω στὴ γωνία, βλέπω ἕνα κόσμο ἀπὸ συναδέλφους, νὰ περιμένουν γύρω—γύρω κι' αὐτοὶ γιὰ νὰ γυαλίσουν

τά παπούτσια τους. Μὲ πιάνει ἀπελπισία. Πάει πιά, δὲ θὰ προφτάσω καὶ ἀντίο εικοσιτετράωρη ἄδεια ...

Πλησιάζω ὁμως καὶ ἐκεῖ μὲ περιμένει μιὰ ἐκπληξη :

Ἔνας ἕνας οἱ συνάδελφοι προχωροῦν, φεύγουν πολὺ γρηγορώτερα ἀπ' ὅτι περίμενα, ἢ οὐρὰ μικραίνει γιὰ μένα ἐνῶ ἄλλοι καινούργιοι ἔρχονται καὶ προσθέτονται πίσω.

Βάζω τὸ πόδι μου στὸ κασσελάκι καὶ δίνω προκαταβολικά (ὅπως μοῦ ζητᾶνε), τὸ πεντα οσιάρικο. Τότε κάνω καὶ μιὰ διαπίστωση : τὰ λουστράκια δὲν εἶναι τσοῦρμο, ἀλλὰ πέντε παραταγμένα στὴ σειρὰ μὲ τὰ κασσελάκια τῶνα δίπλα στάλλο καὶ μὲ τὴ δουλιὰ ρυθμισμένη μ' ἕνα πολὺ καλὸ καταμερισμό.

Δὲν σημείωσα, ὅσο τοὺς παρακολουθοῦσα μέχρι νὰ τελειώσω, καμμιά καθυστέρηση, ἢ χασομέρια, ὅπως οὔτε καὶ συσσωρεύσεις ἢ κενά.

Ὁ πρῶτος καθάριζε μ' ἕνα μαχαιράκι καὶ μιὰν ἄγρια βούρτσα τὶς λάσπες. Ὁ δεῦτερος ἔβγαλε τὰ περισφύρια καὶ κατόπιν ἔβαλε στὰ παπούτσια τὸ πρῶτο βερνίκι. Ὁ τρίτος κάνει τὸ στρώσιμο τοῦ βερνικιοῦ καὶ τὸ πρωτογυάλισμα μὲ δυὸ καλὲς βούρτσες. Ὁ τέταρτος περνάει τὸ λουῖτρο καὶ τέλος ὁ πέμπτος κάνει τὸ τελευταῖο γυάλισμα, μὲ δυὸ βούρτσες κι' αὐτὸς καὶ μὲ μιὰ λουρίδα βελουδένια.

Παρατηρώντας τους εἶδα πόσο ὁμορφα εἶχαν κατανείμει τὴ δουλειά τους. Μόνοι τους ἀπὸ τὴν πίεση τῆς ἀνάγκης γιὰ ταχύτητα εἶχαν ἐφαρμόσει τὸν καταμερισμὸ τῆς ἐργασίας. Τὰ εἶχαν καταφέρει μᾶλλον καλὰ μ' ἕνα ξεχώρισμα καὶ διάλεγμα (ὑποτυπώδη μελέτη) τῶν κινήσεων καὶ ἐνεργειῶν ποὺ χρειάζονται γιὰ νὰ βαφτοῦν ἕνα ζευγάρι ἄρβυλες.

Ἀκόμα μποροῦσε νὰ ξεχωρίσεις ἀνάμεσά τους καὶ μιὰν ἰδέα διοικητικῶν ἀρμοδιοτήτων : Ὁ πρῶτος τους ἦταν ὁ ταμίας καὶ — ἔξω ἀπ' αὐτό — ξεχώριζε σὰν ἀρχηγὸς τους μὲ κάποιον ξεχωρὸ ἀέρα καὶ ἀπὸ τὶς ἐντολές του ποὺ οἱ ἄλλοι τὶς ἐκτελοῦσαν. Ἐπίσης οἱ τρίτος καὶ πέμπτος φαινόταν καθαρὰ πῶς προσπαθοῦσαν νὰ ρυθμίζουν τὸν «ροῦν ἐργασίας» ἔτσι ποὺ ν' ἀποφεύγονται τὰ κενά ἢ οἱ συσσωρεύσεις.

Περνώντας ἀπὸ κασσέλι σὲ κασσέλι, πατώντας πότε τῶνα καὶ πότε τᾶλλο πόδι δὲν ἐκατάλαβα σχεδὸν γιὰ πότε γυαλίστηκαν τὰ παπούτσια μου.

Πέρνοντας τὸ δρόμο πάλι γιὰ τὸ θάλαμο ἔριξα μιὰ ματιά στὸ ρολοῖ μου καὶ λογάρισα πῶς χρειάστηκε λιγότερο ἀπὸ 4 λεπτά νὰ γυαλιστοῦν τ' ἄρβυλά μου, ἐνῶ κανονικὰ θάπρεπε ν' ἀπαιτεῖται ἕνας χρόνος 10 λεπτῶν.

Θυμήθηκα τότε τὴ Σχολή μας μὲ τὰ μαθήματά της τῆς ὀργανωτικῆς : Προτυποποίηση, Καταμερισμὸς ἐργασίας, Μελέτη χρόνου, Μελέτη κινήσεων, Ὀνόματα. Γύρισαν τότε στὸ μυαλό μου : Γκάντ, Ἀναλογικὸς μισθὸς, Πρόβλεψη — Ὀργάνωση — Διεύθυνση — Συντονισμὸς — Ἐλεγχος, Ταῦτορ, Πρόγραμματισμένοι ἔλεγχοι ...

Ὅλα ὁμως βρισκόνταν τόσο πίσω. Ἀπὸ μακρὰ ἄρχισαν ν' ἀκούγονται οἱ σφουρίχτρες γιὰ τὴν ἐπιθεώρηση τῶν ὁμαδαρχῶν.

Ἀνδρέας ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Τελειόφοιτος τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Τά Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Ζ' ΤΕΥΧΟΥΣ

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΕΤΟΥΣ 1952—1953

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον—Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ—Οἱ διδάξαντες Καθηγηταί—Γραμματεία καὶ Κίνησις Ἐγγράφων—Μαθήματα πραγματοποιηθέντα ἀπὸ ἔδρας—Μαθήματα εἰς τόπους ἐργασίας—Αἱ ὀμίλια τῆς «Τετάρτης»—Οἱ σπουδασταί—Μετεκπαίδευσις ὑπαλλήλων—Ἐκδρομαὶ καὶ περίπατοι—Ἡ λατρικὴ παρακολούθησις—Πανηγυρισμοὶ—Ψυχαγωγία σπουδαστῶν—Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Ὁργάνωσις του, διδασθέντα μαθήματα, Καθηγηταί)—Αἱ ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς: (Τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί», Ἐκδόσεις διάφοροι)—Νέα συγγράμματα Καθηγητῶν—Κίνησις Καθηγητῶν—Αἱ ἐξετάσεις: Εἰσαγωγικαὶ (ἐξετασθέντα θέματα)—Τμηματικαὶ—Ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ (Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπ., Ἐξετασθέντα θέματα)—Μελέται τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ὑποψηφίων—Νέοι πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς—Οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς τῆς Σχολῆς

ΑΡΙΘ.

7

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

1. Louis Danty-Lafrance: Μύθισις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ὀργάνωσιν 2. Ἡ σύγχρονος μορφή τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας.
3. Ed. Landauer: Συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.
4. American Institute of Accountants. Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ὀρκωτῶν λογιστῶν τῆς Ἀμερικῆς.
5. M. S. Rodrigues. Οἱ συντελεστοὶ τῆς ἀμερικανικῆς παραγωγικότητος.
6. A. Smaille. Ποῦ βαίνει ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις.
7. I. Χρυσόχοῦ. Στοιχεῖα Ὀργάνωσεως Γραφείου, 8. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν ἐπιχειρήσεων, 9. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων, 10. Ἡ ἐμπορικὴ ὀργάνωσις, 11. Βασικὰ θέματα ὀργανώσεως, 12. Βοηθήματα διὰ τὴν συστηματικὴν ἔρευναν τῶν ἐπιχειρήσεων 13. Περιγραφικὴ ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς βιομηχ. ἐπιχειρήσεως, 14. Περιγραφή μιᾶς δρώσης ἐπιχειρήσεως, 15. Ὀργάνωσις τῶν Ἀγορῶν — Πωλήσεων — Διαφημίσεων, 16. Ὀργάνωσις μετὰ ἀπλᾶ λόγια, 17. Τὸ Γραφεῖον ἐγκέφαλος τῆς ἐπιχειρήσεως, 18. Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν ζωὴν, 19. Ἡ πρόοδος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν, 20. Τὸ πεδῖον δράσεως τῆς ἐπιστημονικῆς Ὀργάνωσεως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, 21. Ἡ Τριάς ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως.
22. Σ. Παπαϊωάννου. Εἰσαγωγή εἰς τὰ Λογιστικὰ Πλάνα.
23. Ἐπιτροπῆς Μελέτης Λογιστικῶν Συστημάτων. Τὰ Λογιστικὰ Πλάνα (Τευχ. Α'. — Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Πλάνον)
24. Διαφόρων. Λογιστικαὶ καὶ Ἐλεγκτικαὶ Ἀσκήσεις.
25. Βιβλιοκριτικὸν Δελτίον.

Π Ρ Ο Σ Ε Χ Ω Σ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Διαλέξεις τῶν κ.κ. Στ. Στεφανοπούλου, Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, Στρ. Παπαϊωάννου, Διευθυντοῦ Α.Σ.Β.Σ., Χρ. Ἀγαλλοπούλου καὶ Σ. Ἀγαπητίδη, Καθηγητῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ε. Μαζαράκη ἀντιπροσώπου τοῦ Δ.Γ.Ε. Ἀγγ. Παπαϊωάννου καὶ Ἰω. Παλαιολόγου, Ἐμπειρογνομόνων Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ Α. Τριανταφύλλου, Α. Σαμαράκη Ε. Φλώκου, Δ. Ἀρεταίου, Ν. Θεοδώρου, Α. Τασσοπούλου, Ἀνωτέρων ὑπασπαστῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τοῦ Ι.Κ.Α.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

(Plan Comptable Français 1947) μετὰ εἰδικῶς γραφεῖσαν διὰ τὴν Σχολὴν μας εἰσήγησιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Α. Brunet, Γενικοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ ὡς ἄνω Σχεδίου καὶ κατὰ μετάφρασιν κ. Σπ. Βασιλείου, Συνεργάτου τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς καὶ τ. Τμηματάρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Α' 1953/4

Δραχμὴ 1

Τεύχος 7ον

ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1952 - 1953

... Τὸ πρῶτον χρέος τῶν διαχειριζομένων τὰ κοινὰ εἶνε ἡ λογοδοσία καὶ τὸ πρῶτον χρέος τῶν πολιτῶν εἶνε ἡ ἐπιβράβευσις τῶν ἱκανῶν καὶ τῶν τιμίων καὶ ἡ ἀποδοκιμασία καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων καὶ ἀνικάνων.

G. Clemenceau

Ἡ Ἄνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, συνεχίζουσα τὴν λαμπρὰν ἐκπαιδευτικὴν αὐτῆς παράδοσιν, ἐπέδειξε καὶ κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν τοῦτο ἔτος τὴν χαρακτηριστικὴν τῆς δραστηριότητα καὶ ἐκέρδισεν ἔτι περισσότερον τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνευματικοῦ κόσμου, ἀποδεικνύουσα ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐπιμόνου ἐργασίας, ἐντασσομένης εἰς τὰ ἔθνικα καὶ κοινωνικὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, εἶναι δυνατὸν νὰ ἔξη ἐπιτυχίας οἰονδήποτε ἴδρυμα ἀνωτάτης ἐκπαιδύσεως. Σκιὰ εἰς τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν πορείαν τῆς Σχολῆς ὑπῆρξε ὁ ἀδόκητος θάνατος τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ἀειμνήστου Κάντζια, ἐπισυμβὰς ἐν Λονδίῳ τὴν 19ην Μαΐου 1953 καὶ ἀποτελέσας βαρὺν πλήγμα διὰ τὴν Σχολήν, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐκλιπὼν εἶχε δεῖξει ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ εἶχε διαθέσει ὅλην του τὴν δραστηριότητα πρὸς εὐόδωσιν τῶν εὐγενῶν τῆς σκοπῶν.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

Α' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Προεδρείον :

Πρόεδρος.—**ΤΑΚΗΣ ΚΑΝΤΖΙΑΣ**, Πρόεδρος του 'Εμπορικού και Βιομηχανικού 'Επιμελητηρίου Πειραιώς, τ. 'Υπουργός *

Α' 'Αντιπρόεδρος.—**ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**, Πρόεδρος του Συνδέσμου των 'Ανωύμων 'Εταιριών της 'Ελλάδος, Δικηγόρος, τ. Δήμαρχος Πειραιώς και Βουλευτής

Β' 'Αντιπρόεδρος.—**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΥΡΙΚΗΣ**, Γενικός Διευθυντής της Τραπεζης 'Ελλάδος, τ. 'Υπουργός

Γενικός Γραμματεύς.—**ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΟΛΟΜΟΣ**, 'Εμπορος, Ταμίας της 'Ελληνικής 'Εταιρείας 'Επιστημονικής 'Οργανώσεως

Ταμίας.—**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΟΣ**, Πρόεδρος του 'Επαγγελματικού 'Επιμελητηρίου Πειραιώς, τ. Βουλευτής

Σύμβουλοι :

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΦΤΙΑΣ, Διευθυντής του 'Υπουργείου 'Εμπορίου

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΓΓΙΟΥΚΛΗΣ, Τμηματάρχης της 'Αγροτικής Τραπεζης της 'Ελλάδος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΑΝΝΟΣ, Σύμβουλος του 'Εμπορικού και Βιομηχανικού 'Επιμελητηρίου 'Αθηνών, τ. Γερουσιαστής

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΡΑΣ, Μηχανικός, τ. Πρόεδρος του Τεχνικού 'Επιμελητηρίου της 'Ελλάδος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, 'Επιθεωρητής της 'Επαγγελματικής 'Εκπαιδεύσεως

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΗΣ, Γεν. Διευθυντής του 'Υπουργείου Οικονομικών

ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΠΑ·Γ·ΩΑΝΝΟΥ, Διευθυντής της Σχολής

ΔΕΑΝΔΡΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ, Διευθυντής του 'Υπουργείου 'Εργασίας

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ, Βιομήχανος, τ. Πρόεδρος του Συνδέσμου 'Ανωύμων 'Εταιρειών **

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΕΛΜΗΣ, 'Αρχιλογιστής της Α. Ε. «Χρυσάλλης»

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος : **ΣΤΡΑΤΟΣ Κ. ΠΑΠΑ·Γ·ΩΑΝΝΟΥ**

Μέλη : **ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ**
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Διευθυντής της Σχολής
ΣΤΡΑΤΟΣ Κ. ΠΑΠΑ·Γ·ΩΑΝΝΟΥ

* Τὸν ἐκλιπόντα ἀείμνηστον Πρόεδρον τοῦ Δ. Συμβουλίου Τάκην Κάντζιαν ἀντικατέστησε μέχρι λήξεως τοῦ 'Ακαδημαϊκοῦ ἔτους ὁ 'Αντιπρόεδρος.

** Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ 'Ακαδημαϊκοῦ ἔτους ἀπεβίωσεν ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς ἀείμνηστος Γ. Τερζάκης.

Β' ΔΙΔΑΞΑΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐδίδαξαν οἱ κάτωθι καθηγηταί :

1. ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Χ.—Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (Β' ἔτος) καὶ Ἑργατικὸν Δίκαιον (Γ')
2. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ Σ.—Πολιτικὴ Οἰκονομία (Α').
3. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ.—Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς (Γ')
4. ΓΑΛΑΝΗΣ Δ.—Τραπεζικὰ (Β')
5. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Φ.—Βιομηχανικὴ Οἰκονομία (Γ')
6. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Γ.—Ἡλεκτροτεχνία (Γ')
7. ΔΕΛΟΥΚΑΣ Ν.—Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον (Β')
8. ΔΕΡΤΙΛΗΣ Π.—Δημοσία Οἰκονομία (Β')
9. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ Δ.—Ἰδιωτικὸν Δίκαιον (Α')
10. ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ν.—Φυσικὴ (Α')
11. ΚΑΖΑΚΟΣ Σ.—Φορολογικαὶ Ἀσκήσεις (Β' καὶ Γ')
12. ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ Α.—Γεωγραφία (Α')
13. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Σ.—Δημόσιον Δίκαιον (Α')
14. ΚΑΜΒΥΣΙΔΗΣ Δ.—Λογιστικαὶ ἀσκήσεις (Α'—Γ')
15. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Χ.—Μεταφοραὶ (Β')
16. ΚΑΡΑΒΑΣ Χ.—Γαλλικὰ (Α' καὶ Β')
17. ΚΟΛΙΑΣ Δ.—Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Β')
18. ΚΟΥΒΕΛΗΣ Π.—Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ Πολιτικὴ (Γ')
19. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι.—Ἀσφαλιστικὰ (Β')
20. ΚΥΡΚΙΛΙΤΣΗΣ Α.—Ἐμπόρικὴ Πολιτικὴ (Γ')
21. ΛΕΤΣΑΣ Φ.—Ὀργάνωσις Ἐργοστασιῶν (Γ')
22. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ Ε.—Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ (Α') καὶ Στατιστικὴ (Β')
23. ΜΕΛΕΤΗΣ Ε.—Στενογραφία (Α')
24. ΞΥΝΟΠΟΥΛΟΣ Γ.—Μεταλλευτικὸν Δίκαιον (Γ')
25. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Δ.—Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς (Γ')
26. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ Σ.—Λογιστικὴ καὶ Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου (Α') καὶ Λογιστικὴ (Β')
27. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ Γ.—Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ (Γ')
28. ΠΑΥΛΙΔΗΣ Γ.—Ἀγγλικὰ (Α' καὶ Β')
29. ΠΕΡΔΙΚΑΣ Π.—Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Γ')
30. ΣΑΟΥΝΑΤΣΟΣ Α.—Οἰκονομικὴ Στατιστικὴ (Γ')
31. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ Κ.—Ἰδιωτικὸν Δίκαιον (Β')
32. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Σ.—Μηχανογνώσις (Β')
33. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ Ε.—Χημεία (Α') καὶ Ἐμπορευματολογία (Β' καὶ Γ')

* Παρατηρεῖται τῆς Καθηγητικῆς τῆς Ψυχοτεχνικῆς κ. Αἰκ. Στριφτοῦ - Κριαρᾶ, λόγῳ ἐγκαταστάσεώς της, εἰς Θεσσαλονίκην, ἐξελέγη Καθηγήτρια τοῦ μαθήματος τούτου ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Σύμβουλος κ. Σοφία Γεδεών.

34. ΤΣΙΜΑΡΑΣ Σ.— Οικονομική τῶν Ἐκμεταλλεύσεων (Β') καὶ Βιομηχανική Λογιστική (Γ')
35. ΦΡΑΓΚΟΣ Ι.— Τελωνειακὴ καὶ Δασμολογικὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ (Γ')
36. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Γ.— Πολιτικὴ Οικονομία (Β' καὶ Γ') καὶ Ἱστορία τῆς Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας (Β')
37. ΧΡΥΣΟΧΟΥ Ι.— Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων (Α', Β', Γ') καὶ Ἐλεγκτικὴ (Γ')

Γ' ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Γραμματεὺς : **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ·Ι·ΔΗΣ**

Ὑπάλληλοι : **ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΕΤΟΥΝΗΣ**
ΕΦΗ ΠΟΡΕΤΣΑΝΟΥ

Κίνησις ἐγγράφων :

Ἡ κίνησις τῶν ἐγγράφων κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1952-1953 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Πρωτόκολλον Σχολῆς :	Ληφθέντα	234	Ἀποσταλέντα	492
» Κ.Σ.Ε. :	>	23	>	36
» Ἐκδόσεων :	>	6	>	12

Εἰς τὰ ὡς ἄνω ληφθέντα ἔγγραφα γενικῆς ἀλληλογραφίας δὲν περιλαμβάνονται αἱ αἰτήσεις ἐξετάσεως, ἐγγραφῆς καὶ ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν.

Ἡ κίνησις αἰτήσεων καὶ πιστοποιητικῶν ἔχει ὡς ἑξῆς :

Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις	671
Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις	299
Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τμηματικὰς ἐξετάσεις	689
Αἰτήσεις ἐγγραφῆς εἰς Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως	113
Ἐκδοθέντα πιστοποιητικὰ (τίτλοι προαγωγῆς, πιστοποιητικά πτυχίου, πτυχία)	678

Ὁ κατωτέρω πίναξ εἶναι συγκριτικὸς τῆς κινήσεως τῆς γενικῆς ἀλληλογραφίας ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1947/48 ἕως τοῦ τοιοῦτου 1952/53.

*Ἔτη	1947/48	1948/49	1949/50	1950/51	1951/52	1952/53
Ληφθέντα	176	91	261	347	285	263
Σταλέντα	210	208	352	747	471	540

Δ' ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Κατά τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τὰ μαθήματα τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους ἤρχισαν τὴν 15 Ὀκτωβρίου τὰ δὲ τοῦ Α' ἔτους τὴν 23ην ἰδίου.

Ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων, δι' ἐμπεριστατωμένης ὁμιλίας ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ διοικητικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ στελέχους εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἀποστολῆς του.

Τὴν 3ην Νοεμβρίου ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ὀρκωμοσίας καθ' ἣν ἐδόθη παρὰ τῶν νεοεισερχομένων σπουδαστῶν ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Ὀρκος.

Πραγματοποιηθέντα μαθήματα

Τὰ προγραμματισθέντα μαθήματα ἐδιδάχθησαν ἐν γένει μὲ ἀσημάντους ἀποκλίσεις ὅπως φαίνεται ἐκ τῶν κατωτέρω πινακῶν ὅπου ἀναγράφονται, χωριστὰ δι' ἕκαστον ἔτος σπουδῶν, αἱ προγραμματικαὶ ὥραι διδασκαλίας, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι τοιαῦται καὶ αἱ μεταξύ των διαφοραί.

Ἐκ τῶν κάτωθι πινακῶν καταφαίνεται ὅτι τὸ πρόγραμμα ἐτηρήθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας. Αἱ παρατηρούμεναι σοβαρώτεροι διαφοραὶ εἰς ἔνια μαθήματα (Θεωρία τῶν Ἐκμεταλλεύσεων, Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ καὶ Ψυχοτεχνικὴ) ὀφείλονται εἰς ἀποχώρησιν τῶν οἰκείων Καθηγητῶν καὶ μὴ ἔγκαιρον διορισμὸν τῶν ἀντικαταστατῶν ἢ εἰς λόγους υγείας. Παρ' ὅλον τοῦτο, αἱ διαφοραὶ ἀνέρχονται μόλις εἰς 0,9 ο)ο διὰ τὰ μαθήματα τοῦ Α' ἔτους, εἰς 7 ο)ο διὰ τὰ τοῦ Β' ἔτους καὶ εἰς 5,9 ο)ο διὰ τὰ τοιαῦτα τοῦ Γ' ἔτους σπουδῶν. Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι χαρακτηριστικοὶ τῆς συνεπειᾶς μετὰ τῆς ὁποίας Διοικήσεις καὶ Διδακτικὸν Προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀντιμετωπίζουν τὸ ἐκπαιδευτικὸν τῶν ἔργων.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ ἀμείβονται μόνον διὰ τὰς πραγματοποιηθείσας ὥρας διδασκαλίας, συμφώνως πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὸν κατωτέρω ἀριθμὸν μαθημάτων δὲν περιλαμβάνονται αἱ Φροντιστηριακαὶ Ἀσκήσεις, διὰ τὰς ὁποίας οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ δὲν ἐδέχθησαν ἀμοιβήν.

Μαθήματα Α' έτους σπουδών

	προγράμματος	πραγματοπ/θέντα	διαφορά
1. Πολιτική Οικονομία	76	76	—
2. Τεχνική του Έμπορίου	61	60	1
3. Οικονομική Γεωγραφία	61	61	—
4. Δημόσιον Δίκαιον	61	60	1
5. Ίδιωτικόν Δίκαιον	61	60	1
6. Όργάνωσις Έπιχειρήσεων	61	61	—
7. Λογιστική	92	90	2
Λογιστικά Έσκήσεις	47	45	2
8. Μαθηματικά	90	89	1
9. Φυσική	92	92	—
10. Χημεία	61	61	—
11. Γαλλικά	61	61	—
12. Άγγλικά	61	61	—
13. Στενόγραφία	61	61	—
Σύνολα	946	938	8

Μαθήματα Β' έτους σπουδών

	προγράμματος	πραγματοπ/θέντα	διαφορά
1. Πολιτική Οικονομία	61	59	2
2. Γεν. Ίδιωτική Οικονομική Θεωρία Έκμεταλλεύσεων	61	61	—
3. Δημοσία Οικονομία Φορολογικά Έσκήσεις	61	33	28
4. Στατιστική	61	46	15
5. Οικονομ. Τεχνική: Τραπεζικά Άσφαλιστικά Μεταφοραί	16	16	—
6. Κοινωνική Πολιτική	61	60	1
7. Οικονομική Ιστορία	30	25	5
8. Όργάνωσις Έπιχειρήσεων	31	31	—
9. Λογιστική Λογιστικά Έσκήσεις	29	29	—
10. Ίδιωτικόν Δίκαιον	31	31	—
11. Έμπορικόν Δίκαιον	61	60	1
12. Έμπορευματολογία	77	72	5
13. Μηχανογνωσία	47	46	1
14. Γαλλικά	61	50	11
15. Άγγλικά	76	76	—
Σύνολα	61	60	1
	92	89	3
	45	45	—
	45	45	—
Σύνολα	1038	965	73

Μαθήματα Γ' Έτους σπουδών

	προγράμματος	πραγματοπ/θέντα	διαφοραί
1. Πολιτική Οικονομία	31	31	—
2. Βιομηχανική Πολιτική	76	76	—
3. Έμπορική Πολιτική	61	57	4
4. Στατιστική	31	31	—
5. Τελωνειακή Νομοθεσία	61	61	—
6. Όργανωσις Έπιχειρήσεων	61	61	—
7. Λογιστική : Γενική	47	47	—
> : Βιομηχανική	61	33	28
Λογιστικάί Άσκήσεις	69	62	7
Φορολογικάί Άσκήσεις	15	15	—
Έλεγκτική	31	31	—
8. Έμπορικόν Δίκαιον	61	55	6
9. Έργατικόν Δίκαιον	61	61	—
10. Ψυχοτεχνική	13	10	3
11. Έμπορευματολογία	61	61	—
12. Ήλεκτροτεχνία	61	61	—
13. Όργανωσις Έργοστασίων	92	87	5
14. Μεταλλευτικόν Δίκαιον	8	6	2
15. Βιομηχανική Οικονομία	32	32	—
16. Βιομηχανική Έγχειρητική	76	72	4
Σύνολα	1007	950	59

Έπιτόπια μαθήματα

Συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν τῆς Σχολῆς, προβλέποντα ἐπισκέψεις τῶν σπουδαστῶν διὰ τὴν ἐπὶ τόπου ἀνάπτυξις τῶν εἰδικῶν θεμάτων βιομηχανίας, λειτουργίας καὶ ὀργανώσεως εἰς ἐργοστάσια ὡς τόπους ἐργασίας διαφόρων ἐν λειτουργίᾳ ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1952-1953, βάσει τοῦ ἰσχύοντος προγράμματος ἐργασιῶν, διάφοροι ἐπισκέψεις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀρμοδίων [καθηγητῶν. Μεθ' ἐκάστην ἐπίσκεψιν διεξήχθη, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, συζήτησις, ἀντάλλαγή ἐντυπώσεων καὶ παρατηρήσεων καὶ κριτικὴ, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Γραφείου Έρευνῶν Βιομηχανικῶν καὶ Έμπορικῶν τῆς Σχολῆς. Αἱ ἐπισκέψεις αὗται ὑπῆρξαν αἱ ἑξῆς :

Γ Έπισκέψεις Γραφείων (ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰω. Α. Χρυσοχοῦ).

1) Εἰς Οἶκον Όργανώσεως «Π. Σολομὸς καὶ Σια» Γραφομηχαναγὰι—Άριθμομηχαναγὰι—Πολύγραφοι—Λογιστικάι Μηχαναγὰι—Έκτυπω-

τήρες διευθύνσεων—Συστήματα ταξιθετήσεως—Παραστατικοί πίνακες—Στατιστικά μηχαναί). °Εξ επισκέψεις κατά την διάρκειαν τοῦ ἔτους.

2) Εἰς Οἶκον Ὁργανώσεως «Δεναξᾶς - Τράκας» (Γραφομηχαναί—Μηχαναί Ταμείου—Πολύγραφοι—Ἀριθμομηχαναί—Λογιστικά Μηχαναί—Συνεργεῖον ἐπισκευῶν—Μηχαναί τιμολογήσεως). Πέντε επισκέψεις κατά την διάρκειαν τοῦ ἔτους.

II Ἐπισκέψεις Ὁργανισμῶν (ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Διευθυντοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου)

- 16)1)53 1. Εἰς Χρηματιστήριον Ἀξιῶν, Ἀθηνῶν
31)1)53 2. Εἰς Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων, Πειραιῶς
25)2)53 3. Εἰς ἐγκαταστάσεις Ἐταιρίας Γενικῶν Ἀποθηκῶν

III Ἐπισκέψεις Ἐργοστασίων

- 27)1)53 Ἐταιρεία Κεραμεικός, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Παπαδημητρίου.
30)1)53 Ἐταιρεία Καννάβεως, Ἰούτης καὶ Σιζάλ Α.Ε. Ἀλέξανδρος Δεσούλλας ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ε. Συνοδινοῦ.
4)2)53 Ἐταιρεία Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ. Ε. Συνοδινοῦ.
18)2)53 Ἐταιρεία Τεχνικῆς Μετάξης ΕΤΜΑ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ. Χρυσοχοῦ.
22)2)53 Οἰνοποιία «Μαρκὸ» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Δ. Παπαδημητρίου.
25)2)53 Ἀν. Καπνοβιομηχανικὴ Ἐταιρεία «Παπαστράτος» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ε. Συνοδινοῦ.
4)3)53 Α.Ε. ΕΛΑ·Γ·Σ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ε. Συνοδινοῦ.
11)3)53 Ἐταιρεία Χαλυβδοφύλλων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Στ. Σταυροπούλου.
18)3)53 Ἐταιρεία ΑΣΠΡΟ (Ἀσπρόφυργος) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Συνοδινοῦ.
21)3)53 Ἐταιρεία «Χαρίλαος—Κανελλόπουλος» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Δ. Παπαδημητρίου.
11)4)53 Χαρτοποιία Αἰγίου (Αἴγιον) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Συνοδινοῦ.
15)4)53 Ἀθηναϊκὴ Χαρτοποιία, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Συνοδινοῦ.
22)4)53 Ἀποθήκαι Σιδηροδρόμων ΣΕΚ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Στ. Σταυροπούλου.

- 24)4)53 Α.Ε. Πειραϊκή—Πατραϊκή : Νηματουργεῖον (Μ. Πεῦκο) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ.κ. Φρ. Λέτσα, Ε. Συνοδίου καὶ Στ. Σταυροπούλου.
- 29)4)53 Ἐταιρεία Ἐλαστικοῦ ΚΑΡΘΑΙΑ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν κ.κ. Ε. Συνοδίου καὶ Στ. Σταυροπούλου.
- 6)5)53 Ἐταιρεία Βιομηχανικῶν Ἡλεκτρικῶν Σκευῶν ΙΖΟΛΑ, ὑπὸ ἐποπτείαν τοῦ κ. Στ. Σταυροπούλου.
- 13)5)53 Μηχανουργεῖον ΤΕΧΝΙΚΑ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ. Φρ. Λέτσα.
- 20)5)53 Χυτήριο καὶ Μηχανουργεῖον ΘΕΡΜΙΣ καὶ Μηχανουργεῖον Καζάζη καὶ Καζῆ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Φρ. Λέτσα.
- 27)5)53 Ὑπηρεσία διαχειρίσεως βαρέος ἐξοπλισμοῦ ἀνασυγκροτήσεως Ὑπουργείου Γεωργίας, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ. Φρ. Λέτσα.

Ἐκαστος σπουδαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἐγκαιρῶς τουλάχιστον : μίαν ἐκθέσιν ἐπισκέψεως Γραφείων καὶ δύο ἐκθέσεις ἐπισκέψεως Ἐργοστασίων, κατόπιν συνεννοήσεώς του μετὰ τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν.

Οἱ μὴ παρακολούθησαντες ἢ μὴ ὑποβαλόντες ἐκθέσεις σπουδασταὶ ἀποκλείονται τῶν ἐξετάσεων. Τῶν ἐκθέσεων τούτων γίνεται κριτικὴ ἀπὸ τῆς ἔδρας τῆς Σχολῆς καὶ ἐπίδειξις προτύπου ὑποδειγματικῆς ἐκθέσεως.

Ξεναὶ γλῶσσαι

Εἰς τὴν Σχολὴν ἐπιδιώκεται συστηματικῶς ἡ κατάρτισις τῶν σπουδαστῶν εἰς μίαν τουλάχιστον ξένην γλῶσσαν. Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα διδάσκεται ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Χρ. Καραβᾶ, ἡ δὲ Ἀγγλικὴ ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γεωρ. Παυλίδη. Καθ' ὁμάδας οἱ σπουδασταὶ παρηκολούθησαν φωνογεγραμμένα μαθήματα (linguaphone) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Καθηγητοῦ.

Στενογραφία

Ἡ Στενογραφία ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἐμμ. Μελετή. Ἡ ἐπίδοσις τῶν σπουδαστῶν ὑπῆρχε πολὺ καλὴ. Δύο ἐξ αὐτῶν ἐβραβεύθησαν διὰ χρηματικῶν δώρων καὶ εἰς τὸν τρίτον κατὰ σειράν ἐδωρήθησαν βιβλία ὑπὸ τοῦ κ. Καθηγητοῦ.

Ε΄ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Αἱ περίφημοι πλέον καταστάσασι «Διαλέξεις τῆς Τετάρτης» τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἐδόθησαν καὶ ἐφέτος εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὁδοῦ, Ἀκαδημίας 84, βάσει τοῦ προκαθορισμένου προγράμματος. Δεσποτικῶς Ἑλληγες ὁμιληταὶ ἔδωσαν ἰσαριθμούς διαλέξεις ἐπὶ θεμάτων σχετιζομένων μὲ τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς Σχολῆς. Τρεῖς ἐξ ἄλλου διεθνούς φήμης Γάλλοι ἐπιστήμονες, ἀποσταλέντες παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τῆ φροντίδι τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας, οἱ κ.κ. L. Artigues, J. Fourastié καὶ Louis Danty - Lafrance, ἔδωσαν ἑπτὰ ὁμιλίαις ἐπὶ θεμάτων ὀργάνωσης, ἐργασιομετρικῆς καὶ ἀνθρωπίνου παράγοντος. Ἡ σειρά αὕτη τῶν ὁμιλιῶν ἐνεποίησε θαυτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐπιστημονικὸν κοινὸν καὶ ἔσχεν ἀνταξίαν εὐρυτέραν ἀπήχησιν.

Αἱ 25 αὗται ὁμιλίαι ὑπῆρξαν αἱ ἐξῆς κατὰ χρονολογικὴν σειράν :

1. 15)10)52 **Στρ. Παπαϊῶννου** : «Ἡ ἔννοια καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Βιομηχανοῦ σιτελέους».
2. 17)12)52 **Σ. Καλογερέας** : «Νεώτερα προβλήματα τῆς διατηρήσεως τῶν τροφῶν».
3. 14)1)53 **Α. Μακκάς** : «Ἡ Νέα Βαλκανικὴ συνενόησις».
4. 21)1)53 **Στρ. Κ. Παπαϊῶννου** : «Εἰσαγωγή εἰς τὰ Λογιστικὰ πλάνα» (Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις καὶ κοινωνιολογικὴ τῶν ἐρμηνεία).
5. 28)1)53 **Α. Δερετιλῆς** : «Τὸ νομισματικὸν μᾶς πρόβλημα».
6. 30)1)53 **Γω. Χρυσόχοῦ** : «Ὄργανωτικαὶ μορφαί : Ἐρρικός Φαγιόλ».
7. 4)2)53 **Σ. Παγώνης** : «Ἡ ὀργάνωσις τῆς Διοικήσεως εἰς τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις».
8. 11)2)53 **Ν. Φωκᾶς** : «Ὁ τουρισμὸς ὡς Ἐθνικὸς οικονομικὸς παράγων».
9. 18)2)53 **Σ. Καλογερόπουλος** : «Ἡ κρίσις τοῦ Ο.Η.Ε.».
10. 23)2)53 **L. Artigues** : «Πῶς θ' αὐξήσωμεν τὴν παραγωγὴν».
11. 25)2)53 **Σ. Παγώνης** : «Ἡ σημερινὴ θέσις τοῦ προβλήματος τῆς ὀργάνωσης τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν».
12. 4)3)53 **Π. Σαραντόπουλος** : «Θερμικὴ Οἰκονομία καὶ Ἐθνικὸν καύσιμον».
13. 10)3)53 **L. Artigues** : «La mesure du Travail, son rôle dans l'organisation».
14. 11)3)53 **Θ. Δεσύλλας** : «Πρόβλήματα καλλιέργειας καὶ βιομηχανοποιήσεως τῆς καννάβου ἐν Ἑλλάδι».
15. 18)3)53 **Π. Ραζάκης** : «Αἱ εἰδικευμένα Ἑυρωπαϊκὰ ἀρχαὶ ἐν τῷ πλαίσῳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑυρώπης».
16. 24)3)53 **Ἐλευθ. Συνοδινός** : «Ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας εἰς τὸν ἐπαναστατικὸν ἀγῶνα 1821».
17. 14)4)53 **J. Fourastié** : «L'effort Européen et la productivité».

18. 15)4)53 *Γ. Ξυνόπουλος* : «Ιστορία του Μεταλλευτικού Δικαίου και τὰ πορίσματα ἐκ ταύτης».
19. 17)4)53 *J. Fourastié* : «Le plan Monnet de modernisation de la France».
20. 22)4)53 *Ν. Χωραφᾶς* : «Τὸ νερό στὴ Βιομηχανία».
21. 29)4)53 *Γ. Πεσμαζόγλου* : «Οικονομικαὶ δυσχέρειαι καὶ τρόπος ἀντιμετωπίσεώς των».
22. 6)5)53 *Στυλιανὸς Κ. Πουλόπουλος* : «Αἱ κατευθύνσεις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα».
23. 13)5)53 *Louis Danty - Lafrance* : «Ἡ εἰσφορὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν κίνησιν τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας».
24. 15)5)53 *Louis Danty - Lafrance* : «Μία Γαλλικὴ πρωτοβουλία : Αἱ συναντήσεις τοῦ Royaumeont ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν ἀπόψεων τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας».
25. 19)5)53 *Louis Danty - Lafrance* : «Ὁργάνωσις καὶ παραγωγικότης».

Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω προγραμματικῶν διαλέξεων ἐδόθησαν ἕτεραι πέντε, αἱ τέσσαρες ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς λειτουργίας τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ πέμπτη ὡς διάλεξις - μάθημα πρὸς τοὺς φοιτῶντας εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Αὗται ὑπῆρξαν αἱ ἑξῆς :

26. 24)2)53 *Στρ. Κ. Παπαϊωάννου* : «Εἰσήγησις ἐπὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Κ.Σ.Ε.».
27. » *Ἰω. Μιχαλόπουλος* : «Ἡ Στατιστικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα».
28. » *Jacob Perlman* : «Ἡ σύγχρονος θέσις τῆς Στατιστικῆς καὶ ἡ Ἑλλάς».
29. » *Εὐστ. Μαργαρίτης* : «Ἡ ἱστορία τῆς στατιστικῆς μεθόδου (ἐναρκτήριον μάθημα)».
30. 24)4)53 *Βασ. Χρηστίδου* : «Ἐφαρμογὴ τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν Γεωργίαν».

Αἱ ὀμιλίαι τῆς Τετάρτης δημοσιεύονται κατὰ κανόνα εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν τῆς Σχολῆς «Σπουδαί».

5'. ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Κίνησις σπουδαστῶν

Ἡ κίνησις τῶν σπουδαστῶν φαίνεται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα, συγκριτικὸν τῶν Ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν 1947)48 ἕως 1952)1953.

Συγκριτικὸς πίναξ κινήσεως σπουδαστῶν

Ἐκπαι- δευτικά ἔτη	Α'		Β'		Γ'		Σύνολον Ἐγγραφέντων	Σύνολον Προσχθέντων	Πτυχία χορηγηθέντα
	Ἐγγραφέντες	Προσχθέντες	Ἐγγραφέντες	Προσχθέντες	Ἐγγραφέντες	Προσχθέντες			
1947/48	366	165	127	91	36	31	529	287	—
1948/49	236	122	137	108	73	60	446	290	5
1949/50	231	112	130	90	111	83	472	285	6
1950/51	349	163	140	75	92	75	581	313	13
1951/52	468	195	193	135	90	47	751	377	23
1952/53	471	184	238	146	158	93	867	428	53

Τονίζεται καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ τακτικὴ προσέλευσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰ μαθήματα καὶ ἡ μετὰ εὐπρεπείας καὶ προσοχῆς παρακολούθησις τῆς διδασκαλίας. Τὸ φαινόμενον εἶναι χαρακτηριστικὸν τοῦ σχηματισμοῦ εἰς τοὺς σπουδαστὰς πλήρους συνειδήσεως τῶν καθηκόντων των, ὡς μελλοντικῶν στοιχείων τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας.

Μετεκπαιδεύσεις εἰς τὴν Σχολὴν

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν συνέχισε καὶ κατὰ τὸ ἐξεταζόμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τὴν μετεκπαίδευσιν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Ὑλικοῦ Πολέμου, τὴν ὁποίαν τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῆς ἐνεπιστεύθη ἀπὸ τριετίας κατόπιν συγκριτικῆς ἐξετάσεως τῶν προγραμμάτων διδασκαλίας τῶν Σχολῶν ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἐξετίμησε ἰδιαζόντως τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ζῆλον μὲ τὸν ὁποῖον οἱ μετεκπαιδευόμενοι παρ-

ηκολούθησαν τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς ἀξιολόγους ἐπιδόσεις τὰς ὁποίας ἐπέτυχον. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐξετιμήθη ἀναλόγως ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας, ἣτις ἀνενέωσε ἐφέτος τὸν ἀριθμὸν τῶν μετεκπαιδευμένων.

Βιβλιοθήκη καὶ Ἀναγνωστήριον τῆς Σχολῆς

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς ἐπλουτίσθη κατὰ τὸ ὕψος δι' ὄψεαι Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τόσον δι' ἀγορῶν βιβλίων χρησίμων ὅσον καὶ διὰ δωρεῶν ἐκ μέρους τῶν συγγραφέων. Ἰδιαιτέρως μνείας ἀξία εἶναι ἡ δωρεὰ σειρᾶς βιβλίων ἐκ μέρους τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Πρεσβείας πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἐξέφρασε ἐγκαρδίους εὐχαριστίας, ὡς καὶ ἡ δωρεὰ βιβλίων τοῦ Διευθυντοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου. Εἰς τὴν βιβλιοθήκην λειτουργεῖ τὸ Ἀναγνωστήριον τῆς Σχολῆς εἰς τὸ ὁποῖον ἡ φοίτησις τῶν σπουδαστῶν εἶναι ζωηροτάτη. Ἐπόπτης τοῦ Ἀναγνωστηρίου καὶ διαχειριστῆς τῶν βιβλίων εἶναι ἡ κ. Καίτη Ζερλή - Ἰωαννίδου, πτυχιούχος τῆς Σχολῆς.

Ἐκδρομαὶ καὶ περίπατοι

Ἡ ἐκδρομικὴ κίνησις τῶν σπουδαστῶν ὑπῆρξεν ζωηρὰ καὶ σύμφωνος τόσον πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐκδρομικὴν παράδοσιν τῆς Σχολῆς, ὅσον πρὸς τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ Κράτους. Διότι ἡ Σχολὴ κατῴρθωσε νὰ ὀργανώσῃ πλὴν τῶν ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀττικῆς ἐκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν : α') δεκαήμερον ἐκδρομὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν - Πριγκηποννήσους (κατὰ τὰς διακοπὰς τοῦ Πάσχα). Τὴν ἐκδρομὴν παρηκολούθησαν 78 σπουδασταὶ καὶ σπουδάστριαι τῆς Σχολῆς, 6 Γραμματεῦς τῆς Σχολῆς, 3 Καθηγηταί, 3 σπουδασταὶ τῆς Ἀνωτ. Ἐμπορικῆς, 1 σπουδάστρια τῆς Παντείου, 3 ἀξιοὶ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς καὶ ἄλλοι.

Ἄπαντες οἱ σπουδασταὶ παρηκολούθησαν.

1) Τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς Γαλατᾶν, 2) τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγ. Τριάδος εἰς τὸ Ταξίμ, 3) τὴν ἀκολουθίαν τῆς Β' Ἀναστάσεως εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ὅπου ἐχοροστάτησεν ἡ Α. Θ. Παναγιώτης ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κ. Ἀθηναγόρας μετὰ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκικῶν Ἀρχῶν.

Φροντίδι τοῦ Ἐπισκόπου Δαφνουσίου κ. Μαρκοπούλου ἐξησφαλίσθησαν δελτία εἰσόδου δι' ὅλους τοὺς σπουδαστάς, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὰς εὐλογίας τοῦ Πατριάρχου.

4) Τὴν ἐπίσκεψιν (προσκύνημα) εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγ. Σοφίας.
 5) τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὰ τεμένη τοῦ Σουλτάν Ἀχμέτ καὶ Σουλεϊμάν, εἰς τὰ Μουσεῖα, τὴν ὑπόγειον δεξαμενὴν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τὰ τεῖχη τῆς Κων)πόλεως, τὸν Κεράτιον Κόλπον, τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολήν, τὴν Ἀγορὰν τῶν Βυζαντινῶν, 6) τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Βοτανικῆς Σχολῆς, τοῦ Σταδίου, τοῦ Ντολμὰ Μπαξὲ καὶ λοιπῶν ἀξιοθεάτων τῆς Κων)πόλεως, 7) τὴν διαδρομὴν δι' αὐτοκινήτου τῆς παρὰ τοῦ Βοσπόρου ὁδοῦ, 8) θαλασσίαν ἐκδρομὴν εἰς Πριγκηποννήσους, Ἀντιγόνην, Χάλκην καὶ Πρίγκηπον, ὅπου οἱ σπουδασταὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Κουδουναῖ, καθὼς καὶ τὴν περίφημον Θεολογικὴν Σχολήν τῆς Χάλκης, ὅπου ἐπεδείχθησαν εἰς τοὺς Σπουδαστὰς ἡ Βιβλιοθήκη, αἱ αἰθουσαι ὑποδοχῆς τοῦ Πατριάρχου καὶ αἱ τάξεις τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.

Β') Τριήμερον ἐκπαιδευτικὴν καὶ τουριστικὴν ἐκδρομὴν Γύρου τῆς Πελοποννήσου (κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν Χριστουγέννων) εἰς Κόρινθον—Ἄργος—Τρίπολιν—Σπάρτην—Μυστράν—Διάσελο Ἄλωνίσταινα Βυτίαν—Λαγκάδια—Λάδωνα—Ὀλυμπίαν—Πύργον—Πάτρας—Αἴγιον—Ἐυλόκαστρον καὶ ἐπιστροφὴν εἰς Ἀθήνας μέσῳ Κορίνθου.

Οἱ παρακολούθησαντες τὴν ἐκδρομὴν σπουδασταὶ ἔμειναν κατενθουσιασμένοι διότι κατῴρθωσαν νὰ γνωρίσουν τουριστικῶς δλόκληρον τὴν Πελοπόννησον καὶ νὰ πλουτίσουν τὰς ἀρχαιολογικάς, ἱστορικάς καὶ Γεωγραφικάς τῶν γνώσεις.

Γ') Ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς Χαλκίδα τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν πλέον τῶν 100 σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.

Δ') Ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς Κόρινθον—Παλαιὰν Κόρινθον—Ἀκροκόρινθον. Τὴν ἐκδρομὴν παρηκολούθησαν πλέον τῶν 80 σπουδαστῶν.

Κατ' αὐτὴν οἱ σπουδασταὶ ἐπεσκέφθησαν τὸ Μουσεῖον, τὴν Ἀγορὰν τῆς Ἀρχ. Κορίνθου, τὸν Ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὸ βῆμα ὅπου ὤμίλησεν ὁ Ἁπ. Παῦλος.

Ε') Ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς τὴν Λίμνην Μαραθῶνος τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν 80 καὶ πλέον σπουδασταὶ.

ς') Ἐπίσκεψιν εἰς τὰ Διυλιστήρια Οὔλεν εἰς τὴν Ὀμορφῇ Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ὑπὲρ διακόσιοι σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς. Τὴν λειτουργίαν τῶν ἐγκαταστάσεων ἐξήγησε ὁ Διευθυντὴς Οὔλεν κ. Μαλανδράκης παρακλήσει τῆς Σχολῆς.

Z') Ἡμερησίαν ἐκδρομὴν περὶ ἀπὸ τὸ Μετόχι εἰς τὴν Χιονισμένην Πάρνηθα—Γοργόνα—Ἀγ. Τριάδα.

Τὴν ἐκδρομὴν παρηκολούθησαν 40 σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς.

H') Ἐκπαιδευτικούς περιπάτους εἰς Ἀκρόπολιν—Θέατρον Διονύσου—Ὠδεῖον Ἡρώδου Κεραμεικόν, τοὺς ὁποίους παρηκολούθησαν ἄνω τῶν 300 σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους τῆς Σχολῆς. Κατ' αὐτὰς δ κ. Γ. Θρηψιάδης, Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων, ἐπεξήγησεν εἰς τοὺς σπουδαστὰς τὰς διαφόρους ἀρχαιότητας.

Ἡ Σχολὴ ἀναγνωρίζουσα τὴν μεγάλην ἐθνικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἀποστολὴν τῶν ἐκδρομῶν προσπαθεῖ νὰ γνωρίσῃ συστηματικῶς εἰς τοὺς Σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς τὰ πλέον ἀξιόλογα ἱστορικά, ἀρχαιολογικὰ καὶ τουριστικὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ παρατηρουμένη κατὰ τὰ ἄλλα Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη ἀθλητικὴ κίνησις ὑπῆρξε περιωρισμένη, διότι δὲν προεκηρύχθησαν οἱ Ἀγῶνες τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Ἡ ἱατρικὴ παρακολούθησις τῶν σπουδαστῶν.

Κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1951-52 συνεχίσθησαν παρὰ τῆς ΑΣΒΣ, διὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς κ. Ἀντ. Παπαϊωάννου, τὰ ἀκόλουθα μέτρα πρὸς παρακολούθησιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως καὶ προφύλαξιν τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν.

Ἐφηρμόσθη τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὴν κλινικὴν ἐξέτασιν τῶν καθ' ἕκαστα ὀργανικῶν συστημάτων καὶ τὴν μικροακτινογράφησιν τοῦ θώρακος ὄλων τῶν σπουδαστῶν. Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι καὶ μένει ἀπολύτως ἐμπιστευτικόν. Οἱ χρῆζοντες περαιτέρω ἐξετάσεως παραπέμπονται δι' εἰδικῶν σημειώματος τοῦ ἱατροῦ εἰς τὰ οἰκεία τμήματα τῶν διαφόρων νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως καταγράφεται εἰς τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ.

Σημειωτέον ὅτι, διὰ τὰς ὡς ἄνω ἐξετάσεις εἰς τὰ διάφορα νοσηλευτικὰ ἰδρύματα, ἡ Σχολή, διὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς, εἶχε προσυνηνεγοθῆ μετὰ τῶν διευθύνσεων τῶν ἰδρυμάτων πρὸς ταχεῖαν ἐξυπηρέτησιν καὶ δωρεὰν παροχὴν τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἐν λόγῳ σπουδαστὰς.

Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι διὰ τῶν ἐργαστηριακῶν καὶ ἱατρικῶν ἐξετάσεων τῶν σπουδαστῶν, τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας ἀπέβη πληρέστερον καὶ ἀποτελεῖ ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς ὑγείας τῶν ἐξεταζομένων. Ὡς

είναι γνωστόν, ἢ τοιαύτη ἐνημέρωσις τοῦ ἀτομικοῦ δελτίου ὑγείας ἀποβλέπει ὄχι μόνον εἰς τὴν διάγνωσιν καὶ ἀναγνώρισιν νοσηρῶν καταστάσεων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς νόσου καὶ τῆς κλινικῆς αὐτῆς ὄντοτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διαπίστωσιν νοσηρῶν προδιαθέσεων, δυναμένων εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπιδράσων, ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῆς καθόλου ὑγείας. Ὁ ἐξεταζόμενος λαμβάνει γνῶσιν τῆς ἀσθενείας του, ὡς καὶ πάσης ἀποκλίσεως ἀπὸ τοῦ φυσιολογικοῦ, καὶ πληροφορεῖται περὶ τυχὸν λανθανούσης νόσου.

Τοιοτοτρόπως, ἡ ἰατρικὴ παρακολούθησις ὄχι μόνον ἔρχεται ἀρωγὸς εἰς τὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν ἀλλὰ καὶ ἐλέγχει τὴν περαιτέρω θεραπείαν. Εἰς ὄρισμένας περιπτώσεις ὑποδεικνύεται ἡ διακοπὴ τῶν μαθημάτων ἐν τῷ σκοπῷ, ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑποβληθῆ ὁ ἐνδιαφερόμενος εἰς τὴν ἀνάλογον ὑγιεινοδιαιτητικοφαρμακευτικὴν ἀγωγὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προληφθῆ ἡ μετάδοσις οἰασδῆποτε νόσου εἰς τοὺς ὑγιεῖς σπουδαστάς.

Πανηγυρισμοὶ

Ἡ Σχολὴ μετέσχεν εἰς τὸν πανηγυρισμὸν :

1) Τῆς 28ης Ὀκτωβρίου μὲ ὁμιλητὴν τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Πτυχιούχων καὶ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς κ. **Ἐμμ. Νικολάου**. Ἡ ὁμιλία του ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν Γ' τόμον τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί» (σελίς 139).

2) Τῆς 25 Μαρτίου μὲ ὁμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς κ. **Ἐλευθ. Συνοδινόν**, καὶ θέμα τὴν «ἔννοιαν τῆς Ἐλευθερίας εἰς τὸν ἐπαναστατικὸν ἀγῶνα τοῦ 1821».

Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς, εἰς ὁμάδα λαμπρῶς συντεταγμένην, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γυμναστοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γεωργ. Κατσίπη ἐθαυμάστησαν καὶ κατεχειροκροτήθησαν κατὰ τὴν παρέλασιν τῶν σπουδαστῶν καὶ μαθητῶν, τόσον τῆς 27ης Ὀκτωβρίου ὅσον καὶ τῆς 24ης Μαρτίου, πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνωστού Στρατιώτου.

Κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς 25ης Μαρτίου, ἡ χορωδία τῆς Σχολῆς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου κ. Ἰω. Συνοδινού, ἔψαλε πατριωτικὰ καὶ δημῶδη ἄσματα, ἐμπνεύσασα μεγάλον ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον τῶν κεκλημένων τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἦτο κατάμεστος ἡ αἴθουσα τῶν συγκεντρώσεων αὐτῆς.

3) Ἡ 30 Ἰανουαρίου, ἑορτὴ τῆς Παιδείας, ἐωρτάσθη ὡσαύτως διὰ λαμπρᾶς συγκεντρώσεως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς. Κατ' αὐτὴν ὁμίλησε ὁ καθηγητὴς κ. **Ἰω. Χρυσόχοῦ** μὲ θέμα : «Ὁργανωτικαὶ μορ-

φαί: 'Ερρίκος Φαγιόλ». 'Ὡς γνωστόν, ἡ Σχολὴ ἐορτάζει τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ μιᾶς ὀμιλίας εἰς μνήμην ἀγωνιστῶν καὶ μαχητῶν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ ψυχαγωγία τῶν σπουδαστῶν

Ἡ Σχολὴ μεριμνῶσα καὶ διὰ τὴν ὀμαδικὴν ψυχαγωγίαν τῶν σπουδαστῶν, ἐκτὸς τῶν ἐκδρομῶν, μορφωτικῶν περιπάτων, καλλιτεχνικῆς σπουδαστικῆς κινήσεως κλπ. ὑποβοηθεῖ τὴν δραστηριότητα τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἑτησίου ὀμαδικοῦ «γλεντιοῦ» καὶ τῆς ἑτησίας χοροεσπερίδος τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.

Τὸ σπουδαστικὸ γλέντι. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη ἐγένετο τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς 6 Φεβρουαρίου εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τσῶρτσιλ κέντρον «Κάβα».

Εἰς τὸ γλέντι προσήλθον οἱ περισσότεροὶ τῶν σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν, παρέστησαν δὲ καὶ πλείστοι ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Ἀπερίγραπτον κέφι ἐκράτησε ἀπὸ τῆς 8ης μ.μ. μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρων. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη κατέδειξε μὲ πόσον πολιτισμὸν καὶ τάξιν εἶναι δυνατόν νὰ διασκεδάζουν οἱ νέοι ὅταν πρωτανεύη τὸ πνεῦμα τοῦ αὐτοσεβασμοῦ.

Ἡ ἐπίσημος χοροεσπερίς. Αὕτη ἐδόθη τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας, 9ης Φεβρουαρίου εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 28ης Ὀκτωβρίου ξενοδοχείου «Ἀκροπόλ». Ἡ ἑτησία χοροεσπερίς τῶν πτυχιούχων καὶ σπουδαστῶν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καθιερώθη πλέον ὡς ἐν τῶν κοσμικωτέρων γεγονότων τῆς πρωτευούσης. Κατὰ γενικὴν ὀμολογίαν εἶναι μία ἀπὸ τὰς τρεῖς καλύτερας χορευτικὰς συγκεντρώσεις τῶν Ἀπόκρου. Ἡ ὀργάνωσις τῆς χοροεσπερίδος ὑπῆρξεν καὶ ἐφέτος ἀρίστη χάρις εἰς τὰς φιλοτίμους προσπάθειας τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ χορὸς διήρκεσε μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρων ἐν μέσῳ εὐθυμίας καὶ χαρᾶς ἀδιαπτώτου. Πλήθος ἐκλεκτῶν δῶρων διενεμήθησαν διὰ κληρώσεως. Μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς ΑΣΒΣ, Ὑπουργοί, οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, πολλοὶ φίλοι τῆς καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπιλεκτὰ μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἐτίμησαν τὴν ἑσπερίδα διὰ τῆς παρουσίας των καὶ ἡ κοσμικὴ κριτικὴ τοῦ ἡμερησίου τύπου τῆς πρωτευούσης ἀψηχολήθη εὐφημότατα καὶ διὰ μακρῶν μὲ αὐτήν.

Ζ' ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολή Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἐκτιμῶσα τὴν ἐθνικὴν ἀνάγκην καταρτίσεως στατιστικῶν στελεχῶν εἰς τὴν χώραν προέβη κατὰ τὸ ἐξεταζόμενον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1952 - 1953 εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ **Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως** αὐτῆς.

Ἡ Σχολή ἐθεώρησε τὴν Στατιστικὴν ἀπαραίτητον μέρος τοῦ κύκλου διδασκαλίας τῆς πρὸς μὀρφωσιν ἀνωτέρων διοικητικῶν στελεχῶν, τόσον τοῦ Κράτους ὅσον καὶ τῶν ἐν γένει οἰκονομικῶν Ὀργανισμῶν. Οὕτω συνεστήθη, ἀπὸ τοῦ 1947, ἡ ἔδρα τῆς Στατιστικῆς ὡς τακτικῆ, χωρισθέντος τοῦ μαθήματος εἰς δύο κλάδους : τὴν Μαθηματικὴν Στατιστικὴν καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Στατιστικὴν. Λήγοντος τοῦ 1950, ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐζήτησε νὰ τροποποιηθῇ ὁ Ὀργανισμὸς, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἴδρυσις «Τμημάτων ἐιδικῆς ἐπιμορφώσεως» τῶν τελειοφοίτων καὶ πτυχιούχων τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως. Τοῦτο δὲν κατέστη τότε δυνατόν, καὶ μόνον ἀρχομένου τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952)53 ἐπετεύχθη ἡ ἴδρυσις τοῦ «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», τὸ ὁποῖον ἐλειτούργησε ἀπὸ τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1953.

Εὐτυχῶς, ἡ ἀναληφθεῖσα πρωτοβουλία ἔτυχεν ἀμέσου ἀναγνωρίσεως καὶ ἰδιαίτερας ἐνισχύσεως, καὶ παρὰ τοῦ Κράτους καὶ παρὰ διαφόρων ἐπιχειρήσεων, τὸ γεγονός δὲ τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὅτι κατενόηθη, ἐπὶ τέλους, ἡ ἀξία τῆς Στατιστικῆς καὶ εἰς τὴν Χώραν μας, ὡς μεθόδου ἀσφαλούς διὰ τὴν διαπίστωσιν, ἔρευναν καὶ ἔλεγχον τῶν ἐν γένει φαινομένων τοῦ φυσικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου, καὶ ἰδίᾳ τῶν γεγονότων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἀπόδειξιν ἐπίσης ἀποτελοῦν αἱ ἄμα τῇ ἰδρύσει τοῦ Κ.Σ.Ε. ἀθροαὶ αἰτήσεις πρὸς μετεκπαιδευσιν, ἐνδεικτικαὶ τῆς ὑφ'ἰσταμένης ἀνάγκης λειτουργίας ἰδρύματος στατιστικῆς ἐξειδικεύσεως.

Ἀκόμη πληρεστέρα, ὅμως, ἀπόδειξις εἶναι ὅτι τὸ Κράτος, ἀντιμετωπίζον ἐν τῇ συνόλῳ του τὸ πρόβλημα τῆς στατιστικῆς παρακολουθήσεως τῆς ζωῆς τῆς χώρας, ἐθέσπισε τὸ ὑπ' ἀριθ. 2516)1953 Νομοθετικὸν Διάταγμα * «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος», διὰ τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἀρθρ. 14 τοῦ ὁποίου καθορίζεται ὅτι : «Μετ' εἰσῆγγελσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Σχολῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων δύνανται διὰ

Β.Δ. νὰ ἰδρυθοῦν μόνιμοι ἔδραϊ ἢ Σχολαὶ Στατιστικῆς ἢ νὰ ὀργανωθοῦν Φροντιστήρια Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἐνδιαφερομένων ἰδιωτῶν». Ἦλθε, δηλαδή, τὸ Κράτος νὰ ἐπικυρώσῃ νομοθετικῶς τὴν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς ἀναληφθεῖσαν ἐπιστημονικὴν πρωτοβουλίαν καὶ πρωτοποριακὴν δραστηριότητα.

Ἡ Σχολή, μὲ ἐπίγνωσιν τοῦ καθήκοντός της ἀπέναντι τοῦ Κράτους, τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ ἰδίᾳ ἀπέναντι τῶν νέων, εἶναι εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος διὰ τὴν συμβολὴν τῆς αὐτῆς εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου. Αὐτό, ἄλλωστε, ἀποτελεῖ τὴν φιλοδοξίαν τῆς. Ἀπὸ τοῦ προσεχούς ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους, ἢ ὀργανώσῃς τοῦ «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» ὀλοκληροῦται, καὶ ἐλπίζεται ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐπιλέκτων Ἑλλήνων Καθηγητῶν θὰ διδάξουν εἰς αὐτὸ καὶ διαπρεπεῖς ξένοι εἰδικοί. Οὕτω τὸ Κ.Σ.Ε. καθίσταται ἴδρυμα πλήρως ἐξυπηρετοῦν τὴν τε Πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν.

Τὸ Κ.Σ.Ε. ἐγκατεστάθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ἀκαδημίας 84 παράρτημα τῆς Σχολῆς.

Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων ἐγένετο τὴν 17 Φεβρουαρίου 1953 παρουσίᾳ πολυπληθοῦς ἐκλεκτοῦ ἐπιστημονικοῦ ἀκροατηρίου. Ἡ εἰσήγησις ἐπὶ τῶν σκοπῶν καὶ προοπτικῶν τοῦ Κέντρου ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΑΣΒΣ Καθηγητοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου. Μετ' αὐτὸν ὠμίλησαν ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰωάν. Μιχαλόπουλος καὶ ὁ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Στατιστικὴν κ. Jacob Perlman. Μετ' αὐτοὺς ὁ Καθηγητῆς κ. Εὐστ. Μαργαρίτης, Διευθυντῆς τοῦ Κ.Σ.Ε., ἐδίδαξε τὸ ἐναρκτήριον μάθημα*.

Εἰς τὸ Κ.Σ.Ε. ἐνεγράφησαν κατὰ τὸ πρῶτον τοῦτο ἔτος τῆς λειτουργίας του 112 σπουδασταί, ὑπάλληλοι δημόσιοι, ὀργανισμῶν, ἰδιωτικοὶ καὶ ἰδιῶται.

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω οἱ περισσότεροι ἐνεγράφησαν ὡς ὑπότροφοι τῶν Ὀργανισμῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις ὑπηρετοῦν, ὡς καὶ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὅπερ δι' ἐγκυκλίου του συνέστησεν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸ ὑπαλλήλους τὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ὁμοίᾳς ἐγκυκλίους ἐξέδωκαν τὰ Ὑπουργεῖα Ἐμπορίου, Ἐφοδιασμοῦ, Ἐργασίας κλπ.

* Πρβ. Περιοδικὸν «ΣΠΟΥΔΑΙ», τόμ. Γ' σελ. 465 κ. ἑ.

Ἀπὸ ἀπόψεως τίτλων σπουδῶν, οἱ ἐγγραφέντες εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως παρουσιάζουν τὴν κάτωθι σύνθεσιν. Οἱ ἡμίσεις σχεδὸν εἶναι: πτυχιούχοι Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἱκανὸς ἀριθμὸς τούτων εἶναι σπουδασταὶ ἢ τελειόφοιτοι τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ οἱ λοιποὶ τυγχάνουσι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων μὲ ἀπολυτήριον Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Εἰδικώτερον οἱ ἐγγραφέντες κατανέμονται ὡς ἑξῆς:

1) Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου	6
2) Μαθηματικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου	5
3) Ἐθνικοῦ Μέτσοβείου Πολυτεχνείου	3
4) Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς	4
5) Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν	20
6) Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν	6
7) Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς	8
8) Τελειόφοιτοι καὶ Σπουδασταὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν	37
9) Ἀπόφοιτοι Μέσης Ἐκπαιδεύσεως	23

 112

Ἡ φοίτησις εἰς τὸ Κ.Σ.Ε. εἶνε ἐκούσια. Τὸ ἴδρυμα δὲν χορηγεῖ διπλώματα παρέχοντα δικαιώματα ἰδιαίτερα. Παρέχει ἀπλῶς πιστοποιητικὰ εὐδοκίμου φοιτήσεως.

Ἡ διδασκαλία ἔχει ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν μὀρφωσιν στελεχῶν, δυναμένων ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐκπαιδεύσεώς των νὰ ἀσκήσουν ὑπευθύνως τὰ καθήκοντα τοῦ στατιστικοῦ παρὰ ταῖς Στατιστικαῖς Ὑπηρεσίαις εἴτε τοῦ Κράτους εἴτε οἰουδήποτε Ὄργανισμοῦ ἢ Ἐπιχειρήσεως.

Ἡ διδασκαλία εἶναι ἀκαδημαϊκῆ, διὰ τὴν ἐμπέδωσιν ὅμως τῶν γνώσεων γίνονται συστηματικαὶ φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις καὶ ποικίλαι ἐφαρμογαί.

Παραλλήλως πρὸς τὰ μαθήματα, τὸ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» ὀργανώνει σειρὰν διαλέξεων καὶ ἐλευθέρων μαθημάτων, διδομένων ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ ξένων ἐπιστημόνων, ἐπὶ θεμάτων σχετιζομένων μὲ τὴν Στατιστικὴν.

Ὡρίσθη ὡς Α' δόσις διδάκτρων καταβλητέα ἅμα τῇ ἐγγραφῇ δρχ. 250.000.

Ὡς Β' δόσις καταβλητέα μέχρι 31 Μαρτίου 1953 δρχ. 150.000.

Τὰ διδαχθέντα μαθήματα εἶναι: 1. Γενικὰ Μαθηματικά. 2. Ἀσφαλιστικὰ Μαθηματικὰ Ὁμάδων. — 3. Μαθηματικὴ Στατιστι-

κή. — 4. Στατιστική Μέθοδος. — 5. Στατιστική Ἀνάλυσις. — 6. Δειγματοληψία. — 7. Δημογραφία. — 8. Οικονομική Στατιστική. — 9. Στατιστική Κοινωνικῶν Φαινομένων. — 11. Κοινωνική Οικονομική. — 12. Εἰδικὰ Θέματα Στατιστικῆς.

Διδάξαντες εἰς τὸ Κ. Σ. Ε.

Ἡ διδασκαλία τῶν ἄνω μαθημάτων ἀνετέθη εἰς Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, τῆς Βιομηχανικῆς, τοῦ εἰδικοῦ στατιστικοῦ ἐμπειρογνώμονας τοῦ Ο. Η. Ε. καὶ εἰς ἀνωτάτους Στατιστικοὺς ὑπαλλήλους.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐδίδαξαν οἱ κάτωδι :

1. **Σ. Ἀγαπητίδης**, Καθηγητῆς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ τοῦ Πολυτεχνείου : Κοινωνικὴν Οἰκονομικὴν.
2. **Κ. Ἀθανασιάδης**, εἰδικὸς στατιστικολόγος, Στατιστικὴν Μεθοδολογίαν καὶ Στατιστικὴν Ἀνάλυσιν.
3. **Β. Βαλαώρας**, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου, εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν : Δημογραφικὴν Στατιστικὴν.
4. **Χ. Εὐελπίδης**, Καθηγητῆς τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τ. Ὑπουργός : Στατιστικὴν Κοινωνικῶν Φαινομένων.
5. **Δ. Καλιτσούνκης**, Καθηγητῆς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τ. Ὑπουργός : Εἰδικὰ θέματα συγκυριακῆς Στατιστικῆς.
6. **Ε. Μαργαρίτης**, Καθηγητῆς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν : Στοιχεῖα Λογισμοῦ Πιθανοτήτων καὶ Μαθηματικὴν Στατιστικὴν.
7. **J. Perlman**, Στατιστικολόγος, εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν : Εἰδικὰ Θέματα Οἰκονομικῆς Στατιστικῆς.
8. **Ν. Σακελλάριου**, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου : Στοιχεῖα Ἀσφαλιστικῶν Μαθηματικῶν.
9. **Σ. Σαραντιόπουλος**, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου : Γενικά Μαθηματικά.
10. **Α. Σαουνάτος**, Καθηγητῆς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν : Οἰκονομικὴν Στατιστικὴν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὠμίλησε εἰς τὸ Κ. Σ. Ε. καὶ ὁ κ. **Βασ. Χρη-**

σιδης, Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης: «Περὶ τῶν ἐφαρμογῶν τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν γεωργίαν».

Οἱ φοιτῶντες εἰς τὸ Κέντρον ἐκλήθησαν ἰδιαιτέρως νὰ παρακολουθήσουν ὑπὸ μορφήν μαθήματος τὰς ὁμιλίας τῶν ξένων εἰδικῶν κ.κ. **L. Artigues**, μηχανικοῦ οἰκονομολόγου, Διευθυντοῦ τῆς περιφήμου Ἑταιρίας ὀργανώσεως «Bédeau» «Ἡ μέτρησις τῆς ἐργασίας καὶ ὁ ρόλος τῆς εἰς τὴν ὀργάνωσιν» καὶ **L. Danty · Lafrance**, Καθηγητοῦ τοῦ Conservatoire des Arts et Métiers τῶν Παρισίων, «Ὀργάνωσις καὶ Παραγωγικότης».

Διευθυντῆς Σπουδῶν τοῦ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀνέλαβε ὁ Καθηγητῆς τῆς Στατιστικῆς ἐν τῇ Σχολῇ κ. **Εὐστ. Μαργαρίτης**.

Εὐμενεῖς κριτικαὶ διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Κ.Σ.Ε. ἐγράφησαν εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν τύπον. Μὲ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Κ.Σ.Ε. ἀπησχολήθη ἐπίσης εἰς μακρὰν ἐκπομπὴν ὁ Κεντρικὸς Ραδιοσταθμὸς Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἐξαίρων τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην.

Η' ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Περιοδικόν «Σπουδαί»

Τὸ περιοδικόν τῆς Σχολῆς «Σπουδαί» διήνυσε κατὰ τὸ ὑπ' ὄψει Ἀκαδημαϊκόν ἔτος τὸ τρίτον ἐκδοτικόν του ἔτος μετατραπέν εἰς διμηνιαῖον.

Τὰ ἐξ τεύχη αὐτοῦ ἀπετέλεσαν τόμον 672 σελίδων, ὅστις ὑπῆρξε ὄντως συμβολὴ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Χώρας κατὰ τὴν περίοδον 1952 - 1953.

Εἰς τὸν τόμον τοῦτον περιλαμβάνονται : «Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Πλάνον» κατὰ λαμπρὰν μετάφρασιν ἐκ τῆς ἐπισήμου αὐστραλιανῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου τῆς Σχολῆς κ. Σπ. Βασιλείου, τ. Τμηματάρχου τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς μετὰ γενικῆς εἰσηγήσεως εἰς τὸν θεσμὸν τῆς συστηματικῆς ταξινομήσεως τῶν λογαριασμῶν καὶ κοινωνιολογικῆς τοποθετήσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Σπρ. Κ. Παπαϊωάννου, σειρά πρωτοτύπων στατιστικῶν ἐργασιῶν καὶ ὑπερεκατοντάσελιδος οἰκονομικῆ ἀνασκόπησις τοῦ ἔτους 1952 ὡς συλλογικὴ ἐργασία Καθηγητῶν καὶ φίλων τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν αὐτῆς.

Ὁ κατωτέρω πίναξ τῶν κυριωτέρων περιοχομένων, κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν συγγραφέων, δίδει ἄμεσον ἰδέαν τῆς σημασίας του. Οὕτω περιέχονται εἰς τὸν Γ' τόμον τῶν «Σπουδῶν» :

Ἀγαλλοπούλου Χρίστου. —Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλις κατὰ τὸ 1952	σελ. 608
Σ. Ι. Α. —Ἐργατικὴ νομοθεσία καὶ ἀπασχόλησις κατὰ τὸ 1952	» 603
Ἀθανασιάδου Κωνσταντίνου. —Δύο ζητήματα στατιστικῆς ἀναλύσεως (Α' ἐξομάλυνσις χρονολογικῶν σειρῶν διὰ τῶν ὀρθογωνίων πολυωνύμων. Β' Ἀνάλυσις τῆς διακυμάνσεως)	» 486
» » Θαλάσσιαι καὶ ἐναέριοι μεταφοραὶ	» 598
Ἀργυροπούλου Περικλῆ. —Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης καὶ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ζάαρμπρὺκεν	» 325
Australian Institute of Management
—Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Πλάνον (μετάφρασις : Σπ. Βασιλείου)	» 70-194
M. Antome (μετάφρασις Β. Μήλα).—Ὁ χρυσὸς εἰς	

τὸν κόσμον	σελ. 238
Γ. Δ — Πίστις καὶ Τράπεζαι	» 588
Γεωργακοπούλου Φρίξου. — Πρακτηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐν- νοίας καὶ σημασίας τῶν δεικτῶν	» 88
» » Οἱ Ἑλληνικοὶ λιμένες καὶ ἰδιὰ ὁ λιμὴν Πειραιῶς	» 636
Φ Γ. Γ. — Παν. Β. Κάντζιαις: Ὁ ἐκλιπὼν πρόεδρος Δ. Σ. τῆς Α. Σ. Β. Σ.	» 369
Γραφείου Ἐρευνῶν Ε. Β. — Τὸ «πιστεῦ» τῶν γένων Γάλλ- λων ἐργοδοτῶν (κατ' ἀπόδοσιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)	» 405
» Ἡ ἐν Ἑλλάδι ὀργανωτικὴ κίνησις, τὸ 1952	» 632
Δελιβάνη Δημητρίου. — Ἡ σημασία τῆς Ἀμερικανικῆς οἰκονομίας διὰ τὸν ἔξω κόσμον	» 334
Δερτιλῆ Δεωνίδα. — Τὸ νομισματικὸν μὲς θέμα	» 164
Δεσύλλα Θεοδώρου. — Προβλήματα τῆς καλλιιεργείας καὶ βιομηχανίας τῆς καννάβου ἐν Ἑλλάδι	» 273
D n b r e u i l H y a c i n t h e. — Ὁργάνωσις τῆς ἐργα- σίας καὶ ἀνθρώπος (ἀπόδοσις καὶ εἰσαγωγή. Ἰω. Δ. Χρυσσοχοῦ)	» 179
Εὐελπίδη Χρυσσοῦ. — Τὸ γεωργικὸν εἰσόδημα	» 518
Καλογερέα Σωκράτη. — Νεώτεροι ἔρευναί εἰς τὰ προβλή- ματα τῆς διατηρήσεως τῶν τροφῶν	» 35
Κόλλια Δημητρίου. — Ἡ δημοσιονομικὴ νομοθετικὴ κίνη- σις τοῦ 1952	» 617
Κουβέλη Πέτρου. — Ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία κατὰ τὸ ἔτος 1952	» 563
Α. Δ. Κ. — Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον καὶ ἐξωτερικαὶ πληρωμαὶ	» 569
» Νομισματικὴ καὶ πιστωτικὴ πολιτικὴ	» 581
Δεοντίδη Κωνσταντίνου. — Ἡ Ἑλληνικὴ γεωργικὴ οἰκο- νομία κατὰ τὸ 1952	» 554
Μακκᾶ Λέοντος. — Ἡ νέα Βαλκανικὴ σενεγγόνησις	» 161
Μαργαρίτη Στάθη. — Αἱ ἀρχαὶ τῆς Στατιστικῆς (ἐναρ- κτῆριον μάθημα εἰς τὸ Κ. Σ. Ε.)	» 469
» Αἱ ἐκ τῆς τύχης ἐξαρτώμεναι μεταβληταὶ — Νόμοι πιθανότητος αὐτῶν	» 502
Μιχαλοπούλου Ἰωάννου. — Ἡ διδασκαλία τῆς Στατιστι- κῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα (εἰσήγησις κατὰ τὴν ἐναρξιν λειτουργίας τοῦ Κ. Σ. Ε.)	» 466
Μπανταλούκα Κλαυδίου. — Ἡ ψυχοτεχνικὴ εἰς τὴν οἰκο-	

νομίαν	σελ.	401
Ξυνοπούλου Γεωργίου. —Ίστορία τοῦ μεταλλευτικοῦ δικαίου καὶ πορίσματα ἐκ ταύτης	»	373
» Μεταλλευτικὴ κίνησις καὶ ἀλυκαί	»	613
Παγώνη Ξενοφώντος. —Ἡ διοίκησις τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων	»	220
Παπαϊωάννου Στράτου. —Γενικὴ εἰσαγωγή εἰς τὰ Λογιστικά Πλάνα (ἱστορικὴ ἐπισκόπησις καὶ κρινωνιολογικὴ τοποθέτησις)	»	47
» Τὸ Κ.Σ.Ε. τῆς Α.Σ.Β.Σ.	»	465
» Αἱ διεθνεῖς ἐμποροπανηγύρεις καὶ ἡ Ἑλληνικὴ συμμετοχὴ εἰς αὐτάς	»	651
Perlman Jacob. —Ἡ σημασία τῆς στατιστικῆς (ἐπὶ τῇ ἐνάρξει λειτουργίας τοῦ Κ.Σ.Ε. τῆς Α.Σ.Β.Σ.)	»	468
Πεσμαζόγλου Γεωργίου. —Αἱ ὑφιστάμεναι καὶ δημιουργηθεῖσαι δυσχέρειαι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν	»	300
Πολύζου Νικολάου. —Ἑλληνικὴ μεταναστευτικὴ κίνησις κατὰ τὸ 1952	»	605
» Τεχνικὴ βοήθεια καὶ παραγωγικότης ἐν Γαλλίᾳ	»	413
Πουλοπούλου Στυλιανοῦ. —Ἡ ἀνασύνταξις τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα	»	349
» Οἰκονομία καὶ γενικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1952	»	623
Ροζάκη Παντελῆ. —Αἱ Ἄνωταται εἰδικευμένα: Εὐρωπαϊκὰ καὶ Ἀρχαί, ἐν τῇ πλαίσιῳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης	»	337
Σακελλαρίου Νείλου. —Ἡ μέθοδος τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων εἰς τὴν στατιστικὴν	»	481
Σαουνάτσου Ἀνδρέα. —Εἰσαγωγή εἰς τὴν θεωρίαν τῶν κυκλικῶν διακυμάνσεων τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος	»	5
Σαραντοπούλου Πολυβίου. —Θερμικὴ οἰκονομία καὶ ἔθνικόν καύσιμον	»	307
Σωμερλίτη Στράτη. —Ὁ συνεταιριστικὸς τομεὺς	»	640
T. —Τὸ λογιστικὸν ἐπάγγελμα	»	656
Φράγκου Ἰωάννου. —Ἡ σύμβασις περὶ δασμολογητέας ἀξίας	»	357

- Φράγκου Ἰωάννου.**—Ἡ δασμολογικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος μέχρι καὶ τοῦ 1952 σελ. 591
- Frost Gilbert.**—Ἡ συμβολὴ τῆς στατιστικῆς εἰς τὴν ὀργάνωσιν (ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Frost «Ὁργανικὰ ἀνάλεκτα», κατ' ἀπόδοσιν Β. Γ. Ἰ. Ἀ. Δ. Ἄ. Μ.) » 533
- N. Φ.**—Ἐπὶ τῆς τουριστικῆς κινήσεως ἀλλοδαπῶν περιηγητῶν » 655
- Χωραφᾶ Νικολάου.**—Τὸ νερὸ εἰς τὴν βιομηχανίαν » 387
- Εἰς τὸν τόμον αὐτόν, μεταξὺ ἄλλων, περιέχονται καὶ τὰ ἑξῆς :
- Ὁ τιμάρθιμος κόστους ζωῆς (ἡ μέθοδος ὑπολογισμοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, κατὰ μελέτην τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Ἀθανασιάδου). Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 2516 τῆς 16-8-53, «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ—Α' 217|19-8-53). Τὰ κοινωνικὰ προβλήματα τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας (αἱ διεθνεῖς διασκέψεις τῆς Abbaye de Royanmont ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς ὀργανώσεως) κατ' ἐπεξεργασίαν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν Β.Ε. Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 2473 τῆς 23-7-53, «περὶ ἰδρύσεως Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος καὶ ρυθμίσεως θεμάτων Τεχνικῆς Βοηθείας» (ΦΕΚ—Α' 199|1-8-53) κ.ἄ.
- Ἐκδόσεις Καθηγητῶν :**
- Κατὰ τὸ Ἀναδημαϊκὸν ἔτος 1952—1953 ἐξεδόθησαν τὰ κάτωθι βιβλία Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς:
- Σωτ. Ἀγαπητίδης.**—Παραδόσεις Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς
- Κ. Ἀθανασιάδης.**—Ἐφαρμογαὶ Στατιστικῆς
- » Στατιστικαὶ μέθοδοι (ἀνάλυσις καὶ δειγματοληψία)
- Φ. Γεωργακοπούλου.**—Στοιχεῖα Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς
- » Ἐφηρμοσμένη Ἐπιχειρηματικὴ Οἰκονομικὴ
- Σ. Καλογεροπούλου.**—Σιράτη. —Δημόσιον Δίκαιον
- Χ. Κανελλοπούλου.**—Μαθήματα Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας
- Δ. Κόλλια.**—Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ
- Α. Κυρκιλίτση.**—Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ
- Δ. Παπαδημητρίου.**—Μαθήματα Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς
- » Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς
- Σ. Παπαϊωάννου.**—Λογιστικὴ—Τόμος Α'
- » Τὰ Λογιστικὰ Πλάνα (ἱστορικὴ των τοποθέτησις καὶ κοινωνιολογικὴ των τοποθέτησις)

- Π. Πέρδικα.**—Ἐμπορικὸν Δίκαιον
Μ. Τσιμάρα.—Λογιστικὴ
Γ. Χαλκιοπούλου.—Πολιτικὴ Οἰκονομία
Ι. Χρυσοχοῦ.—Ἐλεγκτικὴ

Θ' ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Κίνησις Καθηγητῶν

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952-1953 :

1. Ὁ Καθηγητὸς τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου κ. **Παν. Πέρδικας** προσεκλήθη εἰς Γερμανίαν καὶ ἔδωκε σειρὰν μαθημάτων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἀμβούργου.
2. Ὁ Καθηγητὴς τῆς Τελωνειακῆς καὶ Δασμολογικῆς Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς κ. **Ἰω. Φράγκος**, συμμετέσχεν εἰς Βρυξέλλας εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου Τελωνειακῆς Συνεργασίας καθ' ἃς ἐμελετήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐνιαίας ὀνοματολογίας εἰς τὰ δασμολογία τῶν μετεχόντων κρατῶν - μελῶν καὶ ἡ σύναψις συμβάσεως περὶ ἐνιαίας δασμολογητέας ἀξίας πρὸς ὁμοίομορφον ἐκτίμησιν τῶν ἐμπορευμάτων.
3. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου** μετέβη εἰς Ἰταλίαν, Γαλλίαν καὶ Ἑλβετίαν πρὸς ἐπίσκεψιν ἀδελφῶν Σχολῶν καὶ συζήτησιν μετὰ τῶν ἰθύνοντων ταύτας ἐπὶ τῶν νεωτέρων ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἀποτελεσμάτων. Τὸ ταξίδιον τοῦτο τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἐπραγματοποιήθη ἰδίαις δαπάναις μὴ ἐπιβαρυνθείσης οὐδὲ τὸ παράπαν τῆς Σχολῆς, ἥτις ἄλλωστε δὲν ἐπεβαρύνθη οὐδόπως διὰ δαπάνας οἰουδὴποτε ταξιδίου Συμβούλου ἢ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς.
4. Ὁ Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. **Σωτ. Ἀγαπητιδῆς** μετέβη εἰς Αἴγυπτον καὶ Κύπρον, ὅπου προσεκλήθη παρὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου πρὸς μελέτην τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς νήσου.
5. Ὁ Καθηγητὴς τῶν Ἐφαρμογῶν Λογιστικῆς κ. **Δημ. Παπαδημητρίου**, ἐταξίδευσεν εἰς Ἰταλίαν δι' ὑποθέσεις.
6. Ὁ Καθηγητὴς τῶν Ἐφαρμογῶν Λογιστικῆς κ. **Δημ. Καμβυσίδης** ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Παιδείας.
7. Ὁ Καθηγητὴς τοῦ Δημοσίου Δικαίου κ. **Σπυρ. Καλογερόπουλος - Στράτης** ἐγένετο μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ὁ αὐτὸς προσεκλήθη διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Ἐταιρειῶν τῆς Διεθνοῦς Πολιτικῆς.

9. Εἰς τὸν Καθηγητὴν τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας κ. **Παν. Δερετλήν** ἀπενεμήθη ἡ ταινία τῆς Γαλλικῆς Λεγεῶνος.

Μία δημοσιογραφικὴ συνέντευξις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς

Εὐρυτέραν ἀπήχησιν μεταξύ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐν γένει κύκλων ἔσχε δημοσιογραφικὴ συνέντευξις, ἣν ἔδωκε ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς. Ἐκεῖ ὁ κ. Στρ. Παπαϊωάννου ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, καθώρισε τὴν ἐκπαιδευτικὴν θέσιν τῆς μεταξύ τῶν ἐν Ἑλλάδι Σχολῶν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, ἐπεξήγησε τὰς μεθόδους τῆς, προσδιώρισε τὰ εἰδικὰ ἐκπαιδευτικὰ αὐτῆς στοιχεῖα, διεσαφήνισε τὸν ἐπιστημονικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν ἐξοπλισμὸν τὸν ὁποῖον παρέχει εἰς τοὺς πτυχιούχους τῆς καὶ ἦρε ἀπροτομωτικῶς πολλὰς πλάνας καὶ ἀσαφείας σχετικῶς μὲ τὴν Σχολήν.

Λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς συνεντεύξεως ταύτης ἐγένετο ἀναδημοσίευσίς τῆς εἰς τὸν Γ' τόμον τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί» (σελ. 144 κ. ἑ.).

Γ' ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἐνώπιον τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, διενηργήθησαν, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1952, αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὸ Α' ἔτος τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952)3, βάσει τοῦ ἐγκριμένου διὰ Β.Δ. τῆς 15)4)48 Κανονισμοῦ. Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ ἐξετάσεις ἐδόθησαν τὰ ἑξῆς θέματα, κατόπιν κληρώσεως :

Ι. Ἐκθσεις Ἰδεῶν

Α' Τμῆμα : Ὅπως στρώσεις θὰ κοιμηθῆς.

Β' Τμῆμα : Τὸ ἀκίνητο νερὸ θρωμαίει.

II. Ἀριθμητικὴ

Α' Τμῆμα. 1) Ἐνας ποδηλάτης ἐξεκίνησε ἐκ τῆς πόλεως Α διὰ νὰ μεταβῇ εἰς πόλιν Β με ταχύτητα 12 χιλιομ. καθ' ὥραν. Ὅταν διήνυσσε τὰ 3)5 τῆς ἀποστάσεως ἤρξε τὴν ταχύτητά του κατὰ 3 χιλιομ. καὶ ἔφθασε εἰς τὴν πόλιν Β ἐνωρίτερον κατὰ 1 ὥραν καὶ 12'. Νὰ εὔρεθῇ ἡ ἀπόστασις τῶν δύο πόλεων Α καὶ Β.

2) Πατήρ διέταξεν ἐν τῇ διαθήκῃ του ἕνα ποσὸν 15 280 000 δρχ. διανεμηθῆ εἰς τοὺς τρεῖς υἱοὺς του κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον : Τὰ μερίδια αὐτῶν κατατιθέμενα εἰς μίαν τράπεζαν πρὸς 5 ο)ο νὰ γίνωνται, μετὰ τῶν ἀπλῶν τόκων αὐτῶν, ἴσα ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν υἱῶν. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ εἶχον συμπληρώσει τὸ 5ον, 9ον καὶ 13ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Πῶς πρέπει νὰ μοιρασθῇ τὸ διατεθὲν ποσόν :

Β' Τμῆμα. 1) Δύο κινητὰ Α καὶ Β ἀναχωροῦν συγχρόνως ἐκ δύο τόπων Γ καὶ Δ βαίνοντα ἀντιθέτως πρὸς συνάντησίν των. Ἡ ἀπόστασις αὐτῶν ΓΔ εἶναι 45 χιλιομέτρα καὶ συναντῶνται εἰς ἀπόστασιν 25 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ τόπου Γ. Ἐὰν ὁμοίως τὸ κινητὸν Α ἀναχωρήσῃ 36 λεπτὰ τῆς ὥρας ἐνωρίτερον τοῦ Β τότε ἡ συνάντησις αὐτῶν γίνεται εἰς ἀπόστασιν 26 1)3 χιλιομ. ἀπὸ τοῦ τόπου Γ. Νὰ εὔρεθῇ ἡ ταχύτης ἐκάστου κινητοῦ.

2) Δύο ἀδελφοὶ λαμβάνουν παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν διαφορετικὰ ποσά, τὰ ὅποια τοκίζουσι πρὸς 6 ο)ο ὁ πρῶτος καὶ πρὸς 8 ο)ο ὁ δεῦτερος. Τὸ ποσὸν τοῦ δευτέρου εἶναι κατὰ 9 000 000 δραχ. μεγαλύτερον τοῦ ποσοῦ τοῦ πρώτου. Οὕτω, ὁ δεῦτερος λαμβάνει διὰ τόκους ἐνὸς ἔτους 1 160 009 δρχ. περισσότερον τῶν τόκων τοῦ πρώτου. Νὰ εὔρεθῇ ποῖον ποσὸν τοκίζει ἕκαστος τῶν ἀδελφῶν.

Γ' Τμήμα. 1) Ἐτόκισέ τις τὰ $\frac{3}{4}$ ἑνὸς κεφαλαίου πρὸς 5 ο)ο, τὸ δὲ ὑπόλοιπον πρὸς 4,5 ο)ο.

Ἐὰν ἐτόκιζεν ἄλλο τὸ κεφάλαιον πρὸς 5 ο)ο, θὰ ἐλάμβανεν ἐτήσιον τόκον κατὰ 104 000 δρχ. περισσότερον.

Πόσον ἦτο τὸ τοκισθὲν κεφάλαιον;

2) Πῶς πρέπει νὰ ἀναμείξωμεν λίπος τῶν 18 000 δρχ. τὴν ὀκᾶν μὲ βούτυρον τῶν 49 500 δρχ. τὴν ὀκᾶν, διὰ νὰ σχηματίσωμεν μείγμα τὸ ὁποῖον νὰ πωλῶμεν πρὸς 32 400 δρχ. τὴν ὀκᾶν, διὰ νὰ κερδίζωμεν 20 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας του;

Δ' Τμήμα. 1) Τοκίζει τις τὰ $\frac{3}{5}$ τοῦ κεφαλαίου του πρὸς 8 ο)ο ἐπὶ 3 ἔτη καὶ τὸ ὑπόλοιπον πρὸς 10 ο)ο ἐπὶ 5 ἔτη. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς συγκεντρώνει κεφάλαια καὶ τόκους 161 280 000 δρχ.

Ποῖον τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον;

2) Ἐμπορος ἤρχισεν ἐπιχειρήσιν μὲ κεφάλαιον 15 000 000 δρχ. Μετὰ 6 μῆνας προσέλαβε συνέταιρον μὲ κεφάλαιον 12 000 000 δρχ. Μετὰ 8 μῆνας ἀπὸ τῆς προσλήψεως τοῦ δευτέρου προέλαβε καὶ τρίτον ὅστις κατέθεσεν 20 000 000 δρχ. Ἡ ἐπιχειρήσις διελύθη μετὰ 3 ἔτη καὶ 4 μῆνας καὶ ἀπέφερε καθαρὰ κέρδη 13 692 000 δρχ.

Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς ἕκαστον συνέταιρον;

III. Ἄλγεθρα

Α' Τμήμα. 1) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα:

$$\frac{\psi\omega}{3\psi + 2\omega} = 6$$

$$\frac{\omega\chi}{2\omega + 3\chi} = 8$$

$$\frac{\chi\psi}{5\chi + 4\psi} = 6$$

2) Νὰ εὑρεθοῦν οἱ τρεῖς ὄροι γεωμετρικῆς προόδου τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος ὄρος εἶναι 8 καὶ ὁ τρίτος εἶναι διψήφιος ἀριθμὸς τοῦ ὁποίου τὸ ἄθροισμα τῶν ψηφίων εἶναι 9, ἂν δὲ ἐναλλαχθῇ ἡ τάξις αὐτῶν προκύπτει ἀριθμὸς μικρότερος κατὰ 45.

Β' Τμήμα. 1) Νὰ εὑρεθῇ τριψήφιος ἀριθμὸς, ὁ ὁποῖος αὐξάνει κατὰ 270, ὅταν ἐναλλάξωμεν τὴν θέσιν τῶν δύο πρώτων πρὸς τὰ ἀριστερὰ ψηφίων του καὶ ὁ ὁποῖος ἐλαττοῦται κατὰ 99, ἐὰν ἐναλλάξωμεν τὴν τάξιν τῶν ἀκραίων ψηφίων του. Τὸ ἄθροισμα τῶν ψηφίων του εἶναι 20.

2) Νὰ ὑπολογισθῇ τὸ πλῆθος τῶν ὄρων μιᾶς γεωμετρικῆς προόδου τῆς ὁποίας ὁ τρίτος ὄρος εἶναι 18, ὁ πέμπτος 162 καὶ ὁ τελευταῖος 1458. Νὰ εὑρεθῇ δὲ καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν 10 πρώτων ὄρων αὐτῆς.

Γ' Τμήμα. 1) Δύο βρύσες ρέουν συγχρόνως και πληροῦν δεξαμενὴν εἰς 2,4 ὥρας. Ἡ β' μόνη χρειάζεται 2 ὥρας ἐπὶ πλέον τῆς α' διὰ τὴν γεμίση τὴν δεξαμενὴν. Εἰς πόσον χρόνον ἐκάστη μόνη γεμίζει τὴν δεξαμενὴν ;

2) Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις :

$$(x + 5)^2 + (x - 2)^2 + (x - 7)(x + 7) = 11x + 30$$

Δ' Τμήμα. 1) Εἰς ἐκδρομὴν αἱ γυναῖκες ἦσαν 3 ὀλιγώτεραι τῶν ἀνδρῶν. Ἄν οἱ μὲν ἄνδρες ἐπλήρωσαν ἐν ὄλῳ 175 000 δρχ. αἱ δὲ γυναῖκες 80 000 δρχ. πόσοι ἦσαν οἱ ἄνδρες καὶ πόσαι αἱ γυναῖκες, ἐὰν καθεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐπλήρωσε 5 000 δρχ. περισσότερον ἀπὸ κάθε μίαν γυναῖκα ;

2) Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις :

$$(x - 3)^2 + (x + 4)^2 - (x - 5)^2 = 17x + 24$$

IV. Γεωγραφία

Α' Τμήμα. 1) Ποῖα τὰ βιομηχανικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος, ποῖα τὰ κυριώτερα βιομηχανικὰ προϊόντα καὶ τίνα ἐξ αὐτῶν ἐξάγονται.

2) Ποῖοι οἱ κυριώτεροι ποταμοὶ καὶ τὰ ὑψηλότερα ὄρη τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς ποῖα γεωγραφικὰ διαμερίσματα τῆς χώρας εὐρίσκονται.

3) Ἰταλία ἢ Βέλγιον (γεωγραφικὴ θέσις, διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους, πληθυσμὸς προϊόντα καὶ αἱ κυριώτεραι πόλεις).

Β' Τμήμα. 1) Ποῖα εἶναι τὰ κυριώτερα γεωργικὰ προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, περιοχαὶ αὐτῆς εἰς τὰς ὁποίας παράγονται καὶ τίνα ἐξ αὐτῶν ἐξάγονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

2) Ποῖον τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον τῆς Ἑλλάδος καὶ ποῖαι αἱ κυριώτεραι πόλεις τὰς ὁποίας συνδέει ἕκαστον ἐπὶ μέρους δίκτυον.

3) Γιουγκοσλαβία ἢ Τουρκία. (Γεωγραφικὴ θέσις, διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους, πληθυσμὸς, προϊόντα, κυριώτεραι πόλεις).

Γ' Τμήμα. 1) Κρήτη. Φυσικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους (ὄρη, πεδιάδες κ.λ.π.)—Οἰκονομία—Διοικητικὴ διαίρεσις αὐτῆς (Νομοί, πρωτεύουσαι καὶ κυριώτεραι πόλεις αὐτῶν).

2) Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία. Φυσικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους, (ὄρη, πεδιάδες, ποταμοὶ κ.λ.π.)—Οἰκονομία καὶ κυριώτεραι πόλεις αὐτῆς.

3) Δυτικὴ Μεσόγειος, Περιβρεχόμεναι χώραι, νῆσοι, κυριώτεροι αὐτῆς λιμένες καὶ σημασίαι αὐτῆς (Δυτικῆς Μεσογείου).

Δ' Τμήμα. 1) Ἰόνιοι νῆσοι. Φυσικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους (ὄρη, πεδιάδες)—Οἰκονομία—Διοικητικὴ διαίρεσις αὐτῶν (Νομοί, πρωτεύουσαι καὶ κυριώτεραι πόλεις αὐτῶν).

2) Ανατολική, Αδριατική παραλία, Χώραι, λιμένες και διαμόρφωσις τῆς ἀκτῆς αὐτῆς.

3) Ανατολική Μεσόγειος. Περιβρεχόμεναι χώραι, νῆσοι. Κυριώτεροι λιμένες και σημάσια αὐτῆς (Ανατ. Μεσογείου).

Κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ταύτας ἐξετάσεις ἤλθον ἐπιτυχόντες τοῦ τοῦ Α' Τμήματος 227 καὶ τοῦ Β' Τμήματος 67. Ἐπιλαχόντες δὲ ἤλθον τοῦ Α' Τμήματος 120 καὶ τοῦ Β' Τμήματος 58.

Ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπρώτευσαν οἱ: Μυρογιάννης Ἀλέξανδρος τοῦ Γυμνασίου Πατρῶν (73 καὶ 5) 11 βαθμοί), Κουτρέτσῆς Παναγιώτης τοῦ Γυμνασίου Γκούρας Κορινθίας (68 καὶ 5) 10 βαθμοί), Τσόνης Διονύσιος τοῦ Γυμνασίου Κρεσταινῶν (67 βαθμοί), Γιώργας Δημήτριος τοῦ Β' Γυμνασίου ἀρρένων Πειραιῶς καὶ Χατζήχρήστου Ἀγέστης τοῦ Γυμνασίου Ἐάνθης, ἀπαλλασσόμενοι τῆς καταβολῆς διδάκτρων.

Β' ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἐξ τὰς καθωρισμέναις ὑπὸ τοῦ Προγράμματος Ἐργασιῶν προθεσμίαις ἐγένοντο αἱ πλήρεις Τμηματικαὶ Ἐξετάσεις τῶν σπουδαστῶν τῆς Β' περιόδου Σεπτεμβρίου—Ὀκτωβρίου 1952 καὶ αἱ συμπληρωματικαὶ τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Μαρτίου. Κατ' αὐτάς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν πλήρων ἐξετάσεων τῆς Α' περιόδου (Ἰουνίος 1952) ἐπὶ σπουδαστῶν:

471	τοῦ	Α'	ἔτους	προήχθησαν	189
238	»	Β'	»	»	137
158	»	Γ'	»	»	85

Γ' ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ «Πρόγραμμα Ἐργασιῶν» διεξήχθησαν αἱ «Πτυχιακαὶ Ἐξετάσεις» κατ' Ὀκτώβριον—Νοέμβριον, κατὰ Φεβρουάριον καὶ Μάιον ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸν Ὀργανισμόν Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ με ἐκπρόσωπον τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Ἰω. Λυμπερόπουλον.

Οἱ ἐξετασταὶ ἦσαν οἱ κάτωθι:

1. **Γ. Χαλιόπουλος** : Θεωρητικὴ καὶ Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομική.
2. **Ἰωάννης Χρυσόχοῦ** : Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων.
3. **Φοῖβος Δέτσας** : Ὀργάνωσις Ἐργοστασιῶν.
4. **Στρε. Παπαϊωάννου** : Γενικὴ Λογιστικὴ.

5. **Μάριος Τσιμάρας** : Βιομηχανική Λογιστική.
6. **Νικόλαος Δελούκας** : Έμπορικόν Δίκαιον.
7. **Χρ. Ἀγαλλόπουλος** : Έργατικόν Δίκαιον.
8. **Ἐλευθ. Συνοδινός** : Έμπορευματολογία.
9. **Στ. Σταυρόπουλος** : Μηχανογνώσις.
10. **Γιάν. Γιαννόπουλος** : Ἡλεκτροτεχνία.

Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὠρίσθη ὁ κ. Ε. Παρασκευαΐδης.

Ἡ ἐξέτασις ὡς γνωστὸν κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν εἶναι συγχρόνως γραπτὴ καὶ προφορικὴ καὶ ἀναφέρεται εἰς τὰ κυριώτερα ζητήματα τῶν 10 ὡς ἄνω μαθημάτων. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν ζητεῖται νὰ διαπιστωθεῖ ἡ κρίσις τοῦ ὑποψηφίου καὶ ἡ ἐπαρκὴς γνώσις τῶν θεμάτων, τὰ ὅποια συνήθως θ' ἀντιμετωπίσῃ οὗτος εἰς τὴν ζωὴν.

ΤΑ ΕΞΕΤΑΣΘΕΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Παραθέτομεν κατωτέρω τινὰ ἐκ τῶν ζητημάτων τῶν τεθέντων κατὰ τὰς τρεῖς ἐξετάσεις τοῦ ἔτους 1952)1953, πρὸς ὑποδοθήσιν τῆς μελέτης τῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ διὰ τὸ μέλλον καὶ πρὸς καθοδήγησιν των :

I. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

- 1) Περὶ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους.
- 2) Ποῖος ρυθμίζει τὴν παραγωγὴν καὶ πῶς.
- 3) Ποῖον σκοπὸν θὰ ἐξυπνέτεϊ ἡ ὑψώσις τῆς τιμῆς τοῦ συναλλαγματος καὶ κατὰ πόσον αὕτη θὰ ἐπηρεάζε τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς.
- 4) Ποῖαι αἱ συνέπειαι ἐκ τῆς χρηματοδοτήσεως μακροπροθέσμων ἐπενδύσεων διὰ προσθέτου ἐκδόσεως χρήματος.
- 5) Περὶ τῆς ἐλαστικότητος τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησεως.
- 6) Πῶς μεταβάλλονται τὰ ἔξοδα παραγωγῆς μιᾶς ἐπιχειρήσεως, ἐπὶ αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς τῆς.
- 7) Ποῖοι οἱ προσδιοριστικοὶ παράγοντες τῶν μεταβολῶν τῆς ἀξίας τοῦ χρήματος.
- 8) Ἐννοια ἀτομικοῦ εἰσοδήματος. Ἐπίδρασις τῶν μεταβολῶν τοῦ μεγέθους του ἐπὶ ζητουμένης ποσότητος τῶν ἀγαθῶν.

II ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

A' Ἐπιχειρήσεων

- 1) Πῶς θὰ γίνῃ ἡ συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. Δύνασθε νὰ ἐκλέξετε μεταξὺ μεθόδων

Landauer—Leffingwell—Mareuse ἢ ἰδικῆς σας. Μὴν περιορισθῆτε μόνον εἰς τὴν παράθεσιν τῶν ἐρευνητέων σημείων, ἀλλὰ ἀναπτύξαιτε καὶ τὰς κυριωτέρας κατηγορίας τούτων.

2) Βάσει τῆς ἐξεταστάεας ὕλης τοῦ Γ' ἔτους ἀναπτύξαιτε εἰς ποίους ὀργανωτικοὺς τομεῖς δεόν νὰ εἴσθε κατατοπισμένοι.

*Ἀξιολογήσατε τούτους κατὰ σειρὰν σπουδαιότητος. *Ἀναλύσατε τὰ θιγόμενα θέματα συνοπτικῶς, ὑπὸ μορφήν περιλήψεως. Προϋπολογίσατε τὸν χρόνον σας, ὥστε ἡ ἀνάπτυξις ὅλων τῶν τομέων νὰ εἶναι ἀναλογικῶς ἰσομερῆς.

3) *Ἐξελιγμένοι μορφαὶ πωλήσεως. (*Ἐκ τῆς *Ἐμπορικῆς *Ὀργανώσεως).

4) *Ἡ θεωρία περὶ γραφείου. (*Ἐκ τῆς *Ὀργανώσεως Γραφείων).

5) Οἰκονομικὰ Προγράμματα καὶ Προγραμματισμένοι ἔλεγχοι. Μετὰ σκεπτικῶν παραδείγματος. (*Ἐκ τῆς Οἰκονομικῆς *Ὀργανώσεως).

6) *Ἠθικὸν φρόνημα. (*Ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου Παράγοντος).

8) Ποῖαι αἱ οἰκονομικαὶ πράξεις κατὰ τὴν ἴδρυσιν τῆς ἐπιχειρήσεως (διαστάσεις, ἀνάγκαιοντα κεφάλαια, πηγαὶ ἐξευρέσεως τούτων) μετὰ συγκεκριμένου παραδείγματος.

9) Μελέτη ἀγορῶν καταναλώσεως (σκοποὶ—εἶδος, ἐπιτόπια μελέτη πελατείας) μετὰ συγκεκριμένου παραδείγματος.

B' Ἐργοστασίων

1) Ποῖοι οἱ παράγοντες οἱ ἐπιδρῶντες εἰς τὴν ἐπιλογὴν τοῦ οἰκοπέδου βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως.

2) Περιγραφή τράπου καθορισμοῦ μεγέθους βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως ἐκ τοῦ ἀναγκαίου χρόνου παραγωγικῆς ἐπεξεργασίας.

3) *Ἀποδείξατε διατί, πρὸ τῆς τελικῆς τεχνικῆς μελέτης καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατασκευῆς βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως, δεόν νὰ ἀποφασισθῇ ἡ λεπτομερῆς διάταξις τῶν μέσων ἐπεξεργασίας, μεταφορᾶς κτλ.

4) Ποία ἡ σημασία τῆς καλῆς καὶ συγχρόνου ἀπογραφῆς τῆς ἀποθήκης διὰ τὴν ὀμαλὴν λειτουργίαν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων.

5) Ποία ἡ ἀξία τῆς τεχνικῆς διοικήσεως εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων.

6) Ποία ἡ σημασία τῆς καλῆς ἐκλογῆς καὶ διατάξεως τῶν μέσων διὰ τὰς ἐσωτερικὰς μεταφορὰς Βιομηχανικᾶς Ἐγκαταστάσεις.

6. Περιγράψαιτε συντόμως ὀρισμένα χαρακτηριστικὰ εἶδη μεταφορικῶν μέσων Βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων.

γ. Ποιοι παράγοντες επιδρούν ειδικώτερον επί της έκλογής των μεταφορικών μέσων ;

δ. Ποία ή σημασία του καλού φωτισμού ό εις την οικονομικήν απόδοσιν Βιομηχανικών εγκαταστάσεων ;

ε. Ποίους όρους έκπληροί γενικώς ό κατάλληλος φωτισμός Βιομηχανικών εγκαταστάσεων ;

7) Ποιοι ό σκοποι της συστηματικής απογραφής των ύλικών της "Αποθήκης.

β. "Εξηγήσατε τον έλεγchon της "Αποθήκης τη βοήθεια σχεδίου καρτέλλας αποθήκης εις τας γενικάς της γραμμάς.

γ. Ποιοι ό σκοποι της προετοιμασίας της εργασίας ;

δ. Ποιοι ό σκοποι της κατανομής της εργασίας και εις ποιας βιομηχανικάς εγκαταστάσεις παίξει αυτή σπουδαιότατον ρόλον ;

8. "Εξηγήσατε τους βασικούς προσανατολισμούς ό όποιοι παρατηρούνται κατά την έκλογήν της θέσεως της βιομηχανικής εγκαταστάσεως, και τους παράγοντας, ό όποιοι επιδρούν επί της έκλογής του οικoπέδου άφου γίνη ή έκλογή της θέσεως.

9. Περιγράψατε τας μεθόδους (2) χονδρικού καθορισμού του μεγέθους των βιομηχανικών εγκαταστάσεων και κυρίως των παραγωγικών χώρων και δώσατε μίαν σύντομον περίληψιν των κυρίων χαρακτηριστικών των τριών βασικών τύπων των βιομηχανικών οίκοδομών ώς και τὰ πλεονεκτήματα και τὰ μειονεκτήματα αυτών.

10. Ποία ή σημασία της έντολής εργοστασίων εις την παραγωγικήν διαδικασίαν μιās βιομηχανίας.

11. Περιγράψατε την ένδιάμεσον και πρόχειρον αποθήκην ώς και την σημασίαν της τελευταίας από οργανωτικής άπόψεως.

12. Δώσατε τον όρισμόν του συστήματος εργασίας ύπό συνεχήν ροήν, κατά προτίμησιν τη βοήθεια παραδείγματος και περιγράψατε τὰ κύρια χαρακτηριστικά του συστήματος ώς και τὰ πλεονεκτήματα αυτού.

III. ΔΙΚΑΙΟΝ

Α' Έμπορικόν Δίκαιον

1) Ποία ή έννοια της επιχειρήσεως κατά τὰ άρθρα 2 και 3 Διατ. "Αρμoδ. Έμποροδικείων.

2) "Ο "Ιωάννης Παπαδόπουλος κληρονομήσας τo 1950 εργοστάσιον μακαρονοποιίας έν Θεσσαλονίκη από τον θετον του Γεώργιον Φερρατιον, έξηκολούθησε την επιχειρήσιν ύπό την έπωνυμίαν του τελευταίου χωρίς να έγγραφη εις τo Έμπορικόν επιμελητήριον. Τo 1952

εις ἄλλος Γεώργιος Φερρατος ἤνοιξεν ἐργοστάσιον Ζαχαροπλαστικῆς ἐν Ἀθήναις με ὑποκατάστημα ἐν Θεσσαλονίκῃ δηλώσας εἰς τὰ Ἐπιμελητήρια ἀμφοτέρων τῶν πόλεων τὴν ἐπωνυμίαν Γεώργιος Φερρατος. Συγχρόνως ἤρchiσε νὰ χρησιμοποιῆ εἰς τὰ ἐπιστολόχαρτα, τιμολόγια κτλ. τῆς ἐπιχειρήσεώς του τὴν εἰκόνα τοῦ Ρήγα Φερραίου με τὰς λέξεις «Ὁ Φερρατος» χωρὶς νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς οὐδὲν Ἐπιμελητήριον. Ἐν ἔτει 1953 ὁ Ἰωάννης Παπαδόπουλος ἤρchiσε νὰ χρησιμοποιῆ καὶ αὐτὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Ρήγα Φερραίου εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς ἐπιχειρήσεώς του.

Ἐρωτᾶται : Ποῖος ἐκ τῶν δύο εἶναι ὁ πραγματικὸς δικαιούχος τῆς ἐπωνυμίας καὶ τοῦ τίτλου καὶ ποῖαι ἀγωγαὶ (μετὰ τί αἴτημα;) ὑπάρχουν ἐκατέρωθεν;

3) Ποίας πρακτικὰς συνεπείας συνεπάγεται ὁ χαρακτηρισμὸς σχέσεώς τινος ὡς ἐμπορικῆς.

4) Πότε πρόσωπόν τι, καίτοι ἀσκει ἐμπορικὰς πράξεις κατ' ἐπάγγελμα, δὲν θεωρεῖται ἔμπορος.

5) Περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ ἐπὶ σήματος δικαιώματος.

6) Περὶ τῆς ἐμπορικῆς ἱκανότητος τῆς ὑπάνδρου γυναικὸς.

7) Ὑποθέσατε ὅτι εἰσθε Βιομήχανος ὑφαντουργίας καὶ θέλετε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴν εἰκόνα ἐνὸς μεταξοσκώληκος διὰ νὰ ἐπισημάνετε ὑφάσματα ἐξ ἐρίου, βάμβακος, ζωϊκῆς μετάξης καὶ συνθετικῆς μετάξης. Τί πρέπει νὰ κάνετε διὰ νὰ ἀποκτήσετε δικαίωμα ἀποκλειστικῆς χρήσεως τοῦ ἐν λόγῳ σήματος καὶ τί πρέπει νὰ κάμη ἢ ἀρμοδίᾳ πηρεσία πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ ἀποτανηθῆτε.

8) Περὶ τῆς Ἐμπορικῆς ἱκανότητος τῆς ὑπάνδρου γυναικὸς καὶ τῶν διαφορῶν ταύτης ἀπὸ τῆς ἐμπορικῆς ἱκανότητος τοῦ ἀνγλίου.

9. Περὶ διαδικασίας ἐλέγχου τῶν Πιστώσεων.

10. Περὶ ἰσολογισμοῦ ἀγωνύμων ἐταιρειῶν.

Β' Ἐργατικὸν Δίκαιον

1) Ποιοὶ οἱ περιορισμοὶ τοῦ δικαιώματος καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας;

2) Ἡ διάλυσις τοῦ ἐργατικοῦ σωματείου.

3) Δύνασθε ν' ἀπολύσετε καί, ἐν καταφατικῇ περιπτώσει, πῶς, τὴν ὑπηρετριάν σας, ἣτις εἶναι ὑπόδειγμα ἀρετῆς καὶ ἐπιμελείας;

4) Συντάξατε μίαν καταγγελίαν συμβάσεως ἐργασίας καὶ ἐν πιστοποιητικῶν ἐργασίας.

5) Πῶς λύεται ἀπροθέσμως ἡ σύμβασις ὠρισμένου καὶ ἀορίστου χρόνου.

6) Ἐπιτρέπεται ἡ πολλαπλὴ συμμετοχὴ εἰς ἐπαγγελματικὸν σωματεῖον καὶ διατί ;

7) Ἐχουν πολιτικὰ δικαιώματα καὶ ποῖα τὰ ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα ;

8) Ἀναφέρατε παραδείγματα συμβάσεως ὠρισμένου χρόνου.

9) Πόσον ἐπιτρέπεται συμμετοχὴ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν εἰς τὸ αὐτὸ σωματεῖον ;

10) Περὶ καταχρηστικῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας.

11) Περὶ συστάσεως σωματείου.

IV. ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

A' Γενικὴ Λογιστικὴ

1) Τί εἶναι «ὁ λ)σμός Ἐκμεταλλεύσεως» καὶ τί περιλαμβάνει ; Δώσατε οἰονδήποτε παράδειγμα.

2) Ποῖα εἶναι τὰ εἰδικὰ ἔξοδα μιᾶς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ εἰς πόσας κατηγορίας κατανέμονται.

3) Ποῖον εἶναι τὸ περιεχόμενον μιᾶς «λογιστικῆς ἐκθέσεως» ἐπὶ τῶν μηνιαίων ἐργασιῶν μιᾶς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ;

4) Ἐξηγήσατε διατί τὸ Κέρδος ἐγγράφεται εἰς τὸ Παθητικὸν καὶ ἡ ζημία εἰς τὸ Ἐνεργητικόν. Ἡ ἐξήγησις νὰ δοθῇ μὲ γενικὸν τύπον, μὲ γραφικὴν παράστασιν καὶ μὲ παράδειγμα.

5) Πότε βελτιοῦται καὶ πότε χειροτερεύει ἡ καθαρὰ περιουσία μιᾶς οἰκονομικῆς μονάδος. Πῶς παρίσταται τοῦτο διὰ λογιστικοῦ τύπου ;

6) Τί εἶναι κινήτὰ φύ)λα. Ποῖα τὰ πλεονεκτήματά των. Τί τυχὸν ὀρίζει περὶ αὐτῶν ὁ Ἐμπορικὸς Νόμος, ἡ Πολιτικὴ Δικονομία καὶ ὁ Φορολογικὸς Νόμος.

7) Ποῖα δικαιώματα ἔχει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν λογιστικῶν βιβλίων τοῦ ἐπιτηδευματίου ;

8) Πῶς διακρίνονται τὰ βιβλία ἀπὸ ἀπόψεως εἰλικρινείας ;

9) Ἐντὸς πόσου χρονικοῦ διαστήματος πρέπει νὰ περατοῦνται ὁ Γεν. Ἰσολογισμὸς μετὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ κλεισίματος καὶ πότε δύναται νὰ εἶναι αὐτὴ ;

10) Ποῖα τὰ κατὰ τὸν φορολογικὸν νόμον ἀπαραίτητα βιβλία διὰ τὴν κατωτέρω ἐπιχείρησιν.

11) Τί εἶναι γενικὸν λογιστικὸν πλάνον καὶ τί ἐπαγγελματικὰ λογιστικὰ πλάνα.

12) Τί διαφέρει ὁ ἀπολογισμὸς ἑνὸς κοινωφελοῦς ὀργανισμοῦ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἰσολογισμὸν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀνάλυσιν τῶν Ἀποτελεσμάτων.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α' Γενική Λογιστική

I.

Τὸ προσωρινὸν ἰσοζύγιον τῆς ὁμορρυθμοῦ ἐταιρίας «Κ. Ἰωαννί-
δης καὶ Β. Δημητρίου» εἶχε, τὴν 31 Δεκεμβρίου 19..., ὡς ἔπεται :

Κεφάλαιον		1.320.000.000
Ἀκίνητα	386.000.000	
Ἐπιπλα καὶ Σκεύη	18.000.000	
Ταμείον	12.500.000	
Ἐμπορεύματα	700.000.000	
Γραμμάτια Εἰσπρακτέα	65.000.000	
» Πληρωτέα		130.000.000
Τίτλοι	92.000.000	
Μικρὸν Ταμείον	50.000	
Αὐτοκίνητον	6.000.000	
Γενικά ἔξοδα	129.900.000	
Τόκοι καὶ προεξοφλήματα	32.200.000	
Ἐξοδα ἐμπορευμάτων	68.200.000	
Ἐκπτώσεις		1.600.000
Ζημίαι καὶ Κέρδη	10.750.000	
Προμήθειαι	18.000.000	
Ἐγγυήσεις	2.000.000	
Π. Παύλου (τρεχοῦμενος λογισμὸς)		108.000.000
Ἀποσβέσεις		19.000.000
Τράπεζα Ἐμπορικῆς Πίστεως	125.000.000	
Πελάται	122.000.000	
Προμηθευταὶ		209.000.000
	<u>1.787.600.000</u>	<u>1.787.600.000</u>

Στοιχεῖα ἀπογραφῆς

1ον. Διάφορα ὑπάρχοντα :	Δρχ.
Μετρητὰ	> 12.300.000
Μικρὸν Ταμείον	> 20.000
Ἐμπορεύματα ἐν τῇ ἀποθήκῃ (ἀρχικὸν τίμημα)	> 1.346.629.000
Αἱ πωλήσεις ἀνήλθον εἰς	> 3.437.000
Γραμμάτια εἰσπρακτέα (ἐν χαρτοφυλακίῳ)	> 65.000.000

Χρεώγραφα	>	93.400.000
Αυτοκίνητα	>	5.400.000
Γενικά έξοδα μη καταναλωθέντα	>	1.800.000
2ον. Ἀποσβέσεις		
Ἀκινήτων (2,5 ο ο)	>	
Ἐπίπλων (20 ο ο)	>	
3ον. Τόκοι μη ἐγγραφέντες καὶ τοκομερίδια μη ἐγγραφέντα :		
Τόκοι Τραπεζῆς (ὕπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως)	>	1.672.000
Τόκοι τρεχομένου ἴσμου Π. Παύλου	>	3.254.000
(εἰς βάρος τῆς ἐπιχειρήσεως)		
Μὴ εἰσπραχθέντα τοκομερίδια χρεωγράφων	>	733 000
4ον. Γραμμάτια πληρωτέα (ἐν κυκλοφορίᾳ)	>	130.000.000
(ἀξία ὀνομαστικῆ)		
5ον. Χρεῶσται ἀναξιόχρεοι	>	13.000.000
6ον. Δαπάναι καταλογιστέαι εἰς τὴν παρούσαν χρῆσιν μη κανονισθεῖσαι, μὴδ' ἐγγραφεῖσαι :		
Γενικά ἔξοδα	>	3.850.000
Πρόμήθειαι (εἰς τοὺς ταξειδιώτας Α, Β, Γ)	>	1.400.000
Ἔξοδα ἐμπλημάτων (εἰς τὸν μεσίτην Χ, ὀφειλόμενα)	>	7.250.000

Ζητεῖται

1) Νὰ γίνουν αἱ πράξεις τακτοποιήσεως τῶν λογαριασμῶν βάσει τῶν δεδομένων τῆς Ἀπογραφῆς.

2) Νὰ συνταχθῇ ὁ Γενικὸς Ἰσολογισμὸς τῆς 31 Δεκεμβρίου μετὰ μεθοδικῆς κατατάξεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

3) Νὰ συνταχθῇ μεθοδικῶς ἡ ἀνάλυσις τῶν Ἀποτελεσμάτων (Ἐξόδων—Ζημιῶν—Κερδῶν) καὶ νὰ προσδιορισθῇ τὸ προκύψαν μικτὸν κέρδος ἐπὶ τοῦ κόστους καὶ ἐπὶ τῶν πωλήσεων).

4) Νὰ διατυπωθῇ συντομωτάτῃ ἐκθεσις ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως. Σημειωτέον ὅτι : α) τὸ κόστος τῶν ἐμπορευμάτων τῆν 1 Ἰανουαρίου ἦτο δραχ. 998 565 000, αἱ ἀγοραὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως ἀνῆλθον εἰς 3 174 260 000 δραχ. καὶ αἱ ἐπιστροφαὶ εἰς δραχ. 34 750 000. β) ὅτι αἱ πωλήσεις κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἦσαν δραχ. 3 008 700 000 καὶ 2 995 650 000.

5) Νὰ ἀνοιχθῶσιν ἐκ νέου τὰ Βιβλία καὶ νὰ διαχωρισθῇ τὸ Κεφάλαιον κατὰ τὰ 3|4 εἰς Α. Ἰωαννίδην καὶ τὸ 1|4 εἰς Β. Δημητρίου.

6) Νὰ διανεμηθῇ ἐξ ἡμισείας τὸ προκύψαν κέρδος, ἀξαναομένων τῶν σχετικῶν Κεφαλαίων τῶν ἄνω συνεταιρῶν.

7) Προσετέθη ὡς ἑτερόρρυθμος συνεταιρὸς ὁ Κ. Νικολάου ὁ ὁποῖος κατέθεσε μετρητὰ 360 000 000, ἐμπορεύματα 280 000 000 καὶ Γραμ-

μάτια Εισπρακτέα 120 000 000, ή δ' εταιρία ανέλαβεν εις βάρος της Γραμματιά του 135 000 000.

II

Ἀποφασίζεται ὑπὸ τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Ἀωνόμων Ἑταιρειῶν «Κ» ἀφ' ἑνὸς καὶ «Λ» ἀφ' ἑτέρου ὅπως αὐταὶ διαλυθῶν, συγχωνευόμεναι εἰς νέαν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Ἐμπορικὴ Ἐνωσις» εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐκχωρηθῶν ἅπαντα τὰ περυσιακὰ στοιχεῖα τῶν ὡς ἄνω Ἑταιρειῶν.

Κατὰ τὴν σχετικὴν συμφωνίαν τὸ Κεφάλαιον τῆς νέας Ἀωνόμου Ἑταιρείας ὀρίζεται εἰς 100 000 000 —διηρημένον εἰς μετοχὰς τῶν 10 000 Δραχμ. ἐκάστη. Αἱ μετοχαὶ τῆς νέας Ἑταιρείας θὰ ἀνταλλαγῶν ὑπὸ τὴν ἀναλογίαν τεσσάρων παλαιῶν τῶν συγχωνευομένων Ἑταιρειῶν πρὸς πέντε νέας τῶν μετόχων ὑποχρεωμένων γὰ καταβάλλου τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας εἰς μετρητὰ κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν παλαιῶν μετοχῶν πρὸς τὰς νέας τοιαύτας.

Οἱ Ἴσολογισμοὶ τῶν ὑπὸ συγχώνευσιν Ἀωνόμων Ἑταιρειῶν εἶχον ὡς δεικνυταὶ εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα :

Ἴσολογισμὸς «Κ»

Ταμείον	800.000	Πιστωταὶ	2.650.000
Ἐθνικὴ Τράπεζα	2.400.000	Γραμμάτια πληρωτέα	3.850.000
Ἐμπορεύματα	20.500.000	Ἐνυπόθ. Δάνειον	5.000.000
Γραμμάτια εἰσπρακτέα	3.800.000	Ἀποσβεσθέντα Ἐπιπλα	600.000
Χρεῶσται	2.900.000	Ἀποσβεσθέντα ἀκίνητα	2.000.000
Ἐπιπλα καὶ Σκεύη	1.500.000	Κεφάλαιον	30.000.000
Ἀκίνητα	15.000.000	Ἀποθεματικόν	2.800.000
	<u>44.900.000</u>		<u>44.900.000</u>

Ἴσολογισμὸς «Λ»

Ταμείον	3.900.000	Πιστωταὶ	4.100.000
Χρεώγραφα	3.600.000	Γραμμάτια πληρωτέα	5.600.000
Ἐμπορεύματα	35.400.000	Ἐνεχυρόγραφα πληρωτέα	4.000.000
Ἐμ)τα παρὰ Γεν. Ἀποθ.	7.500.00	Φόροι Δημοσίου	500.000
Ἐμ)τα παρὰ τρίτοις	5.800.000	Ἀποσβεσθέντα ἔπιπλα	1.000.000
Γραμμάτια εἰσπρακτέα	5.600.000	Κεφάλαιον	50.000.000
Χρεῶσται	3.700.000	Ἀποθεματικόν	2.700.000
Ἐπιπλα καὶ Σκεύη	2.400.000		
	<u>67.900.000</u>		<u>67.900.000</u>

Κατόπιν άδειας του Υπουργού Εμπορίου το Ένεργητικόν και το Παθητικόν των υπό συγχώνευσιν Εταιρειών γίνεται υπό τούτων ως κατωτέρω :

'Αωνύμου 'Εταιρείας «Κ»		'Αωνύμου 'Εταιρείας «Λ»	
Ταμείον	800.000	Ταμείον	3.900.000
'Εθνική Τράπεζα	2.400.000	Χρεώγραφα	3.100.000
Τόκοι όφειλόμενοι υπό		'Εμπορεύματα	39.000.000
'Εθν.	100.000	'Εμ)τα Γεν. 'Αποθηκ.	7.900.000
Εμπορεύματα	22.000.000	'Εμ)τα παρά τρίτοις	5.800.000
Χρεώσται	2.500.000	Γ)για εισπρακτέα	5.600.000
Γ)για Εισπρακτέα	3.800.000	Χρεώσται	3.700.000
'Επιπλα και Σκεύη	700.000	'Επιπλα και Σκεύη	1.200.000
'Ακίνητα	14.000.000		
	<u>46.300.000</u>		<u>70.200.000</u>
Παθητικόν		Παθητικόν	
Πιστωται	2.650.000	Πιστωται	4.100.000
Γ)για πληρωτέα	3.850.000	Γ)για πληρωτέα	5.600.000
'Ενυπόθηκον δάνειον	5.000.000	'Ενεχυρόγραφα πληρ.	4.000.000
Τόκοι ένυποθ. Δανείου	300.000	Φόροι Δημοσίου	500.000

'Η νέα 'Εταιρεία θα εκδώση 1000 ίδρυτικους τίτλους τους όποιους θα παραδώση εις τους μετόχους των παλαιών 'Εταιρειών έν αναλογία προς το εισφερθέν ύφ' εκάστης Κεφάλαιον.

Ζητείται όπως επί τη βάση των άνωτέρω ένεργηθούν αι 'Ημερολογιακαί έγγραφαί εις τά Βιβλία των παλαιών 'Εταιρειών διά το κλείσιμον τούτων όμοίως δέ να ένεργηθούν αι 'Ημερολογιακαί έγγραφαί της νέας 'Αωνύμου 'Εταιρείας. 'Επίσης να όρισθη το ποσόν διαπερ θα καταβάλλη έκαστος επί πλέον εις μετρητά κάτοχος 4 παλαιών μετοχών εκάστης των υπό συγχώνευσιν 'Εταιρειών.

Β' Βιομηχανική Λογιστική

Α') 'Η Ένωσις Γεωργικών Συνεταιρισμών Χ. εκμεταλλεύετοι εις την ιδίαν περιφέρειαν δύο έργοστάσια κονσερβοποιίας. Τα δεδομένα, τά σχετικά προς την τεχνικήν και συναλλακτικήν κίνησιν αυτών, έχουν ως έξης (μέσος όρος τελευταίας θετίας).

	'Εργοστάσιον Α	Β
'Ανωτάτη παραγωγική ικανότης	120 000 κυτία	110 000 κυτία
Πραγματοποιηθείσα παραγωγή	80 000 »	100 000 »

Μικτοί κύκλοι εργασιών:	800	έκατ.	1 000	έκατ.
Συνολικόν κόστος παραγωγής (μερ. έντ.)	640	»	700	»
*Ανάλυσις κόστους	{	έξοδα σταθερά	40 %	50 %
		έξοδα αναλογικά	60 %	50 %
Κέρδος	160	έκατ.	300	έκατ.

*Η συνολική παραγωγική ικανότης άνέρχεται εις (120+110=230 χιλ. κυτία ή δέ χρησιμοποιουμένη τοιαύτη εις 180 χιλ. (ήτοι 80 %).

Λόγω δξυτάτης κρίσεως εις την άγοράν προβλέπεται κατά την κατάρτισιν του προγράμματος οικονομικής δραστηριότητος της έπομένης χρήσεως, ότι ή συνολική κατανάλωσις δέν θά υπερβή τά 130—140 χιλ. κυτία. Όπότε αντιμετωπίζεται τό ζήτημα κλεισίματος ένός των δύο έργοστασιών.

	A	B		
Αύξησις παραγωγής κατά	40 000	κυτία	10 000	κυτία
*Έξοδα άδρανείας:				
*Αποζημιώσεις άπολυομένου προσωπικού	140	έκατομμ.	60	έκατ.
Συντήρησις: ασφάλιστρα, φύλακτρα, τέλη,				
τόκοι, χρονική άπόσβεσις κ.τ.λ.	80	»	90	»
	<u>220</u>		<u>150</u>	

Ζητούνται: 1) Νά υπολογισθή ή διαμόρφωσις του κόστους κατόπιν αύξήσεως της παραγωγής, (εις έκάστην των δύο περιπτώσεων, λαμβανομένου υπ' όψιν ότι δέν αντιμετωπίζονται αύξοντα έξοδα).

2) Νά υπολογισθή ό νέος κύκλος εργασιών με μείωσιν της τιμής πωλήσεως κατά 500 δραχ. κατά κυτίον.

3) Τό προκύπτον καθαρόν κέρδος, εις έκάστην περίπτωσηιν.

4) *Η τελική ώφέλεια εκ του κλεισίματος έκάστου έργοστασίου. Συνεπώς ποίον τούτων δέον νά κλεισθή.

B) Καταρτισθέντος του φύλλου μερισμού των έμμέσων έξόδων εις την Βιομηχανικήν *Επιχείρησιν X, κατά τόν μήνα *Οκτώβριον έ.ξ. προέκυψαν τά ακόλουθα δεδομένα.

1. Γενικά έξοδα Διοικήσεως (Γ.Ε.Δ.)	Δραχ.	10 500 000
2. Γενικά *Έξοδα άγορών (Γ.Ε.Α.)	»	5 000 000
3. Γενικά Βιομηχανικά έξοδα (Γ.Β.Ε.)		
α) Μηχανουργείου		45 000 000
β) Συναρμολογήσεως		60 000 000
		<u>105 000 000</u>

*Εκ των Γ.Β.Ε. (ειδικώς: μηχανουργείον) ποσόν 2 000 000 θεω-

ρείται ως ανώμαλος δαπάνη λόγω 5ημέρου αδρανείας του τμήματος (έλλείπει ηλεκτρικού ρεύματος).

4. Τα Γ.Ε.Δ. λογίζονται βαρύνοντα τὰς λοιπὰς θέσεις κόστους αναλόγως τῶν ἐξόδων αὐτῶν.

5. Βάσει τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων ζητεῖται νὰ γίνῃ δι' ἡμερολογιακῶν ἐγγραφῶν, ἢ κοστολόγησις τῆς παραγγελίας Α, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι :

α) Ἀπητήθησαν

Πρώται ὕλαι	ἀρχικῆς ἀξίας	Δρχ.	35 000 000
Βοηθητικαὶ ὕλαι	»	»	5 000 000
Σχέδια		»	2 000 000
Ἡμερομίσθια (ἄμμεσα)		»	13 000 000

β) Ὁ συντελεστὴς ἐπιβαρύνσεως τῶν πρώτων καὶ βοηθητικῶν ὕλων μὲ Γ.Ε.Α. ἀνέρχεται εἰς 90% τῆς τιμολογιακῆς αὐτῶν ἀξίας.

γ) Ὅτι τὸ σύνολον ὥρων ἐργασίας μηχανημάτων τοῦ μηχανουργείου ἀνῆλθεν εἰς 4 400.

δ) Ὅτι τὸ σύνολον ὥρων ἐργασίας ἀρχιτεχνιτῶν συναρμολογήσεως ἀνῆλθεν εἰς 3 300.

ε) Ὅτι διὰ τὴν παραγγελίαν ταύτην ἀπητήθησαν 580 ὥραι μηχανουργίου καὶ 340 συναρμολογήσεως.

στ) Ὅτι προέκυψαν ὑπολείμματα πρώτων ὕλων ἀξίας 1 000 000.

Γ) Ἡ ἐβδομαδιαία κατάστασις ἡμερομισθίων τῆς Βιομηχανίας Χ. ἀνῆλθε τὴν 21.10.50 εἰς τὸ ὀνομαστικὸν ποσὸν τῶν 50 000 000. Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου λογίζονται αἱ ἀκόλουθοι κρατῆσεις εἰς βάρος τῶν ἐργατῶν :

Ι.Κ.Α.	6 %	} (δεδομένα ὑποθετικά)
Φόρος Καθαρᾶς Προσόδου	1 %	
Ταμεῖον Ἀνεργίας	1 %	
Ἐργατικὴ Ἐστία	2 %	
Κλαδικὸν Ταμεῖον Υ	2 %	

Ὁ Ἐργοδότης βαρύνεται ἐπίσης μὲ τὰ διπλάσια τῶν ποσοστῶν τούτων. Ἐναντὶ τῶν ἀνω ἡμερομισθίων ἐγένοντο πρόχειροι προκαταβολαὶ δραχ. 4 000 000 φερόμεναι ἤδη εἰς τὸν λ)σμὸν «Τρέχουσαι Προκαταβολαὶ ἡμερομισθίων».

Ζητοῦνται αἱ ἡμερολογιακαὶ ἐγγραφαὶ (τὴν ἐπομένην τῆς ἐξοφλήσεως τῆς μισθοδοτικῆς καταστάσεως).

Δ' Είς άλευροβιομηχανίαν τικά καθηρίτση τδ άκόλουθον μη-
νιαιον φύλλον μερισμου έξόδων ;

Κατ' είδος →	Ποσά	Βάσις μερισμού	Θέσεις κόστους (Kostenstelle)				Διάθεσις
			Διοίκησις	Έφοδιασμός άποθήκευσις	Παραγωγή	Διάθεσις	
• Αποβάσεις	5 000 000	α'	300 000	500 000	3 800 000	400 000	5 000 000
• Ασφάλιστρα	3 000 000	β'	700 000	900 000	200 000	1 200 000	3 000 000
Μεταφορ.	1 000 000	γ'	150 000	300 000	50 000	500 000	1 000 000
• Ημερομισθια	20 000 000	δ'	—	1 000 000	18 500 000	500 000	20 000 000
Μισθοι	10 000 000	ε'	6 000 000	1 200 000	1 800 000	1 000 000	10 000 000
Φόροι — τέλη	1 200 000	στ'	700 000	300 000	—	200 000	1 200 000
Γραφ. ύλη	500 000	ζ'	280 000	50 000	70 000	100 000	500 000
• Ήξ. ταξιδίου	800 000	η'	400 000	100 000	50 000	250 000	800 000
Φωτισμός	300 000	θ'	80 000	50 000	120 000	50 000	300 000
Τόχοι	1 200 000	ι'	400 000	100 000	600 000	100 000	1 200 000
κ.ά.	1 000 000	κ'	290 000	100 000	410 000	200 000	1 000 000
	44 000 000		9 300 000	4 600 000	25 600 000	4 500 000	44 000 000
				3 100 000	3 100 000	3 100 000	9 300 000
				7 700 000	28 700 000	7 600 000	44 000 000

Ἐχρησιμοποιήθησαν 200 000 ὄκ. σίτου πρὸς Δρχ. 4 000, διὰ τὴν παραγωγὴν τύπου 70 μὲ τὰς ἐξῆς ἀποδόσεις :

ἄλευρα λευκά	72 %	} ὑποπροϊόντα
ἄλευρα Β' (θῆττες)	7 %	
κτηνάλευρα	2,5	
πίτυρα	19 %	
	<u>100,5</u>	(πὼς ἐξηγεῖται ἐμπορευματολογικῶς ἢ ὑπεραπόδοσις 0,5 ;)

Δίδοντες εἰς τὰ ὑποπροϊόντα μίαν τιμὴν κατὰ βούλησιν, καθορίσατε δι' ἡμερολογιακῶν ἐγγραφῶν τὸ τεχνικὸν κόστος παραγωγῆς (factory cost) τῶν ἀλεύρων τύπου 70. Ἐπὶ τοῦ κόστους τούτου εἰς τί ποσὸν ἀνέρχονται τὰ ἀλεστικά ;

Ε') Εἰς τὰ βιβλία βιομηχ. ἐπιχειρήσεως εὐρίσκομεν τὰς ἀκολούθους ἐγγραφάς :

Παραγωγὴ	400	ἐκ.
Κατεργασίαι διὰ λ)σμον τρίτων	140	
Εἰς ἡμερομίσθια	540	ἐκ.
<hr/>		
Γεν. ἔξοδα διαχειρίσεως	108	
Εἰς ἐργοδοτικὰς εἰσφοράς	108	
<hr/>		

Ἀποτελέσματα χρήσεως

Εἰς Γεν. ἔξοδα διαχειρίσεως

Εἰς

Ἐρωτᾶται ἐὰν συμφωνεῖτε πρὸς τὰς ἐγγραφάς ταύτας ; Ἐὰν ὄχι ὑποδείξατε καὶ αἰτιολογήσατε τὰς ὀρθοτέρας, κατὰ τὴν γνώμην σας, ταιαύτας.

ς') Ἀναπτύξατε ἐν—καὶ ἐν καταφατικῇ ἀπαντήσῃ διατι—γενῆται ζήτημα ἀναπροσαρμογῆς τῆς εἰς τὰ βιβλία φερομένης ἀξίας τῶν παγίων περιουσιακῶν στοιχείων τῶν κτηθέντων διὰ δανείων σχεδίου Μάρσαλ καὶ συνεπῶς τοῦ ποσοῦ τῶν ἐτησίως κοστολογουμένων ἀποσβέσεων, κατόπιν τῆς νομοθετικῆς ἀνατιμήσεως τοῦ δολλαρίου εἰς Δρχ. 30 000. Ἐρωτᾶται ἀκόμη ἐὰν θὰ ἦρκει ὁ διπλασιασμὸς μόνον τῶν συντελεστῶν ἀποσβέσεως.

Ζ') Εἰς τὸ κοστολόγιον τῆς ἐπιχειρήσεως Χ περιλαμβάνονται :

Πρώται ὕλαι	30)	Ἡ διομηχανία ἐπεκτείνει καὶ συγχρο-	
Βοηθ. »	8)	νίζει τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς, κατόπιν	
Ἡμερομίσθια	26)	δὲ τούτου οἱ συντελεστοὶ κόστους	
Κινητ. δύναμις	4)	μεταβάλλονται ὡς ἐξῆς :	
Ἀποσβέσεις	7)	Στοιχεῖα ἀμετάβλητα	67
Ἔτερα ἐξοδα	25)	(1, 2, 4, 6)	
	100)	Ἡμερομίσθια	17
		Ἀποσβέσεις	11
			<hr/> 95

ἀξιοποιῶνται δὲ ὑπολλείμματα ἀνερχόμενα εἰς 15 % τῆς ἀξίας τῆς πρ. ὕλης.

Ἀναπτύξατε—δι' αἰτιολογημένων ὑπολογισμῶν—τίνες αἱ συνέπειαι ἐπὶ τοῦ κέρδους.

α) Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐλευθέρως διαμορφουμένης τιμῆς πωλήσεως ἄλλ' ἀμεταβλήτου ὡς πρὸς τὴν παρελθούσαν χρῆσιν.

β) Ἐὰν τὸ προϊόν ὑπόκειται εἰς ἀγορανομικῶς ἐλεγχόμενον κέρδος 10 %.

Σχολιάσατε συγκριτικῶς τὰς δύο περιπτώσεις.

V. ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

1) Ζωτικαὶ ὕφαντικαὶ ὕλαι. Ἐρίον. (Παραλαβή—Εἶδη—Ποιότητες—Ἰδιότητες). Καθαρισμὸς πάχους νημάτων ἐξ ἐρίου.—Ἐξευγενισμὸς τῶν ἐρίων.—Ἑλληνικὴ Παραγωγή.—Ἐμπορευματολογικὴ καὶ Χημικὴ διάκρισις καὶ διαχωρισμὸς ἐρίου—βάμβακος.

2) Εὔρειν 855 λίτρα ἔνυδρα Οἶν)τος βαθμοῦ 95° μὲ πόσα λίτρα ἄνυδρα ἀντιστοιχοῦν.

3) Λιπάσματα.—(Ὅρισμός, σημασία αὐτῶν ὡς καὶ αἷτιον χρησιμοπο-ήσεως τῶν διὰ τὰ φυτά).—Εἶδη λιπασμάτων.—Ἵπερφωσφορικῶν λιπασμάτων παρασκευή.—Σύνθετα λιπάσματα.—Ἑλληνικὴ παραγωγή.

4) Εὔρειν 1 3252 kg ἔνυδρα οἶν)τος βαθμοῦ 95°, μὲ πόσα kg ἄνυδρα ἀντιστοιχοῦν.

5) Περὶ τεχνιτῶν μεταξῶν γενικῶς καὶ εἰδικώτερον περὶ βισκόζης.

6) Ἐξευγενισμὸς καὶ ὑδρογόνωσις ἐλαίων.

7) Οἶνοποιία. (Σύστασις σταφυλῆς-γλεύκης. Ὅρισμός τοῦ οἴνου σταδία οἶνοποιήσεως γλεύκης. Ἐμπορευματολογικὴ διαίρεσις τῶν οἴνων).

VI. ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Α' Μηχανογνωσία

1. Σύγκρισις τῶν κινητήρων ἐσωτερικῆς καύσεως μεταξὺ τῶν Πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα ἑκάστου τύπου.

2 Οἰκονομικὰ κριτήρια διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ὑδραυλικοῦ δυναμικοῦ μιᾶς χώρας.

Ἀσκήσις 1. Διὰ δύο συρμάτων, πάχους τοῦ ἐνός 2 χστ. καὶ τοῦ ἄλλου 3 χστ. τοῦ μέτρου, ἀναρτᾶται ὀριζοντίως ράβδος ὀλικοῦ μήκους 65 ἐκ τοῦ μέτρου. Εἰς ποίαν θέσιν τῆς ράβδου μεταξὺ τῶν δύο θέσεων ἀναρτήσεως δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ βάρος 100 χγρ. ὥστε ἡ ἐπιπόνησις τῶν συρμάτων νὰ εἴνε ἡ αὐτή, τοῦ βάρους τῆς ράβδου θεωρουμένου ἀμελητέου. Νὰ προσδιορισθῇ καὶ ἡ τάσις ἐπιπονήσεως τῶν συρμάτων.

Ἀσκήσις 2.—Ράβδος τετραγωνικῆς διατομῆς εἴνε ὀριζοντίως στερεωμένη κατὰ τὸ ἐν ἄκρον τῆς εἰς τὸν τοῖχον. Εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς, καὶ εἰς ἀπόστασιν 50 ἐκ. τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ τοῖχου, εἴνε ἀνηρτημένον φορτίον 250 χγρ. Πόση πρέπει νὰ εἴνε ἡ πλευρὰ τῆς ράβδου ὥστε ἡ ἐπιτρεπομένη φόρτισις νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 600 χγρ/ἐκ.². Ὁ τύπος, ὁ δίδων τὴν ροπήν ἀνιστάσεως W , τετραγωνικῆς ράβδου πλευρᾶς a , εἴνε: $W = a^3/6$.

Ἀσκήσις 3.—Εἰς ἐργοστάσιον κινούμενον διὰ πετρελαιοκινητήρος εἴνε ἐγκατεστημένα διάφορα μηχανήματα ὀλικῆς πραγματικῆς ἰσχύος 97 ἵππων. Ὁ συντελεστὴς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κινήτηρος εἴνε περίπου 0,88. Πόσα χιλιόγραμμα πετρελαίου ἀπαιτοῦνται δι' ὀκτώρων ἡμερησίαν ἐργασίαν, δταν ἡ κατανάλωσις ἔχει δεδαιωθῇ ἴση πρὸς 185 γρμ. πετρελαίου ἀνὰ ἐνδεικνύμενον ἵππον καὶ ὥραν;

A—1) Ὁ ρόλος τῆς μηχανογνωσίας εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν τοῦ πτυχιούχου τῆς ΑΣΒΣ.

A—2) Δίδεται κινουσα τροχαλία διαμέτρου 160 χστ. καὶ 1620 στροφῶν ἀνὰ 1' καὶ κινουμένη 900 χστ. διαμέτρου. Ζητεῖται νὰ ὑπολογισθοῦν αἱ διαμέτροι τροχαλιῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς στροφῶν διαμέσου ἄξονος, ὥστε ἡ τροχαλία τῶν 900 χστ. διαμ. νὰ ἐκτελῇ 180 στροφὰς ἀνὰ 1' (θὰ ἐκτιμηθῇ ἡ καταλληλοτέρα, καὶ κατὰ τοὺς κανόνας, ἐκλογὴ διαστάσεων).

B—1) Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάπτυξις ἰσχυρᾶς μηχανουργικῆς βιομηχανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὑπὸ ὁποίας, προϋποθέσεις;

B—2) Ὀδοντωτὸς τροχὸς 150 χστ. διαμέτρου καὶ 800 στροφῶν ἀνὰ 1' συμπλέκεται μετὰ τροχοῦ 400 χστ. διαμέτρου εἰς διάμεσον ἄξο-

να. Τροχός 250 χστ. διαμέτρου τοῦ διαμέσου τούτου ἄξονος συμπλέκεται πρὸς τροχὸν 600 χστ. διαμέτρου. Ποῖοι οἱ ἀριθμοὶ τῶν στροφῶν ἀνὰ 1' τοῦ τροχοῦ τῶν 600 χστ. καθὼς καὶ τοῦ διαμέσου ἄξονος ;

1) Κριτήρια ἐκλογῆς συστήματος μεταδόσεως κινήσεως.

"**Άσκησης.**— Κινητήριος τροχαλία διαμέτρου 150 χιλ. ἔχει 2 800 στρ. ἀνὰ πρῶτον λεπτόν. Ἐξ αὐτῆς πρόκειται νὰ κινηθῇ τροχαλία διαμέτρου 800 χιλ. μὰ 140 στρ. ἀνὰ λεπτόν. Λόγω τῆς μεγάλης διαφορᾶς παρεμβάλλεται διάμεσος ἄξων λαμβάνων τὴν κίνησιν ἀπὸ τῆς κίνητηρίου καὶ μεταδίδων αὐτὴν εἰς τὴν κινουμένην. Ποῖαι εἶναι κατὰ τὴν γνώμη σας αἱ καταλληλότεραι διαμέτροι τῶν δύο τροχαλιῶν αὐτοῦ ;

2. Περιγραφή καὶ λειτουργία τοῦ ἐμβολοφόρου ἀτμοκίνητης.

"**Άσκησης.**— Δοκὸς ἀνοίγματος 2 μέτρων εἶναι στερεωμένη εἰς τὴν κάτω διὰ κοχλιῶν κατὰ τὰ δύο ἄκρα τῆς καὶ φέρει φορτίον ἀνηρτημένον 4 τόννων εἰς ἀπόστασιν 1 μ. κ. 20 ἐκ. ἀπὸ τοῦ μέσου μιᾶς θέσεως ἀναρτήσεως. Πόσους κοχλίας μισῆς ἴντσας πρέπει νὰ χρησιμοποιήσωμεν εἰς τὸ ἓν ἄκρον καὶ πόσους εἰς τὸ ἄλλο διὰ νὰ ἔχωμεν ἀσφαλῆ ἀνάρτησιν τῆς δοκοῦ. (Ἐπιτρεπόμενον φορτίον μέχρι 8 kg. ἀνὰ τετραγωνικὸν χιλιοστόν. Τὸ πάχος τοῦ κορμοῦ τοῦ κοχλίου μισῆς ἴντσας εἶναι 10 χιλιοστά τοῦ μέτρου).

Β' Ἡλεκτροτεχνία

1.— Περὶ τῆς ἠλεκτρικῆς ἀντιστάσεως.

2.— Ἔργον καὶ ἰσχύς

3.— Ἐπαγωγικὰ φαινόμενα.

"**Άσκησης Α'.** Μὲ χάλκινον ἀγωγὸν ($\rho=0,016$) μήκους 331,20 μέτρων καὶ πάχους 2,5 χιλιοστῶν κατασκευάσαμεν 4 ὁμοία πηνία. Τὰ πηνία συνεδέθησαν παραλλήλως. Ζητεῖται ἡ ὅλική ἀντίστασις τοῦ συγκροτήματος τῶν 4 πηνίων.

"**Άσκησης Β'.** Διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν ἐνὸς κτιρίου χρησιμοποιεῖται ἠλεκτρικὴ πηγὴ παρέχουσα 20 ἀμπέρ ὑπὸ τάσιν 110 βόлт. Εὕρετεν

α) τὴν ποσότητα ἠλεκτρισμοῦ τὴν παρεχομένην ὑπὸ τῆς πηγῆς ἐπὶ ἕξ ὥρας 1) εἰς ἀμπερώρια καὶ 2) εἰς κουλόμ.

β) Τὴν ἀπορροφωμένην ὑπὸ τοῦ δικτύου ἠλεκτροφωτισμοῦ τοῦ κτιρίου ἰσχύν.

γ) Τὸ καταναλισκόμενον ὑπὸ τοῦ δικτύου τούτου ἐπὶ 6 ὥρας ἠλεκτρικὸ ἔργον εἰς ζούλ, βαττώρια, ἑκατοβαττώρια καὶ χιλιοβαττώρια.

"**Άσκησης Γ'.** Ἄγωγός μήκους 20 ἑκατοστομέτρων κινεῖται καθέτως ἐπὶ τὰς δυναμικὰς γραμμὰς πεδίου ἐντάσεως 500 000 γκάους

μέ ταχύτητα 10 μέτρων ανά δευτερόλεπτον. Εύρειν τήν ἀγομένην ἐν τῷ ἀγωγῷ ἡλεκτρεγερτικὴν δύναμιν εἰς δόλτ.

4. Ἡλεκτρονικὴ Θεωρία.
5. Θερμαντικὰ ἀποτελέσματα τοῦ ρεύματος.
6. Ἐπικωγικὰ φαινόμενα.
7. Νόμος τοῦ Joule.
8. Ἐπεξηγήσεις τοῦ νόμου τοῦ Lenz.

Ἄσκησις Δ'. Καμινέτον ἀπὸ σύρμα χρωμονικελίνης ($\rho=1$) μήκους 22 μέτρων καὶ διατομῆς 2 τετρ. χιλ. διαρρέεται ἀπὸ ρεῦμα 2 ἄμπέρ. Πόσον μᾶς στοιχίζει ἡ τρίωρος λειτουργία τοῦ καμινέτου, ἂν τὸ χιλιοβαττῶριον τιμᾶται 1000 δραχμαίς ;

Ἄσκησις Ε'. Ἐργοστάσιόν τι διαθέτει :

- α) 100 λυχνίας τῶν 100 βάττ ἐργαζομένης 2 ὥρας τὸ 24ῶρον.
- β) 50. » » 25 » » 20 » » »
- γ) 3 κινητήρας τῶν 25 χιλιοβάττ ἐργαζομένους 8 ὥρας τὸ 24 ὥρον ἕκαστος.

Εύρειν τήν μηνιαίαν (30 ἡμέραι) κατανάλωσιν εἰς χιλιοβαττῶρια.

Προσεχῶς

Τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον

Δραχμαί 50

κατὰ μετάφρασιν

ΣΠΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

καὶ μὲ πρόλογον

ANDRÉ BRUNET

Διαδώσατέ το — Ἐγγράψατε

συνδρομητὰς ὄλους τοὺς Λογιστὰς

ΙΒ' ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1952)53 ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν τῆς Σχολῆς αἱ κάτωθι πτυχιακαὶ μελέται τελειοφορῶν :

1	<i>Φ. Πανταλέων</i>	Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πτηνοτρόφου ὡς βιοτεχνικόν.
2	<i>Ε. Παπανδρέου</i>	Γενικὸν Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Πειραιῶς
3	<i>Ε. Τσακίρης</i>	Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπαὶ
4	<i>Ν. Γρηγορόπουλος</i>	Περὶ καπνοῦ
5	<i>Σ. Σωτηρόπουλος</i>	Γενικαὶ Στρατιωτικαὶ Ἀποθῆκαι
6	<i>Ν. Γρηγοριάδης</i>	Βιομηχανία Ζύμης Ἀρτοποιίας
7	<i>Γ. Μπαζίγος</i>	«ΠΑΛΛΑΣ ΑΘΗΝΑ» Α.Ε.
8	<i>Χ. Ἀργυριάδης</i>	Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς «Χ» Στρατιωτικῆς Μονάδος (Τύπου Βιομηχανικῶν Ἐργοστασίων)
9	<i>Ἐδ. Ρ. Ταμπαρόφσκη</i>	Περιγραφή κυλινδρομούλου
10	<i>Κων. Σ. Βασιλάκος</i>	Κλωστοῦφαντουργικὴ ἐπιχείρησις
11	<i>Ἀθ. Γ. Πέτρον</i>	Ἡ νῆσος Σάμος
12	<i>Ε. Δούβρης</i>	Ἐπιχείρησις πολλοῦ τομάτας
13	<i>Πέτρος Μπάος</i>	Ἐξελίξεις συντελέσασαι εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῶν μηχανῶν ἐπὶ τῆς παραγωγῆς. Κοινωνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ συνέπειαι
14	<i>Δημ. Ἀπ. Ρίζος</i>	Ἐργοστάσιον Κεραμοποιίας καὶ ἀσβεστοποιίας
15	<i>Γεώρ. Μαροβίλιας</i>	Βιομηχανία ἐτοιμῶν ἐνδυμάτων
16	<i>Κων. Μανίτσας</i>	Βιομηχανία μαλλίνων
17	<i>Στ. Ι. Σακαντάνης</i>	Φυματιολογικὸν Ἰνστιτούτον
18	<i>Μαρία Ραπίτου</i>	Κατασκευὴ χιακῶν γλυκῶν
19	<i>Α. Ι. Δεμοιράκος</i>	Ἐργοστάσιον Ἀρτοποιίας
20	<i>Κ. Ν. Ντουντούμης</i>	Ἐπιχειρήσις «Σερβίς Στέσιον»
21	<i>Π. Ε. Πέτρον</i>	Στρατιωτικὴ Διοικ. Λιμένος Πειραιῶς
22	<i>Μ. Μιχαήλ</i>	Ἐρευναι ἐπὶ τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως
23	<i>Νικ. Σκαμπαρδώνης</i>	Ἡ Στρατιωτικὴ καὶ βιομηχανικὴ Ὁργάνωσις εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.
24	<i>Ι. Κ. Παπαμιχαλάκης</i>	Γεωργικὸς - Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς Π.Ε. Ἀντίσσης Λέσβου
25	<i>Ι. Μ. Τσιμπάνης</i>	Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπαρχία καὶ ἡ κρατικὴ μέριμνα
26	<i>Γεωρ. Τερζῆς</i>	Ἐκτελωνιστικὴ Ἐπιχείρησις
27	<i>Χαρ. Σταθάκου</i>	Τυπογραφικὴ Ἐπιχείρησις
28	<i>Τερ. Φιλιππόπουλος</i>	«ΕΛΛ·Ι·Σ» Α.Ε.
29	<i>Π. Πολυμετάκος</i>	Βιομηχανία ἠλεκτροκινητο. «ΕΛΒΗΜΑ»
30	<i>Γ. Λεοντίδης</i>	Μεταλλευτικὴ Μεταλλουργία
31	<i>Χρ. Μαρίνης</i>	Ὑφαντήριον
32	<i>Ι. Σ. Ρίμπας</i>	Κεραμοποιία
33	<i>Περ. Πριμέντας</i>	Πρότυπον Φροντιστήριον «Προφίν»

- 34 Π. Βαβλᾶς
35 Δημ. Πανουσαπούλου
- 36 Χαρίλ. Χιώτης
- 37 Γ. Νικητόπουλος
38 Δημ. Γ. Νικολάου
- 39 Γ. Κ. Ζέππος
- 40 Φιλ. Ρήγας
- 41 "Εφη Κοσίντα
42 Μ. Παλιοκρασᾶς
- 43 Μαγ. Τριφύλλη
44 "Αντ. Ζαχαλῆς
45 Κ. Κατριματζῆς
- 46 Π. Τσαγκλῆς
47 Στυλ. Λοῖζος
48 Κ. Γ. Μπάμπος
49 Κ. Βλάμη
50 Κων. Καπώνης
51 Π. Κυπαρίσσης
- 52 "Ανδρ. "Ανδριτσόπουλος
- 53 Νικ. Τσοκάκης
54 Γεωρ. Χατζαρούλας
55 Προκ. Μάγειρας
56 Γεωργ. Κληρονόμος
57 Δημ. Δελλόπουλος
58 Σπηλ. Σιαβέλης
59 "Αχιλ. Πλακίδας
- 60 Δ. Κοτσίρης
61 Σωτηρ. Σχισμένος
- 62 "Αριστ. Ζαχαλῆς
63 Γεωρ. Λάμπος
64 Π. Λαζανᾶς
- 65 Λαζ. Πάτιος
- Περὶ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ
Ψυχολογικὴ ἀνάλυσις τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς
πωλητρίας καταστήματος νεωτερισμῶν
Ρητινεργοστάσιον Ἐνώσεως Γεωργικῶν Συνε-
ταιρισμῶν Κορινθίας
Ἐλαιόλαδον
Ἐμπορικαὶ Ἔργασιαὶ Μετοχικοῦ Ταμείου
Στρατοῦ
Ἐπεξεργασία καὶ Διάθεσις Ἑλληνικῶν Γεωρ-
γικῶν Προϊόντων
Ταμείον Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ
Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος
Περιγραφή Ἀνώμου Βιομηχανικῆς Ἐπιχειρ-
ῆλεκτρισμός καὶ ἐφαρμογαὶ ἠλεκτρικῆς ἐνερ-
γείας
Ἑλληνικά Ὑφαντήρια
Ἀνώνυμος Βιομηχανικὴ Ἐταιρία Σιγαρέττων
Ἐριοβιομηχανία Ναούσης «Λαναρᾶ — Κύρτση
καὶ Σία» Α.Ε.
Πυρηνουργεῖον
Περὶ Ἀγροτικῆς Τραπέξης
Κοινωνικὴ Πολιτικὴ διὰ μέσου τῶν αἰώνων
«Ὑφαντουργικὴ Μοσχάτου» Α.Ε.
«Κυλινδρόμυλοι Ἀθηνῶν»
Βιομηχανία καὶ ἐκβιομηχάνισις. Τὸ πρόβλημα
ὀργανώσεως στρατιωτικῶν ἐργοστασίων παρ-
αγωγῆς ὑλικῶν ΣΥΠ
Ὁ ὀρυκτὸς πλοῦτός μας καὶ αἱ δυνατότητες
ἀξιοποιήσεως αὐτοῦ
Λιγνιτωρυχεῖα Περιστερίου
Ἐργοστάσιον Ἀργιλοπλαστικῆς «Κεραμεῖος»
Ἐμπορικὸν τμήμα Τραπέξης Ἀθηνῶν
Οἱ Ἑλληνικοὶ τυροὶ
Βιομηχανία καὶ Ἑλλάς
Οἱ συνεταιρισμοὶ
Ὁ νόμος 2112)1920 εἰς τὰς Συλλογικὰς Συμ-
βάσεις
Διεύθυνσις Συντον. Λιμεν. Πειραιῶς
Περιγραφή τοῦ Ταμείου Ἐξόδου καὶ Ἐπικου-
ρικῆς Ἀσφαλίσεως μισθωτῶν Βιομηχανίας
Καπνοῦ
Τὸ Καπνικὸν Ζήτημα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Οἰκονομίᾳ
Περὶ συνεταιρισμῶν
Ἡ πατάτα ἐν Ἑλλάδι, βιομηχανία ἀμύλου
πατάτας
Ὁ Κοπνός

66	<i>Γεωρ. Παγώνης</i>	Σίτος και βιομηχανία αὐτοῦ
67	<i>Ἐλισ. Σταυρόπουλος</i>	Περί Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν Ἀθηνῶν
68	<i>Εὐστρ. Δημητρακέλης</i>	Τὸ χρῆμα
69	<i>Β. Παπαδημήτρη</i>	Ἵφαντήριον
70	<i>Ι. Κοντογιάννης</i>	Περί τῶν προεξοφλήσεων ἐμπορικῶν συναλλαγμάτων
71	<i>Σπ. Τσάκωνας</i>	Α.Ε. «Βιομηχανία Ρητίνης»
72	<i>Ἄναρ. Καραμπέτσος</i>	Ἡ τεχνικὴ τῆς ἐπιλογῆς ὑπαλλήλων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεως
73	<i>Γεωρ. Ἀρβανίτης</i>	Τὸ Σχέδιον Μάρσαλ ἐν Ἑλλάδι
74	<i>Ι. Τσότσας</i>	Α. Ε. Ἡλεκτροφωτισμοῦ καὶ Παγοποιίας Ἑλασσῶνας
75	<i>Τούλα Κατσιάρη</i>	Βιομηχανία χάρτου ἐν τῇ κατασκευῇ σακουλῶν
76	<i>Ἡλ. Δήμου</i>	Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος
77	<i>Δημ. Νικολαΐδου</i>	Καπνὸς ἐν Ἑλλάδι
78	<i>Ἐπαμ. Δούγκας</i>	Ὁ βάμβαξ (παραγωγή καὶ ἐμπόριον)

Π ρ ο σ ε χ ῶ ς

Τ ὸ Ἀ ᾽ Δ ε ῶ κ α ῆ ἡ μ ε ρ ο ν
Κ ο ι ν ω ν ι κ ῆ ς Π ο λ ι τ ι κ ῆ ς

Δραχμαὶ 30

Διαδώσατέ το εἰς ὄλους τοὺς ἐνδιαφερομένους

διὰ τὰ τρέχοντα κοινωνικά
 προβλήματα τοῦ τόπου μας

ΙΓ' ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ 1952)1953

ΕΣΟΔΑ—ΕΞΟΔΑ—ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ

(εἰς χιλιάδας παλαιῶν δραχμῶν)

ὡς ταῦτα ἠλέγηθησαν. παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐκκαθαρίσεως Δακανῶν τοῦ Ὑπουργ. Βιομηχανίας κ. Μ. Κανούση καὶ ἐνεκρίθησαν παρὰ τοῦ Δ. Σ. τῆς Σχολῆς:

Α' ΣΧΟΛΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α' ΕΣΟΔΑ

Κεφάλαια	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθ.
1. Δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ διδαστρα 867 σπουδαστῶν μείον αἱ ἀπαλλαγῆαι *	390.000	565.887
2. Ἐπιχορηγήσεις ἐν γένει	200.100	137.500
3. Διάφορα ἔσοδα	30.100	68.396
τὸ ὅλον	620.200	771.783
4. Ὑπόλοιπον 1951)1952	68.372	68.372
Γενικὸν Σύνολον	688.572	840.155

ΜΕΡΟΣ Β' ΕΞΟΔΑ

Κεφάλαια	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθ.
1. Διοικήσεις, Διευθύνσεις, Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ	45.700	42.034
2. Δικηκτικῶν Προσωπικῶν	117.808	103.376
3. Γενικά Ἐξοδα Διαχειρίσεως	144.560	139.736
4. Ἐκτακτὰ καὶ ἀπρόβλεπτα ἔξοδα	58.098	49.776
5. Συντήρησις καὶ ἐπισκευαὶ	11.000	3.728
6. Ἀμοιβαὶ Καθηγητῶν καὶ Ἐπιμελητῶν	505.140	378.000
7. Γραφεῖον Ἐρευνῶν	4.000	4.000
8. Ἔορταί, Ἐκδρομαί, Διαλέξεις	15.500	13.829
9. Πρόνοια ὑπὲρ Σπουδαστῶν	22.500	16.200
10. Ἐπιπλα, σκευὴ καὶ ὄργανα	60.900	45.652
11. Βιβλία καὶ περιοδικὰ	5.500	4.000
τὸ ὅλον	—	800.331
12. Ὑπόλοιπον 31)8)53 εἰς νέον **	—	39.824
Γενικὸν Σύνολον	990.606	840.155

* Συνεπὸς οἱ σπουδασταὶ ἐπεβαρύνθησαν κατὰ μέσον ὁρον μὲ (565.887 : 867) δραχ. 653 περίπου διὰ δικαίωμα ἐγγραφῆς καὶ διδαστρα!

** Αἱ χρήσεις 1951)52 καὶ 1952)53 ἐκλείσθησαν τὸ ὡς ἄνω ὑπόλοιπον διότι ἡ Σχολὴ δὲν ἐξώφησε, ὡς συνήθως, τὰς πρὸς τοὺς κ. κ. Καθηγητὰς νομίμους ὑποχρεώσεις τῆς.

Β' ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ Κ.Σ.Ε.

ΜΕΡΟΣ Α'. ΕΞΟΔΑ

Κεφάλαια	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθ.
1. Υπηρεσία Έκδόσεων	60.000	96.847
2. Κέντρον Στατιστικής Έκπαιδύσεως	38.000	33.725
Τὸ ὅλον	98.000	130.572
3. Ὑπόλοιπον 1951)1952	22.450	22.450
Γενικὸν Σύνολον	120.450	153.022

ΜΕΡΟΣ Β'. ΕΞΟΔΑ

Κεφάλαια	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθ.
1. Υπηρεσία Έκδόσεων	60.000	76.613
2. Κέντρον Στατιστικής Έκπαιδύσεως	38.000	33.047
Τὸ ὅλον	98.000	109.660
3. Ὑπόλοιπον Έκδόσεων εἰς νέον	22.450	42.684
4. « Κ.Σ.Ε. »	—	678
Γενικὸν Σύνολον	120.450	153.022

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Κατηγορία	Εισπράξ	Πληρωμ.
1. Γενικά έξοδα καὶ διδασκτικοὶ σκοποὶ τῆς Σχολῆς	771.783	750.679
2. Έκδόσεις	96.847	76.613
3. Κέντρον Στατιστικῆς Έκπαιδύσεως	33.725	33.047
4. Ἀγορά Ἐπίπλων, Ὀργάνων, Σκευῶν, Βιβλίων	—	49.652
Τὸ ὅλον	902.355	909.991
5. Ὑπόλοιπον τῆς 1)9)1952	90.822	—
6. « » 31)8)1953	—	83.186
Γενικὸν Σύνολον	993.177	993.177

ΙΔ' ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΤΟΥ 1952)1953

Κατά τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1952)1953 ἔτυχον πτυχίου οἱ κάτω-
θι τελειόφοιτοι τῆς Σχολῆς :

1. Ἀγιακλόγλου Κυριάκος τοῦ Φιλίππου (127)
2. Ἀλημίσης Νικόλαος τοῦ Παναγιώτου (106)
3. Ἀναγνώστου Χαρίκλεια τοῦ Βασιλείου (107)
4. Ἀναστασόπουλος Βασίλειος τοῦ Ἰωάννου (91)
5. Ἀναστασόπουλος Νικόλαος τοῦ Ἰωάννου (108)
6. Ἀντωνέας Γεώργιος τοῦ Εὐστρατίου (109)
7. Βαδαλούκας Σπυρίδων τοῦ Παναγιώτου (128)
8. Βακαλοπούλου Φανή τοῦ Συμεὼν (142)
9. Βαρθᾶς Παναγιώτης τοῦ Χαραλάμπους (143)
10. Βασαλάκης Παναγιώτης τοῦ Εὐαγγέλου (124)
11. Βλάμη Κυριακὴ τοῦ Σταύρου (129)
12. Δασκαλάκη Χρυσούλα τοῦ Κωνσταντίου (130)
13. Δελάκης Νικόλαος τοῦ Δημητρίου (131)
14. Κανατᾶς Θεόδωρος τοῦ Ἰωάννου (110)
15. Καρατζᾶς Γεώργιος τοῦ Θεοδώρου (92)
16. Κατσιπόδας Κυριάκος τοῦ Φωτίου (111)
17. Κατσοурίνη Ἐλένη τοῦ Δημητρίου (112)
18. Κοθρῆς Μιχαὴλ τοῦ Νικολάου (113)
19. Κονταξάκης Νικόλαος τοῦ Γεωργίου (93)
20. Κορωνάκης Ἰωάννης τοῦ Νικολάου (94)
21. Κοσίντας Ἰωάννης τοῦ Ἡλίας (114)
22. Κωνσταντίνου Σπυρίδων τοῦ Θεοφάνους (115)
23. Λαζαράκου Κωνσταντίνα τοῦ Γρηγορίου (95)
24. Λαμπρίδης Ἐλευθέριος τοῦ Δημητρίου (125)
25. Λουμπιῆ Βασίλειος τοῦ Ἀλεξάνδρου (116)
26. Μαράδας Δημήτριος τοῦ Κωνσταντίνου (132)
27. Μαργαρώνης Πέτρος τοῦ Γεωργίου (96)
28. Ματσούρη Παρασκευὴ τοῦ Κωνσταντίνου (97)
29. Μπάος Πέτρος τοῦ Ἀντωνίου (133)
30. Νικητόπουλος Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου (134)

* Ὁ ἐν παρενθέσει ἀριθμὸς εἶναι ὁ αὐξων ἀριθμὸς τοῦ Μητρώου Πτυχίων).

31. Νικολουδάκη Μαρία του Θεοχάρους (135)
32. Ντάνος Γεώργιος του Ἀθανασίου (136)
33. Οἰκονομοπούλου Χαρίκλεια του Δημητρίου (98)
34. Παϊζάνος Ἰωάννης του Δημητρίου (117)
35. Παναγιωτοπούλου Θεώνη του Κωνσταντίνου (118)
36. Πανουσοπούλου Δήμητρα του Παναγιώτου (137)
37. Παπαδάκης Κωνσταντίνος του Μιχαήλ (99)
38. Παπαθανασόπουλος Βασίλειος του Χρίστου (105)
39. Παππᾶς Ἀλέξανδρος του Δημητρίου (119)
40. Ρούσσος Νικόλαος του Ἰωάννου (100)
41. Ρούσσα Ἀθηνᾶ του Γεωργίου (120)
42. Σαγρῆς Βασίλειος του Ἀλεξάνδρου (121)
43. Σιδέρη Δέσποινα του Μιχαήλ (138)
44. Σταθούλιας Γεώργιος του Βασιλείου (104)
45. Ταμδάκη Μαρία του Χαραλάμπους (101)
46. Ταμπαρόφσκη Ρόκ. Ἐδουάρδος του Μαριανού (139)
47. Τζούβελη Χρυσαιγή του Ἀντωνίου (102)
48. Τρατρᾶ Ἀναστασία του Ἰωάννου (126)
49. Τσάγκος Παντελής του Κωνσταντίνου (103)
50. Τσιγᾶρας Ἡλίας του Κωνσταντίνου (122)
51. Φιλιππόπουλος Γεώργιος του Βασιλείου (140)
52. Φούμης Γεώργιος του Θεοδοσίου (123)
53. Χριστοδουλάκης Παναγιώτης του Κωνσταντίνου (141)

« Σ Π Ο Υ Δ Α Ι »

Διμηνιαία ἐπιστημονικὴ ἐπιθεώρησις
τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Ἐλευθέρον ὄργανον ἐπιστημονικῆς
ἐξετάσεως τῶν προβλημάτων τῆς Χώρας

Ἐτησίᾳ συνδρομὴ 100 δραχμαί

ΤΑ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Η' ΤΕΥΧΟΥΣ

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ νέου ἔτους

Ἡ τελετὴ — Αἱ ὁμίλιαι Στ. Κωστοπούλου, Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς ΑΣΒΣ, Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, Διευθυντοῦ τῆς ΑΣΒΣ, Μ. Σχινᾶ σπουδαστρίας, Ν. Λοΐζου, Προέδρου τῶν πτυχιούχων τῆς ΑΣΒΣ.

Αἱ ἐξετάσεις

Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις—Αἱ τμηματικαὶ—αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις. Αἱ Ἐξεταστικαὶ Ἐπιτροπαὶ—Τὰ δοθέντα θέματα—Οἱ ἐπιτυχόντες.

Ραδιοφωνικὴ συνέντευξις

Ἡ ἐκπομπὴ «Σπουδαστικὸς κόσμος» ἐρωτᾷ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς μας διὰ τοὺς σκοπούς, τὰς μεθόδους καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς Σχολῆς.

Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν Ζωὴν

Παραινέσεις τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ. πρὸς τοὺς νέους σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς.

Τὶ γράφει ὁ τύπος διὰ τὴν Σχολὴν μας

L' informazione industriale τοῦ Μιλάνου—Ἀπὸ τὴν Κύπρον—Ἐλευθερία—Καθημερινή—Ἐπιτυχία

Φωτογραφικὸν Λεύκωμα

Σειρὰ φωτογραφιῶν ἀπὸ τὴν Σχολικὴν μας ζωὴν.

ΕΤΟΣ Β

8 ΤΕΥΧΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Προεδρεῖον

- Πρόεδρος Σταῦρος ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, τ. Ὑπουργὸς καὶ τ. Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων.
- Α' Ἀντιπρόεδρος Μιχαὴλ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, τ. Βουλευτὴς καὶ Δήμαρχος Πειραιῶς, Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων ἑταιρειῶν.
- Β' Ἀντιπρόεδρος Χρῆστος ΠΑΝΑΓΟΣ, Ἐμπόρος, Γεν. Γραμματεὺς του Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.
- Γεν. Γραμματεὺς Παναγῆς ΣΟΛΟΜΟΣ, Ἐμπόρος, Ταμίας τῆς ἑταιρείας Ἐοιστημονικῆς Ὄργανώσεως, Ἀντιπρόσωπος αὐτῆς
- Ταμίας Γεώργιος ΤΕΡΜΕΝΤΖΗΣ, Βιομήχανος, Πρόεδρος τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, κοινὸς Ἀντιπρόσωπος τοῦ Βιοτεχνικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.
- Σύμβουλοι
- Γεώργιος ΑΓΚΑΣ, Ἀντιπρόεδρος Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, κοινὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Βιοτεχνικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.
- Νικόλαος ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΗΣ, Διευθυντὴς τῆς Α.Τ.Ε., ἀντιπρόσωπος τῆς Γενικῆς Συναμοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν Ἑλλάδος.
- Δημοσθένης ΓΟΥΛΑΣ, Προσωπάρχης τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου τῶν Πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ.
- Δημήτριος ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ, Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.
- Νικόλαος ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ, Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.
- Ἀχιλλεὺς ΚΑΡΡΑΣ, Μηχανικὸς, τ. Πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, Ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ
- Κωνσταντῖνος ΚΩΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ, Βιομήχανος, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ.
- Ἀντώνιος ΜΟΥΖΑΚΗΣ, Γενικὸς Διευθυντὴς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
- Στράτος Κ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ, Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.
- Νικόλαος ΠΟΛΥΖΟΣ, Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.
- Μιχαὴλ ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ, Προϊστάμενος τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Β' 1954/5

Δραχμαὶ 2

Τεύχος 8ον

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ

Εἰς τὸ περιοδικὸν μας «Σπουδαί» ὑπῆρχεν εἰδικὸν τμήμα ἀφιερωμένον εἰς τὴν «Σχολικὴν Ζωὴν» μὲ ἔνδιαφέροντα νέα διὰ τοὺς σπουδαστάς, τοὺς πτυχιούχους καὶ τοὺς φίλους τῆς Σχολῆς. Τὸ τμήμα τοῦτο κατηργήθη καὶ ἀντικατεστάθη μὲ τὴν παροῦσαν εἰδικὴν ἔκδοσιν. Οὕτω ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἔτος παρέμειναν αἱ «Σπουδαί» καθαρῶς ἐπιστημονικὸν ὄργανον τῆς Σχολῆς.

Τὰ «ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.» περιλαμβάνουν τὸ Πρόγραμμα τῶν Ἔργασιων ἐκάστου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, διαφόρους ἐνδιαφερούσας ἀνακοινώσεις τῆς Σχολῆς, θέματα τῶν εἰσαγωγικῶν καὶ τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων, σημαντικὰ γεγονότα τῆς Σχολῆς, περιγραφὴν τῶν ἐπισκέψεων εἰς τόπους ἐργασίας ὡς καὶ τῶν ἐκδρομῶν, κρίσεις ἐπ' αὐτῶν, περίληψιν τῶν διαλέξεων, ἑορτὰς σχολικὰς, περίληψιν καὶ κρίσεις ἐπὶ ἐπιστημονικῶν μελετῶν καὶ ἐργασιῶν, τὴν κίνησιν τῶν Ὄργανώσεων τῶν σπουδαστῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς χώρας μας καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἀπαντήσεις εἰς ἀπορίας σπουδαστῶν, προτάσεις τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῶν, χρησίμους ὑποδείξεις καὶ συστάσεις, σχολικὰς ἱστορίας καὶ ἀνέκδοτα, τὰ πεπραγμένα τῆς Σχολῆς, σχολικὰς στατιστικὰς κ.λ.π.

Πᾶς ἐγγραφόμενος εἰς τὴν Σχολὴν σπουδαστῆς εἶναι αὐτοδικαίως συνδρομητῆς τῶν «ΝΕΩΝ τῆς Α.Σ.Β.Σ.», ὅπως ἄλλως τε καὶ τῶν «ΣΠΟΥΔΩΝ», ἄνευ ἄλλης ἐπιβαρύνσεως, διότι ἡ ἀξία τῶν δύο τούτων ὀργάνων τῆς Σχολῆς περιλαμβάνεται εἰς τὸ ποσὸν τὸ καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν Σπουδαστῶν δι' ἔντυπα.

Διὰ τοῦ παρόντος ὀγδόου τεύχους εἰσερχόμεθα εἰς τὸ Β' ἔτος. Τὰ προηγούμενα ἑπτὰ τεύχη ἐκ 384 σελίδων ἐν ὄλῳ ἀποτελοῦν λαμπρὰν ἀπόδειξιν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ περιοδικοῦ μας, τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐπιδιωκομένων παρ' αὐτοῦ σκοπῶν. Ἐπιθυμοῦμεν ἰδιαιτέρως νὰ τονίσωμεν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 τεύχους τοῦ ἀφιερωθέντος εἰς τὸν «Τουρισμὸν» καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6 τοῦ

ἀφιερωθέντος εἰς τὰ προβλήματα τῆς Ὀργανώσεως. Τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Τουρισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν Τουριστικῶν Ὀργανώσεων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως, ἀποτελοῦν τὴν καλύτεραν ὁμοιοθῆν τῆς καταβληθείσης παρὰ τῆς Σχολῆς προσπάθειας.

Ἀγαπητοὶ Σπουδασταί,

Τὸ περιοδικὸν μας περιέχει ὅλην τὴν Σχολικὴν μας ζωὴν, δηλαδὴ τὴν ἰδικὴν σας ἀκαδημαϊκὴν ζωὴν. Μέσα εἰς τὰ τεύχη τῶν «ΝΕΩΝ τῆς Α.Σ.Β.Σ.» περικλείονται αἱ καλύτεραι ἀναμνήσεις σας. Φυλάττετε τὰ τεύχη αὐτά. Μὲ πόσῃ συγκίνησιν καὶ χαρὸν ἀργότερον θὰ τὰ φυλλομετρεῖτε.

Τὸ παρὸν πρῶτον τεύχος θὰ ἀσχοληθῇ κυρίως μὲ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καὶ τὰ τῶν Εἰσσηγωγικῶν, Τμηματικῶν καὶ Πτυχιῶν Ἐξετάσεων. Τὸ δεύτερον θὰ περιλάβῃ τὸ Πρόγραμμα τῶν ἐν γένει σχολικῶν μας ἐργασιῶν κατὰ τὸ 1954—1955 καὶ τὸ τρίτον θὰ εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τέλος τὸ τέταρτον θὰ περιέχῃ τὸν πλήρη ἐκπαιδευτικόν, διοικητικόν καὶ διαχειριστικόν ἀπολογισμὸν τῆς δράσεως τῆς Σχολῆς μας κατὰ τὸ παρελθόν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1953—1954.

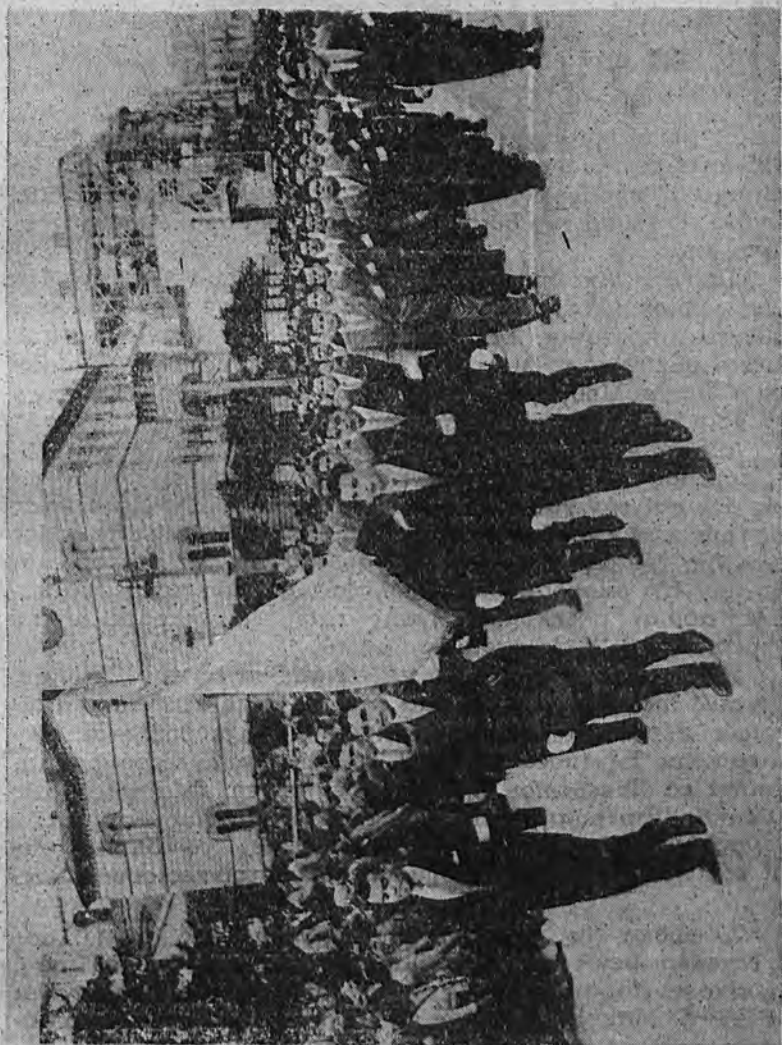
Εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος τεύχους ἀναδημοσιεύονται διάφοροι εἰκόνες τῆς Σχολικῆς μας ζωῆς κατὰ παράκλησιν πολλῶν νέων σπουδαστῶν. Αἱ εἰκόνες αὐταὶ ἔχουν ἤδη δημοσιευθῆ εἰς προηγούμενα τεύχη τῶν «Νέων» καὶ ἡ Σχολὴ ἐπωφελεῖται ἐκ τῶν ὑπαρχόντων κλισέ διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν παράκλησιν τῶν νέων ἀναγνωστῶν μας, σχεδόν, ὡς εὐνόητον, ἀδαπάνως.

Διαδίδετε ἐπίσης τὰ «ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.». Ἐπίτηδες ἡ Σχολὴ καθώρισεν ἀσήμαντον τιμὴν δι' ἕκαστον τεύχος, ὥστε νὰ εἶναι εὐχερεστάτη ἡ πώλησις του καὶ ἔξω τῆς Σχολῆς εἰς μὴ σπουδαστὰς τῆς. Ἐκαστος σπουδαστὴς πρέπει νὰ πωλῇ τουλάχιστον δύο ἀντίτυπα εἰς τοὺς φίλους του. Χρέος ἐκάστου σπουδαστοῦ εἶναι νὰ διαφωτίσῃ τοὺς πάντας διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἔργον. Ἡ Σχολὴ ἔχει πολλοὺς φίλους καὶ θαυμαστὰς.

Ἔργον μας εἶναι νὰ ἀποδεικνύωμεν ὅτι δίκαιος ὁ θαυμασμός καὶ ἡ ἐκτίμησις των, ἡ στοργὴ καὶ ἡ ὑποστήριξις των. Ὅπως ὑπάρχουν πολλοὶ—πέρα πολλοὶ—οἱ ὅποιοι ἀγνοοῦν ἢ παρανοοῦν τὴν προσπάθειάν μας.

Τὰ «ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.», ἀποτελοῦν μέσον πληροφοριῶν καὶ ὄργανον διαφωτισμοῦ. Ἡ Σχολὴ δι' αὐτῶν ἐπιτελεῖ τὸ καθήκον τῆς, ἀκόμη μίαν φοράν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τούτου. Ἀπόκειται καὶ εἰς τοὺς σπουδαστὰς νὰ ἐκτελέσωσιν καὶ αὐτοὶ τὸ ἰδικόν των, πρὸς τὸ συμφέρον των, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Σχολῆς των, ἢ πρόοδος τῆς ὁποίας ἀντανაკλᾷ ἐπὶ τῆς σταδιοδρομίας των.

Παρέλασις τῆς Ὁμάδος τῶν Σπουδα-
στῶν τῆς Σχολῆς τὴν 27ην Ὀκτωβρίου

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἔσο μορφωμένος ἐπαγγελματίας, καλὸς Ἕλλην
χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος

ΕΠΙ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Τὸ μὲ τόσῃν γόνιμον δρᾶσιν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1954-1955 ἔκλεισε τὴν 31ην Αὐγούστου. Ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ θὰ δημοσιευθῆ προσεχῶς, διότι ἀρχὴ τῆς Σχολῆς εἶναι «νὰ δίδῃ λόγον», ζητοῦσα τὴν δικαίαν κρίσιν ὄσων παρακολουθοῦν τὸ ἔργον τῆς.

Τὸ νέον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἤρχισε κατὰ νόμον τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1954, μὲ τὴν αἰσιοδοξίαν ὅτι μὲ τὴν διοίκησιν τοῦ νέου ὑπὸ τὸν κ. Στ. Κωστόπουλον, τ. Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ καὶ τ. Διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἡ Σχολὴ θὰ συνεχίσῃ καὶ θὰ ἀναπτύξῃ τὴν κοινωφελῆ ἐκπαιδευτικὴν τῆς προσπάθειαν.

Ἄμα τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954-1955, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἀπηύθυναν τὰς εὐχὰς τῶν καὶ τὸν χαιρετισμὸν τῶν πρὸς τοὺς κ.κ. Καθηγητὰς καὶ τοὺς κ.κ. Σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς, τονίζοντες τὸ χρέος ὄλων διὰ τὴν ἀρτιωτέραν μόρφωσιν καὶ τὴν καλυτέραν κατάρτισιν τῆς σπουδαζούσης Νεολαίας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ καταστῇ αὔριον σκεπτομένη ἡγέτις τάξις μὲ φιλοδοξίαν τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Εὐθὺς μετὰ ταῦτα, κατὰ τὰ εἰθισμένα εἰς τὴν Σχολὴν, ἀνεκοινώθησαν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ προγράμματα τῶν Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων, τῶν τμηματικῶν Β' περιόδου καὶ τῶν Πτυχιακῶν Ἐξετάσεων, ὡς καὶ τὸ Ὁρολόγιον Πρόγραμμα. Ἐπίσης τὸ Προεδρεῖον τῆς Σχολῆς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς κατήρτισε τὸ «Γενικὸν Πρόγραμμα τῶν Ἐργασιῶν» τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, τὸ ὁποῖον, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, θὰ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ περιοδικοῦ μας.

Ὁ κώδων τῆς Σχολῆς ἤχησεν ἐκ νέου. Μᾶς καλεῖ ὄλους νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ καθήκον μας ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μας, τῆς οἰκογενείας μας, τοῦ Ἔθνους, εὐτρυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι διὰ τοῦτο. Μᾶς καλεῖ ὄλους νὰ ἐργασθῶμεν καὶ νὰ κοπιᾶσωμεν πολὺ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ συμφέρον μας. Μᾶς καλεῖ ὄλους νὰ ὑψωθῶμεν εἰς τὸ νόημα τῆς Σχολῆς μας καὶ νὰ γίνωμεν ἀντάξιοι τῶν φιλοδοξιῶν τῆς. Ἐπὶ τὸ καθήκον λοιπόν.

ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 15 Μαΐου ἐ.ἔ. προκήρυσιν ἐγένοντο τὴν 10ην Ὀκτωβρίου, ἡμέραν Κυριακὴν, αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸ Α' ἔτος τῆς νέας ἀκαδημαϊκῆς περιόδου 1954-1955.

Ἡ ἐξέτασις ἐγένετο κατὰ τὸ δημοσιευθὲν Πρόγραμμα εἰς τὸ Κεντρικὸν Διδακτήριον τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύπρου καὶ εἰς τὸ Κτίριον τῶν Σχολῶν «Παρασσοῦ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κατακουζηνοῦ 2 καὶ Θεμιστοκλέους, παρουσία τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ 21 μελῶν καὶ τῶν 18 Ἐποπτῶν.

Αὐθιμερὸν τὶ γραπτὰ διενεμήθησαν παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς κ.κ. Ἐξεταστάς. Ὡς γνωστὸν ἕκαστον γραπτὸν ἐξετάζεται καὶ βαθμολογεῖται παρὰ δυὸ Ἐξεταστῶν. Ὁ βαθμὸς ἀναγράφεται εἰς Κατάστασιν καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ γραπτοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἐπηρεάζεται ὁ εἰς ἐξεταστής ἐκ τῆς βαθμολογίας τοῦ ἐτέρου.

Ἀπαντὰ τὰ γραπτὰ συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τὴν Πέμπτην 5 τοῦ ἔθ. τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, ἐγένετο ἡ Συνεδρίασις τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ἐγένετο ὁ ἔλεγχος τῆς ὁρθῆς καταχωρίσεως εἰς τὸν Πίνακα Βαθμολογίας καὶ τὸ Σάββατον τὴν 6 μ.μ., κατὰ τὴν γενομένην κατὰ τὰς Ἐξετάσεις ἀνακοίνωσιν εἰς τοὺς ὑποψηφίους, ἐτοιχοκολλήθησαν τὰ ἀποτελέσματα, καθ' ἃ ἐπὶ τῶν 510 ἐγγραφέντων ἐπέτυχον οἱ κάτωθι.

Παρ' ὄλων ἐξετιμήθη ἡ λαμπρὰ ὀργάνωσις τῆς Ἐξετάσεως, ἡ ὁποία ἤρχεισε τὴν μὲν πρωτὰν 8 καὶ 20', τὸ δὲ ἀπόγευμα τὴν 16 ὥρ. ἀκριβῶς. Οἱ καθυστερήσαντες ὑποψήφιοι, κατ' ἀνάγκην ἀπεκλείσθησαν. Εἶναι πράγματι πολὺ θλιβερὸν τὸ φαινόμενον νέων οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν τὴν στοιχειώδη ἀντίληψιν τοῦ χρόνου εἰς μίαν τόσοσιν σημαντικὴν περίπτωσιν τοῦ βίου των.

Τὰ θέματα ἐδόθησαν ἀμέσως εἰς τοὺς ὑποψηφίους πολυγραφημένα, ὥστε οὔτε καθυστερήσεις νὰ εἶναι δυνατὴ, οὔτε παρεξήγησις ἐκ τῆς ὑπαγορευσεώς των. Εἰς τοὺς ὑποψηφίους ἐδόθη ἐπίσης ἀνάλογος προθεσμία πρὸς ἀπάντησιν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἡ ἐξέτασις ἐθεωρήθη λήξασα καὶ ἐξητήθησαν τὰ γραπτὰ παρὰ τῶν κ.κ. Ἐποπτῶν.

Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κάτωθι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου. Χρέη Γραμματέως ἐξέτελεσεν ὁ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς κ. Ε. Παρασκευαΐδης.

Ἐκθεσις Ἰδεῶν: οἱ κ.κ. Σ. Ἀγαπητίδης, Ν. Δελούκας, Χ. Καραβᾶς, Δ. Κόλιας, Π. Πέρδικας, Ι. Χρυσοχοῦ καὶ Γ. Χαλκίopoulos.

Γεωγραφία: οἱ κ.κ. Χ. Ἀγαλλόπουλος, Α. Καλλιαβᾶς, Ι. Κουτσογιάννης, Α. Κυρκιλίτσος, Σ. Παπαϊωάννου, Γ. Ξυνόπουλος καὶ Ι. Φράγκου.

Μαθηματικά: οἱ κ.κ. Γ. Γιαννόπουλος, Ν. Θεοδώρου, Χ. Κανελλόπουλος, Φ. Λέτσας, Ε. Μαργαρίτης, Ε. Συνοδινός καὶ Σ. Σταυρόπουλος.

ΤΑ ΔΟΘΕΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἐκθεσις Ἰδεῶν

Τμῆμα Α'

Ποιοὶ λόγοι σᾶς ὄθησαν νὰ ἐπιζητήσετε σπουδὰς εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐν γένει ἐκπαίδευσιν καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Σχολὴν μας.

Τμῆμα Β'

Ἡ σημασία διὰ τε τὸ ἄτομον καὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν συμβίωσιν τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς.

Γεωγραφία

(Ἐκ τῶν τριῶν θεμάτων ὑποχρεωτικὰ τὰ δύο)

Τμῆμα Α'

Θέμα 1ον.

- α) Περὶ Κύπρου: Γεωγραφικὴ θέσις. Ἐκτασις. Πληθυσμὸς.
- β) Ἐθνολογικὴ σύνθεσις. Κυριώτεραι πόλεις. Προϊόντα.

Θέμα 2ον.

- α'. Ποιοὶ οἱ κυριώτεροι λιμένες τῆς Μεσογείου καὶ ποίας περιοχὰς ἐνδοχώρας ἐξυπηρετοῦν;
- β'. Ποῖα τὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ποῖα ἢ κυριώτερα τῶν πόλεις. Πῶς συνδέεται αὕτη συγκοινωνιακῶς μετὰ τῶν Ἀθηνῶν.

Θέμα 3ον.

α'. Ποιοι οι κυριότεροι λιμένες της Ελλάδος και κατά την σειράν της σημασίας των.

β'. Ποιαι αι κύριότεραι Χώραι του κόσμου παραγωγής:

1) σιτηρών, 2) γαιανθράκων, 3) πετρελαίου.

Τμήμα Β'**Θέμα 1ον.**

α'. Γεωγραφική θέσις της Ελλάδας. Πολιτειακή συγκρότησις. Κυριότεραι πόλεις και κυριότεροι πόροι του έθνικου της εισοδήματος.

β) Τι θα ίδωμεν κατά μίαν διαδρομήν μέχρι Ολυμπίας σιδηροδρομικώς και κατά την επιστροφήν ατμοπλοικώς;

Θέμα 2ον.

α) Γεωγραφική θέσις του Βελγίου. Σημαντικώτεραι πόλεις και κυριότερα προϊόντα.

β) Από ποίας σημαντικας πόλεις θα διέλθωμεν μεταβαίνοντες δι' αυτοκινήτου εξ Αθηνών εις Γωάννινα;

Θέμα 3ον.

α) Γεωγραφική θέσις της Αιγύπτου. Σημαντικώτεραι πόλεις και κυριότερα προϊόντα.

β) Προκειμένου να επισκεφθώμεν το Ανατολικόν Πήλιον πώς δυνάμεθα να μεταβώμεν εκεί και τί ενδιαφέροντα θα συναντήσωμεν κατά την διαδρομήν μας;

Μ α θ η μ α τ ι κ ά

Α'. Έκ της Αριθμητικής

Θέμα 1ον.

Δύο εργατάι με διάφορον απόδοσιν δύνανται να εκτελέσουν μαζί μίαν εργασίαν εις 15 ημέρας. Αφού όμως ειργάσθησαν μαζί επί 6 ημ. ησθένησεν ο Α', και τότε ο Β' μόνος συνεπλήρωσε την εργασίαν εις 21 ακόμη ημέρας. Να ευρεθῆ πόσας ημέρας μόνος του έκαστος δύναται να εκτελέση τὸ ἔργον.

Θέμα 2ον.

Κεφάλαιον τοκισθὲν πρὸς 5% ἔφερε τόκον 1400 δραχ., ἐνῶ κεφάλαιον κατὰ 12000 δραχμὰς μικρότερον τοῦ α' τοκισθὲν πρὸς

6% ἔφερον εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον τόκον 1200 δραχ. Νὰ εὑρεθοῦν τὰ κεφάλαια καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν ἐτοκίσθησαν.

Ἐκ τῆς Ἀλγέβρας

Θέμα 1ον. Νὰ λυθῆ ἡ ἐξίσωσις :

$$\sqrt{x+7} + \sqrt{x-5} = \sqrt{2x+18}$$

Θέμα 2ον. Νὰ λυθῆ τὸ σύστημα :

$$5x + \psi + \varphi + \omega = 11$$

$$5\psi + 2(x + \varphi + \omega) = 17$$

$$5\varphi + 2(x + \psi + \omega) = 20$$

$$5\omega + 3(x + \psi + \varphi) = 27$$

β'. Ἐκ τῆς Ἀριθμητικῆς

Θέμα 1ον.

Μία παραγγελία πρέπει νὰ ἐκτελεσθῆ εἰς 15 ὥρ. Τεχνίτης ὁ ὁποῖος μόνος δύναται νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν εἰς 25 ὥρας, εἰργάσθη ἐπὶ 6 ὥρ. καὶ ἔπειτα συνειργάσθη μὲ δεύτερον τεχνίτην. Οὕτω ἡ παραγγελία ἐξετελέσθη εἰς τὴν καθωρισμένην προθεσμίαν. Νὰ εὑρεθῆ εἰς πόσας ὥρας μόνος ὁ δεύτερος τεχνίτης θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τὴν παραγγελίαν.

Θέμα 2ον.

Ἐτόκισέ τις τὰ $\frac{3}{7}$ κεφαλαίου τινὸς πρὸς 5%. Τὸ ὑπόλοιπον ἐχώρισεν εἰς δύο μέρη τοιαῦτα ὥστε, ὅταν τὸ α' τοκισθῆ πρὸς 6% καὶ τὸ β' πρὸς 3%, νὰ φέρουν ἴσους τόκους. Ἐν εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ συνολικὸς ἐτήσιος τόκος εἶναι 27900 δραχ. Νὰ εὑρεθῆ τὸ ὄλικόν κεφάλαιον καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀλγέβρας

Θέμα 1ον. Νὰ λυθῆ ἡ ἐξίσωσις :

$$\sqrt[3]{\frac{x+3}{5x+2}} + \sqrt[3]{\frac{5x+2}{x+3}} = \frac{13}{6}$$

Θέμα 2ον. Νὰ λυθῆ τὸ σύστημα :

$$\frac{1}{3x-2\psi+1} + \frac{1}{x+2\psi-3} = \frac{5}{12}$$

γ'. Ἐκ τῆς Ἀριθμητικῆς

Θέμα 1ον.

1) Εἰς μίαν ἐπιχείρησιν ἐργάζονται 320 ἄνδρες καὶ γυναῖκες

Λαμβάνουν δὲ ἡμερησίως οἱ ἄνδρες 8.700 δραχμὰς καὶ αἱ γυναῖκες 7.875 δραχ. Δεδομένου ὅτι τὸ ἡμερομίσθιον ἐκάστης γυναικὸς εἶναι τὰ $\frac{3}{4}$ τοῦ ἀνδρός, νὰ εὑρεθῇ πόσοι ἦσαν οἱ ἄνδρες καὶ πόσαι αἱ γυναῖκες καὶ ποῖον ἡμερομίσθιον ἐλάμβανεν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν;

Θέμα 2ον.

2) Εἷς ἔμπορος ἠγόρασεν ἓν τεμάχιον ὑφάσματος ἀντὶ 397 000 δραχ. Κατόπιν πωλεῖ τὸ $\frac{1}{4}$ αὐτοῦ μὲ κέρδος 15%, τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ ὑπολοίπου μὲ κέρδος 12% καὶ τὸ ἔναπομείναν μὲ κέρδος 1000 δραχ. κατὰ πῆχυν ἀντὶ 103.250 δραχ. Νὰ εὑρεθῇ τὸ μῆκος τοῦ ὑφάσματος καὶ πόσον ἐπωλήθη κάθε φορὰν.

Ἐκ τῆς Ἀλγέβρας

1) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\frac{5}{\chi + \psi} - \frac{3}{2\psi - 3\omega} = 11$$

$$\frac{2}{2\psi - 3\omega} + \frac{1}{\omega + \psi} = 1$$

$$\frac{3}{\omega + \psi} - \frac{2}{\chi + \psi} = 13$$

2) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\frac{\chi\psi}{5\chi + 4\psi} = 3 \quad \frac{\psi\omega}{3\psi + 5\omega} = 7 \quad \frac{\omega\chi}{2\omega + 3\chi} = 6$$

(Οἱ ὑποψήφιοι ἐκάστου τμήματος ὀφείλουν νὰ λύσουν ἓν ἐκ τῶν δύο θεμάτων τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ ἓν ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀλγέβρας).

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Ἐπέτυχον : Οἱ κ.κ. Ἀτσαλάκης Κυρ., Ἀγαλίδης Γεώργ., Ἀρβανιτάκης Διονύσ., Ἀγγελίνας Παῦλος, Ἀνάσης Ἀντώνιος, Ἀργυράκης Χρ., Ἀγκυραλίδης Σέργιος, Ἀντωνιουδάκης Ἀναστάσιος, Ἀνδρουλιδάκης Κωνστ., Ἀθανασιάδου Ἑλένη, Ἀλαγιάννη Ἰωάννα, Ἀποστολίδης Σταῦρος, Ἀντωνόπουλος Γεώργ., Ἀνεστόπουλος Διον. Ἀθανασόπουλος Νικ., Ἀρπάτης Δημήτρ., Ἀξιώτης Γεώργιος, Ἀντώνογλου Ἰωάν., Ἀθανασιάδης Δημήτρ., Ἀλεξανδρῆς Ἀντ., Ἀποστολοπούλου Οὐρανία, Ἀναστασόπουλος Κωνστ., Ἀγγελίδης Γεώργ., Ἀγγελίδης Σωκ., Ἀρβανιτάκης Ἰωάν., Ἀραβαντινός Θεοτ., Ἀναγνωστάκης Γεώργ., Ἀρμενάκης Παν., Ἀγγελετοπούλου Ἑλ., Βασιλαντωνάκης Κωνστ., Βαρδαλός Σωτ., Βράκας Γεώργ., Βορτσέλας Κωνστ., Βιντζηλατός Γεώργ., Βασιλακόπουλος Βασ. Βελυβασάκης Ἰωάν., Βαλέττας Ἀντώνιος, Βασιλάκης Γεώργ., Βολτέας Παναγ., Βλάχος Κωνστ., Βλαστάκης Ἐμμ., Βούλγαρη Ἄννα, Βουρλίτης Δημήτρ., Βάρσος Ἀπόστ., Βαρλᾶς Παντελῆς, Βαλαβάνης Γρηγ., Βλαχόπουλος Νικόλ., Γιανούσης Ἰωάν., Γιαννιός Νικ., Γιαμάκος Κωνστ., Γιάνναινας Σεραφ., Γεωργακόπουλος Κωνστ., Γεννάδιος Κωνστ., Γεωργαλῆς Γ., Γεωργιακάκης Γεώργ., Γουλάκος Βασίλ., Γόγολος Δημ., Γιαννουτσος Παναγ., Γιαννικάκη Παγώνα, Γεωργίτσος Ἀνάργ., Γιωτόπουλος Παναγ., Γιαννακούλης Ἰωάννης, Γιάγκας Γεώργ., Γαβαθᾶς Ἰωάν., Γράβας Μάρκος, Γεωργῆς Νικόλ., Γρένδας Ἀδ., Γερμανίδης Γεώργ., Γκοῦρος Ἄθαν., Γεωργόπουλος Εὐθύμ., Γεωργακόπουλος Γεώργ., Γεωργόπουλος Γεράσ., Γεωργόπουλος Δημήτριος, Γράσος Αἰμ., Ταλανάκης Κωνστ., Γκόνος Νικόλαος, Δασκαλόπουλος Νικόλαος, Δουβρῆ Σωτηρία, Δελακούρας Νικόλ., Δάσιος Διον., Δημητρακέλλης Γεώργ., Δημητρακάκης Κωνστ., Δουβρῆ Εὐσταθία, Δεσφυγιᾶς Ἀντών., Δερμιτζάκης Μιχαήλ, Δημητρακάκη Ἑλένη, Εὐαγγέλου Ἥλιος, Ἐλευθερίου Βασίλ., Ζερβός Ἰωάννης, Ζαμπούνης Βασίλ., Ζιώγας Ἰωάνν., Ζῶης Βασίλ., Ζαραχάνης Εὐάγγ., Ζάππας Ἄθανάσ., Ζαβίτσας Παναγ., Ζαρμακούρης Μιχαήλ, Ζώακης Ἐμμ., Ζόμπολας Διον., Ζήκας Βύρων, Ἡσαΐας Βασίλειος, Θεοδωρίδης Ἄθαν., Ἰωαννίδης Ἄθανάσιος, Ἰωάννου Δημήτριος, Ἰωσήφ Ξενοφών, Κανδόπουλος Παναγ., Κρητικός Σπυρ., Κυριακόπουλος Δημήτριος, Κωστόπουλος ἦ Πανταζόπουλος Παναγ., Κοντογιάννης Φώτιος, Κόκορη Παναγιώτα, Κασιμάτης Γεώργ., Καρτσιώτης Χρήστος, Κατσούλης Δημήτρ., Καραδημάς Ἄθανάσ., Καρνιαδάκης Ἐμμ., Καραγεώργης Γεώργ., Κωτσαρίδης Βασίλ., Καλογερόπουλος Εὐστάθ., Καλογερόπουλος Θεόδωρος, Κανάρης Γεράσ., Κατσαντώνης Κωνστ., Κυρίμης Κωνστ., Κωστικόγλου Παναγ., Κωνσταντινίδης Νικ., Κοντοῦ Δικαία, Κατσαμᾶς Ἀντών., Κολια-

ράκης Νικόλ., Κουφάκης Γεώργ., Κωστόπουλος Κωνστ., Κοκορέβας
 Στέφ., Κοέν Έφραϊμ, Κοκοντίνης Άδαν., Κώτσης Κυρ., Καϊάφας Παντε-
 λης, Κουτσολουκάς Ήλιας, Κουβαρδάς Άνδρέας, Καρύδης Άδανόσ.,
 Κωτσιρή Μαργαρίτα, Κουράνος Γεώργ., Κωνσταντίδης Εύδύμ., Κορμᾶ
 Θεώνη, Κορίλης Άγδρ., Κόλιας, Άδαν., Κουκουλομάτης Κυριάκος,
 Καπερνάρος Έμμ., Κυριακάκη Είρήνη, Καψάλης Άδαν., Κασίτα Κων-
 στατίνια, Κνόριγκ Νικόλ., Κούστας Σταύρος, Κουτρούλης Γεώρ., Κου-
 τσοῦτη Βασιλική, Καρτῖνος Εύστρ., Καρκαβαταάκης Στελ., Καρκαβάτσου
 Μαρία, Καρβέλης Θεόδ., Κατσώνης Γεώργ., Κρόκου Σταματία, Κώστος
 Έμμαν. Κατσιβελος Σπύρος, Καλυθιώτης Γεώργ., Καλιᾶτσος Άνάργ.,
 Κυπραίου Θεοδοσία, Κοντογιάννης Εύάγγ., Κορδώνης Παναγιώτης,
 Λαμπρόπουλος Γεώργ., Λάμπρου Άχιλλεύς, Λεβέντης Έμμαν, Λιακό-
 πουλος Χαράλ., Λιούτας Βασίλ., Λοῦτσος Νικόλ., Λιβᾶς Γεώργ., Λάμ-
 πρου Βασίλ., Λεμπέσης Ίωάννης, Λαγουδάκης Κωνστ., Λύγδας Χρή-
 στος, Λαζαρίδης Άλέξαν., Λάριος Ξενοφών, Λιτσαρδάκης Άνδρέας,
 Λουκαϊτης Ίωάν., Λάγιου Άρσινόη, Λάγιου Δέσποινα, Μῆτσος Άν-
 δρέας, Μπελεγάκος Δη., Μπαλῆ Δέσποινα, Μάρκος Άνδρέας, Μπα-
 τίστας Παγτελής, Μπλαβάκης Έμμ., Μπανέλλας Δημ., Μπακλής Ίωάν.,
 Μποζαντῆς Εύάγγ., Μανιαδάκης Κωνστ., Μιχόπουλος Ίωάν., Μουλασιώ-
 τῆς Άντων., Μαρῆς Έμμ., Μωραϊτάκης Κυρ., Μπακαλάκος Σεραφείμ,
 Μακρυγιάννης Σπυρ., Μελαχούρης Παν., Μιχαηλίδης Μιχ., Μπίτσας
 Χαράλ., Μίχος Γεωργ., Μπένος Κλήμης, Μοραϊτης Εύάγγ., Μαργέλης
 Γεώργ., Μαλεβίτης Χρήστος, Μαλκότσης Θεόδ., Μελεσανάκης Χαριδ.,
 Μπλαχούρας Βασίλ., Μπόμπολας Άναστ., Μπαλάσκας Νικ., Μαδεμλής
 Γεώργ., Μιλιγκάκη Έλένη Μοσκοφίδης Γεώργ., Μανουσάκης Γεώργ.,
 Μεϊμάρης Γεώργ., Μπουτσίνιος Ίωάν., Μπότσης Κωνστ., Μπιλιέρης
 Δημ., Μαργέλης Πέτρος, Μπέλλας Ίωάν., Μανωλᾶς Γεώργ., Μενιδιάτης
 Σωτήρ., Μπισκος Κωνστ., Μαρτινόπουλος Όρέστης, Μπεκές Κωνστ.-
 Μουμουλίδου Χρυσῆ, Μέγας Νικ., Μακρῆ Άννα, Μπεραχᾶ Εῦα, Μεσ-
 σίνας Βίκτωρ, Μαράντης Νικ., Μοραβελάκης Έλευθ., Μπιτούνης Πα-
 ναγ., Μηλιδάκης Άντων., Μαγκανιάρης Γεώρ., Μεζιτης Δημ., Μουσα-
 τος Άλέξ., Μαρῆς Γεώργ., Μικελέτη Βασιλική, Μουλτίνος Γεράσ., Μεϊ-
 μάρης Γεώρ., Μπεκάκος Θεόφιλος, Μαραγκός Ίσιδωρος, Νταφόπουλος
 Χρυσόστ., Νταρακλίτας Χρυσόστ., Νιαχοπέτρος Δημήτρ., Νερολαδά-
 κης Έλευθ., Νικολαΐδου Μαρία, Νευράκης Μιχαήλ, Νοδάρος Γεώργιος,
 Νεχαμᾶ Σαμουήλ, Ξανθάκης Μιχαήλ, Ξηροκώστας Όδυσσεύς, Ξυγκά-
 κης Κωνσταντῖνος, Όρφανᾶκος Κυριάκος, Οίκονόμου Παναγιώτης, Οί-
 κονόμου Γεώργιος, Παπαδόπουλος Άναστάσιος, Παπαψωμᾶς Χρήστος,
 Πολιτάκη Άλμπᾶττα, Παπαγεωργίου Νικ., Παπαδάκης Γεώργ., Παπαδη-
 μητρίου Βασίλ., Πριόβολος Παν., Περτέσης Δημ., Παπαγιάννης Νικολ.,
 Πετσιτης Στυλ., Παπαδάκος Βασίλ., Πάσχος Μάρκος, Πανδῆς Άγγε-
 λος, Παπποῦς Δημ., Παλιούρας Γεώργιος, Παπαδόπουλος Γεώργιος,
 Παπασταμάτᾶκη Διδῶ, Ποταμιᾶνος Νικ., Παπαϊωάννου Άικατερίνη, Πα-
 παδιώτης Άδαν., Παπαδοπούλης Νικ., Παφίλης Άδαν., Πελεκᾶνός Ά

πόστολος, Πετρόπουλος Πέτρος, Πέππας Εύαγγ., Παπαγεωργίου Χρη-
 στίνα, Πετρόπουλος Ίωάν., Παπανικολάου Κωνστ., Πάππιας Μιχαήλ,
 Παπαδόπουλος Γρηγ., Παπαστεφάνου Ίωάννης, Παπαδόπουλος Άνδρ.,
 Παναγοπούλου Εύανθία, Παπαδόπουλος Δημ., Πατουλίδης Ίωάννης,
 Παπαμιχαήλ Νικόλ., Παπαδόπουλος Κωνστ., Παπαγεωργίου Ίωάν.
 Πετρόπουλος Δημ., Παππας Άλκιβ., Πλυθάκης Διον., Πάλλιος Κωνσταντ.,
 Πουλᾶς Άνδρέας, Παπαιοκονόμου Σωτήρ., Παπαδημητρίου Κωνσταντ.,
 Παπαδομαρκάκης Δημήτρ., Παπαγιάννη Χρυσάνθη, Πρωτοπαπαδάκης
 Βασίλ., Πλακιώτης Σταῦρος, Πανούσης Βασίλ., Παναγιωτόπουλος Έλευ-
 θέριος, Παπάζογλου Άριστ., Παπαγιωτόπουλος Παν., Πώποτας Κωνσ.,
 Παπαΐωαννίδης Άλέξ., Παπαδόπουλος Βασίλ., Πλύτᾶς Έσπερος, Ρόκας
 Άντώνιος, Ρεβελιώτης Άνδρέας, Ραζῆς Κωνστ., Ράλλη Σπύρ., Ράπτης
 Βασίλ., Ρέτσου Άγγελική, Σπύρου Κωνστ., Συνόπουλος Παῦλος, Στα-
 ματόκη Εύαγγελία, Σεμιτέκολος Κωνστ., Σβῦρος Χρήστος, Σούρας Ίω-
 άν., Σίδερης Νικόλ. Σύρμας Άνδρ., Σεφερλή Γεωργία, Σαραφίδης Χρη-
 στος, Σῆμος Βασίλ., Στρατάκης Άνδρέας, Σηπλιωτόπουλος Βασίλ., Σουλ-
 τάνης Γεώργ., Στέφας Άναστ., Σαπνάρας Νικόλ., Σταματοπούλου Πα-
 ναγιώγα, Σμυρνάκης Άντώνιος, Σταυρόπουλος Ίωάννης, Σακελλίου
 Γεώργιος, Σουρίας Στυλιανός, Σπυριδάκης Έμμαν., Σταυρόπουλος Άρι-
 στοτ., Σπανός Νικ., Σαββιδάκη Εύαγγελία, Σιλιντῆρης Νικ., Σκούρτης
 Προκόπ., Σιδερικοῦδης Νικ., Σολωμός Δημήτρ., Σωτηρόπουλος Εύαγγ.
 Σαλάλιος Άβραάμ, Σιμάτου Αίκατερίνη, Σταμόπουλος Παναγ., Συνοδι-
 νός Διον., Σιδηρόπουλος Βασ., Σταυρόπουλος Σπήλιος, Σιαφλᾶς Ίωάννης,
 Τζιώτης Εύαγγ., Τσιχλάκης Μιχαήλ, Τζιανετόπουλος Κωνστ., Τσανάκας
 Χαρ., Τσιγκάκος Γεώργιος, Ταμβάκης Άντών., Τσιμπίδου Μαρία, Τσα-
 μαντᾶ Ζωή, Τάκης Γρηγορ., Τρακοσιάρης Ήλιος Τριανταφύλλου Κωνστ.,
 Τασσόπουλος Γεώργιος, Ταμβάκος Ίωάννης, Τσίνας Γεώργιος, Τσιφο-
 γιαννέα ἡ Κάσση Μαρία, Τσεκούρας Άναστ., Τουρκαμπῆς Κωνστ.,
 Ταβουλάρης Γεώργ., Τριχάκης Έμμ., Τροιζῆς Περικλῆς, Τσιώννης Ή-
 λίας, Τσουλουχᾶς Παναγ., Τσάβος Έλευθέριος, Ύφαντῆς Ίωάννης, Φω-
 τεινόπουλος Δημήτριος, Φατσέας Στέφανος, Φελαχίδης Γεώργ., Φλώ-
 ρος Ίωάν., Φωτόπουλος Ίωάν., Φωτεινότος Γεώργ., Φωτοπούλου Βα-
 σιλική, Φλώρος Παν., Φουντᾶ Δήμητρα, Φακῆνος Έμμαν., Φουντζό-
 πουλος Σόλων, Χατζηβασιλείου Γεώργ., Χιουτέα Εύγενία, Χρηματοπού-
 λου Άνατολή, Χατζηαντωνίου Ίωάννης, Χατζηκωνσταντῆς Νικόλαος,
 Χαρακόπουλος Γεώργ., Χατζημανίκας Εύαγγ., Χριστόπουλος Σωτ., Χρι-
 στόπουλος Κωνστ., Χατζηπέτρου Λυγερή, Χριστόπουλος Χαράλαμπος,
 Χαλτάκης Εύαγγελος.

Πάντες οἱ λοιποὶ ἀπέτυχον.

Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς

1. Οἱ ἐπιτυχόντες δεόν νά προσέλθουν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν μα-
 θημάτων τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 18ης τρέχ. ἀνεξαρτήτως τῆς ἐγγρα-
 φῆς των.

2. Οί έπιτυχόντες δέον νά έγγραφώσι κατ' άνωτάτον όριον μέχρι καί τής 30ής Νοεμβρίου συμπεριλαμβανομένης.

3. Άπό τής 25ης Όκτωβρίου ή Γραμματεία δά έκδιδε πιστοποιητικά περι τής έπίδοσεως τών ύποψηφίων εις τάς είσιτηρίους έξετάσεις επί τή ύποβολή σχετικής έφ' άπλου χάρτου αίτήσεως. Η έκδοσις του σχετικού πιστοποιητικού συνεπάγεται τήν πληρωμήν κατά τόν Όργανισμόν τελών δραχμών 51.

Έν Αθήναις τή 16 Όκτωβρίου 1954

(Έκ τής Γραμματείας)

4. Πρός έγγραφήν άπαιτείται ό ύποψήφιος νά καταθέση 1) τό άπολυτήριο του Σχολείου Μέσης Έκπαιδεύσεως ή άκριβές αντίγραφον αυτού, β) πιστοποιητικόν έγγραφής του εις Δήμον ή Κοινότητα, γ) συμπληρωμένον «Δελτίον Πληροφοριών» παιδαγωγικής φύσεως καί δ) πιστοποιητικόν παρά του ίατρού τής Σχολής.

5. Όσοι έπιθυμούν νά έγγραφούν εις τήν Σχολήν δέον νά μελετήσουν προηγουμένως, τόν δωρεάν διανεμόμενον «Όδηγόν Σπουδών» καί νά εΐναι ένήμεροι τών σκοπών, τών έπιδιώξεων, τών κατευθύνσεων, τών μεθόδων τής Σχολής, τών ήθικών καί οίκονομικών ύποχρεώσεων προς αυτήν, ώς έπίσης τών δυσχεριών καί τών κόπων οι όποιοι εΐναι άπαραίτητοι διά τήν μόρφωσίν των.

6. Όσοι έπιθυμούν νά έγγραφούν όφείλουν νά γνωρίζουν ότι ή Σχολή καλεΐται «άνωτέρα», παρ' ότι άνήκει καί κατά τύπου καί κατ' ούσίαν εις τήν άνωτάτην βαθμίδα τής Έκπαιδεύσεως καί όχι «άνωτάτη», όπως όφείλουν νά γνωρίζουν ποία εΐναι ή ούσιαστική καί ή τυπική άξία του παρεχομένου ύπό τής Σχολής «πτυχίου άνωτέρων βιομηχανικών σπουδών».

Ο ί π ρ ω τ ε υ σ α ν τ ε ς

Έκ τών άνωτέρω έπρώτευσαν κατά τās Είσιτηρίους Έξετάσεις οι κάτωθι :

1) Ίωσήφ Ξενοφών του Δημητρ.

2) Τάκης Γρηγόριος του Άποστ.

3) Λαζαρίδης Άλέξανδρος του Άλεξ.

4) Γρένδας Άθανάσιος του Βασιλ.

5) Ξυγκάκης Κωνσταντίνος του Χριστοδούλου

Έξ αυτών οι δύο πρώτοι άπαλλάσσονται τής πληρωμής τής Β' καί Γ' δόσεως τών διδάκτρων.

ΑΙ ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 2-8-54 Ἀνακοινωθὲν πρὸς τοὺς σπουδαστὰς Πρόγραμμα διενεργήθησαν αἱ Τμηματικαὶ Ἐξετάσεις τῆς Β' περιόδου.

Κατὰ ταύτας ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὰς τῆς Α' περιόδου (τοῦ Ἰουνίου 1954):

	Α' ἔτος	Β' ἔτος	Γ' ἔτος	Ἐν ὅλῳ
ἐπὶ ἔγγεγραμμένων	422	250	183	855
ἐπέτυχον	79	40	21	140

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιτυχόντων κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν.

Εἰς τὸ Ἄον Ἔτος

Ἀγκαβανάκης Ἀντών., Ἀθανασόπουλος Γεώργ., Ἀμαρίλιο Σολομών, Ἀναγνωστόπουλος Ἀντών., Ἀναστασόγλου Ἀντών., Βερυκάκης Εὐστρ., Βουργιώτης Κωνστ., Γεροστάθου Δημήτρα, Γεωργόπουλος Παναγ., Γεωργουδάκης Ἐλευθέρ., Γκίσιος Κωνστ., Γκλεγκλές Παναγ., Γραμματικός Κωνστ., Δημόπουλος Δημήτρ., Δημούλας Κωνσταντ., Δουλιτσίνοσ Κωνστ., Δραγάτη Νίκη, Δρακουλόγκωνας Δημήτρ., Ζαμπάρας Ἰωάννης, Ἰατρίδης Θωμάς, Ἰωαννίδης Γεώργ., Ἰωνᾶς Γεώργ., Καββαδία Βαρβάρα, Καββαδίας Γρηγόρ., Κάβουρας Εὐάγγ., Καβρολαγάκης Δημήτρ., Καλλιαντᾶς Κωνστ., Καλογιανίδης Ἀδόλφος, Καλοκαιρινός Εὐάγγ., Κανέλλος Γεώργ., Καπετανάκη Ἀφροδίτη, Καρακύκλα Βαρβάρα, Καρμύρης Ἀντών., Κατάνια Παυλίνα, Κατσάρδς Ἀπόσ., Κατσουρίδης Ἡλίας, Κελαϊδῆς Ἐμμ., Κοντογιάννης Γεώργ., Κοπανάκης Ἐμμαν., Κοσμόπουλος Ἀθανάσ., Κοτρῶτσος Γεώργ., Κρέπαπας Παναγ., Λαδᾶς Ἀλέξ., Λαζαρήσ Χρῆστος, Λιατόπουλος Λ., Μουνδρέας Ἰωάννης, Μπαρμπαρόσος Νικόλ., Μπεκρῆς Ὀδυσσεύς, Μπουβῆς Γεώργ., Μπουλούμπαση Δημήτρα, Μπουρονίκος Ἀθανάσ., Μωραῖτης Ἰωάννης, Ντάφης Ἀναστάσ., Παγκουλάκης Ἰωάν., Παπαμιχαλάκης Ἐμμ., Παππᾶς Ἀνδρέας, Παππᾶς Νικόλαος, Πελεκανάκης Δημήτρ., Πετράκης Εὐτύχιος, Πετρίδης Πέτρος, Πονηρίδης Ἀλέξ., Πρίνος Ἀπόστ., Ρεμόντης Παναγ., Ρηγίδης Γεώργ., Σεκλειζιώτης

Θωμάς, Σουλής Δημήτρ., Συναπλίδης, Ἐθανάσ., Σφακιω-
τάκης Κωνστ., Τάντηρας Ἰωάννης, Ταμπούρλος Εὐστάθ.,
Τσιρακίδης Χρήστος, Τυράκης Γεώργ., Φωτάκης Παναγ., Χα-
ραμῆς Γεώργιος, Χατζητόλιας Ἰωάννης καὶ Ψαρράκος Πα-
ναγιώτης.

Εἰς τὸ Βον Ἔτος

Ἀλεξανδρόπουλος Παναγ., Ἀριστόπουλος Κωνστ., Βορ-
δώνη Μαίρη, Βουδούρης Παναγ., Γαρμανῆς Γεώργ., Γαλάνης
Παναγ., Γονίδης Γεώργιος, Γρηγορόπουλος Θαλῆς, Δερμιτ-
ζάκης Ἐμμ., Ζησιμόπουλος Κωνσταντ., Ζούπας Παναγ.,
Θεοφιλόπουλος Τρύφων, Ἰορδανίδης Κωνσταντ., Καρδαμάκης
Ἐμμαν., Καρρέλλα Καλλιόπη, Καψάλης Παναγ., Κορωναῖος
Μιχαήλ, Κριτοῖνης Νικόλαος, Κωνσταντόγλου Ἄριστ., Λάλος
Σωτήρ., Λοπατατζίδης Ἰορδάνης, Λύτρας Στυλ., Μάρδας
Κωνστ., Μελίσσης Γεώργ., Μεταξωτὸς Χρήστος, Μπαχλιτζα-
νάκης Ἐμμ., Πατριανᾶκος Πέτ., Πετράκης Πέτρος, Πράσιнос
Κωνστ., Ραφαήλ Θεόδωρ., Ρούγκας Παναγ., Σκαλτσᾶς
Κωνστ., Σκαρμούτσος Στυλ., Σουλτάνης Παναγ., Ταβλᾶς
Πέτρος, Τζανίδης Ἐθανάσ., Τσακανίκας Σπυρ., Τσουλιᾶς
Ἀργύριος, Τσώνη Μαρία, Χονδρὸς Παναγιώτης.

Εἰς τὸ Γον Ἔτος

Ἀθανασιάδης Γεώργ., Ἀραμπατζῆ Ἰωάννα, Βασιλείου
Βασίλ., Βλαχόπουλος Σπυρίδων, Βολιώτης Εὐάγγελ., Γιαν-
νακουλάκος Μιχαήλ, Καλαφάτης Παῦλος, Καραλῆς Χρήστος,
Κουνδουράκης Εὐτύχιος, Κουτουμᾶνος Δημ., Λαγᾶς Κωνστ.,
Μαῦρος Γεώργ., Μυλωνογιάννης Ἀλέξ., Νικολογιάννης Ἐ-
θανάσ., Παπαδημητρόπουλος Δημήτριος, Παπαχατζάκης Ἐμ-
μαν., Πατεράκης Ἀλέξανδρος, Σκόρδος Βασίλ., Σμυρνιὸς
Εὐάγγ., Τσαγκρίδης Μιχαήλ, Τσίκας Γεώργιος, Φωστέρης
Νικόλαος.

Πρωτεύσαντες

Αον Ἔτος

Ἐκ τῶν ὑποστάντων ἐξέτασιν εἰς τὸ Αον ἔτος οὐδεὶς
συγκεντρώνει βαθμὸν Λίαν Καλῶς. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν
τελικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συμπληρωματικῶν κατ' Ἰανουά-
ριον 1955 ἐξετάσεων προβλέπεται ὅτι μερικοὶ τῶν σπουδα-
στῶν θὰ συγκεντρώσουν τὸν ὡς ἄνω βαθμὸν.

Βον Ἔτος

Βορδώνη Μαίρη	Λίαν Καλῶς	8
Σκαλτσᾶς Κωνσταντῖνος	»	»
Τούγκας Παναγιώτης	»	»
		7.54

Τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα προβλέπεται ὅτι δὲν θὰ μεταβληθῆ ἐκ τῶν συμπληρωματικῶν ἐξετάσεων Ἰανουαρίου.

Γον Ἔτος

Φωστέρης Νικόλαος Λίαν Καλῶς (8.08) μὴ ὑπαρχούσης προοπτικῆς ὅτι θὰ τὸν ὑπερβάλη ἕτερος μετὰ τὰς συμπληρωματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἰανουαρίου.

Συνεπῶς τὸ ἐκ δρ. 1.000 βραβεῖον «Χαριλάου» κατανέμεται κατ' ἀπόφασιν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἑξῆς :

εἰς	Ν. Φωστέρην	δρχ. 500
»	Μ. Βορδώνην	» 250
»	Κ. Σκαλτσᾶν	» 250

Οἱ ἀποτυχόντες

Οἱ ἀποτυχόντες δύνανται — πάντως κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ προβλεπόμενα — νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὰς κατὰ Ἰανουάριον τελικὰς συμπληρωματικὰς Ἐξετάσεις. Σημειούμεν ἀπὸ τοῦδε ὅτι ὅσοι κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἰανουαρίου 1955 ἀποτύχουν, ἔστω καὶ εἰς ἓν μάθημα, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπαναλάβουν τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἐτέρα ἐπανεξέτασις ἀποκλείεται ἐκ τοῦ Ὄργανισμοῦ.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1954 - 1955

Τὴν 18ην Ὀκτωβρίου εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Διδακτηρίου τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43 ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954 - 1955.

Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, οἰκονομικοὶ παράγοντες, ἐπιστήμονες καὶ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἐτίμησαν τὴν τελετὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν, μετὰ τὸν ἀγιασμόν, ὁμίλησαν ὁ κ. Στ. Κωστόπουλος, τ. Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ καὶ Διοικήτης τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς μὲ συγκινητικὴν στοργὴν διὰ τοὺς νέους καὶ ὁ κ. Στρ. Παπαϊωάννου, Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ δοκιμοσία τῶν νέων σπουδαστῶν, τοὺς ὁποίους προσεφώνησεν ἐκ μέρους μὲν τῶν περυσινῶν πρωτοετῶν ἡ Δις Μαρία Σχινᾶ, ἐκ δὲ τοῦ Συλλόγου τῶν Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ. ὁ Πρόεδρος του κ. Νικόλαος Λοῦζος.

Τὴν ὥραίαν καὶ σεμνὴν ταύτην τελετὴν ἔκλεισεν ὁ Ἐθνικὸς μας Ὕμνος, τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ ὄλων τῶν παρισταμένων ὑπὲρ τοῦ Ἐθνους, τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Σχολῆς μας.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
Κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπιθυμῶ νά εὐχηθῶ τὸ «καλῶς ἦλθατε» εἰς τοὺς νέους σπουδαστὰς καὶ σπουδαστρίαις τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Ἀπὸ σήμερον, παιδιὰ, ἀνήκετε εἰς τὴν μεγάλην οἰκογένειαν τῆς Σχολῆς : Καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτὴν δὲν ἀνήκετε μόνον σεῖς ἢ οἱ σπουδασταὶ καὶ αἱ σπουδάστριαι τῶν παλαιότερων ἐτῶν. Ἡ μεγάλη οἰκογένεια τῆς Σχολῆς περιλαμβάνει ὅλον τὸ Καθηγητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, περιλαμβάνει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ περιλαμβάνει ἀκόμη ὅλους τοὺς πτυχιούχους καὶ ἀποφοίτους, μὲ τοὺς ὁποίους ἡ Σχολὴ φιλοδοξεῖ νά διατηρῆ ἀλλὰ καὶ διατηρεῖ πάντοτε ἓνα στενὸν καὶ ἐγκάρδιον σύνδεσμον.

Καθὼς βλέπετε, ἡ Σχολὴ ζῆ καὶ κινεῖται μέσα εἰς ἓνα κύκλον διαρκῶς ἀνανεούμενον καὶ διαρκῶς διευρυνόμενον, τοῦ ὁποίου τὸ κλίμα τιμᾶ καὶ σέβεται τὴν ἐργασίαν, ἀναπτύσσει κάθε διανοητικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν μὀρφωσιν, ὅπως καὶ κάθε πρακτικὴν ἐφαρμογὴν. Μέσα εἰς τὸ κλίμα αὐτὸ αὐτομάτως ἀναπτύσσεται κάθε πνεῦμα προόδου.

Παράλληλα πρὸς τὴν τακτικὴν καὶ ἀνελλιπῆ παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων σας χρειάζεται νά καταβάλετε καὶ μίαν προσπάθειαν ὅπως ἐμποτισθῆτε μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς Σχολῆς. Δὲν πρέπει νά νομίσετε οὔτε μίαν στιγμὴν ὅτι μὲ τὸ νά ἐπιτύχετε εἰς τὰς εἰσαγωγικάς σας ἐξετάσεις δικαιούσθε νά χαλαρώσετε τὰς προσπαθείας σας. Ἀντιθέτως, πρέπει νά τὰς ἐντείνετε. Τὰ τρία ἢ τέσσαρα προσεχῆ χρόνια εἶναι τὰ πλέον κρίσιμα δι' ὅλην σας τὴν ζωὴν. Ἡ Σχολὴ εἶναι πρόθυμος νά σᾶς ἐφοδιάσῃ μὲ ὅλα τὰ ἐφόδια ποῦ ἀπαιτοῦνται διὰ νά κάνετε τὴν σταδιοδρομίαν σας καὶ διὰ νά ἀποβῆτε φορεῖς προόδου εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς ὀλόκληρον τὴν χώραν.

Ἡ Βιομηχανία, ὁ μέγας αὐτὸς κλάδος τῆς Ἐθνικῆς Παραγωγῆς τοῦ ὁποίου τὴν ἐξυπηρέτησιν φιλοδοξεῖ ἡ Σχολὴ μας, ἔχει ἓνα εὐρύτατον μέλλον ἐνώπιόν της. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ προγράμματος τῆς ἐνεργειακῆς οἰκονομίας, ὁ διηνεκῆς πλουτισμὸς τοῦ τεχνικοῦ μας ἐξοπλισμοῦ καὶ ἡ ἔστω καὶ μὲ τόσην καθυστέρησιν ἐφαρμογὴ ἑνὸς περιορισμένου προγράμματος ἀνασυγκροτήσεως ἀνοίγουν εὐρυτάτους ὀρίζοντας.

Ὁ Πρόεδρος Κ. Σ. Κωστόπουλος προσφωνῶν τοὺς Σπουδαστὰς

Και είναι προφανές ότι το μέλλον της Βιομηχανίας δεν ανήκει μόνον εις τους τεχνικούς. Παράλληλα χρειάζεται αυτη την ύπαρξιν ενός μορφωμένου διοικητικού προσωπικού το όποιον να εύρσκεται εις το ύψος της αποστολής του. Διότι ή Βιομηχανία δεν είναι μία άπλη αλλά μία περίπλοκος, μία ιδιαιτέρως δύσκολος λειτουργία της Έθνικής Παραγωγής. Έχει ανάγκην διαρκών ανανεώσεων, έχει ανάγκην διαρκών έπαφών με την πραγματικότητα και με όλας τας προόδους εις κάθε πνευματικόν επίπεδον.

Υφίσταται περισσότερο από κάθε άλλον κλάδον της Έθνικής Παραγωγής την επίδρασιν των κρίσεων και λόγω της χρησιμοποίησεως του έργατικού παράγοντος μοιραίως έπηρεάζει και όλόκληρον την κοινωνικήν Ισοροπίαν της χώρας.

Τά πελώρια αυτά προβλήματα, τά όποια με την προΐουσαν έκβιομηχάνισιν της χώρας θα γίνουιν πλέον έντονα, είναι δυνατόν να άντιμετωπισθοϋν μόνον με την ύπαρξιν ενός διοικητικού προσωπικού της Βιομηχανίας το όποιον να είναι εις το ύψος των περιστάσεων και το όποιον πλην της μορφώσεώς του να διαθέτη και ήθος. Η Σχολή είναι, σάς έπαναλαμβάνω, έτοιμος να σάς έφοδιάση με ό,τι χρειάζεται και να σάς έξοπλίση διά την μελλοντικήν σας σταδιοδρομίαν με όλα τά άπαραίτητα προσόντα. Έργασθητε, έντεινάτε τας προσπαθείας σας. Θα μάς εύρητε πάντοτε παρά το πλευρόν σας. Το Διοικητικόν Συμβούλιον, το όποιον άποτελείται από διακεκριμένους έκπροσώπους του Κράτους και των Όργανισμών των ένδιαφερομένων παραγωγικών τάξεων είναι σύσσωμον ύπερ της παραγωγής της Σχολής, είναι τεταγμένον εις την ύποστήριξιν των καλώς έννοουμένων συμφερόντων και έτοιμον να παλαίση διά την πραγματοποίησιν παντός δικαίου και κοινωφελούς αίτήματός σας. Έκ μέρους του Συμβουλίου σάς άπευθύνω και πάλιν ένα θερμόν και έγκάρδιον χαιρετισμόν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ
Κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Σ. Παπαϊωάννου, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς, τὸ πρόγραμμα, τὰς κατευθύνσεις καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς Σχολῆς. Ἐτόνισε τὴν ἰδιορρυθμίαν τῆς Σχολῆς καὶ ὅτι πρέπει οἱ πάντες ν' ἀντιληφθῶσιν ὅτι πρόκειται νὰ ἐγγραφοῦν εἰς Σχολήν, ἣ ὁποία ἔχει μεγάλας φιλοδοξίας διὰ τοὺς πτυχιούχους τῆς καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπαιτεῖ μεγάλας θυσίας ἀπὸ τοὺς σπουδαστάς τῆς.

Ἡ Σχολὴ γνωρίζει—προσέθεσεν ὁ κ. Παπαϊωάννου—ὅτι ἔχει μίαν ὑψηλὴν ἀποστολὴν καὶ ἐθνικὸν χρέος νὰ συμβάλῃ ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικῶ ἑπιπέδου τοῦ Λαοῦ. Εἰς ἐκπλήρωσιν αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς καὶ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ τοῦ χρέους καλεῖ τοὺς νέους νὰ μορφωθοῦν ὅσον τὸ δυνατόν ἀριώτερον. Δι' αὐτὸ ζητεῖ πολλά. Ὅστις δὲν ἔχει κατανόησιν τούτου δὲν πρέπει νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν Σχολήν. Δὲν παρασκευάζει σοφοὺς, διότι τούτο εἶναι ἔργον τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλὰ θέλει καὶ προσπαθεῖ νὰ μορφώσῃ νέους, οἱ ὅποιοι νὰ καταστοῦν δημιουργικὰ στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Τοῦτο πρέπει πάντες νὰ τὸ κατανοήσουν ὅτι δὲν γίνεται ἄνευ κόπων καὶ ἄνευ θυσιῶν. Πᾶσα ἄλλη ἄποψις εἶναι καταδημαγωγῆσις τῆς νεολαίας καὶ δι' αὐτὸ εἶναι ἄποψις ἀντεθνικῆ, ὅπως εἶναι καὶ ἀντικοινωνικῆ.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου ἀνέλυσε μετὰ ταῦτα πῶς τὸ Πρόγραμμα τῆς Σχολῆς πλάθεται ἐκάστοτε ἀναλόγως πρὸς τὰς παρουσιαζομένας νέας ἀνάγκας καὶ νέας συνθήκας. Ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι—προσθέτει ὁ κ. Διευθυντῆς—ἀποστεωμένος ἐκπαιδευτικὸς ὀργανισμὸς, ἀλλὰ ζῶν καὶ κινούμενος, διότι καὶ ἡ ζωὴ διαρκῶς ἐξελλίσσεται. Ἡ ἐκπαίδευσις ὀφείλει νὰ παρακολουθῇ τὰς μεταβολὰς καὶ ἀντιστοιχῶς νὰ ρυθμίζῃ τὸ Πρόγραμμά τῆς, ἐὰν θέλῃ ν' ἀποδίδῃ καρπούς.

ἤλθατε, προσθέτει ὁ κ. Διευθυντής, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν—ἤλθατε, οἱ μὲν μ' ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Σχολήν, οἱ δὲ μὲ δυσπιστίαν μικρὰν ἢ μεγάλην· καὶ οἱ τρίτοι, διατί νὰ τὸ ἀρῆσθε, κατ' ἀνάγκην.

Τοῦτο μόνον θέλω νὰ οἴσῃ ἀπὸ τῆς πρώτης συγμῆς. Ὅτι καλὰ ἐκάματε. Εἴτε μ' ἐμπιστοσύνην ἤλθατε, εἴτε μὲ δυσπιστίαν, εἴτε μὲ περιέργειαν, εἴτε κατ' ἀνάγκην νὰ εἶσθε βέβαιοι—ἀπολύτως βέβαιοι—ὅτι εἰσέρχεσθε εἰς ἓν ἀνώτατον ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον, εἰς τὸ ὁποῖον καλλιιεργεῖται ἡ Ἐπιστήμη, λατρεύεται ἡ Ἐλευθερία, εἰς τὸ ὁποῖον μεταδίδεται μὲ πάθος τὸ Φῶς τῆς Γνώσεως, εἰς τὸ ὁποῖον βαθύτερος σκοπὸς εἶναι ἡ δημιουργία ἡθους, ἡθους ἐπιστημονικοῦ, πολιτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ εἰς τοὺς νέους.

Σκοπὸς μας ἀναντιρρήτως εἶναι ἡ ἀριτία ἐπαγγελματικῆ σας κατάρτισις, ἡ παροχὴ ὄλων ἐκείνων τῶν ἐφοδίων διὰ νὰ σταδιοδρομήσετε, διὰ νὰ προαχθῆτε, διὰ νὰ εὐημερῆσετε. Ἄλλ' ἐπαναλαμβάνω—λέγει ὁ κ. Παπαϊωάννου—ὅτι βαθύτερός μας σκοπὸς εἶναι χάρις εἰς τὴν Γνώσιν καὶ τὴν Μόρφωσιν νὰ καταστήτε ἄνθρωποι χρήσιμοι εἰς τὴν Κοινωνίαν, χρήσιμοι εἰς τὸ Κράτος, χρήσιμοι εἰς τὸ Ἔθνος.

Αἱ παραιτήσεις τοῦ κ. Διευθυντοῦ

Ἀμμοσιεύομεν κατωτέρω τινὰς ἐκ τῶν γενομένων παραιτήσεων τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, αἱ ὁποῖαι ὁμολογουμένως ἀποτελοῦν χρυσὰς ὑποθήκας πρὸς τοὺς νέους διὰ τὸν ἀκαδημαϊκὸν των βίον καὶ διὰ τὴν μετέπειτα ἐπαγγελματικὴν των σταδιοδρομίαν.

«Ἡ ζωὴ σας ὡς σπουδαστῶν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδαστῶν» τὸν ὁποῖον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπερηφάνειαν ἐδημοσίευσεν ἡ Σχολή. Μέσα εἰς αὐτὸν θὰ ἀνεύρετε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Σχολῆς, τὰ ἰδανικά της, τὰς ἀκολουθουμένας μεθόδους διδασκαλίας, τὰ διδασκόμενα μαθήματα, τὸ ὅλον πρόγραμμα ἔργασίων της, συμβουλὰς καὶ παραιτήσεις, ὑποδείξεις καὶ καθοδηγήσεις.

Ἡ Σχολή, πράγματι, εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ ἔργον της, ἔργον αὐστηρικῆς προσπάθειας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διδακτικοῦ της Προσωπικοῦ. Μελετήσατε τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδῶν», μὲ προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον, μὲ στοργὴν καὶ ἀγάπην. Εἰς πᾶσαν σχετικὴν σας περίπτωσιν θὰ εὑρετε τὴν κατάλληλον ἀπάντησιν.

Ὁ κ. Σ. Παπαϊωάννου ὁμιλῶν πρὸς τοὺς Σπουδαστὰς

Μὴ λησμονῆτε ὅτι τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς ἀντικατοπτρίζεται μέσα εἰς τὸν «Ὁδηγόν». Πρέπει νὰ εἴσθε ὑπερήφανοι δι' αὐτόν. Ἐπήγασε, πραγματικά, ἀπὸ τὴν ἀγάπην μας, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τοὺς σπουδαστάς.

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ἀλλ' ἔχετε συμφέρον νὰ παρακολουθῆτε τακτικῶς τὰ μαθήματά σας. Ἡ ἀκρόασις τῶν ὑποβοηθεῖ τὴν μελέτην σας καὶ λύει πολλὰς ἀπορίας.

Ἡ διδασκαλία ἀναφέρεται ὄχι μόνον εἰς τὰς γενικὰς ἐννοίας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐξηκριβωμένας περιπτώσεις, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιέχουν τὰ βιβλία σας.

Πολλάκις πρὸ τοῦ μαθήματος ἢ εἰς τὸ τέλος ζητοῦνται παρουσίαι ὑπὸ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν. Ἐχετε πάντοτε πρόχειρα τὰ «Δελτία Παρουσίας», εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῶν ὁποίων δεόν νὰ σημειώνετε τὴν χρονολογίαν τοῦ μαθήματος καὶ τὸ ὄνοματεπώνυμόν σας, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν Μητρώου.

Ἡ παρακολούθησις τῶν «Φροντιστηριακῶν Ἀσκήσεων» καὶ τῶν Ἐπιτοπιῶν μαθημάτων εἰς τὰ Ἔργοστάσια καὶ τὰ Γραφεῖα καὶ τοὺς Ὄργανισμοὺς εἶναι ὑποχρεωτικὴ.

Ἐρωτᾶτε ἐλευθέρως τοὺς κ.κ. Καθηγητάς σας. Εὐχαρίστως θὰ σᾶς παράσχουν πᾶσαν διαφώτισιν καὶ θὰ σᾶς ὑποβοηθήσουν εἰς τὸ ἔργον σας. Τοῦτο εἶναι καθῆκον καὶ εὐχαρίστησις των.

Καθ' ἐκάστην νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ὁ χρόνος εἶναι κάτι ποῦ δὲν ἐπανευρίσκεται.

Νὰ φέρεσθε πάντοτε σύμφωνα μὲ τὸ πραγματικόν σας συμφέρον. Ἡ πραγματικὴ μόρφωσις, εἶναι πολὺτιμον κεφάλαιον διὰ τὴν ζωὴν σας. Δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ σπαταλᾶτε τὸ κεφάλαιον αὐτό, διότι ὁ σπαταλῶν τὸν χρόνον του μετανοεῖ μίαν ἡμέραν πικρά, πάρα πολὺ πικρά. Εἶναι ὅμως τότε πλέον ἄργά. Δυστυχῶς ἡ παροιμία «ποτὲ δὲν εἶναι ἄργά» δὲν ἐφαρμόζεται πάντοτε.

Εἶναι εὐκόλον ν' ἀποφύγετε μίαν ζημίαν, ἀλλ' εἶναι δύσκολον ἢ καὶ ἐνίοτε ἀδύνατον νὰ τὴν ἐπανορθώσετε.

Ἡ διαρκὴς μας σκέψις καὶ ἀπασχόλησις εἶναι νὰ προκόψετε. Βοηθήσατέ μας εἰς αὐτό. Μίαν ἡμέραν θὰ εἴσθε εὐτυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι διὰ τὰς προσπάθειάς σας μέσα εἰς τὴν Σχολὴν. Αὐτὸ εἶναι ἡ μεγαλύτερα μας ἰκανοποίησις.

Προστατεύετε τὴν καθαριότητα τοῦ κτιρίου. Αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ ὑγεία καὶ ἡ καλαισθησία. Εἰς τὸ κτίριον αὐτὸ σπουδάζετε καὶ θὰ σπουδάσουν καὶ ἄλλοι νέοι. Μὴ τὸ λησμονῆτε.

Φέρεσθε μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἢ ὁποία ἐμπρέπει εἰς τοὺς σπουδαστάς μιᾶς ἀνωτάτης Σχολῆς. Διασκεδάσετε εἰς τὰς ὥρας αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀφιερωμένοι διὰ τὴν ψυχαγωγίαν. Μὴ μεταβάλλετε τὴν ὥραν

τῆς ἐργασίας εἰς διασκέδασιν καὶ τὴν ὥραν τῆς διασκεδάσεως εἰς πληξιν καὶ ἀνίαν. Αὐτὴ ἡ ἀνάμιξις ἀποδεικνύει ψυχικὴν ἀνωμαλίαν καὶ θὰ σᾶς καταστήσῃ δυστυχεῖς εἰς ὅλον τὸν βίον σας. Κάθε πρᾶγμα ἔχει τὴν ὥραν του καὶ κάθε ὥρα εἶναι διὰ ὀρισμένην ἀπασχόλησιν.

Μὴ θορυβεῖτε, μὴ ἀτακτεῖτε κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας. Εἶναι ἀσχημία καὶ ἀπρέπεια πρὸς τοὺς συναδέλφους σας, οἱ ὅποιοι ἔρχονται εἰς τὴν Σχολὴν διὰ νὰ μορφωθοῦν καὶ ὄχι διὰ νὰ τοὺς ἐνοχλήτε. Ἐξ ἄλλου ἡ ἀταξία ἀποδεικνύει ἀνωμαλίαν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν, ἔλλειψιν καλῆς ἀνατροφῆς. Μὲ ποῖον δικαίωμα ἐκθέτετε τοὺς γονεῖς σας καὶ ὀλόκληρον τὴν οἰκογένειάν σας.

Ἀντιθέτως πράξατε ὅτι εἶναι δυνατόν διὰ νὰ δώσετε τὴν ἐντύπωσιν ἐνὸς καλῆς ἀνατροφῆς νέου. Θὰ προσελκύσετε τὴν συμπάθειαν τῶν Καθηγητῶν σας, τῶν γνωστῶν καὶ φίλων σας, τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν ὁποίων αὐριοῦν θὰ συνεργασθῆτε ἢ ἐκείνων ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ζητήσετε ἐργασίαν. Ἡ καλὴ σας φήμη θὰ εἶναι πολὺτιμον ἐφόδιον διὰ τὴν σταδιοδρομίαν σας.

Συμμορφώνεσθε πρὸς τὰς Ὁδηγίας τῆς Σχολῆς. Αἱ τυχόν ὑποδείξεις ἢ ἀπαγορεύσεις δὲν ἀποτελοῦν ἀπλὴν ἰδιοτροπίαν τῆς. Ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν καλὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς ὡς πνευματικοῦ Ἰδρύματος, ἐπομένως σκοποὺν ἔχουσι νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουν.

Δὲν πρέπει, ὅπως ὀρθῶς ἀντιλαμβάνεσθε νὰ καπνίζετε εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τοὺς διαδρόμους τῆς Σχολῆς, εἶναι ζήτημα καθαρῶν αἰθούσων, ὑγείας καὶ εὐπρεπείας. Ὅπως ἐπίσης εἶναι ζήτημα εὐπρεπείας ἢ ἀποφυγῆ φωνασκιῶν εἰς τοὺς χώρους τῆς Σχολῆς.

Οἱ σπουδασταὶ δέουσι νὰ παραμένουν ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς Σχολῆς, ἀπαγορεύεται νὰ ἴστανται παρὰ τὴν ἐξώθυρον ἢ ἔξω αὐτῆς. Δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν ἀφορμὴν σχολίων εἰς τρίτους.

Ὅλη ἡ σκέψις μας, ὅλη ἡ προσπάθειά μας, ὅλη ἡ φιλοδοξία μας εἶναι νὰ σᾶς μορφώσωμεν κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον, νὰ σᾶς καταστήσωμεν χρησίμους ἀνθρώπους, νὰ ἀναδειξώμεν τὴν Σχολὴν διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸν τόπον μας.

Τοῦτο τὸ ἐκτιμῶν καὶ τὸ σέβονται πολλοί, οἱ περισσότεροι. Ἄλλους τὸ γεγονός αὐτὸ ἀφήνει ἀδιαφόρους. Ἄλλοι τὸ ἀγνοοῦν. Καὶ τέλος ὀλίγοι δὲν ἠνέχονται τὴν δρᾶσιν τῆς Σχολῆς, ἐνῶ αὐτοὶ ἀδρανοῦν ἢ καὶ τὸ κακὸν ἀπεργάζονται.

Διαφωτίσατε τοὺς καλῆς πίστεως διὰ τὸ συντελούμενον μετὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν, μετὰ τὴν ἀνιδιοτέλειαν καὶ μετὰ τὴν ὑπερηφάνειαν ἔργον ἐν τῇ Σχολῇ ἀπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τοὺς Διδάσκοντας, τοὺς Ὑπαλλήλους. Ὅλοι πιστεύουσιν ὅτι ἐπιτελοῦν ἐν ὕψι. Ἰσχυρῶς καθῆκον διαπαιδαγωγοῦντες τοὺς νέους, μορφώνοντες αὐτούς, διαπλάσσοντες αὐτούς. Δὲν ἀσκοῦν ἐπάγγελμα ἀλλὰ φρονοῦν ὅτι ἐκτελοῦν κοινωνικὸν λειτουργημα.

Συγκρίνατε διαρκῶς τὴν συντελουμένην ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίαν, τὰ μαθήματά της, τὰς μεθόδους διδασκαλίας της, τὴν διδασκομένην ὕλην, τὰς ἀσκήσεις της, τὰς διαλέξεις της, τὰς ἐκδόσεις της, τὴν ἐν γένει δρᾶσιν της, μὲ τὰ γινόμενα εἰς ἄλλας τυχόν Σχολὰς, ὄχι διὰ νὰ κατακρίνετε τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ νὰ αἰσθανθῆτε τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι σπουδάζετε εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν, ὄχι διὰ νὰ κακολογήσητε τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ διὰ νὰ σκεφθῆτε καὶ νὰ ὑποδείξετε τί ἀκόμη δύναται, μὲ τὰ ἀσήμαντα μέσα τὰ ὅποια διαθέτει ἡ Σχολή, νὰ πραγματοποιήσῃ.

Οἱ γονεῖς σας δαπανοῦν διὰ τὴν μόρφωσίν σας, ἀγωνιοῦν διὰ τὴν ζωὴν σας, διὰ τὴν προκοπὴν σας. Πρέπει νὰ ἔχετε τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι εἴσθε ἀντάξιοι τῶν θυσιῶν των, ὅτι συναισθάνεσθε τὴν ἀγωνίαν των.

Γράφετέ τους τακτικὰ διὰ τὴν ζωὴν σας, διὰ τὴν μόρφωσίν σας, διὰ τὴν πρόοδόν σας. Δίδετε τοὺς αὐτὴν τὴν μεγάλην χαρὰν νὰ γνωρίζουν τὰ τῆς ζωῆς σας, ν' ἀντιλαμβάνωνται ὅτι τοὺς σκέπτεσθε, ὅτι τοὺς σέβεσθε, ὅτι τοὺς ἀγαπᾶτε. Σκεφθῆτε ὅτι καὶ σεῖς θὰ γίνετε γονεῖς καὶ πράττετε ὡς τέκνα ὅ,τι αὐριον θὰ ἐπιθυμεῖτε νὰ πράττουν τὰ ἰδικὰ σας τέκνα.

Χαρίσατε εἰς τὴν Μητέρα σας, ποῦ εἶναι τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων καὶ εἰς τὸν πατέρα σας τὸ χαμόγελο τῆς χαρᾶς διὰ τὴν καλὴν σας διαγωγὴν, διὰ τὴν μόρφωσίν σας, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σας καὶ τὴν πρόοδόν σας. Αὐτὸ τὸ χαμόγελο θὰ σᾶς φέρῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Αὐτῆς τῆς εὐλογίας ἔχετε περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀνάγκην.

Ὄργανώσατε τὴν σχολικὴν καὶ ἐξωσχολικὴν σας ζωὴν. Αὐτὸ θὰ διευκολύνη καὶ θὰ ἀπλοποιήσῃ τὴν ἐργασίαν σας. Μὴ σπαταλᾶτε τὰς δυνάμεις σας, ποῦ εἶναι κατ' ἀνάγκην περιορισμένοι.

Ἀγοράσατε ἐγκαίρως τὰ διδακτικὰ βιβλία σας. Εἶναι ὄργανα καὶ μέσα τῆς σπουδῆς σας. Ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ τὰ ἀγοράσετε, ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὰ πολλαπλᾶ ἀντίτυπα ποῦ ὑπάρχουν εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῆς Σχολῆς (ὁδὸς Κύπρου 43), τῆς Βουλῆς (Παλαιὰ Ἀνάκτορα) καὶ τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἐφοδιασθῆτε ἐγκαίρως μὲ τὴν γραφικὴν σας ὕλην. Εὐτυχῶς τώρα καὶ οἱ στυλογράφοι καὶ τὰ μολύβια μελάνης εἶναι προσιτὰ εἰς ὅλους. Τὸ μελανοδοχεῖον εἶναι ἀναχρονισμὸς, συνάμα δὲ εἶναι ἐπικίνδυνα καὶ δι' ὅμας καὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ εἴσθε ἕτοιμοι, νὰ ἀπαντήσετε γραπτῶς εἰς διάφορα ἀπροόπτως τιθέμενα ἐρωτήματα ἢ νὰ κρατήσετε χρησίμους σημειώσεις κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ κ. Καθηγητοῦ.

Πᾶσα παρερχομένη ἡμέρα σᾶς πλησιάζει πρὸς τὰς ἐξετάσεις. Μὴ τὸ λησμονεῖτε αὐτό. Ἐτοιμάζεσθε διαρκῶς διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξετά-

σεως. Αυτό δὲν θὰ συντελέσῃ μόνον εἰς τὴν ἄκοπον καὶ σταθερὰν κατάρτισίν σας, ἀλλὰ καὶ θὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν τῶν ἡμερῶν τῶν ἐξετάσεων καὶ ἀπὸ τὸν ἐξευτελισμὸν νὰ παρακαλῆτε νὰ σᾶς προάγουν, ἐνῶ δὲν τὸ ἀξίζετε. Ἡ ἐξέτασις εἶναι τραγωδία καὶ ἐξευτελισμὸς διὰ τοὺς ἀμελεῖς, εὐκαιρία καὶ χαρὰ διὰ τοὺς ἐπιμελεῖς.

Ἡ σπουδὴ γίνεται διὰ δύο σκοποὺς: α) ν' ἀποκτήσετε θετικὴν μόρφωσιν ἢ ὅποια θὰ σᾶς χρησιμεύσῃ νὰ σταδιοδρομήσετε, νὰ προαχθῆτε, νὰ ἐπιτύχητε καὶ β) ν' ἀποκτήσετε ἓν πτυχίον τὸ ὅποιον νὰ βεβαιώσῃ τὴν μόρφωσίν σας. Ἀλλὰ τὸ πτυχίον δὲν εἶναι τύπος. Πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπιβράβευσις κόπων καὶ θυσιῶν, ἐπιβεβαίωσις τῶν οὐσιαστικῶν ἐφοδίων. Οὐδένα θ' ἀπατήσετε—πλὴν τοῦ ἑαυτοῦ σας—ἐάν ἦτο δυνατόν ν' ἀποκτήσῃτε τὸ πτυχίον παρ' ἀξίαν.

Ἀκούσατέ μας—προσέθεσεν ὁ κ. Διευθυντὴς μὲ ἔξαρσιν ἀνταξίαν τοῦ πνευματικοῦ ὁδηγοῦ τῆς νεότητος. Ἀκούσατέ μας. Εἴμεθα πραγματικοὶ φίλοι σας, πνευματικοὶ γονεῖς σας. Αἱ ὑποδείξεις καὶ αἱ συμβουλαὶ μας προέρχονται ἀπὸ ἀληθὲς ἐνδιαφέρον, ἀπὸ πόνον καὶ στοργὴν δι' ὑμᾶς. Εἶναι ἀποτέλεσμα μακρᾶς μας πείρας. Πρέπει νὰ σᾶς βοηθήσωμεν νὰ κάμετε ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα λάθη, διότι γνωρίζομεν πόσον σκληρὰ—πολὺ σκληρὰ—πληρώνομεν τὰ λάθη μας εἰς τὴν ζωὴν μας. Πρέπει νὰ σᾶς βοηθήσωμεν διὰ νὰ ἐπιτύχετε, διότι ἡ ἐπιτυχία σας ἡ ἐπαγγελματικὴ θὰ εἶναι ἡ χαρὰ μας, καὶ ἡ ὑπερηφάνειά μας ὡς Διδασκάλων καὶ ὡς ἀνθρώπων.

Ἀκούσατέ μας, δὲν ἔχετε τίποτα νὰ χάσετε καὶ ἔχετε πολλὰ—πάρκα πολλὰ—νὰ κερδίσετε ἀπὸ τὰς συμβουλάς μας, ἀπὸ τὴν ἀγάπην μας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας.

Τοῦτο θὰ γίνῃ ἐάν μᾶς θεωρήσετε φίλους καὶ συνεργάτας σας, ὁδηγητὰς καὶ προστάτας εἰς τὴν ζωὴν σας. Εἶναι τοῦτο χρέος μας καὶ χαρὰ μας. Ἄς γίνῃ τοῦτο καὶ ἰδικὴ σας πεποίθησις καὶ ὁδηγὸς εἰς τὴν σπουδαστικὴν περίοδον τῆς ζωῆς σας.

Καλῶς ἦλθατε εἰς τὴν Σχολὴν μας.

Προσφωνήσις τῆς πρωτοετουῦς Σπουδαστρίας Δδος ΜΑΡΙΑΣ ΣΧΙΝΑ

Εἶναι παράδοση σιῆ Σχολή μας ὅπως τοὺς νεοεισερχομένους εἰς τὴν πνευματικὴν οἰκογένειάν μας σπουδαστὰς τοὺς καλωσορίζῃ ἕνας συνάδελφός των τοῦ περυσινοῦ πρώτου ἔτους.

Καὶ μεῖς, ὅπως καὶ σεῖς, μῆκαμε σιῆ Βιομηχανικῆ Σχολή με ἐλπίδες καὶ φιλοδοξίες. Ἄλλοι ἔχοντας διαθέσιμο χρόνο καὶ ἄλλοι ἄπ' τὸ ὑστέρημα τοῦ χρόνου μας γιατί ἐργαζόμεθα.

Ἡ στιγμή αὐτὴ εἶναι ἕνας σταθμὸς σιῆ ζωῆ μας. Γι' αὐτὸ ἀπὸ τώρα πρέπει νὰ νοιώσουμε ὅτι ἡ ἐπιτυχία μας δὲν ἐξαρτᾶται μόνο ἀπὸ ἀγαθὲς προθέσεις. Θέλει καὶ ἔργα. Ἀπὸ προσωπικῆ μου πείρα σᾶς βεβαιῶνω ὅτι ἐγκαταλείποντας τὴ Μέση Ἐκπαίδευση γιὰ νὰ συνεχίσουμε τὴ μόρφωσή μας σιῆν Ἄνωτάτη πρέπει νὰ ἀλλάξουμε νοοτροπία.

Πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅτι, ἂν καὶ θὰ εἴμαστε πλέον ἐλεύθεροι, πρέπει νὰ γίνουμε συνειδητὰ πλέον πειθαρχημένοι. Ὅτι τὸ βιβλίον δὲν εἶναι ἐχθρὸς μας καὶ ὁ καθηγητὴς τύραννος. Ἀντιθέτως εἶναι οἱ φίλοι μας. Ὅτι ἡ τακτικὴ καὶ προσεκτικὴ παρακολούθηση τῶν μαθημάτων δὲν εἶναι ἀγγαρεία. Ὅτι ἂν δὲν αὐτενεργήσουμε, δὲν θὰ μορφωθοῦμε. Ὅτι πρέπει νὰ μορφωθοῦμε, ὄχι γιατί μᾶς τὸ ἐπιβάλλουν, ἀλλὰ διότι αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ ἀτομικὸ μας συμφέρον καὶ τὸ κοινωνικὸ χρέος μας.

Ἀπὸ τίς πρῶτες ἡμέρες καὶ μόνοι σας θὰ ἀντιληφθῆτε τὸ πνεῦμα, πὸν ἐπικρατεῖ σιῆ Σχολή μας : πνεῦμα ἐργασίας, συνεργασίας καὶ ἀλληλοσεβασμοῦ. Θὰ δῆτε ὅτι τοὺς καθηγητὰς μας πρέπει νὰ τοὺς θεωρῆτε ὡς φίλους καὶ συμπαραστάτας, κοντὰ στοὺς ὁποίους θὰ εὗρῆτε στοργὴν καὶ κατανόηση.

Πρέπει νὰ ἀγαπήσετε τὴ Σχολή, γιατί τὸ ἀξίζει, καὶ νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι γιατί εἰσθε πνευματικὰ παιδιὰ της.

Θὰ συναντήσετε βέβαια καὶ σεῖς, ὅπως καὶ μεῖς, δυσκολίες καὶ πολλὰ νέα πράγματα. Ἐὰν ὅμως ἀνταποδόσετε τὴ στοργὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πὸν δείχνει ἡ Σχολή με καλὴ θέλησι καὶ προθυμία γιὰ συνεργασία ὅλα θὰ πᾶνε καλά.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν τέλος οἱ καθηγηταί μου ὅπως ἐκφράσω

καὶ δημοσίᾳ τὶς θερμὲς εὐχαριστίες τῶν σπουδαστῶν πὺν ἔκπροσω-
πῶ, γιὰ ὅ,τι ἔκαναν καὶ κάμνουν ὅπως μᾶς διαπλάσσουν σὲ καλοὺς
μαθητὰς, μορφωμένους καὶ χρησίμους στὴν κοινωνία ἀνθρώπων.

Καὶ σεῖς, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ὅπως ὀλόψυχα σᾶς εὐχηθῶ
κάθε ἐπιτυχία στὶς προσπάθειες πὺν θὰ καταβάλλετε.

Ἡ Δνὶς Σχινᾶ προσφωνοῦσα τοὺς Σπουδαστὰς

Προσφώνησις τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν κ. ΝΙΚ. ΛΟΪΖΟΥ

Ὡς Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς, τῶν ὁποίων τὸ σύνολον νομίμως ἐκπροσωπῶ καὶ ἐξ ὀνόματος ὄλων αὐτῶν, χαιρετίζω τὴν εἰσοδόν σας εἰς τὴν οἰκογένειάν μας.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα, μὲ τὴν ἀπλὴ καὶ σεμνὴ αὐτὴ τελετὴ, εἶναι ἀναμφιβόλως δι' ἐσᾶς ἕνας σταθμὸς τῆς ἀτομικῆς σταδιοδρομίας, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς μία συγκινητικὴ στιγμή στὴν ὁποίαν πυκνώνονται αἱ τάξεις μας, μὲ νέους ἀγωνιστὰς στὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ζωὴ, τὴν εὐημερίαν, τὴν πρόοδο.

Πρέπει νὰ εἴσθε ὑπερήφανοι ποῦ ὁ Θεὸς καὶ ἡ ἀξία σας, σᾶς ὠθησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτῆς τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία ἀνεδείχθη καὶ ἐπεβλήθη διὰ τῆς ἀνάου καὶ ἠθικῆς ἐργασίας τῶν Καθηγητῶν, Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν τῆς. Naί, ἐπεβλήθη ἐντὸς ἐνὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος, ἐκ τῆς ἐκπαιδευτικῆς δυναμικότητος, ἐκ τῆς ἀνάγκης τὴν ὁποίαν πληροῖ. Ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ εἶναι ἡ νέα Σχολὴ τοῦ τόπου, ἡ αὐτοδύναμος, ἡ ὁποία ἐντὸς μιᾶς πενταετίας ἀνέλαβε διὰ τῶν ἰδίων τῆς μέσων, σχεδὸν τὴν ἡγεσίαν τῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων τῆς Χώρας. Ἡ Σχολὴ μὲ τὰ κέντρα ἐκπαιδεύσεως ποῦ ἐδημιούργησε, μὲ τὰς ἐκδόσεις τῆς καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς τῆς μελέτας ὑπὲρ τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου, μὲ τὰς διαλέξεις τῶν λαμπρῶν συνεργατῶν τῆς καὶ τὰς ἀρίστας μελέτας τῶν πτυχιούχων τῆς ἐπεβλήθη παντοῦ καὶ ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐπιζήσῃ κάθε πολεμικῆς, ἀπ' ὅπου κι' ἂν προέρχεται. Ἀπέδειξαν οἱ Πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς ἐμπράκτως ὅτι κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν συναδέλφων τῶν συναφῶν Σχολῶν ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως. Ἡ συμμετοχὴ τους καὶ ἡ ἐπιτυχία τους εἰς τὸν διαγωνισμόν τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν πρό ἡμερῶν εἶναι μίαν ἀπὸ τίς πολλὰς ἐπιτυχίας τῶν.

Συνάδελφοι, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁμως αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ὡς ἰδρύματος, ἐκτὸς τῶν Σπουδαστῶν τῆς

συνέβαλλον αί έντατικά προσπάθειαι τοῦ Σεβαστοῦ μας Διευθυντοῦ καί τῶν κ.κ. Καθηγητῶν καί μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Διαφέρομεν, Συνάδελφοι, ἀπ' ὅλα τά ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα, εἰς τὸ πρόγραμμα, τοὺς σκοποὺς καί τὰ μέσα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Λοῖζος προσφωνῶν τοὺς Σπουδαστάς

Νά γιατί θά ἀκούσετε πολλοὺς νά βάλουν ἐναντίον σας καί ἐναντίον τῆς Σχολῆς. Καμμία δμως προσοχή εἰς τὰ λόγια τους, οἱ Πτυχιούχοι καί σπουδασταί μας τοὺς προκαλοῦν ν' ἀναμετρηθοῦν σὲ ὅποιονδήποτε διαγωνισμόν. Συνάδελφοι, ἡ

Σχολή μας δὲν δημιουργεῖ θεσιθήρας καὶ παράσιτα, ἀλλὰ παρέχει τὰ μέσα εἰς τοὺς νέους ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν μόνοι τους καὶ νὰ γίνουν οἱ αὐριανοὶ ἡγέται εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου. Δημιουργεῖ νέους μὲ ἠθός, μὲ ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ πρὸ παντός ἐθνικὴν συνείδησιν μὲ σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδεωδῶν τῆς φυλῆς, τῆς πατρίδος, τῆς θρησκείας, τῆς οἰκογενείας, πρεσβεύει ὅτι τὸ ἄτομον πρέπει νὰ ὑπάρχη διὰ τὸ σύνολον, διὰ τὸ ἔθνος. Τὰ πάντα ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ὑπὲρ τοῦ τόπου, ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ. Πρῶτοι εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐθνικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων.

Αὐταὶ εἶναι, Συνάδελφοι, αἱ ἀρχαὶ τῆς Σχολῆς, ἐμεῖς οἱ παλαιότεροί σας ἀξιοῦμεν τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τους ἀπὸ τοὺς νέους. Εἴμεθα πάντα παραστάται σας καὶ πρόθυμοι νὰ σᾶς βοηθήσωμεν ὅπου μᾶς χρειασθῆτε. Ἡ Σχολή μας θέλει ἠθός, ζῆλον, ἐργασίαν καὶ μόνον ἐργασίαν, διότι αὐτὴ εἶναι τὸ μέσον τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν ζωὴν.

Ζήτω τὸ Ἔθνος

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς

Ζήτω ἡ Σχολή μας

ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 2 Αὐγούστου 1954 ἀνακοινωθέν Πρόγραμμα, ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπερροτίσθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς κ. Στ. Κωστοπούλου, ἐκ τῶν κ.κ. Σ. Παπαϊωάννου, ὡς ἀντιπροέδρου, Χ. Ἀγαλλοπούλου, Γ. Γιαννοπούλου, Φρ. Δέτσα, Χ. Παπαδημητρίου, Π. Πέροδικα, Σ. Σταυροπούλου, Ε. Συνοδινῶ, Γ. Χαλκιοπούλου, Ι. Χρυσοχοῦ ὡς μελῶν. Ὁ κ. Ε. Παρασκευαΐδης ἐξετέλεσε χρέη Γραμματέως.

Αἱ γραπταὶ καὶ προφορικαὶ ἐξετάσεις διενεργήθησαν κανονικῶς ἀπὸ τῆς 24ης Ὀκτωβρίου μέχρι καὶ τῆς 7ης Νοεμβρίου 1954.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις προσήλθον νὰ ἐξετασθῶσι παλαιοὶ μὲν ὑποψήφιοι 144, νέοι δὲ 15, ἤτοι ἐν ὅλῳ 159. Τὰ ἀποτελέσματα ἀνεκοινώθησαν τὴν 5ην Δεκεμβρίου. Συμφώνως πρὸς αὐτὰ ἐπέτυχον 26. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιτυχόντων δημοσιεύονται εἰς τὴν σελ. 44.

Πρὸς ἀπονομὴν ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς τοῦ «Πτυχίου Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοὺς ἐγγραφέντας εἰς τὸν «Πίνακα τῶν Πτυχιούχων», συμφώνως πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Σχολῆς, πρακτικὴ ἐπὶ ἐξάμηνον ἄσκησις.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ θέματα κατὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις. Εἰς πολλὰ μαθήματα οἱ ἐξετασθέντες διηρώθησαν εἰς δμάδας καὶ ἀναλόγως κατενεμήθησαν τὰ θέματα.

Δέον νὰ τοιμσθῇ ἐνταῦθα ὅτι ἡ βαθμολογία ἐξηρτήθη ὄχι μόνον ἐκ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀπαντήσεως ἀπὸ τῆς ἀπόψεως οὐσίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ λεκτικῆς, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως μεθοδικότητος καὶ συστηματικῆς κατατάξεως τῆς ὕλης.

ΤΑ ΕΞΕΤΑΣΘΕΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Α'. Πολιτική Οικονομία

(²Εξεταστής ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Χαλκιοῦπουλος)

1ον: Διατί αὐξήσις τῆς ταχύτητος κυκλοφορίας τοῦ χρήματος προκαλεῖ ὑψωσιν τῶν τιμῶν.

2ον: Εἰς τὴν γεωργίαν ἢ εἰς τὴν βιομηχανίαν ὁ ἐλεύθερος ἀνταγωνισμὸς εἶναι πληρέστερος καὶ διατί;

3ον: Ποία ἡ μορφή τῆς ἀνεργίας εἰς τὰς βιομηχανικὰς χώρας;

4ον: Μία αὐξήσις τῆς ποιότητος τοῦ χρήματος ὀδηγεῖ πάντοτε εἰς ὑψωσιν τῶν τιμῶν;

5ον: Ποῖαι αἱ διαφοραὶ τῆς περιόδου πρὸ καὶ μετὰ τὴν βιομηχανικὴν ἐπανάστασιν.

6ον: Ἀπὸ ποῖα ἀγαθὰ ἀποτελεῖται τὸ κυκλοφοροῦν κεφάλαιον.

Β'. Ὄργάνωσις

1. Ὄργάνωσις ἐπιχειρήσεων

(²Εξεταστής ὁ καθηγητὴς κ. Ι. Χρυσόχοῦ)

Α'. Ἐκ τῆς Ἐμπορικῆς ὀργανώσεως α) Πολιτικὴ ἀγορῶν β) Ἐκπτώσεις.

Β'. Ἐκ τῆς Οἰκονομικῆς ὀργανώσεως α) Αὐξομειώσεις κεφαλαίου β) Οἰκονομικαὶ ἀποσβέσεις.

Γ'. Ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος α) Σχέσεις πρὸς τὸ κοινόν. β) Πολιτικὴ προσωπικοῦ.

2. Ὄργανωτικὴ ἐργοστασίων

(²Εξεταστής ὁ καθηγητὴς κ. Φ. Λέτσας)

1) Περιγράψατε τῇ βοηθείᾳ παραδειγμάτων τὰς περιπτώσεις προσανατολισμοῦ Βιομηχανίας ὡς πρὸς τὴν κατανάλωσιν.

2) Εἰς πόσας περιπτώσεις, καὶ ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις ἢ ἐκλογή τοῦ τύπου ἐγκαταστάσεως Βιομηχανίας δὲν ἐπηρεάζει τὴν εὐνοϊκὴν λειτουργίαν αὐτῆς;

3) Ποῖαι αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ μελέτης ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐργοστασίου, ἀπὰρ καὶ ἔχουν ὀρισθῆ τὸσον ὁ τόπος ἐγκαταστάσεως ὅσον καὶ τὸ οἰκόπεδον τῆς Βιομηχανίας;

4) Περιγράψατε τῇ βοηθείᾳ διαγράμματος τὴν παρακολούθησιν τοῦ βαθμοῦ ἀπασχολήσεως τῶν παραγωγικῶν τμημάτων μιᾶς Βιομη-

χανίας (π.χ. τριῶν τμημάτων) καὶ ἀναλύσατε τὴν πρακτικὴν ἀξίαν αὐτῆς ὡς καὶ τὰ συμπεράσματα ἅτινα δύνανται εὐκόλως νὰ ἐξαχθοῦν.

5) Δίδονται, συνολικὸς χρόνος παραγωγῆς 1500 τεμαχίων προ-
ϊόντος τινὸς 16 760 πρῶτα λεπτά τῆς ὥρας, συνολικὸς χρόνος τακτο-
ποιήσεως 4 ὥρ. καὶ 20 πρῶτα λεπτά, ἀπώλεια χρόνου παραγωγῆς
ἀνά τεμάχιον 10ο) τοῦ βασικοῦ χρόνου καὶ σχέσις κυρίου καὶ δευτε-
ρεύοντος χρόνου 4 πρὸς 1. Ζητοῦνται, ὁ χρόνος ἀνά τεμάχιον, ὁ
βασικὸς χρόνος, ὁ κύριος χρόνος καὶ δευτερεύων χρόνος παραγωγῆς.

Γ'. Εἰδικὸν Δίκαιον

1. Ἐμπορικὸν Δίκαιον

(Ἐξεταστὴς ὁ καθηγητὴς κ. Π. Πέρδικας)

- 1) Τί διαφέρει ἡ ἔννοια τῆς ἐμπορικῆς πράξεως ἀπὸ τῆς ἐπιχει-
ρήσεως.
- 2) Περί οἷονεὶ Ἄνωνύμων Τίτλων.
- 3) Περί κτηματικῶν ὁμολογιῶν.
- 4) Περί διατυπώσεων συστάσεως ἀπλῆς ἑτερορρυθμοῦ ἐμπορικῆς
ἑταιρίας.
- 5) Περί τρίτων ἐν τῇ πτωχεύσει.
- 6) Ποῖα εἶναι αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις τῆς Ναυτικῆς Ἐμπορίας,
(ἄρθρ. 3 Ν.Α.Ε.).
- 7) Τί εἶναι τὸ ἔμβλημα ἢ διακριτικὸν γνῶρισμα τοῦ καταστή-
ματος.
- 8) Εἰς ποῖα σημεῖα διαφέρει ἡ Τραπεζικὴ Ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν
Συναλλαγματικὴν.
- 9) Περί δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων ἐκ τῆς μετοχῆς.
- 10) Περί εἰσηγητοῦ καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν τῇ πτωχεύσει.
- 11) Προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀποδοχὴν ἐνὸς σήματος ἀπὸ τὸ δικα-
στήριον σημάτων.
- 12) Περί παρεμβάσεως καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς εἰς τὴν συναλλαγμα-
τικὴν.
- 13) Περί ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῆς Ὁμορρυθμοῦ Ἐμπορικῆς
Ἐταιρίας.
- 14) Περιγράψατε συνοπτικῶς τοὺς τρόπους ἐλέγχου Ἄνωνύμου ἐ-
ταιρείας.
- 15) Περί δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ ἐν τῇ πτωχεύσει.

2. Ἐργατικὸν Δίκαιον

(Ἐξεταστὴς ὁ καθηγητὴς κ. Χ. Ἀγαλλόπουλος)

1) Πότε ἡ ἀπασχόλησις τοῦ μισθωτοῦ εἶναι ὑποχρέωσις τοῦ ἐργοδότη.

2) Πότε ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγράψῃ τὴν ποιότητα τῆς ἐργασίας καὶ τὴν διαγωγὴν εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐργασίας καὶ πῶς θὰ τὸ γράψῃ.

3) Ποία ἡ διαφορὰ συμβάσεως ἐργασίας καὶ σχέσεως ἐργασίας.

Δ'. Ἐμπορευματολογία

(Ἐξεταστὴς ὁ καθηγητὴς κ. Ε. Συνοδινός)

1. Λίπη. Χημικὴ σύστασις αὐτῶν. Διαίρεισις, παρασκευὴ, βιομηχανικὸς καθαρισμὸς, ἐλαιομαργαρίνη, χοίρειον λίπος, λίπη θαλασσίων ζώων, ἔλαιον τοῦ ἥπατος τοῦ ὄνισκου, παραγωγὴ.

2. Πορσελάνη, ὄρισμός, διαίρεισις, χρήσεις, παρασκευὴ, διάκρισις μεταξὺ πορσελάνης καὶ φαβεντιανῶν.

3. Χαρτοποιία: Ὅρισμός, ἀρχικὴ εὐρεσις χάρτου, πάπυρος, πρῶται ὄλαι, παρασκευὴ αὐτῶν. Χαρτοποιήσις, χάρτης ἀδιάβροχος διὰ μηχανικῶν μέσων, χάρτης περγαμηνός, χάρτης διαφανὴς δι' ἐλαίων. Ἐμπόριον, παραγωγὴ, βιομηχανία χάρτου Ἑλλάδος, διάκρισις μεταξὺ χάρτου παρασκευασμένου ἐκ χημικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ πολτοῦ.

4. Βιομηχανικὰ λίπη καὶ ἔλαια (εἶδη). Ἐμπορικὸς αὐτῶν τίτλος, χρήσεις. Moëllon - Degras, λανολίνη, προέλευσις, παρασκευὴ, χρήσεις.

5. Ὑδρογόνωσις ἐλαίων, θεωρία, περιγραφή δύο συστημάτων ὕδρογονώσεως. Σκοπὸς καὶ σημασία αὐτῆς. Ποία ἡ διαφορὰ μεταξὺ μαργαρίνης καὶ ἐλαιομαργαρίνης.

6. Ποία ἡ διαφορὰ μεταξὺ λανολίνης καὶ Μοελλὸν Ντεγκράς.

7. Οἶνοπνευματοποιία, ὄρισμός τοῦ οἴνουτος. Πρῶται ὄλαι χρησιμοποιούμεναι ἐν Ἑλλάδι. Βιομηχανικὴ παρασκευὴ καθαροῦ οἴνουτος. Χρήσεις, φορολογία ἐν Ἑλλάδι, ἐπιτηδευματικαὶ παρασκευάζοντες οἶνόπνευμα ἐν Ἑλλάδι.

8. Φωτιστικὸν οἶνόπνευμα, αἰτιολογία παρασκευῆς του, χρήσεις, μετουσιωτικὰ ὄλαι.

9. Εὐρεῖν: 5765 λίτρα ἔνυδρα οἶνοπνεύματος βαθμοῦ 95,6 μέποσα λίτρα ἀνυδρα ἀντιστοιχοῦν.

Ε'. Βιομηχανική Τεχνολογία

1. Μηχανογνωσία

(*Εξεταστής ο καθηγητής κ. Σ. Σταυρόπουλος*)

1. Περιγραφή και λειτουργία του έμβολοφόρου άτμοκινητήρος.

2. Η σημασία του σιδήρου διά την βιομηχανίαν. Είδη σιδήρου και έμπορικαιξίμορφαί αούτου.

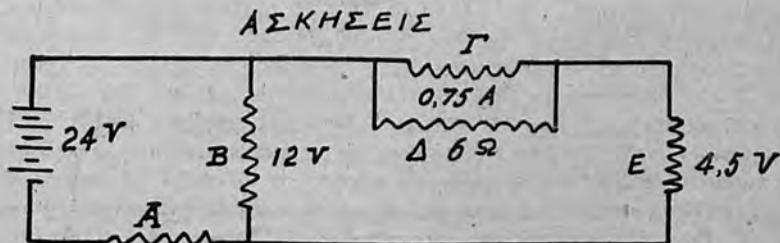
Άσκησης α.— Τροχαλία κινητήρος διαμέτρου 200 χστ στρέφεται με ταχύτητα 1800 στροφών ανά 1' και δίδει κινήσιν εις τροχαλίαν διαμέσου άξονος διαμέτρου 800 χστ. Ποίας διαμέτρου έτέραν τροχαλίαν πρέπει να τοποθετήσωμεν εις τόν διάμεσον αούτον άξονα, ώστε η τροχαλία του πρός κινήσιν μηχανήματος, ητις έχει διάμετρον 750 χστ, να έκτελη 180 στροφάς κατά 1' ;

Άσκησης β. Όριζοντία ράβδος μήκους 80 εκ. άρθρουται κατά τó εν άκρον της επί σταθεροú στηρίγματος και άναρτάται από σημείου της άπέχοντος 50 εκ. Έκ του άκρου τούτου διά κατακόρυφου, μονοκλώνου, κυλινδρικού σύρματος. Εις τó έτερον άκρον της φέρει φορτίον 100 χγρ και εις άπόστασιν 10 εκ. από της άρθρώσεως φορτίον 200 χγρ. Νά εύρεθῆ η διάμετρος του σύρματος άναρτήσεως εις χστ., ώστε η φόρτισις αούτου να μη υπερβαίνει τά 1050 χγρ. ανά εκ διατομής.

2. Ηλεκτροτεχνία

(*Εξεταστής ο καθηγητής κ. Ι. Γιαννόπουλος*)

1. Περί του ηλεκτρικού έργου και της ηλεκτρικής Ισχύος.
2. Περί του φαινομένου της ηλεκτρομαγνητικής έπαγωγής.

3. Εύρείν τά έλλείποντα δύο στοιχεία από έκαστον άποδέκτην.
4. Διά τόν ηλεκτροφωτισμόν ένός κτιρίου διαθέτομεν πηγήν παρέχουσαν 20 άμπέρ υπό τάσιν 110 βόλτ. Εύρείν :

α) Ποίαν Ισχύον άποροφά τὸ δίκτυον.

β) Τὸ καταναλισκόμενον ὑπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ἔργον κατὰ μῆνα (1 μῆν = 30 ἡμέρας), δι' ἐξάωρον λειτουργίαν κατὰ εἰκοσιτετράωρον εἰς ζούλ, βαττώρια καὶ κιλοβαττώρια.

ΣΤ'. Λογιστικὴ

1. Γενικὴ Λογιστικὴ

(*Ἐξεταστὴς: ὁ καθηγητὴς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου*)

Α'. Τί ἐνοοῦμεν λέγοντες «Λογιστικὸν Πλάνον»;

Β'. Ποῖοι τρόποι ὑπάρχουν ἀποτιμῆσεως τῆς ἀξίας:

1) τῶν ἐμπορευμάτων (ἐν πλῶ, εἰς τὸ Τελωνεῖον, εἰς τὰς ἀποθήκας μας),

2) τῶν τίτλων ἐν γένει (χρεογράφων, ὁμολογιῶν, μετοχῶν),

3) τῶν εἰς βάρος τρίτων ἀπαιτήσεών μας εἰς ξένον νόμισμα.

Γ'. Εἰς περίπτωσιν πτωχεύσεως μιᾶς ὁμορρύθμου ἐμπορικῆς ἐταιρίας ποῖος ὁ ἐν γένει ρόλος τοῦ Λογιστοῦ.

Δ'. Κατὰ τὴν Ἀπογραφὴν τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1954 ἀνεγράφη τὸ Ἐπιπλὸν ὑπ' ἀριθ. 64 μὲ ἀξίαν δρχ. 1300, ἐνῶ ἀντιστοίχως ὑπῆρχεν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς μας ἀπόσβεσις δρχ. 22. Τὸ ἔπιπλὸν τοῦτο ἐπωλήθη σήμερον ἀντὶ 1185 δρχ. ἀφοῦ προηγουμένως ἐμετρήσαμεν δρχ. 24 δι' ἐπίσκευὴν του. Τί ὀρίζει σχετικῶς ὁ Κώδιξ Φ.Κ.Π. Ποῖαι ἐγγραφὰί θὰ γίνοναι καὶ ἐν συνδυασμῶ πρὸς τοῦτον.

Ε'. Ποῖα ἢ ἀπὸ οικονομικῆς καὶ φορολογικῆς ἀπόψεως διαφορὰ μεταξὺ τῶν Γενικῶν ἐμπορικῶν ἐξόδων ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν Γενικῶν βιομηχανικῶν ἐξόδων ἀφ' ἑτέρου. Ποῖα διαφορὰ ὑπάρχει ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν λογιστικὴν των καταχώρισιν. Δώσατε σχετικὸν παράδειγμα δι' ἡμερολογιακῆς ἐγγραφῆς.

ΣΤ'. Τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ «Ἐμπορεύματα» κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπογραφῆς; ἀνέρχεται εἰς δρχ. 13 500, ἢ δὲ χρέωσις τοῦ λογαριασμοῦ εἶναι δρχ. 1 767 000. Τὰ εὑρεθέντα ἐμπορεύματα ὡς ἀπώλητα ἀνέρχονται εἰς δρχ. 897 000. Μεταξὺ τῶν λογαριασμῶν μας ὑπάρχουν καὶ οἱ λογαριασμοὶ «Ἐξόδα ἐμπορευμάτων» μὲ χρέωσιν 73 080 καὶ πίστωσιν 14 500 καὶ «Ἐρανοὶ» μὲ χρέωσιν δρχ. 25 000. Ὁ λογαριασμὸς «Γενικὰ Ἐξόδα» ἔχει ὡσαύτως χρέωσιν 462 600 καὶ πίστωσιν 71 200. Ζητεῖται ποῖον εἶναι τὸ προκύψαν α) μικτὸν κέρδος β) καθαρὸν κέρδος, γ) φορολογητέον κέρδος καὶ δ) ποῖον τὸ ποσοστὸν τοῦ μικτοῦ καὶ καθαροῦ κέρδους ἐπὶ τοῦ κόστους καὶ ἐπὶ τῶν πωλήσεων.

Ζ'. Ποῖα ἢ ἐπίδρασις τῆς ὑποτιμῆσεως τῆς δραχμῆς ἐπὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ἐνὸς Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ κλεισθέντος τὴν 31ην Μαρτίου 1953.

Η'. Τί ὑποδεικνύει ἡ Λογιστικὴ καὶ τί ἐπιβάλλει ἡ Νομοθεσία πε-

ρι Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν καὶ Συνεταιρισμῶν καὶ ἡ Φορολογικὴ Νομοθεσία:

α) περὶ τῶν ἐπισηφῶν χρεωστῶν,

β) περὶ τῶν ἀνεπίδεκτων εἰσπράξεως ἀπαιτήσεων εἰς βάρος τρίτων.

Καταχωρίσατε ἡμερολογιακῶς τὰς σχετικὰς ἐγγράφας πρὸς δὴλωσην τῶν ἐν λόγῳ διαφορῶν.

Θ'. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως μιᾶς ὁμορρύθμου ἐταιρίας καὶ ἐκποιήσεως τῶν περιουσιακῶν τῆς στοιχείων τοῖς μετρητοῖς ποῖα λογιστικὰ ἐγγράφαί θὰ γίνουσι εἰς τὸ Ἡμερολόγιον.

Γ'. Ὁ πελάτης μας Δ. Ἀνδρέουλος ἀνεγράφετο εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς 31ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἐ. μὲ ὑπόλοιπον χρεωστικὸν δρχ. 15.000 καὶ μὲ πρόβλεψιν δι' ἐνδεχομένην ζημίαν, λόγῳ διαμαρτυρήσεως συνάλλαγματικῆς μας εἰς βάρος τοῦ δρχ. 6.000. Ἡδη διακανονισθέντος τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ εἰσπράξαμεν δρχ. 3.000 καὶ ἐλάβομεν, δώσαντες ἐξόφλησιν διὰ τὸ παλαιὸν χρέος τοῦ, γραμματίον ὑπογραφῆς τοῦ ἐκ δρχ. 10.000 καὶ μὲ τριτεγγύησιν τοῦ κ. Β. Δημητριάδου. Λήξαντος τοῦ γραμματίου ὁ πελάτης μας μᾶς ἔδωκεν ἐπιταγὴν εἰς βάρος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς ἐκ δρχ. 4.000 καὶ ἠνῆθη νὰ καταβάλλῃ τὸ ὑπόλοιπον λόγῳ ἀδυναμίας. Κατόπιν τούτου ἀπητήσαμεν ἀπὸ τὸν κ. Β. Δημητριάδην τὴν διακανόνισιν τοῦ λογαριασμοῦ, τὴν ὅποιαν οὗτος ὑπεσχέθη. Ζητεῖται ποίας ἐγγράφας θὰ καταχωρίσωμεν εἰς τοὺς ἀρκείους κυρίου λογαριασμοῦ, ὡς καὶ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τάξεως.

ΙΑ'. Ποιοὶ τρόποι ὑπάρχουν καταχωρίσεως τῶν πράξεων τῶν λογαριασμῶν, οἱ ὅποιοι τηροῦνται συγχρόνως εἰς δραχμὰς καὶ εἰς ξένον νόμισμα.

ΙΒ'. Διὰ ποίας χρεωπιστώσεις δεόν νὰ ἐγγραφῇ ἡ ζημία ἐξ ὑποτιμήσεως πραγματικῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ ἢ ὑφισταμένη καὶ μὴ πραγματοποιηθεῖσα.

2. Ἐλεγκτικὴ

1. Ποιοὶ εἶναι οἱ εἰδικοί προληπτικοὶ ἔλεγχοι τῶν ἡμερομισθίων.

2. Ποιοὶ εἶναι οἱ εἰδικοί προληπτικοὶ ἔλεγχοι τοῦ ταμείου μετρητῶν.

3. Λογιστικὰ Φορολογικὰ διατάξεις

1. Ποῖαι αἱ διατάξεις τοῦ Κ.Φ.Σ. περὶ τοῦ βιβλίου Ἀποθήκης.

2. Ποῖα ἡ σχέσις τῶν διατάξεων τοῦ Κ.Φ.Σ. πρὸς τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον καὶ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν.

3. Ποῖα εἰδικὰ στοιχεῖα ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ κατὰ τὸν Κ.Φ.Σ. μίᾳ ἐπιχειρήσει ψυγείων.

4. Ποία ή άρμοδιότης τής Κεντρικής Έπιτροπής Λογιστικῶν Βιβλίων.

5. Τί όρίζει τό άρθρον 4 τοῦ Κώδικος τής Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων.

6. Ποίαι δαπάναι σχετικαί με έπαγγελματικάς έγκαταστάσεις φέρονται εις χρέωσιν τοῦ λ/σμοῦ Γενικά Άποτελέσματα κατά τόν Κώδικα Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων καί ποίαι όχι.

4. Άσκήσεις

Ό Ίσολογισμός τής Α.Ε. «ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ» τήν 31ην Δ/βρίου 1952 εΐχεν ώς κάτωθι :

Ένεργητικόν		Παθητικόν	
Ταμείον	100.000	Φόρος Δημοσίου	61.000
Έθνική Τραπ. Έλλάδος καί Άθηνῶν	120.000	Μερίτα π/τέα 1953	390.000
Χρεόγραφα	85.0 0	Πιστωταί	318.000
Έμπορεύματα	3.250.000	Πιστωταί έξωτ.οικ.οῦ	90.000
Έμπ/τα παρά τρίτοις	121.600	Γοτ/ια Πληρωτέα	450.000
Γραμ/τια Εισ/τέα	462.000	Ένυπόθηκα Δάνεια	150.000
Χρεώσται	250.000	Άποστ/τα Έπιπλα καί Σκεῦη	24 000
Καθυστερούμενα ένοίκια	45.000	Άποστ/τα Άκίνητα	80.000
Έπιπλα καί Σκεῦη	40.000	Τακτικόν Άποθεματικόν	45 000
Άκίνητα	1.20 000	Έκτακτ. Άποθεματικόν	150 000
Προαγορά άναβατήρος	150.000	Μετοχικόν Κεφάλαιον	3 500.000
		Άποτέλ. Χρήσεως	7.600
		Προπωλητής άναβατήρος	150.000
	<u>5.823.600</u>		<u>5.823.600</u>

Άποφασίζεται υπό τής Γενικής Συνελεύσεως τής ώς άνω εταιρίας συγκληθείσης επί τούτω κατά τόν μήνα Ίανουάριον 1953 ή μείωσις τοῦ Κεφαλαίου ταύτης εις 3 000 000 δρχ. καί ό περιορισμός ταύτης εις έργασίας τοῦ κυρίως έμπορίου. Ταυτοχρόνως αποφασίζεται ή ίδρυσις νέας άνωμόμου εταιρίας τής όποίας τό Κεφάλαιον όρίζεται εις 1 500 000 δρχ. ή όποία θα άναλάβη τήν έκμετάλλευσιν τῶν ακινήτων, άτινα καί έκχωροῦνται υπό τής παλαιᾶς άν. εταιρίας εις τήν νέαν μετά τῶν συγγενῶν πρὸς ταῦτα στοιχείων, άτινα εἶναι τά άκόλουθα άκίνητα εις τήν άξίαν τήν άναγραφομένην εις τά βιβλία τής παλαιᾶς εταιρίας.

Χρεόγραφα 45 000 δρχ.

Προαγορασθεῖς άναβατήρ, όστις προορίζεται δι' έγκατάστασιν εις τό άκίνητον.

Καθυστερούμενα παρά τῶν μισθωτῶν ένοίκια 45 000 δρχ.

Έκχώρησις έκ τῶν καταθέσεων παρά τῇ Έθν. Τραπέζῃ Έλλάδος καί Άθηνῶν ποσοῦ 50 000 δρχ. Όμοίως ή νέα εταιρία άναλαμβάνει τό ένυπόθηκον δάνειον 150 000 δρχ. ώς καί τήν ύποχρέωσιν

πρὸς τὸν προπωλητὴν τοῦ ἀναβατήρος ἀνερχομένης εἰς 5 000 δολ. λάρια (τιμὴ δολ. 30 δρχ.).

Τὰ λοιπὰ στοιχεῖα θὰ παραμείνουν εἰς τὴν παλαιὰν ἑταιρίαν, ἢ δὲ ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον τοῦ νέου κεφαλαίου ταύτης ἀξία τῶν περιουσιακῶν στοιχείων θὰ ἀναγραφῇ εἰς ἴδιον ἐπ' ὀνόματι τῶν μετόχων τῆς λογαριασμόν, ἀνταλλάσσουσα συγχρόνως καὶ τὰς παλαιὰς πρὸς τὰς νέας μετοχάς, κατ' ἀναλογίαν 30 νέας πρὸς 35 παλαιάς.

Αἱ μετοχαὶ τῆς νέας ἑταιρίας θὰ ἐκχωρηθοῦν εἰς τοὺς παλαιοὺς μετόχους κατ' ἀναλογίαν 15 μετοχαὶ νέας ἑταιρίας πρὸς 35 τῆς παλαιᾶς ἑταιρίας. Θὰ καταβάλλουν δὲ οἱ μέτοχοι τὴν ἐπὶ πλέον τῶν παραχωρηθέντων περιουσιακῶν στοιχείων, ἀξίαν τῶν μετοχῶν τοῖς μετρητοῖς.

Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν νέων μετοχῶν ἡ νέα ἑταιρία καταβάλλει 7.500 δρχ.

Ἀκολουθῶς ἡ νέα ἑταιρία ἐνήργησε τὰς ἐξῆς πράξεις :

Παραλαμβάνει τὴν φορτωτικὴν τοῦ ἀναβατήρος ἀποσταλεῖσαν παρὰ τοῦ προπωλητοῦ ἀξίας 5.000 δολλ. καὶ καταβάλλει τὴν ἀξίαν ταύτης πρὸς 30,80 δρχ. κατὰ δολλάριον. Ἐν συνεχείᾳ διὰ τῆς φορτωτικῆς παραλαμβάνει ἐκ τοῦ Τελωνείου τὸν ἀναβατήρα καὶ καταβάλλει διὰ δασμοὺς 15 000 δρχ. καὶ δι' ἐξοδα μεταφορᾶς τούτου μέχρι τοῦ ἀκινήτου 800 δρχ.

Καταβάλλει εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα Α. Α. διὰ γενομένην μελέτην διαρρυθμίσεως καὶ ἐπέκτασεως τοῦ ἀκινήτου 10 000 δρχ.

Εἰσπράττει καθυστερούμενα ἐνοίκια 23 000 δρχ. Ἐγείρει δὲ ἀγωγὰς ἐξώσεως ἐνοικιαστῶν τῆς καὶ καταβάλλει διάφορα ἐξοδα ἀνελθόντα εἰς 400 δρχ.

Ἐπίσης καταβάλλει δι' ὑδροχρωματισμοὺς καὶ διαφόρους μικρο-ἐπισκευὰς τοῦ ἀκινήτου 5 600 δρχ.

Καταβάλλει εἰς τὴν Κτηματικὴν Τρόπεζαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐνυποθήκου δανείου 17 500 δρχ. ἐξ ὧν 15.800 ἐκπροσωπεῖ τὸ χρεολύσιον καὶ τὸ ὑπόλοιπον τὸν τόκον.

Τούτων δοθέντων ζητεῖται νὰ γίνουν αἱ ἡμερολογιακαὶ ἐγγραφαὶ τῶν ἀνωτέρω πράξεων α) εἰς τὰ βιβλία τῆς παλαιᾶς ἑταιρίας ἡ ὁποία συνεχίζει τὰς ἐργασίας τῆς μὲ μειωμένον κεφάλαιον καὶ β) εἰς τὰ βιβλία τῆς νέας ἑταιρίας. Ἐπίσης νὰ ὀρισθῇ ποῖον ποσὸν θὰ καταβάλλῃ τοῖς μετρητοῖς ὁ δικαιούχος 15 μετοχῶν τῆς νέας ἑταιρίας.

5. Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ

(Ἐξεταστὴς ὁ καθηγητὴς κ. Δημ. Παπαδημητρίου)

1. Ἐργοστάσιον Νηματοουργίας κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν περίοδον ἔχει τὴν ἐξῆς παραγωγὴν νημάτων :

Νήμα Νο 1 χλγρ.	100 000
» » 2 »	80 000
» » 3 »	50 000

Τὰ ὡς ἄνω νήματα παρήχθησαν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐγκαταστάσεων. Διὰ τὴν παραγωγὴν αὐτῶν ἠναλώθη βάμβαξ ὡς κάτωθι :

24/25 χιλιοστῶν διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ νήματος	Νο 1 χγρ. 110 000 X 25
25/26 χιλιοστῶν διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ νήματος	Νο 2 χγρ. 90 000 X 27
28/30 χιλιοστῶν διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ νήματος	Νο 3 χγρ. 55 000 X 30

Τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων βιομηχανοποιήσεως πλὴν τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων ἀνῆλθε δι' ὅλην τὴν παραγωγὴν εἰς δραχμὰς 4500 000.

Αἱ ἀποσβέσεις τῶν ἐγκαταστάσεων εἰς δραχμὰς 750 000

Τὰ γενικά ἐξόδα παραγωγῆς » 900 000

Δόσατε τὸ κατὰ κίλον κόστος παραγωγῆς τῶν παραχθέντων νημάτων λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ κατὰ 24ωρον ἀπόδοσις τοῦ νηματουργείου ἀνέρχεται κατὰ εἶδος νήματος ὡς κάτωθι :

Νο 1 χλγρ.	5 000
Νο 2 »	4 000
Νο 3 »	2 500

2. Οἱ ἐνδιαφέροντες λογαριασμοὶ Ἐργοστασίου Πυρηνελαιουργίας εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Πυρηνέλαιον ὄκ.	400 000 X Δρχ.	2 400 000
Πυρηνόξυλον (Ἵπιόν)	3 000 000 X »	600 000
Παραγωγή πυρηνελαίου	X »	2 500 000
Δαπάναι παραγωγῆς πυρηνελαίου		
μερισθεῖσαι	Π »	2 400 000
Πωλήσεις πυρηνελαίου ὄκ.	300 000 Π »	2 100 000
Πωλήσεις πυρηνόξυλου ὄκ.	2 500 000 Π »	560 000

Ζητεῖται νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἀποτέλεσμα μετὰ τὴν καταχώρισιν τῶν σχετικῶν ἐγγραφῶν καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἐπιχείρησις κοστολογεῖ τὸ ὑποπροϊόν εἰς τὴν τιμὴν τῆς πωλήσεως ἧτις διὰ τὸ πυρηνόξυλον κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς 200 κατ' ὄκαν.

1. Βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις Σπορελαιουργίας καὶ Ὑδρογόνωσης ἐπράγματοποίησεν κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν περίοδον τὴν κάτωθι παραγωγὴν :

500 000 ὄκ. βαμβακέλαιον

1 000 000 » ὕδρογονωμένον λίπος.

Ὁλόκληρος ἡ παραχθεῖσα ποσότης βαμβακελαίου ἐχρησιμοποιήθη ὡς πρώτη ὕλη διὰ τὴν ὕδρογόνωσιν, ἀπετιμῆθη δὲ εἰς τὴν

τιμήν τοῦ κόστους ἥτις κατὰ μέσον ὄρον ἦτο κατὰ 1,5 δρχ. μικρότερα τῆς τρεχούσης (Τιμὴ κόστους 13,50 τρέχουσα 15).

Ὁ λογαριασμός ὑδρογονωμένου λίπους εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως παρουσιάζει ὑπόλοιπον χρεωστικὸν ὄκ. 1 000 000 Δρχ. 16 000. 000, ὃ δὲ λογαριασμός πωλήσεις ὑδρογονωμένου λίπους παρουσιάζει ὑπόλοιπον πιστωτικὸν ὄκ. 950.000 Δρχ. 15 675 000.

Ὁ λογαριασμός βαμβακέλαιον εἶναι ἐξισωμένος παρουσιάζων εἰς τὴν χρέωσιν καὶ τὴν πίστωσιν ὄκ. 500.000. δρχ. 6. 750.000.

Δόσατε τὴν κατὰ τὴν γνώμην σα ὀρθὴν θέσιν τῶν λογαριασμῶν ὥστε νὰ διαπιστωθῇ τὸ κατὰ κλάδον ἀποτέλεσμα καὶ προσδιορίσατε τοῦτο λογιστικῶς ἐνεργοῦντες τὰς σχετικὰς ἐνγραφάς.

2 Εἰς σιδηροβιομηχανίαν βαρέων σιδηρῶν κατασκευῶν ἐνεργήθησαν αἱ ἐξῆς πράξεις :

α) Ἡ ΕΤΕΑ μέσῳ τῆς ὁποίας εἶχεν ἀνοιχθῆ πίστωσης ὑπὲρ τοῦ Οἴκου Χ τῆς Γερμανίας διὰ τὴν ἀγορὰν 500 τόννων σιδηρολαμαρινῶν ἐκοινοποίησεν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τὴν κάτωθι ἐκκαθάρισιν.

Ἄξια συναλλάγματος Δολλάρια 50.000 X 30 Δρχ.	1 500 000
Τηλεγραφικὰ	» 5 000
Προμήθεια ἰδίας καὶ ἀνταποκριτῶν αὐτῆς	» 20 000
Σύνολον	» <u>1 525 000</u>

Μείον καταβληθὲν περιθώριον κατὰ τὸ ἀνοιγμα

τῆς πιστώσεως	» 725 000
Ἐπίλοιπον	» <u>800 000</u>

Ἡ Ἐπιχείρησις καταβάλλει τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο καὶ παραλαμβάνει τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα μεθ' ὃ προβαίνει εἰς τὸν ἐκτελωνισμόν καὶ παραλαβὴν τῶν σιδηρολαμαρινῶν καταβάλλουσα δι' ἔξοδα ἐκτελωνισμού καὶ παραλαβῆς δραχμάς 200 000.

β) Ἡναλώθη ἀκάθαρτον πετρέλαιον χλγρ. 10 000 X 1,5 διὰ τὴν κίνησιν τῆς ἠλεκτροπαραγωγικῆς μονάδος τῆς ἐπιχειρήσεως.

γ) Κατεβλήθη εἰς Καθηγητὴν Πολυτεχνείου Ω δρχ. 10 000 ὡς ἀμοιβή του διὰ τὰς παρασχεθείσας αὐτῇ τεχνικὰς συμβουλὰς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προϊόντος Α'

δ) Ὁ Καταμερισμός τῶν ἡμερομισθίων ληξιάσης περιόδου ἔχει ὡς ἐξῆς :

Παραγωγή προϊόντος Α'	δρχ. 80 000
» » Β'	» 70 000
Ἡλεκτροπαραγωγή	» 5 000
Φύλαξις ἐργοστασίου	» 3 000
Συντήρησις μηχανημάτων ἐργ.	<u>2 000</u>
τὸ ὅλον	160 000

Αἱ ὑπολογισθεῖσαι ὡς βαρύνουσαι τὴν ἐπιχείρησιν εἰσφοραὶ ἀνέρχονται εἰς 13000 τῶν ἡμερομισθίων.

ε) Κατεβλήθη ἡ συνδρομὴ τοῦ Γεχνικοῦ Περιοδικοῦ Π δρχμ. 1 000. Νὰ γίνουν αἱ ἡμερολογιακαὶ ἐγγραφαί.

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

κατά σειράν έπιτυχίας εις τας επί πτυχίω έξετάσεις
τής Α΄ περιόδου του 'Ακαδημαϊκού έτους 1954/1955

1)	'Αγαθός Γεώργιος ————	Καλῶς	8.16
2)	Φωστέρης Νικόλαος	»	7.69
3)	Καράγεωργας Διονύσιος	Καλῶς	7.23
4)	Κλωνιζάκης Μηλιτιάδης	»	6.61
5)	Κονιοτῆς Κωνσταντῖνος	»	6.61
6)	Δούζιας 'Επαμεινώνδας	»	6.60
7)	Μαντζαρίδου Σοφία	»	6.53
8)	Γαλάνης Νικήτας	»	6.48
9)	Δημητρίου Δημήτριος	»	6.35
10)	Πανταζάτος Νικόλαος	»	6.21
11)	Γεωργίου Νίκη	»	6.18
12)	'Ανδριανάκης 'Ιωάννης	»	6.15
13)	Γεωργουλέας Παναγιώτης	»	6.15
14)	Καμάρας Πέτρος	»	6.07
15)	Χαραλαμπόπουλος Γεώρ.	»	6.01
16)	Καλαντζῆς Μιχαήλ	»	6.00
17)	Θωμάκος Γεώργιος	»	5.87
18)	Μπαῦπος Κωνσταντῖνος	»	5.85
19)	Χατζηβασιλείου Μιχαήλ	»	5.82
20)	Λιάβας 'Αρχιμήδης	»	5.85
21)	Δασκαλάκης Λύσανδρος	»	5.80
22)	Τσέλιος Κωνσταντῖνος	»	5.78
23)	'Αβραμόπουλος 'Ανδρέας	»	5.73
24)	Μπασιάς Χαράλαμπος	»	5.68
25)	Σταθέλης Σπήλιος	»	5.67
26)	Θεοδωρόπουλος 'Αθαν.	»	5.42

Εις τόν έλθόντα πρώτον εις τήν σειράν έπιτυχίας κ. Γ. 'Αγαθόν άπενεμήθη τό βραβείον του Δ. Συμβουλίου έκ 500 δραχμών,

Η ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΜΑΣ

Ἐπισημασθέντες ὅτι ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς μας Σταθμὸς εἰς τὴν καθ' ἑκάστην Δευτέραν καὶ ὥραν 6 μ.μ. ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπισημασθέντες μας κόσμος» ἐκπομπὴν τοῦ, τὴν ὁποίαν διευθύνει ἡ διακεκριμένη δημοσιογράφος Λέλα Τάσου, ἔδωκε σειρὰν διαφωτιστικῶν συνεντεύξεων μετὰ τῶν εὐρισκομένων ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνωτέρων πνευματικῶν μας Ἰδρυμάτων.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰς ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς μας καὶ τὰς σχετικὰς ἀπαντήσεις τοῦ κ. Στῆ. Κ. Παπαϊωάννου κατὰ τὴν ἐκπομπὴν τῆς 9ης Νοεμβρίου 1954.

Ἐπισημασθέντες ὅτι ὁ κ. Διευθυντὴς ἐν τέλει τῆς ὁμιλίας τοῦ συνεχάρη θερμότητα τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν διὰ τὴν ἀπόφασίν του ν' ἀφιερῶσθαι μέρος τοῦ Προγράμματός του διὰ τὰ ζητήματα τῆς νεολαίας καὶ διεβίβασε τὰς εὐχαριστίας τόσον τῶν κ.κ. Καθηγητῶν ὅσον καὶ τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ
μεταξύ τῆς παραγωγοῦ Δος Τάσου καὶ τοῦ
Διευθυντοῦ τῆς Α. Σ. Β. Σ.

Ἡ Σχολή σας, Κύριε Διευθυντά, εἶναι νέα. Θέλετε νά μᾶς ἐξηγήσετε τούς λόγους πού τὴν ἐδημιούργησαν ;

Σᾶς εὐχαριστῶ διότι μοῦ δίδετε τὴν εὐκαιρίαν διὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ νά ἐξηγήσω τούς σκοπούς, τὰς κατευθύνσεις, τὰς μεθόδους καὶ τὰ ἰδανικά τῆς «νεαρᾶς» Σχολῆς μας, ἡ ὁποία κατ' οὐσίαν ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ 1947 χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ὀλίγων φωτισμένων οικονομικῶν τοῦ τόπου παραγόντων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀείμνηστον πρωτεργάτην τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας Ἐπαμεινώνδαν Χαρίλαον.

Ἡ Σχολή μας ἐξεπλήθησε ἀπὸ ἔκδηλόν κοινωνικὴν ἀνάγκην, δι' αὐτὸ καὶ ἐστάθη, δι' αὐτὸ προώδευσε καὶ δι' αὐτὸ ἐντὸς τόσον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπέκτησε τόσον μεγάλο κύρος καὶ ἐνέπνευσε τόσον βαθεῖαν ἐκτίμησιν εἰς ὅσους μὲ ἐνδιαφέρον καὶ στοργὴν παρακολουθοῦν τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα.

Ἦτο πράγματι ἔκδηλος, Κύριε Παπαϊωάννου, ἡ ἀνάγκη λειτουργίας ἐνὸς Ἰδρυματος—παρὰλλήλως πρὸς τὰ ἄλλα σεβάσματα καὶ ἀξιώλογα Ἰδρύματα τῆς ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως ;

Ἡ Σχολή μας πράγματι ἀποβλέπει ἀφ' ἐνὸς εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν, καὶ ὄχι τὴν ξηρὰν μόνον θεωρητικὴν, κατάρτισιν τῶν νέων τῶν προοριζομένων νά δράσουν οικονομικῶς, κατάρτισιν στηριζομένην φυσικὰ εἰς μίαν θετικὴν ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀποβλέπει εἰδικώτερον εἰς τὴν μόρφωσιν διοικητικῶν καὶ ὄχι τεχνικῶν στελεχῶν, προοριζομένων διὰ τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὰς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν Δημοσίας Ὑπηρεσίας. Ἡ Βιομηχανία εἶναι πράγματι ἐν ἰδιόμορφον σύνθετον τεχνικοοικονομικὸν φαινόμενον μὲ ἰδιάζοντα διοικητικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νά ἀντιμετωπίσῃ ἢ ἐκπαιδεύσῃ, ἐὰν πράγματι θέλῃ νά ἐξυπηρετηθῇ τὰς νέας κοινωνικὰς, οικονομικὰς καὶ διοικητικὰς ἀνάγκας ἐνὸς τόπου.

Εἰς τί ἀπέβλεπον οἱ ἱδρυταὶ τῆς Σχολῆς ;

Οἱ ἱδρυταὶ τῆς Σχολῆς ἐπίστευσαν ὅτι ἡ ἐκβιομηχανίσις τῆς Χώρας εἶναι ἐπιτακτικὴ ἐθνικὴ ἀνάγκη καὶ ἐφιλοδόχησαν νά προσφέρουν εἰς τὸ Ἔθνος, εἰς τὴν ἑλληνικὴν οικονομίαν καὶ τὴν κρατικὴν διοίκησιν Ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα ἀπολύτως συγχρονισμένον καὶ καλυπτον πλῆρως τὰς ἀνάγκας μιᾶς ἀνωτάτης βιομηχανικῆς ἐκπαιδεύσεως οικονομικοδιοικητικῆς μορφῆς, ἐκπαιδεύσεως

μὲ ἐπιστημονικὴν βάσιν, ἀλλὰ χαρακτῆρος καὶ προσανατολισμοῦ ἐπαγγελματικοῦ.

Εἰς ποίας βάσεις στηρίζεται, κ. Παπαϊωάννου, τὸ Πρόγραμμα τῆς Σχολῆς;

Εἰς τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας τῆς συνεχῶς ἐξελισσομένης οἰκονομίας. Τὸ πρόγραμμά μας περιλαμβάνει μαθήματα οἰκονομικά, θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς κατευθύνσεως, μαθήματα νομικά, ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ σπουδαστοῦ εἰς τὰ νομικά προβλήματα τοῦ οἰκονομικοῦ βίου καὶ μαθήματα τεχνικά, ἀποσκοποῦντα νὰ ἐνημερώσων τὸν σπουδαστὴν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανιῶν. Ἡ Σχολή μας κύριον μέλημα ἔχει τὴν οἰκονομικὴν κατάρτισιν, ἀλλ' ἡ ἰδιορρυθμία τῆς συνίσταται εἰς τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τῆς διὰ τὰ λεγόμενα μαθήματα τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος. Ταῦτα ἀποτελοῦν καὶ τὴν κυρίαν ἰδιορρυθμίαν τῆς. Ἡ Σχολή μας—πρέπει νὰ τὸ τονίσω—δὲν καταρτίζει «τεχνικούς» οὔτε φιλοδοξεῖ νὰ προπαρασκευάσῃ σπουδαστὰς διὰ τὴν Νομικὴν Σχολήν. Εἶναι ἴδρυμα μὲ αὐτοτελεῖς σκοπούς. Πιστεῖται ὅτι παρέχει ὀλοκληρωμένην μόρφωσιν διὰ τὰ διοικητικὰ στελέχη καὶ ὄχι μονομερῶς τεχνικὴν ἢ οἰκονομικὴν ἢ νομικὴν κατάρτισιν.

Δύναμαι νὰ εἶπω μετὰ πολλῆς ὑπερηφανείας ὅτι τὸ Πρόγραμμα τῶν Μαθημάτων καὶ ἡ διδασκομένη ὅλη εἶναι πλήρως συντονισμένα, συγχρονισμένα καὶ κατατοπισμένα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Ὅτι εἶναι χρήσιμον προστίθεται ὅτι εἶναι περιττὸν ἀπορρίπτεται.

Ποῖα εἶναι, Κύριε Διευθυντά, τὰ διδασκόμενα νέα μαθήματα εἰς τὴν Σχολήν σας ἐπὶ τῶν ὁποίων τόση αὐξήθησι γίνεται;

Σὰς τὰ ἀπαριθμῶ μὲ τὴν πλήρη βεβαιότητα ὅτι πάντες πλέον ἀναγνωρίζουν τὴν χρησιμότητά των. Ἡ Στατιστικὴ, ἡ Ὁργάνωσις καὶ ἡ Διοίκησις τῶν Ἐπιχειρήσεων, ἡ Ὁργάνωσις τῶν Ἐργοστασιῶν, ἡ Ψυχοτεχνικὴ καὶ ἡ Φυσιολογία τῆς Ἐργασίας, ἡ Ὑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας, ἡ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ τὸ Ἐργατικὸν Δίκαιον. Νέοι κλάδοι διὰ πρώτην φορὰν κατὰ τρόπον πλήρως συγχρονισμένον διδασκόμενοι καὶ συστηματικῶς ἐν. Ἑλλάδι. Τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν πανθομολογουμένην συμβολὴν τῆς Σχολῆς μας εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς χώρας μας.

Ἡ Σχολή σας παρατηροῦμεν, ὀδύοντως ἔχει πολλὴν πρωτοτυπίαν.

Ναί, ἀλλ' ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προγράμματος τὰ πρότυπα τῶν Σχολῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου, ὅπου μετὰ τὸν ἄλλον πόλεμον ἀντελήφθησαν ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ριζικὴ ἀλλαγὴ ἐκπαιδευτικῶν συστημάτων, προγραμμάτων καὶ κατευθύνσεων. Ἴσως ἡ ἰδική μας Σχολή ὡς νεωτέρα,

νά ἀποτελῆ τὴν πληρεστέραν μορφήν τῶν παρομοίων Ἰδρυμάτων τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ ἐξελίσσονται ἀναλόγως πρὸς τὰς νέας δημιουργουμένης συνθήκας. Μὴ λησμονῆτε ὅτι ὁ manager, ποῦ διευθύνει τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, εἶναι κυρίως «τύπος» δημιουργηθεὶς κατὰ τὴν περίοδον μεταξύ τῶν δύο πολέμων. Σήμερον, ὁ παραγωγικὸς ἄνθρωπος εἶναι τὸ σύγχρονον κοινωνικόν, καὶ ἐπομένως καὶ τὸ σύγχρονον ἐκπαιδευτικόν ἰδανικόν. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰδανικοῦ τούτου ἔχει ταχθῆ ἡ Σχολή μας.

Καὶ διὰ τὰς μεθόδους διδασκαλίας τί ἔχετε νὰ μᾶς πῆτε ;

Κυρία πάντοτε μέθοδος παραμένει ἡ ἀπὸ ἔδρας διδασκαλία καὶ αἱ φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις. Παραλλήλως χρησιμοποιοῦμεν εἰς εὐρείαν κλίμακα καὶ κατὰ τρόπον συστηματικόν τὰ ἐπιτόπια μαθήματα εἰς τόπους ἐργασίας (ἐργοστάσια καὶ γραφεῖα) καὶ προσπαθοῦμεν νὰ δοκιμάσωμεν τὴν ἐφαρμοζομένην εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρτ καὶ τὸ Κέντρον Καταρτισμοῦ Διοικητικῶν Στελεχῶν τῶν Παρισίων «περιπτωσιακὴν μέθοδον διδασκαλίας» ἡ ὁποία εἶναι πρωτότυπος καὶ παρουσιάζει διὰ τὰς οἰκονομικὰς ἐν γένει Σχολὰς πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἐπίσης παραλλήλως πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῶν Καθηγητῶν τῆς ἡ Σχολῆ χρησιμοποιεῖ μεγάλους παράγοντας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, οἱ ὁποῖοι δίδουν σειρὰν πρακτικῶν μαθημάτων ἐπὶ θεμάτων τοῦ ἐπαγγέλματός των. Οὕτω προσπαθοῦμεν νὰ συνδυάσωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τὴν θεωρίαν μετὰ τὴν πράξιν, διότι ἄνευ τοῦ συνδυασμοῦ αὐτοῦ ἡ θεωρία εἶναι ἄγονος καὶ ἡ πράξις ἄνευ ἐξάρσεως.

Ποταὶ αἱ φιλοδοξίαι τῆς Σχολῆς σας ;

Ἡ Σχολὴ ἔχει συστήσει τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν, τὴν Ἐπιτροπὴν Ἑλληνικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου καὶ ἔχει ἀναλάβει τὴν ἐπιμέρφωσιν τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Οἰκονομικῶν Σωμάτων (Σ. Υ. Π. καὶ Σ. Ε. Μ.), εἶναι δὲ ἐτοιμὴ νὰ συστήσῃ τὸ Ἰνστιτοῦτον Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ τὸ Κέντρον Φοροτεχνικῶν Σπουδῶν. Παραλλήλως ὁργανώνει κατ' ἔτος εἰκοσάδα τουλάχιστον διαλέξεων ἐπὶ τῶν μεγάλων προβλημάτων τοῦ τόπου μας, ἐκδίδει δύο περιοδικὰ—τὰς «Σπουδὰς» καὶ τὰ «Νέα τῆς ΑΣΒΣ»—καὶ σειρὰν πρωτοτύπων καὶ ἐκ μεταφράσεως μελετῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων δεόν νὰ τονίσω μετὰ πολλὴν ὑπερηφάνειαν τὴν μετάφρασιν τῶν διαφόρων Λογιστικῶν Πλάνων.

Ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς τελευτῶν ἐτόνισε τὰ κατωτέρω διὰ τὰ ἰδανικά καὶ τὰς φιλοδοξίας τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Ἡ Σχολὴ μετὰ αὐτοπεποίθησιν βαδίζει εἰς νέους δρόμους. Τὸ διακηρύσσει μετὰ ὑπερηφάνειαν. Ἔχει ἐπίγνωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς. Κατανοεῖ ὅτι εἶναι ἓνα ἰδιότυπον, πρωτοπόρον καὶ ἐλεύθερον πνευ-

ματικὸν κέντρον. Ἡ Σχολὴ ἔχει μίαν φιλοδοξίαν, καὶ ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ διὰ τὴν να πραγματοποιήσῃ τὸ μορφωτικὸν Ἰδανικὸν της. Φιλοδοξεῖ τὴν δημιουργήσῃ ἱκανοὺς ἐπαγγελματίας, διὰ τὴν ἀποβοῦν μέλη τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ τόπου καὶ διὰ τὴν εἶναι εἰς θέσιν τὴν να ζήσουν μετὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν ποὺ μόνον τὰ πραγματικὰ ἐφόδια ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν ζωὴν.

Φιλοδοξεῖ τὴν καταστήσῃ τοὺς πτυχιούχους της ἱκανοὺς τὴν συμβάλουν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διανομῆς, εἰς τὴν αὐξήσῃ τῆς παραγωγικότητος, εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Συνόλου ἀνασυγκρότησιν καὶ προώθησιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, εἰς μίαν ἁρμονικὴν τῶν ἐργαζομένων συμβίωσιν.

Φιλοδοξεῖ τὴν δημιουργήσῃ καλοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐργασθῶν διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, μετὰ πίστιν ὅτι συμφέρον καὶ ὑποχρέωσις τοῦ ἀτόμου εἶναι τὴν να μοχθῇ ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

Φιλοδοξεῖ τὴν δημιουργήσῃ χρησίμους, ἐλευθέρους καὶ ἀξιοπρεπεῖς ἀνθρώπους, μετὰ πίστιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, ἀντιᾶξια τοῦ νέου κόσμου, ποὺ παρεσκεύασεν ἡ θυσία, τὸ μαρτύριον καὶ ὁ ἥρωϊσμός ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων εἰς τὴν μάχην ποὺ ἔδωσαν τὰ Ἕθνη κατὰ τοῦ ὀλοκλήρωσις καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλευθερίας κατὰ τῆς ὀπισθοδρομήσεως καὶ ὑπὲρ τῆς Προόδου.

Τὴν φιλοδοξίαν αὐτὴν ζητοῦμεν τὴν να ἐμπνεύσωμεν εἰς τοὺς σπουδαστάς. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὀλοκλήρον τὸ εἶναι τους δοεῖται ἀπὸ τὰ ἰδανικά αὐτά, τὰ Ἑλληνικά καὶ Ἀνθρωπιστικά.

Γνωρίζουν οἱ σπουδασταὶ μας ὅτι φοιτοῦν μετὰ εἰς μίαν ἀνωτάτην Ἑπαγγελματικὴν Σχολὴν, καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν συγχρόνως ὑφίσταται ἐπεξεργασίαν καὶ ἡ ψυχὴ των καὶ τὸ πνεῦμα των. Γνωρίζουν ὅτι φοιτοῦν εἰς Σχολὴν ἣ ὅποια ἔχει σύμβολον τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀτόμου, ἣ ὅποια φιλοδοξεῖ τὴν να εἶναι διὰ τοὺς σπουδαστάς της διαρκὲς κίνητρον, ποὺ τὴν να τοὺς ἐμπνέη καὶ τὴν να τοὺς φιλοτιμῇ πάντοτε διὰ τὸ καλύτερον..

ΝΕΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΜΑΣ

1. Μία ένδιαφέρουσα εγκύκλιος

Ἡ UNESCO, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν πνευματικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, δι' Ἐγκυκλίου τῆς πρὸς ἅπαντα τὰ σχολεῖα καθορίζει ὅτι ὑπὸ τὸν ὄρον ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις (enseignement supérieur) ἐννοοῦνται τὰ Πανεπιστήμια καὶ ὅλαι ἐκεῖναι αἱ Σχολαὶ αἱ ὁποῖαι δέχονται πρὸς συστηματικὴν ἐκπαίδευσιν μόνον τοὺς ἔχοντας ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἐπίσημος αὕτη λύσις τοῦ προβλήματος διεθνῶς εἶναι ἡ ἀπολύτως ὀρθή. Ἡ κατάταξις ἐνὸς ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος δὲν δύναται νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ τίτλου τὸν ὁποῖον χρησιμοποιεῖ ἄλλ' ἐκ τῆς μιᾶς τῶν ἐκπαιδευτικῶν βαθμίδων (κατωτέρα, μέση, ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις) εἰς ἣν τὸ Ἴδρυμα ἐξ ἀντικειμενικῶν κριτηρίων ἀνήκει. Οὗτοι δὲν ἀναγνωρίζονται ὡς ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις σχολεῖα φέροντα κακῶς τὸν τίτλον «Πανεπιστήμια ἢ Ἀνώταται Σχολαὶ (π.χ. ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτάτη Σχολὴ Ὁδηγῶν Αὐτοκινήτων ἢ Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκιακῆς Οἰκονομίας) καὶ ἀντιθέτως θεωροῦνται «ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν» Ἴδρύματα μὴ κατονομαζόμενα ὡς ἀνώτεροι ἢ ἀνώτατοι Σχολαὶ (π.χ. τὸ Collège de France ἢ ἡ Ecole pratique des Sciences Sociales, τὰ διάφορα Ἀνώτερα Ἰνστιτοῦτα ἢ καὶ πολλὰ ἀμερικανικὰ Κολλέγια).

Ἡ Σχολὴ μας πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἀναπτύξει τὸ θέμα τοῦτο καὶ χαίρει διότι ὑπάρχει πλέον καὶ ἐπίσημος διεθνὴς ἀναγνώρισις τῶν ἀπόψεών της. Καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐκπαίδευσις διαιρεῖται εἰς τρεῖς βαθμίδας: Κατωτέρα - Μέση - Ἀνωτέρα. Πᾶσα ἄλλη ἄποψις δὲν εὐσταθεῖ. Ἀντιθέτως δημιουργεῖ εὐλόγως τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κάτω ἀπὸ ἕνα ἡχηρὸν τίτλον προσπαθεῖται νὰ κρυφθῇ ἡ ἔλλειψις οὐσίας.

2. Νέος Ὄργανισμὸς τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

Δυνάμει τοῦ Ν.Δ. ὑπ' ἀριθ. 3070/54 (Φ.Ε.Κ. 240) ἐνεκρίθη ὁ νέος Ὄργανισμὸς τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

Συμφώνως πρὸς αὐτὸν συνεστήθησαν δύο κλάδοι, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἐτοποθετήθησαν δύο διακεκριμένοι Γενικοὶ Διευθυνταί, οἱ κ.κ. Ἀθανάσιος Τριανταφύλλης καὶ Νικόλαος Πετρόπουλος.

Κατὰ τὸν ἄνω Ὄργανισμὸν (ἄρθρον 23 § 1 καὶ 7) εἰς

τάς θέσεις Α' κατηγορίας διορίζονται οι πτυχιούχοι τών Σχολών 'Ανωτάτης 'Εκπαιδύσεως, μεταξύ τών οποίων περιλαμβάνεται και η ιδική μας Σχολή, άναγνωρισθέντος επίσημως άλλην μίαν φοράν ότι καταρτίζει έπιστημονικώς άρτίως μορφωμένα στελέχη διά τάς οικονομικής φύσεως διοικητικάς ύπηρεσίας.

3. Μετεκπαίδευσις άξιωματικών του Σ.Ε.Μ.

Δυνάμει του Ν. Δ. ύπ' αριθ. 3042/54 (Φ.Ε.Κ. 236) άνετέθη εις την Σχολήν μας η μετεκπαίδευσις τών άξιωματικών του Σώματος 'Εφοδιασμού και Μεταφορών, κατόπιν τής έπιτυχίας τής μετεκπαιδύσεως τών άξιωματικών του Σώματος 'Υλικού Πολέμου (ΣΥΠ).

4. Το Κ.Σ.Ε.

Το Κέντρον Στατιστικής 'Εκπαιδύσεως ήρχισε τά μαθήματά του με όμιλίας του Διευθυντού μας κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, του Διευθυντού Σπουδών κ. Εύ. Μαργαρίτη, του κ. Shapiro, ειδικού άπεσταλμένου του Ο.Η.Ε. διά την όργανωσιν τής 'Ελλην. Στατιστικής 'Υπηρεσίας και Ν. 'Ανάγνου, Καθηγητού του Πανεπιστημίου Χάουαρντ τής Βάσιγκτων.

Το Κ.Σ.Ε. ανέλαβε την στατιστικήν έκπαιδευσιν άνωτέρων ύπαλλήλων τών 'Υπουργείων Συντονισμού, Οικονομικών, Γενικού Λογιστηρίου, 'Εμπορίου, του 'Εμπορικού 'Επιμελητηρίου 'Αθηνών, του Συλλόγου 'Ελλήνων Βιομηχάνων κ.τ.λ., ως και πολλών ιδιωτών.

'Επ' εύκαιρία τής διελεύσεως έντευθεν του διακεκριμένου στατιστολόγου Καθηγητού κ. Liu, ειδικού άπεσταλμένου τής Ούνεσκο, άνεγνωρίσθη ότι το Κ.Σ.Ε. τής Σχολής μας άποτελεί τό μοναδικόν και καρποφόρως λειτουργούν Στατιστικόν Κέντρον εις όλα τά Βαλκάνια και την Μέσην 'Ανατολήν. Ο κ. Liu ύπεσχέθη την άμέριστον συνδρομήν του εις την ένίσχυσιν του Κέντρου εκ μέρους τής Ούνεσκο.

5. Το Κέντρον έπιμορφώσεως τών 'Υπαλλήλων του 'Υπουργείου 'Εμπορίου.

Το 'Υπουργείον 'Εμπορίου έχον ύπ' όψιν τά άποτελέσματα τής κατά τό παρελθόν έτος συντελεσθείσης μορφωτικής έργασίας διέταξε την συνέχισιν ταύτης και κατά τό άρχάμενον 'Ακαδημαϊκόν έτος. Ούτω δυνάμει τής 'Αποφάσεως ύπ' αριθ. 162760/12329/τής 2.12.5 άνετέθη εις την Σχολήν μας η ειδική έπιμόρφωσις 34 ύπαλλήλων του Κλάδου 'Εφοδιασμού, ήτις και ήρχισεν ήδη, καταρτισθέντος ειδικού πρός τουτό προγράμματος.

6. Ὁ τελευταῖος διαγωνισμός.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν προεκήρυξε διαγωνισμὸν διὰ τὴν πρόσληψιν Οἰκονομικῶν Ἀξιωματικῶν.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐν λόγῳ διαγωνισμοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι λίαν χαρακτηριστικὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν πτυχιούχων :

Σχολαὶ	Σύνολον συμχόντων	Τελικῶς ἐπιτυχόντες	Ἀποτυχόντες
Νομικῆς	3 5%	1 33%	2 66%
Α.Σ.Ο.Ε.	14 23%	3 24,4%	11 75,6%
Πάντειος	33 54%	7 21,3%	26 78,7%
Α.Σ.Β.Σ.	11 18%	5 45,4%	6 54,6%
Σύνολον	61 100	16	45

Ἐκ τῶν ὑποψηφίων πτυχιούχων τῆς Σχολῆς μας ἐπέτυχον καὶ ἀπεδέχθησαν τὸν διορισμὸν τῶν οἱ κάτωθι :

- 1) Ρηγόπουλος Μπέης
- 2) Ζουμπούλης Χρ.
- 3) Σακαντάνης Σταμ.
- 4) Τζωρτζάκης Γεώργ.

Ὁ κ. Μ. Ρηγόπουλος ἦλθεν πρῶτος ἐξ ὄλων τῶν ὑποψηφίων ὀνομασθεὶς ἀρχηγὸς τῆς τάξεως.

7. Ὑπότροφοι πτυχιούχοι μας.

Ἐξελέγησαν ὡς ὑπότροφοι δι' εὐρυτέρας ἐν Γαλλίᾳ εἰδικὰς σπουδὰς παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς μας Νικόλαος Δελάκις καὶ Ἀθηνᾶ Ρούσα. Ἐκ τούτων ὁ πρῶτος ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῶν Ἐργοστασίων, ἡ δὲ δευτέρα μὲ τὴν ὀργάνωσιν Τουριστικῶν Ἐπιχειρήσεων.

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν τονίζομεν ὅτι οἱ πτυχιούχοι μας ἐνεποίησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Περιπτέρου τῆς Πανεπιστημιακῆς Πόλεως τῶν Παρισίων κ. Φουντουκίδην, ὡς καὶ εἰς τὴν Πρεσβείαν μας, ἔτυχον δὲ πραγματικὰ λαμπρὰς ὑποδοχῆς παρὰ τῶν καθηγητῶν κ. Friedmann καὶ Danty - Lafrance, οἱ ὁποῖοι ἐνθουσιάζονται μετὰ συγκινήσεως τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν παρασχεθεῖσαν εἰς αὐτοὺς φιλοξενίαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς μας.

7. "Ετεροι σπουδασταί μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν

· Ἐλάβομεν μὲ πολλὴν χαρὰν τὴν διατριβὴν τοῦ παλαιοῦ σπουδαστοῦ μας Ἰωάννου Παγίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Étude du problème des transports au Ruanda - Urundi» τοῦ Κογκό ὑποβληθεῖσαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λιέγης καὶ ἐγκριθεῖσα μετὰ πολλῶν ἐπαίνων. Περί τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ἐργασίας θὰ δημοσιευθῇ κριτικὴ εἰς τὸ «Βιβλιοκριτικὸν Δελτίον» τῶν «Σπουδῶν».

Ἐτερος σπουδαστὴς μας ὁ κ. Σωτήριος Μπούκης ἐνεγράφη εἰς τὸ Γ' ἔτος σπουδῶν τῆς Σχολῆς Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Κάνσας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, γράφει δὲ μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης πόσον ἐπωφελῆς δι' αὐτὸν ὑπῆρξεν ἡ φοιτησίς του εἰς τὴν Σχολήν.

8. Αἱ ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς μας.

Ἡ Σχολὴ μας συνεχίζουσα τὴν ἐπιστημονικὴν τῆς προσπάθειαν ἐδημοσίευσεν εἰς τόμον 200 σελίδων τὸ Α' Δεκαήμερον τῶν «Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς» μὲ τὰς ὀμίλιας τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Στ. Στεφανοπούλου, τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωστοπούλου, τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς κ.κ. Ἀγαλλοπούλου, Σ. Ἀγαπητίδη καὶ Σ. Παπαϊωάννου, τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας κ. κ. Α. Τριανταφύλλου, Α. Σαμαράκη, Ε. Φλώκου, Δ. Ἀρεταίου, Ν. Θεοδώρου καὶ Α. Τασσοπούλου, ὡς καὶ τῶν ἐμπειρογνομόνων τοῦ Δ.Γ.Ε. κ. κ. Α. Παπαϊωάννου καὶ Ι. Παλαιολόγου. Ἡ τιμὴ ὠρίσθη εἰς δρχ. 50.

Ἐπίσης ἡ Σχολὴ ἔχει ὑπὸ ἐκτύπωσιν εἰς ἰδιαιτέρον τόμον τὸ «Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον» μὲ εἰσαγωγὴν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Α. Brunet καὶ μὲ πρόλογον τοῦ Διευθυντοῦ μας κ. Ι. Παπαϊωάννου. Ἡ μετάφρασις ἐφιλοτεχνήθη δωρεάν ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Βασιλείου, τ. Τμηματάρχου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ συνεργάτου τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Ἡ ἐκδοσίς τοῦ «Γαλλικοῦ Λογιστικοῦ Πλάνου» ἀναμένεται μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ λογιστικοῦ κόσμου.

Ἀμφότεραι αἱ ἐκδόσεις αὗται ἀποδεικνύουν τὴν πολῦτιμον συμβολὴν τῆς Σχολῆς εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Χώρας καὶ ἀποτελοῦν «τίτλον τιμῆς» δι' αὐτήν.

9. Διαλέξεις ξένων ἐπιστημόνων.

Ἡ UNESCO εἰδοποίησε τὴν Σχολήν μας ὅτι ὁ Καθηγητὴς κ. J. Haessaert, τ. Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γάνδης, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς Ἀθήνας ἀφίξεώς του κατ' Ἀπρίλιον θὰ δώσῃ σειρὰν διαλέξεων ἐπὶ κοινωνιολογικῶν θεμάτων.

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΜΑΣ

Ἀπό τὴν Ἰταλίαν

Ἡ εὐρωπαϊκοῦ κύρους ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας «L'informazione Industriale», ὄργανον τῆς «Ἐνώσεως τῶν Βιομηχάνων», ἐξήτησε παρὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. Κλαυδίου Μπανταλούκα πληροφορίας περὶ τῆς Σχολῆς μας. Ὁ κ. Μπανταλούκας ἐνηρεστήθη γὰρ δώσῃ πρὸς δημοσίευσιν διαφωτιστικὸν λεπτομερὲς ἄρθρον περὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς, τὸ ὁποῖον ἐκίνησε τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐκ-

παιδευτικῶν κύκλων τῆς Ἰταλίας. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον τῆς 2ας Ἰουνίου 1954.

Τὰ ποικίλα σύνθετα προβλήματα τῆς συγχρόνου οἰκονομίας ἐπέβαλλον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν εἰδικευμένων ἀνωτάτων σχολῶν, θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς μορφώσεως, εἰς πλείστας τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἠσθάνθησαν σὺν τῷ χρόνῳ καὶ αἱ ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένοι χώροι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγεται καὶ ἡ Ἑλλάς.

Οὕτω, ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐντεῦθεν, παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν χώραν ταύτην βαθμιαία ἀνάπτυξις τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν καὶ σύστασις, μετ' ἐπιτυχοῦς λειτουργίας, ἀρκετῶν σχετικῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτηρίων, τόσοσιν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὅσον καὶ αὐτοτελῶν ἐν Ἀθήναις.

Ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν αὐτοτελῶν αὐτῶν πανεπιστημιακῶν σχολῶν, περιλαμβάνεται καὶ ἡ νεωτέρα ἐξ αὐτῶν «Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

Ἡ Σχολὴ καλύπτει πλήρως τὴν ἀνάγκην τῆς εἰδικῆς διαπαιδαγωγίσεως νέων ἀποφοίτων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ συνδυάζουν ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν καὶ πρακτικὴν κατάρτισιν, διὰ νὰ καταστοῦν τὰ κατάλληλα διοικητικὰ στελέχη τῆς δημοσίας καὶ τῆς

ιδιωτικής οικονομίας της χώρας, δι' ἃ καὶ διὰ προσφάτου νομοθεσίας (Νόμοι 800)1948, 1605)1950 καὶ 1622)1953, ὡς καὶ Νομοθετικά Διατάγματα 2324, 2325, 2516 καὶ 2585)1953), οἱ ἀπόφοιτοὶ αὐτῆς, ὡς καὶ οἱ ἀπόφοιτοὶ παρεμφερῶν ἀνωτάτων σχολῶν, δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ προάγωνται εἰς πλείστας οἰκονομικὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς θέσεις καὶ νὰ ἐξελλίσσωνται μέχρι τῶν ἀνωτάτων βαθμίδων τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας.

Καθ' ἕκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰσάγονται εἰς τὴν Σχολὴν περὶ τοὺς 300 σπουδαστὰς, κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων διεξαγομένων μεταξὺ κατόχων ἀπολυτηρίου μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ἡ διδασκαλία διεξάγεται κατὰ κανόνα τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, διὰ νὰ παρέχεται ἡ δυνατότης φοιτήσεως πολλῶν νέων ἐργαζομένων. Ἡ φοίτησις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ διαρκεῖ ἐπὶ τρία ἀκαδημαϊκὰ ἔτη.

Τὰ ἀπὸ ἔδρας μαθήματα κατανέμονται εἰς πέντε διαφόρους κύκλους, ἥτοι εἰς μαθήματα οἰκονομικά, ἐμπορικά, ἀνθρωπίνου παράγοντος, τεχνικά καὶ νομικά. Παραλλήλως πρὸς αὐτὰ ὑφίστανται καὶ ἐπιχειρηματικὰ μαθήματα, εἰς ἃ ἀνήκουν αἱ κυριώτεραι ξένοι γλώσσαι, ὡς καὶ προαιρετικά, εἰς ἃ ἀνήκουν ἡ στενογραφία, ἡ δακτυλογραφία καὶ ἡ σωματικὴ ἀγωγή.

Ὁ κύκλος τῶν οἰκονομικῶν μαθημάτων ἀπορροφᾷ τὰ 28,970)ο τοῦ συνόλου τῶν ὥρῶν διδασκαλίας καὶ περιλαμβάνει οἰκονομικὴν θεωρίαν, ἱστορίαν, πολιτικὴν, γεωγραφίαν, στατιστικὴν καὶ δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν οἰκονομικὴν. Ὁ κύκλος τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων ἀπορροφᾷ τὰ 26,310)ο τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ ἐμπορίου, τὴν λογιστικὴν, τὴν ἐλεγκτικὴν καὶ τὰ γενικὰ καὶ οἰκονομικὰ μαθηματικά. Ὁ τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος κύκλος μαθημάτων ἀπορροφᾷ τὰ 16,830)ο τῶν ὥρῶν καὶ περιλαμβάνει τὴν ἐν γένει ὀργανωτικὴν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τὴν ψυχοτεχνικὴν, τὴν βιομηχανικὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν. Ὁ κύκλος τῶν τεχνικῶν μαθημάτων ἀπορροφᾷ τὰ 14,730)ο τῶν ὥρῶν διδασκαλίας καὶ ἀναφέρεται εἰς μαθήματα ἀποβλέποντα ἁπλῶς εἰς τὴν ἐνημέρωσιν καὶ τὸν προσανατολισμὸν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ δὴ τῶν βιομηχανιῶν, ἥτοι φυσικὴν, χημείαν, ἐμπορευματολογίαν, μηχανογνώσιν καὶ ἠλεκτροτεχνίαν, μαθήματα συντελοῦντα εἰς τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν στελεχῶν. Διὰ τὸν κύκλον, τέλος, τῶν νομικῶν μαθημάτων διατίθενται τὰ 13,160)ο τοῦ συνόλου τῶν ὥρῶν διδασκαλίας, εἰς ὃν περιλαμβάνονται τὸ δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν δίκαιον, μὲ ἰδιαιτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορικοῦ, βιομηχανικοῦ καὶ μεταλλευτικοῦ δικαίου. Διὰ τῶν μαθημάτων τούτων ἐπιδιώκεται νὰ δοθῇ γενικὴ εἰκὼν τῆς συγκροτήσεως τῆς πολιτείας καὶ νὰ παρασχεθοῦν γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἰσχύοντος εἰς τὰς συναλλαγὰς δικαίου.

Ἐκτός τῶν ἀπὸ ἔδρας μαθημάτων, παραδίδονται ἐλεύθερα εἰδικά μαθήματα, ἐκτός προγράμματος, παρὰ εἰδικευμένων ἐκτός τῆς Σχολῆς ἐπιστημόνων, συνάμα δὲ δίδονται διαλέξεις, καθ' ἕκαστον ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, ἀπὸ ἐξεχούσας προσωπικότητας τῆς ἐπιστήμης, τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

Λόγῳ τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς, ἡ διδασκαλία ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς τόπους τῆς ἐργασίας, ἦτοι εἰς ἐργοστάσια, καταστήματα, ὀργανισμοὺς, γραφεῖα κλπ., ἔνθα ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος γίνονται ἐπιτόπια μαθήματα, τῇ συνεργασίᾳ τῶν εἰδικῶν τῆς πράξεως.

Ἐπίσης, οἱ σπουδασταὶ ἀσκοῦνται τακτικῶς, διὰ φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀπὸ ἔδρας διδασκομένων, ἕκαστος δὲ καθηγητῆς δέχεται, καθ' ὠρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας, εἰς ἀκρόασιν τοὺς σπουδαστὰς οἵτινες ἐπιθυμοῦν διασαφήσεις ἢ κατευθύνσεις χειρισμοῦ θεμάτων.

Πέραν τούτων, διὰ νὰ ἀποκτήσουν οἱ σπουδασταὶ ὅλων τῶν ἐτῶν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν σύνταξιν μιᾶς ἢ δύο μελετῶν, ἐπὶ θεμάτων ἐκ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκομένης ὕλης καὶ ἴδια οἰκονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν. Οἱ δὲ τριτοετεῖς δέον νὰ συντάξουν καὶ μίαν τουλάχιστον ἔκδασιν σχετικὴν πρὸς ἓνα τῶν ἐπισκεφθέντων τόπων ἐργασίας. Ἡ ἐπίβλεψις τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὸ παρὰ τῇ Σχολῇ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν. Τοῦτο ἐπίσης ἐξετάζει τελικῶς καὶ βαθμολογεῖ τὰς ἐν λόγῳ ἐργασίας, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἁρμοδίων καθηγητῶν. Ἐνίοτε, αἱ καλῦτεραι ἐξ αὐτῶν βραβεύονται καὶ διὰ χρηματικῶν ἐπάθλων.

Τὸ ὡς ἄνω Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν συ- νεστήθη τῷ 1947. Τοῦτο ἀρχικῶς περιορίζετο εἰς τὸ προαναφερθὲν ἔργον, τὴν διαφύλαξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν σπουδαστῶν καὶ τῶν πτυχιῶν διατριβῶν, τὴν κατάρτισιν βιβλιοθήκης καὶ τὴν δημοσίευσιν ἐκλαϊκευτικῶν μεταφράσεων ἴδια ὀργανωτικοῦ περιεχομένου. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως ἠῤῥησε τὴν δρᾶσίν του. Οὕτω ἤρχισε νὰ πραγματοποιῇ ἐπιστημονικὰς συζητήσεις μετὰ τῶν σπουδαστῶν, ὑπὸ μορφήν σεμιναρίου, ἐπὶ ὀργανωτικῶν θεμάτων καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν παρακολουθούντων πρὸς ἐπίλυσιν προβλημάτων ὀργανωτικῆς φύσεως, εἰς τὴν συλλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν ὕλικου καταλλήλου διὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ὀργανωτικῆς, πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος. Τῇ αἰτήσῃ ἐπίσης διαφόρων ἐπιχειρήσεων, μελετᾷ γενικὰ καὶ εἰδικὰ ὀργανωτικὰ αὐτῶν θέματα. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρελθόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, τὸ Γραφεῖον τοῦτο ἀπέκτησε καὶ μόνιμον ἐπιστημονικὸν προσωπικόν, καὶ συγχρόνως ἐπλαισιώθη ἀπὸ ἐπιτελεῖον διακεκριμένων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συνεργατῶν. Ἐπέτυχεν ὡσαύτως νὰ ἔχη ἤδη τὴν πληρεστέραν ἐν Ἑλλάδι συλλογὴν ὀργανωτικῶν συγγραμ-

μάτων και περιοδικῶν τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ τῆς ἡμεδαπῆς καὶ τὴν στενήν αὐτοῦ συνεργασίαν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας. Ἡ τοιαύτη δρᾶσις τοῦ ἐκδηλοῦται καὶ διὰ τῶν βιβλιογραφιῶν καὶ μεταφράσεων ἐπὶ οἰκονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν θεμάτων, ὡς καὶ διὰ τῆς ἐκδόσεως πολυγραφημένων ἢ λιθογραφημένων παραδόσεων πολλῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

Τέλος, παρὰ τῇ Σχολῇ ταύτῃ ἰδρῦθη, κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1952-53, τμῆμα εἰδικεύσεως, τιτλοφορούμενον «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως». Τὸ κέντρον τοῦτο συνεστήθη διὰ νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς καὶ ἐν Ἑλλάδι καταρτίσεως πτυχιούχων ἀνωτάτων σχολῶν, διὰ νὰ καταστοῦν ἰδίως στελέχη τῶν δημοσίων στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν. Προηγουμένως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μορφωθῇ τις ἐν Ἑλλάδι στατιστικῶς, ἐλλείψει καταλλήλου Σχολῆς καὶ ἐπαρκῶν ἐδρῶν εἰς τὰς λοιπὰς ἀνωτάτας Σχολὰς. Εἰς τὸ κέντρον τοῦτο διδάσκουν ἐξέχοντες εἰδικοί καθηγηταὶ καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἀποφοιτοῦντες λαμβάνουν, ἀντὶ πτυχίου, πιστοποιητικὸν εὐδοκίμου φοιτήσεως.

Ἡ ἀναντίρρητος ἐπιτυχία τοῦ Κέντρου τούτου καὶ ἡ σοβαρὰ ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν προσέφερον εἰς τὴν χώραν, παρωδοῦν τὴν διοίκησιν τῆς Σχολῆς ὅπως ἐν καιρῷ συστήσῃ καὶ ἄλλα κέντρα ἐκπαιδεύσεως, πρὸς εἰδίκευσιν ἐ.π. εἰς τὸν τουρισμὸν, τὴν ὀργανώσιν, τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν, τὴν λογιστικὴν, τὴν φοροτεχνικὴν κλπ.

Ἦδη μάλιστα, τὸν παρελθόντα Μάρτιον, προέβη εἰς τὴν σύστασιν τοῦ «Κέντρου Τουριστικῶν Σπουδῶν», ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ, καὶ τῆς «Ἐπιτροπῆς Λογιστικοῦ Σχεδίου», ἣτις συνεργάζεται μὲ τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα καὶ Ὁργανώσεις. Τέλος, ὠργάνωσε τὸν Ἰούνιον ἐ.ἔ. «Δεκαήμερον Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς», ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, καθ' ὃ Ἕλληνες ἐμπειρογνώμονες καὶ ὑπότροφοι τοῦ Γραφείου τούτου ἐπραγματεύθησαν σχετικὰ θέματα.

Τὰ περιορισμένα ὄρια τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐπιτρέπουν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος. Ἐλπίζομεν, ἐν τούτοις, ὅτι ἐδώσαμεν σαφῆ εἰκόνα τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς νεωτάτης ταύτης ἐν Ἑλλάδι σχολῆς, ἣτις, λόγῳ τῆς ἐπιτυχίας της, καθημερινῶς καὶ περισσότερο ἀναγνωρίζεται καὶ τὸ κύρος αὐτῆς αὐξάνει, ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κύπρον

Τὸ Βασιλικὸν Γενικὸν Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἐν Λευκωσίᾳ, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Σχολὴν μας δημοσίευμα τοῦ διακεκριμένου Κα-

θηγητοῦ κ. Φρ. Βράχα, περὶ τῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τῆς Σχολῆς μας.

Ὁ κ. Βράχας γράφει εἰς τὸ ἄρθρον του μετὸν τίτλον: «Πνεῦμα καὶ Ζωή».

Τὸ ἐπάγγελμα εἶναι κληρὸς ζωῆς, συνήθιζε νὰ μᾶς λέγη πανεπιστημιακὸς δάσκαλος. Καί, πράγματι, ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀτόμου εἶναι ἀναπόσπαστα συνδεδεμένη μετὰ τὴν ἀνάγκη μιᾶς κάποιας εἰδικῆς ἐργασίας, πὺν νὰ ἐξασφαλίζῃ στὸ ἴδιο τὴν ἐπιβίωσιν καὶ νὰ ὑπηρετῇ μετὰ κάποιον τρόπο, τὸ κοινωνικὸ καὶ ἔθνικὸ σύνολο.

Μίλησα γιὰ εἰδικὴ ἐργασία—γιατί, ὅπως ὅλα τὰ πράγματα στὸν κόσμον, ἔτσι καὶ ἡ ἐργασία δὲν μπορεῖ νὰ στέκη στὸ κενό. Παντοῦ χρειάζονται θεμέλια—προϋποθέσεις. Καὶ στὴν προκειμένη περίπτωσιν φυσικὲς προϋποθέσεις εἶναι οἱ κλίσεις καὶ οἱ ἰκανότητες τῶν ἀνθρώπων, καὶ οἱ παραγωγικὲς καὶ οἱ ἐν γένει οικονομικὲς συνθήκες ἑνὸς τόπου.

Εἰδικὴ ἐργασία, ὅμως, εἶναι αὐτὸ πὺν καλοῦμεν ἐπάγγελμα. Καὶ εἶναι φανερόν ὅτι οἱ πολίταιες πὺν ἐνδιαφέρονται οὐσιαστικὰ γιὰ τὸ λαὸν τους καὶ τὴν εὐτυχία τῆς χώρας τους δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ρυθμίζουσι ἔτσι τὴν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικὴν τους, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνονται στὶς ἀνάγκας ἐπ'ἀνδρωσῆς τῶν προσπαθειῶν γιὰ ἐπαύξηση τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου μετὰ ἀνθρώπους πὺν νάχουσι ζῆλον καὶ κατάρτιση. Οἱ ἐπαγγελματικὲς σχολὲς ἀποτελοῦσι σήμερον ἰδιαίτερον καὶ ἐντονον χαρακτηριστικὸν ὄλων τῶν ζωντανῶν καὶ πολιτισμένων χωρῶν τοῦ κόσμου.

Ἀνάμεσα στὶς χώρας αὐτὲς συγκαταλέγεται ἀσφαλῶς καὶ ἡ Ἑλλάδα—μετὰ προοπτικὴν μεγάλων προωθήσεων σὲ κάθε τομεᾶ τῆς ζωῆς τῆς (γεωργικὸν, μεταλλευτικὸν, βιομηχανικὸν, ἐμπορικὸν, ναυτιλιακὸν, πνευματικὸν, κάλλιτεχνικὸν). Ἐπρεπε νὰ εἶχε παρακολουθήσει κανεὶς τὴν τελευταία ὁμιλία τοῦ κ. Ἀγαπητίδη στὸν «Πνευματικὸν Ὀμιλον» γιὰ νὰ μποροῦσε νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν ζωντάνια καὶ τὴν γονιμότητα πὺν κρύβει μέσα τῆς αὐτῆς ἡ Ἑλλάδα. Θὰ ἐπεΐθετο τότε ὅτι ἡ Ἑλλάδα βρίσκεται στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν δημιουργικῶν χωρῶν—μετὰ ὅλα τὰ βάρη καὶ τὶς ἀναποδιὲς τῆς.

Συνεπῶς, ἡ Ἑλλάδα ἔχει καὶ τὰ ἐκπαιδευτήριά της τὰ ἐπαγγελματικὰ, πὺν, μάλιστα δὲν ἀποβλέπουσι μονάχα στὴ μηχανικὴν ἐξάσκηση ἀπλῶς, μὰ πὺν προσπαθοῦσι νὰ στηρίξουσι τὴν ἀναγκαία κατάρτιση ἀπάνω σὲ βαθιὰ ἀνθρωπιστικὴν παιδείαν καὶ ἔθνικὴν ἀγωγὴν. Ἀπόδειξις ἡ ἐργασία τοῦ Πολυτεχνεῖου μας, τῶν γεωργικῶν σχολῶν μας, τῶν ἐμπορικῶν σχολῶν, τῶν σχολῶν μηχανικῆς κ.λ.π.

Ὁ λόγος, ὅμως, σήμερον εἶναι γιὰ ἕνα ἄλλο ἐξαιρετικὸν ἐκπαιδευτήριον, πὺν ἴσως οἱ πολλοί, ἐδῶ στὴν Κύπρον τουλάχιστον, νὰ ἀγνοοῦσι. Ἐννοῶ τὴν «Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

Ἀπὸ ἓνα βοηθητικώτατον «Ὁδηγὸν Σπουδῶν» τοῦ ὡς ἄνω ἰδρύματος, πού ἀποτελεῖ λαμπρότατον καθρέπτην τῆς θαυμασίας ἐργασίας πού ἐπιτελεῖται σ' αὐτό, πληροφοροῦμαι πὼς ἰδρύθηκε τὸ 1938 ἀπὸ τὸν «Σύνδεσμον Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν» καὶ τὸν «Σύνδεσμον τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν». Τὸ 1945, μὲ ἰδιαίτερον Β. Διάταγμα, ἡ Σχολὴ ἀναγνωρίστηκε ἐπίσημα μὲ βασικὴ ἐπιδίωξη τὴν «συστηματικὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν μόρφωσιν διοικητικῶν στελεχῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν συναφῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν». Μὲ ἄλλο Β.Δ., τοῦ 1947, ὁλοκληρώθηκε ἡ σημερινή της συγκρότηση καὶ καθορίστηκε τριετὴς κύκλος σπουδῶν μὲ μαθήματα «συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς πείρας». Μὲ νέο Β.Δ. τοῦ 1948, ἔπαιρνε τὴν ἔγκριση τοῦ ὅλου συστήματος τοῦ Ὁργανισμοῦ πού τὴν διοικεῖ. Τὰ διάφορα μαθήματα (Οἰκονομικά, Ἐμπορικά, Νομικά, Ἀνθρωπίνου Παράγοντος—δηλαδὴ σχετικὰ μὲ τὴν ὁργάνωση ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργοστασίων, μὲ τὴν κοινωνικὴ πολιτικὴ καὶ τὸ ἐργατικὸ δίκαιο, μὲ τὴν ψυχολογία τῆς ἐργασίας καὶ τὴ βιομηχανικὴ ὑγιεινὴ—Τεχνικά, Ἐπικουρικά κ.λ.π.), διδάσκουν ἐκλεκτοὶ ἐπιστήμονες κύρους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ κ. Σ. Ἀγαπητίδης. Ἀλλὰ ἡ ὅλη δραστηριότης τῆς Σχολῆς εἶναι πολὺ εὐρύτερη τῆς συνήθους σχολικῆς ἐργασίας. Ἴδου μερικὰ στοιχεῖα πού ἀντικατοπτρίζουν τὴ δραστηριότητα αὐτὴ παρμένα ἀπὸ τὸν «Ὁδηγόν» πού ἀνάφερα πρὸ πάντων:

«Ἡ Α.Σ.Β.Σ. παρασκευάζει διοικητικὰ καὶ διαχειριστικὰ στελέχη διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν, μὲ ἱκανότητας. Παρέχει ἄρτιαν οἰκονομικοδιοικητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν προσήκουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν... Φιλοδοξεῖ νὰ ἐφοδιάζη τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς χώρας μὲ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένους ἐπαγγελματίας, καλοὺς Ἕλληνας, χρησίμους ἀνθρώπους μὲ ἦθος καὶ ἰδανικά... Παρὰ τὴν Σχολὴν—καὶ ὡς ἰδρύματα αὐτῆς—λειτουργοῦν Γραφεῖα Ἐρεῦνης καὶ Κέντρα Ἐπιμορφώσεως μὲ ἰδιαίτερον σκοπὸν εἰδικῆς καταρτίσεως νέων ἢ ὑπαλλήλων ἀντιλαμβανομένων τὴν ἀνάγκην ἐξειδικεύσεως εἰς τὰ θέματα τοῦ κύκλου ἐργασίας ἢ δραστηριότητός των... Παραλείπω τὰ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ περιοδικῶν ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς καὶ ἄλλα συναφῆ (διαλέξεις κλπ.).

Δὲν λέω β'βαία πὼς πέτυχα ὁλοκληρωμένη εἰκόνα τοῦ ἔργου της. Ὅμως, νομίζω πὼς μ' αὐτὰ τὰ ἐλάχιστα στοιχεῖα ὁ καθεὶς μπορεῖ νὰ ἀντιληφθῇ τὸ ἔργον πού ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἐπιτελεῖ. Ἄλλωστε, σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ σημειώματος ἦταν νὰ θίξῃ τὸ θέμα τῆς σημασίας τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως καὶ τὸ σχετικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ νὰ ὑπολογίσῃ πιά

σὲ θετικά δεδομένα, στήν πράγματι, μεγαλειώδη προσπάθειά της γιὰ πρόοδο.

Ἄπό τήν «Ἐλευθερίαν» Ἀθηνῶν

Ὁ ἐκλεκτός διανοούμενος καί συγγραφεὺς κ. Δ. Ρώμας, γράφει τὰ κατωτέρω εἰς τὴν ἑγκριτοῦν καθημερινὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «Ἐλευθερία», σχετικῶς μὲ τὴν προσπάθειαν τοῦ «Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν».

Τρώγοντας ἔρχεται ἡ ὄρεξη καὶ τὸ ἓνα χελιδόνι ἂν δὲν φέρνει τὴν ἄνοιξη κουβαλάει πάντως μαζί του κάμποσους συντρόφους του.

Ἔτσι τὴν ἴδια σχεδὸν ἡμέρα πού ἔλαβα τὸ θαυμάσιο λεύκωμα τῆς Κύπρου, γιὰ τὸ ὁποῖο σὰς μίλησα χθές, ἔφθασε σὸ γράφετό μου κι' ἓνα μικρὸ φυλλάδιο πού μοῦ προξένησε μεγάλη εὐχαρίστηση. Ὁ λόγος εἶναι ἀπλός: Τὸ προπαγανδιστικὸ λεύκωμα τοῦ Ὑπουργείου Τύπου μπορεῖ βέβαια ἐκτός ἀπὸ τὴν ἐθνικιστικὴ νὰ ἔχη καὶ μιὰ τουριστικὴ ἀπήχηση πού θὰ χρωστιέται στήν ἀνεπίληπτη ὁμορφιά του. Τὸ φυλλαδιάκι ὅμως γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ σὰς μιλήσω σήμερα περιέχει μιὰ θετικὴ προσφορά στήν «Βιομηχανία τῶν Ξένων», πού εἶναι ἡ μόνη σχεδὸν μελλοντικὴ πηγὴ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος πού μᾶς ἀπόμεινε τώρα πού ὁ «μαῦρος χρυσός», ἡ σταφίδα, ἔγινε... καπνός καὶ ὁ καπνός... σταφιδιάζει χρονιῆς ὀλόκληρες στὶς ἀποθῆκες μας.

Τὸ σύντομο αὐτὸ φυλλάδιο τὸ κυκλοφόρησε τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Σπουδῶν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. (Μὲ συγχωρεῖτε γιὰ τὴν κακόχη ἐπανάληψη, ἀλλὰ δὲν φταίω-γιὰ λόγους καλλιέπειας τὸ Κέντρον θὰ ἔπρεπε νὰ ὀνομάζεται «Μελετῶν» καὶ τότε ἡ φράση μου θὰ χτυποῦσε καλύτερα σὸ αὐτί). Στὶς ὀκτώ λοιπὸν σελιδούλες τῆς παραπάνω μπροσοῦρας περιέχονται δυὸ Ὑποδειγματικὰ Διαγράμματα μελετῶν α) μιᾶς κοινότητος, β) μιᾶς Τουριστικῆς περιοχῆς. Δυστυχῶς ὁ χώρος δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ σὰς τὰ μεταφέρω ὀλόκληρο, μπορεῖτε ὅμως, ὅπως διαβάζω στήν πρώτη σελίδα, νὰ τὰ ζητήσετε ἀπὸ τὸ Κ.Τ.Σ., Ἀκαδημίας 84.

Σὰς βεβαιῶ ὅτι ἀξίζει ὁ κόπος. Τὸ εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα πού προηγεῖται μᾶς πληροφορεῖ ὅτι «τὸ Κ.Τ.Σ. τῆς Α.Σ.Β.Σ. συνέταξε τὰ κατωτέρω ὑποδειγματικὰ διαγράμματα διὰ τὴν κατάρτισιν μελετῶν σχετιζομένων εἴτε μὲ τὴν ἐξέτασιν μιᾶς Κοινότητος ἢ Δήμου γενικῶς εἴτε μὲ τὴν εἰδικωτέραν τουριστικὴν ἔρευναν μιᾶς περιοχῆς (...) μὲ

σκοπόν ν' αποτελέσουν τὸ ἀρχεῖον διὰ τὴν Σύνταξιν τῆς τουριστικῆς καὶ γενικωτέρας Γεωγραφίας τοῦ τόπου μας βάσει λεπτομερῶν στοιχείων ἐπὶ τόπου συλλεγέντων καὶ ἐλεγχθέντων». Γιὰ τὶς καλύτερες σχετικὲς ἐργασίες προβλέπονται βραβεῖα καὶ δημοσίευση σὲ εἰδικὸ τεύχος.

Γιὰ νὰ πάρετε μιὰν ἰδέα περὶ τίνος πρόκειται θὰ σᾶς ἀναφέρω τὸν σκελετὸ τοῦ διαγράμματος τῆς Τουριστικῆς ἐξετάσεως μιᾶς περιοχῆς. Παραλείπω τὸ καθ' αὐτὸ ἐρωτηματολόγιο πού εἶναι καὶ τὸ διαφωτιστικώτερο μέρος τῆς ὅλης ἐργασίας καὶ ἀρκοῦμαι ἀναγκαστικὰ στὰ κύρια κεφάλαια : 1ον Ὄνομα τόπου. 2ον Φυσικὴ περιγραφή. 3ον Κατασκευαί. 4ον Ἀντικειμενικαὶ κατασκευαί καὶ μέσα ἐξυπηρετοῦντα τὸν τουρισμόν. 5ον Προσπέλασις. 6ον Προϊόντα τοῦ τόπου. 7ον Οἱ ἄνθρωποι. 8ον Διαφήμισις καὶ γνωστοποίησις τῶν ὡς ἄνω τουριστικῶν δεδομένων. 9ον Ὑποδείξατε : α) Τί φρονεῖτε ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ πρὸς ἐπίτευξιν βελτιώσεως, συμπληρώσεως, παύσεως ἀτόπων καὶ ἐν γένει διὰ τὴν μᾶλλον ἐπιτυχῆ ἐκμετάλλευσιν τοῦ τόπου ; β) Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων ὑφισταμένων δεδομένων τοῦ τόπου, τί θὰ μπορούσε νὰ κάνῃ ἕνας ἐξυπνος ἐπιχειρηματίας ; Γιὰ νὰ καταλάβετε τώρα μὲ πόση προσοχὴ εἶναι διατυπωμένο τὸ ἐρωτηματολόγιο κάθε κεφαλαίου, διαλέγω στὴν τύχη ἕνα καὶ τὸ ἀντιγράφω : «Οἱ ἄνθρωποι : Ὑφίστανται ἀκόμη τοπικὰ ἔθιμα ; Ποιά ; Τελοῦνται τοπικὰ ἔορτα, πανηγύρεις. Ποῖαι ; Πότε ; Ποῦ τελοῦνται αὐταί ; Εἶναι ἀνεπτυγμένον τὸ αἶσθημα τῆς φιλοξενίας ; Ὑπάρχουν ξενόγλωσσα ἄτομα ; Ποιὸς ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπτύξεως τῆς τουριστικῆς συνειδήσεως (δηλ. τῆς ἀντιλήψεως ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τουρισμοῦ ἐπιφέρει ἀγαθὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ;) Λειτουργοῦν τοπικαὶ τουριστικαὶ ὀργανώσεις ; Ποῖον τὸ ἔργον αὐτῶν ; Ὑπάρχει τοπικὴ τουριστικὴ Ἀστυνομία ; Ὑπάρχουν ὀργανώσεις ἐκδρομικαὶ ἐξωραϊστικαί ; Τουριστικὰ Γραφεῖα : Πνευματικαὶ ὀργανώσεις (φιλολογικοί, καλλιτεχνικοί, Σύλλογοι, φιλαρμονικὴ) ; Ὑπάρχουν ξεναγοί ; Ποίας γλώσσας γνωρίζουν ; Ὑπάρχει ἱατρός, ὀδοντίατρος καὶ ποιά ἄλλα μέσα πρώτων βοηθειῶν ; Ποία ἡ κατάστασις ἀπὸ πλευρᾶς τουριστικῆς διευθετήσεως τοῦ τόπου ; (καθαριότης, κηποι ἀλύσουλια κλπ.). Καταβάλλονται σχετικαὶ προσπάθειαι καὶ ὑπὸ ποιῶν ;». Καταλαβαίνετε φαντάζομαι ὅτι ὅταν κατέχη κανεὶς γιὰ ἕνα τόπο (καὶ μετὰ γιὰ ὀλόκληρην τὴν χώρα) τὶς σωστὰς ἀπαντήσεις στὰ 10 κεφάλαια τοῦ Διαγράμματος, ὁ Τουρισμὸς στὴν Ἑλλάδα θὰ μπορέσῃ νὰ προχωρήσῃ μὲ τεράστια βήματα !

Ἡ «Ἐπιτυχία»

Τὸ λαμπρὸν καὶ ἄξιον πάσης ὑποστηρίξεως ὄργανον τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας Ὁργανώσεως» δημοσιεύει τὰ κατωτέρω εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 23 Τεύχη τοῦ τρέχ. ἔτους.

Ίδιαιτέρως ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν τὴν ἀξιέπαινον προσπάθειαν τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν «Τὰ Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.» τὸ ὅποιον ἀφιέρωσεν ὀλοκλήρῳ τὸ βον τεύχος του εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν. Ίδιαιτέρως σημειοῦμεν τὰς ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφερούσας συνεργασίας τῶν καθηγητῶν κ.κ. Α. Παππά, Ι. Χρυσοχοῦ, Σ. Ἀγαπητίδη, Γ. Βάλληγδα, Σ. Παπαϊωάννου, Σ. Σταυροπούλου, Φ. Λέτσα καὶ τῶν κ.κ. Π. Σολωμοῦ, Χ. Λάμπρου, Μ. Παυλίδου, Α. Ρούσα, Μ. Τριμέντα, Α. Κωτσοπούλου,

Ὅπως ἀνηγγείλαμεν ἀπὸ τῆς αὐτῆς στήλης τοῦ προηγουμένου τεύχους τῆς «Ἐπιτυχίας» τὸ βον τεύχος τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν «Τὰ Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.» ἐκκυκλοφόρησεν ἐξ ὀλοκλήρου ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ὀργάνωσιν. Τὸ ὅλον ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τὸ ὅποιον παρουσιάζουν τὰ ἄρθρα τοῦ ἐν λόγῳ τεύχους μᾶς ἤγαγεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως, μὲ τὴν ἀδειαν τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἀναδημοσιεύομεν ταῦτα εἰς τὴν «Ἐπιτυχίαν» ἐκ περιτροπῆς, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους. Εὐχαριστοῦμεν τόσον τοὺς κ.κ. συγγραφεῖς τῶν ἄρθρων ὅσον καὶ τὴν Α.Σ.Β.Σ. διὰ τὴν εὐγενῆ παραχώρησιν τῆς ἀδείας ἀναδημοσιεύσεως.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀλευθύνεται θερμὴ σύστασις πρὸς τοὺς πτυχιούχους καὶ σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς μας νὰ ἐγγραφοῦν μέλη τῆς Ἐταιρείας καὶ νὰ διαδώσουν τὸ περιοδικὸν ὄργανόν της, τὸ ὅποιον μὲ τόσους κόπους καὶ τόσας θυσίας ἐκδίδεται ἄνευ κέρδους καὶ μὲ μόνον σκοπὸν τὴν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας.

Ἡ «Καθημερινή»

Ὁ πρότασις τῶν Ἑλλήνων κριτικῶν καὶ διακεκριμένος λόγιος κ. Κλ. Παράσχος, γράφει εἰς τὸ φύλλον τῆς 24ης Νοεμβρίου τῆς «Καθημερινῆς» τὰ κάτωθι σχετικῶς μὲ τὴν διάλεξιν τοῦ Διευθυντοῦ μας περὶ Γαλλίας, ἣ ὅποια τόσῃ ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πάτραις, ὅπου κατόπιν παρακλήσεως ἐπανελήφθη.

Ἡ ὁμιλία πού δημοσιεύει ὁ κ. Στρ. Παπαϊωάννου καὶ ἣ ὅποια ἐγινε στὴ σειρά τῶν διαλέξεων πού ὀργανώνει ἡ «Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» θὰ μπορούσε εὐκόλα νὰ πάρῃ τὴν μορφή δοκιμίου, εἶναι κιάλας ἓνα δοκίμιο μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ, ὅχι μόνον γὰρ τὸ ὕψος της καὶ γὰρ τὴν τόσο ἀνετη σύνθεσίν της, ἀλλὰ καὶ γὰρ τὸν πλοῦτον τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἰδεῶν πού ἀναπτύσσονται σ' αὐτή. Ὁ κ. Παπαϊωάννου περιγράφει τὴ φυσιογνωμίαν τοῦ γαλλικοῦ τοπίου, ὅπως τῆς εἶδε νὰ τοῦ φανερώγεται, στὴ διαδρομὴ Μασσαλία—Παρίσι. Τίς ἐντυπώσεις του ὁμως αὐτές, καθὼς κι' ἐκεῖνες πού ἀπεκόμισε ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν ἄλλων περιοχῶν τῆς Γαλλίας

τις εναλλάσσει με στοχασμούς και παρατηρήσεις που αναφέρονται σε όλη σχεδόν την ιστορία της Γαλλίας, πνευματική και πολιτική. Ούμανισμός, παγκοσμιότητα, αδιάκοπη επαφή της ηγεσίας με το λαό. Νά, ποιές νομίζει ο κ. Παπαϊωάννου ότι είναι οι αξίες που υπάρχουν στη βάση και σ' όλη την πορεία του γαλλικού πολιτισμού και χάρις στις όποιες ο γαλλικός βίος παρουσιάζει τέτοια συνοχή και ενότητα μέσα στις πτώ μεγάλες μεταμορφώσεις. Μεταμόρφωσης στον πνευματικό τομέα—και όχι μόνο στον πνευματικό—ο ρωμαντισμός. Και όμως ο κλασικισμός, που επιχείρησε να τον εκθρονίσει ο ρωμαντισμός,

κληρονομημένος από ότι ουσιαστικώτερο είχε η ελληνική παιδεία, και ο οποίος έδωσε με τον Ντεκάρτ και με όλους τους άλλους Γάλλους «κλασικούς» την όριστικότερη κατεύθυνση στο γαλλικό πνεύμα έγινε μια αξία μόνιμη και βασικά αμετάθετη στη Γαλλία. Ο κ. Παπαϊωάννου τη μονιμότητα αυτή την εξηγεί με τον όρθολογισμό, που αποτελεί την κεντρική και οργανικώτερη, θά έλεγε κανείς, στάση του γαλλικού πνεύματος, και που δεν είναι, στο βάθος, παρά η ύποταξη και η έμμομη στο ανθρώπινο μέτρο, βασική αξία όλων των μεσογειακών πολιτισμών, προ πάντων του ελληνικού και που κορυφαία εκδήλωσή της στά νεώτερα χρόνια, όχι μόνο για τη Γαλλία, παραμένει ο Μονταίνος. Με το νόημα τουτο πολύ σωστά ο κ. Παπαϊωάννου παρατηρεί ότι από την εποχή της «Περὶ Μεθόδου Πραγματείας» του Ντεκάρτ, που είναι σαν ή «Δήλωση των Δικαιωμάτων της Λογικής» ως την «Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου», που είναι λίγο πολύ ή πολιτική εφαρμογή του καρτεσιανισμού, το γαλλικό πνεύμα θεομοθετεί μέσα σε παγκόσμια κλίμακα. Και πολύ σωστά εξάγει σαν ένα από τα όραιότερα και σταθερώτερα χαρακτηριστικά του γαλλικού πνεύματος την όρθολογιστική καρτεσιανή—αισιοδοξία, δηλαδή την «ένεργό, άπω λέει, έμπιστοσύνη στον άνθρωπο».

Από σωστές εκτιμήσεις των πραγμάτων ηηγάζουν και τα όσα πιο ιδιαίτερα λέει ο κ. Παπαϊωάννου για τη σύγχρονη Γαλλία, για την άνοι, κωδόμησί της, που συντελείται με τόσο γρήγορο ρυθμό, παρ' όλα τα τεράστια ποσά που διαθέτει ή Γαλλία, όπως και ή Ελλάδα—άντιθέτως προς τη Γερμανία—για τις στρατιωτικές της δαπάνες, για την οικονομία της που έφθασε σε πολύ άνωτερο επίπεδο από το προπολεμικό, χωρίς να ύποβληθῆ σε στερήσεις ο γαλλικός λαός, για τη βελτίωση των συγκοινωνιών της. Δεν είναι μόνο όρθός εκτιμητής του καλού και του θουμαστού, σε ό,τι άφορῆ τη Γαλλία, ο κ. Παπαϊωάννου. Είναι επικριτής θαρραλέος, αλλά και δίκαιος. Δεν ξεχνά ότι τρεις φορές ο γαλλικός λαός έσωσε την τύχη της Ευρώπης και του πολιτισμού της: στα Καταλανικά πεδία όπου σταμάτησε τον Άτιλα, στις πεδιάδες του Πουατιέ, που κέρδισε τη μεγάλη νίκη κατά του Ίσλαμισμού και στο Μάρνη. Και άκριβώς, ένα προσκό-

νημα σὲ μιὰ ἄλλη μεγάλη γαλλικὴ ἔπαλξι τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, στὸ Βερντέν, μὲ τοὺς ἀτελείωτους ξύλινους σταυρούς του, τὸν κάνει νὰ σκέπτεται πόσο ἀδικοῦν τὴ Γαλλία ἐκεῖνοι ποὺ δὲν συλλογίζονται πόσο τὴν ἐξήντηλσε ἡ φοβερὴ αἰμορραγία τοῦ 1914—1918, καὶ πόσο αὐτὴ ἐξηγεῖ τὴν ἀδυναμία τῆς Γαλλίας· στὰ 1939, κάτω ἀπὸ μιὰ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἡγεσία ποὺ δὲν πίστευε παρὰ μόνο στὸ ταξικὸ της συμφέρον.

Κάνει σύγχρους παραλληλισμοὺς στὴν ὁμιλία του ὁ κ. Παπαϊωάννου, με-
ταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος στὴ συνείδησί του οἱ χώρες αὐτὲς συνδέονται
μὲ τόσο στενοὺς δεσμοὺς ὥστε μοιραῖα ἡ ὁμιλία του γιὰ τὴ Γαλλία γίνεται
καὶ ὁμιλία γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἀπὸ τὴ συγκίνησι πάλλεται ὁ λόγος του όταν
μιλῇ καὶ γι' αὐτὴν! Τί θερμὴ στὰ λόγια ποὺ λέει στὸν ἱερέα μιᾶς μικρῆς
γαλλικῆς πολιτείας καὶ πόσο δίκαιο τὸ ἑλληνικὸ του παράπονο γιὰ ὅτι
ἀπουσιάζει ἀπὸ τὴν ἐκκλησία της ἡ ἑλληνικὴ σημαία ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ
εἶναι στημένη πρώτη μέσα στὶς πρώτες, ἀνάμεσα στὶς σημαῖες τῶν συμμά-
χων. Ἀστερισμὸς τῆς Ἐλευθερίας, τοῦ Μέτρου καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἀναμ-
μένος στὸν οὐρανὸ τῆς Ἀνθρωπότητος εἶναι ἡ Γαλλία γιὰ τὸν κ. Παπαϊω-
άννου, ὅπως καὶ γιὰ ὅλους ἐκεῖνους ποὺ μποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν τὴ ση-
μασία της. Ἀλλὰ θὰ ἔλαμπε τόσο φωτεινὸς ἂν δὲν εἶχε ἀνάψει πρὶν ἀπὸ
χιλιετίες, ἄσβηστος ὅμως πάντα, ἕνας ἄλλος ἀστερισμὸς, ὁ ἑλληνικὸς; Ἔτσι
καὶ ὁ εὐρωπαϊσμὸς τοῦ κ. Παπαϊωάννου ταυτίζεται ἀβίαστα καὶ μὲ τὴν
ὀρθὴ ἐκτίμησι τῶν ἀξιών τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν Ἑλληνισμό του.
Ἄφου ὅ,τι οὐσιαστικώτερο ἔχει ὁ εὐρωπαϊσμὸς εἶναι τὸ ἑλληνικόν. Ἔτσι
καὶ ἡ σύνθεσι στὴν ὁποία καταλήγει ἡ καμωμένη ἀπὸ ἕνα δημιουργικὸ πα-
τριωτισμό, ἕνα πλατὺν εὐρωπαϊσμὸ καὶ ἕνα ἀνώτερον ἀνθρωπισμὸ καὶ ποὺ
τὴν προβάλλει σὰν τὸ ὑπέρτατο ἰδανικὸ μέσα σὲ μιὰ εἰρηνικὴ δημοκρατικὴ
συμβίωσι, ἴσως καὶ ἔνωσι τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, δὲν εἶναι ἀπλῶς σχῆμα
λογικὸ ἢ ξόπετσο πολιτικὸ αἴτημα. Εἶναι μιὰ βαθιὰ ἀνάγκη ποὺ βγαίνει
ἀπὸ μιὰ δοκιμασμένη ψυχὴ καὶ ἀπὸ ἕνα νοῦ ποὺ πιστεύει ὅτι τελικὰ οἱ
δυνάμεις τῆς ἀγάπης θὰ ὑπερισχύσουν στὸν ἄνθρωπο καὶ ὄχι οἱ δυνάμεις
τοῦ μίσους.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν Ζωὴν

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ :

Συνιστᾶται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἡ προσεκτικὴ μελέτη τῆς συντόμου ταύτης διατριβῆς κατὰ δύο περιόδους : Πρῶτον ὅταν εἰσέλθουν εἰς τὴν Σχολήν, ἵνα μορφωθοῦν καὶ δεύτερον ὅταν ἀπέλθουν, ἵνα ἀποδυθοῦν εἰς τὴν βιοπάλην.

Ὅσοι ἐκ τῶν σπουδαστῶν ἐργάζονται, ἐνῶ συγχρόνως φοιτοῦν εἰς τὴν Σχολήν, θὰ εὔρουν εἰς τὴν μελέτην ταύτην τὴν συνειδητοποίησιν καὶ ἐξωτερίκευσιν τῶν συμμικτων συναισθημάτων, ἅτινα προεκάλεσεν ἡ ἐπαφὴ των πρὸς τὴν προᾶξιν.

Ὅσοι πάλιν δὲν εἰσῆλθον εἰς τὴν βιοπάλην, ἴσως δυνηθοῦν (ὡς τὸ εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν) νὰ προσαρμοσθοῦν ταχύτερον καὶ ἀκοπώτερον πρὸς τὴν νέαν τάξιν πραγμάτων.

Ἡ μελέτη - ἔκκλησις αὕτη ἀπευθύνεται καὶ πρὸς ἄλλην πλευράν : τοὺς Προϋσταμένους τῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων ἐπιζητεῖται ἡ κατανόησις καὶ συνεργασία.

(*) Ἀναδημοσιεύομεν μίαν ἐκ τῶν πρώτων ἐκδόσεων τοῦ Γραφείου ΒΕΕ, πρὸ καιροῦ ἐξαντληθεῖσαν εἰς ἐπανελημένας ἐκδόσεις. Παρ' ὅλον ὅτι συντετάγη πρὸ 12ετίας, διατηρεῖ ἀκεραίαν τὴν ἐπικαιρότητα καὶ χρησιμότητα της, καὶ δεικνύει τὸ νέον πνεῦμα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον οἱ νέοι δέον νὰ ἀντιμετωπίζουσι τὴν ἐπαγγελματικὴν των ζωὴν.

Είπε κάποιος ότι η επιτυχία εις την ζωὴν ἐξαρτᾶται ἀπὸ δύο γνωστὰ πράγματα. Γνώσιν καὶ δράσιν. Νὰ γνωρίζῃ κανεὶς, νὰ ἐνεργῇ, νὰ γνωρίζῃ πῶς καὶ πό- τε νὰ ἐνεργῇ ἐν γνώσει.

Ἐπιστεύετο ἐπὶ καιρὸν ὅτι ἡ κυρία ἀποστολὴ τοῦ Σχολείου ἦτο ἡ μετάδοσις γνώσεων καὶ δευτερεύουσα ἡπαίδευσις. Καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐνέργειαν, τὴν δρά- σιν, ὁ μόνος διδάσκαλος ἦτο ἡ πράξις, ἡ ζωὴ. Τώρα, ὅπως καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ζητήματα αἱ ἀπόλυτοι ἀντιλήψεις μας με- τριάζονται. Ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου, τὰ πρά- γματα ἀποδεικνύονται πολὺ πλέ- ον σύνθετα ἀπὸ ὅ,τι φαίνονται καὶ ὅλη ἡ ζωὴ μας εἶναι ἓνα σχολεῖον, τὸ δὲ σχολεῖον πρέπει νὰ περικλείῃ καὶ ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, ὁσονδή- ποτε φευγαλέα καὶ ἂν εἶναι αὐ- τη.

Ἡ ἐποχὴ μας, πρέπει νὰ τὸ ἀ- ναγνωρίσωμεν, εἴτε τοῦτο μᾶς ἀ- ρέσει συναισθηματικῶς εἴτε ὄχι, κυριαρχεῖται ἀπὸ τὴν νομοτέλειαν, πού πηγάζει ἀπὸ τὰς μηχανάς.

Καὶ ἀπὸ τὸ καθεστῶς τοῦτο, εἴτε διατηρήσει τὴν σημερινὴν κεφα- λαιοκρατικὴν του μορφήν, εἴτε ἐξελιχθεῖ εἰς τὰς ποικίλας ἀπο- χρώσεις τῆς κοινωνιοποιήσεως, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποστῶμεν, χωρὶς μεγάλας θυσίας τῶν σημερινῶν ἀπολαύσεών μας καὶ ὑποβιβα- σμὸν τοῦ κοινωνικοῦ ἐπιπέδου, εἰς τὸ ὅποιον ἔφθασεν ἡ ἀνθρω- πότης, πληρώσασα τὰ βάρεα καὶ πολλάκις αἵματηρὰ λύτρα τῆς μεθόδου.

Ἐλέχθη παραστατικῶς ὅτι κά- θε σημερινὸς ἐργατῆς, ἔχει εἰς τὴν διαθέσιν του τουλάχιστον

εἴκοσιν ἀψύχους σκλάβους: τὰς μηχανάς, πρὸ ἐδημιούργησεν ὁ ἄνθρωπος πρὸς ἐξυπηρέτησίν του καὶ αἱ ὁποῖαι θέτουν πρὸ τούτου ἓνα ἀμείλικτον δῖλημμα: Ἡ ὁ ἄν- θρωπος νὰ κατευθύνῃ τὴν τερα- στίαν ἰσχύν, πρὸ πηγάζει ἀπὸ αὐτὰς ἢ νὰ ἐκμηδενισθῇ ὑπ' αὐ- τῶν. Ἡ μηχανὴ, ὅπως κάθε φυσι- κὸν φαινόμενον, κεῖται πέραν ἀ- πὸ τούτων συμβατικῶν κανόνων τῆς ἠθικῆς. Ὑπακούει εἰς φυσικοὺς νό- μους καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ τοὺς κατανοήσωμεν καὶ νὰ χρησι- μοποιήσωμεν τὰς μηχανάς διὰ τὸ καλὸν ἢ τὸν ὄλεθρον τῆς ἀνθρω- πότητος.

Ἡ σημερινὴ μᾶς ἐποχὴ, πού ἀ- πεκλήθη ἐποχὴ τοῦ μηχανικοῦ πο- λιτισμοῦ, παρουσιάζει πρὸς ἐπίλυ- σιν προβλήματα πολὺ πλέον πε- ρίπλοκα ἀπὸ τὰς προηγουμένας ἐποχάς.

Προβλήματα πού πηγάζουν ἀπὸ τὴν καλουμένην βιομηχανικὴν ἐ- πανάστασιν, ἦτοι τὴν ὁλονὲν εὐ- ρυνομένην χρησιμοποίησιν τῶν μηχανῶν, μὲ τὰ συναφῆ ἐπακό- λουθα: τὸν καταμερισμὸν τῆς ἐρ- γασίας, τὴν εἰδίκευσιν αὐτῆς, τὴν κατὰ μάζας παραγωγήν, ὡς καὶ τὰ ἀντίστοιχα προβλήματα τῆς διαθέσεως τῶν παραγομένων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

Αὐτὴ μοιραίως ἐπέβαλε τὴν συν- ὕφανσιν τῶν διαφόρων Οἰκονο- μῶν. Περιέπλεξε τὰς συναλλα- γάς, τὰς κατέστησε πλέον εὐπα- θεῖς, εἶχεν ὅμως καὶ ὡς εὐνοϊκὸν ἐπακόλουθον τὴν σφυρηλάτην δεσμὸν ἀλληλοεξαρτήσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀτόμων, ομάδων καὶ ἔθνων. Καὶ ὅπως τὸ ἐμπόριον ὑπῆρξεν ἄλλοτε ὁ πρῶτος στα- θμὸς ἐξημερώσεως τῆς ἀνθρωπό- τητος, ἄς ἐλπίσωμεν καὶ τώρα

ὅτι ἐκ τῆς βαθυτέρας κατανοήσεως τῶν οικονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν νόμων θὰ προκύψῃ μία φιλοσοφικὴ ἀντίληψις, ἴσως ὀλιγώτερον μεγαλορρημῶν καὶ ὑψηλῆς ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὅποιαν ἔδη μίωρρησεν ἡ καθαρὰ κλασικὴ παράδοσις, πλησιεστέρως ὅμως πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, τὸν ἀνθρώπου τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἀτελείας του, τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς ἀπογοητεύσεις του, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐπιδιώξεις του, τὴν χαρὰν καὶ τὸν πόνον του.

Εἰς τὴν διαπλοσσομένην ἀνθρωπότητα ἡ ἐπάγγελματικὴ ἐκπαίδευσις προορίζεται νὰ διαδραματίσῃ σημαντικὴν ἀποστολήν. Συμβάλλουσα εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς, μαζὺ μὲ μίαν δικαιοτέραν κατανομήν, θὰ συντελέσῃ ὅπως ἐπιλυθοῦν ταχύτερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα τὰ προβλήματα, ποῦ σπαράσσουν τὸν σημερινὸν κόσμον. Ἀπὸ τὴν παροῦσαν σκληρὰν δοκιμασίαν θὰ ἐξέλθωμεν ὅλοι αἰμάσσοντες καὶ πονεμένοι, ἐγγύτερα ὅμως τὴν ὀρθὴν ὁδὸν ἀνθρωπίνης διαβίωσης.

Εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα ὅπου σφουρηλατεῖται ἡ νέα γενεά, ἡ ὅποια θὰ ἀποτελέσῃ τοῦσ συνεργάτας καὶ ἡγέτας τῆς οικονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ἰδιάζουσα θέσις πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ὀργάνωσιν, ἡ ὅποια πολυπλευρῶς ἐξετάζει τὴν ἐπιχειρήσιν, τὸ οικονομικὸν τοῦτο κύτταρον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἀναγνωρίζεται ἐπίσης ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ γνώσις τῆς Γενικῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἐμβάθυνσις καὶ εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους αὐτῆς ἀπὸ συνθέτου πλευρὰς καὶ ὅτι γόνιμος θὰ εἶναι πρὸς τοῦτο ἡ συνεργασία τοῦ Σχολείου, μετὰ τῶν ἐπιχειρήσεων, πρὸς ρεαλιστικώτεραν ἔρευναν καὶ διδασκαλίαν τῶν συναφῶν θεμάτων.

Δι' ὅσους θεωρεῖται ὡς ἡ εὐγενεστέρως ἀπασχόλησις ἡ διαπαιδαγωγία τῆς νεότητος, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ μέριμνα δὲν

σταματᾷ μόνον εἰς τὴν σχολικὴν περίοδον. Προεκτείνεται καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν τῶν σπουδαστῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς προσεγγίσεως τοῦ τέρατος τῶν σπουδῶν, τὴν καμπὴν τῆς ζωῆς ἀπὸ τῆς μαθησεως εἰς τὴν ἐνέργειαν, τῆς ἀμερίμου ἀνεξαρτησίας εἰς τὴν βιοπάλην, εἶναι φυσικὸν οἱ φοιτητὰ νὰ αἰσθάνωνται κάποιο κενόν, νὰ ἀτενίζουσιν μὲ κάποιον δισταγμὸν, μερικοὶ ἴσως καὶ μὲ δέος, πρὸς τὸ ἀβέβαιον μέλλον.

Ἄλλοι μὲ μεγαλυτέρας βλέψεις φιλοδοξίας, ἄλλοι μὲ περιωρισμένης ἀπαιτήσεως, ὅλοι ἔχουσιν τὴν διάθεσιν νὰ ἐργασθοῦν, νὰ ἀναδειχθοῦν διὰ τῆς ἐργασίας, νὰ ἱκανοποιήσουσιν τὸ δημιουργικὸν ἐνστικτὸν τῶν καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἐξασφαλίσουσιν τὰ μέσα τῆς οικονομικῆς διαβίωσης, εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπηρεσιῶν των. Νὰ κατὰστυν παραγωγικοὶ ἄνθρωποι.

Ὅσον δὲ καὶ ἂν θεωρεῖται κοινότητα, δὲν πρέπει νὰ παύσῃ τονιζόμενον ὅτι ἡ ἐργασία ὑπῆρξε, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ κρητὶς πάσης ἀνθρωπίνης προόδου.

Καὶ ἡ τύχη, θὰ ἐρωτήσῃ τις, δὲν συμβάλλει πολλὰς φορὰς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν; Πῶς ὄχι! Συνήθως ὅμως ὡς τύχη θεωρεῖται ἡ ἐκμετάλλευσις μιᾶς παρουσιασθείσης εὐκαιρίας. Ὁ Φραγκλῖνος κατὰ τὰς μακρὰς ἐσπερινὰς μελέτας εἰς τὸ πτωχικὸν δωμάτιόν του ἔλεγε: Ἔτοιμάζομαι νὰ ὑποδεχθῶ τὴν Τύχην, ὅταν μίαν ἡμέραν κτυπήσῃ τὴν θύραν μου». Καὶ ἡ ἐπιτυχία τὸν εὐρήκε ἐργαζόμενον.

Τὴν ἐργασίαν ἐξυμνοῦν φιλόσοφοι καὶ ἠθικολόγοι καὶ τὴν ἐργασίαν θεωρεῖ ὁ οικονομολόγος, ὡς τὴν πηγὴν τοῦ πλούτου τῶν ἐθνῶν.

Ἡ ἐργασία καθαγιαίνει τὰ πάντα καὶ προσεγγίζει, ὅπως καὶ ἡ προσευχὴ, πλησιέστερον τὸν Πλάστον πρὸς τὸ πλάσμα του.

Εἰς τὴν ἐργασίαν ἀναζητῶμεν συχνὰ τὴν λήθην καὶ τὴν ἀνακούφισιν.

Ἡ ἐργασία ὅμως ἐνίστε σκο.

τώνει. Διότι ἡ ἐργασία δὲν εἶναι μόνον ἀπόλαυσις, ἀλλὰ καὶ θυσία. Ἡ ἀνθρώπινη πρόοδος δὲν κατακτάται, πολὺ δὲ περισσότερον δὲν διατηρεῖται, ἄνευ λύτρων, ἄνευ θυσιῶν πολλὰς φορές βαρυτάτων, ἀτόμων καὶ γενοῦν.

Ἡ ἐργασία διὰ τὸ νὰ ἀποβῆ καρποφόρος, πρέπει νὰ εἶναι μεθοδική. Εἶναι ἀδικία ἀτομικῶς καὶ ἔγκλημα κοινωνικῶς νὰ μένουν ἀχρησιμοποίητοι ἢ νὰ χρησιμοποιῶνται κακῶς αἱ δυνάμεις τῆς ἐργασίας.

Ἡ λαϊκὴ σοφία λέγει ὅτι ἡ Ζωὴ ἢ εἶναι ἓνα σχολεῖον. Πραγματικὰ ἡ μάθησις δὲν τελειώνει ποτέ. Καὶ ὁ καλὸς ἐπιχειρηματίας εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ἓνας εὐδὸς διδάσκαλος, μὲ λόγια καὶ ἔργα.

Ἡ Ζωὴ ὅμως εἶναι ἓνα σκληρὸν σχολεῖον. Ἡ πείρα ἀποδεικνύεται σοφὸς ἀλλὰ βραδύς διδάσκαλος καὶ τὰ διδακτὰ τῆς στοιχίζου ἀκριβὰ. Εἰς τὴν ζωὴν δὲν συγχωροῦν ὅπως εἰς τὸ Σχολεῖον. Ἡ ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία πληρώνεται μετρητοῖς καὶ μὲ τόκον.

Οὔτε ὅμως μόνον τὸ Σχολεῖον, οὔτε μόνη ἡ πείρα, ἡ ζωὴ, ἡ πρακτικὴ ἐπαρκοῦν διὰ τὴν πλήρη καὶ ἀρμονικὴν κατάρτισιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλη ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἑνὸς καὶ ἄλλη τοῦ ἄλλου. Πρόκειται ὅμως περὶ ἀλληλοσυμπληρωμένων καὶ οὐχὶ χωριστῶν ἀρμοδιοτήτων. Εἰς τὸ Σχολεῖον αἱ γνώσεις. Τὸ πνεῦμα ὅμως τῆς ἐργασίας ἀποκτᾶται κυρίως ἐπὶ τόπου, μὲ τὴν δράσιν.

Ὅπως καὶ ὁ Ἰησοῦς Χρῆστος λέγει : «Αἱ ἰδέαι σχηματίζονται μόνον μέσα εἰς τὸ φυσικὸν καὶ ἀρμόζον περιβάλλον των. Ὅτι κάμνει τὸν σπόρον τῶν ἰδεῶν νὰ βλαστήσῃ εἶναι αἱ ἀπειράριθμοι ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας καθημερινῶς ὁ νέος συλλέγει εἰς τὸ σχολεῖον, τὸ ἐργαστάσιον, τὸ γραφεῖον, τὸ δικαστήριον, τὸ θέατρον εἰς τὴν θέαν τῶν ἐργαλειῶν, μηχανῶν, ἐργασιῶν, ἀπὸ τὴν ἐπαφὴν μὲ τὴν πελατεῖαν καὶ ἀπὸ τὴν κριτικὴν ἑνὸς καλῶς ἢ κακῶς ἐκτελεσθέντος ἔργου. Ἴδου ἐλάχι-

στοι ἀντιλήψεις τῆς ὁράσεως, ἀκοῆς, ἀφῆς καὶ γεύσεως ἀκόμη, αἱ ὁποῖαι ἀβελήτως συλλεγόμεναι καὶ ὑποσυνειδητῶς πολλὰκις ἐπεξεργαζόμεναι, πλουτίζονται, συστηματοποιοῦνται καὶ ὑποβάλλουσι τώρα ἢ ἀργότερα ἓνα νέον συνδυασμόν: ἀπλοποιήσιν, οικονομίαν, βελτιώσιν ἢ ἐφεύρεσιν».

Τὸ ζήτημα τῆς προπαρασκευῆς τῶν σπουδαστῶν διὰ καλύτεραν ἀπόδοσιν εἰς τὴν πράξιν, ἐμελετήθη ἐπανειλημμένως καὶ μεμονωμένως καὶ εἰς διεθνῆ Συνεδρία, εἰς τὰ ὁποῖα παρεκάθησαν καθηγηταὶ καὶ μέλλοντες Προϊστάμενοι τῶν σπουδαστῶν.

Ἀπὸ τὰ μέχρι σήμερον ἐξαχθέντα συμπεράσματα συνάγεται ὅτι ἡ γονιμότερα προσπάθεια πρέπει νὰ καταβληθῆ εἰς τὴν ἀπάμβλυσιν τῶν διαφορῶν μεταξύ ἐργασίας εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τοιαύτης εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, κατὰ τὴν μεταβατικὴν περιόδον τῆς προσαρμογῆς τοῦ φοιτητοῦ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πεδίου δράσεως εἰς τὸ ἕτερον.

Ἄς ἐξετάσωμεν τώρα λεπτομερέστερον ποῖα εἶναι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐπιχειρήσεων, ποῖα ἢ διαφορά τῆς ἐργασίας μεταξύ αὐτῶν καὶ τοῦ Σχολείου, καὶ πῶς ταχύτερα, ἀκοπώτερα καὶ ἐπιφέστερα θὰ προσαρμοσθῆ εἰς τὸ νέον τὸν περιβάλλον ὁ ἀφοιτησας σπουδαστής.

Ὅτι ζητοῦν κυρίως αἱ ἐπιχειρήσεις, εἶναι ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι νὰ γνωρίζουν τὸ ἐπάγγελμά των καὶ νὰ δύνανται ἀμέσως ἢ ταχύτατα νὰ χρησιμοποιηθοῦν. Τὰς περισσότερας ἐπιχειρήσεις φοβίζουσι τὰ ἔξοδα καὶ ὁ χρόνος, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν διαπαιδαγώγησιν.

Δὲν πρέπει ἐκ πρώτης ὄψεως, νὰ κατακρίνωμεν ἀπολύτως τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ σκέπτεσθαι. Αἱ ἐπιχειρήσεις ἰδρύονται διὰ νὰ ἀποδώσιν, νὰ κερδίσουν καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπιζητοῦν ἀμεσα ἀποτελέσματα. Ἐὰν ὅμως ἐμβανθύνομεν ὀλίγον περισσότερον, θὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἡ τα-

κτικῆ αὐτῆ εἶναι μυωπικὴ καὶ ὅτι ἡ δαπάνη τῆς καταλλήλου προ- παρασκευῆς τοῦ προσωπικοῦ δύ- ναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς μία ἀπὸ τὰς παραγωγικώτερας. Αἱ εὐρεῖται ὅμως ἀντιλήψεις ἀπαιτοῦν μὀρφωσιν καὶ προοπτικὴν, ἡ ὁποῖ- α δὲν ἀπαντᾷται πάντοτε, ἰδίως εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας, οἵτινες ἐδημιουργήθησαν ἐκ τῆς πράξεως. Οἱ αὐτοδημιούργητοι ἀναπτύσ- σουν μίαν ὑπερτροφικὴν προσω- πικότητα καὶ ἐπηρεάζονται περισ- σότερον ἀπὸ τὸ παρελθὸν παρὰ ἀπὸ τὸ μέλλον.

Ἄλλὰ ἐρωτᾷται, διατί οἱ ἀπο- φοιτῶντες ἐκ τοῦ Σχολείου δὲν δύνανται νὰ ἀποδώσουν ἀμέσως: Ὁφείλεται τοῦτο εἰς τὴν ἔλλει- ψιν ἐπαρκῶν γνώσεων ἢ εἰς τὸ ὅτι δὲν γνωρίζουν τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ χρη- σιμοποιήσουν τὰς γνώσεις των;

Οἱ λόγοι εἶναι πολλοί. Ἐν πρώτοις ὑπάρχει διαφορὰ περι-βάλλοντος, νοοτροπίας καὶ τρό- που ἐργασίας μεταξύ Σχολείου καὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἡ ἐργασία εἰς τὸ Σχολεῖον, κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη τῆς φοιτήσεως, ἔγκειται εἰς τὸ νὰ μαθάνῃ ὁ σπουδαστὴς ταχέ-ως καὶ συνεχῶς ποικίλα πράγμα-τα. Ἐπειδὴ τὸν μουῦν εἰς τὴν πρόοδον τῶν διαφόρων ἐπιστη-μῶν καὶ ἀφήνουν νὰ ἐννοηθῆ ὅτι κάθε τι ποῦ τῷ διδάσκεται θὰ χρησιμοποιοιθῆ ἀπὸ αὐτόν, τῷ γεννᾶται φυσικὰ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ξέρει πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅ-σα γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι, μὲ τοὺς ὁποῖους θὰ συνεργασθῆ ἢ τῶν ὁποίων ἀργότερα θὰ ἠγηθῆ.

Ὅταν ὅμως ὁ νέος ἀπόφοιτος τοῦ Σχολείου εἰσέλθῃ εἰς μίαν ἐ-πιχειρήσιν, γρήγορα ἀντιλαμβάνε-ται δύο πράγματα:

α) Πόσες περισσότερες γενικὲς γνώσεις κατέχει ἀπὸ τοὺς πρα-κτικῶς συναδέλφους του καὶ καμ-μία φορὰ καὶ ἀπὸ τοὺς Προϊ-σταμένους του, τῶν ὁποίων ἡ μά-θησις δὲν εἶναι πρόσφατος, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ β) πόσες πρακτι-κὲς γνώσεις τοῦ λείπουν, τὰς ὁ-

ποίας πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ ἀ-ποκτήσῃ.

Καὶ ἐδῶ παρουσιάζεται ἡ πρώ-τη ἀπογοήτευσις. Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς κατωτέρας βαθμίδας ὁ ὑπάλ-ληλος ἱεραρχικῶς θ' ἀρχίσῃ, βλέ-πει ὅτι μόνον μικρὰν ἀναλογίαν τῶν γνώσεών του πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ. Πολλοὶ ἐρωτοῦν τὸν ἑαυτὸν των: «Διατί τότε ὁ-λος ὁ κόπος τοῦ Σχολείου;»

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῆ ὁ νεοβάπτιστος πρὸς παρηγορίαν του, ὅτι ὅλαι αἱ ἀπαραίτητοι γνώ-σεις δὲν προορίζονται δι' ἄμεσον χρησιμοποίησιν. Καὶ ἔαν ἀκόμη ποτὲ δὲν παρουσιασθῆ περίπτω-σις νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῶν, ἡ ἀ-πόκτησις τῶν, ἀπέβλεπε εἰς ἐγκυ-κλοπαιδικὴν μὀρφωσιν, ποῦ εἶναι ἀπαραίτητον προσόν, τὸσον διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀτόμου, ὅσον καὶ διὰ τὴν γενι-κωτέραν ἀπόδοσιν τῆς δράσεώς του. Εἰς τὰς περισσότερας περι-πτώσεις εἰς τὴν ζωὴν, ἀρκεῖ ἡ γνώσις τῶν τεσσάρων πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς. Ἐν τούτοις ἡ ἀξία τῶν μαθηματικῶν, ὡς μέ-σου διὰ τὴν ὄξυνσιν τῆς κρίσεως, ποτὲ δὲν ἐτέθη ἐν ἀμφιβόλῳ.

Ἀμέσως ὅμως ἀντιλαμβάνεται ὁ πρῶν σπουδαστὴς μας καὶ τὴν διαφορὰν τῆς ἐργασίας μεταξύ Σχολείου καὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἐνῶ ἡ ποικιλία, ἡ ἐναλλαγὴ εἶναι τὸ τίμημα τῆς σχολικῆς ἐρ-γασίας, πρέπει τώρα νὰ ἀπαρη-θῆ τὴν ἀντίληψιν ταύτην, ἔαν ἀ-ποβλέψῃ εἰς ἄλλο εἶδος ἀνταμοι-βῆς. Κατανοεῖ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐ-παναλήψεως, ἐπὶ τῆς συνηθείας πρέπει νὰ ὀργανωθῆ ἡ ἐπιχειρη-ματικὴ καὶ ἰδιαίτερα ἡ βιομηχανι-κὴ ἐργασία.

Ὅτι πρέπει νὰ συνηθίσῃ εἰς τὴν μονοτονίαν τῆς ἐργασίας. Ἐν καὶ δὲν ἔλλειψαν, οὔτε ἕρ-πουν αἱ προσπάθειαι ὅπως ἡ ἐρ-γασία γίνῃ τὸ δυνατόν ἐλκυστι-κὴ, ἡ πείρα ποῦ ἀπεκτήθη μέχρι σήμερον ἀπέδειξεν ὅτι, λόγῳ τοῦ καταμερισμοῦ καὶ τῆς εἰδικεύσε-ως τῆς ἐργασίας, αἱ θεωρίαι ἐ-κείνων ποῦ ὠραματίσθησαν συνε-

χῆ ἀλλαγὴν ἐργασίας, δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν εὐνοϊκώτεραν παραγωγὴν. Ἡ ἐργασία θὰ περιέχῃ ἄρκετὴν δόσιν μόχθου. Δὲν πρόκειται λοιπὸν πλέον ὁ σπουδαστὴς νὰ ἐνδιαφερθῆ διαρκῶς εἰς νέα πράγματα, ὅπως εἰς τὸ Σχολεῖον, ἀλλὰ νὰ παράγῃ, δηλαδὴ νὰ ἐκτελῆ πολλὰς φορές τὸ ἴδιον ἢ παρεμφερὲς ἔργον.

Αἱ λεπτομέρειαι χρειάζονται συγκέντρωσιν προσοχῆς εἰς στενὸν κύκλον δράσεως καὶ αὐτὸ κουράζει τὸν ἀρχάριον. Καὶ ἐδῶ ὁμῶς πλεονεκτεῖ τοῦ πρακτικοῦ συναδέλφου τοῦ. Λόγῳ τῆς εὐρείας μορφώσεώς του δὲν θεωρεῖ τὴν λεπτομέρειαν ὡς σκοπὸν, ἀλλὰ ὡς μέσον, ἀντιλαμβάνεται καλύτερα αὐτὴν ὡς μέρος μιᾶς εὐρύτερας συνθέσεως καὶ τοιούτοτρόπως ἀποφεύγει τὸν ἐπαγγελματικὸν παραμορφισμὸν καὶ τὴν παραμέλησιν τῆς οὐσίας χάριν τῶν τύπων.

Ἄλλὰ καὶ ἄλλαι διαφοραὶ σιγὰ-σιγὰ ἀποκαλύπτονται.

Εἰς τὴν ζωὴν, τὰ προβλήματα παρουσιάζονται πάντοτε πολυπλευρα, ὡς ἐξισώσεις μὲ πολλοὺς παράγοντας.

Καὶ ἐνῶ εἰς τὸ Σχολεῖον τὸ πρόβλημα, ὕπο τὴν ὀδηγίαν τοῦ Καθηγητοῦ ἀναλύεται εἰς τὰ συστατικὰ του μέρη καὶ μελετᾶται διαδοχικῶς καὶ μὲ ἡσυχίαν, εἰς πρᾶξιν πρέπει μόνος καὶ ταχέως νὰ διαβλέψῃ καὶ νὰ προκρίνῃ, πολλὰς δὲ φορές ἡ ἐπιτυχία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὀρθὴν ἢ λανθασμένην διάγνωσιν. Ἡ καλύτερα λύσις μπορεῖ νὰ μὴ εἶναι καὶ ἡ ἰδεώδης ἀπὸ λογικῆς ἢ τεχνικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ ἐκείνη τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει ὁ ἐπικρατέστερος παράγων.

Ἐξ ἄλλου ἐνῶ εἰς τὸ Σχολεῖον ζητεῖται ἀπὸ τὸν σπουδαστὴν νὰ ἀφομοιῶν γνώσεις ταχέως, ἢ ἐπιχειρήσις ἀπαιτεῖ ἀπὸ αὐτὸν νὰ ἐνεργῇ ταχέως. Ἐδῶ ἔχει πλήρη ἐφαρμογὴν τὸ ρητὸν «ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα». Δὲν ὑπάρχει πολλὰς φορές καιρὸς διὰ βραδείαν σκέψιν. Ἡ ἀπόφασις πρέ-

πει νὰ ληφθῆ ἀμέσως, ἄλλως εἶναι ἀργά. Ἄλλὰ καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ἐργασίας εἶναι πολὺ ἐντατικώτερος. Ὁρισμέναι ἐργασίαι πρέπει νὰ γίνουσι εἰς ὀρισμένον χρόνον καὶ δικαιολογεῖται ἀναβολῆς δὲν ἰσχύουν.

Ὁ Taylor διέβλεπε καὶ δύο ἄλλας δυσκολίας κατὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς βιοπάλης:

1) Τὴν ἐλευθερίαν, ποῦ ἀπολαμβάνουσι οἱ σπουδαστοὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς φοιτήσεως τῶν καὶ ἢ ὅποια ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν πειθαρχημένην δρᾶσιν τῆς ἐργασίας εἰς τὴν ἐπιχείρησιν.

2) Τὴν συνήθειαν τῶν σπουδαστῶν νὰ θεωροῦν μίαν ἐυλογηφανῆ δικαιολογίαν, ὡς ἰσοδύναμον πρὸς θετικὸν ἀποτέλεσμα, ἐνῶ εἰς τὴν πρᾶξιν μόνον τὰ ἀποτέλεσματα λογαριάζονται.

Τέλος μέσα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν θὰ ἔλθῃ ὁ ἀπόφοιτος εἰς τὴν πρώτην πραγματικὴν ἐπαφὴν μὲ τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα: τοὺς συναδέλφους τοὺς, τοὺς κατωτέρους του, τοὺς Προϊσταμένους τοὺς.

Εἰς τὸ Σχολεῖον δὲν εἶχε οὔτε τὸν κατὰλληλον χρόνον, οὔτε τὴν ὥριμον κρίσιν ἵνα ἀντιληφθῆ πλήρως τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰς δυνατότητας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Ἐδῶ θὰ γνωρίσῃ τὴν ἀμάθειαν, τὴν πρόληψιν, τὴν ἀδιαφορίαν, τὸν φθόνον, τὰς μικροραδιοῦργίας, ἀκόμη καὶ τὴν ἀδικίαν καμμιὰ φορά. Ἐκ παραλλήλου ὁμῶς θὰ ἀνακαλύψῃ τὰ ἀγνὰ λαϊκὰ αἰσθήματα, τὴν συναδελφικὴν φιλίαν, τὴν ἐπαγγελματικὴν συνείδησιν, τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὰς θυσίας, χάριν μιᾶς κοινῆς ἰδέας.

Θὰ διοικήσῃ καὶ ἑάν εἶναι ἀξίος θὰ διοικήσῃ καὶ οὕτω θὰ ἴδῃ ποῖαν καὶ πόσῃν σημασίαν ἔχει ὁ ψυχολογικὸς παράγων, ὁ ἀτομικὸς καὶ ὁ ὁμαδικός.

Καὶ ἐνῶ ὁ ἀρχάριος εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐπιχείρησιν αἰσθάνεται τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀσφυκτι-

ᾠντα καὶ ἀνερμάτιστον, νέοι ὀρίζοντες παρατηρήσεων, τοὺς ὁποίους δὲν ἐφαντάζετο, ἀνοίγονται πρὸ αὐτοῦ.

Ἰδού στάδιον διὰ νέαν μάθησιν, ἐναλλαγὴν τῆς ἐργασίας καὶ διοχέτευσιν τῶν παραγωγικῶν του δυνάμεων. Δὲν ὑπάρχει ἐργασία, ὅσονδήποτε ἀπλή καὶ ταπεινὴ καὶ ἂν εἶναι, πού νὰ μὴ ἐγκλείη ἐνδιαφέρον, καὶ νὰ μὴ εἶναι ἐπιδεκτικὴ βελτιώσεως. Εἰς τὴν ζωὴν, ἡ τελευταία λέξις ποτὲ δὲν λέγεται.

Ὁ πατὴρ τῆς Ὀργάνωσεως, ἐκλήρυττεν ὅτι καὶ ἡ πλέον στοιχειώδης χειρωνακτικὴ ἐργασία εἶναι ἀξία ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως, ὃ δὲ πειραματισμὸς τοῦ συνεργάτου του Gilbert διὰ τὴν ἀξίησιν τῆς ἀποδόσεως τῶν κτιστῶν εἶναι κλασσικὸν παράδειγμα τοῦ τί δύναται νὰ παράγῃ ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου ἐπίδοσις.

Ὅσον εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας προσδίδει ἀγλήν εἰς τὸν ἐπιδιδόμενον εἰς αὐτήν, ἄλλο τόσον ἀληθὲς εἶναι ὅτι καὶ ὁ ἐργαζόμενος ἔαν γνωρίζῃ καὶ θέλῃ, λαμπρύνει τὴν ἐργασίαν του.

Ἐάν ὁ σπουδαστὴς δὲν θεωρήσῃ καμμίαν ἐργασίαν ὡς ἀναξίαν τῶν σπουδῶν του, ἔαν θελήσῃ νὰ ἐνδιαφερθῇ εἰς κάθε τί πού θὰ τοῦ ἀνατεθῇ καὶ ἀφοσιωθῇ εἰς αὐτὸ μὲ τὴν καρδίαν του, τότε καὶ τὴν ἀπασχόλησίν του θὰ καταστήσῃ πλέον εὐχάριστον καὶ θὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι ἀξίος καλυτέρας τύχης. «Γιὰ νὰ γίνῃ καλεῖς καλὸς καπετάνιος, πρέπει νὰ ἔχη κάμει πρῶτῃτερα ναύτης».

Καὶ ἔαν δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς ὅλα, μπορεῖ ὅμως ὁ καθένας μας νὰ ἐπιτύχῃ εἰς κάτι.

Μὲ τὸ πρόβλημα τῆς καλυτέρας καὶ κατὰ συνέπειαν πλέον ἀποδοτικῆς χρησιμοποίησεως εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς σπουδασάσης νεολαίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ κατασπαταλῶνται (διὰ τῆς ἀπογοητεύσεως ἢ τῆς ἀχρησίας)

πολύτιμοι γνώσεις, ὃ ἐνθουσιασμοὶ καὶ ἡ νεανικὴ ἀλκή, ἀπασχολοῦνται καὶ αἱ πλέον προοδευτικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ τὸ Σχολεῖον.

Αἱ ἐπιχειρήσεις σήμερον παρά ποτὲ ἄλλοτε, χρειάζονται περισσότερο εὐσταλῆ καὶ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένα στελέχη. Ἐάν εἰς τὴν ὠριμον ἡλικίαν ἀνήκει ἡ καθοδήγησις καὶ ἡ διοικήσις, εἰς τὴν ἀξίαν νεότητα πρέπει νὰ ἀνατίθεται βαθμηδὸν ἡ διευθύνουσα ἐκτέλεσις.

Δεδομένου ὅτι εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν ἐπιστημονικῶν μας γνώσεων οὔτε τὰ πορίσματα τῆς ψυχοτεχνικῆς, οὔτε τοῦ ἐπαγγελματικῆς προσανατολισμοῦ παρέχουν ἐν πᾶσι εὐσταθεῖς ἔδαφος κρίσεως, αἱ προηγημένης ἀντιλήψεως ἐπιχειρήσεις, προκειμένου ἰδίως περὶ φυτωρίου μελλόντων στελεχῶν, χρησιμοποιοῦν τὸ σύστημα τῆς μαθητείας, ὑπὸ ἀνανεωμένην μορφήν.

Διὰ δύο σκοποῦς: καὶ πρὸς κατατόπισίν των καὶ πρὸς προσαρμογὴν τοῦ νέου προσλαμβανόμενου.

Αὕτη θεωρεῖται ὡς μία κανονικῶς ἀμειβομένη, μεταβατικὴ περίοδος ἀπὸ τῆς ἐργασίας τοῦ Σχολείου εἰς τὴν πραγματικὴν ἐργασίαν.

Ὑπὸ καθωρισμένην καθοδήγησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν παραπεύρωσ πρὸς τὴν ὀντίλησιν ὅτι ὁ ἀρχάριος ἔχει ἐλευθερίαν νὰ μανθάνῃ, ἐμπεδώνεται ἡ ἰδέα ὅτι πρωτίστως ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ, ὁ μαθητευόμενος διέρχεται διὰ τῶν κυριώτερων Ὑπηρεσιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως του. Τοιοῦτοτρόπως οὗτος ἐξοικειώνεται πρὸς τὰς συνθήκας καὶ λεπτομερείας τῆς ἐργασίας, ταῦτοχροῦνως ὅμως ἀποκτᾷ καὶ μίαν συνθετικὴν εἰκόνα τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἀφοσιωθῇ.

Ἡ μέθοδος αὕτη, φυσικῶς περιωρισμένης χρονικῆς διάρκειας,

θεωρείται συμφέρουσα και διά την επιχειρήσιν. Ἡ ἀρχικὴ βραδύτης ἀποδόσεως, ἀντισταθμίζεται μὲ τὸ παραπάνω ἀπὸ τὴν ἐντὸς ὀλίγου ἠύξημένην ποσοτικὴν καὶ ποιοτικὴν ἀπόδοσιν, τοῦ τοιουτοτρόπως ἐκπαιδευθέντος ἀρχαρίου.

Δυστυχῶς ἡ μέθοδος αὐτὴ εἰς τὴν χώραν μας δὲν ἔτυχεν ἀκόμη εὐρείας ἐφαρμογῆς καὶ ἀπαιτεῖ ἐκ μέρους τῶν ἰθυόντων προοπτικὴν εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸν χειρισμὸν τῶν προβλημάτων, ποῦ σχετίζονται μὲ τὸ προσωπικὸν τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄλλὰ καὶ τὸ Σχολεῖον, δὲν ἔμεινε ξένον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰς τάσεις τῆς συγχρόνου ζωῆς.

Εἰς τὰς ἀρχὰς δειλὰ, ἔπειτα πλέον ἀποφασιστικὰ ἐπλησίασε καὶ τοῦτο πρὸς τὴν ἐπιχειρήσιν καὶ τὴν πρᾶξιν. Χωρὶς βεβαίως νὰ φαντασθῆ ὅτι ἡ πάλλουσα καὶ συνεχῶς ἐξελισσομένη οἰκονομικὴ ζωὴ εἶναι δυνατὸν νὰ μελετηθῆ κατὰ βάθος καὶ πλάτος εἰς τὸ τεχνικὸν περιβάλλον τοῦ σχολικοῦ Ἐργαστηρίου, προσπαθεῖ νὰ συμπληρώσῃ τὴν θεωρητικὴν ἀνάπτυξιν διὰ τῆς μελέτης ζωντανῶν περιστατικῶν τῆς ζωῆς τῶν ἐπιχειρήσεων. Διὰ θεμάτων, ὅπου ὀρισμένα πραγματικὰ γεγονότα ἐξετάζονται συνυφασμένα ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς (οἰκονομικὴν, νομικὴν, λογιστικὴν, μαθηματικὴν, ψυχολογικὴν, κοινωνικὴν) καὶ εἰς τρόπον ὥστε ἡ αὐτενέργεια καὶ ἡ κρίσις τῶν σπουδαστῶν νὰ παίξῃ πρωτεύοντα ρόλον.

Εἶναι ἡ λεγομένη «περιπτωσιακὴ μέθοδος», ἡ ὁποία τὸ πρῶτον ἐφηρμόσθη εἰς τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ ἀπέδωκεν ἀξιολόγους καρπούς, ἥτις ὅμως δὲν πρέπει νὰ συγγέεται πρὸς τὰς συν-

δυσασμένας φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις.

Βεβαίως εἰς τὴν ἐπιστήμην μας, ὅπου ἡ προηγμένη οἰκονομικὴ ζωὴ δὲν διέπεται ἀπὸ ἀναλλοιώτους χρονικοὺς καὶ τοπικοὺς νόμους, ἀλλὰ ἀπὸ ἐλαστικωτέρους τοιούτους, οἱ ὁποῖοι καλοῦνται τάσεις ἢ κανόνες, τὸ «προηγούμενον», ὡς μέτρον μελλοντικῆς προβλέψεως δὲν ἐνέχει τὸ ἀπόλυτον, ὅπως εἰς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας.

Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ Σχολεῖον ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του δὲν δύναται νὰ διδάξῃ ὅλα, τοῦλάχιστον πρέπει νὰ μεταδόσῃ τὸν τρόπον τῆς μαθήσεως, δηλαδὴ νὰ κάμῃ τοὺς σπουδαστὰς νὰ ἐνδιαφερθοῦν εἰς μελέτας, μὲ τὰς ὁποίας μέχρι τώρα δὲν ἀπησχολήθησαν. Πρέπει νὰ χορηγήσῃ τὸ πλάσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἐναποτεθοῦν αἱ ἰδέαι καὶ αἱ παρατηρήσεις των, νὰ τοὺς διδάξῃ μίαν ὀρθὴν μέθοδον ἐργασίας καὶ νὰ ἐκκολάψῃ μίαν νοοτροπίαν, χάρις εἰς τὰς ὁποίας θὰ δυνηθοῦν νὰ λύσουν ἐπιτυχῶς τὰ πολυποίκιλα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἡ καθημερινὴ ζωὴ θὰ θέσῃ πρὸ αὐτῶν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τείνει ἡ ὀρχίσασα προσπάθεια στενωτέρας συνεργασίας μεταξὺ θεωρίας καὶ πράξεως, ἂν ποτὲ δύναται νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι ταῦτα ὑφίστανται χωρισμένα.

Ἡ θεωρία ἐκ τῆς πράξεως συνάγει τὰ πορίσματά της καὶ ἡ πράξις εἶναι θεωρία εἰς τὴν ἐφαρμογὴν.

Ἄν ἡ μία διαψεύσῃ τὴν ἄλλην, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἕναι κακὴ συναγωγὴ τῶν πορισμάτων τῆς πράξεως ἢ κακὴ ἐφαρμογὴ τῶν κατευθύνσεων τῆς θεωρίας.

(*Ἐκδοαὶς ὑπ' ἀριθ. 3]1948)

"ΤΑ ΝΕΑ
ΤΗΣ ΑΣΒΣ,"

ΤΕΥΧΟΣ 80v

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΛΕΥΚΩΜΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ
ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑ-
ΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἐανατυποῦμεν ὑπὸ τύπον «Φωτογραφικοῦ Λευκώματος» σειρὰν φωτογραφιῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν δημοσιευθῆ εἰς προηγουμένας ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς κατὰ παράκλησιν πολλῶν νέων σπουδαστῶν μας, δεδομένου δὲ ὅτι τὰ κλισὲ τῶν φωτογραφιῶν ὑπῆρχον εἰς τὸ Ἄρχεῖον τῆς Σχολῆς.

Ἡ Σχολὴ ἐπιθυμοῦσα ν' ἀναπτύξῃ τὸ «φωτογραφικὸν πνεῦμα» μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τῆς προεκήρυξε διὰ τὸ τρέχον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος δύο βραβεῖα ἐκ δραχμῶν 500 δι' ἕκαστον: α) διὰ τὴν καλυτέραν καὶ πληρεστέραν συλλογὴν φωτογραφιῶν τῆς σχολικῆς μας ζωῆς καὶ β) διὰ τὰς τρεῖς καλυτέρας φωτογραφίας ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ὅτι αὗται ἔχουν ληφθῆ παρὰ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς].

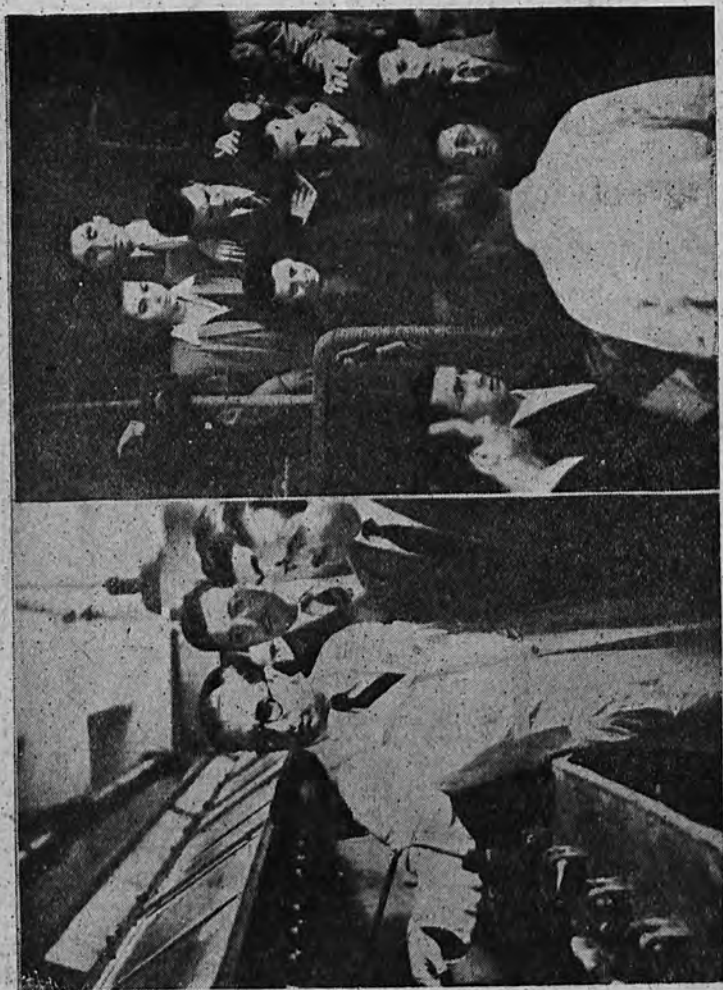
Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43 κτίριον τῆς Σχολῆς.

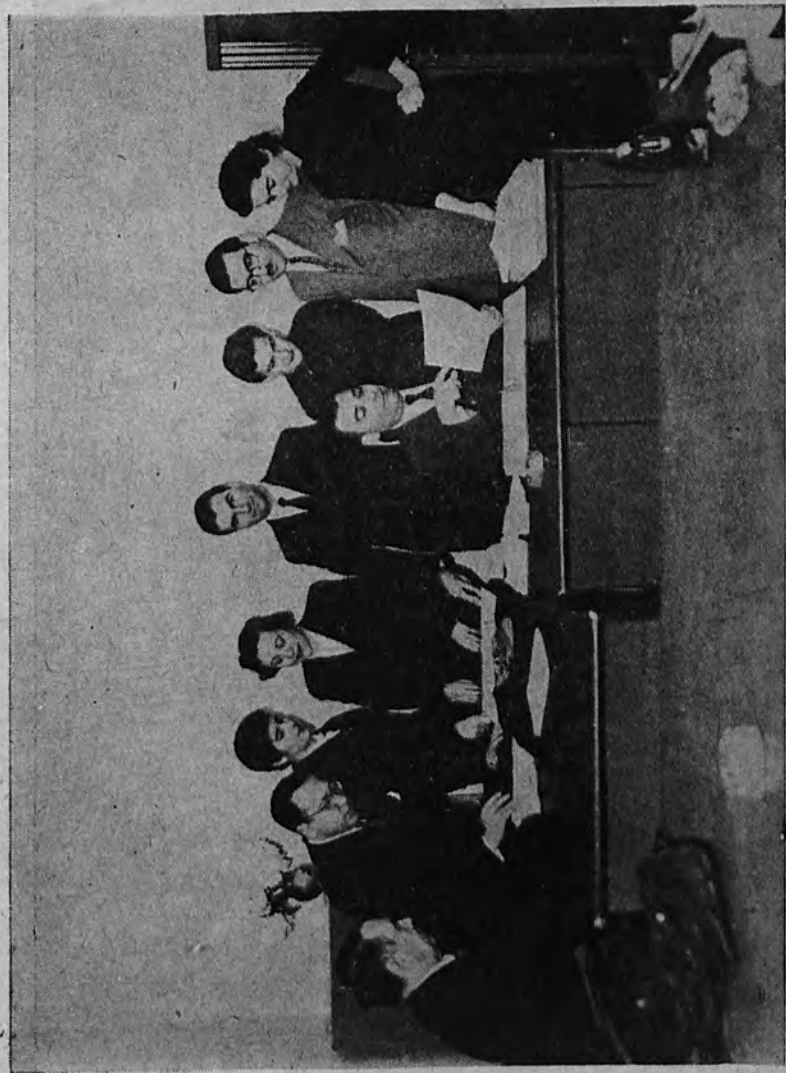
Ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Σχολῆς ἀείμνηστος
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΑΣ ΥΑΡΙΟΛΑΣ

Ὁ ἀείμνηστος Β' Πρόεδρος τῆς Σχολῆς
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΤΖΙΑΣ

Ἐπίσκεψις εἰς Ἐργοστάσιον.

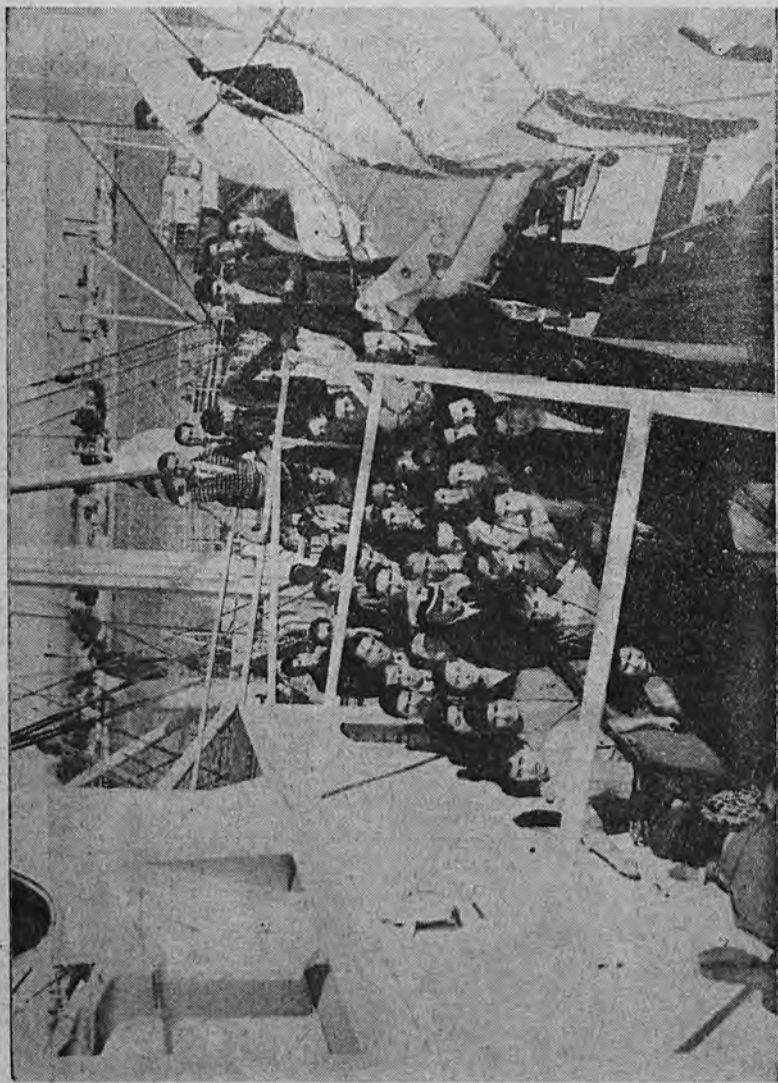
Οί συνεργάται του Γραφείου Έρευνών.

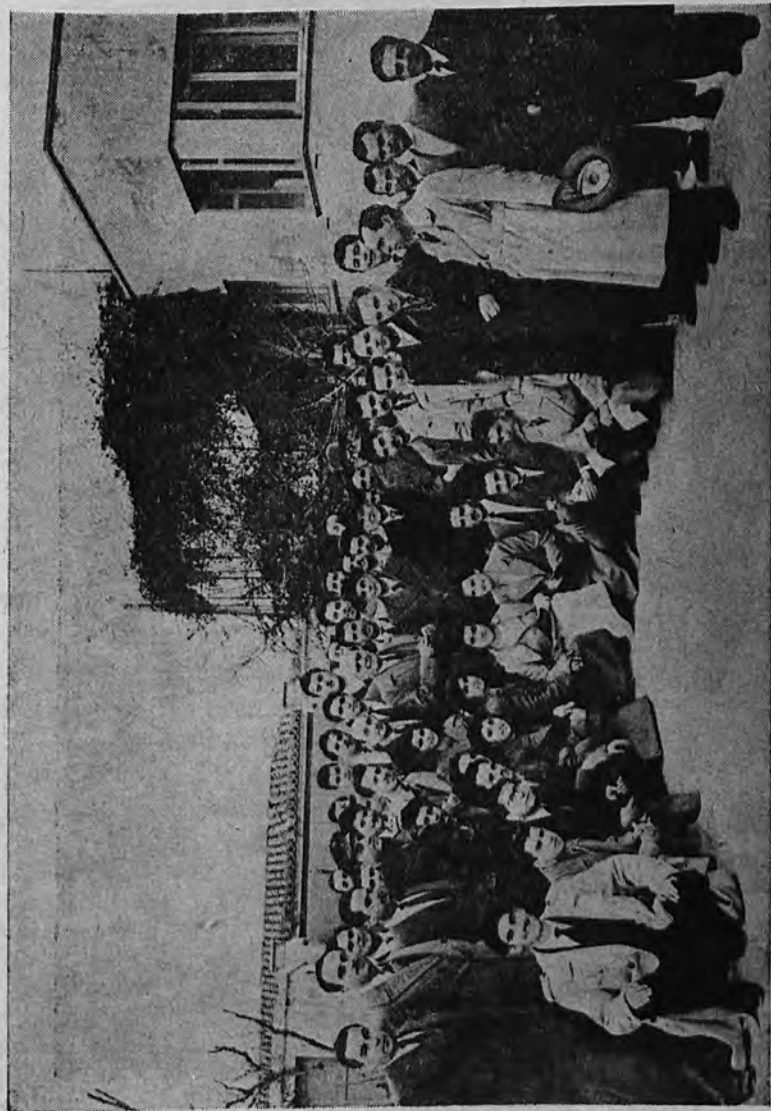
Ἐπιτόμιον μάθημα εἰς ἐργοστάσιον

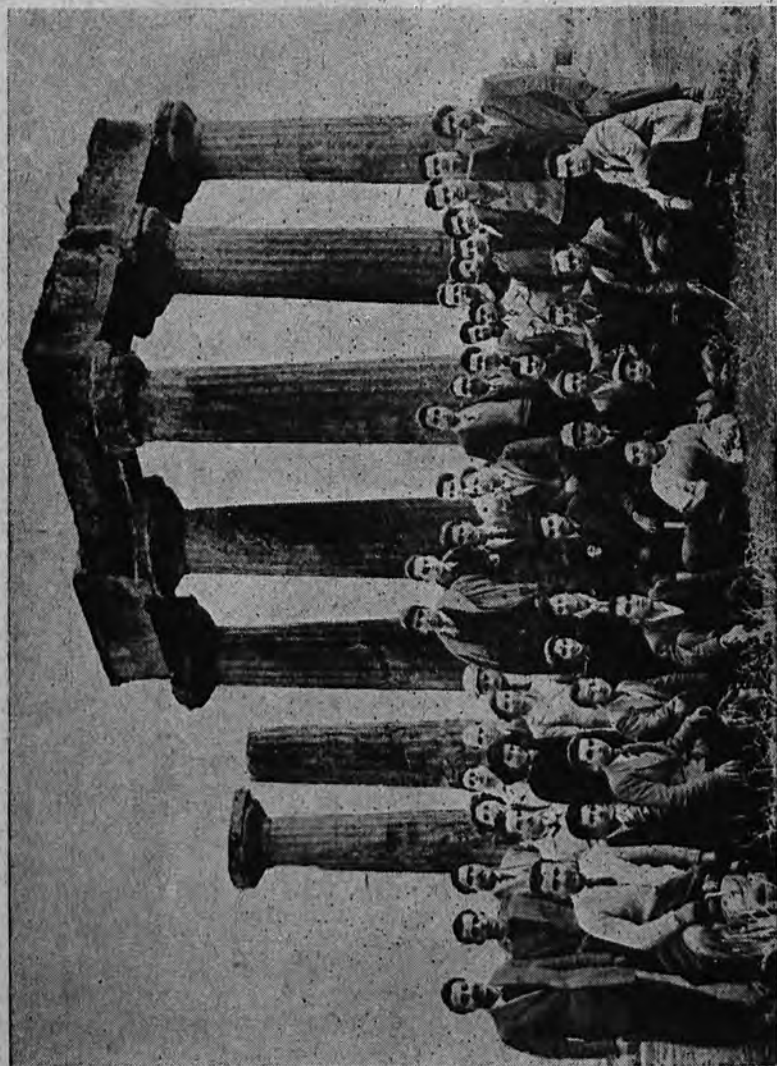
Ἐπίσκεψις τῶν σπουδαστῶν τοῦ Γ' ἔτους εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς.

Ἐπίσκεψις σπουδαστῶν εἰς τὸ ἐν Ἐλευσίῃ ἐλλιμενισμένον πλοῦτον
τοῦ δειμνήστου Εὐγενίδη «Ἀθήναι»

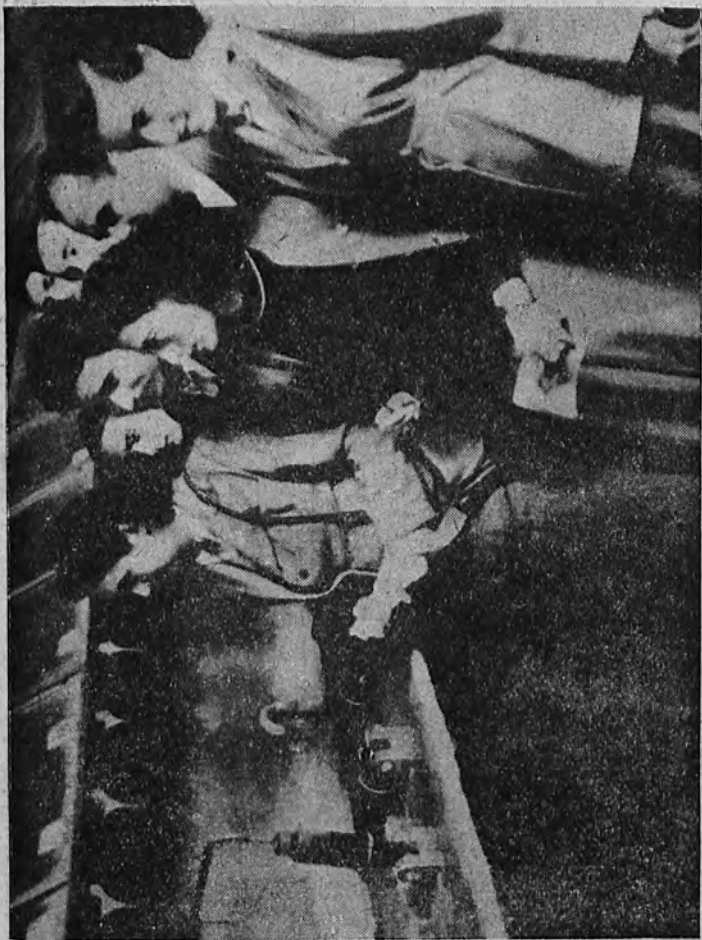
Ἐπίσκεψις τοῦ Ἐργοστασίου τῆς Α. Ε. «Ἀλεξάνδρος Σ. Δεσύλλας»

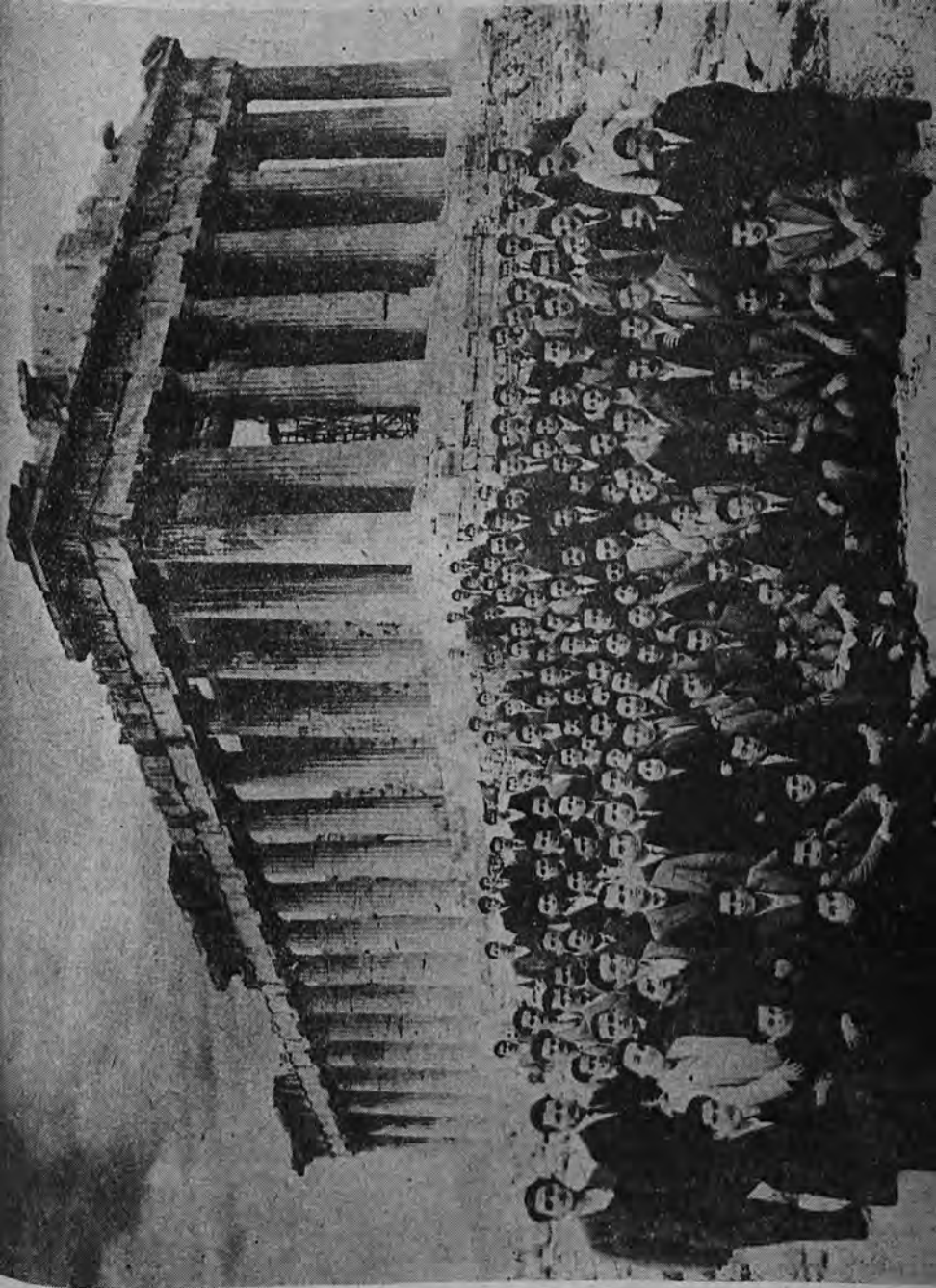
Ἐκδρομή σπουδαστῶν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀφαίας

Ο Καθηγητής κ. Ι. Danty-Lafrance με Καθηγητές και Σπουδαστές της Σχολής

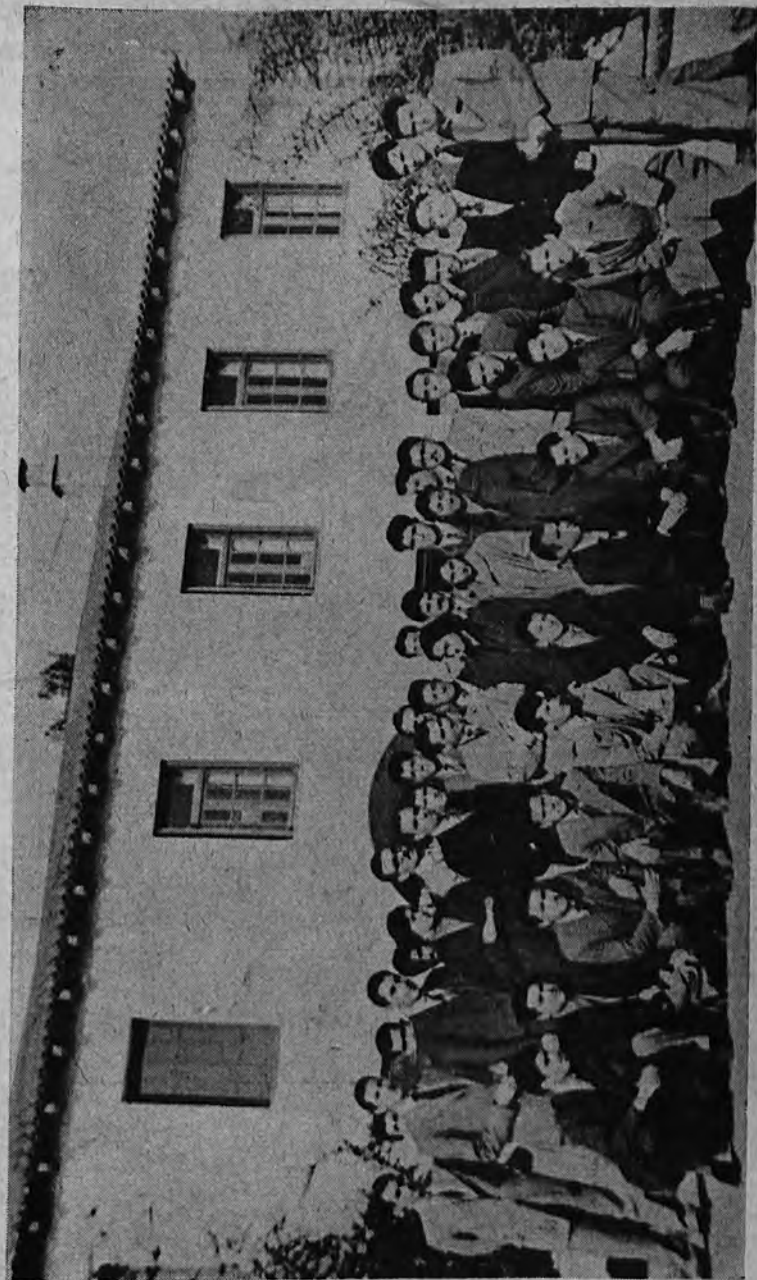

Επιτόπιον μόνιμα εις Έργουστσίον

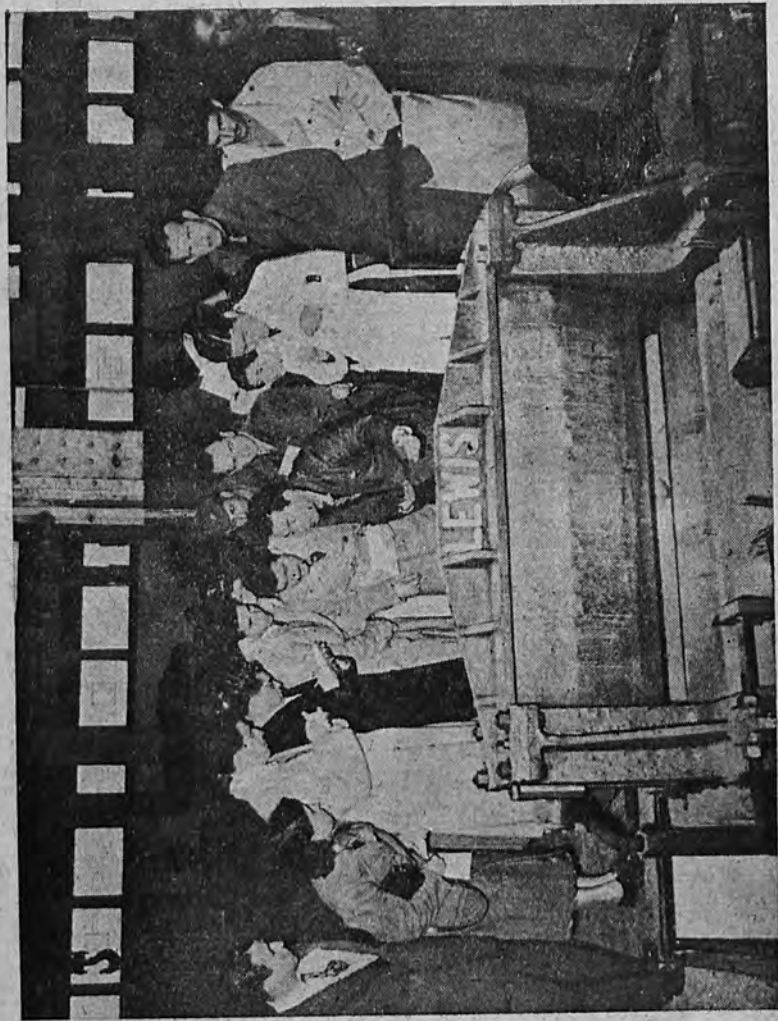

Ἄκροατήριον διαλέξεως

Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον

Ἐπιτόμιον μῶδιμα εἰς Ἔργαστάσιον

Καθηγηται της Σχολης

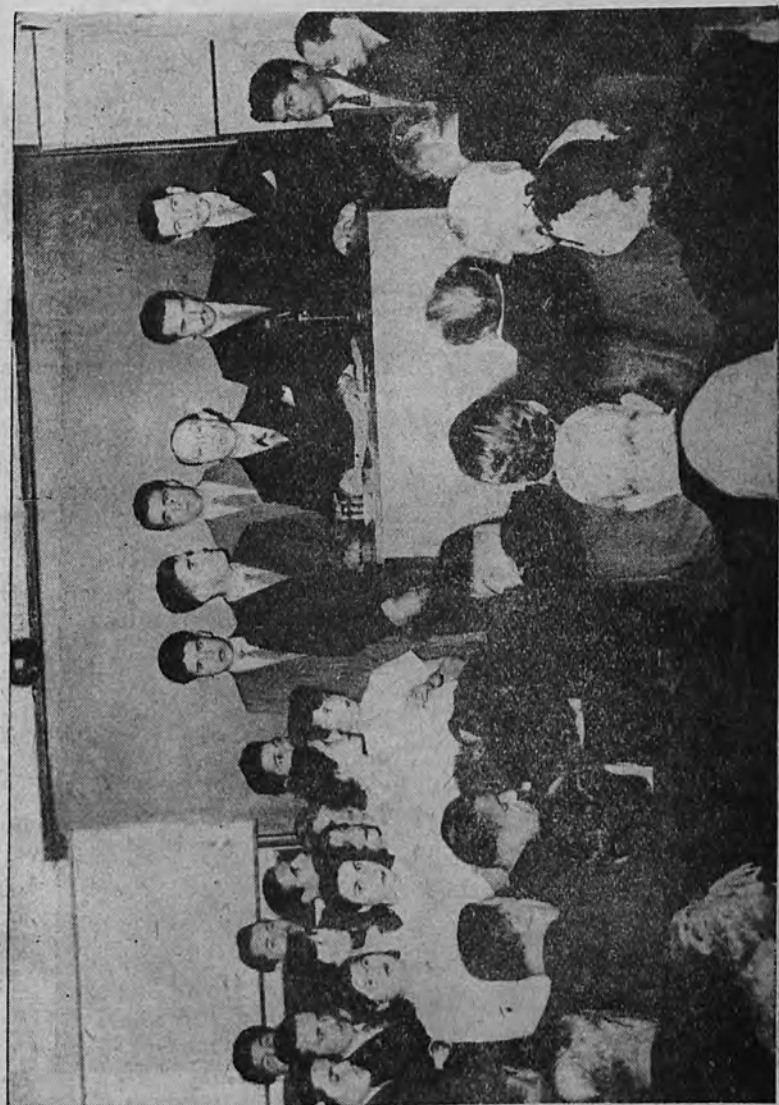
Πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς

Μετεκπαιδευόμενοι αξιωματικοί

“Όμηλος σπουδαστριών τῆς Ἰσχολῆς

Πανηγυρισμός της 25ης Μαρτίου

Συγκέντρωσις εἰς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν

Διευθυντής τοῦ περιοδικοῦ
ΕΥΑΓΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ
Ὁδὸς Ἰώνων 26
Ἐπιμελήτρια τῆς ὕλης
Φ. ΝΗ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

1. Louis Danty-Lafrance: Μήσις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ὀργάνωσιν
2. Ἡ σύγχρονος μορφή τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας.
3. Ed. Landauer: Συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.
4. American Institute of Accountants. Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ὀρκωτῶν Λογιστῶν τῆς Ἀμερικῆς.
5. M. S. Rodrigues. Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀμερικανικῆς παραγωγικότητος.
6. A. Smaile. Ποῦ βαίνει ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις.
7. I. Χρυσοχοῦ. Στοιχεῖα Ὀργανώσεως Γραφείου, 8. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν ἐπιχειρήσεων, 9. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων, 10. Ἡ ἐμπορικὴ ὀργάνωσις, 11. Βασικὰ θέματα ὀργανώσεως, 12. Βοηθῆμα α διὰ τὴν συστηματικὴν ἐρευναν τῶν ἐπιχειρήσεων, 13. Περιγραφικὴ ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς βιομηχ. ἐπιχειρήσεως, 14. Περιγραφὴ μιᾶς δρώσης ἐπιχειρήσεως, 15. Ὀργάνωσις τῶν Ἀγορῶν-Πωλήσεων-Διαφημίσεως, 16. Ὀργάνωσις μετὰ ἀπλᾶ λόγια, 17. Τὸ Γραφεῖον ἐγκέφαλος τῆς ἐπιχειρήσεως, 18. Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν ζωὴν, 19. Ἡ πρόοδος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν, 20. Τὸ πεδῖον δράσεως τῆς ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, 21. Ἡ Τράπεζα ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως.
22. Σ. Παποϊωάννου. Εἰσαγωγή εἰς τὰ Λογιστικὰ Πλάνα.
23. Ἐπιτροπῆς Μελέτης Λογιστικῶν Συστημάτων. Τὰ Λογιστικὰ Πλάνα (Τεύχ. Α΄.—Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Πλάνον).
24. Τεύχος Β — Τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον
25. Δ' ἀφόρων. Λογιστικαὶ καὶ Ἐλεγκτικαὶ Ἀσκήσεις.
26. Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν: Βιβλιοκριτικὸν Δελτίον.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

1. Σκοποί κατευθύνσεις, μέθοδοι και ιδανικά τῆς Σχολῆς
2. Ὁδηγὸς Σπουδαστοῦ
3. Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα Μαθημάτων
4. Ἀποστολὴ καὶ Ὁργάνωσις τῆς Σχολῆς
5. Κανονισμὸς Εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων
6. Πρόγραμμα Ἔργασιων Ἀκαδημ. ἔτους 1951|1952
7. Πεπραγμένα Ἀκαδημ. ἔτους 1951|1952
8. Πρόγραμμα ἔργασιων Ἀκαδημ. ἔτους 1952|1953
9. Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως
10. Πρόγραμμα Ἔργασιων Ἀκαδ. ἔτους 1953-1954
11. Ὁδηγὸς Σπουδῶν
12. Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς ἔτος Αον — 1948)1949
13. » » » Βον — 1949)1950
14. Περιοδικὴ ἔκδοσις «Σπουδαί» » Αον — 1990)1951
15. » » » Βον — 1951)1952
16. » » » Γον — 1952)1953
17. » » » Δον — 1953)1954
18. » » » Εον — 1954)1955
19. » «ΝΕΑ τῆς ΑΣΒΣ» » Αον — 1953)1954
20. » » » Βον — 1954)1955
21. Α' Δεκαήμερον Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς

« Σ Π Ο Υ Δ Α Ι »

Διμηνιαῖα Ἐπιστημονικὴ Ἐπιθεώρησις
τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν
Ἐλεύθερον ὄργανον ἐπιστημονικῆς ἐξετάσεως
τῶν προβλημάτων τῆς Χώρας

Ἐτησίᾳ συνδρομὴ 100 δραχμαί